TEXT FLY WITH IN THE BOOK ONLY

UNIVERSAL
LIBRARY
OU_208193
UNIVERSAL
LIBRARY

உ

கடவுள் துணை

அரிச்சந்திர புராணம்

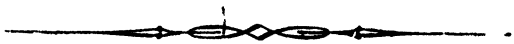

நெல்லூர் வீரனனனும்

ஆசுகவிராயரவர்க ளியற்றிய மூலமும்,

திரிசிரபுரம் - மகாவித்வான

வி. கோவிந்தப்பிள்ளையவர்கள் எழுதிய

பொழிப்புரையும்.

இவை

சென்னைக் கிறிஸ்டியன காலேஜ் மாஜி தமிழபபண்டிதரும்,

உரையாசிரியருமை, சைவபபிரசாரகருமாகிய

ஈக்காடு - இரத்தினவேலு முதலியார்

அவர்களால்

முன்னிருந்த வழுஉக்களை களைந்து

தலை சீர் முதலியன செவ்வனே பிரித்து

பரிசோதிக்கபபட்டவை.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

திருமகள் விலாசம் அச்சியந்திரசாலை,

சென்னை.

இதன விலை] 1932. [ரூபா 3-0-0.

க

கடவுள துணை

அரிச்சந்திர புராணம்

மூலமும் - உரையும்

பாயிரம்

கணேசா வணக்கம

எழுசீரகழி நெடிலடியாசிரியச சந்தவிருத்தம

பெரும்புகழ் பெறுமபடி யருநதுயா கெடுமபடி
பிரியமபல வருமப டியுளம
விருமபிய தனமபெற மிகுமபெறு பதமபெற
விளஙகிய தவஞசெ யெநெடும
கருமபவல் பெருமபய றருஙகனி ரசஙகொடு
கவாநத தெனனுஙக தருளபுரிந
திருங்கரி முகனசிறு சதஙகையொடு கிண்கிணி
யிலங்கிய பதமபெ றுவனே.

இ - ள. பெரிதான புகழினைப் பெறவேண்டியும, (நீகை றகு) அரிதான துகஙகள் கெடவேண்டியும, எனகஇஷ்டமானவைகள பலவும சித்தி யாகவேண்டியும, மனே இசசைப்படி நிரவியலாபம பெறவேண்டியும, நனமை மிகுவதாகிய பெருதறகுரிய பதவியை அடையவேண்டியும, இவை களுகுதறக்க தவஙகளைச் செய்யவேண்டியும, நீணட கரும்பு - அவல் - பெருமபயறு - அரிய கனிகள் ஆகிய இவைகளின ரசஙகளைகொணடு புசித்த அநதரசதின இனிமைபோலவே வஞ்சி திருவருள செயத (ஆணடருளும படி) பெரிய யானைமுகக்கடவுளுடைய சிறிய சதங்கைகளோடு கிணகிணி களும விளஙகுகினற பாதங்களை வணஙகப பெறுவன எ - று. 1

கலி விருத்தம

பரித்தன்மா பில்வரு பார்த்திவன்
விரித ரும்புகழ் மேவரிச் சந்திரன
சரித மனனுந தமிழ்க்குத துணைசெயக்
கரிமு கன்பதங கைதொழு தேததுவாம.

இ - ள. சூரியனுடைய குலத்தில பிறந்த அரசனை நீணட கீர்த்தியைக் கொணட அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய சரித்திரமாகப் பாடுகிற தமிழ்ப்பாடல்

களுக்கு இடையூறில்லாமல உதவிசெய்யுமபொருட்டு யானமுதல கடவுளுடைய பாதங்களை இருகரங்களையுங குவித்துக குமபிட்டத துதி செய்யக கடவோம எ - று. 2

பரமசிவன்

அறுசீரகழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம

சோகொண்ட செழுங்கமலத திசைமுகனு
நெடுமாலுஞ சிவனு மென்னப
போகொண்ட மூவுருவு மீருருவு
மோருருவாயப பிறங்குந தொல்லை
நீகொண்ட வண்டதனு தாவசதனு
சங்கமநது நிறைநது நினேருன
ரூகொண்ட தாளிணைக டழைகொண்ட
வனபினெடு தலைமேற் கொளவாம.

இ - ள. புகழினைபபெறற அழகுபொருநதிய தாமரைமலரிலே வீறறிருக கினற பிரமனும, உலகளநதருளின விஷ்ணுவும, பரமசிவனும எனறு சொலவ தகிய பெயரகளைகொண்ட மூனறு திருவுருவஙகளும, பாவநதி பரமசிவ னெனகிற இரணடு திருவுருவஙகளும எகரூபமாகி, வினைகுகினற பழமையான நீரினையுடைய கடலாறசூழபபட்ட அணடஙகளிலும சராசரஙகளிலும பூரண மாகி நிறகினற கடவுளுடைய மலாபோனற இரணடு பாதஙகளையும மிகுதியான பகதியுடனே எமது சிரதனமேலே சூடிககொளவோம எ - று 3

புகலரிய சதுமறையாய மறைபபொருளா
யுபநிடததாயப பூத மைநதாய
அகிலமுமாய் மனனுயிரா யணுவிலணு
வாயவறறி னகமாய் மேலாய்ப
பகலிரவென றறியாத பராபரமா
யறுசமயப பகுதி யாகிச
சகலமுமாய நிஷ்களமாய் நினேருனறன்
செழுங்கமல சரண்புக கேமால.

இ - ள். சொலலுதறகரிய நானகு வேதஙகளாய, அநத வேதாநதஙகளு மாய, நூறறெட்டு உபநிஷத்துகளுமாய, பஞசபூதஙகளுமாய உலகமுமாய, உலகதது்மேல நிலவிகக ட சால பிராணிகளுமாய, அணுவுகளுளணுவுமாய, அவைகளகதளளுமாய, புறமுமாய, பகலனறும இரவெனறும அறியக கூடாத பராபரவஸதுவாகி, ஆறுவகைச சமயபபிரிவுகளுமாய, சகல வஸதுவு மாய, நிஷ்கள வஸதுவுமாய நிறகினற கடவுளுடைய அழகிய தாமரைமலர் போலும பாதஙகளையே கதியாக அடைநதோம எ - று

ஆதியா யண்டபகி ரண்டத்து
மப்புறத்து மடங்கா துறற
நீதியாய் மணியொளியும் பாற்சுவையு
மெனவஃனத்து நிறைநது நினறும
பாதியா யொன்றுகி யருவாகி
யுருவாகிப் பாநது மல்குஞ
சோதியான் முடிசூட்டத தனதுதிரு
வடிசூட்டத துணிநத தூயோன.

இ - ள. சராசரஙகளுகெலலாம முதலாய, இநத அணடததிலும வெளி யணடததிலும, இவவிரணடகெகும அப்புறவெளியிலும அடங்காம லிருகஙினற நிறைவாய், மணிகளிலே ஒளியும, பாலிலே சுவையுமபோல எலலாவறறிலும வியாபிததிருந்தும, பாவதியோடுகூடிய பாதி வடிவுமாய்த தானே ஒருமுதலு மாகி, அருவமுமாகி, உருவமுமாகிப் பரவி விளஙகுவதான பரஞசோதி ஸவ ரூபஞனவன, நான என தலமேமலே சூடிகொளவதாகத தனது திருவடி களைச சூட்டுதறகுத துணிவுகொணட பரிசுததன எ - று. 5

உமாதேவி

கனததாளவெஙக கயமுகனுங கநதனுமசம
பநதனுமபா லுண்ட குமப
தனததாளே யறமவளாதத கரததாளே
திரிபுரங்க டழலாய வேவச
சினததாளே சிறியோாகள செயதபிழை
பொறுததிரகளு செய்புஞ செயய
மனததாளே நின்கமல மலாததாளே
யென்றலேமல வைததாள வாயே.

இ - ன. கனமான காலகளேயுடைய வெவவிய யானைமுக கடவுளும, முருகக்கடவுளும, சமபந்தமூாதியும பால குடிபபனவான குடஙகளபோலும கொங்கைகளே யுடையவளே! மூபபதிரணடு தருமஙகளேயும வளாசசெய தருளின கைகளேயுடையவளே! மூபபுரஙகளும கெருபபாகி வேகுமபடி கோபிததவளே! அறிவீனாகள செயகிற குறறஙகளேப பொறுதததி தயவு செய்வதான செமமையுளள மனததை யுடையவளே! உனது தாமரை மலா போலும பாதஙகளேயே அடியேனுடைய சிரசினமேலே வைதது அடிமை கொளளுக கடவாய் எ - று. 6

விநாயகக்கடவுள

வையாமல மூகுதானை மாயவினையரியா
டததுரநது வாழுவ தெனறும

மெய்யாம்பன் முகததாலும் வேதத்து
மாகமததும விரிதத தென்றே
மொய்யாம்பன் முகததானைப் பொடியாகப்
பொருதுவினை முடிதது ரீண்ட
கையாமபன் முகததானைக காலியினு
மாலியினுங கருது வோர்கரே.

இ - ள். கூர்மையான பறகளைகொரண்ட முகததையுடைய யமனை ஒடும் படி ஜயித்து வாழ்வைபபெறுவது எகாலததும சதியமே யாகும இது பல இடஙகளிலும, வேதஙகளிலும, ஆகமஙகளிலும, சொல்லுகினற தல்லவா வெனகெகாணடு, வணடுகள் மொயகினற மதமபொருந்திய கஜமுகாசுரனைத துணரகும்படிச் சணை செயது அவனது கொடுந்தொழிலை முடிவுசெய்த ரீண்டுளள துதிகையையுடைய யானைமுக கடவுளைப் பகலிலும இரவிலும நினாணிப்பவாகளுகு எ - று.

நினாணிபபவர்களுகுச் சதியமேபாகும என முடிகக. 7

முருகக்கடவுள்

பெருமையிலுங கதிமையிலு முதுமையிலு
முகிலெனவே பிறஙகு மேனிக
கருமையிலுங கடுநதறுகட செமமையிலும
வெமமையிலுங கலங்கேன காலா
எருமையிலும வெளளாடடுப் பாலபோது
மெனப்பிறரை யெண்ணே னன்பால
வரு * மையிலும பொருமையிலும வாதனமகன
குகனுமெனறன் மனததி லுண்டே.

இ - ள யமனே! நீ காலதாதர்களோடு கூடியிருகிற பெருமையினாலும, உனது வேகத்தோடுகூடின ஆவாரதாலும, உனனுடைய வயது மூப்பினாலும, மேகம்போலவே விளஙகுவதான உனது நிறம கறுதிருப்பதினாலும, கடுமையாக அஞசாதிருகிற உன கணகள் சிவந்திருகிறதினாலும, உனது உகிரதினாலும உனனைக கண்டு அஞ்சேன. எருமைப் பாலைப் பார்க்கிலும் வெள்ளாட்டுப்பால் கொஞசமா யிருந்தாலும போதுமென்றெணணி முருக னல்லாதாரை மதியேன யாதினாலெனறால, அனபுகொணடு முருகனேறி வருகிற மயிலும, அம் முருகன போர்செய்தறகுரிய வேலும, எலலா வரஙகளை யும் தருகிற பரமசிவனுடைய குமாரனான முருகனும எனது மனதிலே எப் போதும் உணடாயிருததலால் எ - று.

உணடாயிருத்தலால அஞசேன என முடிகக. 8

* மயில்-அயில எனபன, மையில ஐயில எனப போலியாய வநதன.

காளியம்மன்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம

அந்தரியா மளையமலை யால காலி
யமபிகைமா தரிகௌரி யாளி யூர்தி
வந்தரிநான் முகன்வணங்கு மலர்த்தாட் சூரி
வைரவிதா ருகவைரி மதங்கி நீல
கந்திரியோ கினிசூலி நீலி நாக
கங்கணிசங் கரிவிமலை காளி வால
சுந்தரி சாமுண்டிதிரி சூலி கோலத
துணையடியென முடிமீது சூடி னேனே.

இ - ன. அந்தரி! யாமளை! அமலை! ஆலகாலி! அம்பிகை! மாதரி! கௌரி! யாளியூர்தி! விஷ்ணுவும பிரமதேவனும் சமீபததிலேவந்து வணங்குகின்ற தாமரைமலர்போலும பாதங்களையுடைய சூரி! வைரவி! தாருக வைரி! மதங்கி! நீலகந்தரி! யோகினி! சூலி! நீலி! நாகவங்கணி! சங்கரி! விமலை! காளி! வாலசுந்தரி! சாமுண்டி! திரிசூலி! யெனனும பல திருநாமங்களைக கொண்டவளுடைய அழகிய இரண்டு பாதங்களையும அடியேனுடைய சிரசினமேல் சூடிகொண்டேன எ-று. 9

கலிமகள்

மருப்பவள வாகசுவிந்து திரண்டு முதது
வடமணிந்து குடமெனவே வயங்கிச செமபொ(ற்)
பொருப்பவள வாவளாந்து கதுமபி விமமிப
புடைபரந்து களபநறும புளகக கொங்கைத
திருப்பவள வாயாளைத தேனை மானைச
செழுமபடிக நிறததாளைத திகழ்வெண் கஞசத
திருபபாளை யுலகேழு மீன்ற தாயை
யெனதிதய கமலத்தே யிருதது னேனே.

இ - ள். யானைகொமபி னவவளவாகக குவிதலாகித திரட்சியாய் முதது மாலையைகொண்டு குடமபோலவே பிரகாசிததச் செமபொன மலையி னவவளவாக வளர்ந்து, அசைதது விமமுதலாய மாபினிடமெல்லாம பரவின சந்தனச்சேறு பரிமளிததலாகிய கொங்கைகளையும், அழகிய பவளம்போலும வாயையுமுடையவளாய்த, தேனபோல் மதுரவசனியாய், மானபோல நேத திரக்களையுடையவளாய், தளமான பளிஙகுபோலு நிறத்தையுடையவளாய், விளஙகுகின்ற வெணடாமரைப் பூவிலே வீறறிருகின்றவளாகிய எழுலகங் களையும பெற்ற தாயான சரஸ்வதி தேவியை எனனுடைய இருதய கமலத திலே யிருக்கச்செய்தேன எ - று. 10

அவையடக்கம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

நீர்கொள்வா பாலோடு நேருற்றால்
பதார்கொள்வார் நெலலோ டுற்றால
நார்கொள்வா பூவுறறுலவோ கொள்வா
ரதிறசிறிது நறையுண் டாயின்
சீர்கொளவா புன்சொலலுஞ செஞசொல்லுஞ்
சோருதொன்றிற் சேரப புனசொல்
யார்கொளவா ரென்பதுசற றறியாமற்
சிறியேனு வசைக்கின் றேனே.

இ - ன். நீரையும் விலைக்கு வாங்குவாகள் அது பாலோடு கூடியிருத்தால்; பதரையும வாஙகுவாகள் நெலலோடு கூடியிருத்தால; நாரையும வாஙகுவார் கள் பூவோடு கூடியிருநதால்; வேரையும் வாஙகுவார்கள் அந்த வேரிலே தொஞ் சம் பரிமள மூண்டாயிருந்தால; அபபடியே சிறப்பாக அஙகீகாரஞ் செய்வா கள் புனசொலலா யிருத்தாலும செஞசொல்லோடு கூடியிருத்தால; அப்படிச் செஞ்சொல்லோடு கூடாத எனது புனசொலலே யாவாதாம அஙகீகரிப்பார்கள? ஒருவரும் அஙகீகரியாதெனபதைச் சிறிதும தெரியாமல் நான நாவை அசைத்துப் பாடலானேன எ - று.

(ஆனலும, பெரியோாகள் அஙகீகரிகவேண்டுமெனபது கருதது) 11

புருடனுர்க கேநதிழையா பொருளுரைப்ப
தெனபபிறாதம பொருளே வெளவுந
திருடனுர் மேலவருக கறபுரைபப
தெனசசிறிய தெளகு துள்ளிக
கருடனுர்க் குபபறவை கறபிப்ப
தெனவனநதங கண்ணுள் ளார்கருக
குருடனு வழிகாடட லெனப்பெரியோ
முன்சிறியேன் கூற லுற்றேனை.

இ - ன். தன நாயகனுகு மனைவியானவள விலேகம சொல்லுவது போலவும், அனனியர்களுடைய பொருளகளையே எப்போதும் திருடுகிற கள்வ னுனவன மேலோருக்குத தருமநீதி சொல்வதுபோலவும், சிறிய கொசுவானது னெயபபிப் பறந்து கருடப்பட்சிகுப பறக்குஞ் செய்கையைக் கறறுக கொடுப் பதுபோலவும, அசேகங் கண்களையுடையவர்களுக்கு குருடன் வழிகாட்டுவது போலவும், பெரியோ முனனே மிகச் சிறியேனுகிய நான் பாடததொடங் கினேன் எ - று. 12

ஆக்கியோன் பெயர் முதலியன

எண்சீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

தண்கவிகைக் குரிசிலரிச் சந்திரன் றன்
சரிதமதைத தாரணியோர் விருபப மெய்த
வண்கவிஞர் வகைவகையே வகுகது தைதத
வடமொழியுந தெனமொழியின் வழுவி லாத
வெண்கவியுங கண்டரங்கின மாத ராடல
விதங்கேட்டு மழையெனவே வெருண்டு சோலைக்
கண்கவிகள் குதிபாயு நெல்லூ வீர
கவிராஜ னேவிருதத்க கவிசெய் தானே.

இ - ள். குளிர்ந்துள்ள வெள்ளைக குடையையுடைய அரிச்சந்திர மகாராஜனது சரிதகிரததை உலகத்தாரெலலாம சந்தோஷதையடைய அழகான வித்துவானகள் சொலலுங கிரமப்படியே சொலலிய பாடின வடமொழியிலுளள பாடல்களேயும், தெனமொழியிலே யாதொரு தோஷங்களுமிலலாத வெண பாவாலான பாடலகளேயும பரிசோதிதது, பெணகள ஆடுகிற இடதகண்டான மததள ஒசைபைகேட்டு அவவோசையை மேகத்வனியெனறு பயந்து சோலைகளிலே குரங்குகள் குதித்து ஓடுவதான நெலலூரிலேயிருகின்ற வீரகவிராஜ னெனபவனே இப்படி விருததகவியாகப் பாடினனெ எ - று. 13

விதியினர சிழைதவரிசு சதி ரன்றன்
வியன்கதையாம வெண்கவியை விருதத மாகவி
அதிவிதமாங கலியுகததில வருச காபத
மாயிரதது நானூறறு நாறபத தாறில்
சதுமறைதே தா புலவாணித திருமான முனிசன
சககரதீத நகசுரைமேன மண்ட பதலுள
கதிதருசீ நெலலூவாழ் வீர னுசு
கவிராசன் கவியரங்க மேறறி னனே.

இ - ள். ஈசுவரச் செயலினலே தனது அரசாட்சியை விட்டுப்போன அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய பெரிய கதையாகிய வெணபாவாலான பாடல்களை விருததப் பாடலகளாகச் செய்து, பலவிதங்களும் தோனறுகின்ற கலியுகததிலே வருவதான சாலிவாகன சகாபதம ஆயிரதது நானூறறு நாறபததாறாம வருஷததிலே நனறாக வேதங்கள ஆராய்ந்து சொலலுகின்ற திருப்புல்லாணித திருமால சன்னிதியிலே சககரதீததக கரைமேலிருகின்ற மண்டபததிலிருந்து நலல கவியைத தருவதான சிறப்பையுடைய நெலலூரிலே வாழகின்ற வீரனெனனும ஆசுகவிராஜன அந்த விருதத்ப் பாடலான அரிசசந்திரபுராணததை அரஙகேறறுதல செயதான எ-று. 14

பாயிர முறறிறறு.

நாட்டுச் சிறப்பு

கலிநிலைத்துறை

முன்னு றறியாத பிறவிக்குரு டான மூடன்
தன்னுற மெடுரா காதநினிடஞ சாற்று மாபோல்
என்னு லறிதக்க தன்றென்னினு மனனா மனன
னன்னுட டணியான் சிலவலல நடதத லுற்றேறன.

இ - ள். முதலிலே வழிதெரியாத பிறவிக்குருடனை ஒருவனுலே பள்ள மான சமுதரிரதநினுடைய வணகக ளெலலாங்கண்டு சொலலதெதாடஙகினது போல, எனனுலே தெரிந்துசெல்லதகாது அலலவெனறாலும, ராஜாதி ராஜனை அரிச்சந்திரனுடைய கலல நாட்டுசசிறபபில நான சிலவறறைக கூடியமாதிரம சொலலதெதாடஙகினேன. எ - று 1

தடபாற கடலா ரமுதங கெழுமித தழைதத
நடபாற புகுநதா லெனவநதுவா லீவலி நணகி
உடபாற் புனலுண் டெழுநதேதாஙகிய காள கூடம
விடபாற பரநதா லெனமேக மெழுநத தனறே.

இ - ன, குளிராத திருபபாறகடலிலே தரிதான அமுதமுணடாஙசிறந்து தனகு உறவாகையிஞலே லக்ஷணசமுதரிரதத்துககு வநதாறபோல வநத அதத கடலின நீரை யுணடு, முனனுளி லெழுந்து இளமபின விடமானது ஆகாயததி னிடமெலலாம பரவினதுபோல மேகம மேலே இளமபியது எ-று 2

அடியும முடியுங தெரியாதிருண டணட மெஙகுங
கொடியுங குடையு மெனமாமுகிற கூட்ட மீண்டிப
படியும விசுமபும பகைததாலெனப பார வித்தேகாத
திடியுங துளியுங கணணையாய்பபெரி தெய்த தனறே.

இ - ள. மேலும மேலுமதெரியாதபடி இருணடு ஆகாயமெல்லாம நீலக்கொடி களை பறந்தாறபோலவும நீலகுலைகள் விரிதாறபோலவும நீலமேகக கூட்டங களகூடி பூமியும ஆகாயமும பகைததுச சணடைசெய்தாறபோல் கனமான இந்திரவிலலிலே கூட்டி இடிகளும துளிகளும அமபுகளாக மிகவும எயதறது போற பெய்தன எ - று. 3

மீனங திகழ்தேவ லோயிறறேன்றிய தென்ன விண்ணோர்
தானங திகழ*தாத திரியைபபெருங தாழி யாகஙி
வானங கணெநெய் யரிவட டகையாகஙி விட்ட
பானங கணெயாதது விழுநதது மாரி பமபல்.

* தாததிரி - பூமி.

இ - ள். மீனகள் சஞ்சரிகின்ற கடலிலே இம்மழை வண்டாகியதென்று தேவர்களாகிய மதுவடிபபோர்கள சாசாரங்களுக் கிடமாக விளங்குகின்ற பூமியைப் பெரிய பானைபோலிருக்கிற சுரைகருகுகையாகக கொண்டு ஆகாயததை அந்தக் குடுகையமேலே மூடுகிற பனஞுடையான கிணணமாகச் செய்து அக்கிண்ணதிதிலே ஊறறுகிற மதுவானது பல கிலவிகளாலும ஒழுகுகிறதுபோல ஒழுகின மேகதகிற சொரிந்த துளிகள எ - று 4

விண்ணிற பொழியுங் கணமாரி விழுநது கைதத
புண்ணிற பொழியுங் குருதிந திளபோல வெங்கு
மண்ணிற பொலியிந திரகோப மலிநது தோனறக
கண்ணிற கமையாப புனலவநது கலிதத தனறே.

இ - ள. மேகததாலே பெய்கிற பாணவருகங்கள விழுநது அவைகள் பட்ட புண்ணினின்றும சிந்துகிற ரதததிரளபோல எவ விடததும் பூமியிலே அககாலததிலே தோனறுகிற இந்திரகோபப பூசசிகள சிகந்து விளங்க, கண்களுகடங்காத ஜலப்பிரவாகமாகி ஆரவாரிதது எ 5

கள்ளங கொலைகட் புலைகாம மெனனும நமறறாக
குளளந தெளிநதோர் குருழு நதப நான மெனனப
பளளந திடாமால வைகானகப பங்க மெங்கும
வெளளம பெருகிப பாரந்தோடி விரைநது தனறே.

இ - ள. களவு - கொலை கட்குடி - பொய - மிகுகாமம எனனு சொலலுகிற பஞசமாபாதகங்களையும ஒழிதத நலலோர்களுக்கு மனக் தெளிவுதவாள கொடுகிற உததமதானமபோல பளளம மேடு உயாகதமல காடுகளாகிய பகஙகளெலலாம அந்தப பிரவாகமானது பெருகிப பரவி ஓடி மேலகு கொணடது எ-று. 6

கருவிக கணமா மழை பெயது கலிதத வெளளம
பரவிப பலகோடி பருபபதக கோடடா டி-தாக
கருவித திரளபுந கடஙகா திரைதோடி யாநதுர
சாயுத தனிலே தலிவைதது பரிதத தனறே.

இ - ள். பூலோகதது கு துணைகாரணமாய கூட்டங்கொணட மேலமேகங்கள பொழிதலாலே ஆரவாரிதது எழுந ஜலப்பிரவாகம எங்கும பரவி அநேகங்கோடி மலைசிகரங்களை முறிதது அந்த சிகரங்களினின றும வருகிற அருவிகளூடமானவை இறஙகிக கட்டுகடங்காமல ஆரவாரிதது ஓடிப் பினனும முழஙகிச் சாயுதநிலே வநதுகூடி வரலாயிறறு எ - று. 7

ஆரங குளவஞ்சி யசோகு பலாசந தேவ
தாரம வருளங கடிசணபகஞ் சாதி கலஞ்சி
காரஞ் சுமபுன்னை கடமபுகச் சூரம மீயகாப
பூரம பிணையாடு புணரிடப பேய தனறே.

இ - ள். சந்தனமரம் - முசிவஞ்சிமரம - தசோகமரம் - பலாசமரம் - தேவ தாருமரம் - மஜிழமரம் - கடிமரம - சண்பகமரம் - சாதிலிங்கமரம் - கோங்குமரம் - சுரபுணைமரம - பேரீத்தமரம் - மூங்கிலமரம - கறபூரவல்லி - அரசமரம ஆகிய இவைகளுடனே அலைகள் புள அந்தச் சரயுநதி சென்றது எ - று. 8

ஏலக் தகர மிலவங்க மரிததி ரநதக்
கோலம * வசவாசி செஙகுஙகு மஙகோடடம வாரித
தாலம பதிஞலு நடுங்கிடச் சார்ந்த வூழிக
காலந தனின்மோது கருஙகட லொதத கமமா.

இ - ள் ஏலம - தகரம் - இலவஙகம - அரிததிரம - தகோலம - வசமபு - செஙகுஙகுமம - கோட்டம ஆகிய இவைகளெயெல்லாம வாரிகொணடு உலகம பதிஞலும நடுஙகுமபடி வந்த ஊழிகாலததிலே அலைகள மோதுகிற கருங கடலை அநதச சரயுநதி ஒததது எ - று. 9

நீலம வைரமவை டிரிய நிநதி லஞசெங
கோலந திகழுநதுரா கோமளப பதம ராகம
தாலந தனில்வநதகா ரிநதிர சாப மென்ன
ஓலந திகழாறறி ணெழுகெறிந தோடிற றன்றே.

இ - ள். நீலம - வைரம் - வைடூரியம - முதது - சிவக்தநிறமாக விளஙகு கிற பதமம - அழகான பதுமராகம ஆகிய இநத ரதனஙகளாலே உலகததிலே நீண்டிவருவதான ஒரு இந்திரவில்லைபபோல ஒலிமிகுந்த அந்தச் சரயுநதி செல்லுதலாலே கரைகளை உடைததுகொணடு ஓடியது எ - று. 10

கலி விருத்தம்

ஆடு நாகமு மதநிக ளுமவரை
யாடு நாகமு மதநிகை யேபுன
லோடு நாகமு முறறிட லானதி
யோடு நாகமு மேநதியை யொதததே.

இ - ள். ஆடு நாகமும - படமெடித தாடுகின்ற பாம்புகளும், அதநி களும - எலும்புகளும, வரையாள - மலைமகள, தான - பாதியிறகலநத, ஆக மும - திருமேனியும, அதநி - அப்பாதி வடிவினளது, கை - கையிலபிறந்த, புனலோடு - கஙகையோடு, நாகமும் - புணணைமலரும, உறறிடலால - பொரு ந்துதலால்; ஆடுநாகமும - ஆடுகின்ற வானரஙகளும, அதநிகளும - அதநி மாகஙகளும, வரையாடும - வருடைகளும, நாகமும - யானைகளும, அதநிசை யே - அவை கொணடுபோகப்பட்டதிசையே, புனல - நீரினகணணே, ஓடு - ஓடுகின்ற, நாகமும - பாமபுகளும், உறறிடலால - பொருந்துதலினாலே, நதி - சரயுநதியானது, ஓடும - கபாலததையும, நாகமும - மேருவையும, எந்தி யை - ஏநதிய கடவுள் ஒதததி

* வசவாசி - வசபு.

கடவுண்மேற செல்லுங்கால வரையாடு நாகமெனறபாலது, அடி மடக்குஞ் சிலேடையுமாதலின ஒரு அடியி லெனப்புணமபறறி வரையாடு நாகமெனப் பட்டது எ - று. 11

அமம டங்கலு மாழி கிளாநதெழு
மமம டஙகலு மொபபதை யனறதின
முமம டங்கலும வெலலு முதிராகய
முமம டஙகலுங கொண்டு முடுகிறறே.

இ - ள். அமமடஙகலும - நீரமுழுதும, ஆழி கிளாநதெழு மமமடஙக லும - கடலினகணணே செழிதசெழாகினற அழகிய ஊழிதத நீயையும, ஒப்பதையனறு - நிகாலதையனறி, அதின - அதினும, முமமடஙகலும - மூனறுபங்கும், வெலலும - வெலலாகினற, முதிராகயமும - பருததயாகனையையும, மடங்கலும - அதனேவெல்லுஞ் சிஙகததையும, கொணடு - தன கணணே சேர்ததுக்கொணடு, முடுகிறறு - விரைநது செனறது எ - று

அடஙகலு முடுகிறறு எனக கூடடுக. 12

முறியு மாறுந தருவு முதலகெட
முறியு மாறுநதி முறறிநன மானமந
வெறியு மாறடி யுங்கொடு வேகமும
வெறியு மாறிலா வெங்களி றெநததே

இ - ள். முறியும - தளிர்களும, மாறும - வளாகளும, தருவும - மரஙக ளும, முதலகெட - அடியோடு கெட, முறியமாறு - சிதையுமபடி, உநதி - வீழ வித்த, முறறி - சூழநது, நல - நலல, மானமந வெறியும - பெரிய மதசல நாற றதையும, மாறடியும - மாறி லைகபபடட அடிகளையு, கொடு - கொணடு வருதலால, வேகமும - விரைவும, வெறியும - மயகமும, மாறிலா - நீஙகாத, வெங்களிறெநததே - வெவவிய யானைமே லெநததது எ - று. எ - அசை. 13

வார ணநதடங கோடுமெ வளைகளுமெ
வார ணநதடங கோடுமெ வரனறியே
ஆர ணநதுறை யநதரி யுணமகிழந
தார ணநதுறை யொநதநதவ வாறரோ.

இ - ள. அவவாறு - அநதச சரயுநதி, வாரணநது - யானைகளுடைய, அடு - கொலை செய்கினற, அம - அழகிய, கோடுமெ - தநதஙகளையும, வளைகளும - சஙகுகளையும, வார் - நீடசி, அண - பொருநதிய, நதநதடங்கோடுமெ - அப் பெரிய ஊனது கொமபுகளையும, வாரணம - தடையாகிய, தடஙகோடுமெ - தடாக கரைகளையும, வரனறி - வாரிகொணடு, ஆரணநது - வேதநதின (ஞான நாதையிலே, உறை - தஙகிய, அநதரி - பதநிரகாளி, உணமகிழநது - திருவுளக களிகூர்ந்து, ஆர - பொருந்திய, ரணநதுறை - போகளைதது, ஒநதநது - ஒப்பாயிறறு எ - று.

ஆரெனபதன ரகரம் முதலாகா தகாமுதலாதலின் கெட்டது - அகாமுத னகரவிறுவா யெனபதுபோல. 14

துடிம முருகிற் கொடிசசியர் தோயவே
துடிம முருக்கிற பரப்பிச சுழிததுராய்க்
கொடிபு னேந்த குகன்கழ முழ்ந்துபூங
கொடிபு னேந்த குறிஞசி கடநததே

இ - ள். துடிமமுருகிற் கொடிசசியர் - உடுக்கைபோ லிடையுள்ள குற மகளிர், தோய - மூழ்க, துடி - எலசசெடிகளை, மருகிற பரப்பி - அருகே பரப்பிகொணடு, சுழிதது - சுழிகளை யுடையதாய், உராய் - உராயந்து, கொடி புனேந்த குகன்கழமுழ்ந்து - வெறறிகொடி தரிதத முருகுகடவுளி னடிகளை வணஙகி, பூஙகொடி - மலாக்கொடிகளும, புல - புற்களும, கைந்த - தனனுலே சிதைந்த, குறிஞசி-குறிஞ்சிமலைச சாரபை, கடநதது-கடந்து செனறது எ - று.

பல - புலியுமாம. அவவாறெனனும எழுவாய வருவிதது கொளக 15

வீயும வேஙகையு மருதியு மேதகு
வீயும வேஙகையு மருதியும வீழபலாக
காயும பாலியில கைகைய முஙகொடு
காயும பாலியில வருது கலநததே.

இ - ள. வீயும - பறவைகளும, வேஙகையும் - புலிகளும, மருதியும - குரஙகு களும, மேதகுவீயும - மேம்பாடு பொருநதிய மலாகளும, வேஙகையும - வேஙக கை மரங்களும, மருதியும - வணடுகளும, வீழ் பலாகாயும - வீழுமபப்பட்ட பலாகாய்களும, பால - தன பகஙகளில, அயில் - கூருணகினற, கை - துதிக கையை யுடைய, கயமும - யானைகளும், கொடு - கொணடு, காயும - சுடுகினற, பாலியில் - பாலை நிலததில, வருது கலநதது - வருது கூடியறறு எ - று

அயில ஐயிலெனப போலியாய வரதது. 16

தேருமா றுணர ராசசின வேடாமேபய்த
தேருமா றுமுட டேறருமை பாலியில
ஊருமா தரியா யாரையு முருதிமான
ஊருமா தரிதா டொழுது துபறறே.

இ - ள. தேருமாறு - தெளியுமவழியை, உணரா - அறியாத, சினவேடா- கோபததை யுடைய மறவர, பேயதேருமை - கானலையும, ஆறும - வெளளததை யும், உள - உள்ளே, தேறறரும - பருகதறிதல கூடாத, பாலியில - பாலை நிலத திலை, ஊரும - அநகுளள ஊரகளையும, மாதரியாரையும - மகளிர யாவரையும, உருதி - தளளிககொணடு, மான - கலைமானை, ஊரும - நடதது கினற, மாதரி - பததிரகாளியினது, தாடொழுது-தாளை வணஙகி, உறறது-பொருநதிறறு, எ-று.

இறவர கோஙக மிருபபையின பூருணா
இறவர கோஙக வெரிமின மினியெனப

புறவ மேய்ந்த சுரம்விட்டுப் போய்செழும்
புறவ மேய்ந்தது பூமபுன லாறரோ.

இ - ள். அங்கோங்கம் - அழகிய கோங்கினுடையவும், இருப்பையின் பூக்துணர் - இருப்பையினுடையவும் ஆய பூங்கொத்துகள், இற - கெடவும், இறவு - இரைமீனகள், அங்கு ஓங்க - மேலெழவும், எரி - நெருப்பு, மினமினி யென - மினமினிபோற ரோனறவும், புறவ மேயந்த - புறாகள் மேய்ந்த, சுரம்விட்டுப்போய் - பாலைநிலத்தை விட்டுபபோய், செழும் - செழித்த, புறவம் - முல்லை நிலததில, எய்ந்தது - பொருந்தியது, பூமபுனலாறு - அழகிய நீரை யுடைய ஆரோனது, எ - று. 18

ஆடு மாசுரை யாவிடை யாழநீர்
ஆடு மாசுரை யாவிடை யோடமே
கோடு குதிக குலைந்தது கொனறையின
கோடு குதிக குலைதுணா வாரியே.

இ - ள் ஆடிம - முழுகுதற்குரிய, மாசுரையா - குறறஞ்சொலலப்படாத, இடையாழம் - நடுவாழதததையுடைய, நீர் - நீரானது, ஆடிம - ஆடுதலும், மா - பெரிய, சுரையா - கறையைப்பசுகளும், விடை - எருதுகளும், ஓட - அஞ்சி யோடும்படியாக, கொனறையின - கொனறைமரங்களின, கோடு - கிளைகளை, உகுத்து - முறிதது, இகுலை - இகாய்க கொததுகளையும், துணர் - பூங்கொதது களையும், வாரி - சோதது கொணடு, கோடி - கரைகளை, குதது - மோதி, குலைதது - அழிதததது எ - று 19

அண்டா தோயலை வாரி மராவழீஇ
அண்டா தோயலை வாரியிற சாரதுணி
கொணட லைதரிக குங்குருந நிழலை
கொண்ட லைதரிக கொதத குடிஞையே.

இ - ள். அண்டா - ஆபரது, தோயலை - தயிரை, வாரி - கொளளையிட்டு, மரா - மராமரத்தை, அழீஇ - அழிதது, அண்டா - தேவாகள், தோய - சூழ்கி னற, அலை - அலைகளையுடைய, வாரியில - கடலின கணணே, சாரது - கூடி, அணி - அலஙகரிகக்பப்பட்ட, கொண்டலை - மேகததை தரிககும் - தரிக கினற, குருந்தில - குருந்தமரத்தில, கலைகொணடு - (ஆயச்சியா) ஆடைகளை கொண்டு, மாண்களைகொணடு, அலைதது - அலைசெயது, அரிககு - திரு மாலுக்கு, ஒத்த - ஒத்தது, குடிஞை - அவவாரோனது எ - று.

ஒத்தது எனபது ஒததவெனக கடைகுறைந்து நினறது. 20

உறவ ணங்கு மராவு முழகுகிவான்
உறவ ணங்கு மராவு மொசிதததது
மறைவ ணங்கு மரியை வணங்கல்போல்
மறைவ ணங்கு மரியை வணங்கியே.

இ - ள். உரு - மிகவும், அணங்கும் - வருத்துகின்ற, அராவும் - பாம்புகளையும், உழக்கி - வருத்தி, வானுற - மேகந்தவழ, வணங்கும் - வளைந்திருக்கின்ற, மராவும் - மராமரங்களையும, ஒசிதலது - ஒடித்தது, மறைவு - மறைதல, அண - பொருந்திய, நம - நமது, குமரிபை - கொற்றவையை, வணங்கல போல் - முளபாலியில் வணங்கினமைபோல், மறை - வேதத்திஞலே, வணங்கும் - வணங்கப்பட்ட, அரிமை - திருமால, வணங்கி - முல்லையில் வணங்கி எ - று. 21

ஆவி யன்ன பெடைகளு மனறிலுமை
தூவி யன்னமுங துணைய நாரையுமை
மேவி யின்பம விடாத நெடுமபுனல
வாவி சூழு மருதம புகுந்ததே.

இ - ள். உயிரையொபபான பெட்டையனறிலகளும ஆண் அனறில்களும இறகையுடைய அனனங்களும பெருங்கியிருக்கிற நாரைகளுங கூடிச் சுகதோஷம விலகாதிருபபதான அநத நெடிதான சரயுநதிப பிரவாகமானது குளங்கள சூழ்ந்துளள மருதநிலததிலே செனறது எ று. 22

வாழை பூக மகிழமரு தாகினி
தாழை கேசரஞ சமபகஞ சனமலி
ஞாழன் மாதுளை நாகம லிநதனை
சூழல சேரத தொலைதது தோயமே.

இ - ள். வாழைமரங்கள் - கமுகமரங்கள - மகிழமரங்கள - மருதமரங்கள் - பலாமரங்கள - தெனனைமரங்கள - பூநதாதிகளையுடைய சணபகமரஙகள் - இலவ மரஙகள - குங்குமமரஙகள - மாதுளமரஙகள - புனனைமரஙகள முதலியவறறை அநதபபிரவாகம அழிதததை எ று 23

பாலக டோறுமை பரநது செறிநதவக
காலந டோறுங கலநத கடுமபுனல
வாலக டோயமகி டமபுக வானபடச
சேல்கள் பாயுஞ செழுநதடம புகுகதே.

இ - ள். அநத மருதநிலததி னிடஙகளெலலாமை பரவி, அஙகஙகே பொருந்தியுளள அந்த வாயகாலகளிலெலலாங கூடின, வேகதனையுடைய ஜலமானது வால்கள் தொங்குகின்ற எருமைகள் போயவிழ அநத அதிரச்சியினுலே ஆகாயத்தளவாகச சேறகணடகள குதிதது கிளறுவதான செழிய தடாகங்களெல்லாமை பாயந்தது எ - று 24

வாவி சேர நிரபபி மதகினில
தாவி நீள்வரை சாடி யுடைதலை
நீவி வண்டல் கொழிதது நெடுமபுனல
பூவி நீல வயலிற பரநததே.

இ - ள். அப்படிக் குளங்களெல்லாம் நிரம்பச்செய்து, மதகுகளிலுமோதி நீண்ட கரைகளையுந் தாக்கி யுடைத்து, அலைகளாலே வீசிச் சேறுகளை ஒதுக்கி அப்பெரிய பிரவாக ஜலமானது எங்கும் பரவி நெடிதாக வயல்களெல்லாம் பாய்ந்தன எ - று. 25

வரம்பு டைத்துக் கரைதது மடுக்களின்
குரம்பு டைதது குமுதமுங கஞசமும
கரும்பு மிஞசிபு மஞ்சளுங கடடழித
தரம்பை யோங்கு படபபை யழிதததீத.

இ - ள். அந்த வயலகளிலுள்ள வரம்புகளை யுடைத்துக கரையப் பண்ணி மடுகளுக்குப் பாய்கின்ற வாயகால்களையு மூடைத்து, குமுதமலர் களையுக் தாமரை மலர்களையுங கருமபுகளையும, இஞ்சிகளையும மஞ்சள்களையும் கட்டுக் குலையப்பண்ணி, வாழை மரங்கள் உபாந்தங்களிலுள்ள மருதநிலததாகளையுங் அத்தப் பிரவாக ஜலம் அழிததது எ - று 26

ஏரி சேர வுடைதது நிரைகளி
வாரி யோடி வளம்பாயி மஞ்ஞாருந
சேரி சேர வழிருதுர செழுமபுனல
பேரி யாறு பாரது பெருகிறறே.

இ - ள். பினனும் பெரிய குளங்களெல்லாம முழுதும உடைத்துக் கெடுத்து, இனிதான பழவர்களங்களையும வாரிகொண்டு சென்று, விளைவு செய்கின்ற உழவருடைய ஊர்களை முழுதும கெடுத்து, அகதப்பிரவாக ஜலமானது பெரிய ஆறுகப் பரவிப் பெருகியது எ - று 27

நாடு தோறுமெ லிநத நறுமபுனல
ஓடு மோதையு மோங்கு கடகுகரை
சாடு மோதையுந தண்டலை வண்டிகள்
பாடு மோதையு மெங்குமெ பாரதவே.

இ - ள். அப்படி அந்தக கோசலநாடெலலாம பாயந்த ஜலமானது ஒலிகின்ற சப்தமும் உயர்ந்த பெரிதான கரைகளை உடைகின்ற சப்தமும் சோலைகளிலே வண்டுகள் பாடுகின்ற சப்தமும் எங்கும பரவின எ - று 28

கள்ள லம்பிய வாயுங களிமகிழ்
உள்ள லமபிய வுளளமுந தோனறவே
புள்ள லமபிய பொய்கைக கரையெலா
மள்ளர் வநது நெருங்கி மலிநதனர.

இ - ள். கள் ஒழுகுகிறவாயும், கள் குடிதததினாலே சகதோஷம் உள்ளே அடங்காதிருகிற மனமும் வெளியாக, பட்சிகள கத்துகின்ற குளகரை களிலெல்லாம உழவாகள் வந்து நெருஙகிக கூடினாகள எ - று.

அறிவை மயக்கவல்ல மதுவை உழவர்கள் மேலுமேலும் குடித்தலால், அது வாயினின் றெழுகுதலே யறியாத புதுநிமயங்கின ரென்பார் "கள்ளலம் பியவாய்" எனவும், மதுவுண்போர் அஃதருந்தாதிருக்கையில் மனச்சோர்வுறு தலும், அருந்தினபினனர்க ளுளிகோடலும் இயல்பாதல்பற்றி "களிமகிழ் உள்ளலம்பிய உள்ளம்தோன்ற" எனவும் கூறினர். 29

கொட்டு வாஙகிக் குதிதது நிவப்புமண்
வெட்டு வார்சுமப் பாமிதித துக்கரை
கட்டு வார்வன் கடிபடுபெடுத துக்கிணை
தடடு வார்தூர கங்கொடு தாங்குவார்.

இ - ள். சிலர் மண்வெட்டிகளைக் கொண்டு சந்தோஷமாய் மேட்டிலுள்ள மண்ணை வெட்டுவார்கள். சிலர் அந்த மண்ணைச்சுமப்பாகள். சிலர் காலால் மிதித்துக் கரைகட்டுவாகள். சிலர் வலிதான தோற்கடிப்பைகொண்டு அந்த மருதநிலப் பறையைக கொட்டுவார்கள் சிலா குதிரை மாங்களை நிறுதது வெள்ளமுடைக்காமல் கரையைக காப்பார்கள் எ - று. 30

முழவெ முமபடி மொய்சிறை யிறகறங
கெழுவெ ருண்டய லன்ன மிரிநதிடப
பழவ ரம்பு புதுக்கிப் பகடுசேர்த
துழவ ரெஙகு முழுமொலி யோங்குமே.

இ - ள். அப்படிச் சந்தோஷத்துடனே மருதநிலப்பறை யோசையுண் டாகும் தனமையால், நெருஙகிய இரணடு சிறகுகளிலும் சுழல்காறறுத் தோன்றப் பயந்து பகஙகளிலுள்ள அனனங்கள் பறந்தோட, உழவர்கள் வயல்களெஙகும் பழையவரம்புகளைப் புதிய வரமபாகச்செய்து எருமைக கடாக் களை எரிலே பூட்டி உழுகிற சப்தம மிகுந்திருகும எ - று. 31

வலமபு ரிதநிள வாள்வளை வெண்சலஞ்
சலம்பி ளப்பத தாளம பிளபபவுற்
பலம் பி ளப்பப் பதுமம பிளபபமீன்
குலம்பி ளபபக் கொழுச்செலுஞ் சாலெலாம.

இ - ள். வலம்புரிச்சங்கினங்களும், வெள்ளைச்சங்கினங்களும், வெண்மை யான சலஞ்சலஙகளும் உடைபடவும், அவைகளிலுள்ள முத்துகளுடை படவும், நீலோற்பலங்கள் சிதையவும், தாமரைமலர்க ளழியவும், மீன் கூட்டங்கள் நசுங்கவும், அவர்களுழுகிற நிலங்களினிடமெல்லாம் கலப்பை யிலுள்ள கொழுவானது செல்லாகிற்கும் எ - று. 32

இருமபொ டித்தன வேரடிக் கின்றகோல்
அருமபொ டிபொடி யாக வுரப்பிநீள்
கருமபொ டிததுக் கடாவடித் தெங்கணும
பரம படிப்பவர் பற்பல கோடியே.

இ - ன். இரும்பாலாகிய ஒருமரத்திலே ஒடித்தாற்போலிருக்கிற எரிலே பூட்டின எருமைக்கடாக்களை, அடித்தோட்டுகிற கோலானது அரிதான தூள்தூளாக அதட்டி ஒட்டி, பின்னர் நெடியகரும்பை ஒடித்துக் கோலாகக்கொண்டு அந்த எருமைக்கடாக்களை அடிததோட்டி எவ்விடத்திலும் பரம்படிப்பவர்கள் கணக்கில்லாத கோடிபேர்கள் எ - று. 33

கரும்புங் காவியுங் கஞ்சமு மாமபலுமம
அரும்புஞ சேமபு மலவலு மாமையுமம
சுருமபு நகதுஞ சுரிமுக முளுசெழுமம
பரம்பு தோறுமம படிநது நெரிநதவே.

இ - ள். கரும்புகளும் நீலமலர்களும் தாமரைமலர்களும் செவ்வாம்பல் மலர்களும் அங்கே முளைத்திருகிற சீரச்சேப்புகளும் கண்டுகளும் ஆமை களும் வண்டுகளும நகதகளும் சங்குகளும் அந்தச் செழுமையான பரம்பு மாங்களின் கீழெல்லாம் அமிழ்ந்து நசுங்கின எ - று. 34

சாலெ லாநதர ளதிரள் மள்ளாதங
காலெ லாங்கம லகலடி காகுகடா
மேலெ லாமபொழி வேழுதனின சாறநன்
வாலெ லாமபல மாமலா மனறலே.

இ - ள். உழுகிற படைச்சாலெல்லாம முத்துகூட்டங்கள் கிடைக்கும். உழுகிறவர்களுடைய கால்களெல்லாம் தாமரைமலர் வாசமாயிருக்கும். கறுத்த எருமைக்கடாக்களின மேலெல்லாம அவறறை அடிக்கிற கரும்பினசா றுழுகு வதாயிருகும். அந்த எருமைகடாகளின வால்களிலெல்லாம் பலவித மலர் வாசமாயிருக்கும் எ - று. 35

போர டிதத விதியவன் போனறுமூன
றார டிததவ னூராதியென றெணணியே
ஏர டிபப விருஞசை யுங்கொடு
* மார டிததிரி யுமமட வன்னமே.

இ - ள். பொருதல் செய்த பிரமாவானவன சிவனுக்கு அஞ்சுதல்போல் திரிபுரத்தை யெரித்த சிவபெருமானுடைய வாகனமென்ற தெரிந்து உழவர் கள் எரிலே பூட்டின எருதுகளை அடிததோட்டும்போது இள அன்னஙகள் இரண்டு சிறகுகளாலும் தமது மார்பிலேபட அடிததுப் பறந்தோடுவனவா யிருக்கும் எ - று.

அனனங்கள் பயந்தோடுவனவறறை தமமை யூகிற பிரமனை வென்ற சிவபெருமானுடைய வாகனம எருதாகையால், தங்களையும வெல்லுமென்று கருதினதாகக கூறியது [தருகுறிபபனி] இவகுப் பொருதல் செய்தலெனபது சிவபெருமானுகு நிகராதலே 36

* மாரபு-மார எனவிகாரமாயிறது.

நன்னு ரைத்தட நாண்மலர்த தாதுறீஇப்
பன்னு ரைதத பகட்டின் பதக்குளம்
பென்னு ரைப்ப திடமற வெங்கணுமை
பொன்னு ரைதத நிறததகற் போன்றவே.

இ - ள். நல்ல நுரைகளையுடைய தடாகங்களிலே தினந்தோறும் பூதத தாமரைமலர்களிலுள்ள பொன்னிறமான பராகப்பொடிகள பொருந்தி யிருப்பத னாலே, பறவைகளிலுள்ள நுரைகளையுடைய எருதுகளின கால்களிலுள்ள குளம்புக ளுக்கு யாது நிகாசொலலதத்தகத்து எனனில்? அதத குளப்புகள முழுதும இடமில்லாமல் எவ்விடதிலும பொன்னையுரைதத நிறதோடு கூடியிருகிற உரைகல்லை ஒததிருகின்றன எ - று 37

தொகக வேதியாக குருமுறை மொராகடகுரு
தக்க தானந தருபவா போலவே
பகக நோகஙிப பலிபபறிந தெஙகணு
மிகக நெருநெலும வெணணெலும வித்திஞா.

இ-ள். ஒருசேரகூடின பிராமணாளுக்கும, சண்னியாசிகளுக்கும தகுதி யான தானததை வாரி வாரிக கொடுகிறவாகளைபோல, நாலு பகஙகளிலும பாரத்து அவவிடஙகள விளைவாகிற காலபகுவங் தெரிந்து எவ்விடஙகளிலும் மிகுதியான செந்நெற்களையும வெண்ணெறகளையும விதைததார்கள் எ-று. 38

இறவு பாய விருஙகத லிகணி
மறவி பாய்வருக கைகணி மாஙகனி
பிறவும வாய்விண்டு பீறிப் பொழிந்திடு
நறவு பாய்ந்திட நாறு வயாக்களே.

இ - ள். தேனகூட்டிலுள்ள தேன ஒழிந்து பாயதலினாலும், பெரிதான வாழைகனி, தெவிழுகுகின்ற பலாகனி, மாஙகனி முதலான மறறைகனிக ளும வாய்விண்டுத் தடைகது ஒழுகின்ற தேனகள் பாய்தலினாலும அந்த நாறறுகள வளர்ந்தன எ - று. மறவி - வள 39

சேமபு தேனறுஞ செழுந்தடத தினகரைத
தூமபு தேனறிய தீராபுனற றேனறுவ
காமபு தேனறுவ ரைபபுழைக கடபெரும
பாமபு தேனறுவ போனறன பாலெலாம.

இ - ள நீரசேமபுகள மூளைத்திருகின்ற செழுமைதஙகிய அகனற குளக் கரையிலுள்ள மதஙின அவாரம நிரமப வருகிற நீரதோறறமானது மூஙகிலகள் மூளைத்திருகின்ற மலையின குகையிலிருநது பெரும்பாம்பு வருகிறதுபோல் மதகுகள்தோறும காணப்படுகின்றன எ - று. 40

இரவை வெனற விருண்ட செழுஙகுழல்
அரவை வென்ற வகலணி யலகுல்வெஙு

காவை வென்ற கயற்கட் கடைசியா
சூரவை வென்ற சுரைகட லார்ப்பையே.

இ - ள். இருளைச் செயிப்பதான இருண்டிருங்கின்ற செழுமையாகிய கூந்தலையும், சர்ப்பபடத்தைவென்றதான அகன்ற அரைநாண மாலையைக்கொண்ட அல்குலையும், வெவ்விய களவைச் செயிப்பதான கயல்போலுங் கண்களையு முடைய உழத்தியர்கள் கைகோத்தாடுகின்ற சப்தமானது ஒலிகின்ற கடலின் முழக்கத்தை வென்றது எ - று.

இருண்ட செழுங்குழல் இரவை வென்றன அகல்அணியல்குல் அரவை வென்றன. கயற்கண் வெங்கானவை வென்றன. கடைசியா சூரவை சுரை கடலார்ப்பை வென்றன எனக 41

செவ்வ ணந்திகழ் சீமடி மெனமுகங்
கைவ்வ ணஞ்செழுந் தாமரை காலியி
னவ்வ ணமவிழி வாயரக் காமபனமற்
றெவ்வ ணங்களீ கொப்புவ தேழைமார்

இ - ள். சிவந்த நிறமாக விளங்குகின்ற சிறந்த அடையும், பிருதுவான முகத்தையும், கையையும் நிறுத்தாலே செழுமையான தாமரை மலர்கள் ஒத்திருக்கின்றன. நீலமலர்களின் நிறமானவை கண்களை ஒத்திருக்கின்றன. வாயைச் செவ்வாம்பலை ஒத்திருக்கின்றன இப்படி யிருப்பதினாலே அந்த உழத்தியர்களை எவ்வாறு களை பறிப்பார்கள்? எ - று (மயங்கி நின்றன என்றபடி.) 42

வயலின மெனகளை மாயகுங் கடைசியா
சயமெ டுங்கண சலிலதி றீருனலால
மயல் விளைந்து மயங்கிப் பள்ளாதாடா
கயலக ளென்றய லிற்பறி கட்டுவர்.

இ - ள். அந்த வயல்களிலே மெல்லிய நாண்களைக்கொண்டு பிடிக்குங்கின்ற உழத்தியர்களுடைய வெற்றிபொருந்திய நெடிய கண்கள் நீரிலே தோன்றுகிறதினாலே ஆசையுண்டாகி மயங்கின உழவர்கள் அந்தக் கண்களினிழல்களை மீன்களென்று நினைத்து ஒவ்வோரிடங்களிலும் பறி கட்டினார்கள் எ - று

தமமமக காணும் ஆடவர்களுடைய மனத்தைக் கவருந்தன்மை மாதர் கண்களுக்கு இயல்பா முண்மையறிந்து, "சயலெடுங்கண்" என்றார். பறி - மீன் பிடிக்கும் புட்டில். 43

சேலி ருமபுனற் கேள்வனைச் சேர்ந்துபின
சூலி ருந்து துவண்டலைந் தீனமெய்ய
பாலி ருந்து பசந்து பழுத்தெரு
சாலி கற்றினர் சோறாக்கி சாய்ந்தனர்.

இ - ள். மீன்களையுடைய பெரிதான சலமாகிய நாயகனைக் கூடிப் பிறபு கர்ப்பங்கொண்டு குலைந்தலைய அசைந்து, நெல்லாகிய கருவைப் பெறுப்

பாலுங்கொண்டு, பசிய நிறத்தை யுடையனவாய்ப் பழுத்து விளைந்த செந்நெற் கள பதிவிரதைகளைப்போற நிலை வணங்கின எ - று. 44

தோடடு வார்தறை சூழ்வயல் சோர்வொரீஇப்
பூட்டு வார்கதிர்ப புள்ளங்கள் சூறசங்கில்
நீட்டு வார்மலர்ச் செநதிரு காணமுன்
நீட்டு வாரென நெல்லரி வார்களே.

இ - ள். பூவிதழ்களினினறும ஒழுகுகினற தேனபாய்வதான வயலகளிலே மனனர்க ளிளைபபில்லாமற கைப்பிடியிலே கோதிருக்கிற நீணட ஒளியை யுடைய அரிவாள்களைக காப்பங்கொண டிருக்கிற சங்குகளிலே நீட்டிகொண டவாகளாய், தாமரை மலரிலுளள லட்சுமிதேவி பார்கக அவளுககு முனனே (வேயலாக அணிந்துகொள்ளச் சஙகுகளை அறதகக) கைகளை நீட்டிக் கொடுக நிறவாகள்போல் விளைந்த நெறகளை அறுப்பார்கள எ - று. 45

சேறறு வாகதிரா சேரக கொணாநதுவைத
தாறறு வாகளத தாறறி னடைநதுபோர
ஏறறு வாபக டேறறி மிதிதநெல்
தூறறு வாகுவிப பாசுமப பார்களே.

இ - ள் அவவாறு சேறறில நீணடு கிடகக்ற நெற்கதிர்களை யறுதது ஒரு சேரக் கொணடுவந்து வைதது தலைமேற சுமப்பார்கள். பினபு நெற களத துககு வழியாகவநது போராக உயாதது வாகள. பினபு மாடுகளை மேலேற விட்டு மிதிப்பாகள. அபபடி மிதிதது நிறைந்த நெறகளைப் பதர்போகக காறறிலே தூற்றுவாகள. அப்படித தூறறின நெலலைக குவிப்பாகள. பினபு சுமந்துகொண்டு போவாகள எ - று 46

பகடு மடடறப பூடடிப படுநதநெல
சகடு முடடவிட நோநதுதத தங்குல
மகடு மகளுமை வைகுறும வாழ்மனை
முகடு முடட நிறைபபாகண முறறுமே.

இ - ள். எருதுகளை அளவிலலாமற பூட்டி மிதிப்பிதத நெலலை வணடி களில் நிரமப ஏறறி, அவறறை ஒட்டிகொணடுபோய, தங்கள தங்கள் குலத்து மனைவிகளு மகளுமிருகக்ற வாழ்வையுடைய வீடுகளின முகடுவரையினும முடடுமபடி நிரப்புவாகள எ - று. 47

நாடு தோறுமிவ வாறு நடப்பன
நாடு தோறுங களிமயி லாடுவ
வீடு தோறுந திருவிளை யாடுவ
கூடு தோறுங குருகுயில கூவுமே.

இ - ள். காடுகளிலெல்லாம் களிப்பையுடைய மயில்களாடுகின்றன. அவர்கள் வீடுகளிலெல்லாம் இலட்சுமி சந்தோஷமாய் வாசஞ் செய்வாள். மாதவிலே கட்டியிருக்கிற கூடுகளிலெல்லாம் கரிய குயில்கள் இருந்துகொண்டு கூவுதல் செய்ய, அந்த கோசலநாடு முழுதும் இ[illegible]டங்கின்றன எ - று. 48

பெடைகி டப்பவும பிள்ளை கிடப்பவும்
இடைகி டப்ப விளவனச் சேவல்கள்
மடைகி டக்கும் வளைமுதலை யண்டமென்
றடைகி டப்பன வன்னப் பெடைகளே.

இ - ள். பெட்டை யனங்க ளொருபுறத்திலே இருக்கவும், குஞ்சுக ளொருபுறத்திலே யிருக்கவும், இளமையான ஆணனங்கள் நடுவே கிடக்கின்றன. கீர்பாய்கிற மடையிலே யிருக்கிற சங்கினது முத்துகளைத் தங்கள் முட்டையென்று நினைத்துப் பெ[illegible]டையனங்கள் அடைகிடக்கின்றன எ - று.

சாயெ லாம்பரு வச்செழுஞ் சாலியின்
காயெ லாநகின் றுகனற படபபையுள
மேய லாவிள மேதிக ளின்கடை
வாயெ லாமுதது மாலைக ணுலுமே.

இ - ள். கோரைகள்போல முழுதும வளர்ந்து கிடக்கிற செழுமையான நெலவின கதிர்களை யெலலாம தினறு கருபுத தோட்டங்களிலே புகுந்து மேய்வதனுலே இளமையான எருமமமாடுகளின கடைவா யெல லாம் முதுகுகோவைகள் தொங்கும் எ - று.

முதுதானது, மதி - மேகம் - சங்கு - சிப்பி - மீன - கந்து - முதலை - உடும்பு - தாமரை - வாழை - கமுகு - கருமபு - செங்நெல - மூங்கில - யானைகொமபு - பன றிகொம்பு - பசுவினபால் - நாகம - தொகுகு - நுங்கைபா கழுதது எனனும இருபதிடங்களிலும் பிறகுமெனபது பிரமாணம. இங்கு எருமைமாடு கள் கரும்புதோட்டததுட் புகுந்து அதனைத தினனலால, கருமபுகளின கணுகளில மூளைதிருகிற முதுகுகள அவவெருமை மாடுகளின கடை வாய்களில் ஒனறனபினனுரசி வொட்டிய கோவைபோலுந் தொங்குகின்றன வெனறார். 50

மட்டி லாமட வார்குடை வாவிவிட
டெட்டி யன்ன மிரிநது பறகவாய்
விட்டி ரங்கிடு பாபபினை மெனமலர்த
தொட்டி லாட்டித திரைக டுயிற்றுமால்.

இ - ள். அளவில்லாத பெண்கள் நீராடுகிற குளங்களை விட்டு அனனங்கள் தூரமாய் ஓடிப் பறந்துபோக, அப்போது வாயைத்திறந்து கதறுகிற அவற்றின் குஞ்சுகளை, அலைகள் மிருதுவான தாமரை மலர்களையே தொட்டி லாகக்கொண்டு அசைதததித தூங்கச்செய்யும் எ - று. 51

பள்ள மேறபன சக்கனி யூலவ்
வெள்ள மேற்கம லத்தலர் மேல்விழு
உள்ள மேற்கமு னுண்ட வவாவினுல்
வள்ள மேற்பன போல்வன வாவியே.

இ - ள். மாததடியாகிய பளளங்களிலே கிடகிற பலாப்பழங்களினது தேனூறலானது, அகுளள குளத்தினீர்மேல மலர்ந்திருகிற தாமரைமலரின மேலே விழுக காட்சியானது, முனனே மனந் திருப்தியாக குடிகத குளங்கள், ஆசையினுலே தொனனீரைஎல வந்தினவேபோலிருந்தன எ - று. 52

பூகத தினசெழும பாளையைப் புனகவி
நாகத தின்பட மெனறு நடுங்கியே
பாகத திற்றின்று விட்ட பலாகனி
மேகத திற்புரை வெங்கதி ரோக்குமே.

இ - ள. கழுகமாதினது செழுமையான பாளையை புதுதியீனமான குரங்குகண்டு பாமபினபடமெனறு பயநது ரசிகசுடனே தினறுகொண டிருநது விட்டுவிட்ட பலாப்பழமானது, மேகத்திலே பொருந்தியுள்ள சூரியனை ஒததிருகினாறுபோல எ - று. 53

சேறு பாயமலாத தேனினு தேங்கினி
ஊறு பாயவெ மொண்கருப் பட்டதீந்
சாறு பாயவந்த தாகம்பி கூடிய
ஆறு பாய்வன வெங்கங கனாத்தமே.

இ - ள. நிலதிலே சேறுணடாகப பாயகினற பூவிலிருந்து வழியுந் தேனுடனே இனிபபான பழஙகளிலூறுகிற தேனபாயவனவும், அழகான கருமபையாட்டின இனியசாறுகள பாயவனவும தமமிலொனறுக கூடி, ஆறுகப்பாயவனவாகிய அந்தந்த இடஙகளெலலாம அநேகமுணடு எ - று. 54

மனறு றங்கு மலர்களின மேய்ந்தினி
தெனறு மந்தவண் சிந்திய தாதுகள
குன்றின் வீழ்ந்பான மழைகுழு வினனவே
முனறி னுமமனி மாடமு மொயகுமே.

இ - ள். இளங் தெனறலானது வநது பரிமளந்தங்கிய மலாகளிலே பரவி, அங்கே உதிர்ந்த பாகப்பொடிகள, மேலகளினமேலே பெய்கிற பொனமழைக் கூட்டம்போல, வாசல்களிலும அழகிய வீடுகளினமேலும நிரம்பப் படியும் எ - று. 55

உலக முமபுன தி றகிளி யோசசுவா
அகல்க வண்கொண் டெறியு மராமணி
பகல்வி ழுங்கண மொபபன பாரெலாம
குகனி ருந்த செழுநதண் குறிஞ்சியே.

இ - ன். முருகக்கடவுள் விளங்குகின்ற செழுமையான குளிர்ச்சியையுடைய குறிஞ்சிநிலமென்கும், கெடுதலில்லாத தினைப்புனத்திலே கிளிகளை ஓட்டுகிறவர்களாகிய குறவர்கள் அகன்ற கவண்சிலைவைத்து வீசுகிற நாகரத்தினங்கள் (மேலெழுந்து விழுகிற தோற்றமானது), ஒவ்வொரு சூரியனை நீழே விழுகிற திரட்சியை யொத்தன எ - று. 56

நெடிய நெய்தலி னிதழில வண்டலில
கொடிய காதலிற கூட விழைதிடுங
கடிய நீலக் கருங்க ணுலோசியா
மடியி லேறி வளைகண்முத்த தீனுமே.

இ - ள். விசாலமாயிருக்கிற நெய்தனிலத்திலே முதலைகள் வாழுங்கிடக்கிற சேற்றுநிலத்திலிருந்து, கொடுமையான காமத்திலுலே சுழியிடுகொண்டிருக்கிற பரிமளத்தைக் கொண்ட நீலமலர்போலுங் கரிய கண்களையுடைய வலைச்சியாகள் மடிமேலேறி, சங்குகள் முத்தைத்தபெறும எ - று. 57

கலைய ளக்குங கருங்க ணுலோசியா
புலைய ளகரு நறைகழும பொருநதியே
விலைய ளபபன வெணமுத்த மீமயற
னிலைய ளகரும பரதவா நெயதலே.

இ - ள். தருமநிலையை அளவுசெயதிருக்கிற வலையாகளுடைய நெயதனிலத்திலே, காமநூலை அளவுசெயது பார்க்கின்ற கரிய கண்களையுடைய வலைச்சியாகள், இழிகுணத்துடனே அளவுசெயது விற்கிற களைக்குச் சமமதமாக, விலைக்கு அளவுசெயது கொடுப்பதைவ வெளளிய முத்துக்களை எ - று. நெயதல் - கடற்சாறபு. 58

நிலமவி ளகங்கிடு நிததில நீலவுற
பலமவி ளகங்கிடு பைமபுனல பணபினன
னலமவி ளகங்கிடு நலலவா வாயமொழி
குலமவி ளகங்கிடுங கோசல நாடரோ.

இ - ள். எல்லா நாட்டுக்கும சிரேஷ்டமாக விளங்குவதான கோசல நாட்டில், முதலைகள் நிலைக்களெல்லாம பிரகாசிதது கொண்டிருக்கும். பசுமையான ஜலங்களிலே நீலோற்பலமலர்கள் விளங்கக்கொண்டிருக்கும். நல்லோர்களுடைய வாயசசொறகளிலே பிரயோசனமான நனமார்க்கங்கள் விளங்குவதாயிருக்கும எ - று. 59

நாட்டுச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆக பாட்டல - 73.

நகரச் சிறப்பு

கலி விருத்தம்

மகர தோரண வாயிலு நாளுகிலுளு
சிகர மாமதி லுளுசெறி பேரகழ்
சகரர் வானபுகழ் சாற்று மயோத்திமா
நகர மேன்மை சிறிது நடத்துவாம.

இ - ள். மகரதோரணங்கள் கட்டியிருகிற கோட்டைவாசலும், மதிலுறப்புகளும், அவவுறப்புகளையுடைய பெரிய மதிலுஞ் சூழ, அம மதிலைச் சூழ்ந்த பெரிய அகழியானது, இதுவே சகரா தோண்டிய கடலெனறு சொல்ல அந்தச் சகரர்களுடைய பெரிய புகழைப் பிரசித்தப்படுதுவதான அயோதிமா நகரத்தினது மேமபாட்டை (இனி எமமாலே கூடியவளவு) கொஞ்சம் சொல்லத் தொடங்குகிறோம் எ - று. 1

மாட மாளிகை யுமமடைப் பள்ளியுங்
கூட கோபுர முமபெருங் கோயிலு
மாட ரங்கு மணியறர சாலையுமம
பாட லங்கரி வைகிய பந்தியும.

இ - ள். வீடுகளும உப்பரிகைகளும மடைபபளளிகளும் கூடங்களுங் கோபுரங்களும் பெரிய அரணமனைகளும் நடனமபண்ணுகிற நாடகசாலைகளும் அழகிதான தருமசதிரங்களும குதிரைகளும யானைகளும நிறைந இடங்களும மிகவுள எ - று 2

மார னன்னவ ரமாமயி லனனவ
தார டாநத புயமுந தனங்களு
நேர டாநது நெருகலின வீழ்ந்தபொன
ஞர மினனுவ வாவண வீதியே.

இ - ள். மன்மதனை ஒத்த புருஷாகளும், அழகிய மயிலையொதத சாயலையுடைய பெண்களுமாகிய இவாகளுடைய மாலைகள் நெருங்கிய தோள்களும், கொங்கைகளும் நேரே பொருந்தி நெருங்குதலினலே உதிர்ந்த பொன்னும முதலிய கடைவீதிகளிலெல்லாம் விளங்கிக கிடக்கின்றனவா யிருக்கும் எ - று. 3

அன்பு தங்கு மனததரிச் சந்திரன்
றனபு கழ்ககொழுந தோங்கிய தமைதத்தல்போற்
பொன்பு னர்முலை யாபுலர்த் தும்மகி
ழின்பு கைசென் றெழுமுக டெங்குமே.

இ - ள். அன்புதங்கிய மனத்தினளுகிய அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய புகழானது கொழுந்துகொண்டு வளர்ந்து தழைப்பதுபோல், பொன்னிறமான தேமலுடன்கொண்ட தனங்களையுடைய பெண்கள் கூந்தலுக்காயச்செய்கிறதற்கு மூட்டுகின்ற அகிற்கட்டைகளின புகையானது ஆகாயமுகடெல்லாம் போய்ப் படரும் எ - று. அன்பு - தெய்வபக்தி. 4

சோணை யார்ப்பென வூழி தொடர்ந்தெனச்
சேணை யார்ப்பன தேரோலி யாரப்பன
வாணை யார்த்துறுமு வாமபரி யாரப்பன
வாணை யாப்பன வாவண வீதியே.

இ - ள். கடைவீதிகளில மேகங்கள முழங்குவதுபோலவும் ஊழிகாலம் வந்தார்போலவும சேனைகளும சபதிக்கின்றன. தோகளிலெலியு முழங்குகின்றன. ஆகாயததை யளாவிச்செலவதாயத தாவுகின்ற குதிரைகளும் கனைக்கின்றன. யானைகளும வீறிடுகின்றன எ - று. 5

வேத வோதை வியனகலி யோதையின
கீத வோதை கிளையோதை யாடலா
பாத வோதை பரிபுர தோதையாழ்
நாத வோதை நடபபன நாளுமே.

இ - ள். வீதிகளிலே வேதகோஷடங்களும், பெரிதான கலைஞான வொலியும, இனிய கீதங்களினெலியும, மூங்கிற குழலகளினெலியும, ஆடுகிற வாகளுடைய காலிலுள்ள சதங்கைகளினெலியும, சிலமபுகளினெலியும, வீணையிலுண்டாகின்ற கானவொலியும நாளதோறும உண்டாகிகொண்டே யிருக்கின்றன எ - று. 6

கிள்ளை பாடுவ கீதங்கள சாரிகைப
பிளளை பாடுவ வேதம பிராமணா
கொளளை பாடுவ ரினனிசைக கோதையா
வள்ளை பாடுவா மனனவன வண்மையே.

இ - ள. கிளிகள பாட்டுகளைப பாடுகின்றன. நாகணவாய்ப்புட்கள் மழலைச் சொறகளைப்போற பேசுகின்றன. பிராமணக கூட்டங்கள் வேதங்களைப் பாராயணஞ் செய்வர். இனிதான இசையினையுடைய பெண்கள் அரிச்சந்திர மகாராஜனுடைய உதார குணங்களை வள்ளையெனனும பிரபநதத்தில் அமைததுப் புகழ்வாகள எ - று.

வள்ளை யெனபது, உலகளை யோசஷித்த கை தலைவன வளங்கூறி மகளிர் பாடுவது. 7

கூட லோங்குவ கோதையா யாவைகரு
மூட லோங்குவ தலைவை யொருதகிகரு

மாட லோங்குவ கண்ணுளர்க் கன்றன்றும
பாட லோங்குவ நிதத லும பாணர்க்கே.

இ - ள். (அவவயோததிமா நகரததிலுள்ள) பெணக ளெலலோருக்கும் எப்போதும ததத்ம நாயகருடனே கூடுதல அதிகமா யிருகும். மூதேவி ஒருகதிககு மாததிரம (அநகரிற சேருதற கியலாமையா லுணடாகிய) பிணகமே அதிகமா யிருககும். நாடகிளுககு அந்தந்த நாளகடோறும ஆடுகிற தொழிலே அதிகமா யிருககும். பாணாகளுககு நாடோறும பாடுகிற தொழிலே அதிகமா யிருககும எ - று. பாணா - புகழநது பாடுவோ. 8

பொறப ராகுகாப பூரப ராகசசெம
பறப ராக பயோதர வேசையா
விறப ராக மிராவிடி யனமுதற
கற்ப ராகம நாடக கானமே.

இ - ள். பொனனிறமான கந்தப்பொடிகளும, பசசைகாப்பூத தூள களும், சிவந்த பதமராக மணிமாலைகளுந கொணட கொஙகைகளையுடைய வேசையர்கள தஙகள் தேகத்தை (ஆசசிதத புருடாகளுககு) இராக்கால முழுதும விலககு விறபாகள. இராகஙகளும, அநத நடனததுகேறற பாடலகளும, விடியற்காலததிறகுமுனனே கறறுகொள்வாகள எ - று. 9

எமமி னண்ணி யிருநதன யாவையும
வம்மி னெனன வழைபப தும மானவே
விமமி நின்ற வியனகொடி யெஙகணும
தமமி னினறு நடஙகித தயஙகுமே.

இ - ள். அவவயோததிமா நகரததாகளுடைய வீடுகளினமே லெல்லாம் மிகுந்து நிற்கினற சிறந்த கொடியாடைகளானவை, தமகளுள ஒனறி னினறு, எஙகளிடததிலே சோந்திருகிற எலலாப பொருள்களையும (ஆசையால) கொள்ள வாருஙகள் எனறு கூப்பிடுவது போலத துவணடு விளஙகும எ - று. 10

முனனை மாதவத தானமுழு தாகருல
லன்னை யாமரிச சநதிர னனனைமா
லெனன மேல்வளை நதீண்டிய பாறகட
றனனை யொதத தவளக கொடிகளே.

இ - ள். வெள்ளைக் கொடிகளானவை, பூர்வதகிலே செயத பெரிய தவத்தினாலே எல்லாப் பொருள்களுக்கும நலல தாய்போனற அரிச்சந்திர மகாராஜனை விஷ்ணுவெனறு நினைதது, மேலே சூழ்நது பரவின பாற்கடலை ஒத்திருகினறன எ - று. 11

திருக நோகிய நிதநிர பாவையை
யருக நோகிய வனபரை வலலிய

ருருக நோககிய வூடலி னேகருயிர
பருக நோகருஞ சமனேப பழிகருமே.

இ - ள். (அந்தந்த வீடுகளில்) பிணக்கு நோகருடையதாக எழுதியிருகிற சிததிரப பிரதிமைகளை, தங்களை யணைகக நோகருவதுபோல் அணைககப் பார்க கிறை நாயகர்களை, கொடிபோலும இடைகளை யுடைய பெணகள் மனமுருகப் பார்க்கினை பிணகருப் பாலவையானது. உயிரைக கொள்ளை கொளளப் பாக கிறை யமனேப பழிகரும எ - று

திருக நோககியலாவது. முறுகிய முகததோடு பிணக்குப் பாவை தோனற விருததல் 12

மூரணை டுஙருலி சததவன மூணடபோாக
கரண மககரிச சருதிர னுமெனை
சரண டைருத நடவரை யிடடமபோரு
றிரணை டுமபரித தேரணி நிறருமே.

இ - ள. மாறுபாட்டையுடைய நீணட வசசிராயுதததைத தாஙகிய இந திரனுனவன மூளுவதான சணடைருகு, நமமைத தனப நேராவணணம காபப வன ரட்சகனை அரிசசந்திர மகாராஜனே யாமென்று அடைக்கலமென்று வருதிருகிற பெரிய மலைகளூடடமபோல, திரடசியாய நீணட குதிரைகள கட்டுவதான தேரின வரிசைகள நிறகும எ - று.

பொனனூட்டிக கிறைவனுகிய இருதிரன, முனபொருகால தன கைப்படை யாகிய வச்சிராயுதததினால மலைகளின சிறகுகளை சேதிததனனதலின, அன னேனை மீணடும அசசெயகை வினைபபானெனனனும பீதியால வரைகள அரிச் சந்திரனைச் சரணடைந்ததுபோலத் தோ வரிசைகள நிறகினறனவெனனும பொருள தோனற இசசெயயுளிற கூறியது. அததோகளினது உயர்ச்சியும் திரட்சியும வியருது கூறியபடி எனக 13

ஏம சாலையு மினைவரிசைச சாலையு
மோம சாலை யுடனுறச சாலையு
நூம சாலையுந தோகையர மாதவக
காம சாலையு மேகணக கிலலவே.

இ - ள திரவியஙகளிருகிற சாலைகளும இனிய இசை பாடல கறகிற சாலைகளும, ஓமமபண்ணுகிற சாலைகளுடனே தருமசததிரச சாலைகளும, புகை கள கிளறுகினற சமையறசாலைகளும, பெணகளுடைய மிகப் பெரிதான காமானுபவம பண்ணுகினற சாலைகளும அருகுகளிலே அளவிலலை எ - று. 14

அறமி ருககு மனததி லினைவகருரு
திறமி ருகருமை புயருதி ரெழுருடா
நிறமி ருகருமை படையினக ளீகமினை
மறமி ருககு மடநதையர கணணினை.

இ - ள். அங்காரமாகளுடைய மனததில் தருமமே குடிகொண்டிருகும். தோள்களில் சாமாததியமே நிலைகொண்டிருகும். ஆயுதங்களினிடத்திலே சூரியகாந்தியே நிலைபெற்றிருக்கும். பெண்களுடைய கண்களிலே பிணங்குங் குணமே யிருக்கும் எ - று. 15

தொட்டு மன்னன் சுடாமுடி சூடிய
மட்டு மேகமவ வாணகர்க் கில்லையூ
ணட்டுண் பாரன்றி யாதுல ரினையா
லிட்டு ணுக்குறை யென்பதொ ரேக்கமே.

இ - ள். அந்த அரிச்சநதிரமகாராஜன அரசாளுகையைத தொடஙகி, பிரகாசங்கொண்ட திருமுடி சூடிகொண்டிருகுமளவும் ஏகமெனபது அந்த ஒளியால் மிகக பட்டணததிறகு இல்லை சமைததுணகிறவர்களே யல்லது, பிச்சைக்கு வருகிறவர்களிலலாமையிஞலே, பிச்சையிட் டுணணுதகுறையே யுண்டெனபதான இவவேகமொனறுமே அநதப் பட்டணததிலுணடு எ - று. 16

கறறி டுஙகொலைக கண்கண்டு காமுகா
மூறறி டுமபையு மோடடிளங கொஙகையா
லீறறி டுமமருங கெனனுயி டுமபையு
மறறி டுமபையும மண்டலத திலலையால.

இ - ள். எப்போதும கொலைதொழிலைக கற்றளள பெணகளின கண்களைக் கணடு காமுகரான புருஷாகள் நிரமபகொள்ளுகிற தினபமும, உயாநத இளமைப்பருவ ததையுடைய கொஙகைகளின கனததாலே இடையானது ஒடிந்துபோகு மெனபதான தினபமுமே அங்காரில் உணடேயணறி, வேறு தினபம அவவிடததிலிலலை எ - று. 17

இபம ருப்பெனக கொஙகைசு மநதிடை
தபமு ரிநதிடுந தகநதன மீதெனு
வுபய பாதததிற கொணபொற சிலமபிடு
மபய மன்றி யபயமற றிலலையே.

இ ள். யானைகொம்பு போலவனவான கொங்கைகளோத தாஙகி இடையானது கெடுதலாக ஒடிந்துபோகும தகுதியானதலல இதுவென்று இரணடு கால்களுக்கும் அழகிதான பொனஞலாகிய சிலமபுகளிட்டு ஒலிப்பதான அபயகுரலே யல்லாமல் அங்கு வேறு அபயகுரலிலலை எ - று

அபயகுரல - பயமிலலாமையை வேணடுங குரல. 18

நிறையுந தாமரை நீடடதகி னறபுனற
சிறையு மனறிச சிறைபிறி திலலையால
பிறையு மெனமுலைப பேதையா சிறறிடைக
குறையு மனறிக குறறபிறி திலலையே.

இ - ன். மாட்சிமைதங்கிய தாமரைமலர்களி னீட்சியினையுடைய நல்ல நீர்க்குளங்கள் முதலானவைகளுக்குச் சிறைசெய்வதேயன்றி, வேறு சிறை செய்ததில்லை. சந்திரப்பிறையும், மெல்லிய தனங்கள் வாய்ந்த பெண்களி னுடைய சிறிய இடைகளும் தேயுமேயல்லது வேறு தேய்வில்லை எ - று.

சிறை செய்தல்-காவல் செய்தல். 19

பொருநதி மானும் புலியும் புனலுட
னருநதி வாழு மொருதுறை யன்பிணைற்
பருநதும பைங்கிளி யும்மொரு பஞ்சாத
திருநது வாழு மிரவும் பகலுமே.

இ - ன். ஒரு துறையிலே மானும் புலியுந் தண்ணீரைச் சேர்ந்து குடித் துக் கூடி வாழ்வதாயிருக்கும, பருந்தும பச்சைகிளியும் இரவும் பகலும் அன் புடனே ஒரு கூட்டிலே கூடியிருந்து வாழ்வதாயிருக்கும் எ - று. 20

பொருளும் வேத புராணமும புந்தியிற்
றெருளுந் தான தியாகமும யாகமு
மருளின் மாதவ முமவள மும்முயிர்க்
கருளுந தோன்றுறு மநநக ரத்தினே.

இ - ன். அந்த நகரத்திலே அர்த்தந்தெரிதலும், வேத புராணங்கள் பாராயணஞ்செய்தலும, அதனலே புதியிலே தெளிவுடைத்தா யிருத்தலும், தானங்கொடுத்தலும், தியாகஞ் செய்தலும், யாகங்கள் பண்ணுதலும, மயக்க மில்லாத பெரிய தவங்கள் செய்தலும், சம்பதகோணடிருதலும், ஜீவ காருணணிய முண்டாயிருத்தலுமே விளஙகிக்கொண் டிருக்கும் எ - று. 21

மேற்படி-வேறு

அததிருந காக்குணிரை யாயிரம ணிதூண்
பததிகளு மத்தொகைய பைமபொ னுறு கோயிற்
சிததிரம ணித்தவிசின முததணிசெ முமபொற்
சத்திரநி முற்றவரிச சுநதிரனி ருநதான.

இ - ன். அப்படிப்பட்ட திருநகரதிலே வரிசையாக ஆயிரம் இரத்தினத் தூண்களுள்ள மண்டப வரிசைகளும், அந்த ஆயிரமாற்றுப் பசுமபொன் னலே செய்திருக்கிற அரண்மனையாக அமைந்திருப்பதி லநேக சித்திர விசித்திரங்களாக இரத்தினங்கள் பதித்திருக்கிற சிகாசனததின் மேலே முத்துக்களாலே அலங்கரித்திராகின்ற செழுமையுடைய பொனமயமான பூச் சக்கிரக்குடை நிழல் செய்ய, அதன்கீழே அரிச்சந்திரமகாராஜன் கொலு விருந்தான் எ - று. 22

என்னதிஃ தென்னதிஃ தென்றிருகை கூப்பி
மன்னவரி டுந்திறைகள் வநதினித ளைப்பத்

துன்னுமறை யோர்கள்பலர் சோதிடமு ரைப்ப
மன்னுகவி வாணர்பலர் மங்கலமி யம்ப.

இ - ள். ஒருபுறத்திலே, எனனது இவ்வளவு, எனனது இவ்வளவென்று சொல்லி இரண்டுகைகளையுங் குவித்துங்கொண்டு அரசாகள் கொடுக்கவேண்டிய பொருள்களைக் கொண்டுவந்து சந்தோஷமாக அளவுசெய்து கொடுத்துக்கொண்டிருக்கவும், ஒருபக்கத்திலே வேருங்கின வேதப்பிராமணாகள் பலரும்வந்து பஞ்சாங்கமுதலான பொருத்த நிதித்தங்கள் சொலலிக்கொண்டிருக்கவும், மற றொருபுறத்திலே நிலைபெற்ற கவி வல்லவாகள் பலருங்கூடிச் சுபமானகவிகள பாடவும் எ - று.

இதுமுத லொனபது பாடலகள * குளகம். 23

மூநதையிர விகருல முதறறலைமை யோடுமை
வநதகுல மநதிரிகண் மண்டலிகா சூழச
சநதிரமு கததமனி யகனதந னததுச
சுநதரம டநதையாக ழுனிபணி மாற

இ - ள். பழமையான சூரியகுலத் தோனறிய ராஜ முதல பிரதானமான சிறபபுடனேகூடி வந்திருநதாளள சிரேஷ்டருல மநதிரிகளும், மண்டலிகாகளும ஒருபுறதத்திலே சூழ்நதிருக்கவும, இருபக்கத்திலும சநதிரன போலு முகமும, பொனமலிபோலும கனமான தனங்களையுமுடைய செளநதரிய முள்ள பெண்கள, வெண்சாமரங்களை சுழறறிசசுழறறி வீசுகிற செயகைகள மாறிமாறி நடநதுகொண்டிருக்கவும எ - று 24

ஆடகம னிகடக கைநதலம முநத
மாடகமு றுகுபு மடநதையாகள பாடப
பாடகப நபபரி புரநதொலி யெழுமப
நாடகம டநதைய ரசைநதுநட மாட.

இ - ள். பொனனிஞ்சில செயத இரதினஙகள பதிதிருக்கிற கங்கணங்களணிந்த கை பதிய முறுகுகாணிஞ்சில முறுகி மடந்தைப பருவப பெண்கள் பாடிகொண்டிருக்கவும, ஒருபுறதத்திலே பாடகங்களணிந்த கால்களிலே ஒலிபோசைகள்ளர நடனஞ்செய்கிற பெணகள் அசைநதசைந்து நடனஞ் செய்யவும் எ - று. 25

ஆகமிசை தங்குமணி யாரமும வற்றின
பாகமிசை சோதிவிரி பனமணியு மின்னக்
கோகனக மங்கையொடு கொற்றவையு மமபொன
வாகுவல யங்களரு மணிபபுயமி லஙக.

* "குளகம பலபாட் டொருவினை கொளளும" —எனபது சூத்திரம்.

இ - ள். மார்பின்மேலே தங்கியிருக்கிற இரத்தினமாலைகளும், முத்து மாலைகளும், அவைகளின் நடுவே சோதிகளைப் பரப்புகின்ற பலவகை இரத்தினங்களும் பளபளென்னவும், செந்தாமரைமலரிலிருக்கிற லட்சுமியும், வீரலட்சுமியும் அழகிதான பொன்னலாகிய அழகுகொண்ட கேயூரங்களும் அழகிய தோள்களிலே விளங்கவும் எ - று 26

சோமனீமு டிதருளு மாபதிசு டாத
காமனிவ னென்னவொளிர் கட்டழ கிலங்க
மாமகர குண்டலம ணித்திருவில் வீசச
சேமவுடை வாளதுதி ருக்கையிலி லங்க.

இ - ள். சந்திரனைச் சடைமேற் சூடிக்கொண்டிருக்கிற பார்வதி நாயகனான பரமசிவனுலே எரிக்கப்படாத மன்மதன இவனாலென்று சொல்லும்படி பிரகாசிக்கிற பேரழகு விளங்கவும், பெரிய மகரகுண்டலங்கள் இரதினங்களினுடைய சிறந்த காந்திகளை வீசவும், உயிர்க்காவல செய்கிற உடைவாளானது திருக்கையிலே விளங்கவும எ - று 27

துடிபடுக ரகுதினடி யாதகிழு நீற்றுப
பொடிபடவ டுபடுக றுபடு நுதல பொங்க
முடிதலையு றுதிசைமு கதரர ருய்ந்தத
வடுபடுக றுபபிரும லாகழலலி லங்க.

இ - ள். உடுக்கை தங்கின கையையுடைய சிவனடியாகளை வணங்கி விபூதி தூளிதன்றோனற வடிவாகிய கறுப்பான நெற்றியிலே விளங்கவும், எட்டுதிக்குகளிலுமுளள அரசரள கிரீடமணிந்த தலைகளபட (அரிசசந்திர மகாராஜன பாதங்களில வீழ்ந்து) வணங்குதலிலுலே, (அகிரீட) வடிவாகிய கறுப்பு இரண்டுமலர்போலும பாதங்களில விளங்கவும எ - று.

அரிச்சந்திரமகாராஜன சிவனடியாரிடத்தும, எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கவல்ல விபூதியினிடத்தும், மிகப் பற்றுடையவனென்று இச்செயயுளால விளங்குகிறது. சாவதாலமும விபூதியையளளி நெற்றியிலே பூசுதலினுலுண டாகிய வடுதோணுமெனபார். "பொடிப்பட வடுபடு கறுப்புறுதல பொங்க" எனறார்.

சிவனடியாகளின் பெருமையினை

"எவ்ரேனுக் தாமாக விலாடத திட்ட திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டா லுன்கி, புவராதே யவரவரைகளடபோது உசந்தடிமைத் திறமினைத்துங் குவத்து நோகி, இவரேவ ரவரேவ ரென்றுசொலலி யிரண்டாட்டாதொழிந் தீசன் றிறமே பேணிக, கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கனருப் பூர் நடுதறியைக காணலாமே"—எனனும் திருநாவுகரசு சுவாமிகள அருளிச் செய்த தேவாரப் பதிகதான றிக.

விபூதி யணிதலினு லுண்டாகும் சிறப்பினை

"வேதத்தி லுளளதுநீறு வெநதுயர் தீரப்பதுநீறு
போதந தருவதுநீறு புன்மை தவிர்ப்பதுநீறு
ஓதத தகுவதுநீறு வுண்மையி லுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல் வயல்சூழ்நத திருவாலவாயான் நிருநீறே" என்னும்

திருஞானசம்பநதமூாததி சுவாமிகள தேவாரப்பதிகத்தா னறிக.

காலமது கண்டுகதி ருஞசகியு மொததெண்
பாலளவு நீளகதிப ரபபுவன போலக
கோலமுக நின்றெளிகு லாவவதன மீதே
சாலமணி மேவுமுடி நின்றெளித யங்க.

இ - ள். சமயந்தெரிந்த சூரியனுஞ சந்திரனும் ஒருசேரக் கூடி எட்டுத் திக்குகள் முழுதும் மீண்ட கிரணங்களே விரிகிறதுபோல, அழகிதான திரு முகத்திலே நிலைகொண்டு ஒளிவிளங்கவும், அந்த முகதகுமேலே மிகவும இரதனங்கள் பதிதிருக்கிற கிரீடதிலே நிலைகொணடு ஒளி விளங்கவும் எ - று. 29

கண்ணக நிறைநதிமை கடநதுகடை தாவி
மண்ணகம டங்கலும டைநதுயிாகள் வாழ
விண்ணளவு தாவிடிகு வெங்கலிக ரபப,த
தண்ணலி நெடுங்கடலி டங்கொடுத ழைபப.

இ - ள். குளிர்ந்துள்ள கிருபையானது இரண்டு கணகளுக்குள்ளும் நிறைவாய் இமைகளுகது மேற்பட்டுக கடைகணகளிலும தாவுதலாய் இந்த மண்ணுலகமுழுதும விபாபிதது உயிர்களெலலாம சுகததையடையவும ஆகாயத தளவுஞ்சென்று விருதியாகிற வெவவிய கலி புருஷன மறைக்துபோகவும, பெடிய கடலேப்போல விசாலங்கொணடு பெருகவும எ - று. 30

வாநதெறிப யோதநியின மண்டுதிரை வாவிற
சிநதூநுரை யூடுதிகழ் செங்கதிாக டுபபச
சநதமுலை மாதாிடி சாமரையி னூடு
சுநதாசம ணிபபணித லங்கிடவி ருநதான.

இ -ள். கரைமேலே வந்து மோதுகிற கடலிலே நெருங்கின அலைகள் ஆகாயத்திலே வீசுகிற நுரைகளுள்ளே விளங்குகின்ற இளஞ்சூரியனை ஒப் பாக, அழகான தனங்களையுடைய பெண்கள வீசுகிற சாமரங்களுக குள்ளே அதிக ரமணீயமான இரதனாபரணங்கள் விளங்க அரிச்சந்திர மனனன அரசிருந்தான எ - று. 31

நகரசி றபபு முறறிறறு.

ஆக பாடல - 104.

உ

கடவுள் துணை

முதலாவது

விவாக காண்டம்

கலிநிலைத்துறை

இருந்த காலையி லியாவாகும மிடைகொடுத் தருளிந்
திருந்து மாமுடி மன்னவன் சிலருட னிருபப்ப
பொருந்து மனனெறிப புண்ணிய நீர்தந்தங்க ளாடி
யருந்த வத்தின ரனேகாவந் தநநக மடைந்தார்.

இ - ள். அவ்வாறிருக்கிற சமயத்தில் எல்லோருக்கும் உத்தரவுகொடுத் தனுப்பிவிட்டு, செவ்வையான பெருமை பொருந்திய கிரீடமணிந்த அரிச சந்திரமகாராஜன் சிலபேருடனே அச சபாமண்டபத்தி லிருக்கும்போது பொருந்தமுள்ள மனமாகத்துக்குக் காரணமான புண்ணிய தீர்த்தங்களிலே ஸ்நானஞ்செய்து அருமையான தவத்தையுடைய அனேக முனிவர்கள் வந்து அந்தகரத்திலே கூடினார்கள எ - று. 1

சடையு முண்டமுஞ சிகையு நுண டாதுகற் றேய்ந்த
வுடையு மாமர வுரிகளு முடுத்தழ கிருந்த
விடையுந் தாழசிறு பணியு மெய்த்தினோத தோய்ந்த
நடையும வாழ்த்தலுஞ சபித்தலு முருத்துற நாவும.

இ - ள். சடைத்தலைகளும, மொட்டைத்தலைகளும, குடுமித்தலைகளும, மெலலிதான காவிக்கலலிலே தோயத்திருத்திற வஸ்திரங்களும, பெரிய மாவுரிகளும உடுத்தி, அழகு குடிகொண்டிருக்கிற இடைகளும, தொங்குகிற சிறிய வயிறுகளும, ஆபாசமாயிலாத நடைகளும, வாழ்த்தி ஆசீர்வதிக்கிறதும, கோபித்தச சாபங்கொடுக்கிறதுமாகிய முகத்தைவருத்துற நாக்குகளும் எ - று. (இது முதல் மூன்று பாடலுக்கு ஒரு குறிப்பு) 2

தூலு மாபமு நூலிலாடை திகழ்ந்தி நாடவருந
சீதாலு மங்குலித நருபபைபாற் பூவங்குமோண செவியி
ஞலுமி யாகருண் டலைகளுந் தாணமலரு மிடுமுக
கோலு மேந்திய சூலைகளுங குணடி யாகக் கரமும.

இ - ள். முப்புரிநூலும, மாபும, அருகு முப்புரிநூலினிடமாக விளங்கி மிகவும அசைகின்ற மான்தோலும விரல்களிலே தர்ப்பை மோதிரமும, அலைகிற அழகிதான காதுகளிலே தொங்குகிற பாகதீக்ஷித் மொண்டுங்ப குண்டலங்களும, நான்கு சேவகமாக்கங்களுமெடுத்த தன்னிடமகளுக், தாங்கிக்கொண்டு வருகிற குடைகளும, கமண்டலங்கள கொண்டிருக்கிற கைகளும எ - று. 3

இன்ன கொண்டுள விருடிக ளியாவரு மெய்தி
யன்ன சத்திர மீணநதுபுக கனரயர் வுயிர்க்து
முன்னம் வாரிதி யார்பபெடுத தாலென முழங்கி
மன்னர் மன்னவன் மாளிகை வாயிலில் வநதார்.

இ - ள். இவவகைகளெல்லாங் கொண்டிருகிற முனிவர்களெல்லோரும் வந்து அந்த நகரதகிலுள்ள அனனசதகிரதகிலே போய்க் கூடினவர்களாய் ஆயாசத்தீர்ந்து, முனனே கடல்முழக்கங் கொண்டுவந்தாற்போல முழங்கிக கொண்டு, அந்த இராஜாதிராஜனுகிய அரிச்சந்திரனுடைய அரண்மனை வாயிலுகளுள்ளே வநதார்கள எ - று. 4

வநத மாதவ ரோகைபய மனனவன கேடடுச
சிநைத யிறபெரு மகிழவமர செனறெதிர கொணடே
யெநத மாதவ ரினறுவநு தெய்திய தெனனு
வநத மாதவ ரடியிலா முடியுறறு தொழுதான.

இ - ள். அபபடி வநது கூடின மகரிஷிகளுடைய சப்தததை அநத அரிச்சநதிரமகாராஜனுவன கேட்டு, மனதிலே பெரிதான சநதோஷ முண டாகப் போய எதிரகொணடு நமனசெய்த எந்தப் பெரிதான தவபபலனனது இப்போது வந்து சித்தித்ததென்று அநத மகரிஷிகளுடைய பாதங்களைத் தன சிரசிலே பொருநதுமபடி வணங்கினன எ - று. 5

தொழுத காலையி லாசிக ளருநதவா சொலலி
முழுது மாமறை முழஙகிட மண்டப முறற
வெழுது மாமணி யாதன மவவவாக கிநது
பழுதி லாமொழி மனனவ னிருநதிவை பகாவான.

இ - ள். அவவாறு அரசன வணஙகினபோது அவவருமைபான தவரிஷி கள் ஆசீரவாதஞசெயது வாயமுழுது பெரிய வேதஙகள முழஙகுவதாக சபாமணடபதகிலே வநதுகூடினர்; ஒளிசெயகிற பெரிய இரதகினசிங்கா சனங்களை அநதந்த ரிஷிகளுகுத தகதபடி கொடுதது குறறமிலலாத உபசார வார்தைகளாலையுடைய அரிசசநதிரமகாராஜன தனனுடைய சிஙகாதனதகி லிருந்துகொணடு இந்த வாதைதைகள் சொலலுகிறான எ - று. 6

எநதை தேயஙகள் கண்டனி றெநதிசை பருநதி
றெநதை நீதநதுங கமடினீ பதுபையென கலஙகா
முநதை கூறுமி னெனறரி சநதிரன் மொழிய
வநத காலையி லாசனுக கருநதவ ருரைபபபா.

இ - ள். ஓ மகரிஷிகளே! நீங்கள எந்தெந்தத் தேசஙகளைக கணடீரகள? எவவெவதகிரைகள் போனீரகள? எந்தெநத நீதிதஙகளிலே முழுகினீர்கள்? அஙகஙகே எனன ஆசசரியஙகளைக கணடீரகள? அவைகளை முனனே எனக்

குத் தெரியச்சொல்லுங்களென்று அரிச்சந்திரமகாராஜன் கேட்க, அப்போது அரிய தவத்தினையுடைய முனிவர்கள் அரசனுக்குச சொல்லத் தொடங்கினார்கள் எ - று. 7

அங்கண் மாநிலத் தரியகன் னேசிநாட் டகத்துப
பொங்கு கண்டகி யென்பதோர் புண்ணிய தீர்த்த
மங்கி யாம்புகுந் தாடிநின் னருணமுகங் காண
விங்கு வந்தன மின்னமுங் கேட்டியென் றிசைபபார்.

இ - ள். அழகிய இடத்தையுடைய பெரிய உலகத்திலே அருமையான கனேஜிநாட்டிலே அலைகள் பொங்குவதான கண்டகி எனனும் ஒரு புண்ணிய தீர்த்தமுண்டு, அந்த தீர்த்தத்தங்கு நாங்களெல்லோருமேபோய் அதில் மூழ்கி, உமதுடைய கிருபாசாரமுள்ள திருமுகத்தைக் காணபதற்கு இங்கே வந்தோம். (ஓ அரசாகுகரசனே!) இனனமும ஒரு அதிசயமுண்டு; அதையுங் கேளுமென்று முனிவாகள சொலலுகிறார்கள் எ - று 8

அந்த நாட்டினிற் கனனமா புரிந்த ராசவான
சந்தி ரனவமிசச சந்திர தயன்றவம புரிந்து
கந்த வாசடைந் கடவுடன வைதத்தினுற பயந்த
தந்த மாமுலைத் தையலசந் திரவதி யெனபாள.

இ - ள். அந்தக் கனனேஜிநாட்டிலே கனனமாபுரி யெனனும பட்டணத்தை யாளுகிற சந்திரனுடைய குலத்திலே பிறந்த சந்திரதயனெனனும அரசனுனவன அனேக தவங்களைச செயது (யொனனறைப்பூமணம்) பரிமளிக்கினற நீண்ட சடைகளையுடைய பரமசிவனுடைய வாத்தினாலே பெறற யானேத தந்தங்களைபோலும பெரிய தனங்களையுடைய (அழகால மிக்க) ஒரு பெண சந்திரவதியெனபவளை எ - று. 9

மண் மடந்தையா தமமுளும வாசவ னுறைபுமை
விண்ம டந்தையா தமமுளு நிகரிலா வீலவேபு
கணம டந்தைகளா கருங்குழ லருந்தி நாபிபி
கெணம டங்குகப புடையளிந திசையினு மெழிலாள.

இ - ள பூலோகத்திலுளள பெண்களிலும, தேவேந்திரன வாசஞ்செய்கிற தேவலோகத்திலுளள பெண்களிலும ஒப்பாகிறவாகளிலலாத வெற்றிவேல போலுங கண்களையுடைய பெண்ணாள. பினனும குளிர்ந்த கருமையான கூந்தலையுடைய அருந்ததியினுடைய பதிவிரதா குணத்திறகு எட்டுப்பங்கு அதிகமான பதிவிரதாசிரோமணியானவள. மாசுமடசுமியைப பாகத்திலும மிகுந்த அழகையுடையவள எ - று

இனி அடியிலவரும ஏழு பாடலகளால அவளழகின வரலா றுரைகைக் பட்டது. 10

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

முகிலெனவென் றறலைக் கடிந்துசை வலத்தை
. முனிந்துபொற் கடுக்கையை முடுக்கி
யகினறும புகையுந தகாரமும புழுகு
மளாஇப பனிநீரிலே நனைந்து
பகலவற் குடைந்த வசையினுல வெளகிப
பலமலர்த தாணிந நவலை
டிகலசெயக கருதி யிருடிரண் டாலித
தெழுந்தன செழுந்தடங குழலாள.

இ - ள் மேகத்தை வெனறு, கருமணிலையும ஒதுங்கத தளளி, பாலியை யும வெறுத்து, அழகிய பொணறைகளையுங தாதது, அகிலினது நல்ல வாசனைபபுகையும மயிர்ச்சாந்தமும புழுகும் பொருந்துதலாய், பனிநீரிலே நனைதலுமாய், முனனே சூரியனுகுத தோறற பழிப்பிஞலே நாணமுண்டாகி, இப்போது பல மலர்களாலும புனைந்த மாலையை யணிந்து அந்தச சூரியனுடனே யுதத்தம்பணணுதறகு இருளானது திரணடு சந்தோஷித தெழுந்தாற்போலவ தான செழுமையான நீணட கூந்தலையுடையவள எ - று. 11

பயிரகடுந தனவும படடமா மரமும
பண்டைநா ளுகவெள ளென்பு
முயிரிபெறற பொருடுப பளிதமும பாலு
மொழுகிய தேனுமா ரமுதுங
குயிலினிற குரலுங கிளியினின மொழியுங
குழலுமயா ழுங்குழைத திழைதது
மயிலியற சாயல வாணுத றனக்கு
மலரயன வகுதகதென மொழியாள.

இ - ள். தீய்ந்த பயிர்களும, பட்டுப்போயகிடகிற பெரிய மரங்களும, முனனுளிலே உடமபினின றும கழிந்துகிடகிற வெளளை எலுமபுகளும, (இவள பேசுதலாலே) உயிருணடாகும்படி கணட சர்க்கரையும, பாலும, ஒழுகு கினற தேனும், அரிய அமுதமும, குயிலினிடதது தெளிவும், கிளியினிடத திலே பேசசும புல்லாங்குழலினிசையையும, வீணைபினிசையையும, குழபபிக கூட்டி, மயிலபோலும அழகிய சாயலையுடைய ஒளிபொருந்திய நெறறியை யுடைய அந்தப் பெணணுகுத தாமரைமலரி லிருகிற பிரமதேவன செய துள்ள நல்லிசைபொருந்திய வசனதத்தையுடையவள எ - று.

பாளிதம பளிதமெனறுமது குறுகல் விகாரம. 12

கடலினைக கயலைக கணையெமென பிணையைக
காவியைக கருவிள மலரை
வடுவினைக கொடிய மறலியை வலியை
வாளெவென றறவுரிணை டகனறு

கொடுவினை குடிகொண் டிருபுற நாவிக்
குமிழையுங குழையையுஞ சீறி
விடமெனக் கருபபுற் றரிபர துன்கை
வேலினுங கூரிய விழியாள்.

இ - ள். கடலையும், கெணடைமீனையும், அம்பையும், மிருதுவாயிருகஙிற மானையும, நீலமலரையும, கருவிளமபூவையும, மாவடுவின பிளபபையும், கொடுமையகொண்ட யமனையும், வலையையும, வாளையும, வெல்லுதற்காக சீட்சியும், விசாலமுள்ளதாய், கொடிய செய்கையான குடிகொண டிருப்பதாய், இரணடு காதுகளினிடதிலும், தாவுதலையுடையதாய், குமிழமபூவைபோனற மூககையும், குணடலமணிந்த காதுகளையுங கோபிபபதாய, விடமபோல கறுப்புள்ளதாய செவவரிகள் பரவி, உன கையிலுள்ள வேலைப்பாகஙிஞர, கூரமையகொண்ட கணகளையுடையவள எ - று 13

இருபபைவிட டயனு நெடிதுநாட் டவஞசெய்
திருகையும சிநதையும வருநதிச
செருபபையின நிறநத மதனனை சூடடக
திருமுடி வேண்டுமென றியானை
மருபபையுங குமபத தலததையுஞ சகர
வாகததை யுமவட கனகப
பொருபபையும படைதது தெளிநதபின படைநத
புளகித பூண முலையாள.

இ - ள். பிரமனுனவன தானிருகுமிடதனை விடடுப்போய நெடுங்காலம் தவதனைச்செய்து தன இரணடு கைகளும் மனமும, வருதனகொணடு சிவபெருமானுடு சணடைசெய்து இறநதுபோன மனமதனுகுத திருமுடி சூட்டுதற்காகத திருமுடி வேணடுமெனறு நினைதது, யானைகொபபையும, அநத யானையின துமபததலதனதையும, கட்டவடிவாகிய சகரவாளகிரியையும, மேரு மலையையும சிருஷ்டிதது கூகதோந்த பினபு சிருஷ்டிதத புளகாஙகிதம நிரமபுத லான தனஙகளையுடையவள் எ - று.

பயினறெனபது பையினறு எனப போலியாயது. 14

அறந்திகழ் தவமு மகிலமு மிதனு
லழியுமென றயன்படைத திலனை
சிறநதவேல விழியை மூனபடைத தயாநது
செங்கரஞ சோநததோ திகைதது
மறநததோ காநது வைதததோ களப
வனமுலைப் பொறைசுமந துருகி
யிறநததோ வளதோ விலலையோ வினிமே
லெய்துமோ வறியொணு திடையே.

இ - ள். தருமம் விளங்குவதான தவமும் மற்றை யாவும் இந்த இடையி லேலே அழிந்துபோகுமென்று நினைத்துப் பிரமதேவன உருவமுண்டாக்காமல விட்டானோ! அவனுடைய சிவந்த கைகள் சிறப்புள்ள அந்த வேல்போலுங் கண்களே முனனே சிருஷ்டிததுச் சோர்ந்து இளைதுப்போயினவோ! அல லது மயங்கி அக கைகள் மறந்துபோயினவோ! அன்றி அவளுருவிலேயே மறைத்துத்தான வைதிருகினறதோ! சந்தனச்சேறு பூசலான அழகிய தனகளினுடைய கனனதைதாக்கி உருகுதலாய் இறந்துபோயிற்றோ! அல் லது இறவாமலிருக்கினறதோ! மூழுதும் இல்லையேயோ! அல்ல தினிமே லுண் டாகுமோ! எனபதாதியவற்றைத தெரிந்து சொல்ல வியலாது எ - று. 15

செருக்குமோ கனசெந திருமக ளுறையுஞ
சேயிதழ்த தாமரை மலருமம
பெருக்குமா மறைநா லுரைததநான் முகநதான
பிறநதசெங் கமலமும வெள்ள
முருகுகுமாம பலிமென் காவியுங குமிழு
முல்லையும வளளையு மலாநது
திருகுகிளா கமல மிதுவெனச செவ்வி
திகழ்வெயா செறிதிரு முகததாள்.

இ - ள். களிப்பினையுடைய திருமாலையும மயஙகச்செய்வதான வசீகர தையுடைய செவவிய லட்சுமிதேவி வாசம்பணணுகினற சிவநத இதழ்களை யுடைய தாமரைப்பூவும, விரிவான பெருமையையுடைய வேதசாஸதிரஙகளைச் சொனன சதுர்முகப் பிரமதேவன உறபதநியான செந்தாமரைப்பூவும் நாண, முருக்கம்பூவும், செவவல்லிப்பூவும, மிருதுவான நீலப்பூவும, குமிழம்பூவும, முல்லையரும்பும, வளளைகொடியும, விகசிதமாய் அழகு விளஙகுகினற தாமரைப்பூவும இதுவெனறு சொலல, அழகு விளஙகுவதான வியாவை பொருந்துகினற திருமுகதையுடையவள் எ - று

இதழ் - வாய் - கண் - நாசி - பல - காதுகளையுடைய தாமரை மலர்போலு முகமெனறு கொள்க. எனவே, முருகுகம்பூவையொதத இதழும், செவவல்லி மலரையொதத வாயும், நீலோறபல மலரையொதத கணகளும, குமிழம்பூவை யொத்த மூகமும, முல்லைமலரைநிகர்தத பறகளும், வளளப் புட்பததையொதத செவிகளுமுடைய ஒரு முகமெனக. 16

கடிகமழ் மலருங் கலவையு மழகுங்
கதிாமணிப பணிகளுஞ சுமநது
கொடியென விசைநது நிறைவுறப பூதத
கொமபென வசைநதசைந தொலகி
யடியிணைப் படியிற படப்பொரு தஞ்சி
யன்புறு கடகரிப பின்போம
பிடியெனக கன்னி நடைபயி லனனப
பெடையென மடநடை பெயர்வாள்.

இ - ள். வாசனை பரிமளிக்கின்ற பூவும், கூட்டுவருக்கச் சந்தனமும், அழகும், ஒளியையுடைய இரத்தினாபரணங்களுந்தாங்கி ஒரு கொடிபோல் வாளென்று சொல்லுதற்கு நிகராய நிரமல மலர்ந்தகொமபுபோல அவண்டு அவண்டு நுடங்கிக காலகளிரண்டும பூமியிலே படிவதறகுச் சகியாமல் வருந்தி, ஆசைகொண்ட மதயானைகுப பினனே செலலுவதான ஒரு பெணயானை போலவும, இளமையான நடைநடககிற பெடடை யனனதைப்போலவும மிருதுவான நடை நடபபாள எ - று. 17

அனனதன மையளை யாரிதினிற பிறநதீ
வணஙகபி டேகததை யனநத
மன்னாதந தமககு மணஞுசெயக கருதி
மணமொழிந தவாககெலாங கொடாது
முன்னமெம பெருமான மொழிநதவாக கனறி
முடிககிலேன கடிமண மெனனச
சொனனதோ மொழியுங கேடடன மவணின்
ரோள்களுக கிசைநதவ ளெனறா.

இ - ள். அப்படிபபட்டவளை அழுததிலேதானறின லட்சுமிகரும் சிறநத திருமுடிபோல்வாளா ச சுதிரமதியை அனேகம அரசர்கள் தங்கள தவ களுககுக கலியாணஞ செயதுகொள்ள வெணணிக கலியாணதைதக்குறித்து வநது பேசினவாகளுகெலலாம கொடாமல மூனனே எமபு கடவுள சொனன வனுகசே யலலாமல கலியாணஞசெய்து கொடேனனறுசொனன ஒரு உறுதி வார்தையுங கேடடிருககிறோம. அநதப் பெணணுனனவள உனனுடைய தோள்களைக கூடதகுதவளெனறு கூறினாகள எ - று.

சுதிரதயவரசன புதிரப்பேறறை விரும்பிப பெரிதுக தவங்கிடந்த போது சிவபெருமான அவனமுனனேறறி, 'அரச! நீ யாறறிய தவதுக குளமகிழ்ந்தோம. நினககு பிறகையிலேயே மாஙகலயசூதிரதோடும கூடிய ஒரு பெணமகவு தோனறும ஆயினமமாஙகலயம பிறா கணணுககுத தோறறுவ தனறு. அதனைக தெரிநதுகூறு முகதமெனவேஞ அவனை அவட்குரிய கொழுநனுவான. அவனொருவனணுலை நீ பெரிதுங கோதியடைவை" எனறு வாமளிததச் சென்றவாராதலின, அபபெருமானது கடடளைபபடி நடப்பெனனபா, "மூனனமெமபெருமான மொழிநதவாகனறி முடிதது லேனை கடிமணம்" எனறுரைனறு கூறினா 18

பாதக மெனனுக கடிநதகா மததீப
பஙகமுற றுரைவிடம பெறறு
மாதவ ருரைதத மொழிவழி வநது
மனனவன செவிவழி புகுநதாங
கூதைவந தலிககுமெ வெளிவிளக கதனி
னுளமலி வுறவிலத தோஙகிக

காதலங் கொழுநது வளாநதிட வுருகிக்
கனலினி லிடுமெழு காஞன்.

இ - ள். முனனே பாவமெனறு கீகஙியிருந்த காமாக்கினியானது பங்கப் பட்டுத தூணகிருகக இடங்கிடையாடல மகரிஷிகள்கூறிய சொல்லே வழியாக கடந்துவந்து அரிசசந்திரனுடைய காதாகிய கிலவாயிலிலே நுழைந்து அகஙகை காற்றுவந்துமோதி யசசுகுவதான வெறுவெளியிலேயவைதத விளகைபபோல அவன மனமலய அலைச்சறபட்டு அயாந்து ஆசையாகிய (மாதகுகுக) கொழுந்து தளிராதவளர அரிச்சநதிரன மெருப்பிலிட்ட மெழுகுபோல மன முருகினனை எ - று. 19

சநதிர கலையா னைகருநீ பொழிவ
சநதிர காநதமே யலலா
* லநதர சாதிச கிலையினுண் டாகா
தவளிவன் மனைவியென றயனரா
மூநதவே விதிதத விதியிரு லடஙகா
மோகமுந தாகமு மிகுநது
புந்திகெட டறிவு நிறைபொனை தேறறரா
போககினனை யாகைகையுந தளர்நதான.

இ - ள். சந்திரகிரணதாலே கரைநது நீரைச சிந்துவது சநதிரகாநதக கல்லே யல்லாமல வேறுசாதிசகலலாலே நீரைச சிந்தமுடியாது. அபபடி அந்தச் சநதிரவமிசமே இநத அரிச்சந்திரனுடைய பாரியாகிறவளெனறு பிரம தேவன முனனேதானை அமைததிருகினன அமைவிலுலே அடகக்கூடாத காமமயக்கமும அதனாலே மனமருட்டமும அதிகரிதது புதிதமயகிக கலவி அறிவு அடகக மபொறுமை பிரகாச முதலானவைகளெ பெலலாம தானினின றும பிரிநதுபோகச செயதவனைய உடமபெலலாந தளாதலுமாயினன எ - று

அறுசீர்க்கழி நடிலடியாசிரிய விருத்தம்

கரையழி காத லாறறை யறிவெனுங கரைசெய் காறறி
வரையன புயதது மன்னன முனிவரை நோகுகி மாதர்க
கரசியை யடிய னேனுக கணிமணம புணாகக நமவா
யுரையுள தாயி னெனமாட டுயிருள தாகு மென்றன.

இ - ள். அப்படிக கரைகடந்த செல்வதான ஆசை எனனும ஓராறறைத தனது கலவியறிவெனனுங கரையையிடடு அடககி மலைபோலுந தோளகளை யுடைய அரிசசந்திரனனன அந்த மகரிஷிகளைப பாரதது அப்பெணகளுககு அரசியானவளை அடியேனுககு அழகான கலியாணஞசெய்து கொடுகுமபடி உஙகளுடைய வாயாலே சொலலுவதுணடானால, எனனுடைய உடலிலே உயிரிருகுகிறதாயிருககும எனறு கூறினனை எ - று. 21

* அநதரசாதிச் சிலை - வேறுசாதிகலை.

அங்கண்மா ஞாலங் காக்கு மாசனே யாச சேறே
திங்கண்மா முகத்து வாமத் திருவைநீ வதுவை சூட்ட
வெங்களாற் செய்யு மாறே தியமபென முனிவா கூறச
செங்கண்மா லணையான் செவவாய் செஙகையா புதைத்துச செபபும.

இ - ள். அழகிய இடத்தையுடைய இந்த பெரிதான உலகத்தை யாளு கிற அரசனே! ராஜாக்களுக்குச சிங்கமானவனே! பூரணசசந்திரனைபோலும ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய அழகாலே லட்சுமிக்கொபபான சந்தி ரகிரியை நீ கலியாணஞ செயதுகொள்ளுதற்கு எகுகாலே செயயும வகை யினன? சொலலுமென்று அருக முனிவாகள் கேட்க, சிவந்த கணகளையுடைய திருமாலுக்கொப்பான அரிச்சந்திரன தனது சிவந்த வாயைச செவவிதான கைகளாலே மூடிக்கொணடு சொலலுகிறான எ - று. 22

அலலியங குழலா டனனை யருமண மடியேன சூட்டக
கலலியற சுரமுங காடுங கடநதுகால வருந்த நீபோய்
வலலியைப பயநதீநாற கணடு மணஞசெய்கி தருத வேநதன்
சொலலிய நெறிகேட டெனபால பருகிவென நினைது சொனனான.

இ - ள அகவிழ்களா லலங்கிரு மாரன கூருகலையுடைய சகதிரவதியை நான அரிதான விவாகஞ செயதுகொள்ளுவதாக, கலகள கிடகின்ற பாலை யனமும காடுகளுங கடநது, உங்கள காலகள நொநத நீங்களே போய, அந்த பெணணைபபெறற அரசனுக்கு ஈடு கலியாண ஆதாதைத்தேபபேசி, அவவர சன சொலலுமவகளாக கேட்டுக்கொணடு திருபபவும இங்கெணணிடம வர வேணடுமென்று மிகவு முபசரிதது சொனனான எ - று. 23

காதலான மனனன கூற மாதவா சருணை வெளள
மீதெலா மெழுநது பொஙக வேநதகேண மீணடி யாஙகள
போதலுஞ செய்வே முஙகள புதுமணஙக காண்பே மாயி
னீதலா லுறுதி வேறொனு நிலலெனென றெழுநதி ருநதார.

இ - ள. அவவாறு விருபபதோடு அரிசசந்திரன சொலல, அநத மக ரிஷிகள அரசனிடதிலே இருபபபெருகுக மேனமேலாக கினாந்து பெருக, அரசனே! கேளும, நீ சொனனபடியே மீணடும காஙகளை போகி றோம, உஙகளுடைய விசேஷமான திருகலியாணதைப் பாரபபோமாஞல இதைப்பாகிலும வேறொரு நனமையிலலை யெனறு எலலோரும எழுந் திருநதாகள எ - று. 24

சுநதர வநதன பாத நனஙகளுனை மாசல நாடி
சுருதி மாமாவின முழுகு புரி வினோ பிலாவன வாழ்நதி
மநதர முனிவ ரெலலா மணஞ செய மாமன் மு நீகாதி
யிநதிர புரியே யனன மெழுனகா கடநது போனார.

இ - ள். (எப்படியாயினும்) அரதச் சந்திரனதியினுடைய கனதததனங் கள் உனனுடைய மலைபோலவதான மாலையணிந்த அழகிய மார்பிலே படியும படி செய்திரேமெனறு ஆசீர்வதித்த வேத மந்திரங்களெலலாம் தெரிந்த முனிவாகளெலலோரும் அநதச் சபாமணடபதைவிடடுச் சென்று தேவேந் திரலோகம போலவதான அந்த அயோதயாபுரியைக கடந்து சென்றார் கள் எ - று. 25

மாதவர் போன பினனா மண்டப நீஙகி மனன
னுதலா போலப பளளி யறைபுகுந தமளி நணணி
மீதலா மனஙக வாளி குனிதது திட வெளியிற பகருக
காதலங கடனுட டாழ்நதான கரைநிலை கணடி லாதான்.

இ - ள். அந்த மகரிஷிகள் போனபினபு, அரிசசந்திரமகாராஜன சபா மணடபததை விடடுபபோய் யாதுமிலலாத வறியவரைபபோற சயனமாளிகை யுட்புகுந்து படுகக மெதததையிற சயனிதது உடமபெலலாம் மனமத பாணங ளதைகக பினபு வெளியிலலாத இபபடி மாறி மாறி ஆசையாகிய கடலிலே முழுகினவனுய அநத ஆசசகடறுந் கரையும் நிலையும் காணுதவ னனனை எ - று. 26

மயஙகினை வருநதி னனமெய வாடினை மதன னமபாற
றியஙகினன் வளாநத காமக தீயினுற செயலற ருஷி
தயஙகினை நீரா மோக தாகததாற றளாநது மேனமே
லுயஙகினு னுருகி மெய்சோாந துளதெதாடு மூரைபபா னனனை.

இ - ள். மயகக மெணடான, அதனாலே வருததபபட்டான; அதனாலே உடம்பு மிகவு மிளைததான; பினனும மனமதபாணதத்தினாலே நொந்தான; அப் படியாக மூணட காமாகினியினாலே எநதச் செயகையு மிலலாமல உயிர கலஙகி னான; அப்படி மனம கலஙகி நீஙகாத மோகதாகதத்தினாலே சோாநது மேலு மேலும வருந்தினான; மனமுருகி உடமபிளைதது தன மனததுடனே சொல லத தொடஙகினான எ - று 27

தநதமால் களிறறி யாணைச சநதிர தயனறன பாவை
வநதமா முனிவ சோடுமை வநதிவண மாய மாகி
யெநதமா ருயிரை வெளவி யெமமுளம புகுந்து கைகொணை
டநதமா முனிவ சோடு மகனறதே வறிகி லேமால.

இ ள். கொமபுகளையுடைய உயாநத யானைமே லிலறுகின்ற சந்திரதய வரசனுடைய மகளானவள, இநதே வநத மகரிஷிகளுடனே மாயாரூபமாக வநது, எனன மனததுளளே நுழைநது, எனனுடைய ஆரிய உயிரையுமபறறித தன கைவசமாகிகொணடு அநத மகரிஷிகளோடு கூடவே போயினளோ? நமககு ஒனறுந தெரியவில்லை எ - று 28

ஒறறையா னியநதிர நுழை யுலகுடையா ளாவல பூணட
வறறைநாண முதலாக களை நினறிய யமாநத தருதே

பிறறைநாள் வலியி ஞலோ பெண்கொடி யெநத மாவி
யிற்றைநாள் கரநது கொண்ட தேழமை யெமககு மனனே.

இ - ள். சூரியனுடைய ஒற்றைததேர்ச்சக்கரம சூழ்வதான இவவுலக முழுதும் நான பாதுகாதததுககொணடிருகிற அந்நாள முதலாக இதுவரையிலும் (இந்த ஊர) திருட்டிலலாமலே யிருந்தது ஐயோ! பினபு இந்த நாளிலே பலாத காரதஇனலே ஒரு பெணகொடியானவள எனனுயிரை இநநாறைய தினதஇலே மறைநதுவந்து கொணடுபோனதைப பார்ததால அறியாமையே யாயிறறு எ - று. 29

தனகருறு நமாககு முதான றணகளாந தரிதிற கொளளுமம
வனகருறும பருககு வாகைக குறுவலேனு மயிலீல மானே
யெனகருறு மெனறு காதத வெனனேவிட டுனபால வநதா
னுனகருறு மெனறு நீயென னுளளதனதக கொணடா யெனமுன.

இ - ள. தனகரு அனுகூலனுயத தன உறவினாகரு அனுகூலனுகாதவ னுன ஒருவனே மறைதது அவன பொருளாத தநகள கொடுஞ செயகையினலே திருடிககொணடுபோகிற காட்டிலே சஞசரிபபான நிடாகளுகரு, அவாகள் வெறறிகொளளுமபடியாயத (தனகரே யனுகூலனுன) நான சமமதிபபேனு? மயிறசாயலையுடையவனே! மானபோலுங கணகளையுடையவளே! எனகரே தகு மென்று நான அடகி வைததிருந்த எனனைத தபிநது உனனிடதநே வருமா னுல அது உனகருத தகுமெனறு நீ எனனு பொருளான என மனததை உன வசமாககிக கொணடாய எனறு கூறினுன எ - று 30

மைதிகழ வாரி சூழு மாநிலத தேதாகட கெலலாம
பெயதவம பழிபி றங்காப பிளளாயைப பெறுத லெனபா
செயதவ மனறுன முனதை சனனஙக டோறுஞ செயத
கைதவ மாவி கொளளுந களவினிரு பயநத தெலலாம.

இ - ள கருமைபாய வினஙகுகிறற கடல சூழவதான இநதப பெரிய வுல கததிலுளளவாளுகெலலாம நமமையைக கொடுகிற தவமானது குறறஞ செயயாத பிளளாயைப பெறவேணடியதெனறு சொலலுவாகள. அபபடி யிருகக, உன தகபபன செயய நு நமமைபசெயவதான தவமெனறு தான கொணட பிறபபுகளெலலாம அவன செயதிருகிற வஞசனையிஞலே உயிரைத திருடுகிற களவினையுடைய வுனனேபபெறறது முழுதும எ - று. 31

மாறுகொண் டனைய வலலி வாடடிய வாடடஞ சொலலி
யாறுதற கெனபா ணணணி யமையுமோ வமைகி லாமல
வேறுமிப படியே வாதை விளைகுமோ விளைகும வாதை
யேறுமோ குனறா ரேமாவெனை பிரிநதுதன னினறவ ரிபபால.

இ - ள. இபபடி மாறுபாடாக எனனை அநதக கொடிபோலபவள வாட டின வாடடததையெலலாம நான சொலலி மனமாறுதறகு எனனிடதது

கிட்டி வருவாளோ? அப்படி வராமல் வேறேயுமிப்படிக்கே தனபதனைச் செய் வாளோ? இப்படி உண்டாக்குகிற தனபம அதிகப்படுமோ? அலலது குறைவு படுமோ? எனறிவவாற அரிச்சந்திரமகாராஜன எணணிகொணடிருந்தான. பினபு எ - று. 32

மானவன் வதுவை சூட்ட மணமொழி வதறகு நண்ணிப்
போனமா முனிவா பூகப பொழிலுடன பொய்கை நீஙகிக
கானமு மலையும யாறுங கடநதுகன ஞெகி யெனனு
மானக ரணுகிக கொறற மதிதயன சபையிரு புகுகா.

இ - ள. இந்த மகாணுபாவஞன அரிசசநதிரன கலியாணஞ செயது கொளளுகிறதறகு விவாகவார்ததை பேசுவதறகாக இஙகே வநதுபோன மகரிஷி கள் கமுகநதோட்டததுடனே வழியிலேயுளள குளஙகளையுங கடநது சென று காடுகளும மலைகளும ஆறுகளுங கடநது கனஞெகியெனகிற பெரிய நகரததை நணுகி அநத வெறறிபொருநதிய சகதிரதபாஜனுடைய சபைகளுளளே போனாகள எ - று 33

மேருவை வெளிசெய் தனன மேனிலை மணிமா டதது
வாரிதி யெழுநத தெனன வநதவன ருளைப போறற
தேருமயா னையுமி ழிநது திறையிடு மாசா நிறுக
காருளீள கடலும போலக கதிரமணி முரச மாபப.

இ - ள. மகாமேருவைத தவாருசெயதுவைததிருகிறதுபோ லிருகிற மேலுபபரிசையையுடைய அழகிதான மொலுமணடபதிலே, கடல பொஙகி வநதாற்போல வநது அநதச சகதிரதயனுடைய பாதஙகளைத தஞசெயயத தோகளையும யானைகளையும விடடி றஙகிக கபபங்கள கொடுககவேணடிய அரசா கள ஒருபால் நிறக, மேகஙகளையும மிகுதிப கடலையுமபோல பிரகாசமான அழ கிய பேரிகைகள முழஙகவும எ - று

இது முதல மூனறு பாடலகள குளகம 34

வெயிலவிரி மகுடம பொஙக விடுசுடாக கழலவி ளஙகக
கையிலவிரி கடக மினனக கதிரமணிக குழைக டாழப
பயினமணி மரக தததாறு பசுஙகதிர பரபபு மாடச
சயிலசா ளரஙக டோறுமப வலயததின கிரணந தாகக.

இ - ள. சூரியபபிரகாசததைக காட்டுகினற கிரீடஙகள பொலியவும, வீசு கிற ஒளியையுடைய வீரகழலகள விளஙகவும, கைகளிலே ஒளி விரிகினற கஙகணஙகள மினனவும, பிரகாசமான ரதநகுணடலஙகள தொஙகவும, அவ னிருகிற அழகிதான மாகததிலுலே பசிய ஒளியை விரிப்பதான சபா மணடபமான பொனமயிபிலேயுளள சனனலகளெலலாம் அவனுடைய தோளிலேயணிநத சேயூரததின சோதிகள வீசவும எ - று 35

திகபமா முலையாள தெபபொரு தெரூபமிக கவரி வீச
புகழன வமைசசா ரபபாரபப புரிவவ முனிவா வாழததப

பகர்தரு மறையோர் சூழப பாவலர் கவிகள பாட
மகரதோ ரணக்கிழ் மனனன மடங்கலர் தனததி ருந்தான.

இ - ள. மலைச்சிகரம்போலும் பெரிய தனங்களையுடைய பெண்கள் செம்பொன்னும் செழுமையான மணிகளாலும் சாமரங்கள வீசவும், சுகிரபகவானுகொப்பான மந்திரிகள துதிக்கவும், தவங்களைச்செய்த முனிவர்கள் வாழ்த்தவும், வேதபாராயணஞ செய்கிற பிராமணாகள சூழவும், விதவான்கள் பலவகைக கவிகள் பாடவும் இப்படியாக மகரதோரணத்தின கீழே அச் சக்கிரதயன சிங்காசனத்திலே யிருந்தான எ - று. 36

அந்தவோ லகக்ரு தன்னி லருந்தவ முனிவ ரெலலாம
வந்தனர் வந்த போது மன்னவ னெழுந்தி ருந்து
சுந்தர மகுடந தாழ்த தொழுதன னவரீ வாழ்த்திச
சிந்தையின மகிழ்சசி பொங்க விருந்தபின செபப லுறறான.

இ - ள அப்படிக கொலுவிருக்கிற சபையிலே, இதிருந்துபோன அருமையான தவமுனிவர்களெலலாரும வந்தார்கள். அப்படி அவர்கள் வந்தவுடனே அரதச் சகரவர்த்த னெழுந்திருந்து வந்து அழகான கிரீடம் படிய வணங்கினான. அங்ஙனம வணங்கின அரசனை (முனிவர்களை) ஆசீர் வதித்து மனதிலே சந்தோஷமடைபருக இருந்தபின்பு, (அரசன) சொல லதொடங்கினான எ - று 37

வானநீர் பொழிந்து முத்த மணிகொழித்த தருவி பாய்ந்த
கானநீர் பெருகுந தெய்வக கண்டகி யெனனுந தீர்த்தந்த
தானநீ ராடியென்றன ரலிகுகடி முடிகள சூடிப
போனநீ ருடனே மீண்ட வருந்தியென புகலு மென்றான.

இ - ள. மேகங்கள நீரைப்பொழிதலாலே முத்துகங்களையும ரத்தினங்களையும கொழித்துகொண்டு அருவிபாயதலான காடுகளெலலாம நீர் பெருகுவதான தெய்வத்தனமையுள்ள கண்டகியெனனும தீர்த்தத்த தடத்திலே நீராடி முனனே எனனுடைய சிரசுகு உங்களுடைய பாதங்களைக கிரீடமாகச சூட்டி விட்டுப்போன நீங்கள உடனே திருமபிவந்த இச்சையெனன சொலலுங்க ளென்றான எ - று. 38

மன்னுகேள சென்ற யோததி மாநகர புகுந்து யாங்க
ளந்நகர்க் கரச னீதி யருளாசி சந்தர னென்பா
னினனகர் வளமும கினற னெறியுகின மகடனேருஞ்
சொன்னபி னினபா லெய்து முவகையே துணிந்து நின்றான.

இ - ள. அரசனே! கேட்பாயாக: நாங்கள் உடனேபோய அயோத்திமாநகரிலே புகுந்து அந்நகருக்கரசனன நீதியுக தபவுழுள அரிசசந்திர னெனபவனிடத்தில் உனது நகரின வளமையும உனனுடைய சனமார்க்கமும் உன புதத்திரியினுடைய அழகும சொனனபின்பு உனனிடத்திலவந்து கண்டு பேசுவதான சந்தோஷவார்த்தைகளே அணிந்தவளையினன எ - று. 39

அறநெறி மிக்கோர் தம்பா லருந்ததிக் கற்பி னூபை
புறநெறி போகா வண்ணம் வருந்தியும பொருந்தச செய்தன்
மறநெறி யன்று மாயா மாதவந் தன்னின் மிகை
திறநெறி யதனு னின்பாற் சோந்தனஞ செல்வ வென்றூா.

இ - ள. செலவதற்கு மிக அரசனே! தருமமாகததிலே மிகுந்துள்ள வர்களிடததிலே அருந்ததிபோலுக கறபுடைய புதநிரிபைத தருமதறகு வேறுனவழியிலே போகாதபடி வருந்தப்பட்டாவது பொருந்தப்பணணுகிறது நீயசெயகையன்று. எகாலதது மழிபாத பெரிய தவதது னாலே மிகுந்த உறுதியான கல்வழியேயாதலால, உனனிடதறகுத திருமபவும் வந்தோ மெனறூகள எ - று. 40

புவனமுள ளளவும யாஙகள புகழுறிந தநேக கோடி
நவநர பதிக டமமைக கணடனம நறுந்தா வேருதே
சிவனலக நீபயந்த திருமக டனகருக கேளவ
னவனல திலலே யெனன வருந்தவ மெடுத்து ரைததா.

இ - ள. நலல பரிமளதையுடைய மாலையணிந்த சந்திரதயவரசனே! இந்த லோகமுளள அளவும நாஙகள போயப பாரதது அனேககோடி புது மையையுடைய அரசாகளேயெலலாம கணடுவந்தோம பரமசிவன கடாட் சிகக நீ பெறற திருகுமாரிகது நாயகன அநத அரிசசநதிரனே யலலது வேறொருவரு மிலலையெனறு அரிய தவததையுடைய முனிவாகள விசே ஷிதது சொனனூர்கள எ - று. 41

மையலாற நியகு ணதது மாதவ ருரைபபக கேடடுப
பொய்யிலா மொழியா லுளளம பொருந்தியும பொருந்தா னூநிரு
தையலாள பஙகன மேனுள சாறறிய தகைமைக கேது
செயயலா நமமா லெனனத திகைதது நிருந்து ரைகக லுறறூன.

இ - ள. மயகததைப போகின நறகுணஙகளேயுடைய மகரிஷிகள அபபடிச் சொலலகேடடுப பொயயிலலாத வாததைகளேயுடைய சநதிர தயராஜன மனது சமமதித்தும சமமதியாதவஞப, பாவதி சமேதனன பரமசிவன முனனுளிலே சொனன தகுதிகு நமமாலெனன செயயகூடு மெனறு திகைதது நிருநதவஞயப பினபு சொலலத தொடஙகினன எ - று. 42

மூவரா யவரின் முனனு மூாதியா ருருளிச செய்த
தேவரா கியமொன றுண்டா மன்னது தெரிய வலலா
யாவரா யினுமயான பெறற விளஙகொடி தனகருக கேளவ
ராவரா லவனிங கெய்தி னறியலா மழையு மெனறூன.

இ - ள. அரியாப பிரமாதிகளாய், அவர்களில முதலான பரமசிவனனவ ராருளிச்செய்த தெயவாகசிப மொனறுண்டு, அபபடியுண்டாகிய அந்த ரகசி யத்தைத தெரிநதுகொள்ள வலலவாகள யாராயிருந்தாலும் நானபெற்ற இளமை

யான கொடிபோல்வாளுக்கு நாயகராவார். ஆகையால், அந்த அரிச்சந்திரன் இங்கே வந்தால் தெரிந்துகொள்ளலாகும்; அவ்வரசனை இங்கே வரச்செய்யுங்களென்று சொன்னான எ - று. 43

அரசையிங் கழைபு மென்ன வகமகிழ்ந துவகை கூர்ந்து
விரைவுட னெழுந திருந்து வேதமா முனிவர் போலு
நிருநில்த தரசாக கெலலாஞ * சுயமவர மேழு நாளொன்
றுரைசெயு மென்று தூது மோலையும போக விட்டான்.

இ - ள். அந்த அரிசசந்திரமகாராஜனை இங்கே வரச்செய்யுங்களென்று அரசன சொலலலே, வேதபபிராமணாகளான மகரிஷிகள மனஞ் சந்தோஷிதது ஆனந்தமடைந்து சீகிரமாக எழுந்திருந்து சென்றாகள. அவர்கள போனபினபு சந்திரதயராஜன பெரியவுலகத்துள்ள அரசாகளுகெல்லாம, 'அரசாகளே! என கனனிகையானவள உங்களிலே யாரேனும தனகுச் சம்மதியான ஒருவரைக கலியாணம செய்துகொளள விருமபி யிருகினறன; அதறகு ஏழுநாளளவுள்ளதெனறு சொல்லுங்க'ளென்று தூதரையும ஓலையையும போக அனுப்பினான எ - று. 44

தொழுங்கழன் மன்னர் மன்னன றூதாசென றுரைதத போதே
யழுங்கிய வாசை யோடு மளவிலா வுவகை யோடுஞ
செழுங்குடை மன்ன ரெலலாந தேசமு நகரு நீங்கி
யெழுங்கடல் வளைந்த தென்ன வீண்டிவந் தடைந்தா ரன்றே.

இ - ள். எலலோரும வணஙகுதறக பாதஙகளையுடைய ராஜாதிராஜனை சந்திரதயன அனுபபின தூதாகள் போயச சொனனவுடனே, மிகவும வருத்தஞ் செயகிற ஆசையோடு அளவிலலாத சந்தோஷத்தையுடையவராகளாயச் செழுமையான வெளளைகுடையையுடைய அரசர்களெலலோரும தஙகளுடைய நாட்டையும நகரையும விடடுவந்து பொஙகுகிற கடல சூழ்ந்தாற போல அகனனஞ்சிறாட்டிலே வந்து நெருஙகிக கூடினாகள எ - று. 45

சோலைக டோறு நனனீர சூளிகை தோறுந தேவ
ராலயந தோறு மாத ரரஙகுக டோறு மாட
மூலைக டோறுஞ சீசான முனறிலக டோறு மேம
சாலைக டோறு மனனா தானைவந திறுதத தனறே.

இ - ள். அந்த நாட்டிலேயுளள சோலைகளிலும, கலல ஜலதத்தையுடைய குளகரைகளிலும, தேவா கோயிலகளிலும, பெணகளாடுகிற நாடகசாலைகளிலும, ஒனகமான மூலைகளிலும, சிறபபமைந்த வெளளி முறறஙகளிலும, பொனமயமான சதுர சாலைகளிலும அரசாகளுடைய சேனைகள் வந்திறங்கின எ - று. 46

* சுயமவரம எனபது—கனனிகையானவள் ஒருவனைக கணவனுகத் தானே வரிதத்ல்.

மானெவென் றடருங் கண்ணுண் மணமகன் வருமுன் வந்த
வேனைய வேந்தர்க் கெலலா மிமையவாக கறிய வொண்ணு
யானையுந் தேரு மாவு மாதரு மமைசசா தாமுஞ்
சேனையு மளவிட டாக்குஞ செபபலாந் தகைமைத் தன்றே.

இ - ள். மானை மருட்சியாலே ஜயித்து நெருங்குகின்ற கணகளையுடையவளான சந்திரவதிக்கு மாபபிளளையாகிறவன வருவதறகு முனனே, மறற அரசர்களுக்கெலலா (முனனதாய வந்திறங்கின) தேவாகளுக்கும் அறிந்து சொலலகூடாத யானைக் கூட்டங்களையும, தோக கூட்டங்களையும, குதிரைக கூட்டங்களையும, மஙகையர் கூட்டங்களையும், மந்திரிகள் முதலாயினோர கூட்டங்களையும், காலாளகளான கூட்டங்களையும இவவளவென னளவுசெய்து எப்படிப் பட்ட புலவாகளாலுஞ சொலலலாகிய தகுதியுடையதனறு எ - று. 47

இநநகர் முழுது மன்ன ரீண்டிய பினன யோததி
நன்னகா தண்ணிற புககா நறறவ முனிவ செலலா
மன்னவ னெழுநதி ருநது வணஙகிவாய புதைதது நீஙகள
சொன்னதுங் கேடடவாறுஞ சொலலுமென றெடுதது ரைததான்.

இ - ள். இந்தப பட்டணமெலலாம அரசாகள் வந்து கூடின பினபு, நல்ல தவதையுடைய முனிவாகள எலலோரும அயோததி எனகிற அந்நனமைபொருந்திய பட்டணததிறகுள ளே போனாகள. அதறகணடு அரிச்சந்திரமகாராஜன எழுநதிருநது வந்து வணஙகி, தன காததால வாஙகப் பொதறகெணடு, 'முனிவாகளே! நீஙகள போயச் சொனனதும, அதைக கேட்டு அந்தவரசன சொனனவதையு, சொலலுங'கெனறு தறசெயது கேட்டான எ - று. 48

அருநதவ முனிவ செலலா மரசனை நோகநி யைய
பெருநதவ முடையாா மண்ணி னியலாற பிறரு முணடோ
திருநதிழை தனையு னகமிக திருமண முடிகக தாதை
பொருநதினன வலலை நீயு மெமமுடன போது மென்றா.

இ - ள். அதறகு அரிதான தவஙகள செய்யவல்ல முனிவர்களெல்லோரும் அரிச்சநதிரமகாராஜனைப பாரத்து, 'ஓ அரசனே! உலகதறகிலே பெரியதவத்தையுடையவர்கள நீயேயல்லாமல வேறே யெருமுண்டோ? அத்தச் செவவிதான ஆபரணங்களை யணிந்துளள சந்திரவதியை உனறனுககே திருகலியாணஞ் செய்துமுடிக்க அவள் தகப்பன சமமதியாயினனை; விரைவிலே நீயும எங்களுடனகூடவே வரகடவா'யெனறு சொனனாகள் எ-று

என்றினி தரைதத லோடு மெழுநதபே ருவகை வெள்ள
நின்றினி தோஙக வாகு வலையஙக ணிமிாநது நீங்கக
குன்றினு முயாநத செமபொற கோயிலவிட் டெழுநது போநது
முனறிலின் வநது மன்ன னினையன மொழிய லுறறான்.

இ - ள். எனறிப்படி முனிவாகள் சந்தோஷமாகச்சொனன அளவிலே, அரிச்சந்திரமனனன மனததிலுணடான பேரினபகடலானது நிலைகொணடு தனருகவளரவும, தோளவலயஙகள் தோளுகுபபோகாமற கழனறுபோகவும, உடனே மலையிலுமுயாந்துளள தனது செமபொனமயமான ஆரணமனனைய விடடெழுந்திருத்துபோய ஆசாரவாசலிலே வந்து நினறு, இவவிதமான சில வாரததைகள் சொலலததொடஙகினன எ - று. 50

கனனலஙு கழனி வேலிக கன்னெஞ்சி நோககி யிவளூா
மனனரு மமைசசா தாமுஞு சேணையு மாத மாருு
முனனமே செலக வெனனு மொழிநதுசூ தனைககண் சாதநி
வனனமா மணிததேதா கொணடு வருகென வருளிச செய்தான்.

இ - ள். கருமபுஉன விளைகிற அழகிய வயலகளே வேலியாகச சூழ்ந்துளள கனனெஞ்சி நாடடைகுறிதது, இவவூரிலுளள அரசாகளும, மநதிரிகளும, சேனைகளும, இவவகையோா பெணகளும முனனே நடகக்கடவதெனறு உததரவுசெயது, தனது சாரதியைக் கணகளால நோககி, எனனுடைய அலஙகிருதமான பெரிய ரததஞ்சித்மாகிய மீதரைகொணடு வரக்கடவாயெனறு உததரவு பணணினன எ - று. 51

கலிவிருத்தம்

மாதஙு கமடஙு கலவயப பரிமா
பூதம பலதே மொடுபூ ணஙிறபிச
சூதன கொடுவந துசுடாக கழலோன
பாதஙு களின்மீ துபணிந தனனே.

இ - ள். சாரதியானவன அநேகம யானைகளையும, அநேகம சிங்கஙகளையும, அநேகம வெறறிபொருநதிய குதிரைகளையும அநதத தேரிலே சேரககட்டி நிறுததிகொணடுவநது காடடி, பிரகாசமுளள வீரகணடாமணி கடடின அரிச்சநதிரனுடைய பாதஙகளினமீது விழுநது வணஙகினன எ - று. 52

வாரே றுசெழுந தடமா முரசுப
நீரே றியசஙு கமுநின றுதிர்த
தாரே றுபுயஙு கடதும பநெடுஙு
தேரே றிவிசைஙு துசெலுந தினனே

இ - ள். தோலா லிறுககட்டியிருகிற அழகிய முகமான பெரிய பேரிகைகளும, முனபின நீரிலே சஞசரிபபதான சஙகுகளும கிலகொணடு முழஙுக, மாலைகள தஙகின தோளகள பூரிகக, அநத நெடிய தேரினமேலேறி அதிவேகமாகச செலலுதலில சென்னருன எ - று. 53

நறமே றிணமலை னடைந திடமீ
சுறமே றிநிறைஙு தயபூன னினவால

குற்றே வல்செயும் பலகொற் றவர்தம்
பொறறோ சதகோ டிபொருப பெனவே.

இ - ள். அந்த அழகிய தேரை அரிசசநதிரன செலுததிககொண்டு போமபோது, இவனுககுச் சிறியபணிவிடைகள செய்கிற அநேகவாசர்க ளுடைய பொன்மயமான தூறுகோடி தேர்கள் மலைபோலச் சுறறிலும் அதிக மாக நிறைத்து, பகைகங்களிலும நிறைநதன எ - று. 54

கவிகைப் படுநீ ழலகவிப பமணிச
சிவிகைத திரளின மிசைசென றனராற
புவிகைக கொளமைச சாபுகழ்ந தரசைக்
குவிகைத தலமிட டொருகோ டியரே.

இ - ள். அரசாகள, குடைகளிலுணடாகுகிற நிழல்சூழ பதநபபலலகு களினமேலே போனார்கள். உலகநகளைத தநகள கைவசபபடுததிகொண டிருகிற ஒருகோடி மநதிரிமாகள அரசனை புகழ்ந்துகொணடு குவிதத கை களுடனே எ - று. 55

வணைக குவிமா முலைவல லியருங
கனைநற் சிலைவே ளனகா ளையரு
மன்னத திரளோ டரியின றிரளவந
தென்னக கடிதெய் தினரெங கணுமே.

இ - ள். பொனனிறமான குவிந்த பெரிய தனஙகளையுடைய கொடி போனற பெணகளும, கருமபுவிலலையுடைய மனமதனை யொப்பான யென வன புருஷர்களும, அனனைகூட்டதுடனே சிஙககூட்டஙகள வந்தாறபோல எவவிடத்தும விரைந்து வரலானாகள எ - று. 56

சிறையோ திமமேல வருதே வனெனப
பொறையோ டொளிரவெண சிவிகைப பொலிவுற
றிறையோ னுடைமைச சரிறைரு சிடமா
மறையோ திவசிட டனுமவந தனனே.

இ - ள். இறகையுடைய அனனவாகனததின்மேல் வருகிற பிரமதேவன போல, தாஙகுகிறவர்கள சுமததலுடனே பிரகாசிகிறன வெளளை முத்துப் பல்லகிலே விளஙகுகிறவனாய், அரசருடனே மநதிரிகளும் வணஙகப பெரி தான வேதஙகளைச் சொல்லிகொணடு வசிஷ்டமுனிவருங கூடவே பிரயாண மாய் வந்தார எ - று. 57

தரைசோ கடலொத தனதா னைகடற
றிரைபோ லநடந தனதிண் பரிமா
விரைசே ரருவித திரள்விழ் பலமால

இ - ள். சேனைகளெல்லாம பூமியிலே வருகிற கடலை ஒப்பாயின; வலிய குதிரைகள அத்தகடலிலே திளைகிற அலைகளபோற சென்றன, யானைகள் வாசனைபொருந்திய அருவிகளகூடடங்கள விழுகிற அதிகமான உயாந்த மலை களபோற சென்றன எ - று. 58

கலலார் நெறிசெல் வதுகால களபொரு
வெலலா மிகுவா தணமே வுமெனச
சொலலா முனமே துறவோ விரைவிற
* செலலா நெறியே றினாசென றனரால.

இ - ள். கறகள நிறைநத வழியிற செலவதறகு நமது காலகள சகியா குதிரை முதலிய வாகனஙகளும மிகவுங் களைபததையே செயவனவாமெனறு அரசன சொலலுமுனனமே சகுனியாசிரள அதிகீகரிதததிலே ஒருவாலும போ ககூடாத ஆகாசமாகமே வழியாகக்கொணடு சென்றாரகள எ - று. 59

பலவெண் குடையும பவளக குடையுங
குலவும பலசெம மணியின குடையு
முலவுங கதிருஞ சதகோ டியுவா
நிலவும மெனவெங குநிறைந தனவால.

இ - ள். அநேகம வெணமுதலுக குடைகளுட, அநேகம பவளக குடை களும, கொணடாடதகக அநேகம ஜீவரதநக குடைகளும, ஆகாயததிலே உலாவுகிற நூறுகோடி சூரியரும, நூறுகோடி பூரணச சநதிராகளுமபோல எவவிடததும நிரமபின எ - று. 60

ஆதித தனருங குலமன னவாதந
நீதிப புகழொங குநிறைந தமைநெச
சோதிக கவரித தொகையுங கொடியும
வீதித தலைதோ றுமிடைந தனவால.

இ - ள சூரியனுடைய அருமையான குலததிலே பிறநத அரசாக ளுடைய நீதிமாகமான புகழானது எவவிடததிலும நிரமபியதுபோலப, பிர காசததையுடைய சாமாக கூட்டஙகளுங கொடிகளும, இவாகள செலலுகிற வீதியினிடஙகளெலலாம நெருஙகின எ - று. 61

காறறே நுகாத தகடும பரிவா
னேறறே நுகாத தனயா னைவரைக
கூறறே நுகாத தனதோ குலவு
மாறறே நுகாத தவனீ கமரா.

இ - ள வேகததையுடைய குதிரைகள வாயுவேகதததினே ஒபபாகிச் சென்றன, யானைகள மேகதததையும அதன முழுகதததையும ஒப்பாகிச்

* செலலாநெறி - ஆகாசமாககம.

சென்றன; இரதங்கள் மலைகளின் வெவவேறான உயர்வை ஒப்பாகிச் சென றன; சேனைகள் சூழ்ந்து செல்லுகிற ஆறுகளை ஒப்பாகிச் சென றன எ - று.

மழுவுங் கரவா ளமும்வார் சிலையு
மெழுவுங் குலிசங் களுமே திகளுங்
கொழுவும வளையும பலகுந தமுநீண்
முழுவெளு சுடாவேல் களுமெமாய்த தனவால.

இ - ள். (அப்படிச் செலலுகிற சேனைகூட்டங்களிலே) மழுவாயுதங்க ளும், கைவாள்களும, நீண்ட விறகளும, எழுதண்டங்களும, வசிராயுதங் களும், தோமரங்களும, கொழுகளும, சகரங்களும அகேக வைவேலகளும, முழுதும வெப்பதைகொண்ட ஒளிபொருந்திய நீண்ட சூலங்களும நெருங்கின எ - று 63

மீயுற றுடனெற றியவெம படையின
வாயுற றெழுவெம பொறிமண் டுவளீ
வேயுற றபெருங கிரிமீ தெரியுந
தீயுற றனவொத தனசே ணளவும.

இ - ள். ஆகாயததளவும மேலே நீண்டு ஒனறுடனேயானறு மோதுத லாகிய அந்த வெவவிதான ஆயுதங்களின வாய்களிலே உண்டாகி எழுகின்ற வெவவிய நெருப்புப்பொறிகள், நெருங்குவனவாய நீண்ட மூங்கில்கள் பொருந்திய பெரிய மலைகளினமேலே எரிகிற நெருப்புப் பறறினதை யொத ஆகாயததளவும விளங்கின எ - று. 64

நலிவுற றுநுடங கிடைநன னுதலா
பொலிவுற றணிதே மிசைபோ யினராள
கலியுற றெழுளீ கனகக கிரிமேல
மலிவுற றெழுவளு சிகணமா னுமென.

இ - ள கடலிலே தோனறி யுயாகதிருகிற நீண்ட பொன மலைகளின மேலே மிகுதிகொணடு உயாகதளள பொனனிறகொடிகளை ஒபபா யிருகின றனவென று சொலல, இடையானது வருததங்கொணடு அவளுகிற நலல நெற்றியையுடைய பெணகள, கிறைவுகொணடு அழகிய தோளமேலேறிச சென றனர் எ - று. 65

கருமா முகிலன னகவின குழலா
பெருமால கரியின பிடாமேல வருமா
றிருமா முகிலுக கிடையே யெழுமின
வருமா றுகிகர்த தனவை யமெலாம.

இ - ள கருமையான நீலநிறதையுடைய மேகதைபொனற அழகிய கூதலையுடைய பெணகள, உடல பெரிதா யுயாகதிருகிற யானைகளின

முகந்களினமேலே ஏறி வருதலானது, மிகப் பெரிதான மேகத்தின கூடவே தோன்றுகின்ற மினனலானது (மறையாமல விளங்கிகொண்டு) வருவன வற்றை ஒப்பாயின. அவாகள் செலலுமிடங்களெலலாம எ - று. 66

விலையுன் னரிதா கியவெம பரிமேற
கிலைகன் னுதலா பலாசென றனரா
லுலையும புனலவா ரியலு தையிலு
லலையுந திரைமேல வருமன னமென.

இ - ள். தளுமபுகின்ற நீரையுடைய கடலினகண, காறறினாலே கிளருகின்ற அலைகளினமேலே வருகிற அனனங்களைபபோல, விலலியொதத னணமையான நெறறியையுடைய பெணகள பலரும, விலைமதிக்கமுடாத வேகதினையுடைய குதிரைகளின மேலேறிச் செனறாகள எ - று. 67

பரிதுன் னநெடும படைதுன னமத
கரிதுன் னவிழிந துகடந தனலால
விரிகின றசெழுஞ சுடாவெண் டரளஞ
சரிகின றபுனற சரயுத தனனே.

இ - ள. விரிவான செழுமையுளள ஒளியையுடைய வெண்முதுகுகள் ஒதுங்குகின்ற அந்தசசரயுநதியை, குதிரைகளிறங்கிச செலலவும, நெடிய சேனைகளிறங்கிச செல்லவும, மதயானைகளிறங்கிச செலலவம, அரிச்சந்திர மகாராஜனும இறங்கிக கடநதுபோயினான எ - று. 68

விரையே றியதா புனைவே லிறைவ
னிரையே றுமணீ கநெருக குதலாற
றரையே றியதண புனபுள ளநெடுங
கரையே றியவா ளைகணக கிலவே.

இ - ள். பரிமள மிகுவதான மாலையணிந்த (சகாலதைதொழில செய்கிற) வேலாயுததைதத தாங்கிய அரிச்சநதிரமகாராஜனுடைய வரிசை வரிசையாயக கரையேறுகிற சேனைகள நெருகுகிறதினாலே, கிலதகிறகு மேலே பொருவதான குளிாந்த நீராணது மோதி வீசக கரைமேலே செலலுகின்ற வாளைமீனகளுகு ஓளயிலலை எ - று. 69

அரியன் னவாமின் னனையா கடன
நெறியும படிதுன் னிநெருக குதலாற
பரியும பணிமா லைகளபாக கிலாகீழ்ச
சரியும மணிமே கலைதா மறியா.

இ - ள். சிஙகங்களையொதத புருஷாகளோடுகூடி கடகின்ற மினனலையொதத பெணகளுடைய கொங்கைகள் பிதுங்கும்படி சேனைகள நெருங்குகிறதினாலே அறறுவிழுகின்ற ஆபாணங்களையும, மாலைகளையும அப் பெணகள

நோக்கினர். பிணங்கு கீழே சரிந்து விழுந்திருக்கிற மணிமேகலைகளையும் தாங்கள் தெரிந்துகொள்ளாமற் (செல்லுகிறார்கள்) எ - று. 70

அரனுர் முனியா மதனன் னவர்தோட்
பரநா ரியர்கொங் கைபடப் படமு
னெருநா ளுளவா நிறையொண் ணுதல்பால்
வருநாண் மனுநீ திவழுங் கியதால்.

இ - ள். சிவபெருமானுலே கோபித்தெரிக்காத மனமதனையொத்த புருஷர்களுடைய தோள்களிலே அணியர் மனைவிகளுடைய கொங்கைகள் (சந்தடி நெருக்கத்தினுல்) மோத மோதச் செல்லுகிறதினுலே, முனே ஒருநாளாயினும் அழியாத கறபுள்ள அழகிய நெறறியையுடைய பெண்கள், இப்போது கலியாணத்திறகு வருகிறநாளிலே, பரபுருடருடைய தோள்களிலே அணிய ஸ்திரீகளுடைய கொங்கைகள் படலாகாவென்று மனுஸ்மிருதி கூறவில்லே (எனறார்கள்) எ - று. 71

வெளிறுரு சுடாவே விளவே லணையான
பிளிறுங் கரிதுள ளவிழுந துபெயாந
தொளிருந் தனவல லியொருத தியையக
களிறென றிருகை கொடுகட டினனே.

இ - ள. வெணமையான ஒளியையுடைய வேலேகொண்ட மனமதனையொத்த ஒருவன, முழகுகினற யானை வெருண்டசையக கீழேவிழுந்து புரண்டு விளகுவதான கொங்கைகளையுடைய கொடிபோலபவளான ஒருத தியை அநத யானை யாதெனறு தனதிருகைகளாலுந் தழுவினன எ - று. 72

ஆடுங கழனமன னனனே கருட
னுடுந தருவம பலநண் ணிநெடுங
காடுங கிரியும பலகண் டுநடந
தோடுங் குளிர்கோ மதியுற றனனுல்.

இ - ள் அலம்புகினற வீரகழலையுடைய அரிச்சந்திர மனனன இவவாறு அநேகம அரசர்களுடனே காடுகளும மரசசாலைகளும் பலவாறுகவுளவெலலாம் கிட்டி, பிணா நெடிதான காடுகளும் மலைகளும பலவாறுகக் கணடுகொணடேபோய, ஓடுவதான குளிர்ந்த புனலையுடைய கோமதியாறறினருகே சென்றான எ - று. 73

மேற்படி வேறு

கானயா றணைதனையுங் கடநது கௌசிக
மானயா றுயகோ மதியை நண்ணியே
யானையு மிரதமு மிவுளி யீட்டமுஞ
சேனையு மன்ன னுஞ சென்றி றுத்தவே.

இ - ள். அப்படிக் காட்டாறுகள் முழுதுங் கடந்துபோய், கௌரிசை யென்னும் பெயர்கொண்ட கோமகியாற்றையடைந்து, யானைகளும், இரதங் களும், குதிரைக்கூட்டங்களும், காலாளகளும், அரிச்சந்திர மகாராஜனும்போய் இறங்கலாயின எ - று. 74

தோய்கதிர் வேற்படை சூழ்ந்து துன்னிட
வாய்கதிர் முடியினு ஞற்றை நண்ணினனை
பாய்கதிர்ப படலையுட சுருகுபை பையவே
காய்கதிர்ச செல்வனுங் கடலை நண்ணினனன்.

இ - ள். ஒளிதோயந்த வேலாயுதங்களையுடைய சேனைகள் எங்குஞ் சூழ்தலாய் நெருங்க, எஙகும பரவுவதான ஒளியையுடைய கிரீடமணிந்த அரிச்சந்திரமன னனும அந்தக் கோமகியாறினருகே போயிறஙகினன. அப போது எஙகும் பரவுவனவான கிரணக்கூட்டங்களைத் தனனுளளே ஒடுககிக் கொணடு வெப்பமினறிச் சுடுகிற ஒளியால மிகக சூரியனும மேலகடலிலே போயிறங்கினன எ - று. 75

ஆழவேழ் கருங்கட லதனினை வெய்யவன
வீழலு மன்னனும வேந்தா மகளரு
மேழையா யாவரு மிரத முங்கட
வேழமுரு சிவிகையும விடடி றஙகினர.

இ - ள். ஆழதலையுடையதா யலைகளெழுகிற கறுத்த கடலிலே சூரியன போய் முழுகினவுடனே, அரிச்சநதிரமகாராஜனும, மறறுமுளள ராஜகுமாரா களும, பெணகளெலலோரும, இரதஙகளையும, மதயானைகளையும, பலலகு களையும விட்டுக கீழேயிறஙகினாகள் எ - று.

எழு வெனபது கீட்டல விகாரமபெறறு எழென வந்தது 76

மண்டல வேந்தரு மாத ரிடடமுங
திண்டிற லமைசசருஞ் சேனை வெளளமுங
தண்டா ளமவளை தவழு மாநதி
வண்டலி லிடமற வநதி றுதநதே.

இ - ள். உலகத்தரசாகளும, அவாகளுடைய பெணடுகளின கூட்டமும, மிகுந்த (புதநி) வல்லமையுடைய மந்திரிகளும, மறறச் சேனையின கூட்ட மும தண்ணிதான முதலகளைத தருணிற சகுகுள தவழுவனவான அந் தக் கோமகியெனனும பெரிய ஆறறினகரையிலே வெறறிடமில்லா திருகுமப படி வந்திறஙகின எ - று. வண்டல - சேறு. 77

மடடிலு மணியிலும படஙக மைததிவிண
மூடடிய செமபொனின் முடி ஙள வைதது மேற
கட்டியும பதாகையுங கடடி நீடிரை
விட்டனர் மன்னரு மினன ருருமே.

இ - ன். அரசர்களும், அவர்கள் பெண்டுகளும், பட்டினனும், மணிகளாலுஞ் செய்திருக்கிற கூடாரங்கள் நிறுததி, ஆகாயகதையனாவுவதாகச் செம்பொனனற்செயத கொகுகள் வைதது, மேற்கட்டிகளும், கொடிகளுங்கட்டி ரீண்டதிரைகளுஞ் சூழவீட்டாகள் எ - று. 78

சண்பகத தருவினுஞ சநத னததினுந
திண்பனை யகிலினுந தேவ தாரததுந
தண்பரும பலவினுந தாறு பாய்பசும்
புண்படு கரிகளுந பரியும பூடடினா.

இ - ள். சண்பகமாஙகளிலும சந்தனமாங்களிலும வலிய இலைகளையுடைய அகில்மராஙகளிலும தேவதாரமங்களிலும தண்ணிதாய்ப் பருத்தன்ன பலாமாஙகளிலும, அங்குசம பாய்தலினற் பசிய ரணமபொருந்திய யானைகளையும், குதிரைகளையுங் கட்டினாகள் எ - று. 79

நிலைமரம் பிளநதிட நிவநது குதறிய
கொலைமத யானையின் கோடு போலவே
சிலைமத னனையவா மாபபிற் றேனனார்
முலைமத யானையின் கோடு மூழ்கின.

இ - ள். அஙகே நிற்கிற மரஙகள் பிளகக, உயர்ந்து குதறின கொலை செய்கிற மதயானையின கொம்புபோலவனவாய் விலலையுடைய மன்மதனையொப்பான புருஷாகளுடைய மாபிலே, தேனபோலும் வசனத்தையுடைய பெண்கள் முலையாகிய மதயானையின கொமபுகள் அழுந்தலாயின எ - று. 80

மோதுகொண் டலைபபொரு மூரி யானைதம
மீதுகொண் டலைதறமெய்ம மெலிவு மாறவே
காதுகொண் டலைகுழற் றறைய லாமுலை
வேதுகொண் டொறறினா வீரா மீதெலாம.

இ - ள். கடலிலே மோதுவதான மேகதததையொப்பாகப் பகைவர்மேலே மோதுகினற பெரியயானைகளினமேலேறிவநத உயர்வான வடம்பினமெலிவு நீர, மெல்லிய பராகஙகளாக கொணட மலர்களசைகிற கூந்தலையுடைய பெண்கள் தங்கள தனங்களாகிய வெம்மையைகொணடு அந்த வீரர்கள் உடமபெல்லாம் ஒற்றுதல் செய்தாகள் எ - று. 81

அகிலொரு சநதனத துணியி னுக்கிடு
துகில்பொதி மணிபுரை யெரியுந தூமமுந
திகிலெனப பலபல செக்கர் வானமவெண்
முகிலபொதிந தனவென மூண்டெ முநதவே.

இ - ன். அகிற்கட்டைகளுடனே சந்தனக்கட்டைகளையும் மூட்டி யுண்டாக்கிய நீலயிலே முடிந்துள்ள செம்மணியை யொத்த நெருப்பும், புகையும் கண்டவர் நெஞ்சு திடுக்கிட, அதேசமான செவ்வானமானது வெள்ளிய மேகத்தினுலே மூடப்பட்டதுபோல் மேன்மேலாய்க கிளர்ந்தன எ - று. 82

ஆறிலா தணிபடங் கத்து ளேற்றிய
மாறிலாத தூளங்கெழின் மணிவி ளக்கொளி
தேறலாந தகைமைய சிலமபி நூலிபொதி
தூறெலா மின்மினித தோற்ற மென்னவே.

இ - ள். (புகுதற்கு விட்டவழியல்லது வேறு) வழிகளில்லாமல எங்கும் நிரப்புதலான கூடாரதளளே எற்றிவைததிருகிற காறறுகிய பகையில்லா மல் வீளக்குகின்ற அழகையுடைய இரதின விளகுகளின ஒளியானது, சிலம்பிப்பூச்சியாலே கட்டப்பட்ட நூற்படலகள் முழுதும மினமினிப் பூச்சி களினுடைய தோறறமென்று சொல்லும்படி தணிந்து சொல்லலாகிய தகு தியை புடையன எ - று. 83

குசைநெடுங் கடுமபரிக கொறற மனனவன்
வசையிலா நகுகுல மடநதை மாமூலக
கிசைவளே வென்றுவந தெடடிப பாதமெனத
திசையெலாங கதிரவிரித தெழுநத திங்களே.

இ - ள். கடிவாளததையுடைய நீணட வேகமான குதிரைமேலேறுகிற ஜயததைகொணட அரிச்சந்திரமகாராஜனுடைய யாதொரு பழிப்புமில்லாத நமது குலததிலவதரிதத சக்திரவதியினுடைய பெரிய தனங்களுகுத தகுதத வளே வென்று அவனை யெட்டிப் பாரபபதுபோல சக்திரனுனவன சகதோ வரிதது எட்டுத்திகளிலும் தனது கிரணகளாகிய விரிதலகொணடு உதயமாயி னன எ - று. 84

செநகய லனையகட டெரிவை தனறிரு
மநகல முணாநதுமண் மடநதை படடதோர
பநகமி லிரசிதப பாலை மேலவழி
பொநகலிற புதுநிலாப பொலிநத தெநகுமே.

இ - ள. சிவந்த கயறகணணை மீனைபொதத கணகளையுடைய சக்திர வதியின திருகலியாணததைத தெரிநது, பூமிதேவி சமையல்செயததாகிய ஒரு தோஷமுமில்லாத வெளளிப்பாலைமேல விரிந்து பொஙகுகிற பாறபொங் கலபோல எவவிடதது மபுதிதான சநதிரிகை நிறைநது விளஙகின எ - று. 85

பெருததவா னிலவிடைப பேதை மாதரைக
கருததுறக காதலா கலநது பாகினா
வருதததுங காதலும வளர மன்னவ
னொருதததனே தனிகிடந தூறுக நீஙகினன.

இ - ள். அபபடிப பாவின வெணமையான சநதிரிகையாலே, அறியா மையையுடைய பெணகள மனதெருப்ப, அவர்களுடைய நாயகர்கள கூடி நிதநிரை செயதாகள அரிசசநதிரன ஒருவனே மனவருததமும ஆசையும மேனமேலாகி வளரத தனியனாயபபடிதது நிதநிரையல்லா திருநதான எ - று.

உருவெளி னேக்குவ னுவபப னுன்னவன்
காவினு லேஙகுவன கலங்கு வன்மதி
மரபினு டனகணென் மனது போமவழி
யிரவுபோ தறகிட மிலலை யோவென்பான்.

இ - ன. அப்படி நிதநிரைகொள்ளாமல் சநதிரவதியினுடைய உருவெளிததோறறததைப் பார்ப்பான; சந்தோஷிப்பான, அதையே கருதுவான; அதை மறந்தபோது துகிப்பான; கலஙகுவான; சந்திர குலதனனாகிய சந்திரவதியினிடதநிலே என மனது போவதாகிய வழியில் இராதநிரியிலே மாதநிரம போவதறகு இடமிலலையோவெனறு புலமபுவான எ - று. 87

கொடியமா மதனியுங கொழுநி லாவையு
நொடியினு மொருகுறை சொலலி னோகிலான
படிகிலா விழியையும பாரில வோகிறீ இ
விடி கிலா விரவையும வெறுககும வேளையில.

இ - ள். கொடுமையையுடைய பெரிய மனமதனையும, செழுமையான சந்திரனையும ஒரு நொடிபபொழுதாயினும எதேனுமொரு குறையைசசொல்லி நொக்குகொளளாதவளைய, தூஙகாத கணகளையும, உலகதநிலே வேரூனறி விடியாதிருகிற இராதநிரியையும வெறுததுகொண டிருகிற சமையதநில் எ - று. 88

மையலுங் கஙகுலு மதியும வாடடவிவ
வையனே வெளியனென றனிவ யிற்றினிற
கையினு லறைநது கூய்க காமா வாரணம
வெய்யவா விரையவா வெனவி ளிகுதவே.

இ - ள். அரிசசநதிரனைக காமமயகக்கும அந்த இராதநிரிகாலமும், சந்திரனும வாடசசெய்வனவாயிருகக, அபபோது அழகான கோழிகள இந்த ஐயனுன அரிச்சநதிரனே எளியவனுயிருகிறானெனறு தமதழகிய வயிறறில (இறகாகிய) கையினுலே மோதியடிததுகொணடு கூரியனே! உதயமாகி விரைவில் வாவெனறு கூபபிட்டன எ - று 89

ஊழிவெங கதிரவ னுநய முனனறிந
தாழியுந நிஙகளு மாபப டஙகின
கோழியு மாததன குகி லாததன
சூழியிற புளளொலாந துளளி யாததமே.

இ - ள. வெயிலையுடையவனுன வெவவிய கிரணததைக்கொணட சூரியனுதிப்பதை முனனே தெரிநது கடலுஞ சநதிரனும தங்கள் ஆரவார மடஙகின. அப்போது கோழிகளெலலாஞ கூவின சேமபோதனகள கதினன. குளஙகளிலே தூஙகுகிற பட்சிஜாதிகளெலலாந துளளிகளுளளிச சபதிததன எ - று.

குகில-சேமபோதனி. சூழி-குளம். 90

நங்குலத தரசனை நலிந்த பாதக
கங்குலித திங்களைக் கனன று தோகடா
யங்கண்மா ஞாலமவிட் டகறறு வேனெனச
செங்கதிர க கடவுளுஞ சிவந்து தோன்றினன்.

இ - ள். நமது குலததிலே பிறந்த அரிச்சநதிரனை வருததப்படுத்தின பாவிகளான இரவையும், சந்திரனையும கோபிதது தனது தேரைச் செலுத திகொணடு அழகிதான இடததையுடைய பெரிய வுலகததைவிட்டுப போம் படி செய்திறேனெனறு சிவந்த சூரியபகவானும் தனது கணகள சிவப்பா யுதயமாயினன எ - று. 91

படாகெடுத தறநிலை பரிதத மனனனுக
கிடர்வினைத தெய்திய விராம டநதையிப
புடவிவிட் டேகினும போன திகெகலாந
தொடாமினென றெண்ணிலாச சுடரை யேவினன.

இ - ள். உலகததிலுள்ள தனபதததைப் போகித தருமததினது நிலையைக காதத அரிச்சநதிரமகாராஜனுகுத தனபதததை யுணடாகிகொணடிருந்த இரவாகிய பெணணை, அவள இநத வுலகததைவிடடுப போனலும அவ னோடிப்போன திசைகளெலலாம தொடாதது பறறுகளெனறு சூரியனன வன கணகளிலலாத தனது கிரணகளாலே யனுபபினன எ - று. 92

அலரிவந தெழமுர சதிர வாழிபோற
புலரியி லரனடி பூசித தணணலுஞ
சிலர்சில சுடாமணித தேரி லேறினா
பலாபல கரிகளும பரியு மேறினா

இ - ள். அபபடிச் சூரியனவந ததயமாகவே, கடலபபோற பேரிகை கள முழஙக, விடியறகாலததிலே சிவனடியைப பூசைபணணி அரிசசநதிர மகாராஜனும அவனைக கூடிவருகிற சிறநிலவும ஒளியையுடைய இரததினகசித மான தேமேற் கொணடவாகளாக மறறைப பலரும பலபலவான யானைகளின மேலுக குதிரைகளினமேலு மேறினாகள எ - று. 93

அநதமா லாறறைவிட் டகனறு மனனவன
முநதமால கரிபரி நடபப மொயததுடன
கநதமா லைகுழற கடலு டனவரச
சநதடால வரைதததடஞ சார ணணினன.

இ - ள். உடனே அரிசசந்திரமகாராஜன அநதப பெரிதான கோமாதி யாற்றைக கடந்து நீகி உயாநத யானைகளும, குதிரைகளும நெருங்கததலாய முனனே நடகக, பரிமளதததையுடைய மாலைகளணிந்த கூநதலையுடைய பெண கள கூட்டமான கடலுங்கொடாநதுவரச் சநதனமரங்களோடுகூடி உயாந்தாள மலைகளினுடைய பெரிய சாரலிலபோய்ச் சோநதான எ - று. 94

அரிதகி பலாசமா திலக மாசினி
விரிமலர்ச சண்பகம வேங்கை கோங்கமை
சொரிமலர்ச சுரபுனை யசோகு துன்னிய
வரிமணற் காவிடை வந்து வைகினன்.

இ - ள். கடுக்காய்மரம் - பலாசமரம் - மாமரம் - மஞ்சாடிமரம் - பலாமரம் - விரிகிற மலர்களையுடைய சண்பகமரம - வேங்கைமரம் - கோங்குமரம் - மூங்கில்மரம் - சொரிகின்ற மலர்களையுடைய சுரபுனைமரம் - அசோகம (ஆகிய இவ்வகை மரங்களில) நெருங்கிய (சிள்ளைகள்) இசையினை மிழற்றுகின்ற மணத்தைகொண்ட சோலையிலே வந்து தங்கினன எ - று. 95

அலைசுனை யாடவு மருவி யாடவு
மலைமிசைப் பிடியுமவன் களிறு மானவே
சிலைநுத லாருஞசெல் வருஞசென் றேறினா
முலையொடும் புயதடோடு நிகாத்த மொய்ம்பின.

இ - ள். அலைகளையுடைய சுனைநீராடவும, அருவிநீராடவும, மலைமேலே பெண்யானையும வலிதான ஆண்யானையும் போல, வில்லைப்போலு நெற்றியையுடைய பெண்களும, புருஷர்களும் போய ஏறினாகள. அம மலையானது ஸ்திரீகளினுடைய கொங்கைகளையும, புருஷர் தோள்களையும ஒப்பான சிகரங்களுடையதா யிருக்கின்றது எ - று.

மொய்ம்புதோள-மலைததோள, சிறு குன்றுகள. 96

அருவிக ளாடுவா சுனைக ளாடுவார்
வெருவிவந தகன்கரை மீதி லேறுவா
சருவினை நேடியப புனலிற் முவுவா
மருமலா கொய்குவார் மலைநது மீள்குவா.

இ - ள. அருவிகளிலே நீராடுகிறவாகளும, சுனைகளிலே நீராடுகிறவாகளும, அப்படி நீராடுவதற கஞ்சிவந்து அகன்ற கரைமேலேறுகிறவாகளும், சைகை செய்து விளையாடிகொண்டு கின்று அநநீரிலே குதிக்கிறவாகளும, பரிமளதையுடைய பூக்கொய்கிறவாகளும், அப்பூவைச் சூடிகொண்டு திரும்புபவர்களு மாயினாகள் எ - று.

சருவல்-சைகை செய்தல 97

அருவியுஞ சுனைகளு மாடி நுண்மணல
மருவிய வண்டலு மணநத சோலையும
பருவரைக் குடுமியும பளிக்குப பாறையும
பொருவிலாப புனங்களுந்ம புகுநது நோகுவா.

இ - ள். அபபடி அருவிகளிலுஞ சுனைகளிலும் நீராடி, நுணணிய மணலகளையுடைய வண்டலிலும, அவ்வண்டலகூடின சோலைகளிலும, பருதத

மலைச்சிகரங்களிலும், பளிங்குப் பாறைகளிலும், ஒப்பில்லாத தினைப்புனங்களிலும் போய் வேடிகளை பார்ப்பார்கள் எ - று. 98

அன்றிருந் தணிவரைச் சாரல் வைகியே
துன்றிருள் விடிந்தபின் சோதி வேலினுன்
சென்றிருஞ சுடர்மணித தேரி லேறியே
வென்றிவெம படையொடு விரைந்து போயினுன்.

இ - ள். அழகிதான மலைச்சாரலிலே அணைபையதினைத் தங்கியிருந்து நெருங்கின இருளையுடைய இராத்திரி விடிந்தபினபு ஒளியையகொண்ட வேலாயுததனதையுடைய அரிச்சந்திரன எழுந்துபோய் மிக்க பிரகாசதனதை யுடைய இரத்தினமயமான தேரினமேலேறிகொண்டு, ஜயதனதையுடைய சூரமான சேனைகளுடனே அதிசிகரதனதிலே போயினன எ று. 99

வேயிருங கானமும வெற்பி னுசசியு
மாயிரும பொழிலகளு மடிந்து நுண்பொடி
யாயின விசுமபினை யடைந்த தூளியுஞ
சேயிருஞ சுடாமணித தோகள செலலலே.

இ - ள். மிகவு மூயாந்து பெரிதான காந்திகளையுடைய இரதினகசித மான இரதங்கள் செலலுதலாலே; மூங்கில்களுடைய பெரிய காடுகளும், மலைச்சிகரங்களும, மிகப்பெரிதான சோலைகளும் அழிந்து சிறிய பொடிகளாயினவாய், அதினினறுமெழுந்த தூளிகளெல்லாம ஆகாயத்திலபோய்ச் சேர்ந்தன எ - று 100

செஙகிறப பொலனகதிர்த தேரி னுழியுரு
தஙகிற மவ்வழி யனைதது மாதலாற
பன்னிறக கிரிகளும பரந்த பாறையும
பொன்னிற மேருவே போறபொ லிநதவே.

இ - ள். அரிச்சந்திரனுடைய சிவந்த கிரதனதையுடைய பொனனிறமான ஒளியைக்கொண்ட தேரினுருளைகள படிந்து, அந்தததேரினிறமே அவ்வழிமுழுது மாகிறதினலே, பலகிறங்களுடைய மலைகளும, பரவுதலான கறபாறைகளும் பொனனிறமான மகமேருவைப்போல விளகினை எ - று. 101

வான முற் றெழுநதமா மலியு மாலகரித
தானமுற் றுழுகிய தடமுஞ சாரலு
நானமுற் றெழுநறும பொழிலு நண்ணிவெங
கானமுற் றருநெறி கடநது போயினுன்.

இ - ன். ஆகாயத்தைத் தொட்டுகொண்டுயர்ந்திருகிற பெரிய மலைகளும், உயர்ந்த யானைகளுடைய மதங்களபட் டுயர்ந்துகிடகிற மேடுகளும், அந்த மலைப்புககங்களும், கஸ்தூரி வாசஞ்கொண டெழுந்துள்ள

நல்ல மலர்ச்சோலைகளும், வெப்பமாகிய காடுகளும் கடந்துபோய், இப் படியே பல அரிதான வழிகளெல்லாம் அரிச்சந்திரன கடந்துபோயி னான எ - று. 102

விரிந்த வெங் கமர்களுமெ வெயிலின் வெந்துகீழ்
சரிந்தமா மலைகளுஞ் சருகு வெந்துமேற
பொரிந்தமா மரங்களும் புகைந்து மாமிசை
யெரிந்தெழு கடுஞ்சுரத தெலலை யெய்தினான.

இ - ள். இப்படி விரிந்திருக்கிற செவவிதான விடாகிலங்களும், வெயி லினாலே வெந்து கீழே சரிந்துகிடக்கிற பெரிய மலைகளும, சருகுகள் வெந்து மேலே பொரிந்திருக்கிற பெரிய மரங்களும, புகைதலாய் நிலத தினமேலெலலாம எரிந்தெழுகிற கடுமையைகொண்ட பாலைவனததி னெலலையை யரசனனுகினான எ - று 103

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

என்றுமம ரர்க்குவினை யின்றியரன் முப்புர மெரிதத கனலும
வென்றிமத னைப்பொடி படததிரு நுதற்கணை விழிதத கனலும
வன்றிசை யெறிந்தெழு கடறகுணடு வைதத வடவைக கனலுமுற்
றொன்றுபட வந்துகுடி கொண்டவ ணுறைந்தன வருபப மெழுமே.

இ - ள. இனி எக்காலததும தேவாகளுகுத் தனபவினை யிலலாமல் சிவபெருமான திரிபுரததை எரிதத நெருபபும, வெற்றியையுடைப மன மதனைச் சாம்பலாக அழகிய நெற்றிகணணினை திறந்தெரிதத நெருப்பும், வலிதான அலைகளைவீசி எழுகிற கடலுகளுள் நடுவே வைததிருகிற வட வாகினியும கூடி ஒனறுகவந்து குடிகொண்டு எவவிடததும வெப்பம் வீசி அநுகுத தங்குதலாயின எ - று. 104

கானமு முதுநெதறு கனற்றிரளில் வெந்தெழு கதிர்ச்சுடரின் வெந
தூனமுற வறறியுர கததலை வெடிபபவத னுசசி வழிபோய்
வானள வெழுநதுபுவி மீதுவிழு கின்றமணி வநதுப் பகலவான்
மீனமவிழு கின்றபடி யாமென விளங்கின வெளிப்புற மெலாம்.

இ - ள். அந்தக காடுமுழுதும சுடுகிற நெருப்புச் சுவாலையினாலும, ஆகா யத்தி லெழுந்தவருகிற சூரியகிரணதத்தினாலும் வெந்து பழுதாக வுலர்ந்து வற்றுதலாய், பாமபுதத்தலைகளும் பிளப்ப அதனுடைய தலையினினறும போய் ஆகாயத்தளவுமெழுந்து மணமேலேவந்து விழுகின்ற நாகாதத்தின ங்கள், பகற்காலதத்திலே உதிருகிற நட்சதத்திரகூட்டங்கள் ஒப்பாமென்ன, அந்த வெறறில வெளியிணிடங்களெல்லாம விளங்கின எ - று. 150

கருமபுய லருந்துளி கடநதுடல் கரிநதயல கலநது நெடிதாய்
வருமபருவ முநதலை மயங்கிமழை யென்பது மறநத வதனுற்

பெரும்புவி பிளந்ததி லனந்தன்முடி யிற்சுடர் பிறங்கி யெழுமா
லிரும்புவி சினந்தழ லுமிழ்ந்தவத னீச்சுட வெழுந்த தெனவே.

இ - ள். கரியமேகங்கள் பெய்கிற அரிதான மழைதுளிகளில்லாமல் அத்தகில வெப்பத்தினாலே உடலெல்லாம் தீய்ந்து அந்நிலத்தைக்காப்பாலே தங்கள் கூட்டங்களிலிருந்துபோய் (காலமாதவளவாக) வருவதான பருவகாலமும் தடுமாறி மழைபெய்கிறதென்பதை மறந்துபோனதினாலே, அப்பெரிதான நிலமெல்லாம் வெடித்தது, அவ்வழியே ஆதிசேடனுடைய தலையிலுள்ள இரத்தினசாதிகள் விளங்கிக்கிளருந் தன்மையானது, அப்பெரிதான பாலநிலம் கோபித்தெழுந்த தன மேல் நெருப்பைக் கக்குகிற சூரியனைச் சுடுதற்காக மேலே கிளம்பினது போலிருந்தது எ - று. 106

சுரப்புறு சிறைப்புன லெனைகருதி வறுநிய துவடசி யுதனு
னிரபபுறு தவிபபினை யொழிதறிட மனநதுகிலி னினைநதது முமையெலா
மிரபபவரை நிததலு நடநதியுமொ ரறபமு மிரகக மிலாபாற்
பரப்பவரை யொததன் கரபபவரை யொநதன பசாச நதமே.

இ - ள். மானுஷலெல்லாம் உடமபிலேதானுவறிப தளாச்சியினாலே தமக்கு நிரம்புதலான தாகத்தை நீக்கிக்கொள்ள, பேயதேதான கானலைப் பெருகுகினற குளதது நீரென்று கினைதது, யாசிப்பதாக ஒருவரிடததிலே தினக்தோறுஞ் சென்றும ஒரு சிறிதேனுங்கொடுக்க இரக்கமில்லாதவர்களிடதிலே பாவி யலேகிறவர்களை யொப்பாயின. பேயதேதான கானல் அவர்களுக்குக் கொடாமல மறைந்துகொண்டு திரிகிறவாகளை யொதன எ-று.

அடுத்திறலு மவ்வவர் படுநதிறலு நாமமு மினைதது மெழுதி
நடுங்கலு நருமபுன றவிர்நதுடல பதைததுயிர நடுங்கி யழுங
கொடுங்கரி மருபபும்வெருள் கறறிடரு மறறுள குவட்டி லிடையு
நெடுங்கட றடநதிரை கிளர்நதென முழங்குறு நெடி-நதிர ளெலாம.

இ - ள். பகைவரைக் கொல்லுகிற சாமாத்தியமும, அவரவர் படுவதாகிய சாமர்த்தியமும், பெயருமுதலான எலலாமெழுதி நடப்பட்ட கல்லும், கல்ல நீர்கிடையாமல் உடல்பதைபதைத்து உயிருமழுகி பலவதான கொடிய யானைக்கொமபுகளும, பயப்படத்தக்க கல்லுமேடுகளும, இனனமுமுண்டான குனறுகளினிடத்திலும் நெடிதான கடலிலே பெரிய அலைகள் ஒலிபபதுபோல, சிளவண்டுகளின் கூட்டதோசை முழங்குவதாயிருக்கும எ - று

நடுங்கல் - நடப்பட்டகல். நெடி - சினவண்டு. 108

அந்தவெயி லததகல் விசும்பிடை வெடிதது்விழு மானி யினெடுந
தநதமணி யைததுளி யெனகருதி யுண்டுழலவ சாதக மெலாம
வெநததரி கொளுஞ்சரு கெழுநதுவிழு கங்குலில் விரிநத நிழலில
வநதடரு மெண்குமரை யுங்கடமை யங்கலுபு மானி னமுமே.

இ - ன். சாதாப் பட்சிகளெல்லாம், அந்த நிலத்திலே எரிகிற வெயிலி னலே அகன்ற ஆகாயவரையிலும் வெடிததுச் சென்ற விழுகிற யானையி னுடைய ரீண்ட கொம்பிலுள்ள முத்துக்களை மழைத்துளியென் றெண்ணி புண்டு அலைகின்றன. வெக்கை எரிகிற நெருப்புக்கொள்ளுகிற சருகுகள் எழுந்து விழாகின்ற இருட்டிலே விரிக்திருக்கிற கிழலில் கரடிகளுங் கானக் குதிரை, கடம்பைகளும், மான் கூட்டங்களும் வருவதுபோல் வந்து விழுந்து நெருக்குவ தாகும் எ - று. 109

மண்மக ளுடுத்ததிரை வாரிவட வைக்கனலை மாற்றி யிதிலோர்
வெண்மணலை வைக்கிலர மங்கைய ரிருமபதியும வெநது விடுமாற
கண்முழுதை யுமபுடை பெயர்நதுகவ ருங்கடை யுகதது விதிலோர்
நுண்மணலெ றிததுவிழி னுமபிரள யப்புனலை நுங்கி விடுமால்.

இ - ன். பூமிதேவி ஆடையாக உடுத்தியிருக்கிற அலைகடலிலுள்ள வடவா முகாக்கினியை (வேறிடத்தில்) மாற்றி, அமிதிருக்கிறவிடததில இந்த நிலதது லுள்ள ஒரு வெண்மணலைக் கொண்டுபோய் வைததால், அரம்பையர்க ளிருக கிற பெரிய தெய்வலோகமும அதன சுவாலையிலே வெந்துபோம். இந்தப் பூமியினிடங்களெல்லாம் தானிருக்குமிடததை விட்டுவந்து கவளீகரிகிற யுக முடிவிலே இந்த நிலததிலுள்ள ஒரு நுண்ணிய மணல்தறிதது விழுந்தாலும் பிரளயகாலத்து வெள்ளத்தையும குடித்துச் சுவறப் பணணும் எ - று 110

வெங்கதிர்தெ றுங்கொடிய விண்டுவனம் வெநதெரியும வெந் தழலின்
யங்கதமி றந்துமத குஞ்சர மிறநதுட லழிநதிட மெலாஞ [வா
செங்குருதி யங்கடலின் மண்டமுது வாரியலை சிநது நுரைபோ
லெங்கணும் விளஙகுவன வெண்குவ டெனுமபரி செலுமபு மலையே.

இ - ன் சூரியனுலே சுடப்படுகிற ரீண்ட மூங்கிற்காடு வெக்கை எரிகிற வெப்பமான நெருபபினிடத்திலே, பாமபுகளும் மதயானைகளும விழுந்து செதது, அவைகளினுடம்புக ளழிதது எவவிடங்களிலும் பெருகின சிவந்த இரததமானது அழிதான கடலிலே போய்க கலகக, அந்தப் பழைய கடலினலைகள் சிதறுகின்ற நுரைபோல வெளளை மலைகளெனனுமபடி எலுமபு மலைகள் எவ்விடதிலும் மிதப்பனவாயின எ - று. 111

வெங்கரி யுரித்திடை புனைநதவள் சலஞசலை விளங்கு சடிலச
சங்கரித்ரி சூலதரி தாருக விநாசனி சவநத ரிசெழும
பொங்கரி மணிப்பரி புரத்திரு பதததினள் பொருபப னதனத
தெங்கடனி நாயகி யிருநதசம யத்தில்பெ டுத்து ரைசெய்வாம்.

இ - ன். வெலலிய யானையை யுரிதது அதனறலைப் புனைந்தவள்; கங்காசலமும் சந்திரனும் விளங்குகிற சடையையுடைய சங்கரி; திரிசூல தரி; தாருகவிநாசனி; சவுந்தரி; செழுமையாக ஒலிக்கின்ற கற்களாக முத்து முதலிய இரதனங்களையிட்ட சிலம்புகளணிந்த இரண்டு திருவடிகளையுடைய வள்; மலைகளை யொப்பான தனங்களைக் கொண்ட எங்களுடைய ஒப்பறற குல

தெய்வமான காளிகாதேவியா யிருக்கிற சபையி னிலக்கணத்தை இனி ஒரு வகையாக வியந்து சொல்லுகிறேம் எ - று. 112

எறித்தசெழு முச்சுடரு மொததொரு தலத்திடை யெழுந்த தெனவே, தெறித்திரு புறைக்கடை சிவததிடை கறுததகண் மிகச்சு முலவே, சிறுததவிடை யிற்கரத லத்தின்முடி யிற்றிகழ் செறித்த வரவப், பொறிக்கண் பணத்தலை மணிச்சுடிகை யிறகதிர்கள் பொங்கி யெழவே.

இ - ள். விளங்குகின்ற செழுமையான சோமசூரியாகனிக ளெனகிற மூனறு சுடர்களு மொருங்குசேரக்கூடி ஒரிடததிலே உதயமானற்போல செறிந்த விளங்கி இருபுறததிலுங கடைசியிலே சிவந்த நடுவே கறுததிருக்கிற கண்கள் மிகவுஞ் சுழல்வனவாக, சிறிதான இடையிலும், கைகளிலும், தலையிலும விளங்குவனவாக அணிந்த சர்ப்பங்களினது புள்ளிகளோடையுடைய கூட்டமான படங்களாககொண்ட தலைகளிலுள்ள இரதினஙகளோடையுடைய உச்சிகொண்டை களி லெளிகள் மிகுத்து கிளரவும் எ - று.

இதுமுதல் பதினமூனறு பாடல்கள் குளகம். 113

மிடித்தவர் களைப்பொருண் மிகுததவா வினைததொழில விளை ப்ப தெனவே, கொடிபபடா பொருபபென விடைககிடர்வி ளைததன குமபவழகுந, தடிததினடி நிற்குமிர தததைதநிகா பொறகடி தடததி னழகும, பொடி ததெழு வெயாததிரு முகததழகு நினறெளி பொழிந தொழுகவே.

இ - ள். வறுமையுறறவர்களை கண்டு கிரவியததின மிகுந்தவாகள் சண் டைததொழில செயவதொப்ப, ஒரு கொடிமேலே தஙகுகினற (இரணடு) மலை களோபபோல, இடைகுறுத தனபததைச் செய்கிற குடங்கள்போனற தனஙகளி னழகும, ஒரு மினனலினடியிலே நிற்கினற சேரை ஒப்பான அழகிய கடி தடததினுடைய அழகும, பொடிப்பொடியா யெழுகினற வெயர்வையை யுடைய திருமுகத்தினழகும் நிலைகொண்டு ஒளிவழிதொழுகவும் எ - று. 114

வேலைக ளெழுநதுலக மேழினுட னேழையும் விழுஙகி விடுமக் காலமுடி விறகொடிய வூழிநெடு வெஙகனல கனனறெ ரிதலபோற் சாலவினை கொண்டுபொரு தாருகனை வெனறவுணர் தஙகள குடரை மாலையிடு கின்றதிரி சூலமிசை வெங்கனல் வளைநதெ ரியவே.

இ - ள். கடல்கள் கிளர்ந்து உலகங்கள் ஏழோடேழான பதினனகையுங் கவளீகரிததகொள்ளுகிற கலிகாலமுடிவிலே, கொடுமையையுடைய ஊழிக காலதது நெடிய வெவவிதான நெருப்புக கொதிததெரிகிறதுபோல மிகவும் சண்டைகொண்டு பொரதுகினற தாருகாசுரனை வெனறு, அசுரர்களுடைய குடலை மாலையாக அணிநதுகொள்ளுகினற திரிசூலததின்மேலே வெவவிய நெருபபானது சூழ்ந்து எரியவும் எ - று. 115

பொடிப்பொடி திசைதிசை தெறிதிடு சுடர்த்திரி புரத்தழ லெனத்
தடிதடிதழு வலதத்து தடகைகவடி வாளொளி தயங்கி யெழுவே
வடிகடி யெதிர்தத்லை யடிதடிதழு முகக்கட லதிசயி யெனவே
விடிகுரானமுழகெனை விடகையின மணிகடகமிரைத தசையவே.

இ - ன். எந்தத திகுகளிலும பொடிப்பொடியாக தெறிகினற சுடரானது, திரிபுரதது நெருபபுபோல் மினனலெழுகினற பலததை யுடையதாய் வலதி தடகையிலேயுளள கூரமைகொணட வாளினது ஒளிபானது வினங்கியோங்கவும, திருமபத திருமபக கரையோ டெதிர்கொண்டு அலைமோதி யெழுகினற யுகமுடிவில முழஙகுகிற கடலின முழகமபோலவும, மேகமணடலதில் முழஙகுகினற இடிபோலவும இடது கையிலே இருகிற மணிகடகமானது ஒலிதது அசையவும எ - று. 116

பட்டய மெடுதெதாருகை பரதிர மெடுதெதாருகை பறறு மழுவுஞ்
சொட்டையு மெடுதெதிருகை சகர மெடுதெதாருகை சுற்று மயிலும
வட்டமு மெடுதெதாருகை வசிர மெடுதெதாருகை மற்க ரதல
மெடடி னும விதிரபபை சுழறறுவன வெநதழ லெழுநதெ ரியவே.

இ - ள. படடயததைகொணடு ஒரு கையும, வாளைகொணடு ஒரு கையும், பறறுகினற மழுவையும வாளதடியையுமகொணடு இருகைகளும, சகரததைகொணடு ஒரு கையு ம, சுறறுவதான வேலும கேடகமுங கொண்டு இருகைகளும, வச்சிராயுதததைகொணடு ஒரு கையும, இபபடிப் பலங்கொணட எட்டுக கைகளிலுலும வெமமைகொணட நெருப்பெழுந தெரியுமபடி வீசுகிறதாகவும் சுழறறுகிறது முதலாகவும செய்கினறனவாகவும எ - று.

சொட்டை-வாளதடி. 117

ஆடக மணிகுழைகள பாரிய சரபபணிக ளதத கடகஞ
சூடக மிரடடையடி தாரமொடு படடமணி தோளவளை செழும
பாடக மெழிறபரிபு ரஙகுழல ரதங்கைகள பதக்க முடனே
நீடெழின மநாணிக ளலைநது திசை யெஙகுமொளி நினறடரவே.

இ - ள. பொனனாறசெயது இரததினஙகள பதிதத குண்டலங்களும, கனமான சரபபணிகளும, அநதகடகஙகளும, கங்கணஙகளும், இரட்டையாகச் சூழுகினற அழைதான மாலைகளுடனே நெறறிபபடடமும, அணியததக தோளவளைகளு ம, செழுமையான பாட டஙகளும, அழகிதான சிலம்புகளும, காலிலணிகினற சதஙகைகளும, பதக்கதுடனே நீணடுள்ளதான அழகைகொணட மறறுமுளள ஆபாணஙகளு ம, எடடுத திகுகிலும அசைதலாய அவைகளின சோதி நிலைகொணடு நெருஙகவும எ - று. 118

நிததில நிரைததுவயி ரதகின மழுதநிமுழு நீல நிறுவிப
பததிபட வொபபரிய பசசைவிர விபபதும ராக மலவிச

சித்திர மியற்றிய மணிக்கலையு மப்பரிசு செய்த கிரணத்
துத்தரிய முந்தொடையு முற்றுநில வும்வெயிலு மொக்க விழுவே.

இ - ள். முதலுலே வரிசைப்படுத்தி, வயிரரத்தினங்களின் கூட்டங்களைப் பதித்துள்ளதாய், முழுநீலத்தையும் நிலைக்கச்செய்து, வரிசையாக ஒப்பரிதான பச்சையுங் கலந்து, பதுமராகத்தையுங்கூட்டிய பலவித சித்திரங்களுஞ் செய்துள்ள மணிமயமான இடையிலுள்ள வஸ்திரமும், அப்படியே செய்திருக்கிற காஞ்சியையுடைய மார்பாப்பும் மாலைகளுங்கூடி முழுதும் சந்திரிகையையும், வெயிலையும ஒதது (ஒளிகள்) சிந்தவும எ - று. 119

காவன்முறை நிறபவொரு கோடியுள கறபணிகள கறறுவழுவா
தேவலிடை நிற்பவொரு கோடியுள கூடிய விடாகி னிகண்மே
லாவலொடு நிறபவொரு கோடியுள நனனெறி யமைச்ச ரெனவே
போவனவு மீளவனவு மாவவொரு கோடியுள பூத கணமே.

இ - ள. காவலாக வரிசைகொண்டு நிறபவைகளாயுள்ள ஒருகோடி பூதங்களும், பலவிதமான கறபணைகளுங்கறறுத தப்பாமற சொனன பணிவிடைகளின படியே நடப்பவைகளாயுள்ள ஒருகோடி பூதங்களும, அவைகளோடு சோதது மேனமேலான அனபுகொண்டு நிறபவைகளாயுளள ஒருகோடி இடாகினிகளும, கனமாகவங்களைச் செய்கிற மநதிரிகளபோலப போகுமவைகளும, திருமபிவரு மவைகளும செயவனவாகவுளள ஒருகோடி பூதகணஙகளும எ - று. 120

அசசம தறததம தூயிசகொடை யளிததவ ரறுதத தலையை
வசசிர மணிகடக நறகர தலததினிடை வைபப சிலவே
யிசசையி னரபபலிக ளிடடதலை யைகடி தெடுதது றைவிமுன
பசசுதிர முறறுழுக வைபபசத கோடிகள பசாச கணமே.

இ - ள சில பிசாசுகள், பயமிலலாமல் உலகதிலே தங்களுயிரைப் பிறருகுக் கொடையாகக கொடுததவர்களுடைய அறுதத தலைகளை, வயிர இரதத்தினஙகள பதிதத கடகஙகளணிந்த காளிபிறுடைய கலமான கையினகண கொணடுவந்து வைகவும, நூறுகோடி கணகளுள்ள பசாசுகூட்டங்கள் தங்களிச்சைபபடியே நரபலிகளாகக கொடுதத தலைகளை விரைவிலே யெடுதது கொண்டுவந்து காளிகாதேவிமுனனே பசுமையான உதிரமானது முழுதும ஒழுகிவொழுக வைகவும எ - று. 121

ஈடுபடு நுண்ணிடை நுடங்கமிகு சாமர மிரண்டு புறமும
போடுமவ ருமபரி புரதிரு மலாததுணை பொருதது முடிமேற
சூடுமவ ருஙகவி தொடுகருமவ ருமபயுரி சுறறி முரைநின
றூடுமவ ருமமிசைகள பாடுமவ ருமபல வரமபை யாகளே.

இ - ள். நிமிர்வதும துவளவதுமான நுணணிய இடைகள தடுமாற, மிகுதியான வெணசாமரங்களை இருபுறதிலும வீசுகிறவாகளும், தேவியுடைய சிலபுகளணிந்த இரணடு பாதஙகளையுங கூட்டிச் சிரசினமேலே சூடிகொளளு

றவர்களும், பாட்டுகள் பாடுகிறவர்களும், அவலாட்டத்திற்கேற்ற அசைகளாகிய பாடல்கள் பாடுகிறவர்களுமாகிய அநேக வரம்பைப் பெண்களும் எ - று. 122

மஞ்சன மெடுப்பவரு மாமலர் தொடுப்ப வரும் வாள்விழிகளுக்
கஞ்சன மளிப்பவரு மாரமு தளிப்பவரு மன்னை திருமுன்
கஞ்சனை பிடிப்பவரும் வஞ்சனை யறப்பரி கலத்துட னெடுத
தின்சொல்வழி நிற்பவரு மெண்ணரிய கோடிக ளிடாகி னிகளே.

இ - ன. திருமஞ்சன மெடுக்கிறவர்களும், பரிதான புஷ்பமாலைகள் தொடுக்கிறவர்களும், வான்போல்வனவான தேவி கண்களுக்கு மையிடக் கொடுக்கிறவர்களும், அரிதான திருவமுது விவேதிக்கிறவர்களும், அத்தத் தாயான தேவி சன்னிதிமுன்னே கண்ணாடி காட்டுகிறவர்களும், கபடமில்லாமல் பரிகலத்துடனே மற்றும் வேண்டியவைகளைக் கொண்டு தேவியினுடைய இனிதான சொல்வழியே நிற்கிறவர்களுமாகவுள்ள எண்ணுதற்கரிதான கோடி இடாகினிகளும் எ - று. 123

பண்ணவர் திரண்டுபகா முன்றிறனில் வந்தடி பணிந்து தொழுவே
மண்ணவர் விழுந்துதம தெண்ணமுடி யுமபடி வரங்கள் பெறவே
கண்ணருள் சுரந்துதறு கண்ணரி சுமந்தகன கததவி சின்மேற்
பெண்ணர சிருந்தனன் பிறங்குசடி லம்புடை பெயர்ந்த தலையவே.

இ - ள். தேவர்கள் திரட்சியாய்கூடித் தழுப்பதான திருமுற்றத்திலே, மண்ணுலகத்துள்ளவர்கள் வந்து ஈழேவிழுந்து தேவி பாதங்களை வணங்கிக் கும பிடவும், குமபிட்டுத் தங்களுடைய எண்ணங்கள் நிறைவேறும்படி வேண்டிய வைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவும, விளங்குகின்ற சடைகள் பக்கங்களிலெல்லாம் அசைந்தாட, திருபாதிருவ்டிகொண்டு அஞ்சாத சிங்கம் தாங்குகின்ற பொன்னு சனத்தினமேலே (இவ்வளவு சமபிரமங்களுடனே) பெண்களுக்காரியான காளிகா தேவி வீற்றிருந்தாள் எ - று. 124

அமபொனின் மணிததவிசி னமபிகை யிருபப வரசாக கரசனுங
கமபகர டகளிறு வெம்பரி பதாதிகள் கடைததலி நிறீஇக்
குமபமுனி தமபியொ டருந்தவா குலததரசா கூடி வரவே [ன்.
வம்புகுடி கொண்டமுலை மங்கை திருமுன்றி லிடைவந்து தொழுதா

இ - ன. அழகிய பொன்னும், இரத்தினங்களாலுஞ் செய்த சிங்கா சனத்தில் காளிகாதேவி வீற்றிருக்க, அப்போது ராஜாதிராஜனன அரிச் சந்திரன் தூணில கட்டுவதான மதச் சுவட்டையுடைய யானைகளும், வெவதிதான குதிரைகளும, காலாள்களும் கடைவாயிலே நிறபனவாகச் செய்து, வசிஷ்டருடனே அருமையான தவமுனிவர்களும், தனது குலத திலே தோன்றின அரசர்களும் கூடிவருபவர்களாக, பரிமளமே நிலைகொண முனை கொங்கைகளுடைய தேவி திருமுற்றத்திலே வந்து வணங்கினன எ-று

மேற்படி வேறு

நற்றேரை விட்டிறங்கி நாயகியைத் தொழுதிறைஞ்சி நண்ணி ராசன், முற்றேரை நோக்குதலு முடிவேந்தன் கருணைவிழி முனைக டாக்கக், கற்றேருங் கற்பரியுங் கற்சிலையுங் கற்கணையுங் கன்னிமு ன்னே, பொற்றேரும் பொற்பரியும் பொற்சிலையும் பொற்கணையும் பொலிந்த வன்றே.

இ - ன். அரிச்சந்திரன் தனது அழகிய தேரைவிட்டிறங்கித் தேவியை வணங்கித் துதித்துகொண்டுபோய், தன முனனேகின்ற தேரைப் பார்க்கு மளவில், அந்தக கிரீடாதிபதியான அரிச்சந்திரனுடைய இருபாதிருவ்டியின் கூர்மைகள் சென்று தைத்த, அவளவில் முனனே கல்லாயிருந்த தேரும், கல்லாயிருந்த குதிரைகளும, கல்லாயிருந்த வில்லும், கல்லாயிருந்த அம்பும, அந்தக காளிகெதிரேதானே பொனனுலாகிய தேரும, பொனனிறமான குதிரைகளும், பொனமயமான வில்லும, பொனமயமான அம்புகளுமாக விளங்கின எ - று. 126

முன்னுளிற் கல்லான முடிதேதருமவ வாமபரியும் மூரி விலலும்
பொன்னுகக கண்டிறைவன புநதிமகிழ்ந தநிசயிதது புளகமெய்தி
யென்னுக வநதிது வெனகருது மவவளவி லிருண்ட மேனிப்
பொன்னுருங் களபமுலைபபுரிசடையாண் மணிவாயிறபுறத்துவநதாள்

இ - ன். முனனுளிலே கலலாயிருந்த சிகரதையுடைய தேரும், தாவு கிற குதிரைகளும, பெரிய வில்லும, அமபும பொனனுயிருகக் கண்டு அரிச்சந்திரமகாராஜன மனமகிழ்ந்து ஆச்சரியமுறறு புளகாங்கிதங்கொண்டு இவைகள எனன காரணதினுலே இவவாறுயிறதென றெணணுகிறபோது, இருணடிருகிற நிறதையுடைய பொனமயமான சந்தனச்சேறு பூசின கொங்கைகளைக கொண்ட சுருண்ட சடையையுடைய காளிகாதேவியானவள் தனது அழகிய வாயிலுகது வெளியே வந்தான எ - று. 127

மாதங்கி வநதிடலு மலாக்கரங்கண் முடிமீது வைதது செம் பொற், பாதங்கண் மிசைவீழ்நது பணிநதெனது தவபபயன்றுன் பலித்த தென்னுப, பூதங்கள் விளையாடுந் திருவாயிற் கறறோர்போ ய்ப பொற் றேரான, தீதென்று நீயருள்வா யெனக்கேடகக் குமரி யெடுத தியமப லுற்றுள்.

இ - ன். காளியானவள் அப்படி வெளியே வந்தபோது, தாமரை மலர் போலுக கைகளைத் தலைமேலே குவித்து, அவளுடைய செம்பொனமய மான பாதங்களிலே விழுந்து வணங்கி எனனுடைய தவப்பலனுனது இப் போதுதான பலிதமாயிற்றென்று பூதங்கள விளையாடுவதான திருவாயி லிலேயின்ற கல்லாயிருந்த தேர்வடிவுபோய் இப்போது பொற்றேரானது இன்னகாரணத்தினுலென்று அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்குக் காளியானவள் அதன வரலாற்றை யெடுதது கூறலாயினுள் எ - று. 128

உவராழி மண்ணுசை யொழித்தகலு மடல்வருணு னுலகில்யா
ருங், கவராது பொற்றேரைக் கற்றோரா கசசபித்துக் கண்முன் கா
ட்டி, யெவரானு மிதுநோக்கி னிவ்வுருப்போய்ப் பண்டையுரு வெய்
துமாகி, லவராகு மிதற்குரியோ ரிவர்தமக்கே கொடுப்பதென வளி
ததுப் போனுன்.

இ - ன். இந்த உப்புக்கடல் சூழ்ந்த உலகத்தாசையை நீக்கிச் செல்லு
கின்ற பலிஷ்டனை வருணபகவன், உலகத்திலுள்ளவர்கள் எவர்களும்
கொண்டுபோகாதபடி பொற்றேரைக் கற்றோராக கியமித்து என் கண்களுகு
முன்னே காட்டி, இனி யாவரானுலும் இத்தத் தேரைப பார்த்தபோதில்
இக் கல்வடிவு போய்ப் பழைய பொனவடிவமாகுமானல், அவவாறுகப் பார்த்த
வர்களே இத்தத தேருக்குரியவர்கள். அவர்களுகுகே நீ கொடுக்கக கடவை
யெனறு எனவசம் கொடுத்துச் சென்றுன எ - று. 129

மன்னுகே ளென்னுடைய மணிவாயி றனில்வருணன் வைததுப்
போன, அநநாடொட டிநநெடுநா ளளவாகக கலலாய்நின் னருட்க
ணைக்கப், பொன்னுன செழுநதேர்நீ கொடுபோவென் றினிதளிக்
கப் புகழ்ந்த யோதகி, நனனுடன முன்வாஙகி நவமணிதசேத ரதி
லேறி நடததிஞனே.

இ - ள். அரிச்சந்திரமகாராஜனே! கேட்பாயாக: என்னுடைய திரு
வாயிலிலே வருணனுனவன வைததுச்சென்ற அந்நாள் தொடங்கி இக்
நெடுநகாலமளவும கலலாயிருந்து இப்போதுனனுடைய கிருபைக்கண்ணுலே
பார்கதவே பொனனுன இச் செழுமையான தேரை நீயே கொணடுபோ
வெனறு சந்தோஷிதது கொடுகக, அயோதத்தியைச் சூழ்ந்த நல்ல கோசல
நாட்டையுடைய அரிசசகதிரமகாராஜன அககாளியைத தரிதது பெறறுக
கொண்டு ஆகத வேரதின கசிதமான தேரிலமேலேறிச் செலுததினுன்
எ - று. 130

கலி விருத்தம்

வாள்செலச சிலைசெல மாத ராள்செல
வாளசெலத தேர்செல வானை செல்லநீ
டோள்செலுஞ சுடர்மணித தொடியி னன்பல
நாள்செலக் கனெசிமா நாடடை நண்ணினுன்.

இ - ன். வாள்கள் செலலவும் வில்கள செலலவும இப்படிப் பெண்கள்
செல்லவும காலாள்கள் செல்லவும தோகன் செலலவும் யானைகள் செலலவும்
நீண்ட தோள்களிலே புருந்திருப்பதான ஒளியையுடைய இரத்தினங்கள்
பதிதத கேயூரமணிந்த அரிச்சந்திரன பலநாள் கழிவதாகப் பினபு கனனெசிமா
நாட்டைப் போய்ச் சோந்தான எ - று. 131

தாழையின் முதிர்பழங் கமுகின் முறுதே
மாழையின் கனிவிழை வருக்கை யின்பலங்
கூழைவெண் குரங்கயல் குதிபபக் கூன்குலை
வாழையின் கனியெலா மடிய வீழுமால்.

இ - ள். (அக்காட்டில்) தெணணமரங்களினுடைய முற்றின நெற்றுக்களும், கமுகினது குலைகளும், தேன்பொருந்திய மாமரத்தின கனிகளும், விரும்பதத்க பலாவின் பழங்களும் (மிகுந்திருப்பதனால) வாலைபுடைய வெணமையான குரங்கு ஒரு தெணணமரத்திலே யிருந்து மறறொரு தெணணமரத்திலே குதிக்க, அந்த அதிர்ச்சியினாலே வளர்ந்த குலைகளையுடைய வாழை மரங்களின பழங்களெல்லாம அழிந்து சிதறிவிழும் எ - று 132

கூன்கடி வனறலை குறுமபை வீழ்தலின்
மீனகனி வருக்கையிற புதைநத செமமுக
வான்கவி வாலபிடித திழுதது மநதிமுன
ருன்கொடு கதலியும படபபை சாருமால்.

இ - ள். கூனலான ஒரு ஆணகுரங்கு பாயகிற அதிர்ச்சியினாலே தெணனங்குரும்பை தன றலைமேல விழ, அந்தப பயதத்தினாலே இனிதான பழங்களையுடைய பலாமரத்திலே மறைத்திருந்த சிவந்த முகத்தையுடைய ஒரு பெரிய குரங்கானது வாலைப்பிடித திழுதுப் பெணகுரங்கை முனனேதான கூட்டிக் கொண்டு வாழைச்சோலைகளளே போய்ப்புகும எ - று. 133

பலவளா மணிகளும பதும ராகமு
நிலவெழ வெயிலெழ நீலம பஙகயம
புலரியு மாலையும புகுத லிலலென
மலாதலுங குவிதலு மறறந்த வாவியே.

இ - ள். பலவிதமான சங்கும முதலிகளும பதுமராகமணிகளும் எகாலத்திலே நிலவுதோனறவும, வெயிலெறிகையவும வீளகுகிறதினாலே, குளஙகளில் நீலமலாகளும, தாமரைமலர்களும, விடியறகாலமும மாலைகாலமும தோனறுகிறதிலலையெனறு மலாகிறதும குவிகிறதும மறறதிருகினறன எ - று. 134

தாள்களுந துடைகளுந தையலா மணிதத
தோள்களு முலைகளுஞ சோலை காடடுவ
நீள்கனங் குழைகளு முகமு நீலகண்
வாள்களுப வாய்களுந வாவி காட்டுமே

இ - ள். அசோகினதளிராகளாலே காலகளையும, வாழைகளாலே தொடைகளையும், மூங்கில்களாலே பெணகளுடைய அழகிய தோள்களையும, கோங்கரும்புகளாலே கொங்கைகளையும் சோலைகள் தோனறச் செயகை. சுருனகளாலே நீண்ட கனமான குழைகளையும, தாமரைமலர்களாலே முகங்களையும,

நீலமலர்களாலே கருத்த கண்களாகிய வாள்களாலும், செவ்வாம்பல்களாலே வாய்களாலும் குளங்கள் தோணறச் செய்வது எ - று 135

திகுதிகென் றலைபுனன் மதகு சிந்தவு
பகுதியுட் பகுதியுட் பற்ற ருதென
வெகுதிரைப் பேரொலி வேலை யேழுமுட்
புகுதினு நிறைவுறு தளவில பொய்கையே.

இ - ள் திகுதிகென்று அலைகள் முழங்குகின்ற நீரை மதகுகள் பாய விடுகிறதினாலும், காலப்பகுதிகள்தோறும காலப்பகுதிகள்தோறும நீரைக் கொண்டிருத்தலின, குறைவுபடாதென்று சொல்லுமபடி யநேகமான அலைகளின் பெரிய ஒலிகளையுடைய கடல்களேழும் உள்ளே புகுந்தாலும அப் பொய்கை நிறைவுகொள்ளாத இதிலுள்ள நீரளவினாலே எ - று.

கனவெஜி நாட்டில் ஒரு குளத்திலுள்ள நீரளவுக்கு எழுகடனீரளவும் பற்றாது. வருஷங்கள்தோறும் வயல்களுக்கு மதகினவழியே நீர் பாய்ந்து கொண்டிருந்தாலும் நீர் வறறுகிறதிலலை யெனக. 136

துகிரினுஞ் சிவந்ததாட் டுணைவெண் பேடையோ
டுகிரினு மலகினு மொடுகுகு மீனுடற
றிகிரியம புள்புடை பெயரத் திண்சிறை
பகிரினீர் கடையுகப் பௌவ மன்னதே.

இ - ள். பவளத்தைப் பாகஇலுஞ் சிவப்பான கால்களிரண்டையுடைய வெண்ணிறமான பெட்டையுடனே காகத்தினாலும் வாய் மூகினாலும ஒடுக்கு கண்டெண்டை மீனுடனே சகரவாளப்பட்சிகள் பக்கத்திலே செல்லுவதான அத்தத் திண்ணிய பொய்கை கரையினிலாலும் வயலகளுகு நீரை மதகின வழியே பகுத்துவிட்டால அந்த நீரளவு கடைகாலத்திலே பொகஇவருகிற கடலைப்போல்வது எ - று.

அதிண்சிறை - அதிண்ணிய பொய்கை கரை. 137

கூடிய பிறனலக் கொள்கை கண்டழன்
றூடிய வோதிம மொளிதத தாமரை
வாடிய வாறுகண் டாவி மாய்ந்திடத
தேடிய சேவறன் னுளநதெ ளிததிடும.

இ - ள். வேறொருனறைக கூடினதனனில வேறுன சுகங்கொண்டதைக கண்டு கோபித்துப் பிணங்கின பெட்டையனனமானது வேறொரு தாமரை மலரிலே போய மறைந்துகொண்டது அபபோது அதிலிருந்த தாமரைமலர் குவிந்த தனமையைக் கண்டு தனதுபெட்டை அமமலரோடு மூடுதலா பிறந்து போயிறதென்று தானு முயிரைவிட்டு மடியத்தேடிய சேவலனனத்துக்கு (மற றொரு பூவிலிருந்து பெட்டையனனம்) மனத்தெளிவு பெறச் செய்யவும் எ - று.

காற்றினிற் கலைகதுயர் சினையிற் கான்றதே
னூற்றினிற் பறைதகல் வாவி யண்மியே
சேற்றினிற் பழகிய வயலிற் செங்கெலி
னூற்றினிற பறபபன நாலு பாலுமே.

இ - ள். வீசுகிற காற்றினாலே கலைதல்லாய் உயர்ந்த மரகொம்பினின்று மொழுகின தேனானது, ஆற்றைப்போல் பரவி அகன்ற குளத்தைகூடிச் சேற்றினாலே இறுதலையுடைய வயலகளிலே நட்ட செங்க நெறகளினுடைய காறறுகளிலே நாலு பககத்திலும போய் பரவுவன எ - று. 139

பிணையன விழியினா நடைபெறக கெழீஇத
துணைபுண ரோதிமர தொடாநது பின்வரத்
திணைபல படர்நதுதிண் டேரி ழிநதும
னிணைமருப பியானையி னெருதத தேறினன்.

இ - ள் மானபோலுங கணகளையுடைய பெணகள நடையைத தானும் பெறுவதாகக்கூடிச் சேவலோடு கூடியிருநத பெடையனமானது தொடாந்து வருவதான நிலைகள பலவுஞ் சென்று, திணணிதான தேரைவிட்டிறங்கி, அரிசசநதிரமகாராஜன இரணடு கொமபுகளையுடைய யானையின பிடரியினமே லேறினான எ - று. 140

இடியென முழங்கிட வியமபி யங்களால
வெடிபடு முலகமும விசுமபு மெனனநீள
கொடிகளுங் குடைகளுங குழுமக் கொறறவன
கடிகமழ் கஙகையின் கரையை நணணினன்.

இ - ள். இடியைப்போல முழங்குவதாக கொடுகிற வாதியங்களாலே உலகமும ஆகாயமும வெடிதது பொகு மெனனுமபடி நீணட கொடிகளுங குடைகளுந் திரணடு செலல, அரிச்சநதிர மகாராஜன வாசனை பரிமளிக்கிற கஙகையாறறின கரையைப போயச சேரநதான எ - று 141

முன்னமோ முனிவரன் மொழிநத சாபததாற்
பனனகத தரிதுயிற பாறக டறகணே
பொன்னகா வளனெலாம புகக தாமென
மன்னவன கஙகையில வநதி றஙகினன.

இ - ள். முறகாலதது ஒரு திருவாசமகாமுனிவா இட்ட சாபததினால் பாமபினமேல மகாவிஷ்ணு தூஙகுவதான திருப்பாறகடலிலே, தெய்வ லோகதது ள்ள செலவமுழுதும போலுமபடி, இந்த அரிசசநதிர மகாராஜன தன செலவதது டனே கங்காநதிகரையினருகே வநதிறஙகினான எ - று. 142

மின்னிற நுண்ணிடை மினன னாமுலைச
செஙகிறச சுண்ணமுந திமிர்நத சாநதமு

நன்னிறக் குங்குமச சுவடு நண்ணிவான்
வின்னிற மொதத்து விமல நீததமே.

இ - ன் அப்பரிசுததமான கஙகாஜல ர, மினனலைப்போற றுவளுவதான ஒளியைககொணட ஒற்றிடைகளையுடைய பெணகள் தம கொங்கைகளி லணிக்த சிவக்த நிறத்தைதகொணட கந்தபொடியு ம, நிறையப் பூசின சந்தனமும், கல்ல நிறதததையுடைய குஙகுமமும் படியகொணடு ஆகாயவில்லினுடைய நிறததை யொப்பாயிறறு எ - று 143

வரைசெறி வேழமு மாவின கூடடமும
விரைசெறி தாபபுய வேநதா மகளுைம
பிரசமா மலாகுழுற பேதைை மாதரு
மரசனுங் கஙகைநீ ராடி யேறினர்.

இ - ன் மலைகளைப்போல நெருஙகின யானைகளும், குதிரைகூட்டங களும், பரிமளமிக மாலைகளணிந்த தோளகளையுடைய இராஜகுமாரர்களும், தேன பெருகுதலைகொணட பூவையணிந்த கூந்தல்களையுடைய பெணகளும் அரிச்சந்திரமகாராஜனும கஙகாநதியில மூழ்கி கரையேறினர்கள எ - று. 144

அஙகைவேன் மன்னவ னருளி னேகினே
மஙகைதன கறபினே வமைசசர் மாண்பினே
வெங்கயற கட்பெரு வெளளை தோடுமபோய்க
கங்கையைப பெருமபடைக கடலக டநதமே.

இ - ன். அழகிய கையிலே வேலைகொணட அரிசசந்திரமகாராஜனுடைய திருபாதிருஷ்டியினாலேயோ, சநதிரவதியினுடைய கறபினாலேயோ, மந்திரிக ளுடைய தூரகுண நறசெய்கைகளாலேயோ கமையாகிய சேறதெணடை மீன களையுடைய நீரபபரபபைகொணட அந்தக கஙகாநதிபை இப பெரிதாகிய சேனைக கடலகள் கடநது சேரயின எ - று 145

அன்னமா நிநதுறை யகழுமம வாவியும
வனமாம மதிலகளு மா— கூடமும
பொனனினமா மேமடையும பொலிநது தோன்றவக
கனனமா புரிகணைக கண்ணி னேகினனை.

இ - ன் அனனங்கள விளையாடுகிற நீரதததறையையுடைய அகழும, குள முமம, பொனனிறமான பெரிய மதிலகளுமம, மாடகூடஙகளு ர, பொனமயமான பெரிய உப்பரிகைகளுமம நிறைவுறறாணடு தெரிய, அநதக கனனமாபுரததை அரிச்சநதிரமகாராஜன தன கணகளாலே கணடான எ - று 146

இநநக ரிநநக ரென்று கூறவே
முன்னவாக குணாதிய முனிவா நோககியே
மனனவ சொனனவவ வலலி வாழதிரு
நனைக ரீதெனு நயநது கூறினர.

இ - ள். இத்தலமெத்தலமென்ற அரிச்சந்திரன கேட்க, முன்னே அவனுக்குத் தெரியப்படுத்தின தவமுனிவர்க ளவளைப் பார்த்து ஓ அரசனே! முன்னமே நாங்கள் சொன்ன சந்திரவதியிருக்கின்ற அழகிதான கல்ல கர் இதுதானென்று சந்தோஷித்துக கூறினார்கள் எ - று. 147

வல்லிதன் னகரிது மன்ன வாவெனச்
சொல்லிய பொழுதினிற் றுணுக்க மெய்தியே
யலலியந தாரினு னவளை யினபுறப்
புலலிய கலவியிற் புளக மெய்தினன்.

இ - ள. அரசனே! சந்திரவதியிருக்கின்ற பட்டணம் இதுதான வென்று சொன்னபோது, அகவிதழ்களுடைய மலாமாலை யணிந்த அரிச்சந்திர மகாராஜன கூசுதல கொண்டு, அசசாந்திரவதியைச் சந்தோஷமாகக் கூடிய புணாசசியுள்ள சந்தோஷத்தைப்போல உடம்பெல்லாம் மயிர்ப்புள கித்தலைக கொண்டான எ - று. 148

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சனநிதாடாநது பினவரநத டஙகடநது சென்றுவெரு
கினநிதாடாநத வெமபரித தரிசஙகுநநத மைநதன முன
மனநிதாடாநது கொணடவலலி மனனுகனன மாபுரிக்
கனநிதாடாநத மாமதிற கபாடவாயி லெய்தினன.

இ - ள். பரிசனஙகள தொடாநத பினனேவர வழிமுழுதுக கடந்து போய், வெவவிதான கோபமெகாண்ட கடினவேகத்தையுடைய குதிரை (ஏமலேறுகின்ற) திரிசங்கு மகாராஜன பெறற அரிச்சந்திர மனனுடைய மனமானத் முனனா (அசுவித) தொடாதலைக கொண்ட சந்திரவதி யிருக்கிற மேகஙகள சஞசரிபபதான பெரிய மதிலசூழநத கனனமாபுரதினுடைய கதவையுடைய கோட்டைவாயிலுக கருகில சென்றன எ - று. 149

மடஙகலுறற வாயிலிறறு மகரதோர ணஙகளு
மிடஙகணிப பொறிபபரபபு மெணணிறநத மாமதிற
கிடஙகடங்க நீதமுங கிளாநதழுநத களுசமு
மிடஙகருஞ சுணஙகுமீ னினஙகளும பெருததலே.

இ - ள். இருபுறதிலும சிங்கஙகளையுடைய வாயிலமுழுதும மகரதோரணங்களும, சங்கிலிகோதத நீளக்கடியிருக்கின்ற வரிசைகளெலலாம் நிதிர நிரைகளும, அளவிலலாத பெருமையையுடைய மதிலகளும, புகழ்கிடங்குமுழுதும நீலமலாகளும, நீணடுமலாநது விளஙகுகின்ற தாமரைமலாகளும், அதிலே முதலைகளும, நீராயகளும, சலசரஙகளும மிகுதத தோனறின எ - று.

இடங்கணி - சகுகிலி. 150

நிகரிலாத பொறகுவடடை யுடடிறநது நீணிறை
நகரியெஙகும வைததமிதாந்த நகருமாட கூடமுஞ

சிகரமேமி வரைதிரித்த தன்புறஞ் செறிதததீர்
மகரவாரி யொத்தசெம்பொன் மதிலுநீள்கி டங்குமே.

இ - ன். ஒப்பிலலாத பொன்மலயி னடுவிலே தூணாரஞ்செய்து நீண்ட வரிசையான பட்டணமுழுதையும் வைதிருகிறது போலான வீடுகளும் மாடகூடகளும், அத்தமதிலும், நீண்டகிடகும சிகரதையுடைய சகிர வாளகிரியைச் சூழ்வதாகக்கொணடு, அச்சகிரவாளகிரிகுப் புறமாகத திரண்ட சலத்தையுடையதாய், மகரமீனகளேகொண்ட பெருமபுறக் கடலேயு மொத் திருக்கினறன எ - று 151

பங்கயச்ச காயவண்ண றனகுலபப கீரத
னங்கண்வா னகததுநினமெ ராறழைதத னன்முன
மங்கையைப் பயநதமன்னன் மாநகாககு ளெண்ணிலாக
கங்கைதநது ளாடெனனக் கலிததமே தனங்களே.

இ - ன். தாமரைகுத தூணையான சூரியனுடைய குலதிலே தோனறின பகீரதவரசன முனனே அழகியதான இடதையுடைய ஆகாயதகி லிருந்து ஒரு ஆற்றை உலகதகிலே வருபடிச செயதான. இப்போது சந்திரவதியைப் பெறற சக்திரதயாஜன தனது பெரிய நகருகுள்ளே கணககிலலாத கஙகா நதிகளே வாவழைத் திருகிறானெனனுமபடி கொடிகள் ஒலிதன எ - று. 152

விண்டலதது மாதரிநத மேதினிககி றஙகவு
மண்டலதது மாதாவானின் வணமைசெனறு காணவுங
கொண்டலவிண்டெ ழுசசமைதத கூடமாட கோபுர
மண்டரண்ட மூடறுதத றறகுமபபு றததவே.

இ - ள. ஆகாயதிலுள்ள பெணகள இந்தப் பூமியிலே வந்திறஙகவும், பூமியிலிருகிற பெணகள் ஆகாயதிலுள்ள அழகுளேபெலலா மஙகேபோயக காணவும, மேகமணடலதது சகு மேலிட்டு உயாவதாகச் செய்திருகிற கூடஙக ளும, மாடகளும, கோபுரகளும, எலலா அணடஙகளுகு மேலிட்டுச்செனறு அங்குள்ளலோகஙகளுகும அபபாலுயாக திருகினறன எ - று 153

நெடியமாட நேததிரததி னிரைவகுதத சாளரத
திடையின்மாத ரெழினமுகங்க ளெஙகணுமவி ளஙகுதற
கடிகொளவெறபின மீதெழுநத கதிரதீனது ளேதததி
னடுவுதித்த ளிமாதிககு நிகரெனபபொ லிநதவே.

இ - ன். அப்படி உயாந்திருகிற வீடுகளுகுத தூணகள்போல் வரிசை யாகச் செய்திருகிற சனனல்களினிடஙகளிலே இடைதோனறுத பெண்களி னுடைய முகஙகள் எஙகும விளஙகுவனவானதி, ஒளியைகொணட உதயகிரி மேலே தோனறுகிற சூரியனேத தூணாரஞ்செய்து அதனடியிலே உதயமான குளிாந்த சந்திரனுகுச் சரியெனறு சொலல வினங்கின எ-று. 154

அலங்கறங்கு வேலினு னனீகவெள்ள மந்நகர்ப்
பொலங்கலநத மாமதிற் புறம்பெலா நிறைநதுபி
னிலங்கவர்நதி டசசெறிநத நீலவேலை யேழுமோர்
பிலங்கலநத தென்னவே பெருத்தவாயில புக்கதே.

இ - ள் வெற்றிமாலை தங்கின வேலையேந்திய அரிச்சந்திரமகாராஜ னுடைய சேனைகடல், பொனனிறமாக அழகுகலந்துள்ள அந்த நகரின பெரியமதிலுகு வெளியெலலாம நிரம்புதலாகிப் பினபு உலகதைதக கவளீகரித்துகொள்ளப டொங்கின நீலகடல்கள வழும் ஒரு குகைக்குள் போய்ப் புகுந்தாறபோல் அந்த கனையாபுரதைதகுப் பெரிதாயிருகிற கோட்டை வாயிலுக்குள்ளே போய் நிறைந்தன எ - று. 155

தோரணத்து நீழன்மன்னு சோதிரத்ந வேதிகைப்
பூரணகு டங்களுமபொ லிநதிலங்கு தீபமுங
காரணதத மைசசாதநிதெ ருகளுநக டநதுபோய்
வாரணததி ழிநதுமன்னன மண்டபததி லெய்தினான்.

இ - ள். அரிச்சந்திரன், தோரணங்களின காந்தி வீசுவதாயிருகிற சோதியைக கொணட மாணிகக தூணகளினமேலே நிறைகுடங்களும், நிறைத்து விளங்குகினற விளகுகளும, பிரதானிகளாயமைந்த மந்திரிகளின வீதிகளும கடந்து சென்று, யானையைவிட்டிறங்கி, சந்திரதயனுடைய சபா மண்டபத்துக்குள்ளே சென்றான எ - று. 156

தருவிருநத கானிருநத சபைகொண்மண் டபத்திலே
மருகன்வநது புகுதலுநதன மனமகிழ்நது மதிதய
னருகிருநத வசரோடு மாதனததி ழிநதுபோ
யிருகரங்க ளிறுகநணணி யெதிரடநது தழுவினான்.

இ - ள. கறபகததருவினுடைய செயகை குடிகொணடிருப்பதான கையை யுடைய சகதிரதயராஜன, சபைகூடியிருகிற கொலுமணடபதைதகுள் மருகனான அரிச்சந்திரமகாராஜன வந்துகூடுகிறபோது, அச சந்திரதயன் மனது சந்தோஷிதது தன பகடதைதிலிருந்த அரசர்களுடனே இகதா தனதைதவிட்டு இறஙகிப்போய் எதிரகொண்டுசென்று அனபுடனே இரணடு கைகளாலும இறுகதழுவி எதிரசென்று ஆலிங்கனஞ் செயதான எ - று 157

முனிவருக்கு மரசருக்கு முழுதுமாத னங்கொடுத்
தினிதுகூறி யவவவ்வணி யாவருமி ருநதபி
னனிகவேலை மதிதயன்ற ஞதனததி ருநதுளங்
கனியவாச முகமலர்நது கண்களிபப நோக்கினான்.

இ - ள். (தனனுடனே) வந்த முனிவர்களுகும, அரசர்களுகும முழு தும் ஆசனங்கள் கொடுதது உபசாரவார்தைதகள சொல்லி, அந்தந்த இடங களிலே எல்லோரு மிருந்தபினபு, சேனைகடலையுடைய சந்திரதயராஜன

தன்னுடைய சிங்காதனத்திலே யிருந்துகொண்டு மனது சந்தோஷிக்கப் பரிமளகுணத்தை தாமரைமலர்போல முகமலர்ச்சியாயக் கண் களிகூர மருமகனைப் பார்த்தான் எ - று. 158

வெற்றிமன்ன னும்மணம் விருமபிவந்த மன்னருஞ
சுற்றிநின்ற மாதருந் துலங்குதார மைசசருமம
பற்றியுற் றெதிர்ந்தகண்கள் பசுமரததி லாணிபோற்
சற்றிமைக்க லாதுவள்ள றன்முகததை நோககினார்.

இ - ள். அப்படி அந்த ஜயத்தைகொண்ட சந்திரதயாராஜனும, கலியாணத்தை இச்சிதனச் சந்தோஷிதது வந்திருகிற அரசாகளும சுறறிநினற பெண்களும் விளங்குகினற மாலையணிந்த மந்திரிகளும அனபுகொண்டு பார்தத கண்கள் பச்சைமரதனிலே ஆணிதைதாற்போலச் சிறிதேனும் இமையாமல் அரிச்சந்திரமகாராஜனைப் பாரத்தார்கள எ - று. 159

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

மாநகரு மாத ராரு மன்னரு மமைசசா காமு
மேந்தலைப் பாரதத கண்க ளிமைத்திலர் பிறிது நோக்கா
மாந்தளி ரனைய மேனி வாணுத லிரதி யெனபாள
காநதனு மிவனே வேறு காமனு முளனே வெனபார்.

இ - ள். புருஷர்களும, பெணகளும, அரசாகளும, மந்திரிகளும வேறெனனையும பாராதவராகளாய, அரிச்சநதிரமகாராஜனைப பார்தத கணகளிமையாதிருநதாரகள மாந்தளிர்போலு மேனியையுடைய ஒளிபொருந்திய இரதிதேவி யெனபவளுகு நாயகனான மனமதனு மிவனேயலலாமல், வேறெ மனமதனு முணடோவெனபாரகள எ - று 160

சிததிரம போல மன்ன னிருநதனன நிகைததும வேறே
ருததர மூரையா னுகி யுளளுளே மகிழ்சசி பொஙக
வததிர விழியாண் மேனி ளருநதவ முடையா ளாயி
னிததிரு புயமு மாபு மெய்துமென றெண்ணி நைநதான்.

இ - ள். சந்திரதயாராஜன சித்திரதனைப்போல் மறந்தும் வேறொரு வார்தனதையுஞ் சொல்லாதவனுகி உள்ளுகுள்ளே சந்தோஷமதிகமாக அமபு போலுங் கண்களையுடைய சந்திரவதியான மனமு பெண முனனுளிலே அரிய தவமுடையவளானுல் இந்த அழகிய (அரிச்சநதிரனுடைய) தோள்களையும் மார்பையுஞ் சேர்வாளென்று ஆலோசிதது வருநதினன 161

சிவனமக் கருளிச் செய்த திருவுளப படியே காண்ப
திவனறனக் கெய்து மாயி னேழையு மியானுஞ் செய்த
தவமுமா தவமா மல்லாற றவமுமென் றணையைய பேறு
மவமென வெண்ணி யெண்ணி யுளவிலா தழுங்க லுறறான்.

இ - ன். சிவபெருமான் நமக்குச் சொன்ன அவர் திருவுளப்படியே (நமது புதல்வியின கழுத்திலுள்ள மாங்கல்யதனத) கண்டுகொள்வது இந்த அரிச் சந்திரனுக்கு கூடுமாஞல், நமமுடைய பெணணும், நாமுஞ்செய்த தவமும் பெரிய தவமேயாம. இவன அதைத காணகூடாதாஞல நான செய்த தவமும் நான புதநிரியைப் பெறறதம வீணென்றெண்ணி மிகவும் மிலேசிகலாஞன எ - று. 162

காளைதன் முகததை நோக்கிக் கடவதொன் றில்லை யெம்மால்
வேளைவென் றிலங்கு கண்ணன் விதிததவா றளிததும யாமே
வாளைவென் றிலங்கு கண்ணன் மாமணக் காவ ணததுள்
நாளைவந தெய்து மின்று நடமினுஞ சாபி லென்றான.

இ - ன். சந்திரதயவரசன, யெளவனபுருஷனை அரிச்சந்திர முகத தைப் பார்த்து, இனி எம்மால செயபததகக தொனறுமிலலை. மனமதனை எரிதத விளஙகுகினற நெறறிக்கணகளையுடைய கடவுள அருளிசசெய்த படியே நாங்கள தொடுக்ககடவோம. இநதப பெரிதான கலியாணப பநதலுக குள்ளே வாளாயுதததைச் சபிதது விளஙகுகின்ற கணகளையுடையவள நாளை யத்தினம் வநது சேரவாள். இனறு உஙகளிடததுகுப் போய வாருஙக ளெனறு கூறினான எ - று. 163

கைததலஞ் சற்றுமீட்டி மதிதயன கடடு ரைக்கத
தத்தமக களிதத சார்பிற் சாநதன ராச லெலலா
முத்தம குணததி னுறு மோஙகுமண் டபததி னீஙகி
மததகக் களிற்றிலேறி மாளிகை யிடததுச சாநதரன.

இ - ன. இவவாறு சகதிரதயவரசன சிறிதுகையை மீட்டி, உறுதி வார்த் தைச்சொலலலவே, அரசாதளெல்லோரும் தஙகள் தஙகளுக கமைததிலிட டிருக் கிற இடஙகளுகுப் போஞர்கள். உததமகுணஙகளுடைய அரிசசந்திர மகா ராஜனும உயர்ந்துள்ள சபாமண்ட பததி னின்று மீஙகி குமபங்களையுடைய யானைமே லேறிக்கொணடு தானிருகக தத்த மாளிகைக்குள்ளே போஞன் எ-று.

வாரண தண்ண லேக மதிதய னவையி லுற்ற
காரண மினைத்துங் கேட்டுக் காரிகை யொருததி யோடித்
தோரண வாயி னீங்கித துடியிடை யமுதச் செஞசொற
பூரணக் களபக் கொங்கைப பூவைதன் கோயில புககாள்.

இ - ன். அரிச்சந்திரமகாராஜன யானைமேலேறிக்கொண்டு போகவே, சந்திரதயராஜனுடைய சபையிலே நடநதகாரணஙகள முழுதும் ஒரு பெண் ணினவள் கேட்டு, தோரணங் கட்டியிருகின்ற வாயிலைக கடநது உடகைபோலும இடையும் அமுதம்போலும செவவிதான சொல்லும கிறைய, சந்தனச்சேறு பூசின கொங்கைகளுங் கொணட சந்திரவதி யிருக்கிற மாளிகைகுள்ளே விரைந்து சென்றாள் எ - று. 165

புக்கவ டன்னீ நோக்கிப் பொற்கொடி யதிச யித்திங்
கிக்கணத் தோடி வந்த வருத்தியென் னியம்பு கென்ன
வக்கணத் தரிவை செமபொ னடியைததன் முடியிற் சூட்டிப்
பக்கமு மிடமும் பார்தது்ப் பவளவாய் பதைத்து ரைப்பாள்.

இ - ள். அங்கேபோய் (அவசரப்பட்டு) நின்ற அப்பெண்ணை, பொன கொடிபோன்ற சந்திரவதியானவள் பார்தது ஆச்சரியப்பட்டு, இவவிடததே விரைந்துவந்த (காரணமான) உனஞசை எனன சொல்லென்று கேட்க, அப் படிச் சொனனவளவிலே சந்திரவதியினுடைய செமபொன மயமான பாதங் களை (அப்பெண) தனது முடிமேலே சூடி வணஙகி, காலுபகமும, செலலு மிடமும் பார்தது்த தனது பவளம போலும வாய் பதைபபதாய்ச் சொல்லு கிறாள் எ - று. 166

செந்திரு வனையா யுன்னைத் திருமண முடிக்க வேண்டி
வந்தன ரனேகா நாத மன்னவன் சபையிற் புககா
ரந்தமன் னவாக டமமி லடலரிச நதி ரன்றன்
சுந்தர முகங்கண் டிங்கே வரமனந துணிந தி லேனே.

இ - ள். செவவிய இலகுமி போலபவளே! உனனை திருகலியாணஞ் செய்துகொளள விரும்பிவநதவர்களாகிய அநேக அரசர்கள் நம்முடைய ராஜ னது சபைகுளளே இருந்தாகள். அவவரசர்களிலே வெற்றிகொண்ட அரிச் சந்திர மகாராஜனுடைய அழகிதான முகததை நான பாாததபினபு உனனிடத திற்குவர மனந்துணிவுகொள்ளாமல இவவளவு காலமும அவனழகையே பார்த் துக்கொணடு நினறேன எ - று. 167

உடுக்குநீ ருலக மேழு மொன்றினமே லொன்றை வைததே
யடுக்குநீள் புயமுஞ செய்யா ளாகியு மனமுந தாவிப்
படுக்குமவாள் விழியு மாபுமப பரிசிலர் மகிழ நாளுங
கொடுககுமவார் கரமு மாத ருளமெலாங கொள்ளை கொள்ளும.

இ - ள். கடல நீராற சூழப்பட்ட இந்த ஏழுலகஙகளையும, ஒனறின்மே லொனறுகவைதது, அடுககுததகக நீணடதோள்களையும, இலககு மிதேவியி னுயி ரும மனமும தாவுதலாய்த தழுவுதது்த ஒளிகொணட கணகளும், மார்பும, யாச கர சந்தோஷிககுதகக தினந்தோறும கொடுபபதான நீணடகைகளும் பெண் கள் மனமெலலாங் கொளளையிடுவதாகும எ - று 168

திருககிளர் முகமும வேர்வுஞ சிறநதசெம் பவள வாயு
மருககிளா மாலை மார்பு மகாகுண் டலமுங காதுஞ
சுருக்கிய மருங்குங கண்டாற றுடியிடை மடவா ராவி
யிருக்கினு மிருககு நிலலா திறக்கினு மிறககு மன்றே.

இ - ள். அழகு விளங்குவதான முகமும், அதிலே தளிக்கின்ற வேர்வை யும், சிறப்பான செம்பவளமபோனற வாயும், பரிமளிககின்ற மாலையணிந த

மார்பும், மகரகுண்டலங்களும், அலையணிந்த காதுகளும், சுருங்குதலையுடைய இடையும் பார்த்தால், உடுக்கையபோலும இடையைக் கொண்ட பெண்களுடைய உயிர்கள் அப்பெண்களுடமபில் நிணமூலும கிறகும கில்லாமற்போனலும் போகும் எ - று. 169

நிரந்தர வுரோம ரேகை நீலமும வயிறு மாபும்
புரந்தர சாப மொத்த புருவமு நுதலும பட்ட
மரகதழைத் திடந கைகளு முறுவலு மாயன் றனபாற
கரந்தவா ரமுதச சொலலுங கருதறகு மிலலை மனனே.

இ - ள் எப்போது மூள்ளதான உரோம ரேகையினது கருப்பும, வயிறும, மார்பும், இந்திரவில்லைப் போல்வதான புருவங்களும, நெறறியும, பட்ட மரகதங்களும் தழைகளைச் சிரிகளுஞ் சிரிபபும, மகா விஷ்ணுவினுடைய சயனத்தானமான திருப்பாற்கடலிலே மறைத்திருப்பதான அருமையாகிய அமிர்தமபோலும வசனமும் முருகக்கடவுளுகு மிலலையாம் எ - று 170

இதையமூ டுருககு மின்பத திறைவனை யுறறு நோகநித
தையுமா மலாததா வேநதா தஙகளைச சூழ நோகநிற
புதையிருள் கடிநது வேலைப புவியினை விளகுஞ சோதி
யுதயனைக கண்ட கண்கட குடிகளைக கண்ட தாமே.

இ - ள். பெண்களை மனததை உளளுருகுவைச் செய்வதான இனபததைச் செய்கிற அரிச்சநதிர மனனனைப்போயக கணடு, கெருஙகின மலர்களாலமைத்த மாலையணிந்த (மறறுமுள்ள) அரசர்களையும கண்டால, சூழ்கினற இருளைப் போகுகிக கடல சூழ்நத வுலகததை விளகுகச செய்கிற ஒளிபையுடைய சூரியனைக கண்ட கண்களுகு, நட்சததிரஙகளைக கண்ட திபோலாகும எ - று

அரிச்சந்திர மனனனைச் சூரியனுகு கொபபாகவும, வனைய அரசர்களை நட்சதிரக கூட்டஙகளுக கொபபாகவும உவமிததபடி 171

மினனேநே ரிடையாள கூறக கேடடலும வேநதன பாவை
தனனையு மறநதா ளிட்ட சஙகமுங கலையு நீதகா
ளன்னையை மறநதாள பேசுமு வாசக மயாநதாள வேறு
பினனையு மிழநதாள் காதல பெற்றதான றனறி யினறே.

இ - ள். (இவவாறு) மினனலெபோனற இடையையுடைய அப பெண்ணின சொலலைக கேட்டவுடனே, சநதிரதாயாஜநடைய குமாரியான சந்திரவதி தனனையு மறநதாள; கைகளிலிட்டிருநத சஙகவளையலும, இடைபிற கலையும நெகிழலானுள்; தாயையு மறநதாள; பேசுகிற பேச்சு மறநதாள்; வேறுகத் தனகளுளள எலலா மிழநதாள; ஆசையெனபதொனறைக கொணடிருகதாளே யல்லது வேறொனறு மில்லையாயினுள எ - று. 172

வாசமென் கலவைச் சேறு நானமும புழுகும வாரிப்
பூசவு மேனி யெங்கும் பொறுக்கெழ வியன்சாந் தாற்றி

வீசவு மென்மேற் காம வெநதழன் மண்டப் பின்னு
மாசையங் கடலுட் டாழ்ந்தா ளருக்கனுங் கடலுட் டாழ்நதான்.

இ - ன். பரிமளமுள்ள மிருதுவான கலவைச்சந்தனச்சேறும், கஸதூரி யும, புனுகும அளளியள்ளிப் பூசப்பூச உடம்பெல்லாம் பொருக்குப் பொருக்கா யுதிரவும், பெருமையிழக மயிற்றோகையால் வளைந்த விசிறிகொண்டு வீசவீச மேலுமேலுங் காமமாகிய வெப்பங்கொணட நெருப்பு மூளவும, மறுபடியும் ஆசையாகிய நீர்க்கடலிலே மூழ்கினாள் எ - று. 173

அறநெடுஞ் செங்கோல வேநத ராண்டபார் பிறர்ககி ரங்கா
மறநெடுங கொடுங்கோல் வேந்தர்க் களித்தவா வனமபுக காற்போற
புறநெடுங கிரிசூழ் வேலைப புவியெலாங கொடிய நீல
நிறநெடுங கடுகுற காக்கி நெடுமபக னீங்கிற றன்றே.

இ - ள். தருமமாரககமாக நீணட செங்கோல் செலுததிவந்த அரசர்கள் தாம ஆணட வுலகததை, பிறருடகிரகஞ் செய்பாத பாவச்செயகையாலே நீணட கொடுங்கோல்கொணட அரசா வசமாகக கொடுதது விட்டு அவரரசர்கள் காட்டிலே தவஞ்செயயப் போனறபோல, புறமாகச சகரவாளகிரி சூழ்ந்த கடல்புடைசூலாவும உலகமெலலாம, கொடிதான நீலநிறததை யுடையதாய் நீணட இருளுகடுக கொதது விட்டு நெடிய பகறகாலம போய்விட்டது எ - று.

செங்கோல - நீதி. கொடுங்கோல் - அநீதி. 174

மஞசடை வானமீருய் மண்முத லாய பூத
மஞசடை யப்பே ருழி யகணடபூ ரணமாய் நின்ற
நஞ்சடை கண்ட தண்ண ளுடக னடிதத ஞானறு
செஞசடை விரிநத தெனனச செறிநதது செககா வானம.

இ - ன் மேகங்கள் பரவுவதான ஆகாயக கடையாக, மண முதலாகிய பூதகளஞ்சு மடஙகும பெரிதான ஊழி வந்தபோது, அகணடபூரணமாய் நிலை கொணடு நிறகினற நஞசுதஙகின கணடதகையுடைய கடவுள் கூததாடுகிற போது அவருடைப சிவநத சடைகள் விரிந்தாறபோற செவவானம எங்கும் பரவிறறு எ - று. 175

நாட்படத் தருமச செங்கோ னடததிய வேநதர் நாட்போய்த
தோடபடுத தவர்தம மகுகட் சுடாமுடி சூடு முன்னா
கோடபடையிழைதது ருநத குறுநில வேநத ருய்ககும
வாடபடை புகுநத தென்ன வநதது மருள்கூர் மாலை.

இ - ள். வெகுகாலமாக தருமநீதியை நடததிவந்த அரசர்களது காலங் கழிந்து, அந் நீதியரசாகளுடைய புததிரர்கள் ஒளிபொருந்திய முடிசூடிக கொண்டு, பூமிபாரததைத் தோள்மேற சுமநது கொள்ளுதறகு முனனே, அவ ராச்சியததைக் கைகொள்ளுவதற்காகச் சேனைகளாக கூடடிகொண்டிருந்த

சித்தராசர்கள் அனுப்பின வாள்களையுடைய சேனைகள் கத்தாறபோல மயக்கஞ் செய்வதான மாலைகாலம் வந்தது எ - று. 176

மறைநதது பரிதி மேன்மேல் வளர்நதது கங்குற் கால
மறைநதது வாடை வானத தருமபின வனநத மீனகள்
குறைநதது கொடிய மாலை கூரிருட் பிழமபு துன்றி
நிறைநதது நீல வேலை நிலமெலாங கவர்நத தென்ன.

இ - ள். சூரியன மறைத்துபோயிறறு. இராகாலம் மேலும மேலும் வளர்கிறதாயிற்று; அப்படிச் சொலலலான இராகாலம் பிறிது விளங்க, அநேக்ம கடசதஙிரஙகள ஆகாயதஙிலே பூததன. கொடிதான மாலைக் காலம் குறைதலாயிறறு. கருதத கடலசூழ்நத உலகமெல்லாங் தானே அரசாட்சி கொண்டாறபோல இருட்செறிவு மிகுநது நெருஙகி நிறைதலாயிறறு எ - று.

அருகிய மருங்குற் பேதை யழன்றெழு காமத தீயா
லுருகிய வுள்ளந தாவி யுலகெலா மேவிக காய்நது
கருகிய தென்னத தேவா கடைநதநா ளெழுநத வாலம
பெருகிய தின்று மென்னப பிறஙகிருள செறிநத தனறே.

இ - ள். சுருங்கின இடையை யுடைய சநதிரவதியானவள கொதித் தெழுகின்ற காமாகஙினியிஞலே உருகின மனமானது பரவி உலகமெலலாம் வியாபிதது எரிததுக கருகியதுபோலவும, தேவாகள பாறகடலைக கடைகிற காலதஙிலே உண்டான நஞசு இபபோது பெருகலாயிறறென்று சொலலவும விளஙகுகின்ற இருளானது நெருஙகியது எ - று. 178

முனனமே பொருது வெல்லாத தலைவரை முனிநது செஙகோன்
மனனவா கோபங கொணடு வாளவிதாத தெழுநத தேபோ
லின்னமு மிவட ஞவி யிறநதில தெனறு சீரித
துனனிரு ளிரிய நூறி யெழுநதது சுடாவெண் டிஙகள.

இ - ள். முனனேதானே சணடைசெய்து வெலலாமல் விடடிருநத கொடுங்கோலரசை வெறுததுச செங்கோலரசாகள கோபங்கொணடு கதஙியை உருவிகொணட டெழுநதாறபோல, இனனமும இநதச் சநதிரவதியினுடைய உயிரபோகா திருகிறதென்று கோபித்து நெருஙகின இருளோட, ஒளியை யுடைய வெணமையான சநதிரன உதயமாயிஞன எ - று. 179

இருளையொத திலங்கு மேனி யிறைகடல கடைநத காலம
பொருளையுற் றிடாத வெலலாம புபநதரா தியாகத நலகி
உருளவே திரடி வாரி யுளவைதத வமுத சாரத
திரளமென மிதநத தெனனத திஙகளவந தெழுநத தன்றே.

இ - ள். இராதஙியை யொபபாய விளஙகுகின்ற திருமேனியையுடைய திருமால, பாறகடலைக கடைந்தகாலதஙிலே, இந்திராதி தேவர்களுக்குக

கொடுத்த, திரவியத்தைப்போல் அவர்களுக்குக் கொடாத எல்லாவற்றையும் உருட்டியொதத் திரட்டி, அப்பாற்கடலுக்குள்ளே வைத்திருந்த அமுதசாரமான திரட்சி மேலே மிதந்தாறபோல, சந்திரனவன்து உதயமானன எ - று. 180

திங்கள்வெண் குடைக்கீழ் தென்றற றேர்மிசை யேறி வாரி
மங்கல முரசமார்ப்ப மகரகே தனநின் றேங்கக்
கங்குல்வெங் களிறு சூழக கடுங்கிளிப புரவி தூண்டி
அங்கண்மா ஞால மெலலா மனங்கவேள பவனி வந்தான.

இ - ன். மன்மதனனவன, சந்திரனன வெள்ளக்குடையினகீழே, தென்றற் றேரினமேலே ஏறிகொண்டு, கடலான மங்கல முரசு முழங்க, மகர கொடியானன நிலைகொண்டுவனா, இருளாகிய வெவலிய யானையுஞசேர, கடுமையான வேகதததையுடைய கிளியாகிய குதிரைபைச் செலுததிகொண்டு அழகிய இடதததையுடைய பெரிய வுலகமெல்லாஞ் சுழ்ந்து வந்தான எ - று.

கருப்புவா சிலையை யூன்றிக கால்வளைத திசைகள பாடுஞ
சுருப்புரா ணேற்றிக் கஞ்சந தளவுட னசோகஞ சூத
மருப்புவா கணைக ணீணி யகததிடை யெடுதததொன றேன்ரு
விருப்பினுல் வருநது மாணை வெவலினப பூச லிட்டான்.

இ - ன். (மதனன) கருமபாகிய ணீணட வில்லகிறததி, அதனிரண்டு காலகளையுங் கூடவளைதது இராகஙகளைப பாடுவதான வண்டாகிய காணை அத்த வில்லிலேபூட்டி, தாமரை - முலலையுடனே அசோகம் - மா - இவறறின மலாகளாக ணீணட அம்புகளை ஒவவொனறாக அமபுககூட்டினினறு (அரிச்சந்திரன மேலாசையாய்) வருகதிற சநதிரவதியுடனே கொடிய செய்கையான சணடை செய்தான எ - று. 182

மாரவேள் பகழி வாரி வலலியி னுடலை முறறு
மீரவே திஙகட செநதீ யெரிககவே யெரிய தாகி
வீரவே ளணையான் றநத வேடகைமீ தூரக கண்ணீர
சோரவே யமளி மீது சுழனறுவீழ்ந திணைய சொலவாள.

இ - ன். இப்படி மனமதனனவன அமபுகளாக கையிலேகொணடு, சந்திரவதியினுடைய உடல்முழுதுந தொளைகளவும, சநதிரன தனது கிரணமாகிய வெக்ந தெருப்பா லெரிகளவும, வீரதததையுடைய மனமதனையொதத அரிச்சந்திரனனவன கொடுத்த ஆசை, தெருப்பாய மேனமேலாகவும, கணகளில நீரொழுகவும படுகை மெதததைமேலிருந்து சுழனறு கீழேவீழுந்து இவவாறு சொல்லலானன எ - று. 183

கலி விருத்தம்

கண்ணிலாப் பாதகக காம னெய்தவெம
புண்ணிலா ருயிரொடித் தகலப் போனவா

றெண்ணிலா தெனிச்சினங் தெழுநத வெவ்வினை
வெண்ணிலா வேயிது வீர மல்லவே.

இ - ள். இரக்கமில்லாத பாவியாகிய மன்மதனெய்த அமபினலுண்டான வெவவிய புண்ணினவழியே எனனுயிர பொடியாய் எனனுடலை நீங்கிப் போயினபடியே எண்ணுமல், எனமேற் கோபங்கொணடுவந்த கொடிய செங் கையையுடைய வெனனெச்சந்திரனே! இது உனக்கு வீரத்தனமையனறு எ-று.

மேற்படி வேறு

உன்னைக் கொன்றன் றுருவிலி யாக்கினேன்
றன்னைக் கொல்லுவ தாண்மைத் தனமலாற்
பின்னைக் கொலவதென் பெண்பிறப பாகிய
வென்னைக கொல்லுவ தேழைமைப பாலதே.

இ - ள். மனமதனே! உனனையெரிதது உருவமில்லாதவனுகச் செய்த சிவபிரானை நீ கொல்லச்செல்வது உனகு ஆணமைதனமே யல்லாமல், வேறை நீ யாரைக கொலலதறகு? பெணபிறப்பைக கொணட எனனை நீ கொல்லதொடங்குகிறது அறிவினமையே யாகும் எ - று. 185

உருவக் காமன் றுணிதத வுடறினைச
செருவிற் கொலல வெழுநதவெண் டிங்களே
வொருவற் கீவதங் கோருயி ரன்றியெற
கிருவர்க கீய விரண்டுயி ரில்லையே.

இ - ள். எங்குந் தவாரமாக மனமதன தூளதத வுடம்பைச் சண்டை செய்து கொலல, உதயமான வெள்ளெச்சநதிரனே! மன்மதனை ஒருவனுக குக கொடுதத எனனிடதது ஒருயிரே யலலாமல, உனகுமம அவனுககுங கொடுகக எனகிறண டிரிலலையே (எனசெயவென) எ - று. 186

மூனனி னைநதலா தொடடவன மூண்டபோ
தனனி னைநது தளாநதவென மேனியைத
தின்னி நின்சலத தின்கலைத திங்களே
வென்னி னைநதெனை யிபபடி காய்கின்றாய்.

இ - ள. எனமுனனே எனனைகுறிதது பூவகணை தொடகிற மனமதன மூண்டு நிறகினற சணடையை எண்ணிச் சோரந்திருகிற என்னுடமபைத தினகிறாய்; உன கோபததினுலே சோடசகலைகளைக கொணட சந்திரனே! யாது பயனைக கருதி என்னை யிப்படி யெரிகிறாய் எ - று.

முனனின் - ஆலோசிக்குமிடததில் ஐந்தலர் - ஐந்து பூதக்கணைகளை யென் பதனுல் கொள்க. 187

உன்னைக் காய்நத பணிக்குற வென்றுகொ
லென்னைக் காய்நதனை யேநதிளந திங்களே

முன்னைக் காய்ந்திலை யென்னுயிர் முற்றிய
பின்னைக் காய்ந்து பிழைப்பிக்க வல்லையோ

இ - ள். இளமையைக்கொண்ட சந்திரனே! உன்னைக் கடித்து விழுங்குகின்ற பாம்புக்கு உறவான அல்குலையுடையவளென்றே என்னை இப்படி எரிக்கிறாய்? கேற்று மூன்றாள்களில் இப்படி எரிக்கவில்லை. என்னுயிரை மாளிழக்த பின்பு இப்படியே குளிர்க்த காந்திகொண்டு வீசி என்னைப் பிழைக்கச் செய்யவும் உன்க்கு வல்லமையுண்டல்லவோ! எ - று. 188

அருத்தி யோடுதம் மென்முலை யன்பர்தோள்
பொருத்தி யோகைகொண் டாடுவர் பூவைமார்
வருததி யோய்வுற வாட்டினை யென்னையா
லெருததி யோவுனக் குட்பகை கங்குலே.

இ - ள். உலகத்திலுள்ள பெண்கள், ஆசையுடனே தம்முடைய மெல்லிதான கொங்கைகளைத் தங்களுக்குப் பிரியரான நாயகர் தோளோடு பொருந்தச் செய்பவராய் சந்தோஷத்தைக்கொண்டு சுகித்திருகின்றார்கள். அப்படிக்கிருகை, என்னை வருத்தப்படுத்தி நாளெய்த்து போமபடியாக வாடச்செய்தாய். இந்த உலகத்திலே நாளெருத்திதானே உனக்கு உட்பகையானவள் எ - று. 189

வெங்கை யாதபன் வீழ்தலும் யானுனைச
செங்கை கூப்பிய தீவினை நோகுமோ
வங்கை யாலெடுத தாரமுற் கொள்ளியென்
கொங்கை மீது கொளுததினை திங்களே.

இ - ள். சந்திரனே! வெப்பமான கிரணத்தையுடைய சூரியன் மேலைக் கடலிலே போய் விழுந்தவுடனே, நான உனைநோக்கிச் சிவந்த கைகளைக் குவித்துக் கும்பிட்டது தீயசெய்கையென்றகொண்டோ நிறைந்த நெருப்புக் கொள்ளியை உனதழகிய கையிலேகொண்டு, எனது கொங்கைகளின மேலே கொளுத்தினாய் எ - று. 190

குன்று லாவு கொடுநதிரற் றென்றலங்
கன்று லாவிய கண்ணகல விண்ணெலாஞ
சென்று லாவு திரைக்கட லன்னமா
னின்று லாவவென் னெஞ்சிடம் போதுமோ.

இ - ள். இடமகனற ஆகாயமெல்லாம் போய் வலாவுவதான அலைகளையுடைய கடலுக்கொப்பான் ஆசையானது நிலைகொண்டுலாவுகின்ற எனது மனவிடம், பொதியமலையிலே உலாவுவதான கொடுமையாகிய வல்லமையுடைய இளந்தென்றலானது சஞ்சரிப்பதற்குப் போதுமோ? எ - று. 191

போத நோதக வாக்கியும் போகிலாய்
பாத நோதக வேபனிக் கங்குலே

சூத னேதமுற் றேண்டியு மிற்றைநாட்
காத னேதலுங் கற்றிலே போலுமால.

இ - ள். பனிபோடுகூடிய இரவே! எனினை மிகவும் நோவுபடிச் செப்தும் போகாதிருக்கிறாய். உன காலகளுக்கு நோவுண்டோ? அருணன கடலின மேல் உனக்கு முனனே தோணறுகிறதாகியும், நாம இணறையதிணம் ஆசையினாலே வருந்துகிறதும் நீ தெரிகதுகொணடிலே போலும எ - று.

சூதன் - அருணன. 192

நிரவுந தென்றலு நீளவிசும பெங்கணும
பரவுந திங்களும பாய்திரை யோதையின
வரவும் போவின் மதனனும போகிலா
விரவொன் றேகினெ னகியாருமொப பிலலீயே.

இ - ள். எகுமம நிரமபுவதான தெனறல காறறும, நீணட ஆகாயமுழுவதும பரவுவதான சந்திரனும, கரைமேலே மோதுகிற அலைமுழக்கத்தினாலும, போருகுரிய வில்லகொணட மனமதனும போகிறதிலலை இரத இராதிரி யொனறுமாத்திரம் போனால எனகது யாரும நிகரிலலை எ - று. 193

பூழி சென்று புரண்டபொற பாவையைத
தோழி சென்று தெருடடனறு தோழியை
யாழி சென்றென் றடைநதபி னெதகனை
யூழி சென்றவென் றேண்ணுதற கேடடனள.

இ - ள். (எணறிப்படிப்) புழுதியிலே போய்கவிடந்து புரளுகிற பொன பாவைபோனற சந்திரவதியை, அவளுடைய தோழியானவள கிட்டேபோய்த தெளியச்செய்யுமளவில. ஒளிபொருநதிய நெறறியையுடைய சநதிரவதி அத தோழியைப் பார்தது, சூரியன ஒறறைசருளத தேருடனே கடலிலே போய் விழுந்தபினபு எத்தனை ஊழிகால மாயினவெனறு வினவினாள் எ - று.

எனறு - சூரியன. 194

தோழி கைதலங் கூபபியித துணனிருள
நாழி கைக்கிட மேநலங கேளெனை
வாழி கைப்பிடி வாதுமன னுவெனுக்
கோழி கைதலத தைகைகொடடிக கூவிற்றே.

இ - ள். அதறகுத தோழியானவள் தன கைகளைக குவிதது குமபிட்டு, இத்தகெருங்கிய இருளானதுபோக இனனமொருநாழிகை யளவுதான (இருகிறது). இனி நல்ல வார்ததை கேட்பாயெனறு சொலல, அவவளவிலே சேவலானது தனது கைகளான இறகை அடிதது கைகொணடு அரிச்சநதிரமகாராஜனே! சந்திரவதி வாழ்வானாக. விரைவிலே வநது அவள கையைப பிடிகக கடவாயென்று கூப்பிட்டது எ - று.

கைப்பிடிததல் - பாணிகிரகணம. 195

வேய டங்கின வேலை யடங்கின
தீய டங்கின திங்களுங் கங்குலும
போய டங்கின மன்மதன் போரெலாம்
வாய டங்கின வண்குமு தங்களே.

இ - ள். மூங்கிற் குழலோசை யடங்கினதுபோற் கடலொலியு மடங்கின கொருப்புப்போல் சந்திரனும் இராததிரியும் அடங்கலாயின. மனமதனுடைய சண்டைமுழுதும அடஙகுதலாயின. அழகிய குமுதமலர்கள் வாய்மூடுதலாயின எ - று. 196

காரி சங்கந துயிலெழக் கன்னிமால்
பாரி சங்கம பொறுதது பாக்கவே
வேரி சஙக மெழுநது முழங்கிட
வாரி சங்கண் மலாநதன வெஙகுமே.

இ - ள். கரிக்குருவியும், விடியற்காலத்துச் சங்கும் நித்திரை தெளிந்து முழங்கலாயின. பெண்ணை பூமிதேவி அநருவந்திருஙகிற அரசர் கூட்டங் களைத் தாங்கிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறதறகாக சூளங்களிலுள்ள சஙகுக ளெழுந்து எவவிடதது மூழங்குவதாகத தாமரைமலாகளாகிய முகங்கள் எவ விடத்தும் மலர்ந்தன எ - று.

காரிசங்கம் - காகதைக கூட்டமுமாம் மாலபாரி - பூமிதேவி. 197

கொல்வ ஞாினுங் கோதையைச சநதிரன்
வெலவ ஞயினு மேலவ ஸைசெயல
சொல்வ ஞனென்று துண்ணெனச செஙகதிர்ச
செல்வ ஞழியந தோமிசைத தோன்றினை.

இ - ள். சந்திரவதியைச் சந்திரன கொலலுகிறவனேயாலும, அலலது கொன்று வெல்லுகிறவனேயாலும், இனிமேல் அந்தச் சந்திரனை நோக்கி, அப்படிச் செய்யாதை யெனறுசொல்ல வலலவன நானேயெனறு சூரியபக வான் விரைவிலே ஒறறையுருவாத தோனறமே லுதயமாயினன எ - று. 198

சோலை யெஙகுந தொழுதிக ளார்ததன
வாலை யரிதாறுஞ சஙகஙக ளாரதன
மாலை வெண்குடை மன்னவர் முன்றில்வாய்க
காலை மாமுர சங்கள் கறஙகின.

இ - ள். சோலைகளெல்லாம் பட்சிகளினாலை முழங்கலாயின; கோயில்க ளெல்லாஞ் சஙகுகள் முழஙகலாயின; மாலைகளையும வெண்கொற்றக்குடைகளையு முடைய அரசாகள் திருமுறறறகளிலே விடியற்காலத்தில் முழங்குகிற பெரிய முரசுகள் முழங்கின எ - று.

ஆலயமென பது எதிரைநோக்கி ஆலயமென்னுயது போலி. 199

முனை மன்னன் முகூர்த்தமோ ரேழெனச்
சொன்ன நறறினம வநது தொடங்கலும
மன்ன னுமமறை யோாகளு * மாதருங
கன்னலந் திருக காவணத தெய்தினர்.

இ - ள். முனனே சந்திரதயாஜன முகூாதத்ம ஒரேழுநாளளவெனறு சொனன நல்ல நாளவநது கூடுமளவில, அநதச் சந்திரதயாஜனும வேதப் பிராமணர்களும, பெரியோாகளும, கருமபுகள முதலானவைகளாலே அலங் கிருதமான கலியாணப்பநதலுகளுளளே வந்து கூடினாகள எ - று. 200

வேநத ரீண்டினா வேதிய ரீண்டினா
மாநத ரீணடினா மஙகைய ரீண்டின
ராய்நத நீதி யமைசசரு மவவவா
சோநத சேனையுளு சேரவந தீண்டின.

இ - ள. அரசாகளெல்லோரும வநது கூடினாகள், பிராமணாகளும் வந்து கூடினாகள், மறற எலலோரும வநது கூடினாகள, பெணகளெல லோரும வநது கூடினார்கள; ஆராயநதணாநத நீதிமனனாகளாகிய மநதிரிக ளும வநது கூடினாகள; அவாகளுச சோநத சேனைகளும வநது கூடின.

வாகை யுறற மதலெருபாலவர
வோகை யுறறுவண் டோலிடை டேவமப
பாகை யுறற பணிமெழிப பைநதொடி
தோகை யைகொடு நதாழியா தோலறினா.

இ - ள. ஜயகதை யுட்கொணட மனமத லெருபுநதநிலை வரவும், வணடுகள களிபபையுடகொணடு பாடிகொணடு கூடவ வரவும, தேன பாகு போனற குளிாநத சொலலபுடப பிற ஆராயலசாபணிநத மிறசாயலக கொணட சநதிரவதியைக கூடிநதொணடு தோழிமாகள வநதாகள எ - று.

அஙகை யிறபொலி சஙகின மாநதிகுழச
செஙக யறகலா டிருகுழை யைபபிபாக
கொஙகை யெனறிரு குலாறு சுமநதிதழின
மஙகை மாளிகை வாயிலின மேயினாள.

இ - ள. அழகியகைகளிலே விளஙகுகின்ற சஙகுவளையலகள் கலக லெனறு சபதிகவும, சிவநத கபலபோலஙக ளாகள அழகிய காதிலணிந்த குழைகளோடு பொருதவும, கொஙகைகளெனறு பெயருடையனவாக இரணடு மலைகளைத தாஙகிகொணடு, அழகிய சநதிரவதியானவள தனது திருமாளிகை வாயிலுகுமுனனே வநதாள எ - று 203

* நாதருமை எனறும பாடம.

வல்லெ னப்புடைக் குந்தன வன்பொறைக்
கில்லெ னக்கரு துமமருங கிற்றிடு
மெல்லெ னப்பதம் வைதது மிதிததுமுன்
செல்லெ னபபொற் சிலமபு புலம்புமால்.

இ - ள். சூதாடி கருவிபோல விம்முதலைக் கொண்டுள்ள கொங்கைக ளாகிய வலிய கனத்தைத தாங்குதற்கு உருவமில்லையெனறு நினைகதத் தருத்த இடையான தொடிகளுபோகும ஆகையால், கால்களை மெதுவாகத் தூகிவைத அப் பூமேல மிதிததகொணடு முனனே போகக்கடவாயெனறு பொனனஞ் சிலம்புகள் ஒலிகினறன எ - று. 204

நீடி வார்நது நெறிதத குழற்சிகை
யோடி யுட்சுழி யுமபுன லொதததா
லாடி நோககி யணிநத வணிசசுடா
கோடி சூரியர் கூடிய தொதததநே.

இ - ள். நீண்டு சிகைவிழ்ந்து நடுவே வகிர்ந்தெடுதத்துள்ள கூதலாகிய கொணடையானது, நீணடி உளளே சுழிதத்லையுடைய ஒரு ஆறறுநீரை யொப்பாயிருந்தது. அதிலே கணணாடி பாகக்செய்து அலங்கரிதத ஆபாணங் களின சோதியானது, கோடி சூரியாக ளோரிடததிலே கூடினதுபோ லிருந்தது எ - று 205

நசசுக கட்டிய நலலமுதும மிக
வைசசுக கடடிய மாமுலை யாலுல
கசசுக கடடழி யுமமழி யுமமெனக
கசசுக கட்டி மறைததனா கண்ணியே.

இ - ள். நெஞ்சுகட்டியையும நலல அமுததையும மிகுவதாக வைத அக்சட்டி யைமறைதிருகிற பெரிய தனங்களாலே உலகமானது தனது நிலையான கட்டுக குலைத்துபோகுமெனறு இவிகைகொணடு கட்டி அவைகளின கண களை மறைபசெயத்ாள எ - று.

கஞசுகட்டி போல்வது முலைகாமபு. அமுதம அவறறி லுளதாகு கினற பால். கணணெனபது முலைகாமபே 206

ஆதி நூலும னைத்துல குங்கெடு
நீதி யனறிவ ணீசெலவ தென்னவே
காதி யோடிய கண்களைக் காதுபோய்ச
சோதி வார்குழை தொடடு மறிகவே.

இ - ள். ஆகியாகிய வேத சாஸதிரஙகளும, எலலாவுலகங்களும் கெடுவன வாகும. ஆகையால், இஙகே நீ செல்லுதல் நியாயமலலவெனற தமமை வென்று நீளுவனவான கணகளைக, காதுகளான ஒளியைகொணடு தொங்குவன வாகிய குழைகளைகொணடு தடுகவும் எ - று.

ஒருவரைத தடுத்தல் மையாலேதொட்டல் செய்வதாகலாலே குழை தொட்டென்றார்.

இதுமுதல் நானகு பாடல்கள குளகம். 207

காவென றெண்ணுங கரததரிச சநதிர
வாவென றெண்ணரு மனனரை யபபுறம
போவென றெண்ணிப புகலகினற போலவே
தாவு சோதிக கலாபந தழஙகவே

இ - ள. கறபகததருவேயெனறு மதிககலான கையையுடைய அரிச் சந்திரமகாராஜனே! வாககடவீரெனறும, எணணுதறகரிதான அரசாகளெல்லாம் அபபாலே தூரபபோங்களெனறும ஆலோசிதது்ச் சொல்லுகினறமை போலத, தாவுகினற ஒளியைககொணட கலாபமெனகிற அரைதானமாலே ஒலிககவும எ - று. 208

கைதத லததுணை வீசிக கதிரமணிப்
பததி பினனுமுன் னுஞசெனறு பாயவே
யெய்ததத நுண்ணிடை யிறறிடு மென்றுமேன்
மொய்ததத வண்டு கலிநது முழஙகவே.

இ - ள. கைகளிரணடையும வீசிககொணடு வருகிறபோது, ஒலியையுடைய இரதத்தினவரிசைகள பினனும முனனுமுஞ செனறு காறறுவீசவும், இளைதத நுணணிபதாரு இடையானது ஒடிக்துபோமெனறு மேலே மொயத திருககிற வணடுகள கலிதலாய முழஙகவும எ - று. 209

செனனி நினறிரு சீறறடி மடடுமவான
மினனி னுலமைத தனனசெம மேனியைப
பொனனி னுனமணி யாறபுனைத தேயெழிற்
கனனி தனமணக காவணத தெய்தினாள.

இ - ன் கலையிலிருநது இரணடு சிறிதான காலகளளவும மேகததிலுளள மினனலாலே அமைததாறபோலிருககிற சிவநத திருமேனியைப் பொனனு மும, இரத்தினஙகளாலும மறறபச செயதுகொணடு அழகுளள இளைய துடைய சாதிரவதி தனது கலியாணபபந்தலுககுளளே வந்தாள எ - று. 210

பெடைந டதிருப பெணணர செய்திய
திடையி னினறவ ரேததி யியமபிடக
கடையு கதநிற கடலகிளாந தாலென
அடைய மனனவ ராலித தெழுந்தனர.

இ - ள. பெட்டையனனம்போலு நடையையுடைய இலட்சுமிபோனற பெணகளுககரசியான சந்திரவதி வநததை, நடிவே நிற்கினற சிலர் போயப் புகழ்ந்துசொல்ல, முடிவான யுகாநததிலே கடலபொஙகி வந்தாற்போல் இக்கே வநது கூடுவதாக அரசாகளெல்லோரும சந்தோஷித தெழுந்தார்கள் எ - று. 211

தேரி னேறிய திசையெங்க ணும்வரப்
போரின் வீரர்கள் பொமமென் றதிர்ந்தெழு
மூரி வீரமு ரசமுங் காளமும
பேரி யுஞ்சங்கும பீலியு மார்த்தவே.

இ - ள். யுத்தத்துக்குத் தக்க வீரர்களெல்லாம் இரதங்களிலே யேறிக கொண்டு நானகு திசைகளிலும் பரவிவர, அப்போது பொம்மென்று அதிர்த்து வருவனவான பெரிய வீரமுரசங்களும், எக்காளங்களும், பேரிகைகளும, சங்கு களும் மற்றுமுள்ள வாதியங்களும ஒலிக்கலாயின எ - று.

பொம்மெனபது - ஒலிகுறிப்பு. 212

தாள மத்தள நண்டிகை யாழ்தெரு
ணீள மட்டு நிறைந்தன சகுகர
வாள மடடு மலிநதன தூளண்ட
கோள மட்டுங் கொடிததிர ஞற்றவே.

இ - ள். கைத்தாளங்கள், மதளங்கள், வீணைதண்டங்கள், இராகம் பாடு னெற தம்பூருகள் இவைகளெலலாம் தெரு எவவளவு நீளமுளளதோ அவவள வும் நிறைதலாயின. (அதனலிலழுந்த) செமமணிகளிகள் சகுகாவாளகிரிவரையி லும் போயின. அண்டகோளவரையிலும கொடிக்கூட்டங்கள சென்றன எ - று ()

பாரி னினறு பரநதெழுந தண்டர்தம
ஊரி னெடி யுயாநத பெருநதுகள
காரி னுண்டுளிக கண்மறைந தெணடிசை
மூரி யாணை மநததுளை மூடிறறே.

இ - ள். பூமியிலிருந்து பாயிச்சிய நு தேவர்களுடைய ஊரனவிலும போய் அதறகுமேலு முயர்ந்தபோன மணடலிகளால, மேகதினி சிறிவான மழைக்கண்க ளடைபட்டு எட்டுதிகிலு நிறகிற யானைகளினுடைய மதத னிவாரங்களு மடைபட்டன எ - று

எண்டிசை யானைகளாவன:—நிழகதாதிமுறையே ஐராவதம், புணடரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞசனம், புட்பதநதம, சாருவபூமம, சுபரதீபம இவையே யட்டதிக கயங்களாம். இவறறிற்குமுறையே பிடியானைகளாவன:—அப்பிரமை, கபிலை, பிங்களை, அனுபமை, தாமிரபருணி, சுதந்தி, அஞ்சனை, அஞ்சனவதி எனப. 214

யாணை யுமபரி மாவு மிரதமுந
தேணை வென்ற திருமொழி மாதரு
மேணை நின்ற விருபிறப பாளருஞ
சேணை யுநதிசை தோறுஞ செறிநதவே.

இ - ள். யானைகளும, குதிரைகளும், இரதங்களும, தேனின இரசத்தை வெல்லுவதான அழகிய வசனங்களையுடைய பெண்களும், மற்றுமுள்ள பிராமணர்களும் சேனைகளும்கூடித இருகுகளெலலாம் நெருங்கின எ - று. 215

இமைக்கு டங்க ளிரண்டு தனமெனச
சுமக்கு மென்கொடி சூட்டுஞ சுயமவர
மெமைக்கெ மக்கென வெண்ணி வருமவர்
தமக்குப் பின்னரிச சந்திரன் றோன்றினான்.

இ - ள். குளிர்ந்த நீர்க்குடங்களை இரண்டு கொங்கைகளென்று சுமப்பதான மிருதுவாகிய கொடிபோனற சந்திரவதி சூட்டுவதான சுயமவரமானது எனக் குண்டு எனக்குணடென்று நினைத்து வருகிற அரசர்களுகெலலாம் பினனே அரிச்சந்திரமகாராஜன வந்தான எ - று 216

அன்ன காலையி னங்ஙகைக ளீட்டியே
கன்னன் மாமொழிக காரிகை தோழிமார்
மனனர் நாமமு நாடும வழிகளு
மினன தினன தெனவெடித தோதுவா.

இ - ள் அந்தச் சமயததிலே, அழகிய கைகளை நீட்டிக கரும்பின இரசம் போலும பெருமை பொருந்திய சந்திரவதியின தோழிமாகள், வந்திருக்கிற அரசர்கள் பெயரும, நாடுகளும, குலமுறைகளும் இனன இனனபடியென றெடுதது்ச் சொலலத தொடங்கினர்கள் எ - று. 217

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அதிபார தனபார வதிரூப மலாமானை யணையா யிவ
னதிபாய வுயாபோதி னறைபாய நிறையாத சிறைவா வியில்
மதியாமல் வலிபீறி வெடிபோன பருவாளை வளைபூக மேற்
குதிபாய மடல்கீறி விழுதேறல் கரைசாடு குடநா டனே.

இ - ள அதிக கனகலொண்ட தனபாரங்களையும் மிகக அழகையுமுடைய லட்சுமிதேவியை ஒப்பான சந்திரவதியே! இங்கே யிருகுகின்ற அரசன, ஆறு பெருகிப்பாய அதனாலே மேலேயுயாகிற மலரிலுள்ள தேனெழுகுவதனாலே முழுதும் நிரம்புதலாடுகின்ற கட்டுகளுளங்களிலே சட்டைபண்ணாமல் வலிகையக் கிழிதது்த் துள்ளிப்போன பருதத வாளை மீனினது, வளைவான குலைகளையுடைய கமுகமரதது்கினமேலே குதிகக, அதன மடலானது கிழிந்து விழுகிற தேன பெருகலானது குளகளையை யுடைப்பதான குடநாடனுகிய சோழன் எ - று. 218

இருணிறு நஞ்சொதத விழியாய்து வண்டெய்தத விடையா யிவன்
சுருணுக பநததது னியல்பாம ருஞ்சித்ர தொடியே வியே
மூரணர மன்றிட்ட மகவானெ டுங்கொற்ற முடிசா டினேன்
சரணர விநததது மகாலயந துற்ற தமிழ்மா றனே.

இ - ன். இருள் தோன்றுவதான விடதத்தைக்கொப்பாகிய கணைகளை யுடைய வனே! அவண்டு இளைதாகிருக்கிற இடையையுடையவனே! இந்த அரசன சுருண்டு பாம்பு மண்டலித்திருக்கினறதுபோல்வதாய் மருவுகினற அதிசயதத்தை யுடையதான (சிவனை கொடுதத்திருந்த) வளையைவிட்டுத்த தனது வலிமைதோனற முனனொருகால் எதிர்தத இந்திரனுடைய நெடிதாகிய வெற்றிகொண்ட திரு முடியை உடைத்தவன; பினனும் தனது பாதாரவிந்ததிலே வருணனவந்து வணங்கலான தமிழ்ப்பாணடியன எ - று. 219

மலிவாச மலர்பூசி யளிபாடு நறையோதி மயிலே யிவ
ளெலியேறு திரைமோது முவராழி யுலகேழு முடனு கவே
வலியோர்க ளெளியோரை நலியாம லசையாத மணிவா யிலான்
புலியேறு வடமேரு கிரிமீதி லிடுமீளி புனனு டனே.

இ - ள். மிகுந்த பரிமளதத்தையுடைய பூமபராகதனனைப் பூசிகொணடு, வண்டுகள் பாடுவதான மணதனொண்ட கூந்தலுடன மயிறசாயலையுடைய வனே! இந்த அரசன ஒலிமிகுந்த அலைகள மோதுவதான உப்புகடல சூழ்ந்த உலகங்களேழும் ஒரு பிராகாரமாய நடகவும, வலியவாகள் எளியவாகளை வருத தப்படுததாமல் அசையாத ஆராய்ச்சிமணி கட்டியிருகிற வாயிலையுடையவன, தனது புலிக்கொடியான தேறியிருகிறதாக வடமேருகிரிமேலே எழுதின இடியையொதத சிங்கம்போலும் வீரதனமையையுடைய புனனுடனுகிய வேந்தன எ - று. 220

விடமேவு கடல்போலு மடனீடு கணைபோலும விழிமா தராய்
வடமேரு கிரிபோலு முயாதேரி னிடையேறி வருகோ மகன
றடமாடு மடமாதர் தனபார நிகரான தடவா யிலார்
குடகேறி வளையார மணியீனு மணிமேவு குருநா டனே.

இ - ள். நஞ்சுபொருந்திய உடலைப்போலவும், வெறறிமிகுந்த அமபைப் போலவும கண்களையுடைய பெணணே! வடகே யிருகிற மேருமலையைப் போல்வதான உயர்ந்த தேரினமேலேறிவருகினற இந்த அரசன, குளத்திலே நீராடுதலையுடைய யௌவன பருவதததைகொணட பெணகளுடைய தன பாரங்களை யொப்பான பெருமையுடனே நீர முகுகிற வழியையுங்கொண்ட குடதத்திலே, சஙகானதுசேர்ந்து முததுமணிகளைப பெறுவதான அழகு பொருந் திய குருநாட்டினன எ - று 221

முருகோடு புழுகோடு பணியோடு பிரியாத முலையா யிவன
பொருகோடு கொடுவாச மலர்சாடி யிளமேதி புனல்பா யவே
ஒருகோடி கயலோட வொருகோடி யளியோட வொருகோடி வெண்
குருகோட வொருகோடி சினவாளை கரையேறு குதிரே சனே.

இ - ள். பரிமளமும் புனுகும் ஆபரணஙகளும நீங்காதிருகினற தனங்களை யுடையவனே! இந்த அரசன, சணடைசெய்கினற கொமபினாலே பரிமளதத்தை

புடைய தாமரைமலர் முதலானவற்றைச் சிதைத்து இளைமையான எருமைகள் நீரிலே குதிக்க, அதனாலே ஒருகோடி மீனகளோடவும், ஒருகோடி வண்டுகளோடவும், ஒருகோடி வெள்ளாக குருகுகளோடவும், ஒருகோடி கோபதத்தை புடைய வாளைமீனகள் கரைமேலே பாய்வதான குருகாட்டினா எ - று. 222

முயறுவி யணுகாது வியாதாவு மதிபோலு முகமா தாய்
புயறுவு முயர்தேரி னிடையேறி வருமாலை புனைமார் பினன்
கயறுவு நறுநீல முகைபீறி மடையூடு கமழ்தே றல்போய்
வயறுழ வயலூடு வளாசாலி கதிர்தாழு மகதே சனே.

இ - ள். முயலானது தாவுதலாயச சோராமல வெயாவையைக்கொண்ட சந்திரனபோல்வதான முகத்தையுடைய பெணணே! மேகந்தவழுதலாக உயர்ந்த தேரினமேலேறி வருகின்ற மாலையணிந்த மார்பையுடைய இந்த அரசன கெண்டை மீன துள்ளிவிழ அதனாலே, நலல நீலமலரி னரும்புடைந்து மடை வழியே பரிமளித்தலையுடைய தேனுண்டு செனறு வயலிலேபாய, அதனாலே அந்த வயலினிடத்துளளதாய் வளர்ந்த நெற்கள் கதிர்விடுவதான மகதநாட்டி னன எ - று. 223

மூளையேறு வண்கிரண விருதோ ணறுங்குதலை மொழிமா தரா
யுளையேறு திண்புரவி கரிசூழ விங்குவரு முயாதே றிளை
றளையேறு கினறவய றனிலேயெ முகமல தள மீதிலே
வளையீனு மொண்டாரள மதிபோலெ முகவுட வளநா டனே.

இ - ள். மூங்கிலபோல் நீண்டு அழகிதான ஒளிபையுடைய இரண்டு தோள்களைகொண்ட நலல மழலைசசொறபோலும் மெ[illegible]யுடைய பெணணே! புறமயிர்கள நீண்டு வலியையகொண்ட குதிரைகளும யானைகளு சூழ இங்கே வருவதான உயர்ந்த தேரையுடைய இவ்வரசன, பாதசெலவு னொலிகின்ற பெணகளுடைய வயலிலே மூளபதான செழித்த தாமரை யிதழிலே சங்குகள் பெறுவதான அழகிய முத்துகள சுதிரணபோல விளங்கு கின்ற கவுடவ நாட்டினன எ - று. 224

அரிசிந்து விழியாயி லணிதேரின் மிசையேறி யடைகோ மகன்
விரிசிந்து விணையுண்ட வொருசிநது முனிதங்கு கிரிசிந துகால்
பொறிசிநத வலாபுன்கு பொருளசிநத வலாகொன்றை பொரிவண்
வரிசிநத மகாநத மலர்சிநத வருசிநது வளநாடனே. [டினம

இ - ள். செவவரிகள் சிதறிய கணகளை யுடையவளே! இந்த அழகான தேரின்மே லேறிவந்த அரசன, வீரிவான கடலை யுண்ட ஒரு குருமுனியான அகத்தியர் தங்குகின்ற பொதியமலை பெற்றுவிடுகிற தெனறறகாறறிஞலே அலர்ந்த புனகு மரஙகள பொரிபோல மலரைச் சிந்தவும், அலர்ந்த கொனறை மாங்கள் பொனனைப்போல் மலரைச் சிந்தவும், புள்ளிகளையுடைய வண்டுகூட்டங்கள் பாட்டுகளைச் சிந்தவும், மகாந்தஙகளான தேனை மறறை மலாகள் சிந்தவும ஒருவதான சிந்துவெனனு நதியையுடைய சிந்துவள நாட்டினன எ - று. 225

சுரரங்க மிகநொந்து கடைகின்ற தினம்வந்த சுதையென் சொலாய்
நரரங்க மலிகொண்டு சதுரங்க விரிசிந்து நடுமிந்த மால்
பரரங்க மிகவென்று வினைகொண்டு சிலைகொண்டு படை வந்தநாள்
வரரங்க தரர்கொன்ற மதனங்க முகுமங்க வளநா டனே.

இ - ள். தேவர்கள் தங்களுடைய உடம்பு மிகவு நொந்து கடைகின்ற நாளிலே உண்டான அமுதமே எனனும்படியான சொற்களை யுடையவளே! மனிதருடைய தேகமாகிய மலையைக்கொண்டு சதுரங்கமாக விரிகின்ற கடலி லோடுவதான இந்தத் திருமால்போன்ற அரசன, அனனியர்களுடைய உடல் மிகவு மழித்து, அந்தச் செய்கையைக்கொண்டு கரும்பு விலலுடனே அம்புகளுங் கொண்டு தனனிடதது வந்தகாலததில் சிரேஷ்டரான பிரமம விஷ்ணுக களுடைய எலும்புகளைத் தரிதத சிவஞனவ ரெரிதத மனமதனுடைய உடல பொடியாகச சிதின அங்கவள நாட்டினன எ - று. 226

தேஞ்சாலு மிருகுனறு களையெஞசு மிடையஞசு திருவே யிவ
னீஞ்சாலு பிரவாலு மிறலான திடைபீறி பிழிதே றலும
காய்ஞசாலு கதிராட மாஞசோலை யிடைசோபு கனியூ றலும
பாய்ஞசாலை வயலூறு பூஞசாலி விளைவேறு பாஞ்சா லனே.

இ - ள் மாலையினினறுக் தேனெழுகுவதா யமைந்த இரணடு தனங்க ளாகிய மாலைகளைத தாங்கமாட்டாமல் குறைவுபடுவதாய் இடையஞ்சுவதான லட்சுமிக்கொப்பானவளே! இந்த அரசன, ஈஞசு முள்ளாலும இறுல மீனகளா லும் தேனகூடானது நடுவே சிழிந்து வழிகிற தேனும, பழுததசைகிற சோளகதை மோத அதனாலே மாந்தோபபிலை அந்த மாஙகனி மைந்து அக கனியினினறு மொழுகின்ற தேனும பாயந்து ஆலங்கரும்புசாறு பெருகுகின்ற வயலுளள அழகிய நெறகளின விளைவு முதிதலனை பாஞ்சால நாட்டினன எ-று.

ஈஞ்சு - ஈகது, இறல - இறுலின விகாரம். 227

தேம்போதி னீர்நதாது பூமபாளை நீங்காத தேங்கோ தையாய்
கூம்போடி வானறேயு மானறேரி லீண்டாசை கூர்நதே றிலேன்
றூமபோடு கூனகோடு வாநதோடி யீன்றேரி தோய்ந தேறவே
காமபோடு சேமபோடு சோநதார மார்நதோடு காநதாரனே.

இ - ள். தேனையுடைய மலர்களில் பாகஙகளுள்ளதாயக கூந்தறபனையி னது பாளைபோல் நீணடுள்ளதாய்ப் பரிமளம விலகாத கூந்தலை யுடையவளே! சுகரமானது நீண்டு ஆகாயததை யளாவுவதான குதிரை கட்டின தோமேலே இங்கே ஆசைமிகுந் தேறிவநத இவவரசன, மதஙினைவழியே ஓடுகின்ற கூனிய சங்ஙானது அந்த மதஙினீருடனே நீணடோடிப்பெறறு மீண்டும் குளததிலே போய்க கூடுதலாக, காம்புடனே நீளுவதான நீர்ச்சேம்புடன மோதி அச் சங்கு பெற்ற முத்துகளை நீரிலே நிறைதலாய நீரோடு செலவதான காந்தார நாட்டி னன எ - று. 228

அடர்ந்தோடி நெஞ்சங்க வாருதேவ ருங்கண்ண ணங்கே யிவன்
றடருதோறு மங்குகு ழுன்னான ருருதுஞ்ச யங்கூர்க ராத
தொடர்ந்தோட வெங்குங்க லுருதோடி யஞ்சுஞ்சு ணங்காழி நீர்
கடருதோடி யென்றுங்க ரும்பூடு றங்குங்க லிங்கே சனே.

இ - ள். நெருங்கி நீண்ட புருஷர்களுடைய மனைதக கிரிதுகொ ணடு வருவனவான கணகளையுடைய பெண்ணே! இந்த அரசன குளங்களி லெலலாம அங்கங்கே அலைந்து மீன புலாலை எணணுகினற வலிமையால், மிகுவ தான முதலையானது பினரொடாந்து செல்ல, (அதஞல்) எவவிடத்தும நிலலா மல் ஓடிப் பயப்படுவதான நீர நாயானது அதத ஆழமுளளதான குளதது நீரை விட்டுப்போய எபபோதும கருமபுதாரிமேல தூஙகுவதான கலிங்க காட்டி னன எ - று. 229

இகழ்நதிடிம தனபுவிபு ரநதிடவ ளாநதெழுமி ளங்கொடி யிவ
னிகழ்நதவர விநதமணி தண்கழனி யெஙகணுகி றைநதுகி ரவப்
புகழ்நதகட வினகனவி ருமபனகு ளமபிடைபு தைநது முணியி
னகழ்நதுழுத டஙகொழுநெ டுநதலைம டிநதிடிம வநதிய ரசே.

இ - ள. (தறவிகள்) இகழ்வதையுடைய மனமதன உலகதனதையாளும் படி வளர்நதெழுவதான இளமையான கொடிபோலபவளே! இநத அரசன, நீரிலே சஞ்சரிததுளள தாமரை முதலகள் குளிர்ந்த வயலகளெங்கு கிறைத லாய்ப் பரவ அநத முதலகளை புகழதகுந்திருகினற எருமைகடாவினுடைய கனமான இரும்புபோனற குளம்பிலே, அழுதது தலை யுதிராது பினபு தனது கூர்மையினலே, கிழிதது நிலததிலே செலலுவதான பொிதாகிய கொழுவி னுடைய நீணட நுனியினலே உடைந்துபோவதான அவநதி காட்டினன எ-று.

புதமுத மொதமொழி வெறபைநிக மொதமதன பொறமெழி யிவ
சுதநிபு ணகசலர் சொறகிவ ழுகரிய சுதநெ றியான [ன
முதணி நகைசியாத னதிடைதி மிதமெறி முழுகல வையில
மதகர டகரிவ ழுகுறுமெ ருசசெறியு மதிரா பிரான.

இ - ள. புதிதான அமுதமதை ஒபபான வசனமும மலைகளை நிகர்வதற குச் சரியான கொஙகைகளையுமுடைய பொனவளைய ணிந்தவளே! இந்த அர சன, பரிசுதமான கலைவலலவாகளான பெரியோரகள சொலலுகுந தன னறிவு வழுவுதலிலலாத நலல நீதியை யுடையவன. முதலப்போலும அழகி தான பல வரிசையையுடைய பெணகள கொங்கைகளினிணறும வழிந்தொழு குவதான மணமிகுந்த கலவைச சநதனச்சேறறிலே மதசசலதிகொணட யானை கள் வழுகி விழுவதான வீதிகள நெருஙகின மதிரதேசாதிபதி எ - று. 231

கருமசச மனியொதத கொலைவைதத விழிபெறற களிமா தராய்
பெருமசச மருமிகக விரதததி னிடையுறற பெருமா னிவ
னிருமசச னயனததர் முலைமுதில விழுமசச விடையிற் றென
வருமசச மலர்தற்ப மனமச்ச முறுமசச வளநா டனே.

இ - ன். புண்ணிய பாவங்களை விசாரிக்குந் தொழிலையுடைய யாவரு மகிழத்தக்க அழகையுடையவளே! பெரிய மச்சுவீடுபோ லிருப்பதான உயர்ந்த தேரினமேலவந்த பெருமையுள்ளவனுன இந்த அரசன, இரண்டு கெண்டை மீனபோலுங் கண்களையுடைய பெண்களை கொங்கைகளி லணிந்த முத்துமாலை களின கனதத்தாலே தவண்டு விழுவதாகிய இடேசான இடையானது இத் தன்மையதெனறு வருகிறன பயம்போலவே, விரிவான படுகையிலும் புருஷர் கன் மனதிலே பயமகொள்ளுவதான மச்சவள நாட்டினன எ - று.

பெருமச்சு - பெரியமச்சு. 232

கடனுக மொருகோடி வயவாகி பலகோடி கடல்போ லவே
வுடனுக வரமேக வளவாய வொருதேரி னுறுகோ மகன்
விடனுக மடலபூக விரிபாளை யெனநாணி வெளிமேய் கிலா
மடனுக மிசைதோகை மயிலேறி மலரூடு மறைகே கயன.

இ - ள் மதத்தினையுடைய யானைக ளொருகோடியும, வெறறி பொருந்திய குதிரைகள பல கோடிகளும, கடலைபபோல தன கூடவே வர, மேகமண்ட லத்தினளவு முயரவாகிய ஒரு தேரினமேலே வருகிறன இவவரசன, மடலை யுடைய கமுகபரத்திலே விரிகிறன பாளையை; விஷத்தினையுடைய பாமபென றெணணி வெட்கமகொணடு வெளியே மேயகிறதறகு வாராதிருகிற அறி வறற சாபபத்தை, உணணுகினற கலாபமயிலானது, அத்தக கமுகமரத்தினமே லேறி, அதன பாளையிலுள்ள பூவிலே மறைவதான கேகயநாட்டினன் எ - று.

சர்ப்பத்தின படம்போல விரிகினற கமுகினபாளை, தனனிறுமிகிருத தலைக் கண்ட சர்பபம வெட்கமகொணடு வெளியே வராதிருகிற கேகய நாடெனபது பொருள. 233

வாடிவிழு நூலுமிரு மால்வரையு நேரிடையு மாமுலை யுமாச
சூடிமிக வாணிழிய ஞாலமவிளை யாடிவரு தேரைக மயிலே
வாடிநிழல போலுனுள மேவியணி தோமிசையு மாகி வருவோ
ளுடியற நாளுமுயா கோசலம தானகுல நாடனிவனே.

இ - ன். தவணடு விழுகினற நூலையும, இரணடு பெரிய மலைகளை யு மொபபான இடையும், பெரிய தனங்களுமாகக கொணடு, மிகவு மேகக ளிறங்க உலகிலே விளையாடிகொணடு திரிகிற தேரைமயில போனறவளே! கணணுடி நிழலைப்போல உன மனததிலே குடிகொணடு அழகிய தேரினமேலுந் தோனற வருகிற இவவரசன, தேடிதேடித தருமமே தினந்தினமும வளாவ தா யிருக கிற கோசலமெனகிற ஒரேஷடமான நாட்டை யுடையவன எ - று. 234

கலி விருத்தம்

மருதமா மணியதோள் வளாலை பேர்சொலச
சுருதரா தேரைகமா தோளோத தாழ்ததியச
சருதிப வதியரிச சருதான றனிக
கருதா வீடியுட் கருதது நோககினுள.

இ - ள் மந்தரமலைகொப்பான தோள்களைக் கொண்ட பிரபுவான அரிச்சந்திரனுடைய பேரைச் சொல்லுமபோது அச சந்திரவதியானவள், அவவாறு சொனன அழகான பெண்களுடைய தோளகளைத தாழச்செய்து, அரிச்சந்திர மகாராஜனைத தன கழுததை நீட்டிப் பாரத்து அவனுளளக கருதததையும எணணினுள் எ - று. 235

அங்கைவேன் மன்னனு மாசை மீக்கொள
மங்கைதன் பங்கய வதன நோககினுன
செஙகயற கண்ணினு டிருகக ழுதினில்
மஙகல நாணுறீஇ வயஙகக கண்டனன்.

இ - ன் அழகிய கையிலே வேலயுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜனும் தனக்கு ஆசை மேனமேலாக, சந்திரவதியினுடைய தாமரை மலாபோலு முகததைப் பாரததான. சிவந்த கயல்போலுங கணகளையுடைய சநதிரவதியின அழகிதான கழுததிலே திருமஙகிலிய சூததிரம பொருந்தி விளஙக அதையுங கணடான எ - று. 236

கனனியென் றெண்ணினஙு கனனி யோவலண்
முனனரே மஙகலம பூண்டி மொய்குழ
லினனமு மொருவருக கெய்து மோவெனு
மனனவன மாதுல ருரைவ ழுஙகினுன.

இ - ள. இவள விவாகமாகாத பெணணெனறு நினைததிருந்தோம; அப்படிகினறி, முனனேதானே மாஙகிலியம சூட்டப்பட்ட பெண்ணுயிருகிறாள். இனனமும ஒரு புருஷனுகுப பாததியப்படத தகுமோ? எனறரிசசந்திரமகாராஜன (தனனுட் சிநதிதது) மாமனான சநதிரதய வாசனைப் பாரதது சில சொறகள சொனனான எ - று

மொயகுழல - நெருஙகின கூநதலாள. 237

பொறுதததுமுன மஙகலம பூண்ட பேதையை
மறுததிரண் டாவது மணமு டிப்பரோ
சிறுதததவா செயதொழி றிரைவ ரைபபிதி
னிறுததினோ நீரென நெடிது கூறினான.

இ - ள். முனனே ஒருவன விவாகஞசெயதுகொண்டபோது, தரித்த மஙகிலியதைத இனனமும கட்டிகொணடிருகிற பெணணை, அதை நீகி இரணடாவது கலயாணம ஒருவா செயதுகொளளுவரோ? சிறிய ஜாதியார் இபபடிச்செய்துகொளளுகிறது உணடு, கடலசூழந்த பூமணடலதிலே இச செயகையை நீஙகளும செயவதாகச சுயமவரம நாட்டினீர்களெனறு அதிக விவகாரங்களைச் சொனனான எ - று. 238

வளளலீ துரைதகலு மதிக யனறன
துளளமவிட டோஙகிய வுவகையம பெரு

வெள்ளமுள் ளடக்கியே வேந்தாகா ளிவன்
கள்ளமோ மெய்ம்மையோ கட்டு ரைத்ததேத.

இ - ள். இவ்வாறு பிரபுவான அரிச்சந்திரன சொன்னபோது, சந்திரதய ராஜன் தனது மனத்தினின்றும பொங்குகின்ற சந்தோஷமாகிய பெரிய வெள்ளத்தை உள்ளே யடக்கிக்கொண்டு, அரசர்களே! இம்மன்னன சொன னது திருட்டுத்தனமோ அல்லது உண்மைதானே எ - று. 239

தையலாள கருத்தினிற முலி யுண்டெனிற
கையினுற கண்ணுறக் காட்டு நீரெனச
செய்யகை யறைந்தணி மூகங்கிற சோததியிவ
வையனும் பொய்யனென் றரசா கூறினார்.

இ - ள சந்திரதயவரசன (அரசர்களே நோக்கி) இத்தப் பெண்ணினுடைய கழுத்திலே தாலியிருக்குமானால், உங்கள கையாலாவது கண்ணுலாவது நீங்களே காட்டுங்களென்று சொலல, அதைக்கேட்ட அரசாகள தங்கள கிவந்த கைகளைத தட்டி அதிசயித்து, அழகிய மூகத்திலே விர்ல்வைத்து இந்த மகாப்பிரபுவான அரிச்சந்திரன பொய்யனாயிருக்கிறான எனறார்கள் எ - று. 240

மண்டல வேந்தனெம மடந்தை மங்கலங
கண்டது நீங்கடாங கண்டி லாததுந
திணடிற லீதொரு தேவ ராசிய
முண்டென மதிதய னுரைபப தாயினன.

இ - ள. மிகுந்த சாமாதனியதத்தையுடைய அரசாகளே! இந்தப் பூமண டலத்தையாளுகின்ற அரிச்சந்திரமகாராஜன எங்கள் பெண்ணின கழுத்திலே தாலியிருக்கக் கண்டதற்கும, நீங்களெல்லாரும் காணுதிருக்கிறதற்கும் ஒரு தேவ ராசியமுண்டென்று சந்திரதபாராஜன சொலலுகிறான எ - று. 241

அண்டர்நா யகனவர மளித்த நாளையில
வண்டணி குழலியோ டுதித்த மங்கலம
கண்டவர் பதியிவட கென்ற கடடுரை
உண்டஃ தன்றிவே றுண்டு கேடடிரால.

இ - ள. தெய்வநாயகனான சிவபெருமான எனக்கு வரங்கொடுத்த காலத திலே, வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடைய இந்தச சந்திரவதியடனே பிறந்த திரு மங்கிலியத்தைக கண்டவனே இவளுக்கு நாயகனென்று சொன்ன உறுதிவாதத்தையுண்டு. அதுவன்றி, வேறேயு மொன்றுண்டு கேளுங்கள் எ-று.

மஞ்சனச் சடையினன் வரத்தில வந்தநாள்
களுசன நீழலிற காண்ப தனறியே
அஞ்சனக கண்ணிகரு மங்கைக கெய்திடா
தெஞ்சலில் யாவரு மியாணுங் கண்டிலேம.

இ - ள். கங்காஜலாபிஷேகத்தைக் கொண்ட சடாபாரத்தையுடைய பரம சிவனுனவா கொடுத்தவரதத்தினுலே, இவள பிறந்தநாளமுதல் கணணுடி நிழலிலே இவள் மங்கிலியததை நாங்கள பாாதத்திருக்கிறதேயலலது, மைபிட்ட கண்களையுடைய அச்சந்திரவதிகளும அவளுடைய அழகிதான கைகளுக் தொட அகப்படாது குறைவிலலாமல எங்கள வீட்டலுள்ள எல்லோரும் நாளும் நாளதுவரையில் பார்த்ததிலலே எ - று. 243

மேற்படி வேறு

என்றலும வல்லிமு னெண்ணிய நாம
மொனறல துள்ளுற வுன்னல ளாகிச
சென்றவன மாபிது சோகென வுன்னு
மன்றலா மாலையை வானி லெறிந்தாள.

இ - ள். எனறு சொலலுமபோது, சந்திரவதியானவள் தான முன்னே நினைதத அரிச்சந்திரனுடைய பெயரானறையலலது வேறேயொரு பெயரை யும் தனமனததில நினையாதவளாய இநத மாலேபோய் அரிச்சநதிரமஹாராஜனு டைய மார்பிலே விழுகடவதெனறு நினைதது, மணம வீசுகின்ற பூமாலையை ஆகாயததிலே எறிநதாள எ - று. 244

வார்பயில் பூண்முலை மாலைபு நெஞசும
பாாபயின் மன்னவா பற்பலர் கண்ணுந
தார்பயிலவே லரிச சநதிர னெனபான்
மாபி லணைநது மலர்நதன மன்னே.

இ - ள. இரவிகளைபொருந்தின ஆபரணஙகளை யணிநத தனஙகளை யுடைய சந்திரவதி எறிந்தமாலையும, அவள மனமும, அந்தச் சபையிலே யிருக்கிற அரசர்கள பலபலபேர்களுடைய கணகளும, மாலைபொருந்தின வேலைகொணட அரிசசநதிரமஹாராஜனுடைய மார்பிலேகூடி விகசிதகலாயின எ - று. 245

வஞசி வழங்கிய மாலைய ணிநதோன்
செஞ்சுட ரின்முக நினறொளி செய்ய
வெஞசுடர் முனசசி யாமென மிகுகோர்
களுசமு கஙகள கரிநதன வன்றே.

இ - ள். அப்படிச் சந்திரவதி எறிந்த மாலையை யணிந்துகொண்ட அரிச் சந்திர மஹாராஜனுடைய முகமானது சிவந்த சூரியனைப்போல நிலைகொண்டு விளங்க, அப்படிப்பட்ட வெப்பத்தையுடைய சூரியனுக்கு முன்னே சந்திரன போல அங்கு மிருந்துள்ள அரசாகளுடைய தாமரை மலர்போனற முகங்கள் வாடி ஒளி மழுங்கின எ - று. 246

மாதாக ளார்த்தனர் வானவ ரார்ததார்
கீதார்க ளார்ததனர் கேளிரு மார்ததார்

சூதர்க ளார்த்தனர் துறவரு மார்த்தார்
வேதர்க ளார்த்தனர் வேலை யடங்க.

இ - ள். அப்போது கடலோசை யடங்கும்படி பெண்களெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள், தேவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள், கீதங்கள் பாடுகிறவர்களும் ஆரவாரித்தார்கள், சந்திரவதியினுடைய உறவினரெலலாரும ஆரவாரித்தார்கள், துறவினராகிய முனிவர்களும் ஆரவாரித்தாகள், வேதப் பிராமணாகளும் ஆரவாரித்தார்கள் எ - று. 247

நல்லிய னூலறி நாவலர் பாடப
பல்லிய மும்பல பாடலு மார்ப்ப
வல்லிம லர்த்தொடை மாலை யணிந்த
வல்லியு மன்னனு மாளிகை புக்கா.

இ - ள். கலல இலக்கிய லிலக்கண நூலகளை யுணர்ந்த வித்துவான்கள் பாடவும, பல வாத்தியங்களும பலவகைப் பாடல்களு முழங்கவும், அக வித்தழ்களை யுடைய பூமாலையைச் சூட்டின சந்திரவதியும, சூடிகொண்ட அரிச்சந்திர மகாராஜனும் படுக்கை வீட்டிற்குள்ளே போனாகள எ - று 248

மின்னிய தாம விளகொரு கோடி
கன்னியர் வந்து கலதிதா டெடுப்ப
மன்னிய மாமணி மஞ்ச மணைந்தே
பொன்னின் மூலிகொடி யோடு புணர்ந்தான்.

இ - ள். மினனுகின்ற ஒளியைகொண்ட ஒருகோடி மாணிக்க விளகுகளை அதன பாத்திரத்துடனே பெணகளவந்து தாங்கிகொண்டு நிற்க, நிலை கொண்ட பெரிதான இரத்தினகசிதமான கட்டில மெத்தைமேலே போய் பொன்போலுக் தேமல் படாந்த மூலைகளையுடைய சந்திரவதியுடனே (அரிச சந்திரன) கூடினான எ - று. 249

ஆரம கிறபுகை காசறை நீர்காப
பூரண நந்தம ணிந்து மலாததிப
பாரத னததிரி லிட்ட பராகரு
சோரவ ணிந்தெறி சுண்ணமெ றிந்து.

இ - ள். சந்தனச்சேறு, அகிற்புகை, கஸதூரி, பனிநீர், பச்சைக் கர்ப்பூரம், சவ்வாது ஆகிய இவைகளெலலாம அணிந்து உலரச்செய்து கொண்டு, தனமான தனங்களிலே அணிந்த கந்தப்பொடிகளுதிரபூஜி வீசி விளையாடுகின்ற பொன்னிறப் பொடிகளை ஒருவாமே லொருவா வீசி விளையாடி எ - று.

காசறை - மயிர்ச்சாந்துமாம. 250

மல்லிகை சண்பக மாதவி புன்னை
முல்லைகு ராமகிழ் முண்டக நீல

மல்லிகை றைநதசெ வநதிசெ ருநதி
புல்லிதழ் வாசம ணைநதுபு னைநதார்.

இ - ள். மல்லிகைப்பூ, சண்பகப்பூ, குருகததிப்பூ, புனனைப்பூ, மூல்லைப் பூ, குரவம்பூ, மகிழமபூ, தாமரைப்பூ, நீலப்பூ, அகலிதழ் நிரம்பியுள்ள செவவந் திப்பூ ஆகிய இவைகளிலே கூடின இதழ்களின பரிமளங்களைச் சேர்தது முடிததுக்கொணடார்கள் எ - று. 251

அஙகையொ டஙகைய ணைததுட லொன்றக்
கொஙகைபு யததிரள குனறில ழுநதச்
செங்கயல் செனறுதி ருகுழை தாவ
மங்கையு மனனும கிழ்நதுபு னர்நதார்.

இ - ள். அழகிய கைகளுடனே கைகளை யணைத்து உடம்பெல்லாம் ஒரு மிக்க, கொங்கைகள், தோள்களாகிய திணடை மலைகளிலே யழுந்த, செவந்த கெண்டைமீனபோனற கண்களபோய அழகிய குணடலமணிந்த காதுகளிலே பாய, இவவாறு சந்திரவதியும அரிசசநதிரனும சந்தோஷிதது கூடினர் கள் எ - று. 252

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வாசமா மாலை மனனவன முனனுண் மருவிடா வெகுளியின் மலைந்து, பூசலவேள பலகா லெய்தபுண் ணுகுப புணர்முலை வேது கொண் டொற்றி, மாசிலா மணிசெய் சூடகக் காநதண் மலராகர மாக மேற் கட்டி, யாசைநோய் தீர வழுதவா யுதக மளிததன ளிணையர் பெருமாள.

இ - ள். பெண்களுக காசியான சந்திரவதி, மணநிரமபின மாலையைச் சூடின அரிச்சந்திரமகாராஜன முனனே தனனைவருது கூடாத கோபத்தி னாலே சணடை செய்கிற மனமதன பலதரமுமெய்த அம்புகளபட்ட புண களுகுத தனதிரண்டாகிய கொங்கை வெப்பதனதக கொணடு ஒறறி, குறற மிலலாத மாணிககங்கள் பதிததிருகிற கங்கணஙகளணிந்த காதல் மலாபோலும் கைகளாலே அவன மார்புமேலழுநதக கட்டியணைதது அவனுடைய காமவியாதி நீங்கத் தனது அமுதவாயிலுள்ள நீரைக கொடுததான எ - று. 253

கண்டகண் வாஙகா திருவரு மதனுற் கலவியும புலவியும் விளைதது, முண்டக வதனம வெயரரும பிடினு முகிழ்முலை வட மசைசந்திடினுங, கொண்டலங குழலில் வண்டலம பிடினுங் குறை விலா நிறையிட ரெய்தி, மண்டலத் தரசன சிநதையம மஙகை மருங்குலி னெருவழிந தன்றே.

இ - ள். ஒருவரையொருவர் பாரததகண் பாரவை நீங்காமல், மன்மத னுடைய உபதிரவததினாலே கூடலும ஊடலுஞசெய்து, தாமரைமலர் போனற முகததிலே சந்திரவதிகு வெயர்வை உண்டானதும், தாமரை யரும்பு

போன்ற தனங்களிலே மூத்தமாலை எனைச்சாலும், மேகம்போற் கருநிறத்தா லழகிதான கூந்தலிலே வண்டுகள் மூழ்கினாலும் (இடை தாங்கமாட்டாமல் வருத்துமென்று) பூமண்டலத்துக்கெல்லாம் அரசனான அரிச்சந்திரன மனமா னது குறையாமல் நிரம்புவதான அனபதத்தைக்கொண்டு அச்சந்திரவதியினு டைய இடையினாலே ஒருவழிபடா திருக்கின்றது எ - று. 254

உடைபடபெரும பண்ட மிகககலத தேறறி யொலிகட னீநதி யோர் துறைசோந, தடைபடபெரும பரதத்தாற் சூழுமென சூடி யறப்பயந திறகுவா போலப, படைககல விழியா ளணியொடு கலியும பனிமலாத தொடையலும பரமாய், யிடைக்கிடா வினைகக விறுமெனப் பதறி யிருகையாற கனைநதரு குறுதத்தான

இ - ன். தங்களுகுச் சொந்தமான பெரிதான சரகுகளதிகமாக கப்ப லிலே யேறறி ஒலிகின்ற கடலைகடந்து ஒரு இறங்குதுறையை யடைதது, தாங்களேறறின பெரிய கனதத்தினாலே அமிழ்நதுவிடு மென்று வினைதது மிக வும பயப்பட்டு விரைநதுவந்து அப்பண்டங்களை இறகுகினறவாகளைப்போல, வாளாயுதமபோலும கணகளையுடைய சந்திரவதியினுடைய ஆபரணஙகளுடனே கலையும, குளிர்ந்த மலர்மாலையும கனமாகி இடைகுத தனபதத்தைச செய்தலி னாலே இடை ஒடியுமென்று அரிச்சந்திரமனன பதினைஞாயத தனது இரண்டு கைகளாலும அணைகளை நீகின பகைதத்திலே வைதத்தான எ - று 255

தாணைசென் றாகை மங்கல மிடறறுச சஞசலம புலமபிடத தனக்கோட, டாணைசென் றடர மாதருலை மயஙக வலகுலந தேரி னைச் செலுதத்தி, மீணைவென றடுகண வேலபடப புருவ விலவளைத தயோதத்தியா வேநதைத்த, தேணைவென றினைத்த செஞசொலா லினை பச் செருததொழில பறபல விளைதத்தாள

இ - ன். மேகலையாகிய சேனைகூடி ஒலிகவும, திருமஙகலியதாரையுடைய கழுத்தாகிய சஞ்சலசஙகு ஒலிகவும, கொஙகைகளாகிய கொமபானைகள சேர்ந்து நெருகவும, வண்டுகளாகிய குதிரைகள அவவிடததே ஒலிகவும, அல்குலாகிய அழகிய தேரைச்செலுதத்தி, மீனைவென்று சொலலுவனவாகிய கண்களைனகிற வேலாயுதம தைசகப் புருவமாகிய விலலைவளைதத்தி, அயோதத்தி னகருகு சேந்தனன அரிசசநதிரனோடு, தேனினது இரசதத்தை வென்று அதி லும இனிப்பான செவவிய சொலலையுடைய சநதிரவதியானவள் கலவியாகிய சண்டைச் செய்கைகள பலபல விதஙகளாகச் செயதாள எ - று. 256

இருநெறி தவரு திறைவனு மயிலு மினபமுண் டிடைவிடா தினங்கிக், கன்னமா புரியிற் சிலபகல கழீஇபபின கடிநக செய்து வான் கருதி, மன்னனு மன்ன மெனுநடை மயிலு மணிநெடுந தேர் மிசை யேறிப், பொன்னணி குடுமி நன்னெடுங் கபாடப் புரிசைநீத தப்புறம் போனார்.

இ - ள். இவ்வாறு தப்பாமல் காள்தோறும் அரிச்சந்திரனுஞ் சந்திரவதியும் காமசதனை யனுபவித்து இடைவிடாமற்கூடி அந்தக கணமாபுரியிலே சிலகாலங் கழித்தபின்பு தனது காவலையுடைய அயோதியாபுரிகுப் போக வேண்டி, அரிச்சந்திரனும அனைகடை எனகிற நடையையுடைய மயிற்சாய லேக்கொண்ட சந்திரவதியும அழகிதான தேரிலேறிகொண்டு பொன்னுலகலங்கிருதமான சிகரங்களும் நீண்ட கதவுகொண்ட கோட்டை மதி லேகடந்து அப்பாற போனார்கள் எ - று. 257

பனனிறத தனாதந் கதிரெழுந தனபோற பலமணிக் குடை கண்மே னிழறற, நன்னெறித தவளக கொடிமிசை நெருங்க நவ மணிக் காகள மாபப, மினனிறக கொடிமென் மருங்நலார் மருங்கு மிடைந்துவெண் சாமர மிரட்ட, வன்னிறப பொழில்சூழ் கன்னமா புரியி னரணமு மகழுமவிட் டகன்றார.

இ - ள. பலநிறங்களேகொண்டு ஆதிசேடனுடைய சிரோரதனைச் சோதி மேலே கிளர்ந்தாறபோல, அநேக இரதினகுடைகள மேலே கிழலெசியய வும, நனமாகமபோல பரிசுதமான வெள்ளகொடிகள் மேலே நெருங்க வும, நவரதினமயமான எகாளமூதவும மினனலபோல ஒளிபாருந்திய கொடிபோற றுவளுகின்ற மிருதுவான இடையையுடைய பெணகள பகதங களிலே நெருங்கி வெணசாமரம வீசவும இருள்நிறமான சோலைகள சூழ்ந்த கணமாபுரியினுடைய மதிலும அகழுமவிட்டு நீங்கினார்கள எ - று. 258

காந்தளஞ செங்கைக கன்னியா சிலலோ கைதொழு திடை யிடை மீள, மாந்தாகள வணங்கி வவரவ ருடனே மநதிரத தலவர் மீண்டேக, வேந்தாவீழ்ந திறைஞசிப பணிவிடை கேடடு விடை கொடு மீண்டுமூ ரெய்தப, போந்தனன களிறும புரவியுந தேரும புடைதொறுங கடலெனப பொலிய

இ - ள் காந்தட்பூப்போலுஞ சிவந்த கைகளையுடைய (வழிவிடவந்த) சிலபெணகள் கைகளால வணங்கிக்கொண்டு நமிவ திருமபிபபோகவும, மறற மனிதா வணங்கிக்கொண்டு கூடவேவர, அவவாசாஞடன மநதிரி பிரதானிகள திருமபிபபோகவும. அரசாகள காலில விழுந்து வணகிக கொண்டு சொனன உததரவு கேடடுச செலவுபெறறுசகொணடு திருமபிக கணமாபுரதனுகுபபோகவும, யானைகளும, குதிரைகளும, தேரகளும் நாலு பக்கங்களிலும நிறையவந்தான எ - று. 259

தோடு தூனறிய மரைமிசைத துணைபுண ரனைம
மாடு நினறுதீதார மதிநிழ றுணைகருணடு மநமீபுரீ
பெடு நிலவிழுச சேவலிப பிரிந்தயன மலாமிசாந
தூடு கினறவச செழுமபுனற றுண்படணை யுறறார.

இ - ள். இதழ்களை நெருங்கின தாமரைமலர்கள் மேலே தனது ஆண்பட்சி புடனே கூடிகொணடிருந்த பெட்டையனனமானது, அவவிடத்தை மேலே

கின்றதாகிய ஒப்பற்ற சக்கிரனுடைய கிழல் தோணறகண்டு வேறே ஒரு பெட்டை மதாணுடனே கூடியிருகிறதெனறு தனது சேவலிலிட்டு கீங்கி, வேரொரு பூவிலேபோ யிருந்துகொண்டு, பிணங்குவதான அத்தச் செழிப்பை புடைய நீர் சூழ்ந்த குளிர்ந்த மருத நிலதகிறகு வந்தார்கள் எ - று. 260

கோடு வார்மலர்ப் பொழிலெயுங் குளிர்தடத திணையும
நீடு வார்சிறைப பறவையின் குழாதகதையு நிறைநீர
ஆடு வாரையு மவவிடத தணிமலா கொய்து
சூடு வாரையுங காட்டுவான் றேகைகளுத துணைவன்.

இ - ள். கொடிபுகள் நீண்டுள்ள பூஞ்சோலகளையும், குளிர்ந்த தடாகங் களையும், அதிகமாக நீண்ட சிறகுகளையுடைய பட்சிக கூட்டங்களையும், நிறை நீர்க்குளதகளிலே நீராடுகிறவர்களையும், அந்த இடங்களிலே அணிந்துகொள்ளப் பூக்கொய்து சூடிகொளளுகிறவர்களையும், சந்திரவதிககு நாயகனான அரிச் சந்திரகாஜ காட்டலாயிறறன. 261

செய்ய மாமல ரடுதுமொண் பெடைகடே னருந்தாப
பைய வேசுரும படைவழி பாதகினி துறலால
தைய லாருண வமைதகனபா தாமவர னேகளு
செய்யு நாளொத்த செழுமலாக காவெலாந திருவே.

இ - ள். இலட்சுமிபோல்பவளே! இந்தப் பூஞ்சோலகளெல்லாம், அழகிய பெட்டை வண்டுகள் வருகிற வழியைப் பாதகாகொண்டு அதிவரச் சக்தோ ஷித்திருகிறதினாலே, உலகதிலே பெணகள சோறுசமைத்த தலக ளுடைய நாயகாகள வரவைப் பாதகாகொணடிருகிற காலதகை யொதத திருகினறன எ - று. 262

கடிம னேகளே தமாகிறீஇ யேதிலாக கடியுங்
கொடியா போலதகம பிளளையைக கூட்டினிற கூட்டி
வடிநெ டுங்கணைய மலாநெடுஞ சோலைக டோறும்
கொடியி னங்கருங குயிலகளைத் துறபபன குறியாய்.

இ - ள. கூரிய நீணட கணகளையுடையவளே! காவலையுடைய தலகள மீட்டிலே தமமைச் சேர்ந்தவாகளை இருகசசெயது, அந்நியரை நீகுகினற கொடுஞ்செய்கை யுடையவாகள்போல, நீணட பூஞ்சோலைகளிலெல்லாம காக கைக கூட்டங்கள தமது குஞ்சைக்கூட்டிலே யிருகசசெயது, கருங்குயிலகளை ஓட்செய்வனவறறை நீ பாபபாயாக எ - று 263

ஆர ணீன்மடைப படைபபையிற புகாதிடை யழுநது
தூர வோடியே வெளியிடைப பரவுறு தோயந்
தார மாலைவள் வருநதிடக கணிகையைச் சாருஞ்
சோர சொதனை முதனை திருநகைத தோகாய்.

இ - ள். முத்துப்போலும் அழகிய பல்வரிசையைக்கொண்ட மயிலே! வரமபுகள் நீண்டுள்ள வயலின மடைகளையுடைய மருதநிலத்தூர் வழியே போகாமல், நடுவே பள்ளமாயழுந்திக்கிடக்கிற நீண்ட வெகுதூரம்வரையிலுஞ் சென்று வெற வெளியான நிலங்களிலெலலாம நீர் பரவுதானது, மனைவி யானவள் வருததப்பட வேசையை யடைகிற கள்ளரை யொப்பாயின எ - று.

சோரனூர். அவர் மனைவிமகளுக்குக் களவாதலால். 264

மன்றல வண்டிசை பாடமா மயினட மாடத
தெனறல வருதலைத தலைபல முழவொலி செய்ய
நின்ற பூகங்க ளிலைபழுக காயெதிர் கீடடக
கொன்றை பொன்சொரி வளமைபா ராய்குலக கொடியே.

இ - ள். எனது குலதததுகேறற பெணணே! (மலாகளிலே பெரிதுத் தஙகுதலினாலே) மணங்கொணட வணடுகள பாடடுகளைப பாடவும, கறுதத மயில்கள் நடனஞ்செய்யவும, தெனறறகாறறுவருது வீசுதலினாலே பல அலி கள் மததளமபோலெலிசையவும, அஙகே நிறகிறற கமுகமாஙகள் வெறறிலைக கேற்ற பாகுகளை எதிர் கீட்டுகொடுகவும, தெனனைமாஙகள் (ஆடுகிற பேருகுப) பொன கொடுப்பனபோல மலரைச சொரிகிறற அழகையும நீ பார் எ - று. 265

மதகு மஙகல முரசெழ வண்டுவாழுத திசைக்க
உதிர மொததசெந தாமரை யோமததீ வளரப
புதும லாததுணை புணரிள வன்னமும பெடையும
வதுவை செய்வன வொபபன கண்டருண் மயிலே.

இ - ள மயிலபோலுஞ சாயலையுடையவளே! மஙகலவாதியம்போல் மதகுகள் ரொலிகளரவும, (பலலாணடுகள செலல) தூதுபோல) வணடுகள் வாழ்ததுப் பாடவும, ஓமாகினிகளபோல இரததின மயமான செந்தாமரை மலாகள விளஙகவும, புதிதாக மலாந்த பூவிலே சோடாகக கூடுகினற இளமையான ஆணனமும பெடையனனமும விவாகஞ செய்துகொளவனவறறை ஒதகிருகினறன நீ பாாததருளாய எ - று

தாமரைமலரி னிதழ்கள் செமமைமிறமுணமைபறறி "உதிரமொதத செந் தாமரை' எனறார். 266

வெடிதத வாறகிறு கனறுகண மேதியின் முலைபபால
குடிதத வேமபலா லருமபலா கோகன கபபூக
கடிதது வாஙகுத லூடலின மகளிராகை கணவர்
பிடிதது வாஙகுத லொபபது பெண்கொடி பாராய்.

இ - ள். பெண்கொடியே! மேலெலதூக்கிக்கொணட வாலையுடைய இளங் கன்றுகளானவை, எருமைமாட்டினது முலைப்பாலைக குடிதத சந்தோஷததி னாலே, அருமபாகி மலருகினற தாமரைப்பூவைக் கடிதது இழுத்துகொண்டு

நிற்பதானது பிணங்கின சமயத்திலே பெண்கள் கையைப் பிடித்து காயகரிழுப் பதுபோ லிருக்கின்றது நீ பார் எ - று. 267

இத்த டததுமீ னருந்திய வன்னங்க ளெல்லாம
அதத டத்தின்மொய்த் திழிவன வருதி யெல்லாந
தித்த வக்களித திழந்தவர் தங்களீத துறநது
கைத்து ளார்கடசெல் கணிகைய ரொப்பன காணுய்.

இ - ள். இந்த குளத்திலே மீனைப் புசித்த நீர்ப்பறவைகள் முழுதும் அத்தகுளதிலே நெருங்கிபோ யிறங்குகின்ற தனமையானது, அருமை யான திரவியங்கள முழுதும தங்களுக்கேகொடுத்து இலலாமையைக கொண்ட வர்க ளிடதிலே போகின்ற வேசையரை யொபபா யிருகின்றன (பெண்ணே!) பா எ - று. 268

மேயு மோதிமஞ சேலினக கவாநதிட வெருண்டு
பாயு ளீகயல் செஙகம லததலா படிவ
ஆயின மிகநற கணவனை யமரிடை யிழநது
தீயில வீழ்குவா ரொபபன திருநதிழை காணுய்.

இ - ள். திருததமான ஆபரணங்களை யணிந்தவளே! குளதிலே மேயகிற நீர்ப்பறவைகள சோகெணடையைப பிடிதததகினன, அதறகுப் பயநது பாய்கிற மீனட கயற்கெணடைகள செந்தாமரைப பூவிலேபோய விழுகினறன வானது, தனதாயைப பார்கிலும்விகுநத அனபுள கணவனைச் சணடையிலே போய்ச் சாவகொடுதததத தீயிலே விழுகிற பெணகளை ஒப்பாயிருகினறன நீ பாப்பாயாக எ - று. 269

கூடு மன்னங்கள் பறநதிரை கவாநதிடக குழாததில
ஊடு மன்னமொன் றுயாநததா மரைமிரை யுகளல
நீடு வாகழை யேறியே நிறையவை நடுநின
ரூடு வேழமப மாதரை நிகாததலபா ரணஙகே.

இ - ள். ஓ பெணணே! கூடியிருகின்ற அனனங்கள் பறநதுபோய இரைகொணடு தினன, அக கூட்டதிலே பிணங்கின ஒரு அனனமானது உயர்ந்து தோறறுகினற தாமரைமலரினமேலே வருந்திகொணடு நிற்ப தானது, மிகவும நீணட மூஙகிலினமேலே யேறி நிறைநத சபை நடுவே தினறு ஆடுகிற கழைகூத்தாடிசசிலை ஒபபாயிருகினறது நீ பா எ - று. 270

நன்பு னற்பது மநதுதைந தளிநற வுணலால
வனபி னிற்பிடித தூடிய மகளிரை மணுளா
அன்பு றதிதவிட டாவித ழாரமு தருநதிம
இன்ப மெலலணை யொபபன விளஙகொடி காணுப்.

இ - ள். இளங்கொடிபோலும பெணணே! அநத நலல நீரிலே மலர்ந் திருக்கிற தாமரைமலரிலே வணடுகள் நெருங்கி மொயதததத தேனைக குடிகின்ற

இளுலே, பலாத்காரமாகப் பிடித்துக்கொண்டு பிணங்கின பெண்களை நாயகர்கள் பிரியாகத் தெவிட்டாத இதழ்களிலுள்ள அரிய அமுதத்தைப் பருகுகின்ற சுகத்தை யுடையதாகிய மிருதுவான மெத்தையை ஒத்திருக்கின்றன நீ பாராய் எ - று. 271

துஞ்ச வநதநா டோழரை விட்டய றுறக்கும்
வுஞ்ச நெஞ்சாபோ லலாதுவண் டணிகுழன் மாதே
அஞ்ச லாதுநின் றவருட னிறநதநல் லவர்போல்
கஞ்ச நெலலுட னறுப்புண்டு கிடப்பன காணுய்.

இ - ள. வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடைய பெண்ணே! சாவு வந்தபோது அந்த நண்பரை நீவிட்டு வேறே செல்லுகின்ற வஞ்சனையையுடைய மனத்தினரை யொப்பாகாமல், பயபபடாமல் அந்த நண்பருடனே சாகிற நல்லோரைப்போற ருமரைமலர்கள் நெல்லுடனேகூட அறுபட்டுக் கிடக்கின்ற வற்றை நீ பாரப்பாயாக எ - று 272

அடல னங்களுக கணியபி டேகமே யனையாய்
மடல்கொள் வாவிநீ ருடைநதிட பாய்கின்ற மடவார்
மிடனெ டுஞசிலை புயலபிறை சுமநதுபன் மினபோய்க்
கடலில வீழ்நதிடுங காடசியை நிகாபபது காணுய்.

இ - ள. எலலாவறறையும ஜயங்கொள்ளுகிற மனமதனுக்குச் சூட்டுவதான கிரீடமபோனறவளே! பூவிதழ்களைக்கொணட குளதது நீரிலே விழுகிற பெண்களுடைய தோறறம பலவகொணட நீணட விலலும் மேகமும் பிறையுங் கொணடு பல மினனலகளபோய்க கடலிலே வீழ்கிற தோறறததை ஒததிருக்கிறதை நீ பாராய எ - று 273

ஏநதி ளாநதன தொருதநியின புனலகுடைந தெழுநது
கூநத லங்கையான முழுகுவாள குளிர்முகத தோறறங
காநதண் மாமல ருடுபோய்த திங்களைக கரிய
பாநத டணடுவ தொபபது பசுங்கொடி பாராய்.

இ - ள பசுங்கொடிபோலபவளே! தாங்குகின்ற இளமையான கொங்கைகளையுடைய ஒருபெண்ணுனவள இனிதான நீரிலே முழுகி எழுந்திருந்து கூந்தலைத தனதழகிய கையிருலே முறுகி நீரைப்பிழிகிறவளுடைய குளிர்ந்த முகததின தோறறமானது, காநதளின பெரிய மலருள்ள விடததிலே போய்ச் சந்திரனை ஒரு கருமபாமபு பிடிததலை ஒத்திருகின்றதை நீ பார்ப்பாயாக எ - று. 274

சிறுது கறபெருங கண்ணியோர் தெரிவைநீர் மூழ்க
நறும லர்ககுழல வண்டெழுந தலமருது நாலவ
அறநெ றிபபடி புரநதகோ லரசாக ளிறக்க
மறுகு மகருடி போலவன காண்டிமா மயிலே,

இ - ள். கறுத்தமயில்போலும் சாயலையுடையவளே! சிறிதான நெற்றியையும், பெரிதான கண்களையுமுடைய ஒரு பெண் நீரிலே முழுகுவதற்குச் செல்ல, அப்போதவளுடைய மணங்கொண்ட பூவையணிந்த கூந்தலிலிருந்த வண்டுகள் இளமயிச் சுழனறு அலைவனவானது, தருமநீதியாக உலகையாண்ட செங்கோலையுடைய அரசர்களிறந்துபோகவே தனபப் படுகிற அந்தக் குடிகளை ஒத்திருகின்றன நீ பார் எ - று. 275

மஞ்ச னங்குடைந தாடியோர் வாணுதன் மடந்தை
கஞ்ச நன்மலர்க் கடைநததன் மிசைகரம வைததல்
சஞ்ச லநதவி ரென்முக நணைக்கண்டு தளும்பா
தஞ்ச லென்றுரை யமைப்பது நிகர்ததல்பா ரணங்கே.

இ - ள். ஓ பெண்ணே! ஒரு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய மங்கையானவள் திருமஞ்சனமாக நீரிலே முழுகி விளையாடி ஒரு தாமரையினது நல்ல பூவைக்கிண்டி அதனமேலே தன கையை வைததிருததலானது; என முகத்தைப் பார்த்தக கண்ணீர் தளும்பாமல் தனபததை விட்டிரு; பயப்படாதே யெனறு தனது கையா லமைகினறதை ஒததிருகினறது நீ பா எ - று. 276

கானி நைபபெரு நீழலின் வருமொரு கன்னி
தேனி னைத்தமென் சிகழிகை நறுமலா தெரிவ
வானி னைததத்தண் கருமுகி லிடையிடை வயங்கி
மீனி னைததன வொபபன காண்டியான் மினனே.

இ - ள். பெணணே! சோலையினது மரவரிசையிலுள்ள பெரிய ஒரு நிழலிலே வருகினற ஒரு மங்கையினுடைய வண்டுக ளொலிகினற மிருதுவான கொணடையிலே மணநகொணட மலர்கள் விளஙகுவனவானது, ஆகாயமெலலாம் பரவிகொண்டிருகிற குளிர்ந்த கறுதத மேகதினு நடுவே விளஙகுகிற தாய் நட்சததிரங்கள பரவினவறறை ஒததிருகினறன பா எ - று. 277

பணிம லாததட மூழ்குவா ணுசியிற பலகால
மணிம றிநதிட வைததவிர தீவா மலர்தான
இணைவி ழிகருமுன றோறறிணக குதறகிசைந தயலோர்
துணைபி டிததிதஞ சொலவது போலவது தோகாய்.

இ - ள். பெணணே! பூததிருகினற மலாகளையுடைய குளத்திலே முழுகுகினறவள் தன மூகதிலே எப்போதும் வாசம வீசுவதாக வைததிருக்கினற நீலோற்பல மலரானது அவளிரணடு கணகளுகுகுந்தான முனனே தோறறுப் பினபு சமாதானஞ் செய்வதறகாக வேறொருவரைத் தூணையாககொணடு நணமை சொல்லுகிறவாகவே ஒததிருகினறது எ - று. 278

அடலை யுற்றவேல் விழியினுள் வாய்கண்ட வாமபல்
உடலி னுடபசந துடடுளைப பட்டசைந தொல்கி
மடலெ டுததிரு மலரடி பூணலான மயிலே
புடர்த டங்குடைந தேறுவாள் படுமபடா பாராய்.

இ - ள். பெண்ணே! வெற்றியைக்கொண்ட வேல்போலுங் கண்களை யுடைய ஒருத்தியின வாயைகணட செவவலலி மலானது தனதிடமபுக குள்ளே பசுகிறததைககொணடு உள்ளே தவாரமுடையதாய்த தவணடு இன்ன மிங்கே பூவிதழ்களைக கொய்துகொண்டிருவெனபதுபோல, தன திதழ்களாலே அவளுடைய இரண்டு காலகளையும பூணடுகொளளுதலாலே, அந்த விசால மான குளததிலே முழுகிக கரையேறுகிறவள் படுகிற தனபததை நீ பார எ - று.

நறும லர்க்குழ லாயொரு நனனுத லோடுந
துறும லர்ததட மாடுதன றேனறலை யொருதநி
முறுவ லாலித ழதுகவிம்ப முணவிழி சிவகக
கறுவி னோகவிய நோகக முநோகுநீ காணணய்.

இ - ள. பரிமளங்கொண்ட பூவையணிந்த கூநதலையுடைய பெணணே! ஒரு பெணணுனவள நீராடிககொணடுகிறாள, நெருஙகின மலாகளையுடைய அந்த குளததிலேதானே நீராடுகின்ற தனது நாயகனைககொணட மறறொருத்தி தனது பறகளாலே இதழைக கடிதது கூமைபகொணட கணகள சிவகக மனத திலே கோபங்கொணடு அவள பாககிற பார்வையும, அவன கணபார்வையும நீ பார் எ - று. 280

இன்ன தன்மைய யாவையுங கணடுகண் டேகி
மினனு மனனனுங கலவியும புலவியும விளைதது
நனனெ டுமபணை கடநதருஞ சுரததிடை நணணி
வனன மாமுலை வைரவி கோடடததில வநதார.

இ - ள. இபபடிபபட்ட வேடிகைகைகளெலலாம பாரதது நினறுகொணடுபோய்ச் சநதிரவதியும அரிச்சநதிரனும கூடலும ஊடலுஞ செயதுகொணடே அநத கலலதான நெடிய மருதநிலததைக கடநது சென்று அபபால அரிதான பாலை வனததைகுப போய, சுவாணகிறததையுடையதாய்ப் பெரிதான கொலலைகளை யுடைய காளி கோவிலுகளுளளே இருவரும வநதாரகள எ - று. 281

யோகி னிகணஞ சூழநதிடக கொடுஞசுர தநதுறையு
மோகி னிபபெரு மாடிரு முனறிலிற றெழுது
பாகி னிறசிறந திரதிதத மொழியொடு பனிமந
தாகி னிததுறை யணைநதநிற படிநதய லநனரா.

இ - ள். அநேகம யோகினிகளகூட்டங்கள் சூழ, அநதக கொடுமையான பாலைவனத்திலே வாசஞ்செய்கின்ற காளிகாதேவியினுடைய திருமுறறத திலே நின்று அவைகளை வணங்கிகொணடு, சர்கரைப் பாகிலும் சிறபபுள்ள தாய்த திதிகின்ற வசனததையுடைய சந்திரவதியுடனே குளிர்ந்த கஙகா நதி தீரததிகுவந்து அதிலே நீராடிகொணடு அப்பாற போனார்கள எ - று.

வேர லோஙகிய மலிகளுமு வனங்களுமு விடுதநுச்
சூர லோஙகிய வருவியுங துருதநியுங கடநது

சார லோங்கிய சக்கரப் பொருப்பையுந் தள்ளி
யார லோங்கிய வயோததிமா நகரியை யணைநதார்.

இ - ன். மூங்கிலகள வளர்ந்துள்ள மலைகளையுங் காடுகளையுங கடநது, பிரம்புக்காடுகள் வளாந்துள்ள அருவியாறுகளையும் அவவாற்றினது திட்டுகளை யுங் கடந்து சென்று, பகைகளிலே உயர்ந்துள்ள சகரவாளகிரியையுங் கடந்து போய், மதில்களுயாந்துள்ள அயோத்தியாபுரியைப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள எ - று. 283

வார ணததொலி யெழுமணி வாயிலிற புகுநது
தோர ணத்தெருக் கடநதுசோ பனமபலா சொல்ல
ஆர ணததொலி யாதிகண் மழையென வாக்கப்
பூர ணகுடஞ சுமநதபொற கோயினுட் புகுநதார்.

இ - ன். யானைகளினுடைய தொனி கிளறுவதான அழகிய கோட்டை வாயிலுக்குள்ளே நுழைந்துபோய்த, தோரணங்கள கட்டியிருகிற வீதி கடந்து, மங்கல வாழ்த்துகள் அநேகம பெணகளபாட வேதவோசைகள் முத லாகிய ஓசைகள் மேகங்கள்போல முழங்க, நிறை நீர்குடமபோற் சுரதததைத் தாங்கியிருகிற சுவாணமயமான அரண்மனைகளுள்ளே போனார்கள் எ - று. 284

மூளைதத வெற்பன கோயிலின் முதிாமல ரணிமேல
இளைதத நுண்ணிடை யிரதியுங காமனு மெனதததாம
விளைதத நலினப வெள்ளதது வேநதனு மயிலுந
தினைததி ளைததருள் பொழிநதிடக கழிநதன சிலநாள.

இ - ள. தானே தோனறின மலைபோலிருகிற அநத அரணமனையிலே அதிகமாய் புஷ்பங்களா லலங்கரிதத்துள்ள மெதததைமேலே சுருகமாய்ச் சிறிதா யிருகிற இடையையுடைய இரதிதேவியும மனமதனுமபோல அரிச்சந்திர னும் சந்திரவதியும தாங்களே செய்துகொணட நலல சுகககடலிலே கூடிகூடி ஒருவருக கொருவர் தயவு பெருகி வளர இபபடிச் சிலகாள் கழிந்தன எ - று.

கலி விருத்தம்

தருவை யொதத கரததரிச நதிரன
அரிவை யைபபரி யாம லணைநதநாள
மருவை யுற்ற மலர்குழல வலலிதன
திருவ யிற்றிற் கருபபந திகழநததே.

இ - ள. கறபக விருட்சத்தை யொபபான கையையுடைய அரிச்சந்திர மகாராஜன அத்தச் சநதிரவதியை ஒருபொழுதும பிரியாமல கூடிவருகிற காலததிலே மணஙகொணட பூவையணிநத கூநதலையுடைய சந்திரவதியி னுடைய திருவுதரததிலே கர்பபமுணடாயிறறு எ - று. 286

செயிர றபபுன றேக்கிடக் காமததண்
புயிர்மு ளைததெழும் பான்மையி தாமென

உயிர்ந லக்கொடி யொண்ணுதல் வண்ணமெய்ம்
மயிர்பொ டிப்புற் றருமபி மலர்நதவே.

இ - ள். குறறஞ்சீர நீரை நிரப்புதலிஞலே காமமெனகிற குளிர்ந்த பயிரானது மூளைத்தெழுவதான முறைமை இப்படித்தா னிருகது மெனனும்படி, அரிச்சந்திரனுக் குயிர்போலும நலத்தையுடைய சந்திரவதியின் அழகான உடம்பெல்லாம் உரோமஞ சிலிததப் புளகாங்கிதங்களும அதிகமாயின எ - று.

கொடியொண்ணுதல் - கொடிபோலபவளாய அழகிய நெற்றியை யுடைய வள் என்க. 287

நிலைம யிாககண் குருகுகொண்டு நீளகருங
கொலைம தாககண் குழிநது குளிாமுகங
கலைநி லாவின் விளாததுக கதிாமணி
முலைமு கஙகள கறுபபு முதிாநதவே.

இ - ள். நிமிர்ந்து நிற்கின்ற மயிரினிடமெலலாம புளகித்தலாய, நீண்ட கொலை செய்வதாய் மருட்சியையுடைய கரிய கணகளும குழிந்து பளபளாய் குளிர்ந்த முகமும, சோடச கலைகளையுடைய சந்திரனைப்போல வெளளையாய், ஒளிபொருநதிய வீரதனமபோனற முலைகாமபுகளும கறுபபுமிக்கன எ - று. 288

தொடைம லர்குழல சோநது செழுநதுகி
லுடைநெ கிழ்நது பையபபைய வொலகியே
நடைபெ யாநது நாமபுப சுததவால
இடையுண் டெனறறி யபபடட தியாக்குமே.

இ - ள. தொடுதத மலராணிகத கூந்தலுஞ சோதலாய்ச் செழுமையான வஸதிரமுமுடுதததல குலைந்து மெளளமெளளத துவண்டு நடை நடைக்து உடமபிலுளள நாமபுகள பச்சை நிறமாயின. அப்போது எல்லாகதும இடையு மூளதா யிருக்கிறதெனறு தெரிதலாயிறறு எ - று. 289

பாஙகி மாரிரு பகதமு நினறுகை
தாஙகி முனசெலத தானடந தொல்கியே
ஆங்கு நிஙக ணிறைநதபின பாயிழை
நீஙகி லாமற சிறுவனப பெறறனள.

இ - ள. தோழிமார்க ளிருபுறததிலும நினறு கைகளைத் தாங்கிக கொணடு முனனேபோகப் பினபு தானுநடந்து துவண்டு அப்படிப் பதது மாதமு நிரமபின பினபு சந்திரவதியானவள் யாதொரு தோஷமிலலாமல் புத்திரனைப பெறறாள எ - று. 290

பிள்ளை வநது பிறநதன னெனறலும
வள்ள லுள்ள மகிழ்நதிர வோாகெலாம்
அள்ளி நீரறை யைதநிறந தேழுநாள்
கொள்ளை கொண்மினெ னக்கொடுத தானரோ.

இ - ள். அப்படிப் பிள்ளையானவன உண்டாகிப் பிறந்தானென்றவுடனே பிரபுவாகிய அரிச்சந்திரன மனமகிழ்ந்து, யாசகருக்கெல்லாம் நீங்கள் பொகஷத்தைத திறந்து அளளிக்கொளளுதாய ஏழுகாளளவும் கொள்ளை யடித்துக கொள்ளுங்களென்று உததரவு கொடுதானென - று 291

மதலை வதுபி றநதம கிழ்சசியால்
திதலை யல்குனல லாதெரு வெஙகணும
பதலை தோறும பனிநீர் புழுகுநெய்
குதலை மாதா கொணாந்து சொரிநதனா

இ - ள். அப்படிப் பிள்ளையுணடாகிப் பிறந்த சந்தோஷதனிலே தேமற் படர்ந்த அல்குலையுடைய பெணகளிருகிற தெருவெல்லாம, பானைகளிலே பனிநீரும் புணுகும அததரும மழலைச்சொறகளையுடைய அப்பெணடுகள கொண்டுவந்து கொட்டினாரகள என - று 292

தொட்டி தாழிக டோணிக டாரஙகள
மட்டி லாத மறுகு தொறுமிநி
விடட மஞசனம வீதியெ லாஙகடை
கட்டி வைதபின கனனியா கூடினா.

இ - ள். மாததொட்டிகளிலும பானைகளிலும தோணிபோலிருகிற பாததிரஙகளிலும, கடாரஙகளிலும அளவிலலாத வீதிகளிலெல்லாம வைதது ஊறறின திருமஞசன நீர அந்த வீதிகளெல்லாம நிரமப எஙத இடஙகளும அமைததுகொண்ட பின்பு மஞசள் நீராடப பெணகள் கூடினாரகள என - று. 293

இளகி லாநிடைச சேலையி றுகிமென
புளகக் கொஙகையிற் கசகுப பூடடியே
அளகம பினனி யணிக ளணிதுமாப
பிளவு தோனறுகட பேதையா தோனறினா.

இ - ள். இடையிலே சீலைகள நழுவாமல இறுகக கட்டிகொணடு மிருதுவான புளகமரும்பின கொஙகைகளிலே இரவிசகைகளும நெருஙகப் பூடடிக கொண்டு கூந்தலைப் பினனிக்கொணடு ஆபரணஙகளு மணிந்துகொண்டு மாவினது பிளவுபோலுந தோனறுகிற கணகளையுடைய பெணகள் எஙகும் நீராடப புறப்பட்டார்கள் என - று. 294

பொன்னின் வடடி லுமப பொனனின விசிறியும
துன்னு தநதக குழலுந துருதநியும
மினனு நுணணிடை மெலலிய லாகொடு
நின்னி லெனறெதிர நீரவிளை யாடினா.

இ - ள். மின்னுகினற நுணணிதான இடையையுடைய பெணகள், பொற்கிணணஙகளும, பொற்றுருத்தியும, நெருஙகின தக்குழலும, தோற்றுருத்தியுங கைகளிலேகொணடு, நிலலு நிலலுமென ஒருவர்கொருவ ரெதிரினறு மஞசள்நீர் விளையாடினாரகள என - று. 295

ஆழி சோர வணிவடஞ சோநதிடத்
தாழி நீமொண்டு தாமெறிந தாடினா
ஏழு மேகமு மொததிடத துபபொழி
ஊழி காலதது மாரியை யொகதவே.

இ - ள். மோதிரஙகள் கழணறுபோகவும், அணிந்த முத்துமாலைகள அற்று விழவும், ஏழு மேகங்களும் ஒருசேரகூடிப் பூமியினிடஙகளெலலாம பொழிகின்ற ஊழிகாலதது மழையை ஒபபாக, பாணிகளிலிருகிற மஞசணீரை மொணடு தாங்களே ஒருவாமே லொருவா ஊறறிகொணடு விளையாடினாகள எ - று. 296

துடியி டகைகை வளைபணை துநதுபி
திடிமென பேரிகை சினனநற காகளம
இடியெ னகிளாந தாதிட வேழையா
படியின் மினபரந தெனனப பரவினா.

இ - ள உடுகைகை-இடகைகை-சஙகு-நகாரா - துநதுமி - திடிமென்று (ஒசை) முழஙகுகின்ற பேரிகை-சினனம்-நலல எகாள முதலியன இடிபோல முழஙகி ஒலிகை, அநத வீதிகளெலலாம மினனல பரவினைபோற பெணகள பாவினாகள எ - று. 297

மூருக்கின வாய்சகி யொருதது முகததிலோ
திருகரு முறபெய செழுமபுனல சிநதுதல
அருகர கெனறு மலிதது மாகியம
சாறற சிகரு தருசெயல போன்றதே.

இ - ள. மூருகமபூவைபோலும வாயையுடைய ஒருதது முகததிலே, மறறொருதது, அழகிதான பீசசுகுழலிலெகாணட செழுமையான நீரைச் சிநதுதலானது, சூரியனுகு எபபொதுங கொடுகிற அருகியசலம, சாறறால சந்திரனுகுங கொடுகிற செயகைபோ லிருநதது எ - று 298

ஒருதது கொஙகையி ரணடினி லொனறனமேல
துருதது நீரிரு தேகையா வீசினா
பெருதத மநதர வெறபைப பிணிதததோ
பருதத வாசுகித தாமபிழுப பாரென.

இ - ள். பெரிதான மநதரமலையைச சுழறறி ஒரு கணமான வாசுகியெனனுங கயிற்றினாலே இழுபபதுபோல, ஒரு பெணணினுடைய இரணடு கொங்கைகளில் ஒரு கொஙகைமேலே தருதது யிலுளள நீரை இரணடு பெணகள பீச்சினார்கள் எ - று. 299

நவவி நோககி நளிமுகத தேயொரு
செவவி யாள்சிந தடுஞசிவி றிபபுனல
அவவி யததுட னுழிவெண் டிஙகளாக
கவவி முன்னிமி கடசெவி யொதததே.

இ - ள். மான்போலுங் கணையான ஒருததியினுடைய குளிர்ந்த முகத்தில், மற்றொரு பேரழகியானவள் வீசுகின்ற அருததி நீரானது, சுததோதகமான கடலிலே தோனறுகின்ற வெண்மையான சந்திரனைப் பொருமையினால் கவ்விக்கொண்டு யாவர் முனனுந் தோனறுகிற கேது வெனனும பாம்பை ஒததிருந்தது எ - று. 300

காருருக் கொள்க ருங்குழல் கைகுழ
னீரொருத் திந்திம பததிற ருக்கலால
போருக் கென்றபு றபபடும புடபகத
தேருக கிட்டதி ரள்வட மொதததே.

இ - ள். மேகநிறத்தைக கொணட கறுதத கூத்தலையுடைய ஒருதத கையிலே பிடிததிருகிற பீச்சுகுழலின நீரானது, மறறொருதத்தியின நிதமபதத்தில் பீசப்படுகிறபோது, சணடைகெனறு வெளிபபடுகிற புட்பகத தேருக் கணிந்த திரட்சியாகிய முததமாலையை ஒபபாயிருநதது எ - று. 301

புழுகு சநதனம பொனனி றங்க குங்குமம
ஒழுகு செசசை யுதகமி மசலம
வழிவில் பொறசுண்ண நல்லெண்ணெய் மஞ்சணீர
முழுதும வலலியா மொண்டெரிந தாடினார.

இ - ள். புனுகு - சந்தனம - பொனனிறமான குங்குமம் - ஒழுகுவதாகிய சாந்தநீர் - பனிநீர் - குற்றமில்லாத பொனனிறக கந்தபொடி - நல்லெணணெய் - மஞ்சணீர் ஆகிய இவைகளெலலாம அநத பெணகள் முகந்து வீசி விளையாடினார்கள் எ - று. 302

வம்பு லாமுலை மாதாககு மைநதாககும
கமப மால்களிற ரோனுககுங் கனனிககும
அம்பு ராசியி லாரமு துறறநாள
உமபர் கோனுற்ற வோகைவந துறறதே.

இ - ள். இவவாறு அவவியோதயா புரியிலுளள இரவிக்ஷை யணிந்த தனகளுடைய பெணகளுகும, புருஷாகளுகும, தூணிலே கட்டப்படுவதாகிய உயாந்த யானைமேலேறுகினற அரிச்சந்திரனுகும, சந்திரவதிகும, கடலிலே அரிதான அமுதமும உணடானபோது, தேவாகளுகும அவாகளுக காசனன இந்திரனுகு முண்டான சந்தோஷம (போல இவாகளுக்கு) வநது கூடியது எ - று. 303

மேலி னோர்தம் விதரண முநதனிக
கோலி னோதய குணமுய குலமனு
நூலின வநத நுணஙகிய கேள்வியும
பாலி னோடு கலநது பருகினார்.

இ - ள். மேன்மக்களுகுள்ள புத்தியும், நிகரில்லாத நீதியை புடைய வர்க்குள்ள குணமும, அகுலத்திலுள்ள மனுவாலே சொல்லிய நீதிநூலின படியே வருவதான அதிசூட்சமமான கேள்வியும் தங்கள முறையுடனே கூட்டிக் குடித்தார்கள் எ - று.

புதநி - குணம்; கேள்வியாகிய தேனோத தங்கள் புதநியாகிய பாலுடனே கூட்டி யனுபவித்தாக எனக. 304

ஆவலின னரிச சநதிரன் மைந்தனை
மூவ ரனனமு னிவர்கள் வாழ்த்தநியே
யாவ ருநநிக ரில்லவற கேற்றிடத
தேவ தாசனெ னபபெயா செபபினா.

இ - ள். மும்மூதநிகளோ யொப்பான தவமுனிவாகள் மிகுத பிரீதி புடனே வநது, அரிச்சநதிரனுடைய புதநிரனை ஆசீர்வதித்து, எவரு நிகரில்ல லாத அகுணகுத தகுநியாகத தேவதாசனெனறு நாமகரண மிட்டார்கள எ று

பொலன்கொள் காபபுப புலியுகிர்த தண்டைமுத
தலங்கல கிண்கிணி யெமபடை யாழிகள்
இலஙகு பொனனரை ஞாணிவை சாதநியே
துலஙகு மாமணித தொடடிலி லேறறினா.

இ - ள். பொனனுலே செயத காபபுர, புலிநகததாலே பதகமும, தண்டை-முதுமாலை-கிண்கிணி-பஞசாயுதபபூண-மோதிரங்கள - விளஙகுகினற பொனனரைஞாண ஆகிய இவைகளெலலாமணிந்து, துலங்குகினற பெருமை யையுடைய இரதநினதொட்டிலில படுகவைததார்கள எ - று.

ஐமபடையானது; சிறுவாகளோத தாததேவதைகளி னினறுக காததற பொருட்டுக காவறகடவுளாகிய விகடணு மூதநியின சஙகு - சகர - கதா - கட்க-கோதணடமெனனும பஞசாயுதஙகளின வடிவமாகச்செய்து சிறுவர்களின மா பிற கோதணியும ஒருவகை ஆபரணம். 306

சூழு மாமணித தொடடிலி லேறறியே
தாழு நீள்குழற குதியா போறறயாண்
டேழு புக்கன னிவவகை காதலன்
வாழுநா ளினில வநதவை கூறுவாம.

இ - ள். பெரிய இரதநினகள பதிதநச் சூழ்வதான தொட்டிலின மேலே படுகவைதத நீணடு தொனகுவதான கூநதலையுடைய தாநிமாகள் களாகத தேவதாசன ஏழுவயத கிரமபிய பிள்ளையானனை. இவர்கன இவவாறு பிள்ளையுடனே வாழுநகாலதநிலே அவாகளுகது வந்தசெய்கையை இனிச் சொலலுகிறேம் எ - று. 307

விவாக காண்டம முறறறிற்று.

ஆ விருதநம - 411.

உ

கடவுள் துணை

இரண்டாவது

இந்திர காண்டம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

இம்மை யம்மை மறுமை யெனன விசைத்து மாமறை கூறிய
மும்மை யுருத்தெளி வுறறு நெஞ்சினி னமுக்கு றுமபு மறுத்திடுஞ்
செமமை யன்பா மனத்து வைகிய தெய்வ நாயகா தேவிமற
றெம்மை யாளுடை யமமை தாள்க ளிரண்டு மேத்தி யிறைஞ்சுவாம்.

இ - ள இப்பிறபபும முனபிறபபும வருபிறப்பும எனபன வுணடெனறு சம்மதித்துப் பெரிதான வேதஙகள சொனன மூவகையுந தெளிந்து, மனதி லுள்ள மூவகைத தோஷஙகளோயும போகஙகொளளுஞ்சிறற சிறநத குணதமை யுடைய அடியார்கள மனதிலே தஙகுஞ்சிறற தெய்வ நாயகருடைய தேவி யாகிய எஙகளே யடிமை கொள்ளுதலையுடைய அமமைபாதஙக ளிரண்டையும் அதித்து வணங்கக கடவோம எ - று 1

கொற்ற வாசவன முன்வ சிடட னுரைததறற கெதிர கோசிகன்
சொற்ற வாறு முடிகக வனமை தொடஙகி நாடு விலஙகினுல்
செற்ற வாறு முருதது வண்டிரி சஙகு மைநத னெழுநதுகான்
உறற வாறு நிகழ்நத வாறு முணாநத வாறுமை விளமபுவாம.

இ - ள. வெறறிபொருநதின இநதிரனுகு மூனறே வயிஷ்டர் சொனன தற்கு மேலே விசுவாமிதிரர சொனனதும, தாம சொனனபடியே முடிவு செய்யப் பலாதகாரமாகத தொடுதலுக கோசலநாடடை மிருகஙகளாலே அழிதத தும, அதற்குக் கோபங்கொணடு உதாரகுணஙகொணட திரிசஙகு புதிரனன அரிச்சந்திரன் புறபபட்டுக காட்டுகுப போனதும, அவகே நடநததும எமக குத் தெரிந்த அளவு சொலலுகிறோம எ - று. 2

முண்ட கதி லுதித்த நாலு முகத்த வனறரு காசிபன
கொண்ட காதலி பெறறெ டுத்தகு லகது மாரன வலதிலுல்
பண்ட மூன்று விலங்க லஙகைய ரிநத வசசிர பாணியோன
அண்டர் கோனர சாளு நீடம ராவதித்தி மோதுவாம.

இ - ள. திருவுந்தி கமலதிலே பிறநத சதுர்முகப் பிரமதேவன பெற்ற காசிபா கொண்ட மனையாளான அதிதி எனபவள பெறறுவளாரத குலபுதிர னுதித் தனது பலதிலுலே முனனுளில் கோபங்கொணடு மலைகளினுடைய ரகசளான இறகுகளை அறுதத வச்சிராயுத பாணியாகிய தேவேந்திரனுனவன

அரசாட்சிசெய்கிற நெடிதான அமராவதிப் பட்டணத்தின பெருமையை இனிச் சொல்லுகிறேம் எ - று. 3

மாட மண்டப மேடை மாமதில் வாயின் ஞாயிலக பாடநீள்
கூட கோபுர நீடு மாளிகை கோல வேதிகை யாலயம்
நாட கம்பயில் சாலை சூளிகை நாவலஙகனி யூறலபாய்
ஆட கங்கொ டமைதது மாமணி யானி றைததவ னந்தமே.

இ - ள். மாடங்கள் - மண்டபஙகள - மேடைகள் - பெரியமதில்கள் - வருவது போவதாகியவழி - மதிலுறுப்பு - கதவு - நீண்டகூடம் - கோபுரம் - உயர்ந்த உப்பரிகை - அழகானதிண்ணை - கோயில - ஆட்டங கறறுகொள்ளுகிற காடக சாலை - சிகரம் ஆகிய இவைகளெலலாம், வெணணுவை கனியினது இரசம பெருகிப் பாய்வதான சாம்பூநதப் பொனனுலே செய்து பெரிதான இரதினஙகள் பதித்திருக்கிறவைக ளொவவொனறும அனைகம எ - று. 4

வேத சாலையும் யாக சாலையும யோக சாலையு மினனஞர்
கீத சாலையு நாத மேதரு ஙின்ன ரமபரில சாலையும
காத லானவா யாவ ருநதொடா காம சாலையு மாபலிப
பூத சாலையு மாறி லாவனு போக சாலையு மூரெலாம.

இ - ள். வேதசாலையும் - யாகசாலையும - போகசாலையும - மின்னலுக் கொப்பான பெண்கள் பாடும் கீதசாலையும - சுதிகூட்டிப் பாடுவதான ஙினனரி வாசிக்கிற சாலையும - ஆசைகொணடவாக ளெலலோரும் போகததக காம சாலையும் - பெரிதான பூசை பண்ணததக பூதசாலையும - விரோத மிலலாத சுகங்களே யனுபவிகஙினற சாலையுமே அந்த அமராவதி பட்டணமெல்லாம் எ - று. 5

உயிரெ னததகு மன்பா தமமுட னுமபர் மங்கைய ரின்பமென
பயிர்வி ளாததிடு மனனெதா றுமபல பதும ராக மிலங்குவ
செயிர்வி ளாததிடு மவுண ருற்றுறை திரிபுர ததழ லொகருளே
வயிர முதலெதாளி விரிவ தபபுற மணடு வெண்புகை யொகருமே.

இ - ள். தங்களுகு உயிரேயெனறு சொல்லததகுந்த காயகருடனே அந்தத தேவகன்னிகள் சுகமெனகிற பயிரை விளையச்செயகிற வீடுகளிலெல லாம் அநேக பதுமராகரதினங்கள் பிரகாசிகினறதானது, இருவர்களுகும பகையை உண்டாக்குகினற அசுரர்களிருந்து வாசஞ்செய்கினற திரிபுரதிலே பிடித்த நெருப்புச்சோதியை ஒப்பாயிருகஙின்றது. அந்த ஙீண்ட வீடுகளிலே பதித்திருக்கின்ற வயிரங்களும் மூதததகளும ஒளிவிரிகஙினறதானது, அந்தத திரிபுரத்திலேபற்றின நெருப்பிலுண்டாகிற புகைபோல்வனவாம எ - று 6

அரவு மிழ்ந்தசெ மணியு மாரமு மணிகொ ளிரு திர நீலமும
பரவு கின்றம திற்பு றததக மரப்ப னைத்து மழுததின

நிரவி டும்பல திசைய டங்கலு நிமிர்கொ ழுஞ்சுடர்வி ரிதலால்
இரவு முண்டிள நிலவு முண்டெறி வெயிலு முண்டொரு பொழுதினே.

இ - ள். பாவுதலாயிருக்கின்ற மதிலிலுள்ள இடமாகிய விரிவுமுழுதும் பாம்புகள் கக்குகின்ற நிவந்த ரதனங்களும், முதுகுகளும், அழகு கொண்ட இந்திரநீலமும் பதித்திருக்கின்றன. ஆதலாலே நிரப்புதலே புடைய பல திசைகளிலும் உயர்வாகுகின்ற செழுமையான சோதிவிரிகிற நிலல், ஒருகாலத்திலே இராகாலமு முண்டு. இளநிலாகாலமு முண்டு. எரிகின்ற வெயிற்காலமு முண்டு எ - று. 7

உரக னுசசியின் மணிப தித்தவு யர்ந்த பதத்தியி டத்துமா
மரக தத்திரண் மணிகு யிற்றி வருத்த பதத்தி யடங்கலும்
கரத லத்தினில் விரித்தி ரைகடல கவரு மத்த கசங்களும
குரக தத்திர ளுருசெ றிந்தன கோடி கோடி யிரட்டியே.

இ - ன். ஆதிசேடனுடைய உச்சியிலிருக்கிற இரத்தினங்கள் பதித்த உயர்வாகிய பதத்தியினிடங்களிலும், பெரிதான மரகதங்களான திரண்ட இரத்தினங்கள் பதித்திருக்கிறதாய்ச் செய்திருக்கிற பதிகள முழுதிலும், துதிக்கையிலுலே விரித்த அலைகளையுடைய கடலைக்கொள்ளவல்லான மதயானைகளும், குதிரைகூட்டங்களும நெருங்கி நிற்பவைகள இரண்டு கோடானு கோடிகள் எ - று. 8

ஆட லுமபுன லாடலும பொழி லாடலும வெறி யாடலும
பாட லுநதுணா சூட லுமபல பாவை பைங்கிளி பூவையாழ்
தேட லுமபொழில சோத லுங்கலை தேத லுங்குறை தீர்தலும
கூட லுநதமி லூட லுநதொழில கோதை யர்குள நாலெலாம.

இ - ள் பாதது முதலியன ஆடுதலும, நீராடுதலும, மலரைக்காய்து சோலைகளிலே விளையாடுதலும, தேடுகாடுதலும, பாடுதலும, பூங்கொதுகள் சூடுதலும, பலவிதமாகப் பொமமைகள் - பச்சைகிளிகள - நாகணவாய்ப் புட்கள் - வீணை ஆகிய இவைகளோத தேடிகொளளுதலும, பூஞசோலைகளுகுப் போகுதலும, அங்கே மதனநூலாராய்தலும, மனகுறைவு தீதலும, கூடுதலும, தங்களிலே பிணங்குதலும ஆகிய இவவகைச் செய்கைகளே காலமுழுதும பெண்களுக்கு உளவாகும எ - று. 9

பூசன் மேவிய பாச நீள்விழி காதி னோடுறு போசெயத
தூசி னைடணி மேக லாபரம வீசு சோதிகள் சூழவே
வாச நேறுமு ரமபை மாதர் நிவநத மாமணி வசசிரத
தூச லாடுவ தநத ரதநிலு லாவு மின்கொடி யொக்குமே.

இ - ள். நாயகருடனே பொருதலேயுடையதா யனபு மிகுகின்ற கண்கள், காதுகளுடனே மிகுந்த சண்டைசெய்யவும், இடையில் வஸ்திரத்துடனே அணிந்திருக்கிற மேகலாபரணங்கள் வீசுகின்ற ஒளிகள் சுற்றவும்,

வாசலிலெல்லாம் அரம்பாஸ்திரீகள் உயர்த்த பெரிய வயிரமணிகள் பதித்த (பலகையி லிருத்து) ஊசலாடுவது, ஆகாயத்திலே உலாவுகின்ற மினைற் கொடியை யொதிருக்கும் எ - று. 10

நனிசி வப்புறு தளிரவி ளைப்பன நனைவிளைப்பன நனைதொறும
இனிய வுதிதம நறைவி ளைப்பன விலையு குபபன விளமதுப
பனியு குப்பன மணியு குபபன பணியு குபபன படுசெழுங
கனியு குப்பன மலரு குபபன கற்ப கபபொழி லெநதுமே.

இ - ள. கறபக முதலிய ஐநது விருட்சஙகளுக்கெகாணட சோலைகளெல லாம, மிகவும சிவநதிருககின்ற தளிராகளாத தளிராகின்றவையும, அரும்புகள விடுகின்றவையும, அவ வரும்புகளெலலாம இளிபபாலே சிறநத தேனூறு கின்றவையும, இலைகள உதிர்கின்றவையும, இளமையான தேனறுளிகளைச சிந்துகின்றவையும, இரதினங்களை உதிரகின்றவையும,ஆபரணஙகளைச் சிநது கின்றவையும, உணடாகுகின்ற செழுமையான பழஙகளைச் சிநதுகின்றவையும, பூவை உதிர்கின்றவையும் ஆகிய இசசெயகைகளையே யுடையன எ - று. 11

வாரி றுக்கிவி சித்து மாமணி மாட மேறி மலாகுழற
காரி றுககி மடநதை மாதர் கழஙகு கநதுக மமமனை
கூரு கிர்க்கை சிவபப வாடுவ கொதது மாமுடி யுறறபொன்
மேரு விறபல காலவி ழுநதெழு மீனி னதனைநி காகுமே.

இ - ன். இரவிகளை இறுகிக கட்டிகொணடு பெரிதான இரதினங கசிதமான உப்பரிகை மேலேறிப பூவையணிகளு கூநதலை முடிததுககொணடு பெணகள் கழறசிகாய - பந்து - அமமானையாகிய இவைகளைக கூமைபான நகஙகளையுடைய கைகள சிவகக வீளையாடுகிறபோது, அவைகள வரிசையாகப பெரிய சிகாஙகளையுடைய பொனனூன மகமேருவினமேலே பலகாலும படிக தெழுகின்ற நட்சதிரக கூடடஙகளை யொதிருகின்றன எ - று.

கடலின மீனகள அளளிததள்ளி மேருவினமேலே விழுவனவெனக கோடலுமாம. 12

துடிறு டஙகிடை மாதர் கைபுனை தொடிமு முஙகிடு மாடமேல
அடிறு டங்கிட நடுநடங்கிட நுணிறு டஙகிட வமபொனின
கொடிறு டஙகுவ கடையு கதகெழு குரைக டாமெனி யனறியவ்
விடிறு டஙகுவ தென்னின மற்றினி யாவ தேதிக ராவதே.

இ - ள. உடுக்கைபோனற அவளுதலையுடைய இடையையுடைய பெண கள் கைகளிலே யணிந்த வளையலகள ஒலிகின்ற உபபரிகைமேல, அடி தலைவும, நடு அவளவும, நுனி அவளவும, அழகிய பரணமயமான கொடிகள் தவண்டாடுகின்ற ஒலியானது, கலியுகமுடிவிலே எழுமபி ஒலிகின்ற கட லோசையேயலலது, அதலாலதது விடிகின்ற இடி முழகுகமும ஒபபாகுமனறோ? இனி எதுதான ஒபபாகும எ - று.

பெண்கள் "அடி அடங்கிட கடுநடகிட நனிநடங்கிட" என்பவற் றிறகு முறையே, காறகிலமபு - அணிந்துள்ள இடைமேகலை - மார்பணிகளைச் சொல்லவுமாம். 13

தலவி யபபுறு மரபி யசகி று சாள ரபபுழை யால்விழும
புலவி யிற்பரி பநதி யின்னிரு புடைவி ழுநதுநு டஙகிய
கலவி யிற்பரி தரள மாமணி கங்கு னஙகைகை பறறியே
நிலவெ னக்கென வரியெ னகெனு நீதி யொபபன வீதியே.

இ - ள. இடததால அதிசயிகதததக நிலாமணி முறறததிலே, (முனனர்) உடலிஙல் (வருக்கிப்) பறிததெறிந்த முததகளும மாணிகஙகளும இருபுமததி லும வரிசையாக விழுநது கிடக்கைகள் (பினனர்த தங கணவரோடு) துவணட கிரீடையாகிய கூடலிஙலே (அம மணிகள) மழைநீர் போகுதற்கு விட்டிருகிற சிறிய சாளரம்போலவதான துவாரவழியே சிக்கி அப் பட்டணதது வீதிகளில வீழ்ந்துள்ள காகஷியாகை, இரவெனனும பெணணின கையைப் பறறிக கொணடு சநதிரன நீ எனகருகியவளாகெனறும, சூரியன எனகருகியவளா கெனறும் சொலலும தனமைபை பொதநதிருகதது எ - று.

புழையாலவிழுந் தரளமாமணி எனகூட்டுக மாமணி - மாணிகஙம. அரி சூரியன கலவிததொழில விளைபபார கை கால முதலிய உறுபபுகளால் தாக குணடு மணிகள சாளரவழியே சிநதினவெனக. 14

நீடு மாசையி னீவ தெணணுறு நெஞசி ஞாபல ராயினுமை
கூடு மாசையி னேடு முறறது கொளளு வாரவ ரினனமையால
பாடு மாதரி யாழி னேடுப யிறறு மாதர ரங்கினை
ரூடு பாதாதி னமபெ ருஙகொடை யணட வாணாக ணைஞசமே.

இ - ள நெடிதாக ஆசையுடனே கொடுதததறகே யெபபாணுஙனம மன முளள (ஆ -) பாடபெ றுகின்ற நரகாதார பிருநதாலும, தஙகளுககு கூடுவ தான ஆசையுடனே கடைதததை வாஙகிகொளளுகிறவராகள அநத ஜலலா திருததலிஞ்சல, பலவணண பழ னன வீணபுட னே கறறுகொளளு பெண களும, நாடகசாலைபல ஆடுகின்ற பெணகளும நாள்தோறும பெறுவதாய கொடைபபெ பருஙனாலை, ஆகாயவாசிகளுடைய மனமேபாய எ - று. 15

பாதி மாமதி யொதத வாணுத லுமப படட நிலஙகிட
சோதி வாகுழை வீச வெயபபுறை நிதாணம னிததொடை மின்னவே
கோதி வாரிமு டிதத பாரிய கொணடை நினறுகு லுஙகிட
வீதி வாய்வரு மாத ரேநில மினனு மேமகமு மெனபவே.

இ - ள். அரததசநதிரனை யொபபான பெருமை பொருநதிய ஒளியை யுடைய நெற்றியிலொட்டின பட்டமவினகவர, சோதி நீளுவதான கமமல அசையவும, மூஙகிலையொதத தோளகளுகமேலே இரத்தினமாலைகள மினன வும, சிகழறதது வாரிமுடிதது பருததிருகிற கொணடைகள் நிலைகொணடு

குலுங்கவும், அந்த வீதியிலே வருகிற பெண்களைக் கண்டே இந்த வுலகம் மின்ன லெனவும் மேகமெனவும் சொலலுகினறன எ - று. 16

நன்ன கர்ப்பெரு வண்மை யுநதிரு வுளுசி றபபுக வின்றிடின்
பொன்ன கர்க்குவ மிப்பர் பற்பல நூனெ றிப்புல வோரெலாம
அந நகாக்குவ மிக்க வொபபதி லண்ட ரண்டமு னீதகிலும
எந்ந காப்பொலி வநந கர்ககுநி காககு மென்ன வியபபுவேன்.

இ - ள் அனேகமான சாஸதிரமாக்களைளே யறிந்தோரகளெல்லாம் உல கத்திலே நல்ல நகருக்குளள பெரிதான அழகையும் செல்வத்தையும் சிறப்பை யுஞ் சொல்வதலல, பொணணகரதனை ஒப்பாகச சொலலுவாகள. அப்படிப பட்ட அப் பொணணகர்கு ஒப்பாகச் சொலலுதறகு ஒரு நகருமிலலே. அண்ட பகிரண்டங்களான எலலாவற்றிலுமுள்ள எந்த நகரினுடைய அழகை அந்த நகருக்கு ஒம்பாகுமெனறு யான சொலலுவேன எ - று. 17

ஆன சிததிர மாந காககுள லாநது யர்நதெழு கறபகக
கான கத்திடை வேலை புகுகதொர காசு நீளவரை யாமெனத
தான வாகுட ஞன வெற்பரி தாழ்சு டாக்குலி சக்கர
வான வாகுறை யோன மாநதுறை மண்ட பதனை விளமபுவாம.

இ - ள் அப்படிப்பட்ட வேடிகைகைளுகொண்ட பெரிதான அந்தப் பொணணகரிலே, பூ மலர்ச்சியுடனே உயாநதெழுந்து நிற்கினற கறபகக் காட்டி னிடததில், அசுராகளுக குதவியான மலைகளினிறகை வெட்டின ஒளி வீசு கினற வச்சிராயுததைக கையிலேநதிய தேவேநதிரன, கடலிலே போய முழு கின இரதனஙகளதிகமான மைநாகமலைபே நிகரெனனுமபடி, சபா மணட பததிலிருந்து அரசாளுகினற அழகை இனிச சொலலுகிறோம எ - று. 18

அததி வாச மிருததிவெணபடி கதத மைததத ளதததாய்ச
சிததி ரகுல கதத கடடளை செய்து யாததரு றடடினில
பததி யாயிர வாயி ரததப ருதந தூணகணி றுததிமேல
வைதத போதிகை யுதநி ரமபல வசசி ரநதினவ குதததே.

இ - ள். அடிவாரமழுகநி, வெளளைப பளிஙகினலே செயத தனவரிசையை யுடையதாய, வேடிகையோடே சுவானத தகடுகளாலே சந்து பதிவுசெய்து அதினமேலுயரமாகக கடடியிருகிற நிணைவுக குறட்டினமேலே, ஒரு வரி சைககு ஆயிரம ஆயிரம பருதத தூணகளை நிறுத்தி, அவைகளினமேலே வைத திருகினற போதிகைகளும, உததிரபகளும நுணகமாக வயிரததினலே செய திருகினறன எ - று. 19

இட்ட பததியி னிநதர நீலமி சைததித நிததசு வாகுமேல
மடட றசசுடா மரக கதநிலவு குதித நிதநி லதததி
விடட வாயிலி னடட துணமணி மேமு கதநத ராமணி
முடட வைததமு கடட தொணகதா முதத ணிநதமு கபபதே.

இ - ன். அப்படிச் செய்திருக்கிற வரிசைகளிலே இந்திர நீலங்களைச் சேர்த்து உயர்த்தியிருக்கிற சுவருக்குமேலே அளவில்லாமல் விளங்குகின்ற மரகதத்தினாலே செய்துயர்த்தின திலதத்துக்குக் கீழே (அதற்குள்ளே போக) வழி விட்டிருக்கிற வாயிலுக்கு ஊனறின காலகளானவை அழகிய கோமேதகச்சோதி வீசுவனவா யிருக்கும். மாணிக்கச்சோதியே மேலளாவுவதாக வைத்திருக்கிற முகட்டையுடைய அந்த மண்டபம் அழகிதான ஒளியையுடைய முதலாலங்கிருதமான முன்முகபடை யுடையது எ - று. 20

ஆளி சிங்கமி பம்ப ரிதந்திர ளன்ன மருசுக மெண்ணிலா
ஒளி தோறுநி றுதந்தி நீள்வயி டூரி யநந்நிரை தைததால
கோளி ருந்தன வோம டங்கலகொ ழுந்துவிட்டன வோருழுமம
வாளி ருந்தன வோமு கடடினில வைதத பூரண குமபமே.

இ - ள். யாளிக்கூட்டங்களும், சிங்கக்கூட்டங்களும், யானைக்கூட்டங்களும், குதிரைக் கூட்டங்களும், அன்னங்களும், கிளிகளுமாகக் கணக்கில்லாத ஒழுங்குகள் முழுதும் நிறைச்செய்து, வயிரியங்களையும் பரப்பியிருக்கின்றது. அததகைய சபாமண்டபத்தின மேன முகட்டிலே வைத்திருக்கிற பூரணகலசம விளங்குகிற காஞ்சியானது ஆதிசேஷனுடைய தலைகளிலுள்ள இரத்தினங்களைக் கொளுத்தலாயினவோ! இடி கொழுந்துவிட் டெரிகின்றனவோ! ஒளிக்கிளலலாகக்கூடின சூரியர்க ளிருக்கின்றனரோ! (எனறு சந்தேகிக்குமாறு இருந்தது) எ - று

மடங்கல் கொழுந்து - அக்கினிக கொழுந்தெனவும, கோள் - கிரகணங்களெனவுமாம. 21

காத மாயிர நானம ருங்குக ணிதத கனறுநி லகதொறுமம
பூத மாயிர கோடி கோடிபு ரைதத்தினை றுசுமநதிட
மீத டாநதுநி வநது மேனிலம விணடிட மூநதுவ ளாநதுபோய்
ஆதி நான்முக னாப நதநிறு மபபுரைதத்துமு யர்நததே.

இ - ள். பூரண கலசத்தையுடைய அச சபாமண்டபம, ஆயிரங்காத வளவு காலுபகத்திலும அளவுளளதாய விசாலித்த வீடங்களிலலாம, ஆயிரங் கோடானுகோடி பூதங்கள் வெளிப்பியனிறு தாங்க, மேலே கொருகி உயாநது, அதறகு மேலுலகங்களையுங் கடநது எழுநது வளாநது சென்று, உலகதத்துக்கு முதலான பிரமதேவனுடைய சதயலோகதத்தைக் கபபாலு முயாநதிருக்கின்றது எ - று. 22

அயன நிநதுவி நிதத வண்டம னைதது மிநநிக ரனறென
மயன நிநதுப டைதத சிதந்திர மணடப தத்தினி லங்கவன
வியன நிநதுகொ டுத்த வாதன மீது மாதொடுமெ வேத மூற
பயன நிநதுணா குவா தமபிரொடு பாக சாதனன மேவினான.

இ - ள். பிரமதேவன் அதனாது சிருஷ்டித்த அண்டங்களிலலா நிதறுச சமானமல்ல வெனனுமபடி, மயனுனவன எணணிச சமைத்திருக்கிற (வேடிக

கைகளையுடைய) அச் சிதம்பரமண்டபத்திலே, மயனவன் இவனது பெருமையைத் தெரிந்து செய்துகொடுத்திருக்கிற சிங்காசனத்தின மேலே தேவேந்திரன் இந்திராணியுடனேகூடி வேதசாஸ்திரங்களின பிரயோஜனந் தெரித்த பெரியோர்களுடனே கொலுவிருந்தான எ - று. 23

நாகி னின்றிடு மிருளை யுந்திரு மணிமு டிசசுடா நக்கிட
விராகி னின்றெரு கோடி ஞாயிறு மிகவெ ழுந்தன வாமெனப்
பெருகி நின்றெளிர் மகர தோரண மிசைசி றந்துபி றங்கிட
அருகு நின்றணி கவரி கோடிய ரம்பை மாதரி ரட்டவே.

இ - ள். பாதாளலோகத்திலுள்ள இருளைகூட இவனது சிறந்த இரத்தின கிரீடத்தினசோதி கவளீகரிக்கவும், ஒருகோடி சூரியர்கள் ஒரு காலத்திலுதிக்கூட மிக விளங்கிஞறபோல் அதிகமாய கிலெகொண்டு விளங்குகின்ற மகரதோரணமானது மேலே சிறந்து விளங்கவும, பக்கத்தில நின்று அழகிய சாமரைகளைக கோடி யரம்பாஸ்திரிகள் வீசவும் எ - று. 24

வெண்ணி ழுறறிதழ் முதத நீளகுடை பேணி ழுறறுவ தாயிரங
கண்ணி ழுறபட வேயி ருணடுக றுதது மீளவெ ளுபபதாய்த
தண்ணி ழுறசெய விநதி ராணித டமபெ ருவகுழ லாயகார்
ஒண்ணி ழுறறிரு மேனி தாவிட வுமபா மன்னனி ருநதனன்.

இ - ள். தேவேந்திரனை வெண்மையான காந்திவிளகுகின்ற நீண்ட முத்துக்குடையானது மேலே கிழல பரப்புவது, இவனுடைய ஆயிரங் கண்களுடைய ஒளிபடுதலினுலே இருண்டு கறுபபாய், மறுபடி வெளுப்பதாகிக் குளிர்ந்த நிழலைகொடுக்க, இந்திராணியினுடைய மிகவும நீண்ட கூந்தலாகிய மேகத்தினுடைய அழகிய நிழலானது இவனுடைய திரு மேனியிலே வீசவும கொலுவிருந்தான எ - று. 25

கலி நிலைத்துறை

சுராதா னவரோகே சராதும புருஷிதரா விசசா
தராசா ரணாபூ தாபைசா சாகடந திரகின
னராநா ரதனு கரியக்க ரகசா போறற
வரரா சனிருந தனனமா மணியாத னதமித.

இ - ள் தேவர்களும, அசுரர்களும, கேசரர்களும, அமபுருகளும, சித்தர்களும், விச்சாதரர்களும, சாரணர்களும, பூதர்களும, பைசாசர்களும, யாழினை மீட்டுகின்ற கின்னரர்களும், நாரதனும, நாகர்களும, இயகர்களும், அரகர்களும் அதிசெய்ய அச்சிரேஷ்டனன தேவராசன பெரிய சிங்காதனத்திலே யிருந்தான எ - று. 26

ஆதிதத னுடைம புலியாரல் புதனவி யாழம
சோதிப பெருமா மதிசசுக்கி ரன்செளரி தூம
கேதுப் பவனன் வருணன்ச மன்கே டிலாத
நீதிக் குபேரன முதலோர்க ணிறைநது மொய்ததார்.

இ - ள். சூரியனுடனே - சந்திரன் - செவ்வாய் - புதன் - வியாழம-சோதி வீசுகின்ற மிகப்பெரிதான புத்தியையுடைய சுக்கிரன் - சனி - அக்கினி - வாயு-வருணன்-யமன்-கெடுதலில்லாத நீதியைக்கொண்ட குபேரன் முதலானவர்கள் அச்சபையிலே நிறைந்து கூடினார்கள் எ - று. 27

சனகன் சமதக கினிமிக்க சனற்கு மாரன
அனகன் பிருகத திரிசததி யகததி யன்சோக
கனகன் சுகன்கா சிபன்கௌ தமனுபத தமபன்
பனகன் னுபமன்னி யன்சங்க னுரோம பாதன.

இ - ன. சனகன-சமதக்கினி - மிகுந்த பெருமையையுடைய சனற்குமா ரன்-அநகன - பிருகு - அகதி - சததி - அகதியன - சிறப்பைக்கொண்ட கன கன்-சுகன்-காசிபன-கௌதமன-ஆபதமபன - பனகன-உபமன்னியன-சங்கன் - உரோமபாதன் எ - று. 28

பாரதது வாசன் குமுதாக கனபரா சரனகாப
பூரதது வாச வடமீ னசைபூண் வசிடடன
வீரதது வாசந திசைவீ சியகோ சிகன்னந
நேரத்து வாச வனைநண்ணி நிறைநத னைநகா.

இ - ன். பரத்துவாசன - குமுதாகனன - பராசரன - கர்ப்பூர வாசங் கொண்ட அருந்ததி விரும்புகின்ற வசிஷ்டன-தனது வீரபரிமளமே எட்டுத் திசையிலும் வீசுவதான விசுவாமித்திரன ஆகிய இந்த முனிவர்களெல்லாம் அப்போது தேவேந்திரனைகண்டு நிறைந்து கூடினார்கள எ - று. 29

அருமா மணியா தனமனனவா யாககு நல்கி
இருமா தவததீ ரெனயாரு மிருந்த பின்னா
திருமா முடிசாய்த தெழிநசெங்கை யமைதது விண்ணோர்
பெருமான் கனிவாய் மலாநநின்ன பேச லுற்றான்.

இ- ள். அப்போது அருமையான பெருமையையுடைய ஆசனங்களை அடர்களெல்லோர்களுங் கொடுத்து, பெரிய தவத்தை யுடையவர்களே! இருங் கள் எனறசொல்ல, அவர்களெல்லாமிருந்த பினபு, தேவராசனன இந்திரன தனது சிறந்த பெரிதான தலையை வணங்கி, அழகான சிவந்த கையை நீட்டிக, கொவவைக்கனிபோனற வாயைத்திறந்து இபபடிப்பட்டவை களைச் சொல்லத் தொடங்கினான எ - று. 30

பாய்மைக கலோலக கடல்சூழ் புவிபார்த்தி வாக்குள்
தீமைக் கும்வேகச சிலுகுக்கு மிடங்கொ டாது
வாய்மைக் குரன்னூல் வளனுக்கு மனத்தி லுற்ற
தூய்மைக்குமிகார் தமையாய்ந துனிர்சொன்மி னென்றான்.

இ - ள். கரைமேலே மோதுவதான கறுத்த அலைகளைக்கொண்ட கடல் சூழ்ந்த உலகத்திலுள்ள அரசர்களில் நாம ஆளுகிற நாடுகளைவிடவும் பாவங்களுண்டாகுதற்கும் விரைந்து பறந்துகின்ற தனபதியிடமும் இடங்கொடுக்காமல் மெய்ம்மைகளும், நல்ல சாஸ்திரவிசாரணைகளும், அந்த விசாரணை மனதிலே பொருந்தின நன்மைகளும் மிகுந்த யோகியர்களை நீதன் தெரிந்து இனனு னெனறு சொல்லுங்களெனறு சொனனனை எ - று. 31

நறையோ கியினு ளயிராணி நலநதி ளைக்கும்
இறையோ கியமாற் றமியாவருங் கேடட பினனர்ச
சிறையோ கிமமேல வருநான் முகன்செல் வன்றெய்வ
மறையோ கியநீதி வசிடடனெ டுதது ரைபபான்.

இ - ள். பரிமளிதத்லைக்கொண்ட கூந்தலையுடையவளான இநதிராணியின் சுகத்தை யனுபவிக்கின்ற தேவேந்திரன சொனன வாதத்தையை எல்லோரும் கேட்டபினபு, இறைவையுடைய அனனதத்தினமே லேறிவருகிற சதாமுகக்கடவுளுடைய புதநிரனுடைய தெய்வதத்னமைகொணட வேதங்களெல்லாந் தெரிந்த வசிஷ்டமகாமுனிவா (அபபடிபபட்ட அரசனை இனனு னெனறு) சொலலலானா எ - று. 32

பாருக் கொருவனபர தாரச கோத ரன்விவம
போருக் கொருவன் புகழுககு மறையபபொ ருடகும
நேருக்கும் வீடா மனு நூ னெறிககும பொறைககும்
ஆருககு மிககா னரிசசநதிர னுகு மெனறுன்.

இ - ன். இந்த லோகதத்திலே ஒருவரும நிகரிலலாதவன. பினனும் அந்நியர் மனைவிமகளுகுச் சகோதரனனவன. விவவிதான சணடை செய்கிறதிலும நிகரிலலாதவன. கோதகிகும வேதாநத உணாவுகும், அந்த அாததபபடியே நடகிற ஒபபுகும, மோகஷமாகதத்தை யளிகக வல்ல மனுசாஸதிர மாகதத்திகும, பொறமைகும எபபடிபபட்ட யோகியகளுகும நிறந்தவன. (ஆகவே) அரிச்சந்திர மனனனை தகவனனு னெனறு சொனனார் எ - று. 33

அன்னு னதுகூறிட மைநதரை யடட தாலும
முன்னு ளமாவென றெருதண்டின முடிதத தாலும
தனனு லுணராத சலதத்தினன முன முனறு
கொனனார் தவததோஙகிய கௌசிகன கூற லுறுமுன.

இ - ள். அநத வசிஷ்டா அபபடிச்சொலல, அபபோது தான புதநிரரைக் கொனறதனாலும, முனனளிலே தான பொருபோரை ஒரு தணடினாலே வெனறு தனனை முனிவனுகுச் செயததனாலும, தனனாலும் தெரிகது கொளளகூடாத கோபதத்தையுடையவனாக கொதிபபுகொணடு பெருமைபொருநதிய தவத்தினாலுயர்ந்த கௌசிகனன விசுவாமிதிரமுனிவா சொலலதொடஙகினார் எ - று.

"மைத்தரை யட்டதாலும் - முன்னுமர் வென்றெரு கண்டின்முடித்த தாலும்" என்பது.

காசிராஜன் புதல்வனாகிய கோசிகன வேட்டையாடும்படி வனஞ் சென்ற பிரமரிஷியாகிய வசிட்டமுனிவர் தவச்சாலையை யடைந்து, அவர் காமதேனுவைக்கொண்டு செய்கின்ற விருந்தண்டு, அப் பசுவைக் கேட்க, அவர் கொடாததால் கட்டிப்பிடித்தனன். அது உடனே சிலிர்க்க, பல மிலேச்சர் தோன்றி அரசன சேனையை யழிக்க, கோசிகன புதல்வர்களாகிய நூறுவர் இது முனிவன வஞ்சகமென்று போர்செய்ய, வசிஷ்ட முனிவர் விழித்துப் பார்க்கச் சாம்பராயினர். அதுகண்ட கோசிகன, முனிவருடன போர்செயது செயிக்கச் சக்தியற்று "அரசர் வலலமையினும முனிவா தவ வல்லமை சிறந் தனதாதலின் யானுந் தவஞ் செய்வேன" என்று அருந்தவஞ செயயச்சென றார் எனபதாம். 34

வெய்யன் பதகன் பாதார விருப்பன வீணன்
பொய்யன் னிறையுமபொறை யுஞுறி தூமமில் புல்லன்
கையன் கபடன் கயவன் றணிநலல னென்றிவ
வையன் றிருமுன் னுரைதகாயிதென் னுக வென்றுன.

இ - ன். பொல்லாதவனும் பாதகனும் பாதார இச்சையுள்ளவனும் பயன படாதவனும பொய்யனும மனவொடுக்கமும பொறுமையும கொஞ்சமேனும் இல்லாத அறபனும் வஞ்சகனும கபடனும ஆன ஒரு புதியீனனே மிக நலலவ னென்று இந்த அரசன சமுகத்தில நின்று சொன்னீரே! இதனல் யாது பய னுக கருதியென்றா எ - று. 35

தீவெந தொழிலின்றி யொப்பறறமெய்ச செவவி யோணக்
காய்வெந திறலாலிவை கூறிய கௌசி காநின
வாய்வெந திலென் மனமமிவந திலை வமபு சொன்ன
நீவெந திலைதெய்வ முநினவயிற் பொய்தத தென்றுன.

இ - ன். அதறகு (வசிட்டமுனிவா) தீயனவான வெவவிய செயகைகள் ஒன்றுமிலலாமல் நறசெயகைகளாலே நிகரற்ற செவவைக குணதைதயுடைய மெய்யனென அரிச்சந்திரனுக்குறிதது உமமுடைய கோபிகின்ற வெவவிய பலத் தைதகொண்டு இப்படிச்சொனன வெளிசிகமுனிவரே! இவவாறு சொல்வதான உமமுடைய வாயும வேகாதிருகின்றீர்; உமமுடைய மனமும வேகாதிருக்கி றீர்; இப்படி வீணன வார்தைதகளைச சொனனீரும வேகாதிருகின்றீர்; (வேகச் செய்யாதிருகின்றதினால) தெயவமும உமமுடனே கூடிகொண்டு பொய்யா யிருகின்றது எ - று. 36

தெய்வந தணிநொருது வசிட்டனிச் செய்தி செப்பக்
கைவந்த கொடுந்தொழிற் கௌசிகன கன்றி நோக்கிப
பொய்வந்த நின்வாய் புழுவாகுத லன்றிப் பொய்யா
மெய்வந்த வென்வாய் மனமமேவல வென்று சொன்னன்.

இ - ள். வசிட்டமுனிவர் தெய்வத்தை கொந்துகொண்டு இவ்விதங்களைச் சொல்லவே, கொடுஞ்செய்கையே கைகூடுவதான விசுவாமித்திரர் கோபித்துப் பார்த்து, பொய்ச்சொற்கள் சொனன உன வாய்ப புழுதஅச் சித்துமே யல்லது, பொய்ச் சொல்லாமல மெய்யே வருவதான என வாயும, மனமும் வேறு தெனற சொனனா எ - று. 37

புனங்கொண் டசெநதீப் புயரூவி யெழுநத தேபோல்
மனஙகொண் டடங்காப பெருவனமை வசிட்டற கெய்திக
கனஙகொண் டகற்ப முடிவினக ஞுருநதிரன் போல்
சினஙகொண் டெழுநதான விழிததீதிசை தோறுஞ் சிநத.

இ - ள். காட்டிலே பிடித்த நெருப்பானது மேகமண்டலத்தனவு நிமிர்ந்து ஜ்வாலாதாறபோல, வசிட்டமுனிவருக்குப பெரிதான சாமர்த்தியம மனதிலே தோனறி அடஙகாதுண்டாகி, தகனமான பிரமகற்பமுடிவில தோனறுகிற கால ருத்திரனைபபோல கணகளிலே யுண்டாகி நெருட புபொறி வந்தது திகிலுஞ சிதறக கோபஙகொணடு எழுநதிருநதா எ - று 38

தாங்கிற றிலனகௌசிகன ஞுனுமன வாறு சீறறம
ஓஙகக கதிதது றறன ஞுறறவப போதி ரணடு
பாஙகிற படுசெந தழலபமபியுற றஙகு மிஙகும
நீஙகிற றிலைநீள கொழுநதோடி நிமிரநத தனறே.

இ - ள அதறகு விசுவாமித்திரரும பொருதவாய அடபடியே கோப மெனமேலாக அதடடிககொணடு நினறா, நிறகிற அபபோது அவரிருவரிடத திலு முணடாகுகிறை சிவநத கோபாக்கினியானது நெருஙகிக ளாசது மேலுக கீழும விடாததாய நீணட கொழுந்துசென றுயாகத்தி எ - று. 39

கானக திகழ்தா மரைகளட பிறநதுறற புததேள
தானக தணைநாடி யெழுநதெதரி தாகக லோடும
வானென் படுமவை யகமென்படு மெனறு வாஞ்சா
கோனென் றுநடுங் கியலோகது குலைநித முநதான.

இ - ள. நெருப்புச் சுவாலையானது, வண்டுகளிராகம் பாடுவதான தாமரை மலரிலே பிறந்திருக்கிற பிரமதேவனுடைய உலகமெல்லாம் பாவிக ளாக்கி வீசும்போது, தேவாகளுகாசரணன இநதிரன ஆசாசத்தான எனன பாடுபடுமோ பூலோகந்தான எனன பாடுபடுமெனறு பயத்தி அலைந்தி குலைத்து எழுந்திருந்தானை எ - று. 40

ஆற்று நெடுவஞசின மாறறி யமாததி யுளளம
தேற்று மகவானறிருச செமமலாக மைய மைதது
கூற்றுல் விளைவாவன கண்டிடிற கூறு நீமை
தோற்று லிழிதகது செய்வதென் சொன்மி னென்றான.

இ - ள். ஒருவராலும் தணிக்கக்கூடாத அவ்விருவருடைய கெடிதான வெப்பங்கொண்ட கோபதாபத்தை இந்திரனுடைய தணியப்பண்ணி, அமரும்படி செய்து, மனதையுற்றறிந்து, தனது சிவந்த மலர்போலுங் கையால அடக்கச் செய்து, உங்கள் சொல்லின படி அரிச்சந்திரனிடத்திலே உண்டானவற்றைப் பரிசோதித்தால், நீங்கள் சொலலுகிற குணத்திலே ஒருவர் பட்சம் தோற்பா னால் தோற்றவர் தாழ்ந்து செய்யத்தக்கது யாது சொல்லுங்களென்று சொன னான எ - று. 41

அனபாற கடலாய வசிடட னழன்று மன்னன்
றன்பாற றவறுண் டெனக்கௌசிகன் சாய்க்கி னன்றே
எனபாற றவமவிட் டிழிகடடலே யோட்டி னேநதித
தென்பாற றனிசசெலகுவன் யானிது திண்ண மெனறான்.

இ - ள். அனபிலே கடலபோலபவராகிய வசிட்டர் கோபங்கொண்டு அரிச்சந்திரனிடததில நான சொலலுவதறகுத தவறுணடாக இந்த வீசுவா மிததிரன காட்டினால், அபபோதே எனனிடததுளள தவமெல்லா மிழந்து, தாழ்ந்த புலைச்சேரிகுப போயத தலையோட்டிலே பிச்சை வாங்கி யுணடலைந்து யமலோகதததுகுத தனிதது போகக்கடவேன; இது சத்தியமெனறு சொனனா எ - று. 42

மாறு நெறிகொண்ட வசிடடனம மனன னுள்ளம
வேறு மெனினிச சபதததை விளமபு வாமென
தேறு வினிநின சபதததையித தேவா கோனமுன
கூறு யெனநாத தன கோசிக னுககு ரைததான.

இ - ள். நாரத மகாமுனிவர், விஸவாமிததிரரைப் பார்தது, மாறுபடாத நீதியையுடைய வசிஷ்டா, அந்த அரிச்சந்திரனுடைய மனமானது தாம சொல் வதற்கு வேறுகுமானால் இபபடிபபட்ட சபதததைச் சொலலுவாரோ? சொல லார். ஆகையால, இனிமே நமமுடைய சபதததை இந்த தேவேந்திரனுககு முனனே தெளிவாக சொலலகடவீரென்று சொனனா எ - று. 43

நன்று குகவென் றவனுரை தனுக்கு ரைத்துப்
பின்று திவன்போற பெருமபாடை பிதற்ற மாட்டேன்
வென்று னெனின்யான் செய்த மெய்ததவந தன்னிற்பாதி
குன்றும லீவே னெனக் கௌசிகன் கூறி னனால்.

இ - ள். அந்த வீசுவாமிததிரர் கல்லது, அப்படியே ஆகட்டுமென்று நார தரைப் பார்த்துச் சொல்லிப், பின்பு அந்த வசிஷ்டரைப்போல் பெரிதான சப தத்தைச் சொல்லமாட்டேன; அவர் வெல்லுவாரேயானால் நான செய்திருக கிற மெய்பான தவததிலே பாதிகுகு குறையாமல் கொடுகிறேனென்று சொன்னார் எ - று. 44

அமையும மமையுமமிஃ 'தியரிச் சநதி ரன்பால
சமையுஞ் சபையினறிறம் யாவதுஞ் சாற்று முமல்
எமையுஞ் சுரர்காவலி லென்று மிருததி நீயிச
சமையந துறநதே கெனப்பின்னருஞ சாற்ற லுற்றான்.

இ - ள். நாரதர் இதுவே போதும, போதும். அரிச்சந்திரனிடததில உண டாகுவதான சபையினிடத்திலே நானபோய் இங்கே கடந்த காரியஙகளில் எவ்வளவும் விளங்கச் சொல்லாதபடி எனனையுந் தேவாகள் காவலுககுளளே நீர் தெரியச்செய்கிற வரைககும இருககப்பண்ணி, இத்தடசணமே நீர் இவவிடம் விட்டுப் போமெனறு கூறிப பினனுஞ் சொலலுகிறா ஏ - று. 45

ஆதிதத னருங்குலத தண்ணலே நண்ணி யான்ற
நீதித தொழிலுந நெறியுநதரு மதறி னேரும
சாதிதத வுன்றன் சமைப்பாற சமர்ததாறறு மாறறுற
சோதித திடுபோ வெனச சொல்லியச சூழ லுற்றான.

இ - ள். சூரியகுலததிற பிறநத அரிசசநதிரனிடததுகுப போய் அங் கமைந்த நீதிககிரமமும, தருமததினது சோமையும, இங்கே சொனன உம முடைய முயறசியினலும, உமமுடைய சமாதானதை முடிக்கும வகையினலும பரிசோதிததறிந்து கொளளுமெ; போமெனறு (நாரதமுனிவா) சொலலி அநத தேவர் காவலுசகுன ளிருந்தா ஏ - று. 46

அக்கா லையிலந தவருஞ்சபை யுஙகு லுநது
தொகுகா முனிவோ பலருநதஞ சூழல சாநதா
மைகுகா நிறவண்ணலே வாழ்ததியக கௌசி கன்போய்ப
புகுகான் முதல்வைகிய பொனமலைச சாரற் பொங்கர்.

இ - ள். அப்போது அந்த அருமையான சபைகூட்டங கலைந்து அங்கே கூடியிருந்தவாகளான முனிவாகளெலலோரும தஙகளிடம போனாகள. அந்த விசுவாமிதிரா கறுதத மேகம்போலு நிறைதததையுடைய இநதிரனை ஆசீர் வதித்து முனனே தாமிருந்த மகமேருவின சாரலிலேயுள்ள சோலைகுப போனார் ஏ - று. 47

இநதிர காண்டம முறறறிற்று.

ஆசிருததம-458.

உ

கடவுள் துணை

மூன்றாவது

வஞ்சனைக் காண்டம்

கலி விருத்தம்

திருந்து செஞ்சொற் செழுமறைக ளெளிகன
பொருந்து நீர்க்கடற பூதலஞ் சாந்துபண்
டருந்த வம்புரி சாலிய ணந்துபுக்
கிருந்த னன்பின் னிகழ்ந்த தியம்புவாம.

இ - ள். திருத்தமான செவ்விய சொற்களைக்கொண்ட செழுமையான வேதமுணர்ந்த விசுவாமித்திரரானவர், ஜலமயமான கடலாற்சூழ்ந்த பூலோகத்துக்கு வந்து முன்னே தாம அரிதான தவத்தைச் செய்திருந்த பன்னசாலைக்குள்ளே போயிருந்தார். பின்பு நடந்ததைச் சொல்லுவோம் எ - று. 1

செவ்வி யனறனை தீயவ னென்றியாம
வெவ்வி யற்பட விண்ணவர் முனபுகல
அவ்வி யதனைமெய் யாககு மருந்திறம
எவ்வி யற்றென றிதயததி லெணணினனை.

இ - ள். விசுவாமித்திரர், நல்லகுணங்க ளெட்டவனென்னுங் காம கொடுஞ் செய்கை தோன்றாத தேவாகளுக்கு முன்னே சொன்ன பொருமைச் சொல்லை மெய்யாகச் செய்கிற அரிதான வகை எவ்வகையாலாகுமென்று மனதிலே ஆலோசிக்கலானார் எ - று. 2

விண்ணி ழிந்து விரிமலர்ச் சோலையின்
கண்ணி ருந்த கவுசிகற காண்டுமென்
றெணணி கந்த முனிவாவர தீண்டுபு
மண்ணில வீழ்ந்து வணஙகி யிருந்தனர.

இ - ள். அப்போது, ஆகாயதத்தைவிட்டிறங்கி மலர்ந்த பூஞ்சோலைக்குள் விருக்கிற விசுவாமித்திரரைப் பார்ப்போமென்று கணக்கில்லாத முனிவர்கள் வந்து கூடிப் பூமிமேலே படியவிழுந்து வணங்கி யிருந்தாகள எ - று. 3

இருந்த பினன ரிருளறு நன்குண்ட
தருந்த வதவர னேவரு மையரீ
பொருந்து பொன்னகா புகபபி னுற்றது
திருந்த வேயருள் செய்கென்று செபபினர்.

இ - ள். இப்படி யிருக்கபின்பு, மயக்கந் தீர்ந்த நல்ல குணத்தையுடைய அருமையான தவமுனிவர்களெல்லாரும் விசுவாமித்திரரே! நீர் தேவர்களிருக்கிற பொன்னுலகத்திற்குப் போனபோது அங்கே நடந்ததைச் செவ்வையாகத் தெரிய அருளிச்செய்ய வேணுமென்று கூறினார்கள் என - று. 4

கொற்ற வாசவன் கூறிய மாற்றமும
மற்றிரூர் வாய்மை வசிட்டனு ரைத்ததும்
உற்ற வாறு முணர்த்துத லின்றியே
கற்றிரூர் வஞ்சனைக் கட்டுரை கூறுவான்.

இ - ள். வெற்றி பொருந்திய தேவேந்திரன சொன்ன விசேஷமும், அதற்கு வேறொருவார்த்தை வசிட்டர் சொன்னதும், அதற்குத் தாம் பேசின வகையுஞ் சொல்லாமல், வேறொன்றைக் கற்பித்து வஞ்சகமான கட்டுவார்த்தை சொல்லுகிறார் என - று. 5

தெரியு நீண்மறைத தேவர வைகளணை
பெரிய மாதவர் பேசிய வேளவியில்
அரிய தொன்றுமு டிகுமு வாவினுல
கரிய வோலக் கடறபுவி யெய்தினேன.

இ - ள். நெடிய வேதங்களோத தெரிந்திருக்கின்ற தேவர்கள் சபையிலே சிறந்த பெருமையைக்கொண்ட முனிவர்களாலே சொல்லுகின்ற யாகங்களிலே அருமையாகிய ஒரு யாகத்தை செய்து முடிக்கவேணுமென்கிற ஆசைகொண்டு கருநிறமாக ஒலிக்கிற கடலுழுத்த உலகத்திற்கு வந்தேன என - று. 6

சொல்வ தொன்றுண்டு கேடகுத துணிந்திலேல
நல்ல தென்று கவுசிக ஞட்டினை
அலல தாயினு நினசொன் மறுத்திடல
வல்ல மோவென்று மாதவர் கூறினார.

இ - ள். அதற்காக நான சொல்லுவதொன்றிருக்கின்றது; அதை நீங்கள் கேட்கச் சம்மதிப்பீர்களானால நல்ல காரியமென்கிற கௌசிகரான விசுவாமித்திரர் சொன்னார். அதற்கு அந்த மகா முனிவர்கள் தகாத காரியமாயிருந்தாலும் தேவரீருடைய சொல்லைத தடுத்துச் சொல்லமாட்டுவோமோவென்று கூறினார்கள் என - று. 7

அருள யோததி யரிசசந திரனெயுற
றிருள றுமபெரு வேளவிகி யானசொலும
பொருட ருமபடி யினறுபோ ருததிநீர
வருக வென்று மறைமுனி கூறினன.

இ - ள். கொடுகருஞ் செயகையையுடைய அயோதியாபுரியை ஆளுகின்ற அரிச்சந்திரனை நீங்கள்போய்க கண்டு குறைமறற பெரிதான யாகதைக் காக தான கேட்கிற திரவியஞ் கொடுகருமபடி இப்போதே அவனைச் சம்மதப்

படித்திக்கொண்டு நீங்கள் வாக்கடவீர்களென்று வேதமுனிவரான விசுவாமித்திரர் சொன்னார் எ - று. 8

கேட்ட போதி லெழுநது கிரிபபெருங்
காட்டை நீங்கிக் கடிபொழி னீங்கியே
கூட்ட மோடு குளிர்புனற் கோசல
நாட்டை நண்ணினர் நான்மறை யாளரே.

இ - ன். அத்தச் சொலலைக கேடடவுடனே நானகு வேதங்களும் பாராயணஞ் செய்கிற முனிவர்கள் கூட்டதுடனே எழுந்திருந்து மலைகளைச் சூழ்ந்த அந்தவனத்ததை கடந்துசென்று வழிபிலுள்ள பரிமளச் சோலைகளையுங் கடந்துபோய்க குளிர்ந்த கங்காஜலம பெருகுவதான கோசல நாட்டை அடைந்தார்கள் எ - று. 9

கன்ன லோங்கு கழனியிற பொன்னிறச்
சென்னல் கால்பொரச சேககையின மேவிய
அன்ன மெங்கணு மோடுமணிநகர்
மன்னர் மன்னவன் மண்டபத தெய்தினர்.

இ - ள. கரும்புகள் வளர்ந்திருகினற வயலகளெலலாம், பொன்னிற நெற்கள் அசைந்து காற்றால சாமரம்போல வீச, தாமரைமலராகிய படுக்கையிலே தூங்குகினற அனனப்படசிகள எவவிடதிலும் பறந்துசென்று சஞ்சரிப்பதான அழகு பொருந்திய அயோததிபாபுரிகளுள்ளே சென்று, ராஜாதிராஜனை அரிச்சந்திரன கொலுவிருகினற சபாமண்டபதகதுளளே போனார்கள் எ - று. 10

எய்தி னுரை யிறைஞசி யிருதகியே
நொய்தின் மன்னவன் மாமுக நோகுறீஇ
வைதி கதிரு மாதவத தோவாத
செய்தி செபபுமென நுணுரை செய்குவா.

இ- ன். அப்படிவந்த முனிவாகளை வணங்கி (அரிச்சந்திரன) இருகைச் சொல்லி, விரைவிலே அந்த முனிவாகளுடைய திருமுகங்களைப் பாரத்து வேதகிரமமாய் கடகினற மிகபபெரிய தவமுனிவாகளே! நீங்கள் வந்த காரியததைச் சொல்லுகளென்று சொனனன. அதறகு அம்முனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 11

மனன கேளொரு வாசகம கெளசிகன
சொன்ன துண்டது நல்கதது ணிநதிடின்
இன்ன தெனறிஙகி யமபுது மென்றனா
பின்னர் மனனவன் பேசத தொடஙகினன்.

இ - ள். அரசனே! கேட்பாயாக: விசுவாமிதிரா ஒரு வார்த்தை சொல்லியனுப்பினதுண்டு; அதை நீ ஒப்புகொண்டு கொடுகைச் சம்மதிப்பீரேயானால்,

அது இன்னதென்று சொல்லுகிறோமென்றார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்ன பின்பு அரிச்சந்திரன் சொல்லத் தொடங்கினன எ - று. 12

இறுதி யெய்த லெனினுமி னிதுமற
றறுதி யற்றுள தாயெற்க மைவீதல்
உறுதி நீருரை செய்ததற கொதிடப
பெறுதும யாமென மாதவர் பேசுவா.

இ - ன். உங்களுக்கு கிட்டாததாய், எங்களுக்கு கிட்டுவதனால, கெடுதி வருகிறதானலும் கல்லதே. அரசர்களான நாங்கள, நீவிர் உறுதியாகச் சொனனதற்குச் சம்மதமாகுவோம் எனறு (அரசன) சொல்ல, அதற்கந்த தவமுனிவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 13

சந்தி ராதிதர் தானவர் வானவர்
இந்தி ராதிக ளியாவர்க்கு மெய்திட
வந்தி ராவொரு வேள்விவ ளர்பபதை
நொந திராமுறற நுண்ணிதி னெண்ணினேம்.

இ - ன். சந்திரன - சூரியன - அசுராகள் - தேவர்கள் - இந்திரன் முதலான வர்களும் வல்லாருக்கும் செய்வதற்குக் கூடாத ஒரு யாகத்தைச் செய்வதற்கு வருத்தப்படாமல் முடிக்க அதி சூட்சமாக ஆலோசித்தோம எ - று. 14

வேநத வப்பெரு வேள்விகி ருமபொருள
ஈநதி டறகுரி யாரெவ ரென்றறியாம
ஆய்நத னமமுனி யன்றிமற றில்லெனுப
போந்த னமமென மனனன் புகலுவான.

இ - ன். அரசனே! அத்தப் பெரிதான யாகத்துக்கு வேணடின அதிக திரவியமெல்லாம கொடுக்கத தகவாகள யாரெனறு நாங்கள் ஆராய்ந்து பார்த்தோம்; கொடுகிறதற்கு உனனையல்லாமல் வேறொருவரு மில்லையெனத் (தெளிந்து) வந்தோமெனறு கூற, அதறகு அரிச்சந்திர சொலலுகிறன எ - று. 15

பரவு மிப்பொருள் பற்றவு மக்கது
தரலெ னக்கியல் பென்றரிச் சநதிரன்
திரவி யங்கொடு வமமெனச செபபலும
பிரம சாரிகண் மீளவும் பேசுவார்.

இ - ன். உங்களுக்கு அதிகமாக வேண்டிய இக்கத திரவியத்தை நீங்கள கொள்ளும்படி கேட்டபடியே அதைக கொடுக்கிறது எனகு நீதிதானென்று அரிச்சந்திரமகாராஜன் திரவியங்கொண்டு வாருங்களென்று சொல்லும் போது, பிரமசரியத்தையுடைய முனிவர்கள் மறுபடியும் சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 16

இன்று வேண்டல மியாகமி யற்றிடும்
அன்று நல்க வமையுமெ மக்கென
நன்று நனெறென மன்ன னவின்றபின்
நினறு வாழ்த்தகி நெடுநகர் நீங்கினர்.

இ - ள். இப்போது வேண்டாம்; நாங்கள் யாகஞ் செய்கிற அப்போது நீ எங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்ல, அதற்கு அப்படியே நல்லது கலெனறு அரிச்சந்திரன் சொனனபினபு முனிவர்க ளெழுந்திருத்து ஆசீர் வதித்து அந்த நெடிய நகரைவிட்டுப் போனார்கள் எ - று. 17

சேநெல் வெண்ணெல் விளையுஞ் செறுக்களும்
கன்னன் மன்னுங் கழனியுஞ் சோலையும்
அன்ன மாடுந் தடமும கன்றுபோய்ப்
பன்ன சாலைப் பழுவத்து ளெய்தினர்.

இ - ள். செந்த நெல்லும், வெள்ளை நெல்லும் விளைவதான வயல்களும், கரும்புகள் விளைகிற இடங்களும், சோலைகளும, அன்னங்கள் சஞ்சரிக்கிற குளங்களும் கடந்துபோய். விசுவாமித்திரரிருக்கிற பனனசாலையையுடைய சோலைகளுள்ளே சென்றார்கள எ - று. 18

அன்ன காலை யருந்தவக் கௌசிகன்
தன்ன டிததுணைத தாழ்ந்தரிச நதிரன்
பொன் னளிக்கப் பொருந்தின னென்றவர்
சொன்ன பினனாதஞ் சூழலிற் போயினர்.

இ - ள். போன அப்போதே அந்த அரிதான தவமுனிவர்கள் விசுவா மித்திரருடைய பாதங்களிரண்டினிலும் விழுந்து வணங்கி, அரிச்சந்திர மகாராஜனை நமகு வேண்டிய திரவியங் கொடுக்கச் சம்மதித்தானெனறு அந்த முனிவர்கள சொனனபினபு தங்களிடங்களுகுப் போனார்கள் எ - று. 19

வீடிவ ணங்கி யருந்தவர் போனபின்
கூடிது சிற்சில தினகள கழித்துநீள்
வடிசு டர்ப்படை மன்னனைக் காணிய
கொடிய பாதகக் கோசிகன் றேன்றினன்.

இ - ள். அந்த அரிதான தவமுனிவர்கள் தம்முடைய பாதங்களை வணங் கிக்கொணடு போனபின்பு, விரைவிலே சில சில மாதங்கள்போய், நீண்ட கூர்மையான ஒளியைக்கொண்ட வேலாயுததையுடைய அரிச்சந்திர மகா ராஜனை காணுதற்குக் கொடுமையான பாவஞ்செய்ய எண்ணின விசுவா மித்திரர் வந்தார் எ - று. 20

கெடுக்க வந்தன னென்றுகி லேசியா
இடுக்க ணுற்றிளந் தென்றலி யம்பிட

மடுக்க ளும்மலர் வாவியுஞ் சோலையும்
நடுக்க மெய்திய லங்தன நாடெலாம்.

இ - ள். இனந்தெனறற்காற்று கெடுதிசெய்ய கத்தாளென்றுமிலேசப் பட்டு மிகவுத்துக்கித்துச் சொல்வதுபோல வீச, அதனுலே அந்தகோசலநாடு முழுதும் மடுக்களும், தாம ரக்குளங்களும், சோலைகளும் நடுக்கங்கொண்டு அலைதலாயின எ - று. 21

கள்ள நீதிக் கௌசிக னெண்ணிய
துள்ள மாற வுணர்ந்துள மந்திகள்
துள்ளி நீங்கின சோலைக டோறுமென்
புள்ளி ரிந்தன பொய்கைக டோறுமே.

இ - ன். களளமான ஒழுங்கைக்கொண்ட விசுவாமித்திரர் ஆலோசித்து வருகிறதைத தங்கள் மனதாரத்தெறிந்து இளமையுள்ள குரங்குகள் சோலைகளெல்லாம குதித்துப போயினபோலாயின. குளங்களில்லெல்லாம் மிருதத்தனமையவாய நீர்ப்பறவைகள் அஞ்சியிருந்தனபோ லாயின எ - று. 22

அலைகள் சாய்த்தகல் வாவியின் மீனெலாம்
நிலைகள் சாய்ததய னீங்கின வாழைகள்
குலைகள் சாய்ததயல குபபுற்று நினறன
தலைகள் சாய்த்தன சாலியி னீட்டமே.

இ - ள். அலைகளோதி அதனறிருக்கிற குளங்களிலுள்ள மீனதெல்லாம் தங்கள் நிலைகளை விட்டுத தூரதேத போகலாயின வாழைமரங்களெலலாம குலைகளைச்சாயுமபடி விட்டுக்கொணடு அருகே குனிந்துநினறன நெறபயிரின கூட்டமெல்லாம தலைகள் வளாதுநினறன எ - று. 23

எள்ளை யேய நிவறறெடுத தார்கையில்
பிளளை யாதலிற பெய்மலாக காடெலாம்
கிள்ளை பாடின கேகய மாடின
களளை யுண்டலின் வண்டுக ளிததவே.

இ - ள். கிளிகள், எடுததவர் கையிலுளதாகிய பிள்ளையாணபடியினுலே எள்ளையொதத அறிவும் இலலாமல், மலர்களைச் சிந்துகிற சோலைகள் முழுதும பாடத்தலாயின. மயில்களுமாடின. தேனைக குடிதத்தினுலே வண்டுகள் மயக்கங்கொணடிருந்தன எ - று.

நீமையுணடாளுதாகச் சொல்கிறதுபோல் இக் காலக்கு பாடல்களிலும் காட்டுவளமான கனமையையே சொலலியதாகக கொள்க. 24

மாட மாளிகை மண்டப மாமதில்
ஆட ரங்க மகழிற் புளங்குவ

கேட னெய்தக் கிடுகிடுக் கின்றபோல்
நாட நிச்ற நகரிடை நண்ணினான்.

இ - ள். மாடங்கள் - உப்பரிகைகள் - மண்டபங்கள் - பெரிய மதில்கள் (பொதுமாதர்) ஆடுகிற சாலைகள் - அகழ்கிடங்குகள் முதலான இந்த இடங்க ளெல்லாம் கெடுதிசெய்கிறவன வருகிறதினாலே கிடுகிடெனறு பயப்படுகிறது போல, ஆலோசிப்பதாக இருகிற பட்டணத்துகருள்ளே (விசுவாமித்திரர்) வந்தார் எ - று.

கிடுகிடென்று வாதியங்க ளொலித்தல். 25

தளரி லாப்பிற் றமனிய வாயிலபுக
களவில செல்வத நயோதியை நண்ணியே
கிளரொ ளிக்கதிர் கீழ்ப்பட மேலுறீஇ
வளரொ ளிபபெரு மண்டபத தெய்தினான்.

இ - ள். பொன்மயமான கோட்டைவாயிலுகளுள்ளே புகுந்து அளவில் லாத செல்வதைதகொண்ட அயோதியாபுரிகளுள்ளேவந்து, விளங்குகிற ஒளியையுடைய சூரியன ரூற்றுப்போக அவனுசகு மேறபட்டு வளர்கினற ஒளியையுடைய பெரிதான சபாமண்டபதுகுத் தளர்வதான இலாப்புடனே வந்தார் எ - று. 26

மநத ராசல மண்டபத் தெய்தலும
அநத மாதவற கண்டரிச சந்திரன்
எநத மாதவ மோவரு ளிஙகுநீ
வநத காரண மென்று வணங்கினான்.

இ - ள். பெருமைபொருந்திய அவ விசுவாமித்திரமுனிவர் மந்தர மலைபோ லுயர்ந்திருகினற அந்தமண்டபதுகுள்ளே வநதவுடனே, அரிச் சந்திரனகண்டு தேவரீர இக்கெழுந்தருளிய காரணம் நானசெய்த எந்தப் பெரி தான தவதினாலோ! சொலலுவீராகவென்று வணங்கினான் எ - று. 27

காவன் மனன கடிமறை வேளவிகுகென்
னேவன மாகுக கிசைநத பெருமபொருள்
தாவில னசிசொலக் கேட்டரிச சந்திரன
ஈவ லெதுவீண் டேவண்டுமென றேத்தினான.

இ - ள். (அதற்கு) உலகத்தை இரட்சிகினற அரசனே! தேவர்க ளாலே காக்கத்தக்க வேதமந்திரங்களைக் கொண்டுசெயகினற யாகத்துக் கு எனது ஏவலாலே வந்த முனிவர்கள்முனனே கொடுக்கச் சம்மதித்த கிகமான பொருள்முழுதும் இப்போது கொடுக்கவேணுமென்று விசுவா மித்திரர் சொலலக்கேட்டு, அரிச்சந்திரமாஜன இப்போதே கொடுகிறேன் எவ்வளவு வேணுமென்று சொலலித தோதனிரஞ் செய்தான் எ - று. 28

மான வன்சொல மாமுனி நோக்கியே
யானை மேனின் றெறிந்தக வண்சிலை
போன தூரம பொருள்குவிப் பாயெனின்
மோன வேளவி முடிததிடலா மென்றான்.

இ - ன். அந்த மகாஜபாவஜன அரிச்சந்திரன் அவவாறு சொல்லுகை யில், பெருமைபொருந்திய விசுவாமிததிரமுனிவா அரசனைப்பாாத்து யானை மேலே நினறு எரிந்த கவணகள்போகிற தூரஅளவுள்ள பொருள் கொணடு வந்து குவிப்பாயேயாஜல் நான மௌனமாயிருந்து செய்வதான யாகத்தை முடிதது நிறைவேறறக கூடுமெனறு சொனனார் எ - று. 29

இறைவ னிவ்வகை யீகுவன் யானெனு
அறைதி றந்திவ ணுனையைத தமமெனக
குறைவில வாதுவ சோடிக கொணாந்திடப்
பிறையெ யிற்றுப் பெருங்களி றுறறதே.

இ - ள். அதறகு அரிச்சந்திரமகாராஜன அந்தப்படியே நான கொடுக கிறேனென்று பொருளுள்ள பொகஷிஷவீடடைத திறந்துகொண்டு. இங்கே யானையைக கொணடுவொருங்களென்று உததரவுசெய்ய, அப்போதே குறைவு சொல்லாமல யானைப்பாகாகள் ஓடிபபோய்க கொணடு வர, சந்திரதண்டம் போலும் கொம்புகளையுடைய பெரியயானையும வநதது எ-று. குறைவு-தடை.

ஓதத தேயமை யுமமென தொண்பொருள்
வைதத னன்னினனி டததடை மானையான
சுதத வேள்வி தொடங்கிடு நாளெனக
குய்ததி நீயென றுரைததவ னேகினான.

இ - ள். அந்த விசுவாமிததிரா, அரசனே! நீ சமமதிதததேபோதும்; இனி நீ கொடுப்பதாகிய அழகிய பொருளெலலாம உனனிடததிலே தானே அடைக் கலமாக வைததேன. இனி நாலு டரிசுதத மான யாகஞ செயயுமபோது எனக குக கொடுப்பாயாகவெனறு சொலலிச சென்றார் எ - று. 31

அருவ னங்கடந தாசரிய மமடபுகுந
தொருத ருதததட நீழலு றைந்துபோ
மிருகம புளினம யாவும விரைந்திவண்
வருக வென்று மனந்தனி லுனனினான.

இ - ள். அரிதான காடெலலாங் கழிதது்சென்று தமமுடைய பாணக சாலைகளளேபோய் அங்கே ஒரு மரதனினது பெரிதான நிழலின் கீழே யிருந்துகொண்டு, உலகதது்லுளள மிருகக கூடடங்கள பட்சிக கூட்டங்களெல லாம சீகரததிலே யிங்கேவந்து சேரவேணுமெனறு தமமுடைய மனததிலே நினைத்தார் எ - று. 32

அலங்க லஞ்சடை மாமுனி யன்பிலான்
நலங் குலைந்து நினைத்த வந நாடனில
கலஙகி வாய்களிற் கௌவிய தின்விட்டு
விலங்கெ லாமுன் விரைநதுவந துற்றவே.

இ - ள். அசைதலேயுடைய அழகிதான சடையைகொண்ட பெரிய விசுவாமித்திரர் இரகசமிலலாதவராய் நீதிநலதததைவிட்டு நினைத்த அகாலத திலே மிருகங்களெல்லாம பயதது தஙகள வாயகளிலே கௌவித தினறற இரைகளேயும் விட்டுவிடடு அவருகு முனனே அதிசேகிரதததிலே வந்து கூடின எ - று. 33

வளையும வாலெடுத தோசசி வருகனல்
விளையுங கணகள விழுவன போலுற
உளைவி ரிதது விதிராததுத றிபபெருங
கிளையி னெடுற்ற கேசரி கோடியே.

இ - ன். ஒருகோடி சிஙகங்கள வளைவான வால்களைத தூககி மீட்டி யுக முடிவிலே வருகிற வடவாகனியானது, கோபங்கொள்ளுவதான கண்களி லிருந்து நித்துகிறதுபோற சிவநத உரோமஙகளை விரிதது சிலிர்ந்து உதறிக் கொணடு தமது பெரிதான கூட்டதுடனே வந்தன எ - று. 34

வானி மிர்நது வளைநதுடல கூனிநீள
கானி மிர்நதுவெங் கண்கள சிவநதுவிண்
மேனி மிர்நதுவந துற்றடா வெஙகடல
போனி மிநதுவ ருமபுலி கோடியே.

இ - ள. ஒருகோடி புலிகள் வால்கள நிமிராதலாய் வளைவுகொண்டு உடல வளைந்து நீண்ட காலகள நிமிராது வெளிதோறறிய கணகளாலலாரு சிவந்து ஆகாயததினமேலே உயாநது தாவிகொணடு வந்து சோதலாயக் கொலைத தொழிலைக்கொணட வெபடமான கடலபோல உயாநது வருவதாயின எ - று.

குளிறு மாமுகில கூடிய வாமெனப
பிளிறு கனறும பிடிகளுந பினவர
வெளிறு தநதக கருநிற வெண்புகாக்
களிறு கோடிக டிதுவந துற்றவே.

இ - ள். சப்திகினைற கறுதத மேகங்கள கூடித திரணடன வெனனும்படி வீறிடுகினைற கனறுனேகளும, பெண யானேகளும பினனேவர, வெளுப்பான கொமபுகளும, கறுதத நிறமும வெணணிறமுமான முகததிற் புளளிகளுங் கொண்ட கோடி யானேகள் விரைவிலே வந்து கூடின எ - று. 36

கணமெ லாஙகனன மண்டக கடுவிடம
மண்மெ லாஙகுதி கொள்ளம ணிசசுடர்

விண்ணெ லாமவெயில் வீசிட வாய்பிளந
தெண்ணி லாவர வெங்குமவந் தீண்டின.

இ - ள். கண்கள் முழுதும் நெருபபெரிய, கடுமையான வீடமானது பூமி யெல்லாஞ் சிந்த, தலையிலுள்ள இரத்தினச் சோதியானது ஆகாய முழுதும ஒளிவீச வாயைத் திறந்துகொண்டு கணக்கில்லாத பாம்புகள் எவவிடதிலும் வந்து கூடின எ - று. 37

மான முழங்குபுல் வாய்மறை வாஙகலி
வன நான மெலிபெருச சாளியெய்
கான மேதி கரடிசெந நாய்நரி
வான ரஙகட மாவிவை வநதவே.

இ - ள். மானகள் - ஆமைகள் - கடமைகள் கானக்குதிரைகள் தாவுகின்ற கலிமானகள - பன்றிகள் - புனுகு பூனைகள் - எலிகள - பெருச்சாளிகள - முள் ளம் பனறிகள - காட்டெருமைகள - கரடிகள - செநநாய்கள - நரிகள் - குரங்கு கள் - கடமாக்களாகிய இவைகளெலலாம வந்து கூடின எ - று.

அழுங்கு - ஆமை. எய் - முளளம்பனறி கடமா - காட்டுமிருகம். 38

தோகை பூவைசு கஙகுகில சகரா
வாக நாரை மடவனங கோகிலம
காக மன்றில்சி வலகவு தாரிபூழ்
வேக மோடுப றநதுவி ரைநதவே.

இ - ள். மயிலகள - நாகணவாயப புட்கள - கிளிகள் - செமபோத்துகள் - சக்கரவாளப புட்கள - நாரைகள - இளையான அனனஙகள - குயில்கள் - காகைகள - அனறிலகள் - சிவறாடைகள - உவுதாரிகள - காடைகள ஆகிய இவைகளெலலாம அதிவேகதுடனே பறந்து விரைவாய வந்தன எ - று. 39

முநதி வநத முதிர்சின மாகளுமம
வெநதி றறகொடு வேகதத நாகமுமம
பநதி பநதி பறவைத திரள்களுமம
வநது வநது முனியை வணஙகின.

இ - ள். முனனேவந்த முகிந்த கோபததைகொணட மிருகங்களும் வெம்மையான சாமாதியததையும, கொடிதான வேகததையுங்கொணட யானை களும், கூட்டங்கூட்டமாக வந்த பட்சிக கூட்டஙகளும வந்து வந்து விசுவா மித்திரரை வணங்கின எ - று. 40

தழைதத புல்லுந தழையுங் கனிகளுமம
விழைத்த ருந்தி வெருண்டுவெ குண்டுகோள்
இழைதது ரீள்வனம வாழ்கின்ற வெமமைநீ
அழைத்த தீதென் றருள்செயல் வேண்டுமே.

இ - ள். தழைத்திருக்கிற புற்களையும், இலைகளையும், கனிகளையும் விரும்பித் தின்றும்; பயந்தும், கோபித்தும் எங்கள் கொள்கைகளைச் செய்துகொண்டு தீண்ட காட்டிலே சஞ்சரிக்கின்ற எங்களை நீர் வரச்செய்தது இன்னதற்காக என்று எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமே எ - று. 41

என்று கூற முனிவனி யம்புவான்
குன்றி மேவு விலங்கின் குளத்துளீர்
ஒன்று கூறுவ துண்டினி யானுமக
கின்று நீர்செய் பணியென றியமபுவான.

இ - ள். எனறு அவைகள் சொல்ல, அதற்கு விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிறார். மலைகளிலே சஞ்சரிப்பதான மிருக கூட்டமானவர்களே! நான் உங்களுக்குச் சொல்வதொனறுண்டு அதையே நீங்களிப்போது செய்யத்தக்க வேலையென்று சொலலுகிறார் எ - று. 42

தாரின் மன்னு புயததரிச சநதிரன்
பாரின் மன்னுயிர் பைமபொழி றண்பயிர
வேரி சூடுங் களைநதுவி ரைநதுநீர்
வாரு மெனறு மறைமுனி யேவினன.

இ - ள். பூமாலைகளாலே நிரமபுதலான தோளகளையுடைய அரிச்சந்திரனது நாட்டிலுள்ள பெரிதான ஜீவனகளையும், பசுமையான சோலைகளையும், குளிர்ந்திருக்கிற பயிர்களையும வேரோடழியப்பண்ணிச் சீக்கிரததிலே நீங்களிங்கே வாருங்களென்று வேதமுனிவரான விசுவாமிதிரர் சொனனார் எ - று.

அக்க ணததிலி றைஞசிய ருந்தவன
பக்க னின்ற விலங்கும பறவையும
திக்க னைதது சென்றநதுவி ரைநதுபோய்ப்
புக்க வதிரு நாடடின புறததெலாம.

இ - ள். சொனன அத்தட்சணகாலதததிலே வணங்கிக்கொண்டு அரிய தவத்தையுடைய விசுவாமிதிரர் பகதததிலே நினற மிருகங்களும், பட்சிகளும் எத்தத திகிலும கெருகி விரைவிலேபோய அந்த அழகிதான கோசல நாட்டின் பக்கமெல்லாமபோய் கூடின எ - று. 44

வெள்ள யானிரை வெமபுலி கோளரி
கொள்ள யாடின கொலலையுஞ சோலையும்
வள்ள சூழும் வயலும புனங்களும
கிள்ள தோகை கிளையொடு மொய்ததவே.

இ - ள். முன்னே வெண்மையான பசுக் கூட்டங்களை வெவ்விய புலிகளும், சிங்கங்களும் கொன்னைகொண்டு கொனறு தினறன. கொல்லைகளிலும்,

சோலைகளிலும், வள்ளைகொடிகள படர்ந்திருக்கின்ற வயல்களிலும், தினைப் புனங்களிலும் கிளிகளும், மயில்களும் தங்கள கூட்டத்தோடு போய மொய்த தன எ - று. 45

அடாநது மந்தியும வண்டும கனகுடம
தொடாநது செலவன சோலைகள பாழபடட
படாநது யாநத பழுமரங காய்மர
இடநதி ரிநதன யானைக ளெலங குமம.

இ - ள். மந்திகளும, வண்டுகளும மருவுக, அனைற பாலவன முதலான இடங்களெலலாம ஒனறையொனறு பினறொடாநது செலவதாயின. யானைகள் சோலைகளெலலாம பாழாகுமபடி படாசசியாப உயாநதிருக்கிற ஆலமரங்கள, காய்தத மரஙக ளிலைகளுளள இடமெலலாம திரிநதலாயின எ - று. 46

முழஙகு நீர்ததட முறறுமு டைததுநீ
வழஙகு வண்டன மடைகளுந தூாததுராய்த
தழஙகு சாலியுஞ சாடித தழைகொடிக
கிழஙகு மாய்ததன கேழற றிளகளே.

இ - ள. பனறிகூடடஙகள, அலைகள முழஙகுகின்ற நீாகுளஙகள் முழுதும உடைதது, நீாபாயகின்ற சேறறையுடைய மடைகளையும தூாதது, உாவி ஒலிகின்ற நெறகளையெல்லாம அழிதது, தழைகளையும கொடி களையும கிழஙகுகளையும அழிவுசெயதன எ - று. 47

காட்டு வாழ்கலை மான்கட மாமரை
நாட்டு வாழ்புனஞ சோந லிநதிட
ஓடடு வாரை யொதுககினின றேபருங்
கோடடு வாரணங குதறிப பிளநதவால.

இ - ள. காட்டிலே சஞசரிகின்ற கலைமானும - கடமாகளும - கானக குறிஞசிகளும கூடி, நாட்டிலேயுள்ள புனஙகளையெலலாம அழிகுமபோது ஓட்டவநதவர்களை ஒதுகக்கிடததிலே நினறு பருதத கொமபுகளை யுடைய யானைகள் குதறிப் பிளநதன எ - று. 48

இரவு காவலி ருப்பவரி யாரையும
அரவுந் தேளுமா ணியுங கொனறவால்
காவி னின்று புலியுங் கரடியும
வரவ ரகொன்று மாக்களை மாய்ததவே.

இ - ன். இராததிரியிலே காவல காதது கொண டிருகிறவர்களெல்லா ரையும பாம்பும-தேளும-அரணியும கொனறன புலிகளும கரடிகளும மறை விடங்களிலே யிருநது மனிதர்களை கிட்டிவரக கொனறழிததன எ - று. 49

மதக்த ருங்கரி மான்மரை வல்லுளி
தகைக்த தாமரைத் தண்வய லிற்புகப்
புகைநது சேறறினிற புக்கவும வேறரச
சிதைநத வுஞ்செழுஞ செநநெலும் வெண்ணெலும்.

இ - ள். மதத்தைச் சிந்துகின்ற யானைகளும-மானைகளும்-மரைகளும்-பன்றிகளும-மருங்கின தாமரை மலர்களுடைய குளிர்ந்த வயலகளிலே போய்ப் புகுமபோது, சேற்றிலே யழுந்துபபோன சில செழுமையான செக் கெற் பயிர்களும வெண்ணெற பயிர்களும் யேரோ டற்றழிந்தன எ - று. 50

நெறப சுமபயிர் பற்றினி மிதன்மா
பொற்பின மன்னர் புயவலி யறறநாள்
கர்பின மாதர் கருங்குழல் பற்றிநீள்
வெற்பின் மாகைகள் விசிதகிடல் போன்றவே.

இ - ள். மிருகங்கள் நெல்லினது பசுமையான பயிர்களை வாயினாலே கௌவிகொண்டு போகிறதானது, பெரிதான அழகுடனே கூடின அரசர்கள் தங்களுக்குப் புஜபலங் குலைந்த காலததிலே, கற்புள்ள பெண்களுடைய கரிதான கூந்தலைப்பற்றி ஈண்ட மலைகளிலுள்ள குறவர்கள் இழுத்துகொண்டு போகிறதுபோ லிருந்தன எ - று. 51

பண்டு போர்பழ னச்செழுஞ சாலியை
உண்டு போதவு முக்கிய மாக்களைக்
கண்டு போய்க்கடி வோர்தமைக கவ்வியே
கொண்டு போவன கோளரி யீட்டமே.

இ - ள். முனபோலவே வயல்களிலுள்ள செழுமையான நெற்பயிர்களைத் தினறு மிதித்தழிகின்ற மிருகங்களைக கண்டுபோய் விலகுகினறவர்களை யெல்லாம சிங்ககூட்டங்கள் வாயாலே கவலிகொண்டு போவதாயின எ - று.

இந்த வாறு நிகழ்நதிட வேங்கியே
அந்த நாட்டி லுளவருங் கூடினூர
வநத யோத்தியின் மன்னனைப் போற்றித்தஞ
சிநத னைப்படர் செப்பத்தொ டஙகினூர்.

இ - ள். அந்த நாட்டிலுள்ள எல்லாரும் இந்தப்படி முழுதும நடப்பதற்குத் துக்கங்கொண்டு கும்பலாகக்கூடிவந்து அயோதயாபுரியிலுள்ள அரிச்சந்திர மகாராஜனைக கண்டு திதிதத தங்கள் மனததிலுண்டான துனபங்களைச் சொலலத தொடஙகினூர்கள் எ - று. 53

என்ன பாவ மிதற்குமுன் சுண்டிலேம்
பன்னர் மன்னவ னதனுவி லங்கிலூல்
கொநநெல் கனனறி னீனபுனந தேமபொழில்
இன்ன வெண்ணில விற்றன வின்றென்னூர்.

இ - ள். இது என்ன பாவத்தினாலே இப்படியாயிற்றே தெரியவில்லை. இதற்கு முன்னுள்ள காலத்திலே இவ்வாறு நடக்க நாங்கள் பார்த்ததில்லையோம். ஓ ராஜாதி ராஜனே! இப்போது காட்டிலுள்ள மிருகங்களாலே, செல்லும்-கருப்புச்-தினைப்புனமும-தேன பொருந்தின சோலைகளும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அளவற்றவைகளா யழித்து போயின வென்று சொன்னார்கள் எ - று. 54

கலையு மானுங் கடமையு மேனமும்
மலியுந தண்பயிர யாவையு மாய்ததன
புலியும பல்லமுஞ சிங்கமும புக்குயிர
நலியு மோட்ட நடாததவர் தம்மையே.

இ - ள். கலைமானகளும புள்ளிமானகளும பன்றிகளுங கூடி மிகுதியான குளிர்ந்த பயிர்களெல்லாவற்றையு மழித்தன. புலியும காடிகளும சிங்கங்களும் வந்து அந்த மான மூதலியவைகளை ஓட்டபோனவர்களை யெல்லாம கொல்லுவதாயின எ - று. 55

நீரை மாய்த்தன வாண நீளபயிர்த
தூரை மாய்ததன மானமரை சூகரம
வேரை மாய்ததன மெனமயில பைங்கிளி
சேர மாய்ததன செந்நெற கதிரையே.

இ - ள். யானைகள காகுளங்களெல்லயம அழிக்கலாயின. மான்களும் மரைகளும பன்றிகளும நீண்ட பயிரினவேரை யெல்லாம் அழித்தன. மிருதுவான மயில்களும கிளிகளுமகூடிச் சிவந்த நெறகதிர்கள் முழுமையும் வேரோ டழிந்தாற்போல அழிதததன எ - று. 56

நின்று நினறு திரண்டபைங கூழெலாம
ஒன்று மின்றி யுழகின வோடடதே
சென்று சென்று செறிந்தவா தங்களைக்
கொன்று கொன்று குவித்தன கோடியே.

இ - ள். இப்படித திரண்டிருகிற பரிய பயிர்களெயலலாம் நின்று நினறு ஒன்றுமிலலாமல் மிதித்தழித்த மிருகங்கள ஓடிபோய்க் கூடினவர்களெயல்லாங கொன்று கொன்று குவித்திருபபவைகள் கோடியுண்டு எ - று. 57

அரிய னந்த மாவும னந்தமவெங்
கரிய னந்தங காடிய னந்தமா
நரிய னந்த நவியனந் தங்கொடு
வரிய னந்த மலிந்தன வந்தென்னூர்.

இ - ள். சிங்கங்களும அநேகம். பாம்புகளும அநேகம். வெவ்விய யானைகளும அநேகம. காடிகளும அநேகம. பெரிய கரிகளும அநேகம. மானகளும் அநேகம. கொடிய புலிகளும அநேகமாக வந்து எங்கு மிருக்கிறுகினறன எ - று. 58

மயிலுங் கிள்ளையும் பூவையும் வாவலும
குயிலுங் காகமுங் கூகையு மன்றிலும
அயிலுங் காடையு மனனமு மெனமுபேர்
பயிலுங் கூடப் பறவைய னந்தமே.

இ - ள். மயில்களும் கிளிகளும் நாகணவாயப் புட்களும் வௌவால்களும் குயில்களும காக்கைகளும கூகைகளும் அன்றிலகளும பழங்களோக தினபனவான காடைகளும் அனனங்களும எனறு பேரவழங்குகினறதான அந்த மிருகங களுடனே கூடப பட்சிகளும அநேகமாயின. 59

நாறற மேறறுவந தெதமமை நலிந்திடத
தோறறு மாருலச சூழ்வினை தனனோ
மாறறி டாயெனின மனனவ வெங்களால்
ஆறறெரு ணைதிதென் றடிதொழு தேதத்தினா.

இ - ள். நாறறம் பிடிக்குகொரண்டுவெக்து எங்களே வருதலுஞ் செய்வ தாகத்தோனறின னனபமான பாபங்களை நீ போக்காதிருக்தாயாஞல் அரசனே! எஙகளாலே ஈந்த னனபங்களை தாங்கமுடியாது எனறு பாதம வணங்கித துதிததார்கள எ - று. 60

அங்கண் மாநிலத தனனநன னுடடவா
தங்கள வாய்மொழி கேடடரிச சந்திர ன
திங்கள சூடி திருவிளை யாடடினுக
கெங்க ளாறசெயவ தென்னென வெண்ணினா.

இ - ள். அழகிய இடதையுடைய அநத பெரிய உலகததிலே நல்ல தான கோசல நாடடிலுள்ளவர்கள் மாததிரம வநது சொனன வார்ததை களைகேட்டு அரிச்சாதிரமகாராஜன சநதிரனைச்சூடின பரமசிவனுடைய திரு விளையாடல் இப்படியாஞல் எஙகளாலே செய்யதகக தெனன விருகினற தெனறு ஆலோசிகலாஞன எ - று. 61

அறைபு னறறிரு நாடடழி வுறறதற்
கிறையு மகஙிரண டாணடினுக கிலலெனுக
குறைவி லாநிதி கூறைய னிதனுநீ
உறையு மூரதொறுஞ செலலுமென றேதினா.

இ - ள். ஒலிகினற கஙகாசலம் பாயவதான இந்தத் திருநாடு இப்படி அழிந்ததறகாக அரசனுகுக கொடுகும் பகுதி உங்களுகு இரண்டு வருஷத துக் கிலலையாகக் கடவதெனறு சொல்லி, அவர்களுகுக குறைவு தோனறுமல பொருள்களும வஸதிரஙகளும் கொடுத்து நீஙகளிருகு மூர்களுகுப் போங்க ளெனறு சொன்னன எ - று. 62

வஞ்சனுக காண்டம முற்றிற்று.
ஆக விருத்தம்-520.

கடவுள துணை

நான்காவது

வேட்டஞ்செய் காண்டம்

கலி விருத்தம்

நிலவு காலு நெடுங்குடை மனனவன்
புலவு வாய புலிமுதல யாவையும
சுலவு தாணை தொடாதர வேட்டஞெய
செலவு மேவிய செய்திவி ளமபுவாம.

இ - ள். சக்கிரிகையை வீசுகினற நெடிதான வெள்ளைகுடையையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜனவன, இறைச்சியை வாயிலேயுடைய புலிகள முதலான எல்லாவறறையும வேட்டையாடுதறகுச் சூழததக சேனைகள் கூடத் தொடர்ந்துவரப் போகுதலான செய்கையை இனிச சொலலகடவோம எ-று.

செலலு மென்னப பணிநதவா சேறலும
வெலலும வெமபடை வேநதன மைசசாகாள
கொலலு மிநதக கொடுவினைக கெனசெய்கோ
சொலலு மெனனத தொழுதவா சொலலுவார்.

இ - ள் குடிகளைப போகுஎனனறு சொலல, அகுடிகள் வணஙகிக் கொணடு போனவுடனே, வெலலததக வெவவிய சேனைகளையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன, மந்திரிகளே! குடிகள முதலானவாகளையெலலாம கொல்லலான இந்தகொடியசெயகைககு நான எனனசெய்வேன? நீஙகள் சொல்லுஙக ளெனறு கேட்க, அமமநதிரிகள வணஙகிச சொலலுகிறாகள் எ - று. 2

கூட்ட வேடருங கோலுமவை வேலுநர
யீட்ட முங்கொடு கானகந தெய்திநீ
வேட்டை யாடிவி லஙகின மாயதது்யிந
நாடடை யோமப னலனெனக கூறினா.

இ - ள். நீர் கூட்டமான வேடாகளும, அமபுகளும, கூரியவேல்களும, காய்க்கூட்டங்களுங் கொணடு காட்டுபபுப்போய் வேடடையாடி மிருகஙகளை யெல்லாங் கொனறு, இநநாட்டை இரட்சிகிறதே நனமையெனறு சொனனாகள் எ - று. 3

எனற மைசசரி யமபலு மனனவன்
நனறு நன்றெனை நண்ணிம னக்கொளாக
குனற வாணைகை கூட்டிகொ ணாகென
நின்ற தூதர் தொழுதய னீஙகினர்.

இ - ன். என்று மந்திரிகள் சொல்லுமளவில், அரசனுனவன் கல்லது கல்லதென்று ஒப்பி மனத்திலே வேட்டையாடச் சம்மதித்து, மலைகளிலே வாழ்கின்ற குறவர் - வேடர் முதலானவர்களை கூட்டி வாருங்களென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அக்கினைற தூதர்கள் வணக்கிக்கொண்டு வெளியே போனார்கள் எ - று. 4

ஓடி னார்க ளுயாவரைக் கானகமு
நாடி னாகுணம நாயக னுங்களை
தேடி னனெனறு செப்பலுஞ சிறசிலா
கூடி னர்துடி கொடடின வெங்குமே.

இ - ள். விரைந்து சென்றவர்களாய் உயர்ந்த மலைகளாடுகளெலலாந் தேடிக் கண்டு நமதரசனுனவன உனகளை எஙகேயெனறு தேடினாலுனெனறு சொல்லுமளவில், சிலசிலபேர்கள் எவவிடதது கூடிப் பம்பைகளை முழகினார்கள் எ - று. 5

அநத வேலை யருஞ்சுரம யாவினுங்
கநதன் மேவு குறிஞசித கடகதினுங
குநதம வேல்சிலை கூன்குணில கொண்டவண்
வநத வேடர் வரவு விளம்புவாம.

இ - ன். அப்படிகொட்டின பமபைதொனி கேட்ட அப்போதே அருமையான பாலைநிலங்களெலலாவறறிலும, முருகனிருக்கிற குறிஞசிநிலைக் காட்டிலும் நினற கையீட்டி - வேல - வில - வளைதடி யாகியவைகளை கொண்டு அஙகுவந்த வேட்டைகாரா வருகையை சொலலுகிறோம எ - று. 6

எழசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

பீலி கட்டியதன மீது மொய்தெதாளி பிறங்கு செட்டைக ளனைதனுநீள், மாலை யிட்டுவளா குஞசி துஞசநெல் வரிநதி றுகசும லர் சூடியே, காலி னிற்றெடுசெ ருபப ணிநதுகழல கட்டி நீடுடிக றங்கவை, வேலபி டிததுடலம வோவ ருமபிடவி ரைநது வநதனர னநதரே.

இ - ள். மயிலிறகுகளாலேசெய்த சிராவை உடம்பிலேதரித்து, அதன மேலே நெருங்கி ஒளிவிளஙகுகினற இறகுகளை இருபுறத்திலுங்கொண்டு (மயிலென்று தோற்ற) நீண்ட மாலைகளுமணிந்து, வளாகிற தலைமேலே தங்குவ தாக நெற்கதிரும மலாநதுவருவதான காக்கணம் பூவுஞ்சூடி, காலிலே போடத் தக்க செருப்பும போட்டுகொணடு, வீரகழல ளுங கட்டி, நெடிதான தடி முதலிய வாதனியங்களு முழங்க, கூர்மையான வேலகளுங்கொண்டு உடம பெல்லாம வேர்வையுண்டாக அநேகர்கள் அதிசிகரத்திலே வந்தார்கள் எ - று.

கொலையெ டுததசம னுறைவ கற்குரிய கூடெ னததகைய தூணியிற், கலையெ டுததபிறை யனைய முததலைய கணைநி றைத துவ

ளர் மார்பினில், மலைய டுத்தனைய புயம நீணத்திறுக வார்வி சித்து வரு காரெனச், சிலையெ டுத்துவிழி கனலெ முக்கடிது சென்ற வேடு வர னந்தரே.

இ - ள்- கொலைதொழிலைக் கொண்ட யமனிருக்கிறதற்குத் தகுந்த கூடெனறு சொல்லதக்க அம்புகூட்டிலே, எட்டுக்கலைகளைகொண்ட சந்திரனெயொப்பான பாணங்களும், மூனறுதலைய புடைய பாணங்களும் நிரப்பிகொண்டு, விசாலமான மார்பிலும மலைளைச் சுமப்பதுபோலான தோள் களிலும் (பொருந்தச்) சேர்தத தோற்சட்டைகளை யிறுகிப் போட்டுக் கொண்டு, கையிலே வில்லுகொண்டு கண்ளிலே நெருப்புதோனற கடுத்து வருகிற மேகம்போல் விரைந்துவந்த வேடர்க ளகேகர்கள எ - று. 8

பணில மொதத்பல கைநி ரைதத்பல கவச மிடடுவெகு துவ சார, யணிம யிாகரடி மதக ரிதத்திரள்கள் புலிமு தற்கிரியி னளவ வாய்க், கணிலெ திரத் சுவைகள கரவி லுறறவைக டுணிப டகருவி யெறியுமக, குணிலெ டுதத்துலக நிறைய வநதனாகள் கோடிகோடி கொலை வேடரே.

இ - ள. கோடானகோடி கொலைதொழிலைச் செய்கின்ற வேடாகள், சங்குகளுக்கொப்பான பலகைரகளை நிரப்பியிருகிற பலவிதமான சட் டைகளுமணிந்து அநேக கொடிகளை புடையவராய் அழகிய மயிரகளை புடைய காடிகள்-மதயானைககூட்டங்கள்-புலிகள-பனறிமுதலான அளவிலவாகிக கண் ணிலே தோனறிணவைகளும, மறைவிலே யிருகினற வைகளும தூண்டங்களா குமபடிக கோபித்து வீசுகினற குறுநதடிகளுங கொணடு அத்தநாடெலலாம் நிரமப வந்தாகள் எ - று. 9

வெனறி மததகம தகக ளிறறினெடு வெண்ம ருபபிலவிளை முதமுங, குன்றி முதுதுநிரை யொகக வைதததன கோவை மார்பி னிடை தாழவே, பனறி யிறபருமை ருபபி ணைதொழிலப யின்ற கண் டிகைய ணிநதுயிர், கொனறு தினபதுவி ருமபி வநதனாகு டாச வேடரொரு கோடியே.

இ - ள். கோடரி கையிலேகொணட ஒருகோடி வேடர்கள் வெற்றியைக் கொண்ட மதகதகதோடுகூடின மதயானைகளினுடைய நீணட வெளளிய கொமபிலுள்ள முதுகுகளும குனறிமணிகளும் வரிசையாகச் சரிகுச சரியாகக கோத்திருகிற கனமான கோவைகள மார்பிலே தொங்க, பனறியின கொமபு களை அத்துடனேசேர்தது அழகுபொருநதிய கண்டிகையாக அணிந்து, உயிர் களைக்கொனறு தினகிறதையே விருமபிவந்தாகள் எ - று.

குடாரம் - கோடரி. 10

பாச மிறறிட விசிதத சங்கிலிகள் பற்ற றததமில முன்றிவெம், பூச லிட்டனலெ னச்சி னநதுறு புணர்சசி யின்மிகுமு ணர்சசி

யாய்க், கேச ரிக்குருளே யென்ன வூளேபயில் கீத வோதைதிசை நாலினும், வீச முற்செலநெ ருக்க முற்றுவரு வெண்சு ணங்குசத கோடியே.

இ - ள். கட்டினகயிறு அற்றுப்போகவும், பூண்டசங்கிலிகள் பொறுதது விட்டுப்போகவும், தங்களுகுளளே கோபங்கொண்டு வெவவிதான கூச்ச லிட்டு நெருப்புபோற கோபிதது கூடுகினற புணர்ச்சியிலே மிகுந்த வினை வள்ளைவைகளாய்ச் சிஙகக்குட்டிகள்போல வூளேயிருநெறபாட்டேசையான தானகுதிகளிலுங் கேட்க நெருகநகொணடு முனனே வருகிற வெளளேநாய்கள் நூறுகோடி எ - று. 11

அநத ரத்திடியெ னக்கு ரைததுமுதி ராழி போலுறுமி வார்த டங், கநத ரததிறுக தினறு ரபபியிரு கான்ம டக்கியெதிர தாவியே, தந்த மிற்கறுவு கொண்டு பல்பலத யஙக வெங்கனற டஙகணூற, சிந திடச சருவி மூனக திததுவரு செஞசு ணஙகுசத கோடியே.

இ - ள். ஆகாயததிலுணடாகும் இடிபோறகுலேதது முதிர்ந்த கடலேப் போலுறுமி தோல் வாரானது பெரிய சூழததிலே இறுகுமபடிதினறு அதட்டி, இரண்டு கால்களேயு மடகஙகிகொணடு முனனே பாய்நது தங்களுக்குள்ளே வயிரங்கொண்டு அநேகங்கள விளஙகவும, வெபபாக நெருபபு பெரிய கண களிலே சிநதும்படி சாடைகணடு முனனே வேகங்கொணடு வருகிற சிவப்பு நாய்கள் நூறுகோடி எ - று. 12

வெண்டை யஙகவடி கண்டை வாரெழிலவி ளங்கு வெஙகன களங்களுந, தண்டை கிண்கிணிசி லமபு தினமுரலி தழஙகி டுஙகடிய தாள்களுந, துண்ட வெணபிறையி ரணடு தினறெறிதது ளங்கவெட டெயிறு மாகவே, மணட லஙகுழிய வநத ஞாளிபல வண்ண முளள சத கோடியே.

இ - ள். வெணடையஙகளும, பலகறைகளும, மணிகளும, தோலவாரிலே அழகுதோனற அணிந்த வெவவிதான கனமபொருநதிய கழுததுகளும தண்டை-கிணகிணி-சிலமபு ஆகிய இவைகள நிலேகொணடு ஒசை முழஙகுமபடி யான கடினமாகிய காலகளும, துணடமாகிய வெளளேச்சநதிர ரிரண்டுபோ லிருந்து முனனே விளஙகுகிற சிவபபறகளுந்தோனற பூமி பள்ளமாக வந்த பலதிறங்களேயுடைய நாயகள நூறுகோடி எ - று. 13

வாலசு ருண்டுநுனி வாய்வ ளர்நதுதட மார்ப கன்றிடைசி றுத்துவெந; மேலு யாநதணிசி ரமப ருததுநெடு வீர வாளெயிறி லங்கிட, நாலு கின்றமணி யார மென்றுநெடு நாகி மிர்ந்துதுளி தாழவே, காலு யாந்துகிவி ளாதது மொய்ததுவரு கரிய நாய்கள் சத கோடியே.

இ - ள். வாலானது சுருண்டும், நுனியானது நீண்டும், பெரிய மார்பானது அகன்றும், இடுப்பு சிறுத்தும், முதுகுயர்ந்தும், அழகான தலைபருத்தும், நீண்ட வீரவாளைபோற் சிங்கப்பற்கள் விளங்க, தொகுகுஞ்சுன்ற மணி மாலைகளைக் கடித்து மெனறுகொண்டு நெடியநாகசு நீண்டும இளைப்புதோனற கால்கள் உயர்ந்து நகங்கள் வெளுத்து ஒருங்கிவருஞ்ற கருநாய்கள் நூறுகோடி எ - று.

நுனிவாய் எனபதறகு, முனவந்த முகமெனக கோடலுமாம். 14

நிலிலெ யாநதுலவு நீல மால்வரைக ணிகரெ னப்பிடரி னுகநி
றீஇத், தலையி றகுகியகல் வாயில வெண்ணுரைத யங்க நாமுழுமி றஙக
வே, யலிலிய மூளுசலதி யொலியெ னகதறி யணிக ருமபகடி
முக்கநீள், வலிக ளுநதிரையும வாரும வன்கயிறும வநத வன்சகட
னநதமே.

இ - ள். தங்கள் நிலைகளைவிட்டுச் சஞ்சரிப்பனவான நீலமால்வரைகளை ஒப்பென்னும்படி, பிடரியிலே நுகதத்தடியை நிறுதத்தி தலையைத தாங்கிக கொடுத்து அகனறவாயிலே வெள்ளை நுரைகள விளங்க நாகசு முழநீளம்தொங்க அலைகள் கொருஞ்சுன்ற கடலோசைபோல் முழங்கி அழகிய கறுதத எருமைகடாக்கள் இழுத்துக்கொண்டுவர, நீண்ட வலைகளும, திரைகளும, தோல வார்களும், வலிதான கயிறுகளும் கொண்டுவந்த வலிய வணடிகள் அநேகங்கள் எ - று. 15

இமையமந் தரமு தற்ற டங்கிரியு மிதனி டைப்படு சுரஙகளு,
மமையும் வேடுவர னநத கோடியர ணைநது மேருவரை யனனதோர்,
சமைய மண்டபநி றைநதி ருநததிரி சஙகு மைநதனைவ ணஙகியே,
யெமைய மைததபணி விடையு மைத்தருள்க வென்று மண்மிசையி
றைஞசினார்.

இ - ள். இமையகிரி மந்தரகிரி முதலான பெரிய மலைகளிலும, இநத மலைகளுக்கு நடுவிலுள்ள பாலவனங்களிலும் சஞ்சரிகஞ்சுன்ற அநேக கோடி வேடர்கள் வந்து, மேருமலைபோலவதான ஒருவகைச் சபாமண்டப நிரமபக் கொலுவிருந்த திரிச்சங்கு புததிரனை அரிச்சந்திர மகாராஜனைக கணடு வணஙகி, எங்களை வரவழைதத பணிவிடைகசு உததரவு கொடுத்தருள வேணடுமெனறு பூமியிலே படிய வணங்கினார்கள் எ - று. 16

சிங்க மானபுலி பன்றி மான்மரைதி ரண்ட ணைநதுதிரு நாடெலா
மெங்க ணும்பரவி வநது தண்பயிரி யாவை யுங்கெட வழித்தலா
லங்க வற்றைவதை செய்வதற்குமைய மைதத னன்கடிது சென்மெனு
வுங்க ளுக்குதவி யாக யாம்வருத லுண்டெ னபபல வுணர்த்தினன்.

இ - ள். நமது திருநாடு முழுதுஞ் சிங்கங்கள் - யானைகள் - புலிகள் - பன்றிகள் - மான்கள் - காணகசுதிரைகளாகிய இவைகளெல்லாம் திரணடு கூடிப் பரவி வந்து குளிர்ந்த பயிர்களெல்லாம் நாசமாகும்படி அழிதததனாலே அவை

களையெல்லாம் கொல்லுதற்காக உங்களை வரவழைத்தேன். நீங்கள் சீக்கிரம் போங்களென்று சொல்லிப் பின்னும் உங்களுக்குதவியாக நானுஞ் சேனைகளுடனே வருகிறேனென்று பலவகை வார்த்தைகளுஞ் சொன்னான் எ - று.

முன்னடக்கையிலை வாளை யாபரண முற்றிலும் வேடுவாத மககளித், தன்னை வர்க்குலிடை நடுவி மன்னர் பாகலுறு போனபினை மைச்சரை நோன்றென் றிபப விவ்வகை நீராயுறு சேனை யோடிவரிது சென்றெனுத், தனை யதிற்படு குதி ரைபடைய தையல வைகுமிட மெய்தினனை.

இ - ள். வலதிராபாரணங்களை முழுதும் அந்த லேடாகளுக்குக் கொடுத்து முனனே போங்கள்ளென்று உத்தரவு செய்து, அவர்கள் அந்தச் சமையம் மண்டபத்தைவிட்டுப் போனபினபு, மந்திரிகளைப் பார்த்து நீங்கள நம்முடைய சேனைகளுடனே போகும வழியே சுகமே விரைந்து போங்களென்று கூறி, தன பதிவிரதா சிரோமணியான சந்திரவதி யிருக்குமிடமாகிய அரணமனைக் குள்ளே போனான் எ - று. 18

கரிய காழகம விரிதது துததுவரி கவச மிடடுமணி முடிதரித், தரிய வெற்றியுடை வாள யிறசுரிகை யரைய முத்திவயி ரவிதரும, பெரிய பொறகிலிய துதது வாளிபல பெய்த தூணி*புற மெய்தவே, தெரிவை யாகசகி யுடன்வ ரக்கடிது சென்று தேரின்மிசை யேறி னான்.

இ - ள். நீலச் சல்லடமும, நீல வடிவெமும விரிதது உடுத்திகொண்டு இரகலாடக கட்டிநி றபசுமும போட்டு, இரதனகிரீடமுஞ் சூட்டி, அருமை யான ஆபரணதகொண்ட உடைவாளும - வேலும - பாணமும - இடையிலே கட்டிக சாரிகொடுதத பெரிதான பொனமயமாயிருகிற வில்லுங்கொண்டு, அரபுனாலாக மடக்கக்கொண்டிருகிற கூடும முதுகிலே பொருந்தக கட்டி, பெணகளுக சாரியான சந்திரவதி கூடவர, விரைவிலே போயத தேரினமே லேறினான் எ - று. 19

சோளை பூந்தவென வநதெழுநதனகு டைததி ரடகடை யுகத்திலந சோளை பூந்தடல் போல வெங்கணுந டநத மன்னவர் பெரும்படை வாளை பூந்தசுட ரெண்டி சாமுகம றைதத மாமுகி னெருக்கியே தூளை பூந்தன கயங்கள் சென்றன தூரங்க முநதுற நடநததவே.

இ - ள். திரகங்களெல்லாம் ஒருசேரக கூடினற்போலக குடைக் கூட்டங் கள் வந்து கூடின. யுகமுடிவிலே பொஙகுகின்ற கடல்போல அரசர்களுடைய பெரிய சேனைகள் எங்கும் நெருங்கி நடந்தன. கறுத்த மேகங்கள் நெருங்கிக் கொண்டு சூரியன் எட்டுதி கிகிலும தோனறாமல் மறைந்தன அந்தச் சேனை தானிகள் கிளம்பின; யானைகளுஞ் சென்றன; குதிரைகளு முனனே நடந்தன எ - று. 20

* முதுகெய்தவே எனவும பாடவும.

கோட கநதருவி லாழி யுங்கரட குஞ்ச ரந்தருவி லாழியு
மாட கக்கவரி யுஞ்செ றிநதுபகி ரண்ட கோளமு மறைநதிட
மாட வீதிகள் கடநது செமபொன்மதில் வாயில் விட்டகல நன்னகரிப
வேடர் சேனையொடு கூடி ஞனமுநத வேலை மைகடலில் வீழ்நதலறபோல்.

இ - ள் குதிரை வாயிலே வருகிற நுரையும், மதத்தைச் சிந்துகிற யானை வாயிலே வருகிற நுரையும், பொறகாமபுளள சாமரங்களும் நெருநதவெளியிலுணடான அண்டகோளமு மறைந்துபோமபடி உயாந்திருநத மாட வீதிகளைக கடந்துபோய், செமபொனமயமான மதிலையுடைய கோட்டை வாயிலையும் விட்டுத தூரபபோய பாறகடலானது கருங்கடலிலேபோய கலப் பதுபோல் முனசெனற வேடாகள சேனைகளுடனே (அரசன) பேரபபக் கூடி ஞன எ - று. 21

சிலையெ டுத்தபுய மன்னனை தொழுது சென்று வேடுவர் பரந்துநீ
ளலையெ டுதததமலா வாவி யுமவயலு மகழி யுமபொழில டங்களுமை [க்
வலையெ டுததருகு திரைவ ளைதுமணி வாரொ முகலியிடை படிவன
கலையு ழைததிரளகள கடமை பன்றிபுலி கரடி கோளரிக லநதரப்ப.

இ - ள். வில்லேநதிகொணட தோளையுடைய அரிசநதிர மகாராஜனை வணஙகிக்கொணடுபோய வேடர்கள எஙகும பரவுதலாய நீணட அலையோசை கொணட தாமரைக குளஙகளிலும - அகழ்களிலும - அழகிய சோலைகள முதலான எலலா விடஙகளிலும வல்ல கட்டிட பகுதிகளிலே திரையும வளைதது மணிகளாகளையும ஒழுஙகாகச் சேரத்து அவ்விடஙகளிலே நின்று கூவெனறு மிருகஙகளைப பிடிகக்கையாட்டி, உடனே கலைமான - புளளிமான கூட்டஙகளிலும, கடமைகளும - பனறிகளும - புலிகளும - கரடிகளும - சிஙகஙகளும வநதுகூடின எ - று. 22

ஏன மெண்குபுலி யாளி சிஙகமத யானை சமபழைபுல வாய்மரை
நான மோரிகுட மாவ ழுஙகிரலை நாவி யூகமிமலி யாகணில
கான மேதிவமை யாடு டுமபுமுயல காலவி சைநதிட கலநதன
வான கதிதிடை பறநதித ழுநதபல வனசிறைப பறவை வாகமே.

இ - ள் பனறிகள் - கரடிகள - புலிகள் - யாளிகள் - சிஙகஙகள - மதயானைகள் - நரிகள - மானகள் - புல்வாயகள - மரைகள - சவலாது பூனைகள - ஓரிகள - கடமைகள - ஆமைகள் - கலைமானகள் - பழுது பூனைகள - முருகுமுரகுகள் - எலிகள - காட்டுபபசுகள் - அணிலகள - காடைடருமைகள - லரையாடுகள - உடும்புகள - முயல்கள் - காலவிலகுகொணடு ஆவிடதேதி வநதகூடின. எ - று. 23

வடட மாகவரி விறகு னிதுவய மனனா விட்டபல வன்சமம,
பட்ட மாவினமயி முநது ழனறுடல பறநததி றநதன வனதமாற்,
றொட்ட வேல்குணி லெறிநது வேடுவா துணிநத மாவின மனநத
மால், விடட ஞாளிகள கடிநதி முதிட விழுநத மாவின மனந்த
மால்.

இ - ள். வெற்றிகொண்ட அரசர்களை வலைவாக வீண்ட வில்லைவளைத்து எய்த வலிதான அம்புகள்பட்ட மிருகசமூட்டங்கள் வீழ்ந்தழனறு உடம்புகள் பதைபதைத்துச் செத்தவைகளைநோக்கம். வேடர்கள் கையிலேகொண்ட வேல் களையும் - வாளைதடிகளையும வீசி திண்டுசெயத மிருகங்களைநோக்கம். இவவேடர் கள்விடுகின்ற நாய்கள் கடித்திழுக்கவிழுந்த மிருகங்களைநோக்கம் எ - று. 24

தண்ட-லைப்படுவி லங்கி னிறபடுச ரங்க ளுநதுணிசி ரங்களுந், திண்டி றற்குமரா மண்ட லததலைவா செங்கை யிற்செறிவி லுண்டை யும், விண்ட லதநிலுயா வனசி றைபபறவை மீது படடுயிரி ழுநது போய், மண்ட லதநிலிட மினறி யெதநிசையும வநது வீழ்வனவ னநதமே

இ - ள். காட்டிலேயுளள மிருகங்கள் மேலே பட்ட அம்புகளும், அறுபட்ட தலைகளும், மிகக வலிமையையுடைய வீரர்களும், மண்டலிகாகளும், சிவந்த கையிலேகொணட வலலினுண்டைகளும், ஆகாயத்திலுயாந்து பறக்கின்ற வலிய சிறகுகளையுடைய பட்சிகள்மேலேபட்டு உயிரிங்கினவாகிப் பூமியிலே எந்தத்திகளிலு மிடமிலலாமல் வந்து விழுவன அநேகம் எ - று. 25

வேல்கள படடவொரு கோடி கோடிவிறல் வில்லு மிழ்நதசுடு பலகொடுங், கோலகள் பட்டவொரு கோடி கோடியெறி குணில் கள் பட்டவொரு கோடிதேர்க, காலகள பட்டவொரு கோடி கோடி யெறி கவணு மிழ்நதபல கறகள்பட், டோல மிட்டவொரு கோடி கோடிசிலை யுண்டை படடவொரு கோடியே.

இ - ள். வேல்கள் பட்டுவிழுவன ஒரு கோடாணுகோடிகள், பலங்கொண்ட வில்லினினறும விடுகின்ற சுடுவதான வெவவிய அம்புகள்பட்டு விழுவன ஒரு கோடான கோடிகள், வீசுகின்ற வாளைதடிகள்பட்டு விழுவன ஒரு கோடிகள், தேருருளைகள்பட்டு நசுவதுவன ஒரு கோடான கோடிகள், வீசுகின்ற கவணி னினறுஞ் செலலுகிற பல கறகளாபட்டுச் சபதித்துகொண்டு விழுவன ஒரு கோடிகள் எ - று. 26

துடைக ளற்றன சிரங்கள் பற்பல துணிநது வீழ்நதகை தமிழ் நதன, விடைக ளறறகுட ரோடி யறறனவெ ழுநது தாவுமடி யற றன, நடைக ளற்றன நிணநெதறிததன நாமடி மூளைகள் கழனறன, கடையு கத்திலெழு கடலெ னகருதிக கனமீ துறவெ ழுநததே.

இ - ள். அநேக மிருகங்கள் துடைகளறுபடலாயின, தலைகளநேகங்களாகத் துணிபட்டு விழலாயின, கைகளறுபடலாயின, குரங்குகள் இடுப்புகளறுபட லாயின, ஓடியோடிக சுடல்களறுபடலாயின, எழுந்து தாணடுகிற கால்களறு படலாயின, கடைகளோய்ந்தன, கொழுப்புகள் சிந்தின, நாம்பு மூளைகளும் சிக்கின, இப்படியாகுமடோதி யுகமுடிவிலே பொங்குகிற கடல்போலிரத்த சலம் ஆகாயததை யளாவுமபடிப் பொங்கியது எ - று. 27

அலினு டற்களிறு நனிம டிநதுபிடி யகலவ தற்கும்வழி யற்றன
புலியு டன்கரடி யுழைம டிந்துகலே போவ தறகுமவகை யற்றன
யெலியெ ழுங்கணிலி றநதி றநதுமுய லேகு தற்குமிட மற்றன
வலிய சிங்கமுட ஞளி யிற்றுமரை வருவ தறகுநெறி யற்றவே.

இ - ள். இருள்போல்வதான சரீரதத்தையுடைய யானைகள் மிகவுஞ் செத துப் பெண்ணுனைகளோடுவதறகும வழிகளிலலையாயின, புலிகளுடனே கரடி களும் - மானகளுமிறங்கு கலைமாறுதறகு இடமிலலையாயின, எலிகளும் - அணில்களும செதது செதது முயலபோகுதறகு இடமிலலையாயின, வலிமை கொண்ட சிஙகஙகளுடனே ஆளிகளுமிறநது மரைகள செலலுதறகு வழியு மில்லையாயின எ - று. 28

பட்ட பட்டவை யெடுதது வேடுவர் பருதத கடடைக ளடுக்கியே
சுட்ட சுட்டதசை தின்று தினறுறு சுணஙகி னமபல பிணஙகவே
மட்ட றபபருகி யிட்ட ளிததிலாம டுகக ளிறபுனல ருநதியே
யிட்ட மாலை புனை மன்னா மனனவனி ருநத சூழலிடை யெய்தினர்.

இ - ள். அப்படிச் செததுகிடகின்ற மிருகஙகளை வேடாகள் எடுதது கொண்டுபோய், பருதத விறகுகடடைகளடுகி அவற்றைச்சுட்டு மாமிசங களைததினறு (மீணடும மீணடும நாட்டுக்குப்போவதாக) களைபபு மிக குடிதது, (அந்வெறியினுலே) தம்முடனகூட உறபமிக்கொண்டு கிறகிற நாய் கூட்டஙகளுகும (மாமிசம) கொடாமல், குளஙகளிலேபோய் விடாய்கொணடு, நீரைகுடிததுகொண்டு, சந்தோஷமாக மாலைபுனைந்த இராஜாதிராஜனை அரிச்சந்திரனிருகுமிடததிற்கு வந்தார்கள எ - று. 29

இவ்வி டததுளவி லஙகி றநதவெறி வேலபி ழைததுமவலை பீறி யும, வெவவி டகணைக டபபி யுஞசிலவி லஙகு போனவுள வாயினு, மவ்வி டததினின டபப தோவடவி புருவ தோநகரி யணைவதோ, வெவவி டததினிது சோது மெனறவாவி ளமப மனனவனி யமபு வான்.

இ - ள். (ஐயனே!) இத்தகாடடிலுள்ள மிருகஙகளெல்லா மிறந்து போயின, இனி நாஙகளெறிந்த வேலுஞ்சுததபபியும வலைகளைக கிழிததுக கொணடும் வெப்பமான விஷ்சலமூட்டின அம்புகளுஞ்சுத தபபியும் சில மிருகங்க ளோடிபபோனவைகளுளளன, ஆனலும நாஙகள அவைகளோடிப் போன இடங்களுகுப் போகிறதா? அல்லது நாங்களிருகின்ற காட்டுக்குப் போகிறதா? அயோததியாபுரிகுகு கூடவருகிறதா? மறறெறந்த இடததுக்குச் செவவனேபோகிறதெனறு அந்த வேடர்கள் கேட்க அதறகு அரிச்சந்திர மகா ராஜன சொலலுகிறுன எ - று. 30

சென்ற் சென றதிரை தோறறம யாரினிது சென்று திண்டிறல
விலங்கெலாம், கொனறு கொனறவைமு டிநத பினவருக லாகுமுன

னியகு றிப்பெனக, கென்று தேரின்மிசை யேறி யேயிறைவ னேக லுங்கழலி றைஞ்சியே, நின்ற வேடுவர்பெ ரும்ப டைத்திமெ ருங்கு கானிடை பாருதலே.

இ - ள். மிக்க பலதானையுடைய அந்த மிருகங்களெல்லாம் போகின்ற திசைதோறும் நாமும் ஜயங்கொண்டு சென்று, அவற்றைகொன்று யாவும் இறந்தபினபு வாதகரும. இதுவே காணகொண்ட கருதென்று அரசன தேரின்மேலேறிச் செலலுமபோது, கூடநின்ற வேடாகளுடைய பெரிதான சேனைக்கூட்டம் அந்த நெருகமான காட்டிலே எஙகும பாவின எ - று 31

அரிபி ளாதகரி பிளிறு மோசையிவை யறிது மென்ற ணுகியடை குவார், கரிக வாநததிரள் விளவி னன்கனிக ழுன்ற வென்றவணை ருங்குவார், வரிநெ டுமபுலிபி டிதநதி டக்கதறு மானெ னசகிலவ ணக்குவா, பரும ணற்கிழிய வுழுத வோதையிவை பனறி யென்ற விடை துன்றுவார்.

இ - ள். சிங்கஙகள் கொல்லலான யானைகள கதறுகிற ஓசையாகிய இவ வித குறிப்புகளை தெரிந்துகொணடு போவோமென்று கிட்டிநெருஙகுவாகள; யானைகளுண்ட திரட்சியான விளவினுடைய நலலபழஙகள் பெய்து கிடகின றன்வெனறு அவவிடங்களிலே நெருஙகிச் செலவார்கள். வரிகளையுடைய நீண்ட வேஙகைகளை பறற அவற்றினவாயி லகபபட்டு மானகள் கதறுகினறன வெனறு வில்லவளைப்பாகள. பருதத மணறறரைகளை பள்ளமாகக கிணடுகினற பன்றிசசப்தகை ளிவையெனறு அவவிடஙகளிலே நெருஙகுவார்கள் எ - று. 32

குருக லமபுமொலி யிதுத டாகமிது குஞச ரங்கள்கர மொண் டுநீர், பருகு கினறவொலி யிதுவெ னககடிது பற்று வாநெடிது சுற்றுவா, சருசு லமபுமொலி செவியு ணாநதிரலே தானெ னககடிது தாவுவா, முருக லாநதபொழி லலைவ தாகமென முநது வாபகழி சிநதுவார்.

இ - ள். வெள்ளைகுருகுகள சப்திகினற சப்தமிது. குளமிது. யானைகள துதிகையினுலே நீரைமொணடு குடிகிற சப்தமிதுவென்று விரைவிலே போய்த தொடருவாகள். அதிகமாகச் சூழ்வார்கள. மரச்சருகுகள காய்க் தொலிக்கிற ஒலியைக காதிலேகொணடு இரலை மானேனசையிதுவென்று விரைவிலே தாண்டிச்செலவார்கள. மணம்விரிகினற சோலையிலே ஆவிகம சஞ்சரிகினறதென்று முனனே செலலுபவராய் அமபுகளை விடுவார்கள.

மறை - ஆவிகம - காணகஙகுதிரை இவை ஒருபொருள். ஆவிகம, ஆகமென கினறது இடைகுறை. 33

மயினமு ழுகமிது கிளிமு ழுகமிது வாரு மெனறுசில ரோடு வார், குயின்மு ழுகமிது சிவலமு ழுகமிது கூட வாருமென நாடி வார், வெயிலெ றிநததுவி ளஙகு மாமணியின் வேக நாகமென நீடு

வார், துயிலு ணர்ந்தநெடி மரைக லிதழ்திது தொடர்வ மென்றுப லர் கூடுவார்.

இ - ள். இது மயிலோசை, இது கிளிச்சதமம வாருகளெனறு சிலபே ரோடுவாகள். இது குயிலோசை, இது சிவல காடையோசை, பினரெடர்ந்து வாருங்களெனற சிலரோடித தேடுவார்கள் இதோ வெயிலொளி வீசுகினறது, விளங்குவதான பெரிட இரதினதையுடைய வேகமகொண்ட பாம்பு இது வெனறு கெடுத்தாஞ் செலலுவார்கள். இது தூங்கித் தெளிந்துவருகிற நீண்ட மரை முழங்குகினற சிவலோசை, அதனபினனே தொடர்ந்து செல்லுவோ மெனறு பலரும் கூபுகூடுவார்கள். 34

குன்று குன்றுதொறு நீல மேவியகு ளநதொறுங் குளிர்வ னநதொறுமு, சென்று சென றடிதொ டாநத டாநதுபல திககி னுஞசெ றிவி லங்கிலாம, கொன்று கொனறு குவை செய்தெ ரிதத்திடுகொ டுங்க னற்படுகொ ழுநதசை, தின்று தின்றுபுன லுண்டு வென்றி புனை திண்பெ ருமபடை நடநததீத.

இ - ள். மலைகளுள்ள இடஙகள் முழுதும மீலமலாகள பூதத குளங்கள முழுதும் குளிரந்த காடுகள்முழுதம போயபபோய, மிருகஙகளின காலடி பிடித்துத தொடர்ந்து, பல திசைகளிலு நெருஙகின. மிருகஙகளை யெல்லாம கொன்று கொனறு குவியலசெயது எரிககததக கொடுமையான நெருப்பிலே சுட்ட கொழுப்பு மாமிசஙகளைத தினறு தினறு (தாகஙகொண்டு) நீரைக குடிததுச் செயஙகொணட பலமான பெரிய சேனைகள அக்காட்டுகுளளே சென றன எ - று. 35

இரவி னிறபெரிதி ருண்டு சூன்மழையி ருணடு துனறியுல கெங்கணும பரவி யெய்தகணை யெதிரவ ருமபடிப டாநத முண்டகவி ரும்பினுற் றரவி னஙகரடி புலிகள பனறிகள முழகு டிமபெலிம டஙகலமான் கரவி லுறறிதனு ளுறையு மெனறெறியினா காடெ லாமெரி பரப்பினர்.

இ - ள். அந்தக காட்டிடமெலலாம இராததிரி காலததிலும் அதிகமாக இருணடு கர்ப்பங்கொண்ட மேகஙகளைபோலவு மிருணடு நெருகுதலாய் பரவி, எய்த அமபு எதிரிட்டு மேலவருமபடியாகப் பரவின மூளளுகாட்டுப பக்கத திலேபோய் அகஙகுள்ள பாயபுக கூட்டஙகள் - காடிகள் - புலிகள - பனறிகள் - ஆமைகள் - உடிமபுகள் - எலிகள - சிஙகங்கள் முதலான மிருகஙகள் ஒளிதது மறைவாய் இககாட்டிலே சஞசரிக்குமெனறு வேடாக ளநதக காடெலலாம நெருப்பை மூட்டினார்கள் எ - று. 36

சண்ட வெநதழலப சிததழன்றுலகு தன்னை யுண்ணவெழு தன்மைபோல், கண்ட மொன்பதுமெ ரிநதிடத தெறுக டுங்கொழுப பொறிகள் சிநதின, கொண்ட லிற்புகைப ரநது சுற்றினகொ ழுஞசு டர்ப படுகொ ழுநதுபோய், அண்ட முற்றனப ரநத தநதரம தறகு மப்புறமெ ழுநததே.

இ - ன். அப்போது வேகத்தையுடைய வெப்பமான கெருப்புத் தனக்குப் பசியுண்டாகிக கொடுதது உலகமெல்லாம் புசிகக எழுந்தாற்போல கவகண்டங் களு மெரியச்சுடுகின்ற கடுமையான செழுமையுள்ள பொறிகள் சிதறலாயின, மேகங்களே பபோற புகைகள கமழிப் பரவி எவவிடதது சூழ்தலாயின கெருப் பிலுண்டாகிய கொழுந்து செனறு ஆகாயமெலலாம் பரவின, (அதனலுண் டான) புகையானது ஆகாயதது கு அப்பாலுங் கிளாந்து சென றன எ - று. 37

சுட்ட செநதழலில வெந்து வெநதுடல்சு ருண்ட பற்பலவி லங் கினம, கடடுபாசமது விட்ட ஞாளிகள்க டிதது டச் சில்க ழிந்தன, கெட் டழிநதுநிலை யற்று மீமிசைகி ளர்நதெ ழுநதுசுநி கொண்டு போய், விட்ட மாமுனியி ருநத சூழலில்வெ ருண்டு சிற்சிலவி ழுந் தவே.

இ - ன். அநேககோடி மிருகக்கூட்டங்கள் அப்படிச் சுடுகின்ற கெவந்த கெருப்பினலே வெந்து வெந்து உடலெல்லாம் சுருண்டன, கட்டின கயிற்றை அவிழ்த்தவிடலான நாய்கள்போய்க கடிக்க மிருகஙகள் இறந்தன, சிலசில மிருகஙகள் தமது நிலைகுலைநது இருக்க இடமில்லாமல் மேலெழுமபி உயர் ந்து தாவிக்கொணடுபோய்த தங்களே அனுப்பின பெரிய விசுவாமிததிர முனிவ ரிருக்கிற இடதநிறகுப் போய்ப பயந்து விழுந்தன எ - று. 38

மட்டி லாதனவி டுதத னம்மவன்வ தைததனன் கொலிவ னத் திலே, படடி லாதனவெ ருண்டு வநதனவெ னசசி னம்பதை பதை ததிட, விடடி லாவிணவி ளைப்பல யானெனவெ ருண்டு விட்டவெகு வெவ்விலங, கெட்டி லொன்று வரல் கண்டி லேமெனவி ருநதமாமு னியி ரங்கினன்.

இ - ன். அங்கிருந்த பெரிய விசுவாமிததிர முனிவர் அமமிருகஙகளைக் கணடு ஆளவில்லாத மிருகங்களே விட்டோமே அவைகளே யெல்லாம் அரிச்சந் திரன இந்தக காட்டுககுள்ளே கொனறுவிட்டானே? சாவாத மிருகங்க ளல்லவோ பயநது இங்கே வாலாயினவெனறு கோபதனல் அடிஅடிதது, அகோபத்தை ஒருவகையே நீங்கி யிலலாத செய்கையை யான உணடாககு கிறேனென்று சொலலிக கோபிதது ஈனனுப்பின அனேகமான கொடிய மிருகங்களில் எட்டிலொருபங்குகூட இஙகே வருவதாகக காணேமேயென்று மிகவுங கிலேசித்தா எ - று. 39

கலிநிலைத்துறை

கலஙக லென்றுநீ கரதனற் கௌசிக னமைதது
விலங்கி னங்களே நோககிநீர் விணைவிளை தது மவும
அலங்கன் மனனவன் வதைதது மாருயிர் வருநத
நலங்கி வநதது நவிலுமென றுரைததிட நவிலும்.

இ - ள். விசுவாமித்திரர் மிருகங்களையெல்லாம் பார்த்து நீங்கள் கலங்க வேண்டாமென்று கையாலமையச் செய்து, நீலகண்டபோரய் காட்டை அழித்த தம் அதற்கு வெற்றிமாலைகொண்ட அரிச்சந்திரன் சென்றதும், உங்களுடைய அருமையான உயிர் வருத்ததலால் தொத்து இங்கே வந்தது முழுதும் சொல் லுகளென்று கேட்க மிருகங்கள் சொல்லத் தொடங்கின எ - று. 40

கான டுங்கிடக் கண்புனல் சொரிந்திடக கழுத்தின்
மேன டுங்கிட மெய்யெலா நடுங்கிட வீசும்
வான டுங்கிட மறலியைக் கண்டமன் னுயிரே
போன டுங்கிமா முனிவனைப் போற்றியே புகலும.

இ - ள். கால்கள நடுங்கவும, கணைகளிலே நீர் சிந்தவும், கழுத்துக்கு மேலான தலைநடுங்கவும், உடமபெல்லாம் நடுங்கவும,வீசுகின்ற வாலுகள நடுங்கவும், யமனைக் கண்ட மிருதியான உயிர்கள் நடுங்குவனபோல நடுங்கி, விசுவாமித்திர முனி வனைப் பார்த்துத் தழுத்தழ சொலலலாயின எ - று. 41

சென்ற னஞ்செழும் பயிர்களு முயிர்களுஞ் சிதைதது
கின்ற னம்மெமை நெடுமுடி மன்னவ னோரது
கொன்ற னனபிழைத் தெய்தினஞ் சிலசில குறைபும்
என்ற வாலிரு தெய்திய விலங்குக ளெலலாம.

இ - ள். ஓடிவந்த மிருகஙகளெல்லாம், நாங்கள் போனேம! போனவுடனே அங்குள்ள செழுமையான பயிர்களையும், அவைகளைக் காகின்ற உயிரகளையும் அழித்துக் கொனறு திரிந்தோம; பின்பு, எஙகளை அந்த நீண்ட சிடாதி பதியான அரிச்சந்திரன வந்து கொனறான; அதற்குப் பயந்த நாங்கள் தப் பித்து வந்தோம்; வாம லங்குள்ள சிலதும் இந்நோதனகளுள்ளே குறைதலாய்ப் போகுமென்று சொலலின எ - று. 42

என்று கூறிடக் கௌசிக னெரியெழ விழிதது
கன்று நன்றென நகைததுக்கை நாசியிற் சேர்தது
வென்றி வேந்தனை வெல்வது கருதியோர் வீரப்
பன்றி தன்றவப் பெருமையா லிமைப்பினிற படைத்தான்.

இ - ள். என்று அம்மிருகங்கள் சொன்னவுடனே விசுவாமித்திரர் நெருப் புத்தோன்றக் கண்களைத் திறந்து பார்தது, கல்லது கல்லதென்று சிரித்துக் கையை மூக்கின்மேலே வைதது, செயங்கொண்ட அரிச்சந்திரனை வெல்வ தாக எண்ணி ஒரு வீரத்தையுடைய பன்றியைத கனது தவப் பெருமையி னலே ஒரு க்ஷணநோதனகளுளளே சிருஷ்டிததார எ - று. 43

பொன் னிறதது மெய் வெண்ணிறத துகிர்ப்புட்ப ராகம்
நன்னி றக்கண்ட நாலுகா லுஞ்செழும பவளம்
சென்னி றத்தகண் செம்மணி செழுமுகம் பச்சை
அன்னி றக்குர லீலம்புச்-சிரத்தெயி றதழ்வே

இ - ள். பொன்னிறமான உடம்பும், வெண்ணிறமான கண்களும், புட்ப ராகம்போல் கல்ல நிறமான கழுத்தும், செம்பவளம்போல் கான்ற கால்களும், மேகநிறமான கண்களோ டிவர்த்த இரத்தினம் போலவும், செழுமையான மூக்கோ பச்சை நிறமாகவும, இருணிறமான உரோமமோ நீலமாகவும், வயிரம் போல் பற்களும் அதற்குண்டாயின எ - று. 44

வயிற்றி னுற்பெரு மண்புவி மறைபட மறைக்கும்
எயிற்றி னுலுயர் விண்புவி யேழையு மெடுக்கும்
கயிறறி னுலுயிர் கவர்ந்திடு காலனைக் கலக்கும
பயிற்றி னுற்பினை யென்செயா தப்பெருமை பன்றி.

இ - ள். அது தன வயிற்றிலே பெரிதான மண்ணுலகமெல்லா மறையும் படி மறைக்கவல்லது; கொம்பினுலே உயர்ந்த ஆகாயத்தையும், உலக மேழையு மெடுக்கவல்லது; பாசதினுலே உயிரைப் பிடிக்க வருகின்ற யமனையும் கலங்கச் செய்யவல்லது; இப்படி யமனையும் கலங்கச் செய்ய வல்லதானுல் இனி என்னதான செய்யமாட்டாது அந்தப் பெரிதான பனறி எ - று. 45

அப்பெ ருங்கொடும் பன்றியை யருந்தவ னேக்கி
எப்பெ ருமபடைத் தலைவரு மெயினரு மிறக்கத்
தப்ப றக்கொலை செய்தரிச் சந்திரன் றன்னை
இப்பெ ரும்பொழில் கொணர்ந்துநீ போவென விசைத்தான்.

இ - ள். அப்படிப்பட்ட பெரிய கொடுமையுள்ள பன்றியை அரிதான தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரா பார்த்து, எங்குமுள்ள பெரிய சேனைபதி களும், வேடர்களும் சாகும்படி தப்பாமற கொனறு, அரிச்சந்திரனை இந்தப் பெரிதான காட்டுக்குளளே தொடர்ந்துவரும்படி கொண்டுவந்து விட்டு நீ அப்பாற போவெனறு சொனனார் எ - று. 46

என்று கூறிட் விரிசடியை வணங்கிமெட டெயிற்றுல்
குன்று மேறழ வெறறிநீள் குவடெலாங் குறைதது
நின்று நின்றுசெங் கண்களா னெருபபுக விழித்துச்
சென்று சாடிற்று மன்னவன் சேனையைச சிதற.

இ - ள். என்று சொனனவுடனே அந்த முனிவரை வணங்கிக்கொண்டு நீண்ட கொம்பினுலே மலைகளெல்லாந் துளாகக குதித்து, உயர்ந்த மலைச்சிகரங் களையெல்லாம் பொடிப்பொடி யாகவி, அங்கங்கே நிலைகொண்டு நிவர்த்த கண் களிலே நெருப்புச் சிந்த நிறந்த பாதத்துப்போய் அரசன சேனைகளெல்லாஞ் தெறி யோடும்படி அடிதததை எ - று. 47

தலைக ளற்றிடத் தடங்கர மற்றிட வீரர்
குலைக ளற்றிடக் குஞ்சர மற்றிடக் கொலைஞர்
நிலைக ளற்றிடச் செஞ்சர மற்றிடத திரைகள்
வலைக ளற்றிட வெற்றிற்று மாயவ ராகம்.

இ - ள். அந்த மாயாரூபமான பன்றி, தலைகளறுப்படவும், நீண்ட கைகளறுபடவும், வீரர்களுடைய சிரற்குலைகளறுபடவும், யானைகள் சரவவும், கொலை வேடர்களுடைய விற்கள் முறியவும், செவ்வையான அம்புகள் முறியவும், நிரைச் சேலைகளும், வலைகளும் கிழிபடவும் சாடியது எ - று. 48

பீளை மீரலும் பித்துநீள் குடர்களும பிளக்கத
தாளை நெஞ்சமு மற்றிட முவ்வலைச் சாடி
ஆளை மற்றிரு தோளுமற றங்கையிற் பிடித்த
வாளை மறறிட வெற்றிறறு மாயவ ராகம.

இ - ள். அந்த மாயப்பன்றி, வயிறும், ஈரலும், பித்தும், நீண்ட குடல்களும் சரிய, காலும, மார்பும ஒடிந்து பிளக்க, நாய்களைக்கொன்று வான் வீரருமை சாவ, அவ்வீரர்களுடைய இரண்டு தோள்களை மொடிய, அவர்களுடைய அழகிய கைகளிலே கொண்ட வாள்களை மொடிய மோதியது எ - று. 49

கரிப டப்படச் சேனைகள படப்படக் கலினப
பரிப டப்படப் பரிக லமபடப படபப சுங்கண்
ணெரிப டப்பட விரதங்கள் படப்பட விடைதான்
அரிப டப்படச சுணங்குகள் பட்டன வனருதம்.

இ - ள். யானைகளெல்லா மிறந்தன; அவைகளிறகுகளே சேனைகளெல்லா மிறந்தன; அச்சேனை களிறந்தனபோலவே கடிவாள்பூண்ட குதிரைகளெல்லா மிறந்தன; அவைகளிறந்தாறபோலவே அந்தக் குதிரைவீரர்கள்கொண்ட ஆபாணங்கள் சிந்தவும், அபபடியாக இந்தப் பன்றியின் மலை மையான கண்களிலிருந்து நெருபபுப் பொறிகள்போய்ப் படுதோறும் இரதங்க ளெரிந்தன. இப்படி இறந்தவைக ளனேகம எ - று. 50

கைத வம்மிது வென்றறக் கடற்படை கலங்கி
மைத வழ்ந்ததிண் குனறிணு மரததிணு மறைந்து
பெய்த வேல்களுங குணிலகளும பிறைமுக மழுவும
எய்த வாளியும பொடிபட விதிர்த்ததவ வேனம.

இ - ள். அதுகண்டு, இந்தப் பன்றி மாயாரூபமென்று மிகவும் கடல்போன்ற சேனைகள் கலங்கி, மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற மலைகளிலும், மரங்களிலும் போய் மறைந்துகொண்டு, எரிந்த வேல்களும, வளைதடிகளும், அர்த்தசந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய மழுக்களும், எய்த அம்புகளுங் தூள்தூளாகப் பண்ணிற்று அந்தப் பன்றி எ - று. 51

குடர்பி ளந்தன குறங்குகள் பிளந்தன கொடுங்கை
மடல்பி ளந்தன வாய்பிளந் தனவிரு வகிரரய்
உடல்பி ளந்தன வுரம்பிளந் தனசிர முருண்ட
கடலகி டாருதெனக குருதிநீ வனமெலாங கலந்த.

இ - ள். இத்தச் சேனை வீரருடைய குடல்களுஞ் சரிந்தன. தலைகளு முறிந்தன. கொடிய கைப்புறங்களும பிளந்தன. வாய்களுங் கிழிந்தன. இரண்டு பிளவாக உடல்களும பிளந்தன. மார்பும பிளந்தன. தலைகளு முருண்டன. கடல பொங்கினாறபோல இரததஜலம அந்த வனமெல்லாம பரவின.

சிரமி தந்தன திரள்பிணை பிதறுதன தெறிதத
கரமி தந்தன கழன்றன கரலகளுங கண்ணும
நுரமி கந்தன குதிரைகண் மிதருதன குணில்வேல்
சரமி தந்தன குருதியாறு தடங்கட றணிலே.

இ - ன் இவ்வுதிரப் பிரவாகததிலே, தலைகள் மிதந்தன. பிணக் கூட்டங் கள் மிதந்தன. ஒடிந்த கைகள மிதந்தன. கால்களும் கண்களும் வெவ்வேறாய்ப் போயின. குதிரைக குளம்புகளும மிதந்தன. குதிரைகளு மிதந்தன. வாளதடி களும், வேல்களும, அம்புகளு மிதந்தன எ - று. 53

தோளை வீழுததது தூடைகளை வீழ்த்தது தோள்சேர்
தாளை வீழுததது தடஙகைளை வீழுததது தயிர்போல்
மூளை வீழ்த்ததது தாழையின் மாருத மோதப
பாளை வீழ்ந்தென வீழ்ந்தன வேடாதம பற்கள்.

இ : ன். தோளகளையும விழப்பணணிறறு. தூடைகளையு மொடிந்து விழப் பண்ணிற்று தோள்கள தொகுவதான கால்களையும விழப்பண்ணிற்று. கீண்ட கைகளையும விழப்பணணிறறு தயிரக கட்டிகள்போல் மூளைகளும் சிந்தப் பண்ணிற்று. தெனனமாதத்திலே காறறுவீசப் பாளைகள சிந்தினாற்போல் வேட ருடைய பறகள் சிந்தின எ - று. 54

கொலையெ டுத்தலை லையினாதங் குருதிநீர் பெருகி
மலையெ டுத்தநீண மாஙகளை முறித்தெடுத தோடிச
இலையெ டுத்துதுவீழ் திரைகளும் வலைகளும வாரி
அலையெ டுத்தநீர் வாரியை யுணைதததை யனறே.

இ - ன். கொலை செய்யததகக வேலகளைகொணட வேடர்களுடைய இரததஜலம பெருகி, மலைகளை புரட்டிகொணடும, மரங்களை முறிதத்துக் கொண்டுபோய், விறகளையுங்கொணடு, கடடிவிழுதிருகிற திரைச்சீலைகளை யும வலைகளையும வாரிகொணடு, அலைகளைக்கொணட நீர்கடலில் போய்ச் சேரறது எ - று. 55

சென்ற சென்றவத திசையெலாம் பிணக்குவை செறியக்
கொன்று வீழ்த்திடக் குலைந்ததக் கொடுமபடைக் கூட்டம
கின்ற திக்கினை நாடியே நிருபன்முன் னெருவன்
பன்றி யோடிய விசையினைப் பலமுறை பகர்ந்தான்.

இ - ன். தான்போன திசைகளிலெல்லாம் பிணங்களின் குப்பல்கள் நெருங்கும்படிக கொன்று விழுமபடி செய்யவே, அந்தக கொடிதான சேனைக் கூட்டங் குலைதலாயிறறு. ஒருவீரன, அரசன நிற்கிற இடதததை தேடிக் கொண்டுபோய் பணி யோடிதிரிகிற வேகதததைப பலவகையாகச சொன் னான எ - று. 56

அநத வாசகங் கேட்டரிச சநதிரன் முனிநதே
எநத வாறுவந தெயதிய வர்களை வதைதத
தநத வாறைது கூறென வாசனை வணஙகி
எநதை கேளென வேடுவன வகைவகை யிசைததான்.

இ - ன். அந்த வார்தததையை அரிசசந்திரன கேட்டுக கோபததொணடு அப்பணி எந்தவழியாக வந்து கூடிறறு? இவாகளையெலலாம எநதவகையாகக் கொனறது? அதனைச் சொலலெனறு கேடக, அவவேடுவன அரசனை வணங் கிகொணடு, என சுவாமியே! கேட்டருளுமெனறு வகைவகையாகத் தெரியச் சொனனான எ - று. 57

வான மேழுமண ணேழுமுன மருபபினு லெடுதத
னான மோபுர மெரிததவ னுலகெலா மெரிகுமம
தான மோவுயிர துரிசறச சமனெடுமப பனறி
யான தோவது சிறிதுமயா முணாநதில மையா.

இ - ன். ஐயனே! மேலேழுலகமும, இநத உலகஙகளேழும முனனே ஒரு கொமபிலே தாஙகின (பெரிய) வராகந்தானே! திரிபுரதனனை செய்து பரம சிவனுடைய உலகஙகளை யெரிகக்ததக சகதியுளளதுதானே! உலகததுள்ள உயிர்களின வேறுவதற்க யமனுனவன நீணட வராக வடிவு கொண்டது தானே! அந்தப் பணியை இததனமையதெனறு கொஞசமேனும யாகள் தெரிந்துசொல்ல வல்லோமலலோம எ - று. 58

தலைநி றமபசசை தனனி,ம பொனனிறந தழுகண்
ணிலைநி றஞசெழு மாமணி குரமிநதர நீலம
மலையி னுமபெரி தானதோ வராகமவந தெய்திக
கோலபு ரிநதது கூனபெருங கோடடினு லெனனுன.

இ - ள. தலையினிறமோ பச்சை நிறம, அதனுடலின நிறமோ பொன் னிறம; அதன கொடுகணகளின நிலையான நிறமோ செழுமையான பெரிய இரததின நிறம; அதன குளமபோ இந்திர நீலநிறம, இவவாறு மலையினும் பெரிதான ஒரு வராகமானது வநது நமது சேனையில கூடித் தனது வலை வான பெரிய கொமபினுலே கொலை செயததெனறு சொனனான எ - று. 59

சேனை யும்பெரு தேர்களுந திண்பரி தானுமம
யானை யுங்கொடு முடிவனு மிறநதிட வெறறிக

கானெ லாம்பிணக் காடுசெய் தெய்திற்று கண்டாய்
தேன லங்கலாய் தேரினைத் திரிததரு ளென்றான்.

இ - ள். நம்முடைய சேனைகளையும், பெரிய தேர்களையும், பலமான குதிரைக் கூட்டங்களையும, யானைகளையும், கொடிய நாய்களையும் சாவும்படிக் குத்திக் கொன்று காடெல்லாம் பிணக்காடாகப் பணணிகொண் டிருக்கின்றது. தேனெழுகின்ற மாலையணிந்த அரசனே! உமது தேரை அங்கே திருப்பியருள வேணுமெனறு கூறினான எ - று

கண்டாய் - முனனிலையசை. -- 60

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

என்று பகர்ந்திட மனனவா மனன னெழுந்த கதத்துடனே
நன்றிது நனறென வஙகையொ டஙகைய றைந்துற கைதுடனே
இன்றும டிந்தவ ரின்னுயிர் தமமினு மெமமுயி ரோவலிதென்
றன்றுச வுந்தரி தந்தெரி டுஞ்சிலை யங்கைய டுத்தனனே.

இ - ள். எனறு சொலலவே இராஜாதி ராஜனுனவன அப்போது தனக் குண்டான கோபததுடனே கலலது இது கலலதே! எனறு ஒரு கையுடனே ஒருகையை மோதிச் சிரித்து, இனறையதினெ மிறந்தவாக ளுயிரினும் எகை ளுயிர்தானே சிறந்ததெனறு அப்பொழுதே முனனே சவுந்தரிதேவி கொடுத்த வில்லை அழகிய கையிலே கொண்டான எ - று. 61

பாகரின் மிக்கவ னைமறை முறறெதிர் பார்குரு நிததவனும
சாகர முற்றெழு பானுகு லததிறை தாளிணை யைதிதாழுதே
நாகரி கசசுட ராடர வபபணி நாயகி பொற்சடிலச
சேகரி பததிர காளிகொ டுததரு டேவைந டததினனே.

இ - ள். தேர்ப்பாகரில மிகுந்த சாமர்தியஞய், நானகு வேதஙகள முழு ஙகுதெரிந்து செலுததததக சாதித தொழிலிலும வல்லவனுனவன கட லிலே தோனறி வருகிற சூரியகுலத தர்சனுடையு பாதங்க ளிரண்டையும் வணஙகிகொண்டு, யோகியதையான காந்திபைகொண்ட ஆடுகினற சர்ப்பா பரணமபூண்ட தேவியாகிய செமபொன னிறமான சடைத தலையையுடைய பத்திரகாளி கொடுததருளின தேரைச் செலுததினனே எ - று. 62

படியு மிடிந்தது பொடியுமெ ழுந்தது பலபல பைமபொழிலும
மடிய விழுந்தன கனமம டர்ந்துயா வரையுநெ ரிந்தனவான
முடியு மதிர்ந்தது கதிருமறைந்தது முனிலுமு ழன்றதுநீ
ரிடியு முதிர்ந்தது கொடிமலி யுஞ்சுட ரிரதந டந்திடவே.

இ - ள். கொடி கட்டின ஒளியையுடைய தேர் செல்லுமபோது, பூமியும் பள்ளமாயிற்று; (அதனால) தூளிகளுங் கிளாநதது, பறபல வகையான காடு களும் சாய்ந்து விழுந்தன; ஆகாயதையு மூட்டி உயாநதிருகிற மலைகளெல்

லாம் கொரித்தன; அண்டமுகடும் அதிர்தலாயிற்று; சூரியனு மறைதலாயிற்று; மேகங்களும் அலைவனவாயின; நீரும், இடியும் சிந்துதலாயின எ - று. 63

மாறுப டச்சில தேரென வுற்றெழு மால்வரை யத்தனையும்
நீறுப டப்பட நாடிம ணிச்சுடர் நேமிநெ ரித்தனவால்
ஆறுப டப்பட வூறுபு னற்றிரை யாழியை யொத்திடவே
வீறுப டததுயர் கானம னததையும் வேரொடெ டுத்தனவே.

இ - ள். இத்தத் தேருக்கு மாறாக சில வீரர்களுடைய தேரென்னும்படி பேர்கொண்டு வருவனவான உயர்ந்த மலைகளெலலாம் தூளிகளாகி மேன் மேலுங்கிளர அத்தப் பனறியைத் தேடிகொண்டு செல்லுபோது, இரத்தின கசிதமான தேருருளைகளின் கீழகப்பட்டவைகளெலலாம் கொரியும்படிச் செல்ல, அதனுல் ஆறுபோல பெருகி ஊரும அத்த இரத்தப்பிரவாகமானது ஊருகினற நீரையும அலைகளையுமுடைய கடலை யொபபாகப் பெருகும்படி யாய் உயர்ந்து வளாந்தளள காடுகளை யெலலாம் வேரோடே பிடுங்கிகொண்டு சென்றன எ - று. 64

தங்கமு டிததனி வெண்கவி கைததிரி சங்குமு கற்கெதிரே
திங்களெ னத்தவ ளாதிகழ் முதததாளி சிதுமு ருப்பதனுல்
வெங்கண்ம தக்களி றுமபல விறசெரு வெனறப ரிததிரளும்
பங்கமு றப்பல பஞ்சுப டுததிய பன்றியெ தாதததுவே.

இ - ள். தங்கக கிரீடத்தையும், ஒப்பிலலாத வெள்ளைக் குடையையு முடைய திரிச்சங்கு புதிரனுன அரிச்சந்திரனுகு முனனே சந்திரனைப் போல வெண்மையாக விளஙகுகினற ஒளி வீசுதலையுடைய கொமபினுலே, வெவ்விய கண்களையுடைய மதயானைகளையும, அநேகம் வில்லாளிகளைப் போர் செய்து வெல்லுதறகக குதிரைக கூட்டஙகளையும, பங்கப்படப் பலவிதமான பஞ்சுபோற் பறககச்செயகிற பன்றி வந்து மூனறாதது எ - று. 65

வேயின்மி குதிதெழு மால்வரை யெட்டி-லு மீதுவி சைப்புறவே
பாயுமு கிற்குல மேழைபு மபபொடு பாரிலவி ழுசசிதறும
வாயினு தைதிசை நாலுமி றைத்துயர் வானுமி றைக்குமவிழித்
தீயின்ம னிதிதிரை நீவட வைக்கனல சேரவெ ரிதிடுமே.

இ - ள். மூஙகிற காடுகள் மிகுதியாக வளாவனவான உயாந்த எட்டு மலைகளினமேலும வேகங்கொண்டு பாயும; பினனும் மேகக கூட்டஙக ளேழையும உடனே பூமியிலே விழும்படிச் சிதறுவிகுஉ; தன் வாயிலுள்ள நுரையை நாலுதிக்கிலுஞ சிந்தி உயர்ந்த ஆகாயதிதிலும் சிந்தும; கண்களிற் றோன்றுகிற நெருப்பினுலே, முத்துகளைவீசுகிற அலைகளுடனே கூடின கடலையும், வடவாகினியையும் ஒருசோ எரிக்கும் எ - று. 66

ஆடன்ம தத்திரு நாலுதி சைக்களி றுனனை யத்தனையும
கோடத னிற்கர மீதுற வைததுடல் கூசிவெ ருக்கொளவே

சேடன்மூ தற்படி வாளர வத்தலே சேரந டுக்குறவே
ஓடும்வி சைத்தெழு ளீளபுவி யைபபுன லூறறெ ரித்துழுமே.

இ - ன். வெற்றியினையுடைய மதங்கொண்ட எட்டுத்திக்கு யானைகளெல்லாவற்றையும், தன கொம்பிஞலே, அவைகளின அதிக்கைகளிலே குத்தி (சோகச் செய்ய, அதனல் அவைகள்) உடம்பு கூசி நடுங்கிப் பயப்படவும், ஆதி சேடன் முதலாகவுண்டான ஒளியையுடைய பாமபினறலைகள் முழுதும் நடுங்கவும் ஓடும்; வேகங்கொண்டு கினம்பும்; மீண்ட மண்ணுலகத்தை நீர் பெருகும்படிக்கு கிழித்து முகதனலே கிண்டும் எ - று. 67

ஊறுப டுத்திடு பாகர்செ லுதநிய வோடைம தக்கரியை
ஈறுப டுத்திடும் வீரர்க டநிய ரீளிர தத்தினையே
கூறுப டுத்திடும வாதுவ ரெறறிய கோலவ யபபரியைச்
சேறுப டுத்திடு மாமக ரநதிரள சேருமள க்கரையே.

இ - ள். கொலை செயயதகக பாகர்கள செலுதநி வருகின்ற மூகபடாத்தையணிந்த மதயானைகளை மண்ணூளிலே புரளக் குதநித் தள்ளும்; வீரர்கள் செலுத்திவருகிற உயர்ந்தரதேர்களைச்சக்கையாகப் பேர்க்கும்; குதிரை வீரர்கள் அதட்டிச் செலுத்துகின்ற அழகான வெற்றிகொண்ட குதிரைகளைப் பெரிய மீன்கள் கூடின கடலினசேறறிலே புதைபச்செய்யும் எ - று. 68

அனர்த்தம்வி ளைக்கவி டுத்தத வதநன ளித்தவ ரைப்படியே
ஙினத்துவெ றித்தும தக்கரி கறஙிநி டுகஙிட வுற்றணுகி
இனத்துரா கதகரு ணைக்கன கதநிர நதநினெ யெற்றுகெனு
மனத்தினி னேதநுவ லந்தபு றத்நின்ம ருப்பையொ டுகஙியதே.

இ - ள். இப்படிக டெடுநிசெய்ய அனுப்பின தவமுனிவர் கொடுத்த வத்திரவினபடியே, (அப்பனறியானது) கோபங்கொண்டு, வெறிகொண்டதாய் மதயானைகளும், குதிரைகளும் பயபபடிபடிப்போய, கெருங்கிக் கூட்டமான குதிரைபூண்ட ஙெந்தபொனமயமான அரசன தேரை உடைகவேணுமென்ற தனமனத்திலே யெணணி, அலது புறதநிலுள்ள கொம்பைச் சாய்த்துக் கொண்டு சென்றது எ - று. 69

உதித்தது ணைப்பிறை யெநதநம ருப்பையொ டுக்கவ ணர்ச்சி பெறுக், கதிதநபெ நுதநதநி லேக்குள டுதநதொர்க னற்கணை தொட்டுவிட, எதிரதநநி ருடடியி னெறறியின் முற்றியெ டுத்தகலக் கொடுபோய், விதிரதநுட லுட்கிவெ ருக்கொள மறறொரு வெற்பிடையுய்த்ததுவே.

இ - ன். இரண்டு சந்திரப்பிறைபோனற கொம்பை ஒடிக்கிக்கொண்டு வந்த அப்பன்றி செல்லுடபோது, அரசன், அச்சமயந்தெரிந்து கினைவு கொண்டு கெட்டியாகப் பருதநிருகிற தனது வில்லுக்குள்ளாக கெருங்கிச் சென்று ஒரு அக்கினி சாஜகல்லியமான அம்பைத் தொடுத்துப் பூட்டிவிட்டு

போது, அந்தக்கனற்கணை எதிர்த்துவந்த பனறியினை நெற்றியிலேபட்டு நெருங்கித் தூரகொண்டுபோய் அந்தப்பனறியினை உடைபுநடுங்கஞ்சுப் பாயகொள ளும்படி வேறேயொரு மலையிலேபோய் விழப்பணணிபது எ - று. 70

உய்ததது நீளிடை பத்துள யோசனை யுறைபழி மாலவரைமேல வைதததும் வாய்வழி ஙகிய சோரியில வடைனை யாவுமலா [லாம் மெய்ததவன் வாழ்பொழி லுடபுக வோடலும விடடப தாதிய மொய்ததன காவல னைபபுடை சூழதர முறகிளா வாரிதிபோல.

இ - ள். நீளமும அகலமும பத்துயோசனை அளவுளளதாகக கொண்டு மிகவுமுயாந்த மலைமேலே விழப்பணணித தளளுமளவில, அப்பனறியானது வாய்வழியே கஙகின இரதததிடனே சகிராகிருதியாகச சுழனறு அந்த மெயயான தவமுணிவா வாசமபணணுகிற சோலைகளளே செலலுவதாக ஓடிம் போது, முனனதாகப் பொஙகி ஆரவாரித்தெழுகினற கடலலைபோல முன்னே அஞ்சி அகனற சேனைகளெல்லாம அரிசசந்திரமனனன பகைமெல்லாம சூழ்வதாய நெருங்கின எ - று. 71

கடறபடை சுறறியி னைதநிறை பதமக ழறறுணை யைதநிதாழுந தடக்கைய மைததும னைதநில லைதநற விர்தநிர நதநிணமுன் நடதநியெ நிதநதநி ருடடிவ னைதகைந நிதநதனு வைதநதுணைக குடறகடெ றிதநுவி றறபடை பட்டகொ லைக்ள முறறனனே.

இ - ள். அந்தகடல்போனற சேனைகள சூழ்ந்து முழகி அரசனுடைய தாமரை மலாபோனற பாதஙகளிரணடையும வணஙகுமபோது, தன் நீணட கையாலமையச்செய்து, அவர்கள் மனதநிலுளள அலைவை நீகி எதிரத்து வந்த பனறியைக கொல்ல எணணி, இரதததை முனனே செலுத்தி, வில் வினடுவைக கையிலே கொணடு கொழுப்பும குடலுமாய அறுதலாய வெற்றி கொண்ட தனது சேனைகள வீழ்ந்துகிடகிற நெலைகளாலதுக்கு யகதான்.

புரவல னப்படை கரிபரி பட்டதொர புதுமைக ளைத்தெரிசித தாகர விப்படி விளைவதெ னக்குன கருவிறென றிசையலென் [ரோ றிருகரம் வைதநிரு செவியைம றைதநிதழின் முடியைய சைதநிதநி துரகத டதநிட விரைவினி முதநதன சுடாிர நதநிணேய.

இ - ள். அரசனுனவன், அந்தச் சேனைகளிலே யானைகளும, குதிரை களும் ஒப்பில்லாமல செதுதுகிடக்கிற ஆச்சரியமதைக கணடு, அரசரா! இப்படி ஆகிறதற்குச் ஙனே! உன்னுடைய கிருபையின் வழியாகிய செய் கையே யெனறு தனகிரண்டு கைகளாலும் இரணடு காதுகளையு மூடி, அழ கான தலையையும் அசைதது, முனனே செலவதாக குதிரைகளை முடுக்க, அக்குதிரைகள் மிகுந்த வேகததுடனே விளஙகுவதான தேரை யிழுத்துக் கொண்டு சென்றன எ - று. 73

ஏனம்வி ழுந்தயர் மால்வரை கண்டதி னேறியி ழிந்தகலப் போனது ணர்நதடி மீதுதொ டர்ந்துபு காதவ னைங்கள்புகுந்

தானன மூன்றிரு மேனியு நுண்பொடி யாடம டன்தையுடன்
மானவன் வந்தொரு வாசநெ டும்புனல் வாவிய ணைந்தனனே.

இ - ள். அந்தப்பனறி விழுந்து, சோர்வதான உயர்ந்த மலையைக் கண்டு, அதன்மேலேறி யிறங்கி, பனறி அதைவிட் டப்பாற் போனது தெரிந்து போகாத காடுகளெல்லாம் போய் முகமூன் றிருமேனியும நுண்ணிதான தூளிகள் படியச் சந்திரவதியுடனே மகானுபாவனான அரிச்சந்திரன வந்து நறுமணங் கொண்ட நீண்ட நீரகுளததைக கண்டானன எ - று. 74

கானின்மி சைந்தெழு தாமரை யிறபடா காவிக ளிறபடருமை
தேனின்மு ழக்கொலி நாலுதி சாதிசை சேரவி யபபுறுமால்
மீனின்மு ழக்கொலி யூழியி னிற்கடை வேலையை யொப்பதுநீள்
வானின்மு ழக்கொலி போலவன சககர வாகபி ரைபபதுவே.

இ - ன். காடுபோல மேறதொணடுவருகினற தாமரைமலர்களிலும் பரவின நீலமலர்களிலும் மொய்ப்பனவான வண்டுகளின பாட்டொலியானவை நானகு திக்குத திசைகளிலுங் கேட்க, அதிசயதததை தருவதா யிருகினறது. அந்தக குளத்திலுள்ள மீனகள் அலம்புகிற சப்தமானது, ஊழிக்காலதிலே கிளருகிற யுகாந்தக்கட லோசையை யொததிருகினறது. சகரவாகப் பட்சியினுசை யானது ஆகாயத்தி மேகததி னிடிமுழகமபோன றிருக்கினறது எ - று

கானின் மிசைந்து-காட்டிலே தேனையுண் டெனினுமாம். 75

தமரெ நெந்திரை யெரிகுரை யுமபல சகுனமு முங்கிரையும
அமரம டநதையர் குடையொலி யுமபல வருவிவி முங்கலியும்
திமிரம தக்கய நிறைவுற மொண்டறல சிதறதிரா வுங்குரவம
கமழ்தரு மவவன முனிவாக மண்டலு களகளெ னுந்தொனியும.

இ - ள். முழகுகதையுடைய அலைகள வீசுகிறசபதமும, பல பட்சி சாதிகள் முழகுகினற சபதமும, தெய்வகனனிகள வந்து நீராடுகிற சப்தமும, பல அருவிகளோடி வருகிற சபதமும, இருளகறறமான மதயானைகள வந்து நிறைவாகத துதிகையாலே நீரைமுகந்து சிந்துகிற நீரோசையும, குரவ மலர்கள் பரிமளிகினற அந்த வனததிலுளள முனிவாகள நீர முகங்கினற கமண்டலத்தின் நீர் களகளவெனகிற வோசையும எ - று.

இதுமுதல் இரண்டு பாடல்கள குளகம. 76

முருகுகு டைநதளி முரலமி குநதொனி முதலைக டநதமின்வர
தருகுசெ றுநதொனி குடைநிகா வெள்ளவீ யகடுளை யுநதொனிவெண்
குருகிரி யுநதொனி சிரலகள வி முநதொனி கொடுவரி வநதுபுனல்
பருகுமி குநதொனி பறவைக ளினமெறனி பகலிர வுநதணியா.

இ - ன். தேனைக கிண்டியுண்டு வண்டுகள் பாடமிகுகின்ற சப்தமும், முதலைகள் தங்களுக்குள்ளே கூடிவந்து பக்கங்களிலே சீறிச் சணடை பண்ணு

கிற சப்தமும், குடத்துக்கொப்பான வெள்ளைச்சங்குகள் கருப்பவேதனைப் படுகிற சப்தமும், அந்த சப்தத்தைகேட்டு வெளிகள குருவிகளோடுகிற சப்தமும், மீன்குத்திக் குருவிகள் மீனமேல் விழுகிற சப்தமும், புலிகள் வந்து நீர் குடிப்பதான மிகுந்த சப்தமும், பட்சிகள் செய்கின்ற அதிக சப்தமும பகலும் இராத்திரியும் நீங்காதிருக்கின்றன எ - று. 77

அறத்தவா வற்கலி யிறறுவா நிதத மலர்பபொழில பொற்பிரசம
மறறதக ளிறறினம தததிஞெ ழுகரும டகரவ ரிபபொழிபால
நிறததிடு பசசைம ணிததுகிா வசரா நிததில முடகளுலக
கறுததவெ ளுததசி வததப சுததக ணிபபதெ வாகவெளிதே.

இ - ள். அறவறதகார்களுடைய (வறகலேயான) காவி வேஷ்டிகளின சிவப்பு, தினந்தோறும அலாதலேயுடைய பூஞ்சோலைகளிலுள்ள பொனனிற மான தேன கோபதத்தைக்கொண்ட யானைகளின மததத்தின பெருக்கு, இள மையான காட்டெருமை பொழிகின்ற பால, சோதியையுடைய பச்சை இரத தினம-பவளம்-வயிரம்-முத்து ஆகிய இவைகள உளளே விளஙகுகிறதினாலே, அந்தக குளதது நீர கறுதததென்றும வெளுதத தென்றும சிவநததென்றும நிசசயிதது யாராலே எளியதாயச சொலலலாகும? (முடியாதெனறபடி) எ-று.

மேற்படி வேறு

முளரிசெஙு குமுத நீல முணடகஙு குவளை வெள்ளை
கிளர்நறு மலாக ளெலலாஙு கிளையொடு மலியப பூதத
அளவிலா மதியு மீனு மருககரு மலிய வணடம
வளாபுவி தனிலும வேதா வகுததன போனற வனறே.

இ - ள். தாமரை-செவவலலி-நீலம-செநதாமரை-கருஙகுவளை இனனமும் வெளளைநிறமாக விளஙகுகின்ற பரிமள மலாகளெல்லாம் ததமினததோடுகூடி, மிகுதியாக மலாகதிருகின்றதானது, அளவிலலாத சநதிரரும-நட்சததிரங்க ளும-சூரியாகளும நிறைந்திருகின்ற ஆகாயதைத, மனிதா சஞசரிகின்ற வல கதது்லே பிரமன சிருஷ்டிததனபோ லிருநதன எ - று. 79

மண்கொளா ததனு ணீரும வளைகளு மலரு மீனும
விண்கொளா ததனுள வைகும வெணகுரு கனனநாரை
பண்கொளவாய் வண்டு வைகும பதுமதின் புரப்பு நோககின்
கண்கொளா மனமுஙு கொளளா காவியு மனன தேயால.

இ - ள். குளததினிடமே போதாது, அதனுளளே நிறைந்திருக்கின்ற ஜலத்துகும-சஙகுகளுகும - மலாகளுகும - மீனகளுகும - ஆகாயமே இடம் போதாது. அதிலே சஞசரிகின்ற வெளளைக குருவிகளுகும-அனனஙகளுக கும்-நாரைகளுகும், இராகதனதைத்தெரிணட வாயையுடைய வணடுகள் மொய்ப் பதான தாமரைமலாகளில் விரிவைப பாாததால, கணகளும் போதா; மனமும போதா; நீலோற்பலங்களும அததனமையனவே யாகும் எ - று. 80

மீதெலாந் தரங்க மஃதின் மேலெலாங் கழலப் போது
போதெலாஞ் சங்கஞ் சங்கின் புடையெலாம பொருந்து தாது
தாதெலாம் லண்டு வண்டின ருளெலாஞ் செழுந்தேன் மறறும்
ஈதலா வில்லை யந்த விருமபுனற் றடத்தி லம்மா.

இ - ள். அந்த நீரமேலெல்லாம அலைகள் புரள்தலா யிருக்கும்; அவ் வலைகள்மேலெல்லாம் தாமரைமலர்க ளசைதலாயிருக்கும்; அந்த மலர் களிலெல் லாம் சங்குகள் ஊர்வனவாயிருகுகும்; அந்தச் சங்குகளினிடமெல்லாம் மகரந்தங் கள் பொருதலாயிருகுகும்; அபடகரகதங்களெல்லாம் வண்டுகள் மொய்த்திருக குகும்; அந்த வண்டுகளின காலகளெல்லாம செழுமையான தேன்சிந்துவனவா யிருக்கும; இதுதன்மையனவேயல்லது வேறுவகைகளில்லை அத்தப்பெரிதான குளததில் எ - று. 81

பங்கய முகமுங் கணனும பாதமும பணைத்த பாரக்
கொஙகையுஞ் சேவ லபபூங கூந்தலுங் குமுத வாயும
செங்கயற கண்ணும வள்ளாத திருநெடிய குழைபுங காடடி
மஙகைபுட கரணி யெனபாள வள்ளலை யுளளங் கொணடாள.

இ - ள - பெணணுருவ புட்கரணியெனனும பெயரைகொணடவள் தாமரை மலர்களாகிய முகமும கலஙகளும கயலகளும பருத்த கணமான கொஙகைகளும, பசியதாகிய அழகிய கூந்தலும, குமுதமலராகிய வாயும, சிவந்த கயலகளாகிய கண்களும், வள்ளிகிழங்கு நெடியுமாகிய அழகிய நீணட காதுகளுங் காணச செய்து பிரபுவான அரிச்சநதிரனைத தன மனததிலே எணணி மோகிததாள் போலும எ - று.

புட்கரணி - நீர்கலுளம. 82

வரையடுத தரிய சோதி மணிகொழித தருவி பாயநத
விரைமலாப பொழிலி னீழல வெணடிரை மேண்மேன மோதி
நிரைநிரைத தரள முநதி நெடுகிலா விரிநத வண்டற
கரையினை மனனன சாநதான கடலினை யருகுகன் சாநதான.

இ - ள் மலையிலிருநது அருவையான ஒளியைகொணட மணிகளை ஒதுக கிகொணடுவருகற அருவி பாயவதான பரிமள மலாகளுளள சோலையி னிழலிலே, வெணமைபான அலைகளை மேலுமேலு மோதி வரிசையாக முத துகளை வீசி, நெடிதான சநதிரிகை விரிவதாணசேறுறை கொணட அநத குளகரையை அரிசசந்திரமகாராஜன சோந்திருந்தான. அப்போது சூரியனு மேலைக்கடலிலபபோயச சோநதான எ - று. 83

யாணையுங தேரு மாவு மிழிநதொருங் கியாரு மீண்டித
தேணையொத தினிய வாவிச செழுமபுனல குடைநதுண டாறிக
காணையுற றிலஙகு தணபூங கடிபொழி லிடஙக டோறுஞ
சேணையு மனனர் தாமுஞ செலவணு மினிதி ருநதா.

இ - ன். யானைகளும் இரதங்களும் குதிரைகளும் விட்டிறங்கி எல்லாரும ஒன்றுகூடித சேனையொப்பாய் இனிகினற குளத்திலுள்ள செழுமையான நீரிலே முழுகியும் குடித்தும் இளைப்பாறி, காட்டைச சார்ந்து வினங்குகின்ற குளிர்ந்த பூமணத்தைகொண்ட சோலையினிடங்களெல்லாஞ் சேனைகளும் அரசர்களும் அரிச்சந்திரனும சுகமே தங்கினர்கள் எ - று. 84

தாபமும புனலுங் கொளவா தாபதா வருது மாதர்
தீபமு மயோதநி வேருதலு சேனையு மிருகுக கண்டு
கோபமுற் றழன்று மனலு கோசிகன கண்டா லுன்னைச
சாபமிட டெரிபப னீண்டு சாருதது தகாதே யெனறா.

இ - ள். தாபதரையுங கொணடு, அதிதீர நீரை யுட்கொளளவந்தசில முனிவர்கள் அஞசுவருது, பெண்களுகு விளகான சந்திரவதியும், அயோதநிக காசனன அரிச்சந்திரனும, அவன சேனைகளும இறங்கியிருகுகிறதைப் பார்த்து கோபங்கொணடு மனங்கொந்தது அரசனே! விசுவாமிதிரமுனிவா கண்டால், உனகுச் சாபங்கொடுத்து எரித்து விடுவா. ஆதலால், நீ இவகே வந்திறங்கினது தகாதகாரியமென்று சொனனார்கள எ - று. 85

யாமவற கடிமை யன்றே வெமவயிற சீறற மெனறே
யாமவரு கிழைதத தீங்குண் டெனனினுங திருதநிப பினனைப்
போமதே கருமு மெனனுப புரவலன புகலுக கேடமுண
டாமதே காணடி யெனனு வருநதவ ரகனறு போனரா.

இ - ள் அதறகு அரசன, நாங்களெலலாம அமமுனிவருககு அடிமையலலவோ, எங்களிடதநில கோபங்கொளகிறதறகு நிமிததம எனன? நாங்கள அவருககுக குறறங்கள செயதாணடாலும அவரைச சமாதானஞ செயது கொணடு எங்களுருக்குப போகிறதே காரியமென்று சொலலுக கேட்டு, அம முனிவாகள ஆனல யிங்கே நடகப்போகிறதைத தெரிநதுகொளளாக கடவை யென்று சொல்லி தூரமாக விலகிப போனாகள எ - று. 86

மாதவ ரகனற பினனா மாலையாய படாதது னிங்கிப
பூதல மெனனு மங்கைப புணடயிரு படாதது புகாள
மேதகு தவதநின மிசதிகான விணபபா டாம புகுநி முனனங
தீதறு குணதநின மிகதிகான சிதநிப படாதது புகான.

இ - ள அந்த மஹாதவமுடையவராகய போனபினபு, மாலைகாலமாகிய அழகிய போழுதை நீகிப பூமிதேவியானவள மூடுகின்ற இருளாகிய போவைகளுள்ளானுள. அபபோது மேலான தவதநிலுமேல மிகுந்த விசுவாமிதிரருடைய தீவினைப போழுது வருமுன்னே, குறறமறற குணஙகளால மிகுந்த அரிச்சநதிரன சிதநிப போழுதையான கூடாரதநிகுள்ளே போயிருந்தான எ - று 87

கடாதகடங குளிறு மாலகு ழேனையுங கணக டுருஞ
விடாப்படை வேருதா தாமு மமைசசருமு விழிக டுஞசக

கெடாப்பெருங் குணத்து வள்ளல் கிளிமொழி மயிலோ டும்பொற்
படாத்திடைப் பரியங் கத்துப் பஞ்சணைப் பள்ளி கொண்டான்.

இ - ன். மதத்தையுடைய உயர்ந்த யானைகளும், குதிரைகளும், சேனைகளும் நித்திரை செய்துகொண்டிருக்கவும், விடாமல் கூடவந்த அரசர்களும், மந்திரிகளும் நித்திரைகொள்ளவும், கெடுதலிலலாத பெரிதான குணத்தையுடைய பிரபுவான அரிச்சந்திரன கிளிபோலும வசனத்தையுடைய மயிற்சாயலான சந்திரவதியுடனே அழகிய பொன்மயமான கூடாரத்திலே பஞ்சுமெத்தை யமைத்த கட்டிலினமேல் நித்திரை செயயலாஞன எ - று. 88

பூவல யத்தை மூடும் புதையிரு ளறசெஞ் சூடுசெ
சேவலார்ப பெடுப்பக கீழ்பால் செஙகதிர் வநது தோனற
யாவரு மூணர்நதெ மூநதா ரிளங்கொடி யுடன றுயின்ற
காவலன் ருணு மற்றோர் கனவுகண் டுணாநதெ மூநதான்.

இ - ள். பூமண்டலத்தை மறைப்பதாய்க கவிந்த இருள நீங்க, சிவந்த உச்சிக் கொண்டையையுடைய சேவல்கள் கூப்பிட, கிழகுதிகிலே சூரியன வந்து உதயமாகவே, எல்லாரும் தெளிநது விழிதெழுந்தாகள. அகாலத திலே இளங்கொடிபோனற சநதிரவதியுடனே நிதநிரை செய்த அரிசசந்திர மகாராஜன தானும வேறபாடான ஒரு சொப்பனங கண்டு விழித்தெழுநதிருநதான எ - று. 89

மன்னவன் ருணுக்கங் கண்டு வல்லியும் பலகா லேககி
என்னேநின் மனதநி லெண்ண மியமபுகென றிறைஞச லோடுமெ
கன்னன்மென் மொழியா யாலோ கனவுகண் டுணாநதெ னெனனப
பினனரக் கனவி னீமை பேசெனப பேச லுறறுன.

இ - ள். கொடிபோலபவளான சநதிரவதி அரசனுடைய (சொப்பனத திலுலுண்டாகிய) திகிலைப் பலதாமும பார்த்தநத தேவரீருடைய மனதநிலே ஆலோசனையென சொலலுமெனறு வணஙகுமளவில, கருமபுபோலு மிருதுவான சொல்லை யுடையவளே! நான ஒரு சொபபனங்கண்டு விழிதேதன எனன, பினபு அநத கனவினது குணதநதைச சொலலுமெனறு (சநதிரவதி) கேட்கப் பினபு சொலலலாஞன எ - று. 90

அமைசசரைத தூதரோடி யழைககவென றரசன கூற
இமைப்பினிற் சென்ற ழைதநா ரியாவருமெ விரைவின வநதா
சமைதநதீ வினையை வெனறுன ருமமைச சரணமெ போறறி
எமைககடி தழைதந வாறென் னிறைவனீ யருளக வெனறா.

இ - ள். அரசன, தூதுவாகளே! விரைவாக சென்று மந்திரிகளைக கூட்டி வாருங்களெனறு சொல்ல, அதறதாகள கூறனறோதநிற்போய்க கூப்பிட்டாகள். அந்த மந்திரிகளுடனே வாதநதகவர்களெலலாரும வந்து, விசுவாமித்திர ருண்டாகின மிருகவாதை முதலான பனறி வேட்டையாகிய

செய்கையே வெனறிருக்கின்ற அரசனுடைய தாமரைமலர்போலும் பாதங்களே வணங்கித் துதித்தது, அரசே! நீர் எங்களே விரைவிலே அழைத்த காரியம் யாது? அருளிச்செய்யவேண்டு மெனறார்கள் எ - று. 91

மற்றவர் கூறக் கேட்டு வையக மெல்லாங் காக்குங்
கொற்றவ னின்றி யானோர் கொடியதீக் கனவு கண்டேன்
உற்றது கேட்டு மேல்வந் துறுதிற முரைமி னென்னுக்
கற்றடந் தோளி னுர்கருக் கனநிலே கூற லுற்றனை.

இ - ள். அபபடி மநதிரி முதலாயினோ சொல்லியதைக்கேட்டு உலகமெலலாம் ஆளுகினற அரசனன அரிச்சந்திரன் இனறையத்தினம நாமிரு கொடிதான கெடுதலுள்ள சொப்பனங் கண்டேன; அப்படி நான கண்டதை நீங்கள கேட்டு இனிமேல வந்து கூடுவதான காரியதைச் சொல்லுங்க ளெனறு மலிபோலுயாந்த தோளகளோயுடைய மந்திரி முதலானவர்களுக்குச் சொப்பனச் செய்கையைச் சொல்லலானன எ - று. 92

என்னையீன் றெடுத்த தாதை யாகுகையோ டெய்தி யும்பர்
தன்னையுற றிமையோ நீஙகத தாரகைத தலதத மாந்த
பின்னையான் பிரசக் கூநதற பேதைய ரைவா தம்மை
முன்னையூழ் விதியி னுலே முயகுகமுற் றினிதி ருநதேன்.

இ - ள். எனனைப் பெறறு வளர்த்த தகப்பனனவர் தேகத்துடனே சுவர்க்கலோகத்துகுப் போய்த் தேவர்களால் தள்ளுண்டு நட்சதிர மணடலததில் நிலைகொணடிருந்த பினபு, நான தேன பொருந்திய மலர்களே மூடிதத கூந்தலையுடைய பெண்களோதுபேரைப் பூவ புண்ணிய தொடர்ச்சியினுலே அவாகளுடனே கூடிச் சுகிததிருகுக கணடேன எ - று. 93

அருதததியிற் புணர்ந்த மாத ரைவரி லருநத வததோர்க
கொருதததியை யானே யிநதே னெருதததிபோ யவனே டுற்றுள்
ஒருதததியு ணறற கன்று ளொருதததிபோய்க கண்ணி ழநதாள்
ஒருதததிவிட் டெனனே நீஙகா திருமைகுகு முறுதி தநதாள.

இ - ள். அப்படி நான ஆசைகொணடு கூடியிருந்த பெண்களேந்துபேரில் ஒருதததியை அருமையான தவதததையுடைய ஒரு முனிவனுக்கு நானே சமமதித்துக் கொடுதததேன; இனனெருதததி தானேபோய் அம்முனிவனோடு கூடினாள்; மறறொருதததி உணவு முதலியனவு மிலலாமற போனாள; வேறொருதததி தானே விலகிப்போய்க் கண குருடானாள; பேராத ஒருதததிமாதரம அப்படிப் பிரிந்த எனனைவிடாமல இமமைக்கும மறுமைகும வேணடிய நனமையை எனகுத தருவதாயிருந்தாள எ - று. 94

இப்படி யின்று கண்டே னிகடகொடுங கனவி னுலே
ஏப்படி விளைவ தோவஃ தறிந்திலே னியம்பு மென்னு

அப்படி யரசன் கூற வடியிணை தொழுது நன்னூல்
தப்பற வுணர்ந்த கேள்விச சதகிய கீதகி சொல்வான்.

இ - ள். இப்படி (எனலோடு ஒருதகிமாத்திரங் கூடியிருக்க) இன்று கண்டேன. ஆதலால, இப்படிபபட்ட கொடுமையான சொப்பனதகிஞலே இனி எவவாறு கடகருமோ? அதை நான் தெரியேன; சொல்லுகளெனறு அரசன சொலல, நலல சாஸதிரங்களெலலாம வழுவாமலறிந்த கேளவியையுடைய சதகியகீதகியெனகிற மந்திரி அபபடிசசொனன அரசனுடைய பாதங்களிரணடையும வணஙகிச் சொலலலானன எ - று. 95

அருவினை விளைதத தெல்லாங கொளகிக னவனு லின்னம
வருவினை மிகவு முண்டு வளருகா நாடி ழுருது
திருவினை யிழருது சேயுரு செலவியும வேறு வேருப்
பெருவினை முடிபபான றனணைப பின்னையாம வெலலோ மென்றான்.

இ - ள. இஙனம அரிய கொடுஞசெயகைக ளுண்டாகச் செய்தது முழுதும கொளகிகனெனகிற விசுவாமிதகிரரே யாவர்; அவராலே இனனம் வருவனவான கொடுஞசெயகைகள மிகவுமுணடாகும, (நீரகனவிலே கணட, அருந்தவன-விசுவாமிதகிரர்; நீர அருதகியிற புணர்ந்தமாதவா ஐவா-பஞ்ச சத்திகள்; அவருக்குகொடுதத ஒருதகி-பஞசபூதமாக நிறகினற கிரியாசதகியாகிய பொருள்; ஒருதகிபோய் அவஞலுறறது, வினைதகணையாக நிறகின்ற கிரியாசத்தியாகிய அரசாட்சியே; ஒருதகி யூணறறகனறது (பிராணன முதலிய வாயுகளாக நிற்கிற பராசதகியே;) அதாவது, வளமையான நகர்நாடு முதலியவைகளைவிட்டுத தேக மெலிவாகுதல; ஒருதகிபோயக கண்ணிழந்தது-ஐம்பொறி நுகாசசியாக நிறகிற ஞானசதகியே, அதாவது செல்வதகையு மிழந்து பின்னையும மனைவியும வெவவேருகுதல. இப்படி வெவவேருகப் பெரிதான தீயசெய்கையை முடிகிற விசுவாமிதகிரரைப பினபு நாமே வெல்லக் கடவோம்; ஒருதகி நீங்காமலிருமைககு முறுதிதருகிறதாவது, விவேகம். இதை உயிர்க்கொளியாக நிற்கிற நிறசதகியெனறு கொளளவேண்டும. "பரையாதி வினப்பரிவு தொழிலாகி யுலகனேதகும படைதகுக காதகு வரையாது தொடைத்து மறைதகருளி" எனபதனு லுணாக எனறு சதகியகீதகி எனனும் முதனமந்திரி கூறினான எ - று. 96

அனையவை யமைச்சன கூற வரசனை யிரைவை போற்றி
எனையிழந தாலு மன்னு வென்வயிற றுகிதத மைந்தன்
றனையிழந தாலு மிநதத தலமிழந தாலும வெமபோ
முனையிழந தாலு நீதி முறையொன்று மிழவே லென்றான்.

இ - ள். அத்தகைய கனவின பொருளை மந்திரி சொல்லவே, அப்போது அரசனைச் சக்கிரவகியானவன் வணஙகித் துகித்து, அரசே! நீர என்னை யிழந்தபோனாலும், என வயிறறிலே பிறநத புதகிரனை யிழந்துபோனாலும், இந்த வுலகமெல்லா மிழந்துபோனாலும, வெவவிதமான சணடை முனையை

யிழக்தபோலுலும் தேவரீருடைய நீதிமுறை ஒன்றை மாத்திரம் இழவாதிருக்கக் கடவீரென்றருள் எ-று.

போர்மூளியிழத்தல்-சண்டைபண்ணமாட்டாது போதல. 97

என்றலு மமைச்ச செல்லா மிருகணீ ரருவிபாய
நின்றுநின் றழுது வாடி நெட்டுயிர்ப் புற்ற காலை
மன்றலந் தெரியன் மார்பன் வருந்தனீ ரெனறு தேறறி
அன்றவ ணுறைந்தா னபபா லடுத்தவா றெடுத்து ரைப்பாம.

இ-ள். என்று சொலலுமளவில், மந்திரிகளெல்லாம் இரண்டு கண்களிலும் நீரானது அருவி ஆறுபோலொழுகினறு அழுதும் வாடியும் பெருமூச்சுவிட்டும் மயங்குறபோது வாசனை பரிமளிகினற அழகான மாலையணிந்த மார்பனான அரிச்சக்கிரமனனன நீஙகள வருததப்படாதிருஙகளெனறு அவர்களைத் தேற்றி அனறையதினம் அஙகேதானே வாசமா யிருநதான; அப்பால் கடந்த விஷயததை யெடுதது ச் சொலலுகிறோம எ-று. 98

வேட்டளுசெய் காண்ட முறறிற்று.
ஆக விருததம-618

ஐந்தாவது
சூழ்வினைக் காண்டம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வென்றிவேண் மன்னன் விட்ட வெஙகணை தைதது வாயால்
துன்றிய குருதி சோரச் சுழன்றுட னுடிது டிதுதுக்
குன்றினைக் கடந்து சென்று கோசிகன் றனபாற் போந்து
பன்றியாய் வந்த மாயம் பட்டபா டனைதுஞ் சொல்லும.

இ-ள். வெற்றிபொருந்தின வேலாயுதத்தையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன் எய்த வெவவிதமான அம்புபட்டு வாய்வழியே கெருஙகின இரத்தமொழுகச் சுழலுவதாகி உடலெல்லாம் பதறித் துடிகதுத் தானவிழுந்த மலையைக் கடந்தப்பால் விசுவாமித்திர ரிருக்குமிடதது ற்குப் பன்றிரூபமாக வந்த மாயைபோய் விழுந்து அங்கு தான்பட்டபாடெல்லாம் சொல்லலாயிற்று எ-று.

அத்தப் பன்றியாகிய தவம் எனபது பொருள். 1

என்னையா ளுடையா யுன்ற னேவலின் படியா னேகி
மன்னருங் கரியு மாவுஞ் சேனையு மாளக் கொன்றேன்
பின்னவன் விட்ட வம்பாற் சுழன்றியான் பிழைததுப் போந்தேன்
உன்னரு ளுடையாற் கஃலா லுய்வுண்டோ வென்ற தன்றே.

இ - ள். என்னை அடிமையாகக் கொண்டவரே! உம்முடைய உத்தரவின் படியே நான்போய் அரசாளையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் சேனைகளையும் சாவக்கொன்றேன். பினபு அந்த அரிச்சந்திர னெய்த அம்பிஞலே சுழலுவதாகத் தப்பி யிகுவந்தேன; இனி உம்முடைய கிருபைபெற்றவனுக்கும் பிழைப்புண்டாகுமே யலலாமல், மறறொருகுப் பிழைப்புண்டாகுமோ வென்று சொல்லிற்று எ-று. 2

கோலத்தி னுரையைக் கேளாக கோசிகன் வடவைச் செநதீச
சீலத்திற் சிவநத கண்ணன் சிந்தையு மனைய னூழிக்
காலத்திற் கடுங்கா லன்ன மூச்சினன் கடலிற் றோன்றுமை
ஆலத்தின் கிளர்சசி யனன கோபத தனழன் றெழுநதான்.

இ - ள். அவவாறுசொனன பனறியின்சொல்லைகேட்டு விசுவாமித்திரர் வடவாக்கினிகிறததைப போனற சிவநத கணகளையுடையவராகி மனமும அத்தண்மையரேயாகி ஊழிகாலததிலே வீசுகினற மேகமான காறறுப்போல மூச்சுடையவராய்க் கடலிலேதோனறின விஷம் பொங்குஞற போனற கோபத்தை புடையவருமாகிக கொதித் தெழுந்திருந்தார் எ - று. 3

பேச்சினிற் கிளிபோற் செங்காற பெயர்சசியிற் பெடைபோற் செய்
சீச்சினின் மின்போற சீற்ற மிகுதியான முனிவன் விட்ட [கை
மூச்சினிற் பிறந்தி ரண்டு மோகினி மாத ராழி
சீசசினி னிலைதது நிறகு நீலமென கொடிபோ னினறார்.

இ - ள். பேச்சிஞலே கிளிபோலவும, சிவந்த காலகடையிஞலே பெட்டையன்னம் போலவும, சிவநத கைவீசுதலிஞலே மினனலைப்போலவும, கோப மிகுதியிஞலே விசுவாமிதிரர் விடுகின்ற மூச்சிலே இரணடு மோகினிப் பெண்கள பிறந்து, நீர்ததலையுடைய கடலினிடதேத நிலைகொணடு நிறபதான மிருதுவபொருந்தின நீலகொடிபோல எதிரே நினறாகள எ - று. 4

செந்திரு வமுதிற் றோன்றத நிரைகடற பிறநத ஞஞ்சில
வந்திரு கருநதி ருகளை வயங்குவ தென்ன நீலச
சந்திரா நிதத ரென்னத தலையினமின் கறுதத தென்ன
இந்திர நீலக கொமப ரிரண்டுவந தெழுநத தென்ன.

இ - ள். செவவியலான லட்சுமிதேவி அமுதிலேபிறகக அலைகளையுடைய கடலிலே பிறந்த ஞஞ்சைபபோல் பிறந்து இரண்டு கறுத்த லட்சுமிகள விளங்குவதுபோலவும் நீலநிறமுடைய சநதிரசூரியர்போலவும ஆகாயததிலுள்ள மினனல் கறுத்தாற்போலவும இந்திரநீலகொம்புக ளிரண்டு வந்து தோனறினாற் போலவும எ - று.

இதுமுதல் ஐந்துபாடல்கள் குளகம். 5

நீலவா ரிதியி னீலத துகிர்க்கொடி நின்ற தென்னக்
கூலவா ரிதியி னீலக் கொம்பிரண் டெழுநத தென்னப்

பாலவா ரிதிகை டைந்த பஃறலை யரவங் கான்ற
ஆலவா ரிதியின் மூழ்கிக் கிளர்ந்தெழு மன்ன மென்ன.

இ - ன். கறுத்ததகடல்லிலே நீலநிறமாய்ப் பலனக்கொடி நினறூற்போலவும், கரைகளையுடைய கடலிலே முழுநீலகொம்புகளிரண்டு வந்து தோன்றினற் போலவும, பாற்கடலைக கடைந்த பல தலைகளையுடைய பாம்புக்கின விஷக் கடலிலேமுழுகி அந்த விஷநிறமாக எழுகின்ற அனனங்கள் போலவும் எ - று.

ஆலதநிழ பயின்ற கண்ட னழுந்திருக கண்ணுன் மாண்ட
காலதநிற புறங்கொ டாது காமனை டொதத லோநது
நீலதநிற் கருகி வெமபி நினைவிலவந துதவி யனபாய்ச
சிலதநி லுயர்ந்த காமன் சேனையி லிருவ ரெனன.

இ - ள. விஷத்தினுலே விளஙகுகின்ற கண்டதனதையுடைய சிவபெரு மானது திருநெறறியிலுளள சிவநத அகனினிகணணினுலே (அநங்கன) இறக்த காலத்தில முதலுகாட்டி ஓடாமல அம மனமதனுடகூட அலவதாகி நீலத் தைப்போல் அந்த நெருப்பில வெந்து கருகி வெநதுபுதலாய் நினைவிலே தோனறி அந்த மனமதனிடதில விசுவாசமாய் கலவியாசாரதினுலே உயர்ந் திருகின்ற மனமதனுகுதவியாகி அநத மனமதன சேனையிலுள்ள இரணடு பெணகள இவவிருவருமென்று சொல்லவம எ - று. 7

சுழிகொளநம பெருநதண் கங்கை சூடினுன் முளஙகு நெற்றி
விழிகொளந தழலான மேனி வெநதழிந திறநத காமன
பழிகொளக கருதிக கால பாசமே விழியாக கொண்டு
வழிவிலா வரஙகள கொணட ரதியுமா றவலு மென்ன.

இ - ன. சுழிகளகொணடுளள பெரிதான குளிர்ந்த கஙகையை முடித்த சிவபெருமானுடைய விளஙகுகின்ற நெறறிகணணின கொழுமையாகிய நெருப் பிலுலே மேனி வெந்து சாமபலாயிறந்த மனமதன பழியை வாஙக எண்ணிக் காலபாசதையே கணகளாகக்கொணடு தவறுதலிலலாத வரஙகளைக்கொண்டு தோனறின ரதிதேவியும அவளுக்காரு சகளதியும போலவும எ - று. 8

நாவியங் கமலத துறற பிரமனை நகைபபான் வேண்டி
வாவியங் கமலவாசக கோசிகன வாதிநீ டிடுமு
ஓவிய மென்ன நீலி வோதிம மென்ன நீண்ட
காவியங் கண்ணுர் காநதட கைதொழு திறைஞசி நினறார்.

இ - ள். திருவுந்திக கமலதிலே தோனறின பிரமதேவனைச் சிரித்துப் பழிததறகாக அந்தத தாமரைக்குளதின சாபமிலே வாசஞசெயகிற விசுவா மித்திரர் வாதுசெய்கொணடெழுதின சித்திரஙகளபோலவும் நீலநிற அனனங்கள் போலவும நீண்ட நீலோற்பலமபோலும் அழகிதான கணகளையுடைய அந்த இரண்டுபெணகளும காந்தள மலர்போலுங் கைகளால் வணஙகித் தொழுது நினறார்கள ஏ - று.

நாபி எனபது எதிரைநேரகி காவியென வந்தது. 9

தீதிலா மறைக ணுன்கு தெளிவுற வுணர்ந்த நீர்மைக்
கோதிலாக் குணத்தோர்க் கெல்லாங் கோபஞ் சண்டாள மென்பார்
ஆதலான் முனிவன் மூக்கி ரைழற் சீற்றத தூடே
போதலா லந்த மாதா புலிச்சிய ராயினாரே.

இ - ள். குறைபாடில்லாத நான்குவேதங்களையுங் தெளிவாகத தெரிந்த தன்மையையுடைய பரிசுத்தமான குணதையுடைய பெரியோர்கள் யார்க்கும் கோபமுண்டானால் அதுவே சண்டாளமென்று சொல்வார்கள்; ஆதலாலே அந்த விசுவாமித்திரருடைய மூகத்திலே பொருந்திய கொதிக்கின்ற கோபதின் வழியாகப் பிறந்ததினாலே அநத இரண்டுபெண்களும் சண்டாளிகளானார்கள் எ - று. 10

மாதரை முனிவன் பார்த்து வரவழைத தருததி நானு
பேதமு மெழுத்துரு சொலலும பெருங்கலை யிருரு வெட்டும்
கீதமு நாத யாழுங் கின்னர முதல வாய
போதமும் வாரி நீரிற கரைததுடன புகட்டி னாரே.

இ - ள் அப்பெண்களை விசுவாமித்திரர் பார்த்து அருகில் வரும்படி அழைத்து இருகச்சொலலி, நானுவகையான எழுதப் பேதமும், சொற் பேதமும, அறபதநாலு கலைஞானமும, கீதமும, நாதமாகிய வீணையும், கின்னரமுதலாகிய ஞானமும அவரிருவருகும அள்ளியள்ளிக் கிரமப்படியே சொல்லித தெரியப்படதினார் எ - று. 11

ஈடினு நதரு மினசொற கினனரா யாரு மேங்கப
பாடினுற் றீயநது லாநத பயிரெலாம விளைவு மல்கும்
வாடிநா ளனேகம படட மரங்களுந தழைககு மூனனுள்
வீடினு நுயிரவந துற்று வெளளென்பும விநிவி நிாகுமே.

இ - ள் ஒப்பிலலாத காதரும, இனிய சொலலையுடைய கினனரர்களும, மற்றையாகளும தோறறு விசனபபடப் பாடினாகள். அப்படிப் பாடுதலினாலே தீய்ந்து காய்ந்துபோன பயிரகளெலலாம விளைவுகொணடு மிகுவதாயின. காய்ந்து வெருகாலநு சென்றளள மரஙகளும தழைகொணடு தளிர்ப்பதாயின. மூனனுளிலே இறநதவாகளுடம்பிலே யுயிரவநது மூடுதலாகிய வெண்மையான யெலும்பும் உரோமஙகளும புளகிததலாயின எ - று. 12

அநதவே ளையில யோதநி யரசனக கண்டு மீண்டு
கநதவார் சடில மெளலிக கௌசிகன் றன்னைப் போற்றி
இநதவா யியிலே மனன னெண்ணருஞ சேனை யோடுமை
வநதன னென்ன வேத மாதவ னெடுதது சாததாரே.

இ - ள். அச்சமயததில் வைதிகராண மகா தவமுனிவர்கள் அயோதநியாபுரிக்கு அரசனன அரிச்சந்திரனைக் கண்டு வந்து வாசனை பொருந்திய நீண்ட சடாமுடியையுடைய விசுவாமித்திரரைத தெரிந்து அந்தக் குளத்தினருகே

அரிச்சந்திரமகாராஜன் எண்ணுதறகரிதான சேனைகளுடனே வந்திறங்கியிருக்கிறானென்று தெரியச் சொன்னார்கள் எ - று. 18

புண்ணியர் திரண்ட யாக்கைப் புரவலன் வருதா னென்ன
எண்ணிய வெண்ண மெல்லா முடியுமென் றேம்ப லெய்தாப
பண்ணியன் மதுரச செஞ்சொற பவளவாய்க் கரிய செவ்வேற்
கண்ணியா தமமை நோகஙிக கௌசிகன விளமப லுற்றான்.

இ - ள. புண்ணியந்தானே திரண்டு வடிவங கொண்டாறபோலும் தேசத்தையுடைய அரசன வந்திருகிறானெனற சொலலதே, நாம நினைதத கினை வெல்லாய இனி முடிவு பெறுமெனற சக்தோஷங்கொண்டு இராகம் பொருந்தின மதுரமான செம்மையையுடைய சொல்லை கொண்ட பவளம்போலும் வாயும் கருமையுள்ள செவவையான வேல்போலுங கண்களுமுடைய அவ விரண்டு பெண்களையும் பாரதது விசுவாமித்திரர் சொல்லலானார் எ - று. 14

பெடைநடை மடவீர் வாவிப பெருங்கரை தனனில் வருத
படையுடை வேநதன் பாறபோய்ப பாடலா லுருக்கி வெறறிக்
குடையினைக் கொணமி னல்லாற் கலவியைக கொண்மி னெனனு
விடைகொடுத திடலு மாதா விரைவினிற றெழுது போனார.

இ - ன். பெட்டையனனம்போலு நடையையுடைய பெணகளே! நமது பெரிய குளகரையிலே வந்திருகினற சேனைகளையுடைய அரசனிடதிற்குப் போய் நீஙகள் பாடுகிற பாட்டுகளாலே அவனை உருகுமபடிச் செய்து அவனுடைய வெற்றிகுடையை வாஙகி வாருஙகள; அது கூடாதாயின அவனோடு கூடி இரமிததலைக கொளளுஙகளென்று உததரவு கொடுதததனுப்புமளவில அப் பெண்கள விரைவிலே வணஙகிகொணடு போனார்கள எ - று. 15

எடுத்தநன் மகர யாழு மேநதிய குழலுந தோனற
உடுதததமே கலையுஞ செமபொற சிலமபுகின றேசை காடடத
தொடுதததூங் கோதை சோரத துணைமுலைத திமபி விமம
அடுதததூஞ சோலை நீஙகி யகனபுனற பொய்கை புககார.

இ - ள். அவவிருவருங கையிலிரு கொணட நல்ல மகரவீணையும, புல்லாஙகுழலும் தெரியவும், உடுததின மேகலாபரணமும, செம்பொனனூற செய்த சிலமபுகளும அவவவவிடதது சில சிலம்கொணடு தொனிபோல காட்டவும், தொடுதததணிந்த பூமாலையன அவிழந்துவிழவும. இரணடு கொஙகைகளும இளகியிறுகவும் தாமிருந்த பூஞசோலையைவிடடு அநத அகலமான நீரகுளதது கரு கே போய்ச் சேரநதாரகள எ - று. 16

கனைகழற கடுங்காற் சேனைக் கடலினிற சென்று புக்க
வினைநெடு வேற்க ணுமை யருள்பாழி விழியா னேகி
இனையரென் றவரைத தேறு தையுற வெய்து மெல்லி
புனையிழை மாதா வநது புரவலா போற்றி நின்றார்.

இ - ள். சப்தியாகின்ற வீரகண்டாமணிகள் கட்டின வேகங்கொண்ட கால்களையுடைய சேனை கடலுகளுளே போய்க்கூடின, கொலைதொழில செய்வதான வேல்போலுங் கண்களையுடைய பெண்களே, இருபை யொழுகுகின்ற கண்களாற் பார்த்து அவனிருவரையும் இனனரென்று தெரியாமல் சந்தேகங் கொள்ளுகிற சமயதனிலே, ஆபரணங்களே யணிந்த அந்தப் பெண்கள் வந்து அரிச்சந்திரமகாராஜனைத் துதித்து கின்றார்கள் எ - று. 17

தோளுமத் தோளிற் சாதனுஞ சுடாமணி வலய முளுசெந
தாளுமத் தாளில வீரக் கழலுநோ தாழுந்த கையும
வாளுநீண் மாலை மார்பும வதனமு நோககி மார
வேளுநே ரில்லான றன்னைப புகழ்நதனா வியநது ரைபபா.

இ - ள். தோளகளும, அந்தத தோள்களிலே யணிந்த காந்திகொண்ட இரதின கேயூரங்களும, சிவந்த காலகளும, அந்தக காலகளிலே பூண்ட வீர கண்டாமணிகளும, நேரே தொங்குவனவான கைகளும, (இடையிலே கட்டின) மந்திரவாளும, நீண்ட மாலையணிந்த மார்பும், முகமும் பாரதது மன்மதவேளு மொப்பாகாத அரிச்சந்திரமகாராஜனைத தோதிரங்கள் செய்து அதிசயித்துச் சொல்லலானார்கள எ - று 18

யாணர்க்குள் யாண நினனை யெய்துதற கிழைதத வேதா
வீணர்க்குள் வீண னெமமை விதிததவன் றிநதி ரற்குமை
வாணாக்கு மனநத ஞாகும் வாய்ததவா றேபோ னினனைக
காணறகுத தொழறகு வாழதத்தக கண்கைநாப படைததி லானே.

இ - ள். உலகதிலுளள அழகாகளிலே சிறநத அழகனே! உனனைச் சேர்வதற்குச சிருஷ்டித்த பிரமஞனவன வீணனவாகளிலே அதிகமும் வீணனவன. யாதிஞலெனறால, எனக ளிருவரையும சிருஷ்டித்த அபோதே இந்திரனுகளும, வாணசரனுகளும, ஆதிசேடனுகளும் அமைதத்தமை போல உனனைப் பாகிறதறகும, வணஙகுதறகும, துதிபபதறகும, கணகளும்-கைகளும்-நாகுகளும ஆயிரம ஆயிரமாகச சிருஷ்டியாமற போனனை; ஆதலால எ -று. 19

வையநின னகரி செமபொன வடகிரி நினது பீடம
வெய்யவ னினது தீபம வேலைமஞ சனநீச சாலை
செய்யவ ணினது பாரி திங்கணின் கவிகை செவவே
லையநின் பெருமை யெமமா லளவிடற கரிதே யென்றார.

இ - ள். உலகமுழுதும உமகுப் பட்டணம்; செம்பொனனை வட மேரு கிரி உமகுச் சிங்காதனம்; சூரியன உமகு விளகு; கடல உமகு திருமஞ்சன மாடுகிற இடம்; இலட்சுமியே உமகு மனையாள; சந்திரன உமகுக குடை; ஆதலால், செவவையான வேலையுடைய ஐயனே! உமமுடைய பெருமையை எங்களால் அளவுசெயது சொல்லுதறகு முடியாது எனறு சொனனார்கள் எ - று. 20

சொல்லிய மாற்றங் கேளாத தோன்றலும் வியந்து நோக்கி
வல்லிநீர் யாரே தூர்தான் வந்தவா றேதீண் டென்றான்
அல்லியந் தொடையன் மார்ப விவ்வன தகத்து வாழ்வோம்
புல்லிய சாதி யினப் புலைசகியர் யாங்களேயா.

இ - ன். அப்படி அவளிருவரும புகழ்ந்து கொண்டாடினதைக் கேட்டு அரசனவன் அதிசயித்துப் பார்த்து ஓ பெண்களே! நீங்கள் யார்? உங்களூர் எது? எனனிடம் வந்த காரியம எனன? எனறு கேட்டான். அதற்கு அப் பெண்கள் அகவிதழ்களையுடைய அழகிய பூமாலையணிந்த மார்பனே! நாங்கள் இந்த வனத்தினிடத்திலே யிருக்கினறவர்கள. இழிவுள்ள சாதியான எனப் புலைச்சிகள் ஐயனே! எ - று. 21

வேதமா முனிவன் வைகு மேதகு சார னின்றுன்
பாதமே பணிந்து நோக்கு மருந்ததியிற் பதறி வந்தோம்
போதமு நெறியு மில்லாப புலலியே நல்லி யாழுங்
கீதமுஞ் சிறிது வல்லேங் கேளெனுக் கிளத்திப் பின்னர்.

இ - ன். வேதங கைவந்த மகரிஷியான விசுவாமித்திர ரிருக்கிற மேம் பாடான சார்பிலே கூடி னிறும் உமமுடைய பாதங்களையே வணங்கி உம் மைப் பார்க்கவேண்டின ஆசையினாலே பதற்றத்துடன வந்தோம்: ஞானமும் அதற்கேற்ற அனுஷ்டானமுமிலலாத இழிவான சாதியே யாங்கள் ஆனாலும், நல்ல வீணை பாடுதலும், சங்கீதமும் கொஞசந் தெரிந்திருக்கிறோம கேளு மென்று சொல்லிப் பினபு எ - று. 22

மகரயாழ் வாங்கி நீங்கு மாடக முறுக்கிச செம்பொற
சிகரமா முலையிற் சோதந்திச செவியுற விசையெ ழீஇத்தந
நிகரிலா வமுதப் பாடற் பாணியி னிறுவிப பின்னா
பகர்தரு மிசைக ளேழும வகைவகை பாடி ஞரே.

இ - ள். மகர வீணையைக கையிலேகொண்டு, தளர்த்துள்ள முருக்காணி களாலே தந்திகளை முறுக்கிப் பிரிவு செயது, செம்பொன மலைச் சிகரமபோ லுள்ள பெரிய ஸதனங்களிலே அவவீணையைச் சாதந்திகொணடு, காதுடனே கூடச் சுருதிகூட்டித தமது ஒப்பில்லாத அமிர்த ரசங்கொணட பாடலைக் கைவழியிலே தோன்ற கிறுதந்திப் பினபு சொலலலான எழிசைகளையுங் கிரமக் கிரமமாகப் பாடினாகள் எ - று.

எழிசைகளாவன:—குரல் - துத்தம் - கைகிளை - உழை - இளி - விளரி - தாரம் என்பன. இவற்றை ஏழுசரமெனவுங் கூறுவா. இவற்றிலேசை யுவமை முறையே மயில் - இடபம் - ஆடு - கொகரு - குயில - குதிரை - யானை எனவும்; சுவையுவமை முறையே - பால - தேன - கிழான - நெய் - எலம் - வாழை - மாதுளங்கனி எனவும்; வாசனை யுவமை முறையே மௌவல் - முல்லை - கடம்பு - வஞ்சி - நெய்தல் - பொனனாவிரை - புனனை எனவும்; அட்சரம் முறையே ஆஅ - ஈஇ - ஊஉ - ஏஎ - ஐஇ - ஓஒ - ஔஉ எனவும்; மாத்திரை

முறையே கான்கு - கான்கு - இரண்டு - மூன்று - கான்கு - மூன்று - இரண்டு எனவும்; இவற்றுக் கிறைவர் முறையே விசுவாமித்திரன - ஜமதக்கினி - சந்திரன் - சூரியன் - கௌதமன் - காசிபன - ஈசனெனவுங் கூறுவர். இனனும் இதைப்பற்றிய வேனைய வகுப்பும் விரிவும் மிடறறுசையாய்ப் பாடுகையில் இவற்றின் பிறப்பிட முதலியனவும் இசைநூலிற பரக்க காண்க. 23

காவியங் கண்ணு மூடா கவரிதழ் தானுங் கோடா
வாவியங் கமல மன்ன வதனமு நுதலு மேரு
தூவியந தோகை நல்லார் சுவரினமே லெழுதி வைத்த
ஓவியம் பாடிற றென்னப் பாடினு ருருக யாரும.

இ - ன். நீலோற்பலம்போ லழகான கண்கள் மூடுகிறதில்லை, இரு பிளவாகத தோன்றுகின்ற இதழ்களுந தோணுகிறதில்லை குளததிலே அலருவதான அழகையுடைய தாமரை மலாபோலு முகமும நெறறியும எறுகிறதில்லையாக, இறகையுடைய அழகைக்கொண்ட மயிலபோலும அப்பெண்கள் சுவரிலே எழுதி யிருப்பதான சிததிரம பாடுகிறதுபோ லசையாதிருக்கு எல்லோருடைய மனமு முருகுமபடிப் பாடினுகள் எ - று. 24

கரும்பினைக் கடிந்த தீஞ்சொற காரினைக் கடிநத கூநதற
பரும்பணைக் கொங்கை மாதர் பவளவாய்ப் பிறக்குங் கானம்
வரும்பனி மதியை நோக்கிக் கிண்கிணி வாய்கொண் டார்ப்பின்
அரும்பவி ழாமபற் போதுள் வண்டிருந தாபப தென்ன.

இ - ள். கரும்பின இரசத்தையும வெல்லுவதான மதுரச் சொற்களும், மேகத்தை வெல்லுவதான கூந்தலும, மிகவும பருத்துள்ள கொஙகைகளும் கொண்ட பெண்களுடைய பவளமபோனற வாயிலே பிறக்கினற இசைப் பாட்டானது உதயமாகி வருகினற குளிாந்த சந்திரனைக கண்டு கிண்கிணி போல முகவிலாசமாய்ப் பினபு அவவரும்புதல் முழுதும விரிகிற செவவல்லிப் பூவிலிருந்து வண்டுகள் பாடுவதுபோற பாடினுர்கள் எ - று.

ஆர்ப்பின்-வண்டோசையினுலே அரும்பவிழைனக. 25

இல்லையோ விமைத்த லென்பா ரெடாதுகை தொடாது வைத்த
வில்லையோ புருவ மாக விதிதனன் வேதா வென்பார்
முல்லையோ முருந்தோ முததோ முறுவலே யறியோ மென்பார்
நல்லையே நல்லை யென்னு நராதிபா வியாது சைததார்.

இ - ள். அப்போது கண்ட அரசர்களெல்லாம் இப்பெண்களுக்குக் கண்ணிமைகிறதில்லையோ வெனபார்கள். ஒருவ ரொடாமலும் தொடாமலும் இருப்பதான வில்லைத்தானே பிரமதேவன் புருவமாகச் செய்திருக்கிறுன் என்பார்கள், இவவிருவருடைய பல் வரிசைகள் முல்லை யரும்புகளோ! முருந்துகளோ! முதுகுகளோ யாதொனறும் சொல்லத் தெரிகிலோ மென்பார்கள். அடி பெண்களே! நீங்கள் நனருய்ப் பாடுகிறீர்கள்! நீங்கள் நன்ருய்ப் பாடுகிறீர்கள்!! என்று அரசாகளெல்லாம் அதிசயித்துச் சொன்னுர்கள் எ - று. 26

அட்டமா வினைத்தும் புள்ளு மாவிபெற் றேகு மென்பார்
சுட்டரீள் வனங்க ளெல்லாஞ சோலையாத தழைக்கு மெனபார்
பட்டவாள் வீர ரெல்லா முய்வகை புலிப்ப தென்பா
வட்டமா மதிய மன்ன வதனதாதார் பாடல தேடடே.

இ - ள். வட்டமான பெரிய பூரணச்சந்திரனபோலு முகதையுடைய அப்பெண்கள் பாடுகிற பாட்டைக கேட்டு, இனி நமமாலே கொல்லப்பட்ட எல்லா மிருகங்களும், எல்லாப் பட்சிகளும உயிருடனாயப் போகுமென்பா கள். நமமாலே சுடபபட்ட நீண்ட காடுகளெலலாம சோலையாகத தழைக்கு மென்பார்கள். நமது கூட்டத்திலே இறந்துபோன வாள்வீரர்க ளெல்லாரும பிழைக்குமபடி பலிதமாயிற றெனபார்கள எ - று. 27

நாடெலா மழிக்கக் கேட்டு நரபதி வெருண்டு வேட்டை
யாடலால் வெருண்டு போய்ததம மாருயி ரோமபித் துன்றுங்
காடெலாங கரந்த மாகங்கள் கனனியா மதுர கீதப்
பாடலால் வெளிப்பட் டுற்ற பறவையும பறந்த வமமா.

இ - ள். அப்போது நாடுமுழுதும அழிகிறது தெரிந்து அரிச்சந்திர மகாராஜன கோபித்து வேட்டையாடுதலினாலே பயந்தோடிப்போய்த தங்க ளருமையான உயிர்களைக் காதுதக்கொணடு, நெருங்கின காடுகள முழுதும்போய் மறைந்த மிருகங்களெல்லாம இத்தப் பெண்கள் பாடுகிற மதுர கீதங்களாலே வெளிப்படுதலாகிச் சஞ்சரிகலாயின. மறறப் பட்சிசாதிகளும் வெளிபபட்டுப் பறந்து திரிதலாயின எ - று. 28

மஞசலம் பிடியே றென்ன மாமுர சதிரு மோதைக்
கஞசலா லனநதங கோடி யசுணமா வினைது மாவி
துஞசலா தீண்டி மொய்ககத துமபுரு முதலோ செலலாம
இனசொலி னேனை யெய்த யாழிசை யாதென மோவா.

இ - ள். மேகங்கள் முழகுவதான இடிபோறபோல பெரிய மூரசங்க ளொலிகினற ஓசைகளு அஞசுதலாலே அனந்தகோடி அசுணப்பட்சிக ளெல்லாம உயிராய்கிற தில்லாமல் கூடி நெருங்க, துமபுரு முதலானவர்க ளெலலாம் இனிய சொல்லினையுடைய இவவிருவர் பாட்டோசை கேட்டு இந்த வீணைகானம் எதெனறு ஆலோசிகலாஞகள எ - று. 29

நல்லியன் மகர யாழி னுகமு மிடறு மொன்றப
புல்லிய கீத வோதை செவிவழி புகுத லோடும
வல்லியர் தமமை நோகி மலாததிருக கரம மைதது
மெல்லிய முனும வெற்றி வேநதனு மிகம கிழ்நதார்.

இ - ள். நல்ல இசைநூலிலகணததிற சிறந்த மகரவீணையின் நாதமும் கண்டததொனியும ஒன்றுக கூடின பாட்டோசை காதகளுள்ளே நுழைந்த

வுடனே, சத்திரவதியும் வெற்றிகொண்டிருக்கிற அரிச்சந்திர மகாராஜனும் அத்தப் பெண்களைப் பார்த்தமுத் தாமரை மலர்போலுக் கிருக்கைகளாலே யமையச் செய்து அதிகமாகச் சந்தோஷித்தார்கள் எ - று. 30

மணியொடு கடகஞ் செம்பொன் வளையெரி மணிப்பொன் ஞரம்
அணிதுகில் பிறவு நீட்டிக் கொண்மென வளித்த லோடும
பணிகளுந துகிலும பொன்னும் பெறற்கியாம படர்ந்தே மல்லேம்
திணிசுடர் முடியா யாங்க டேடிய பரிசில கேளாய்.

இ - ள். இரத்தினங்கள் பதித்தலுடனே கூடின கங்கணங்களும், செம்பொனஞற் செய்த வளையல்களும், நெருப்புப்போனற இரத்தினமாலைகளும, பொன் மாலைகளும், மற்றமுள்ள ஆபரணங்களும, உடுத்துகிற வஸ்திரங்களும் மற்றுங் கொடுக்கத்தக்கவைகளெல்லாங கொடுத்துப் பெறறுகொள்ளுங்களென்று சொல்லுமளவில், ஆபரணங்களும வஸ்திரங்களும திரவியங்களும் பெறுதறகு நாங்கள் வந்தோமல்லோம; நெருங்ின ஒளியையகொண்ட கிரீடாதிபதியே! நாங்கள வேண்டிவந்த வெகுமானதத்தை நீர கேட்கவேணும அதாவது எ - று. 31

ஏத்திய பரிசி லாளர்க் கெண்ணிய வதீனத்து நல்கும
பார்த்திவ விவையெ லாநின் றிருவுளப் படியா லுள்ளேம
மூர்த்திகண் மூவர்க் காகு முடிபுனை யநநா ளேநீ
சாத்திய தவளக் கொற்றக் கவிகையைத தருதி யென்றார்.

இ - ள். தேவரீரைத் துதித்த அரசர்களுக்கு அவர்கள் நினைத்தன வெல்லாந் தரத்தக்க அரசனே! இப்போது, கொடுக்கிற இவைகளெல்லாம உம்முடைய திருவுளத்ின சமமதியாலே தருவதாதலால, அவைகள் வேண்டோம; மும்மூர்த்திகளுக்குஞ் சந்தோஷமாகுமபடி நீர வெற்றிமுடி சூடிக் கொள்ளுகின்ற அப்போதே பிடித்துகொளவதான வெண்கொற்றக குடையைக் கொடுக்கவேண்டு மெனறார்கள் எ - று. 32

பழிவழி யொழுகா நீதிப் பாலுவின் குலத்து வேந்தா
வழிவழி வந்த கொற்றக் கவிகையை வழங்க மாட்டேன்
விழிவழி கண்டவேறு கவிகையை விளம்பி லுங்கள
மொழிவழி தருவே னெனறு மொழிந்தனன மன்னா கோமான்.

இ - ள். பழிப்பான மார்க்கத்திலே செல்லாத நீதியையுடைய சூரிய குலத்தரசர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாகப் பிடித்துவருகிற வெற்றிகுடையை நான கொடுக்கமாட்டேன. உங்கள் கண்ணுக்கு நேராக இவரே தோறறுகின்ற வேறெது மொனறைக் கேட்டால், உங்கள் சொல்லின படியே தாமாட்டுவே னென்று அவவரசர்களரசனை கூறினான எ - று. 33

னைத்தவெங் காத லார்க்குக் கணிதத்தவ ராலு லாதவ்
வினைத்தவ சொருவ ராலே யினபமுண் டாக வற்றே

மனத்துளே குறித்து வந்த மணிக்குடை வழங்கா யேலெந்
தனதறிவினை தழுவி யின்பந் தருதியென் றவாகள் சொன்னார்.

இ - ள். மிகுதியான வெப்பத்தைச் செய்கின்ற ஆசைகொண்டவர் களுக்கு அவர்கள் நினைத்த புருஷர்களாலல்லது அவர்களே யொப்பான மற்றொரு வராலே சுகமுண்டாகவல்லதோ? நாங்கள் மனத்திலே எண்ணிவந்த முத்துக் குடையை நீர் கொடாவிட்டால், எங்களுடைய கொங்கைகளே யணைத்து எங் களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுமென்று அவரிருவருஞ் சொன்னார்கள் எ - று. 34

வாடபொரு கண்ணார் கூற மந்திரத் தலிவன் சொல்வான்
வேட்பன வில்லை யெனி மெய்ந்நெறி வேந்தன் றனபாற
கேட்பன வறிந்து மகளுக்கு கிடைப்பன வுணர்ந்து கேளீர்
சேடபட நில்லு மென்னத் தெரிவையர் செப்ப லுற்றார்.

இ - ள். அப்படி வாளையொத்த கண்களையுடைய பெண்கள் சொல்ல ஆலோசனையிற் சிறந்தவனை சதுரியஜோத்தி சொல்லுகிறாள்: ஆசைப்பட்ட பொருளே இல்லையெனினும் செங்கோலுக்கு மெய்யான நீதிமார்க்கத்தை யுடைய அரசனிடத்திலே, கேட்கத்தக்கவைகளைத் தெரிந்து கேட்டால், உங்களுக்குக் கிடைக்கத்தக்கவைகளைத் தெரிந்து கேளுங்கள் (நீங்கள் சண்டாளி களாகையாலே) தூரமாக நில்லுங்களென்று சொல்ல, அதற்கு அப்பெண்கள் சொல்லுகிறார்கள் எ - று 35

முனபியாங கருதி வந்த முழுமணிக குடையு நல்காய்
பின்பியாங குறித்த வினபப பெருமபயன ருணுங தாராய்
அனபியா முனமேல வைதத தவதறிலே போன தநதோ
வனபியா முனபாற கணடோம வளளனமை கண்டி லேமால்.

இ - ள முனனே நாங்க ளெண்ணிவந்த முழுதும் முத்துகளாலாகிய குடைபையும நீர் கொடுக்கிறதில்லே; பினபு நாங்கள் வேண்டின இனபமாகிய பெரியபயனையும நீர் கொடுக்கிறதில்லே; ஆதலால, நாங்க ளுமமிடதிலே கொணட அனபானது வீணுகிப்போயிறது; ஐயோ! உம்மிடதிலே கடின சித்தத்தைக் கணடோமே யல்லது, கொடுக்குந தனமையை நாங்க ளெவ வளவுங் காணகிலோம; இதறகென செயவோம் எனறார்கள் எ - று. 36

கொடுப்பன கொடுப்ப தல்லாற கொடாதன கொடுக்க மாட்டார்
விடுப்பன விடுபப ரென்றும விடாதன விடவு மாடடார
தொடுபபன தொடுதது நுமமாற் சொல்வன சொல்லி நுங்கட
கடுப்பன கொண்மி னலலா லகன்மினென் றமைசசன் சொனனான்.

இ - ள். சூரியகுலதரசர்கள் கொடுக்கத்தக்கவைகளைக் கொடுக்கிறதே யல்லது, கொடுக்கதகாதவைகளைக் கொடுக்கமாட்டார்கள். எக்காலதமும விடத் தக்கவைகளை விடுவர், விடதகாதவைகளை விடமாட்டார்கள். ஆதலால், நீங்கள் ஆலோசிக்க வேண்டியபடி ஆலோசித்து உங்களாலே கேட்கத்தக்கவைகளை

கேட்டு உங்களுக்குத் தக்கபடியே பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். அல்லாவிட்டால் போங்களென்று மகதிரி அதற குததாஞ் சொனனை ன - று. 37

வள்ளலென் றடைநதோ முன்பால வநதிர நதோககொன் றீயாக்
கள்ளனென் றறிநதா லிஙகு வருகலஙு கண்டா யென்றா
உள்ளமுங் கண்ணுஞு சொநதீ யுருதிதழுச சினதது வேநதன்
தள்ளுமென் றருளிர செய்தான விளைவது தன்னை யோரான்.

இ - ள நீ கொடுக்கும் பிரபுவெனறெண்ணி வந்தோம; உமமிடததிலே வந்து யாசகஞு செய்வோரகளுககு ஏதுஙு கொடாத வஞ்சகனெனறு நாங்கள் முன்னேதானே தெரிந்திருப்போமாஞல இங்கே வரமாட்டோம் எனறு சொனனார்கள. உதறகு மனமும கணகளும சிவநத நெருபபுக கொதிதததத தோனறக கோபஙகொணட அரசனுனவன, இவவிருவரையுந் தளளிவிடுஙக ளென றுததாவுபணணினனை. இனி நடகபபோகிறது தெரியாதவனுகி ன - று.

பார்தததிவ னுரைபபக கேடடுப பபபரா நெருஙகிச சீறித
தீதததிரள செஙகட சிநத நாகருவான செலல வேஙகிக
காதததிர நடுஙகக பையுங காலகளுஞ நடுஙக மாபிற
சேர்ததிய யாழும போகட டிரிநதனா திசைம யஙகி.

இ - ள். அபபடி அரசன உததாவுபணணவே, பப்பரனெகிற ஓர வனவீரர்கள கேட்டு நெருஙகிவநது கோபிதது, நெருபபுபபொறிகள சிவந்த கண்களினின்று சிநத, அவவிருவரையும தள்ளிவிடுவதறகு வருகிறதைக கணடு, பயங்கொணடழுது உடமபெல்லாம நடுங்கவும, கைகளுஞ கால்களுஞ நடுஙகவும, மார்பிலே அணிந்திருந்த வீணையையும அஙகேதானே கிடகக விட்டது திகைது தெரியாம லோடிபபோனாகள ன - று. 39

ஆறுகொண் டோடாரா செலலா வடவியிற சென்று மேனி
மாறுகொண டுதிரஞு சிநத மஞசிஞை பழிதத கூநதல
தூறுகொண டூகக சோநது துகிலகிழிந தகலச சாப
வீறுகொண் டேவி விடட முனிவனமுன வீழ்நதா வநது.

இ - ள் வழிநோகஞ்ச செலலாதவர்களாய், ஒருவரும போகாத காட்டுவழி யிலே போய், உடலெலலாம முட்கள கிழிதத இரததஙக ளொழுகவும, மேகத தைப் பழிபபதான கூநதலை மரததூறுகள-செடிததூறுகள பறறியிழுகக்வும, உடுததின வஸதிரமுங கிழிநதுபோகவும, சாபாஞுகதிரகட பெருமையைக கொண்டு தஙகளை யனுப்பிவிட்ட விசுவாமிததிர முனிவருககு முனனே வநது வீழ்ந்தார்கள் ன - று. 40

மேற்படி வேறு

மண்டலஙு தனிலிழுப புண்டசெந துகிலகளு மாற டிதத
புண்டனிற பொழிபசுஙு குருதியுங துவரிதழுப பொருமை லுநதான்

கண்டனன் கௌசிகன் கடையுகக் கனலெனக கடிய கோபம்
கொண்டனன் வந்தவா றேதெனக கோதைமார் கூற லுற்றார்.

இ - ள். விசுவாமித்திரர் பூமியிலே இழுபடுகின்ற சிவந்த வஸ்திரங்களையும, மார்பிலே காயமான புண்ணினின்று சிந்துகின்ற பசிய இரத்தங்களையும, சிவந்த இதழ்கள் பொருமுதலியும் தாமே தமமுடைய கண்களாலே கண்டார்; அப்படிக கண்டவுடனே, யுகமுடிவிலே தோன்றுகின்ற கெருபபைப் போல கடுமையான கோபங்கொண்டார்; நீங்களிப்படி வந்ததறகு காரணமென்னவென்று கேட்க, சொல்லத தொடங்கினார்கள் எ - று. 41

ஐயகே ணினனருட படியிலு லரசனமாட டணுகி னினேற
பையவே ழிசைகளும பாடிநீ சொனனவப பரிசு சைதேதாம
கையனெங களையடித துமமெனச செய்தவக கண்ட னததால
உய்யவும போகுமோ வுரையுமுண் டோவெமக குயிரு முண்டோ.

இ - ள. ஐயனே! கேளும; உமமுடைய உதரவினபடியே, அரசனிடத்திற போயக கிட்டினின்று மெளள ஏழுவித இசைகளையும பாடி, நீர் கேட்கச சொனன அபபடியே கேட்டோம, அதறகு அந்த வஞசகன எங்களை உமதடியாரகளென்று அடித்து, அவன பண்ணின தண்டனைகளுத தப்பிப் பிழைகவும கூடுமோ? சொலலுதறான சொலலுண்டா, எங்களுககு உயிர்தானுண்டா எ - று. 42

எனவுரைத தெடவெயர்த திடியிடித தெனநகைத திருக ணுலும
கனறெறிந திருபுடைக கடமினந துமபுகை கடிது மூடச
சினமிகுந திறைவனுக கிடாவினோத திடுவிதே செயலெ னததன
மனநினைத தருமறைத தவமுனித திரளுடன வர நடநதான.

இ - ள. எனறு சொலலலே, உடமபெலலாம வேரவைகொணடு, இடிமுழங்கினறாறபோற சிரித்து, இரணடு கணகளிலும நெருபபுச சிதறுதலாய், இருபுறத்திலு முளள காடெலலாம புகை பரநருகி மணடக கோபமதிகமாக இனி அரசனுககுத துனபதனைச செயகிறறித செயயதறக காரியமென்று தன மனதிலே ஆலோசித்துக்கொணடு, அருமையான வைதிகாகளான தவமுனிக கூட்டங்களை கூடவர நடந்தார் எ - று. 43

கரதலத் திடுமெழிற குசைவித்தி பப புறவினைக கழலவ ருந்தப
பரவுபொற றடமலாச சடைவிரித தகலபெரும படியி னுலச
சுராமிகப பரதவித தபயமிட டலறிடச சுவண வெற்பாற
புரமெரித திடவரும புனிதனைத தணிமலாப பொய்கை புகுகான்.

இ - ள். கையிலேகொண்ட அழகிதான தருபபைப புலலும படபடவென்று நடுங்கவும, இரணடு காலகள் வருந்தவும, பரவுதலாய்ப் பொனனிறமான நீணடமலரணிந்த சடைகளை விரிதது அகலகொணடு போகின்ற பெரிதான உருவத்தைக் கணடதனாலே, அந்தத தேவாகளை மிகவும பரிதபித்து அபயனு சொலலிக

கூக்குரலிடவும், பொன மலையிலே திரிபுரதனை எரிக வருகிற பரமசிவனை ஒப்பாகி அவகழகிதான பூம்பொய்கை கரைகு வந்தார் எ - று. 44

பிணிமுகத திரள்களுங குருகினப பகுதியும பிரிவு ரூத
அணிமலாக் குளிர்தடத தநிகினத தொடுநடந தணுக லோடுமை
பணிமுடிச சுமைதவிாத திருபுயத தினின்மிசைப படிக ரிதத
மணிமுடிக குரிசிலக கொடுவிணைக கௌசிகன வரவு கணடானன.

இ - ள். மயிறகூட்டங்களும, படசிசாதிகளின கூட்டங்களும நீஙகாதிருக கின்ற அழகிய மலாகள பூதநிருகின ற குளிாநத தடாகதனிருகே (முனிவா) அதிக கோபதோடு நடந்துவந்தவுடனே, ஆதிசேடனுடைய தலைசசுமையை நீகின்ற தனனுடைய இரணடு தோளகளினமேலும பூமிபாரதனதைக கொண டுள்ள ரத்தினகிரீடதனதையுடைய அரிசசநதிர மனனனவன, அந்தகொடிய செய்கையையுடைய விசுவாமிதனிரா வருவதைக கணடாள எ - று. 45

கடல்களென படுநெடுந திசைகளென படுமகன ககன மெனனும
உடலகளென படுமவற றுயிாகளென படுமிடந துலக மெனனும
விடலருந தவமுடைப் பெருவலிக கௌசிகன வெகுளி யாலென
றடநெடுஞ சிலையவன் கடிதிதழுந தெதிாநடந தடிப ணிநதான.

இ - ள. விடுதலிலலாத தவதனதையுடைய பெரிதான சாமாதனியதனதைக் கொண்ட விசுவாமிதனிரா கோபதனிஞல் கடல்கள எனன பாடுபடும? நீணட திக்குக ளெனன பாடுபடும? அகனற ஆகாயம எனன பாடுபடும? இவைகளுக் குள்ளான சரீரஙகளெலலா மெனன பாடுபடும? அநதச் சரீரஙகளுகுள்ளான உயிர்க ளெனன பாடுபடும? இடிவதறகி உலகநதா னெனன பாடுபடும? எனறு வெறறிகொணட நீணட விலலியுடைய அரிசசநதிரமகாராஜன விரைவிலே எழுந்துபோய், எதிாகொணடு நடநது அவா பாதஙகளை வணஙகினான எ - று.

உருமிடித தனவெனச சினமிருத திகலசெயது குறுவ தறுகு
கருமிடற் றவனலென கடனிறத தவனலென கமல னலலென
கிருமியிற் கடையனு மெளியனெனக கெழுமை யனபுற
றிருமலாக கழலகளாக காமுறத தழீஇநிலத திடைகி டநதான.

இ - ள். தேவரீா இடியிடிததாறபோல கோபமிகுதியாய (எனனுடன) சண்டை செயவதறகாக வருவதறகு நீலகணடனுன சிவனு நானலலேன; கருங்கடல மேகவணணனுன விஷ்ணுவு நானலலேன, பிரமதேவனு நானல் லேன; ஒரு புழுவிலுங கடைபபடடவனுன எளியவனுகிய நானு உம்மோ டெதிாக்கச சமாதனமெனனு சொலலிகொணடும சமீபதனிலே போய அவ ருடைய இரணடு மலாபோலும பாதஙகளைத தனனிரணடு கைகளிலும பொருந் தப் பற்றி பூமியிலே வணஙகிகொணடு கிடந்தான எ - று. 47

காமுறத தழுவலுங் கௌசிகப பெயரினன காலப றிதநதை
சாமிசைத திருமுடிச சுடாமணித தொகைகளும பஞ் நிசைதெ றிகை

உரமிசைப் பணிதெறித தடவுதைத தனனுதைத் திடலு முன்றன்
மருமலர்க் கழல்சிவப புறுமெனக கைகளால் வருட லுற்றனன்.

இ - ள். தனது கைகளிரண்டும் பொருந்தப் பற்றிகொண்டு கிடக்கு மளவில், விசுவாமித்திரர்ராமா தமமுடைய கால்களே உதறிப் பிடுங்கிக் கொண்டு, அவரா தலைமேலணிந்த கிரீடத்தில் விளகு கினற இரதினக கூட்டாவள பல கிகரூளிலுங் தெறிதது விழவும், மார் பினமே லணிந்திருகிற ஆபாணங்கள தெறிதது விழவும் உதைதார். அவரப் படி யுதைததபோதும், அரிச்சந்திரமகாராஜன கீரிப்படி உதைகிறதிஞலே உம்முடைய மணகொணட மலாபோலும பாதங்கள் சிவந்துபோமே யெனறு கூறித தன கைகளாலே தடவிப் பிடிததான எ - று. 48

குடியினிற் பிழையிழைத திலமுனக கடிமையிற் குறையு மில்லேம்
இடியிடித் தனவெனச சினமிகுத் திடைவிடா தெனையு தைதத
அடிவடுப் படுமெனக கவலுகிற பதையொழிந தைய வென்றன்
முடிவடுப் படுமெனக கவலகிலேன் வெகுளியெனமொழி தியெனறான்.

இ - ள். உமகுகுடியாய் கிறறலிலே யாங்கள் யாதொரு தவறுஞ் செய்தி லோம்; உமகுகடிமையா பிருதகலிலும யாதொரு குறைவுமில்லா திருகிறோம்; இடியிடிததாறபோற் கோபமிகுதியாய் இவவிடதது லகோபத்தை விடாமல், எனனை யுதைததருளிய உம்முடைய திருவடிகளுக்குக் காயமுணடாகுமென்று தனபப்படுகிறதேயல்லாமல், சுவாமி! எனனுடைய தலையிலே காயமுண்டாகு மென்று தனபப்படுகினறிலேன். ஆதலால, தேவரீர் இப்படிக கோபங்கொள ளுகிறதிஞலே யாது பயனுணடாம் சொலலுமெனறு சொனனான எ - று. 49

மாவினைத துணிசெய்தாய் கேழலுக கிடாசெய்தாய் வான ளாவுங்
காவினைப பொடிசெய்தாய நீதியா லினறவென காதன மகளை
பாவினைப பழிசெயதாய் நீவினைக குரியதோ பாவி நீதான
ஆவினற றுலபொதிந தடுபுலித தொழிலசெய்தா யழகி தென்றான்.

இ - ள். அதறகு விசுவாமித்திரர் நான அனுப்பின மிருகஙகளையெல் லாங் கொனறாய; பனறிகுத துணபமுணடாகிஞய, ஆகாயததை அளாவுவ தான இந்தச் சோலையையும தூளிசெயதாய, மூனறையுடனே நான பெறற பிரியமான எனது பெணகள் பாடிய பாட்டுகளையு மிகழ்தாய்; ஆகையால், பாவச்செயகைகளே தகுதியான நீ செயினறது நலல தோலை மேலே மூடிக கொணடு கொலலுகினற புலியினது செய்கையைச செயதாய், உன செயகை கள் நனறாயிருகதனவென்று கூறினார எ - று. 50

நாடழித திடினுநன னகரழித திடினுமென னறம லர்பபூங
காடழித திடினுநீள காலறக கிளையினைக களையி னுங்கொன
றீடழித திடினுநீ தானவிடுத தனையெனு யான றிந்தால்
பாடிழைத திடுவனே வெனறரிச சநதிரன பலமொ ழிந்தான்.

இ - ள். அதற்கு அரிச்சந்திரமகாராஜன், சுவாமி! என்னுடைய நாட்டை யெல்லாம் அழித்தாலும், நகல நகரை அழித்தாலும, எனனுடைய கல்ல பரிமளமுள்ள பூஞ்சோலைகளை யெல்லா மழித்தாலும், எனனுடைய கெடிதான வமிசமற்றுப்போக உறவினரை யெல்லாங் களைதலசெய்தாலும், இனனமுங் கொன்று என் பெருமைகளை யெல்லாம் அழிததாலும நீர அறுப்பினீரென்று தான தெரிந்திருப்பேனேயானால் இப்படியாகச் செய்வேனெனறு பல வகையுஞ் சொனனான எ - று. 51

சிறியரா னவர்தமக் குரியவே யலலவோ தீமை நன்னூ
லறிஞரா னவர்தமக் கல்லவோ பொறைபிறாக் காகு மோதான்
நெறியிலா வினையினே னெருவனைப பொருளதா ரீமு னிநதால் [ன்.
பொறையுநின் னருளுமென் னளவிலோவில வெனபபோன தென்று

இ - ள். பின்னும தீமையான காரியங்களைச் செய்வது சிறியராவோர்க்குத் தகுதியானவை யல்லவோ; நகல சாஸ்திரஙக ளறிந்தவர்களுகக்கல்லவோ அவ்வகைத தீமைகளைப் பொறுததுககொள்வ தியல்பாகும; இவவிருவகையும், அவவிருவகையாரைத்தவிர வேறே யாரிடததி லுண்டாகும? இப்படிகஇருக்க, நீதிநெறியறியாத பாவியான ஒரு புல்லியனுகய எனனை ஒருபொருளாகக் கொண்டு நீர் கோபிப்பீரானால், பொறமையும உமமிடததுள்ள இரக்கமும் எனவிஷயததிலேயோ இல்லனவாகப் போகலாயினவென்று அரிச்சந்திரன் சொனனான எ - று. 52

மடித்தவா யினன்மிகக் கொதிததநெஞ சினனெதிர் மறுதது நீதான்
படிததவா சகமெலா மெனக்குநீ பிதற்றிடற் பால வோதான்
வடித்தவே ழிசைநினக கிசைக்கவே வநதவென மகக டமமை
அடித்தகா ரணமெலா மெனக்குநீ தக்கவா றறைதி யென்றான்.

இ - ள. அதறகு, மடிதத வாயையும, மிகவுங் கொதிகஇனற நெஞ் சையுமுடையவராகிய விசுவாமிதிரா, எனககு முனனே என சொல்லத் தடுத்து நீ முனனே கற்றவாதததைச சமாதானகமெலலாம எனககுத தெரிவ தாகப் பலவகைபாய்ச் சொலலதததகனவோ? அவைகளிருகக, தெளிந்துணர்ந்த வழிசைகளும் உனககு முனனே பாடுவதற்காகவந்த என பெணமகளிரு வரையும அடிதததி தாதததறகுண்டான காரணஙகளையெல்லாம எனக்குத் தெரிவதாக நீ தருக்தபடி உளளதைச் சொல்லெனறு கேட்டார எ - று. 53

கலி விருத்தம்

மீண்டு மன்னவன் வேதியன் முள்கரம
பூண்டு வாயிற புனல்வறந தறறிட
ஆண்ட நாயக விமமுனி வாறறிடல
வேண்டுமெ யானது விண்ணபபஞ செய்வனுல்.

இ - ள். மறுபடியும், அரிச்சந்திரமகாராஜன் அந்த விசுவாமித்திாருடைய பாதங்களைக் கைகளாற பிடித்துககொண்டு வாயிலே நீர்வற்றிக் காய்ந்துபோக

என்னை யடிமையாகக்கொண்ட சுவாமி! இந்த கோபத்தைத் தணிவுசெய்ய வேண்டும்; நான அத்தச் செய்கைகளை உள்ளபடி தேவரீர் சந்நிதியிலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன எ - று. 54

இகக ருங்குழ லேழையர் தம்மைநின்
மக்க ளெனபது ணாநகில மாதவ
தக்க வாறுரை யாமையிற் றள்ளினேம
புகக நீது பொறுதருள வேணியென்றான்.

இ - ள். இந்த கறுத்த கூந்தலையுடைய பெணகளை உம்முடைய பெண்களெனறு நாஙகளெவவளவுந் தெரிந்திலோம. ஓ மகாமுனிவரே! அந்தப் பெண்களுக் தகுந்த வார்தைகள சொலலாமையினாலே தள்ளிவிட்டோம. இதுவே நடந்தசெய்கை. இந்த குற்றதைத தேவரீர் பொறுதருள வேணுமென்று அரசன சொன்னான எ - று. 55

கழுதத ரிநகிது கைபிழை வநதிதன்
றழுதத மாக வுரைததனை யாதலால
பழுதத நலலறி வுறறுனைப் பற்றிய
ஒழுக்க மெனறுள முட்கிடக் கூறினாய்.

இ - ள். கழுத்தை அறுத்துவிட்டு (எனனெறுகேட்டால்) நான கை தவறுதலாகச் செய்தேனெனபதுபோல, திடமாகவே அஞ்சாமற சொல்லுகிறாய். ஆகையால், முதிர்ந்த நலல ஞானத்தையுடையாராய் உன்னை ஆதரவாக அவரிருவருங்கொணட சீலததை யிகழ்ந்து அவரிருவர் மனமும அஞ்சுமபடிப் பேசினாய் எ - று. 56

இரபப வர்கொன் றிலையெனில யாரையும்
கரபப வாகுறு கட்டுரை கூறுவா
புரபப வாக்குப பொறுததலல லாலடித
தரபப லுநதகு மோவென றுருததனன.

இ - ள். இதஞ்சொலலி யாசகஞ் செய்பவர்களுகு ஒனறுங் கொடுப்பதில்லையெனறு சொனனால, யாவருகும் இயலவது கரதலாகிய செய்கையுள்ளபேருகுத தகுந்த சொறகளை யாருஞ்சொல்வாகளேயல்லாமல் சொல்லாதுவிடார்கள். அப்படி யுணடாகுமானால, உலகததை ஆணடு இரட்சிக்க வலலவரான அரசாகள பொறுதததுகொளள வேணடுமேயலலாமல் அடித்து அதட்டித தாதகிறது தகுவதாகுமோ எனறு பினனுங கோபகொணடார். எ - று. 57

கட்ட கில்லென நினறவக் களவாபாற
கெட்ட வான்பொருள காடடக்கி லேகியா
விட்ட மூசசுடன் விமமலி னலலை
பட்டு ளாரிற் பையபபை யகசூறினன்.

இ - ள். சங்களைத்தப் பொருளை மண்ணைத்தோண்டி யெடுத்துக்கொண்டு போனதில்லையென்ற சாதிகின்ற அந்தத் திருடரிடத்திலேதானே அவர்கள் மடியிலே யுள்ளதாக முன்னே அவர்கள் திருடிப்போனதினாலே குறைத்து செலவழித்து மிஞ்சினபொருளை அரசன் முன்னே தலையாரி காட்ட, அதற்கு மிகவும் கிலேசித்து விடுகிற பெருமூச்சுடனே விமருதலோடுகூடி அலைச்சற் பட்டுப் பேசுகிறவர்களைப்போல. அரிச்சந்திரன மிகவும் மெள்ள அவா கோபகணிவாகச் சொலலுகிறான எ - று.

இச்செய்யுள் கவிகூற்று. 58

மைகு லாவுகண் மாதரை மோகிய
கைகு றக்கினுங் கண்ணினைச சூலினும
மெய்கு றக்கினும் வேண்டிய வாறுநீ
செய்க வென்ன மறைமுனி செப்புவான்.

இ - ள். அஞ்சனம விளங்குகின்ற கண்களையுடைய அந்தப் பெண்களை அடித்த கைகளை அறுத்தாலுஞ் சம்மதமே, கண்ணைத தோண்டினாலுஞ் சம்மதமே, உடமபெலலாஞ் சேதித்தாலுஞ் சமமதமே, உம்முடைய மனத்தகு வேண்டியபடி செய்துகொண டருள்கவென்ற சொல்ல, அதற்கு வைதிகமுனிவரான விசுவாமித்திரர் சொல்லுகிறார் எ - று. 59

கொய்து மாக்களைக் கொன்றதும பன்றியை
எய்த தும்மிசை கேட்டடித்த தீனமாய்
வைததும் மென்றன் மக்களை நீமணம
செய்தி டிற்பொறுப் பேனென்ற செபபினான்.

இ - ள். மிருகங்களையெலலாம அறுத்துக்கொன்றதும, பன்றியை அம்பாலெய்த தாரத்தினதும, இசைப் பாட்டுகளைக கேட்டு (அவாகளுகுப் பரிசு கொடாமல் அடித்தது) இழிவாக அவாகளை உதாசினஞ் செய்ததும பொறுத்துக் கொள்ளுகிறேன, எனபெணகளான அவரிருவரையும நீ விவாகஞ் செய்து கொண்டாலென்ற கூறினா எ - று. 60

நிலதலில் யாரு நெறியல செய்திடின்
விளககு நீயிவை யெனகண் விளமபலென்
புலைக்கு லதைதொடு மனனா பொருநதுதல
நலதத தோவெனறு நாயகன் கூறினான.

இ - ள். உலகதிலே யாராலுமம நீதிககு விரோதமானவைகளைச் செய்தால், அவைகளை விலகத்தக்க தேவரீர் இந்த அநீத வாதத்தைகளை எனனிடத்திலே சொல்லுகிறதறகு யாதுகாரணம்? நீசசாதியாருடனே அரசர்கள் கூடுகிறது நலல நீதியாகுமோ வென்ற அரிச்சந்திரமகாராஜன சொனனான எ-று.

மலியின வைகும வசிட்டன் சபிததலாற
புலிய னனவன மைநதவிப பூவையர்

முலையில் வைகன் முறைமையன் றேவெனுக்
கலையு ணர்ந்த கௌசிகன் கூறினன்.

இ - ள். மலைகளிலே சஞ்சரித்தலுக்குரிய வசிஷ்டமுனி சபித்தபினாலே நீசனான திரிசங்குமகனே! இந்தப் பெண்கள் தனங்களிலே நீ கூடுகிறது உனக்கு நீதியலவோ என்று கலைஞானங்களெல்லாந் தெரிந்த விசுவாமித்திரர் சொன்னார் எ - று. 62

அற்றை ஞானறெம தையன் வசிட்டனால்
பெற்ற சாபப பெருமபுலி தீர்த்தனை
இற்றை ஞானறிங் கெனைப்புலி யாகநீ
கற்ற தேதெனக் கால்கரம பூண்டனன்.

இ - ள். முன்னாளிலே, எங்களாசாரியராகிய வசிஷ்டராலே புணடாகிய சாபத்தாலான பெரிய நீச்சத்துவத்தை நீரே தீர்த்தருளினீர். இந்தநாளிலே தேவரீரே எனனை நீசசாதிக்க யாது காரணத்தினாலே கற்கலானீர் சுவாமி! என்று அவர் பாதங்களைத் தன கைகளாலே பிடித்துக்கொணடு அரிச்சந்திரன் சொன்னான் எ - று.

"அற்றை ஞானறெம தையன வசிட்டனாற் பெற்ற சாபப் பெரும்புலி தீர்த்தனே" என்பது,

முன்னொருகால காதிராஜன புத்திரனாகிய விசுவாமித்திரர் அருந்தவஞ் செய்திருக்கையில், பிரமன், அரசனது தவத்தைக்குறித்து "நீ அரசமுனிவன்" என்றேறினன். மீண்டும் தவஞ்செயதிருக்கையில், அயோத்தி மன்னனாகிய திரிசங்கு தனதாசாரியராகிய வசிட்டரையடுத்து "யான உடலோடு சுவர்க்கம் புகவேண்டும்" என, வசிட்டர் "நீ என்னைவிட்டு வேறே ஆசாரியனை விரும்பிய தால நீசனாக" என, திரிசங்கு அவரைவிட்டு நீசனாகப் பலராலும் வெறுக்கப் பட்டு, தவஞ்செயயும் அரச முனிவனபாலணுகித் தன கருத்தை யியம்ப, காதிசேய "அவரையே யாகுக" என்று தன தபோபலத்தால "மேலேறுக" எனலும், திரிசங்கு உயர்ந்துசெலலத் தேவர்கள் கண்டு "சீசீ புலையா! இங்கு வராதே; இறங்கு" என, வீழ்ந்துபோலவரும் திரிசங்கு அபயங்கூற, கோசிகன் "இந்திரன முதலிய தேவர்களும் உலகமும யான வேறே சிருட்டிப்பேன்" என்று சில பொருள்களைப் படைக்க, தேவர்கள் பயந்து கோசிகனபால் நணி "நீ படைத்த பொருள்களும் அவரசனும நட்சத்திர மண்டலத்தி லிருக்க" என்றேறிப்போயினர்.

இதனைக் கூர்மபுராணம்

"சென்னிகீ ழாக வீழுந் திரிசங்கு வென்னும் வேந்தை
நின்னிலென றுரைத்து வானி னிறுவிவா சவன்ற னோடும்
இன்னுமோ ருலக்ஞ செய்வே னெனவுடன் கணங்கள் விண்ணோர்
பன்னருஞ் சாப மங்க னிறசில படைத்தா னன்மே.

படைத்தலும் விண்ணோ ருஞ்சிக் கோகிகன் பால்வந் தெய்தி
அடைகசரும் புலத்தோய் நீயீண் டமைத்தவை யமையு முனனக்
கிடப்படப் படைதத யாவுக் தாதிரி சங்கு வோடும்
உடுததொரி யுலகின பாங்கா வதிகவென றுரைததுப் போனர்.''—

என்பதனுல் விசுவாமிததிரமுனிவர் தமது தவவல்லமையால் திரிசங்கு புலை மைத்தனமை நீகதி அவாகவென ரெரு உலகமும் பிறபொருள்களும் சிருட் டித்து இரட்சித்தவா, இனறு அத திரிசஙகு புதலவனுகிய தணனப் புலைச்சியர் களோக கூடுமபடி வறபுறுததல் ஞாயமன றெனபார் ''அறறைஞானறு * * * பூண்டனன் ' எனரூர. [விசுவாமிததிரர் தவஞ் செய்தற் கேற்பட்ட காரணததை (126-ம பகதம) எழுதியுளளோம. ஆங்குக கண்டுணர்க. 63

முனன முநதை முழுப்புலை நீக்கினம்
இன்ன நீகத வெமமகரி தன்றியாம்
சொனன வாசகங் கேட்டுச சுடாமுடி
மன்னர் மன்னவென் மக்களோச சோர்கென்றன்.

இ - ன. முனனே உன தகபபன முழுதும் புலையனனதைப் போகின எமகது இனனமும் அபபடி வருகிற புலமையைப் போகதல் அரிதல்ல. ஆகையால், நாம சொனன வாததைப்படி கேட்டு விளஙகாகின்ற கிரீடாதிபதி களான அரசர்களுக் காசனே! என பெணகளோ நீ கூடக்கடவை யெனறு விசுவாமித்திரர் சொனனர் எ - று. 64

அடினு நின்விழி யாரமு லாலெனோச
சுடினு மெனனுட றன்னோத துறநதுயிர
விடினு மேனியை வெட்டி யரிநதுகூ
றிடினு மிசசொற் கிசைகிலன் யானென்றன.

இ - ள். அதறகு அரிசசந்திரன, நீர எனனோத தாழ்ச்சிசெய்தாலும், உம முடைய கோபகதணகளி லுணடான நெருப்பால எனனைச்சுட்டாலும், என னுடைய உடமபைவிட்டு உயிரபோகிறதாகச் செய்தாலும, எனனுடமபை வெட்டி வெட்டிப் பறபல கூறுகள செய்தாலும இப்போது நீர சொலலுகிற சொல்லுகு எவவளவும நான சமமதியேனென்று சொனனன எ - று. 65

யூப வேளவிக கௌசிக னெய்விலாக
கோப மெய்திக கொடியிடை மஙகையா
தீப மன்னவாச சோகிலை யாயினென
சாப நீபெறு கெனறுரை சாறறினன.

இ - ள். தூணகள் நிறுததி யாகஙகள் செய்வதிலே வல்லவரான விசுவா மித்திரர் அந்தச சொல்லுகு மாறுத கோபஙகொண்டு என்னுடைய கொடி போலும் இடையையுடைய பெணகளாகிய விளக்குப்போன்ற அவவிருவரை யும் நீ சோரது போவையாதலால், எனனுடைய சாபததை நீ பெறகடவை யென்று மறுமொழி சொனனர் எ - று. 66

கூற்ற முண்ணக் கொடுத்தெம தாருயிர்
தோற்ற னன்றுநன றென்று துணிந்துநின்
சீற்ற மாறிடச செபபிடுஞ சாபம்யான்
ஏற்ற னன்னிடு கென்ன வியமபினுன்.

இ - ள். ஏமனுணபதாக எஙகளுடைய அரிய உயிரைக கொடுதததத தோல்வி யடைகிறது மிகவு கலலதுதானெனறு துணிவுகொணடு, ஐயா! உமது கோபந் தீர்வதாக நீர கொடுகிற சாபததை நானே ஏறறுக்கொள்ளுகிறேன; நீர் சாபமிடுமெனறு அரசன சொனனுன எ - று. 67

அபபெ ருநதகை யனன துரைததிட
இபபெ ருநதகைக குமபொறைக குமமியாம
ஒபபெ டுததுரைக கதததகு மோவெனுச
செபப ருநதவன சிநதையி லெண்ணுவான்.

இ - ள். அந்த அரசன் அப்படிச சொலலுமளவில், இக்குப் பெரிதான குணங்களுகும பொறுமைகும் நான சமானமகூட்டிச சொல்லுதலகாது மூணடோவெனறு சொலலுதற்கரிதான தவதததையுடைய விசுவாமிததிரா மனதிலே ஆலோசிகக்லானுர எ - று. 68

இரைததெ ழுநதக கதததையி றுததிடின
வரைதத டமபுய வாசவன முனனாயாம
உரைதத வாசகந தோறகுமென றுனனுபு
நிறைதத வேணி நெடுநதவன கூறுவான.

இ - ள். சப்பிதது நமகுணடான கோபத்தை அந்தச சமையததிலே நாம் அடகிவினுமாலுல, மலபோலும பெரிய தோளகளையுடைய இந்திரனுகு முனனே நாம சொனன வாததை தோலவியடையுமெனறு நினைதது, வரிசை வரிசையாய நீணட சடைகளையுடைய நெடிதான தவமுனிவா சொலலுகிறார எ - று. 69

துடிம முகுகுலத தோகையா தகுகளைக
கடிம ணைஞசெய றிதெனற களவமின
குடிமை செய்யுங கொடுமபுலை யறகுநீ
அடிமை யாமை யறிதியென றேதிஞன்.

இ - ள. உடுகைபோனற இடையையுடைய அததப பெண்களை விவாகஞ் செய்து கொள்ளுதல் குறறமெனறு சொலலுகிற திருடனே! இனி குடிததன மான இழிதொழிலைச் செய்கினற கொடியனுன புலையனுகு நீ யடிமையாக கடவை; இதனபினனே தெரிந்துகொள்ளக கடவாயெனறார எ று. 70

கொஞ்சிப் பேசுங குழவிசொற குறறததால்
வஞசித் தன்னை வனமுலைப பாலினில

நஞ்சிட் டாலதை நாடிவி லகுநன்
நெஞ்சத் தாருள ரோவிநந் லத்திலே.

இ - ள். கொஞ்சிகொஞ்சிப் பேசுகின்ற மழலைப் பிள்ளையினுடைய சொற்குற்றத்திஞலே தாயானவள் வஞ்சனைசெய்து தனதழகான மூலைப் பாலிலே நஞ்சு கலந்து கொடுத்தால், அதைத தெரிந்து விலக்குகின்ற நல்ல நெஞ்சுள்ளவர்கள் அந்தத தாயையல்லது வேறே சிலரும் உளராவரோ இந்த வுலகதிலேயெனறு பினனும் எ - று. 71

வாரி காய்நது கொதிததிடின மாறறததண்
ணீரி யாவா தருவாந நீதியிற
சீரி யாயெனை நீமிகச சிறிடின்
யாரி யாரஞச லெனபவ ரெனறனன.

இ - ள். கடல் வெப்பங்கொணடு கொதிப்புடையதாலுல, அந்த வெப் பததை யடகக குளிர்ந்த நீர எவகிருந்து யார கொணடுவருவார்கள? அந்த நீதித தனமைபோல, சிறந்த மகாமுனீந்திரரே! எனனை நீர மிகவுங கோபித் தச் சாபங கொடுகக்த தணிநதால, பயப்படாதேயென்று எனகு வேறு யாவர் சொல்ல வருவார எனறு பினனும எ - று. 72

தாயுந தநதையுந தஞசமுந தெய்வமும
நீயுண் டெனறு நினைநதிருந தோமெஞச
சேயும வநதுந திருவும யைசசனும
போயுன பாதம புகலெனறு பூணடனா.

இ - ள். தாயும, தகப்பனும, ஆதாரமும, தெயவமும ஆக (எலலாம்) நீரே எங்களுக குணடாயிருக்கிறீரென்று நாஙக ளெண்ணி யிருந்தோமென்று பிள்ளையாகிய தேவதாசனும், அரசனும, சந்திரவதியும, மநதிரியும அவரருகே போய் உமமுடைய பாதமே எஙகளுகுக கதியெனறு முனிவர பாதஙகளைக கைகளாலே பிடிததுகொணடாரகள எ - று. 73

அன்னை யெனபை யருநதுணை யெனபையுன
முனனை வாழ்வு முதலவனு மெனபைமற
றெனனை யிபபடி வெலபவ னிசசமத
துனனை யலலது கணடில முண்மையே.

இ - ள. அதறகு விசுவாமிததிரா, எனனைத தாயுமெனபாய; அருமை யான சகோதரனு மெனபாய், முனனுளள ஐசுவரியமும், அந்த ஐசுவரியத தைக்கொடுதத தெயவமும எனபாய, இனி எனனை இப்படி உயாததிச் சொலலி வெல்லததகவன நீயே, இப்படி வெலலுதலாகிய சாமாததியம் உனனிடததிலே கணடேனையலலாமல வேறே யாரிடததிலும நான மெய் யாகப் பார்ததிலேன எ - று. 74

கண்ணே வேண்டினு மிகுவன் காக்கின்ற
மண்ணே வேண்டினும் வாழ்வுட னீகுவன்
பண்ணே வேண்டிய செஞ்சொற் பறைக்குலப்
பெண்ணே வேண்டிலன் யானென்று பேசினன்.

இ - ள். (எனறு முனிவர் சொனனதற்கு) அரிச்சந்திரன் (ஐயா!) என் கண்ணைக் கேட்டாலுங் கொடுக்கிறேன; நாஞளுகினற உலகத்தை வேண்டினாலும் என செல்வதுடனே கூட்டிகொடுகிறேன, (இவைகளிருக்க) இராகங்களே வேண்டத்தக்க செவ்வீதமான சொற்களேயுடைய பறைச்சாதிப் பெண்களே நான் வேண்டேன எனறு சொனனான எ - று. 75

மன்னர் மன்னனு ரைதிட மாதவன்
அன்ன தேநமக் காமென்ற வாவொரீஇச
சொன்ன தேயமை யுஙகடல் சூழ்புவி
எனன தேயென் றெழுநதெழுந தாடினான.

இ - ள. அரசர்களுக்கரசனான அரிச்சந்திரன அப்படிச் சொல்லக் கேட்டு மகாதவமுனிவரான விசுவாமித்திரர் நீ அப்படிச் சொல்வாயானால் நமக்குச் சம்மதமே யாமெனறு கொணடு (அரசனே) நீ ஆசையில்லாமல் உலகமுழுதும் வேண்டினாலுங் கொடுக்கிறேனெனறு சொனனதே போதும; இனிக் கடல்சூழ்ந்த வுலகமெல்லாம் எனனுடையதே யாயிற்றெனறு எழுந்தெழுந்து கூத்தாடினார் எ -று. 76

மருவு நாடும வளநக ரும்பெருந
திருவு மீகுவ னெனறனே செவவியோய்
தருவ னெனற மொழிதவ றுமலுன்
அரச ளிக்கின மையுமெ னசசொனான.

இ - ள். நல்ல செவவைகளுணதையுடைய அரசனே! உன்வசமாக விருக்கின்ற கோசலநாட்டையும, வளமைகொணடகரையும், பெரிதான செல்வதையும தருகிறேனெனறு சொனனய, இபபடித தருகிறேனென்று சொனனவாகுத தப்பாமல் உனனுடைய அரசாட்சியை எனகுக் கொடுத்தாற்போதுமெ எனறு சொனனார் எ - று. 77

அநத ணுளனே நோக்கியவ் வண்ணலுமெ
உநத மகக ளுறுநலன வேண்டிலேன
எநத நாடு மிருநிதிக குபபையுமெ
தநத னனமொழி தபபுவ திலலென்றான.

இ - ள். அப்படிச் சொனன விசுவாமிதிரரைப் பார்தது அநத அரிச்சந்திரமகாராஜன (ஐயா) உம்முடைய பெணகளைக் கூடுவதான சுகத்தை நான் வேண்டேன. எஙகளுடைய காட்டையும பெரிதான எங்கள் செல்வத் திரட்சியையும் இப்போதே கொடுதேதன நான சொன்னசொல் தப்புவதில்லை யெனறு சொனனான எ - று. 78

பாரை வார்த்தையி னுற்றரற் பாலதோ
தாரை வாரெனக் கௌசிகன் சாறறிட
நாரை வாய்கயல் பாயுந ருநதட
நீரை வார்த்தன னீபுவி யாள்கெனு.

இ - ள். அதற்கு விசுவாமித்திரர் உலகத்தை வாய்ச் சொல்லாலே கொடுக்கத்தக்கதோ! நீ தாரைவார்த்துக் கொடுக்கவேணுமென்று கூற நாரைகள் மேலே கயற்கெண்டைகள் துள்ளிவிழுவனவான வாசனை பொருந்திய அத்தக் குளத்துநீரைக் கொண்டுவந்து இனி நீரே உலகத்தையெல்லாம் ஆளுதல் செய்யக்கடவீரென்று தாரைவார்தலைக் கொடுத்தான் எ - று. 79

வைய நின்னது மாநகர் நின்னது
வெய்ய வாசியும் வேழமு நின்னபொற்
செய்ய தேர்களுஞ் செல்வமுஞ் சேவிக்குந்
தைய லார்களுந தானையு நின்னவே.

இ - ள். இனி இந்த வுலகமு மும்மதே, பெரிதான அயோத்தியா புரியு மும்மதே, கடின வேகத்தையுடைய குதிரைகளு மும்மதே, யானைகளு மும்மதே, பொன்னுற் செய்துள்ள சேவலையான தேர்களும் செல்வமும் உம்மதே, என்னிடத்திலே பணிவிடைசெய்கிற பெண்களும சேனைகளுமு உமக்குச் சொத்தமானவைகளே எ - று. 80

என்று மன்ன னியம்பியி றைத்தநீர்
அன்று கௌசிக னங்கையி னேற்றபின்
நின்ற மாதவர் தங்களை நேர்குறித
தின்று நீயெழுந தாத்திடு மென்றனன்.

இ - ள். என்று அரசன் சொல்லி தாரைவார்தத நீரை அபபோது விசுவாமிதத்திரர் உள்ளங்கையிலுலே வாங்கிகொண்டபினபு தம்முடனே கூட நிறகிற மகாதவமுனிவர்களை நேரே வரச்சொல்லி இப்போது நீங்களெலலோரும் எழுந்தெழுந்து கர்ச்சனை பண்ணுங்களென்று சொன்னர் எ - று. 81

சந்தக் கலிநிலைத்துறை

கோசிக னின்னே கூறிய பின்கூ கூவென்றே
ஆசிகள் சொன்னு ராடின ராரதா ரணியாடை
வீசினர் நீயே மேன்மக னென்று மேன்மேலும்
பேசினர் பேசி மாசனர் நேசம் பெரிதுற்றார்.

இ - ள். அப்படி விசுவாமிதத்திரரிவ்வகை சொனனபின்பு கூகூவென்ற அரிச்சந்திரனுகு ஆசீர்வாதஞகன் சொனனர்கள்; ஆடினர்கள்; கர்ச்சனை பண்ணினாகள்; தாங்க ளுடுத்தியிருகிற வஸ்திரங்களைக கொண்டு வீசினர்கள்; நீயே மேன்மகனெனறு மேன்மேலுங் கொண்டாடினர்கள் அப்

படிக் கொண்டாடிய அந்த மகாஜனங்களெல்லாம் அரிச்சந்திர னிடத்திலே மிகவும் பிரியங்கொண்டார்கள் எ - று. 82

வாரண முந்திண தேர்பரி தேசம வளனெலலாம
ஆரண மோதுங கௌசிக னுககா யினமெனறே
பூரண குமபம வீதிக டோறும பொலிவித தந
தோரண மிடடா தாரணி யெஙகுங துறவோரே.

இ - ள. யானைகளும பலமான தேர்களும குதிரைகளும தேசமும அதி லுள்ள சமபதங்களும வேதபாராயணஞ்செயகிற விசுவாமித்திரர் வசமாயின வென்று நிறைந்த சோகமு டனகளே வீதிகளெலலாம நிறைய வைகைச்சொல்லி அந்த துறவற முனிவாகள உலகமுழுதும தோரணங்களும கடடினாகள் எ-று.

மெனனடை யன்ன நனனடை யாளை விறலாணை
மூனனடை யாயின றின்னவை பினனு முனிகூறும
எனனகா னினறே யிவவுல கெலலாம யாளுள
கின்னடை யாளந தந்திடு மாறு நெறியெனறான.

இ - ள. மிருதுவான நடையிலுலே அனனமபோனறு நலல இல்லறக் குகேறற செய்கையையுடைய சந்திரவமிசமும, வெறறிகொணட அரிச்சந் திரனுக்கு முனனேவந்து நினறுகொணடு இவவித வார்தைகளைப் பினனும் விசுவாமிதிரர் சொல்லுகிறா அதாவது, எனகுச் சொநதமான அயோதி யிலிருந்து இந்த வுலகததையெல்லாம நான ஆளவதாகத தபபாதமாகத தடனே உனனுடைய அடையாளததைக கொடுபபனறு சொனனா எ-று. 84

வாழிய நாடோ செலவ மமைசசன மாசேணை
சூழிந டுங்கைப போமத தவழந துரகந தா
ஊழியின மடடு மாளுதி தந்தே னுனதெனறே
ஆழி யளிததான பாருள மடடு மழியாதான.

இ - ள். வாழவையுடையதான கோசலநாடும ஊரும செலவமும மந்திரி யும் பெரிதான சேனைகளும முகபடாமணிந்த நீண்ட துதிக்கையைக கொணட போரிலவலல மதயானைகளும குதிரைகளும இரதங்களும ஊழி காலதளவும நீரே ஆளகடவீர, இதோ கொடுத்துவிட்டேன உமமதாக வென்று சொல்லித தனகையிலுள்ள மோதிரததையும கொடுததான, உலகமுளளளவும அழியா திருகிற மெய்யனெனனுங கீரததியைக கொணட அரிச்சநதிர மகாராஜன எ - று. 85

குடைதந தேனீள கொடிதந தேனென குழுவாய
படைதந தேனற் கனகத தண்டோ பரிதந்தேன்
தடைதந தேனின றடியே னேகத தவனேநீ
விடைதந தேகென் றடிமேற் பரவி வீழ்வானே.

இ - ள். எனக் குடையுங் கொடுத்தேன், நீண்ட கொடியையுங் கொடுத்தேன், என கூட்டமாகிய சேனைகளையுங் கொடுத்தேன், நலஞ் சுவர்ண மயமான பலகலன்களை தோ - ருஞ்சரைகளையுங் கொடுத்தேன், இதற்கியாதொரு தடையுஞ் சொல்வதில்லை. இனி அடியேன் போக விடைகொடுத்தருளிட்டு நீர் போமென்று அவர் பாதங்களின்மேல் தண்டனிட்டு விழுந்தனர் அரிச்சந்திரனே எ - று. 86

துணியுந் தனிநெஞ் சுடையா னினது தோண்மாலை
மணியும வளையும வலயங் களுநின வடிவாளும
அணியும முடியுஞ் சேயுந் தாயு மணியுமபோற
பணியுங் கழலுங் தருதே கென்று பலசொனனான்.

இ - ள். கண்டு துணிவுகொண்ட ஒப்பிலாத கடின சித்தரான விசுவாமித்திரா, அரசனே! உனதுடைய தோளிலுள்ள மணிமாலைகளும் கங்கணங்களும் கேயூரங்களும் உனதுடைய கூரிய வாளாயுதமும் ஆபரணங்களும் கிரீடமும் உன பிளையும் அந்தப் பிளையைபெற்ற தாயும் அணிவனவான பொனனாபரணங்களும் வீரகழலுங் கொடுத்துவிடுப போவெனறு பலவாகச் சொனனார் எ - று 87

ஏதற்குக் கிவையென நணிமா முடியும வடிவாளும
புதற்குப் புதலவன பூணும பணியும புனைமாதின
பதற்குக் கிரணப பணியுங் கனகப பணியுமவெண்
முதற்கிற பணியுங் கழியா முனிவன முனமுயதரான.

இ - ள். எனனதற்கு இவைகளெலலாமெனனு வெறுத்துத் தானணிந்திருக்கிற பெரிய கிரீடமும, கூரிய வாளாயுதமும, புதற்சாலியான தனது புதற்கு ணிந்திருக்கிற ஆபரணங்களும, அலங்காரத்தலையுடைய மனைவியினுடைய வரிசையாக ஒளிவீசுகின்ற ஆபரணங்களும, பொனனு பரணங்களும, வெணமையான முத்தாபரணங்களும கழற்றி விசுவாமித்திரா முனனேவைத்தான எ - று. 88

உனையும மடமா தினையும மரபோ டுனமைந்தன
றனையும விடுத்த கலியும பணிசெ நாயகண்
வனையுங் கழலாய மகனும நீயும மடவாளும
புனையுங் கிரணக கலிதந் தகலப போமினெனறான.

இ - ள். அதற்கு விசுவாமித்திரா உனனையும உனக கினமையான மனைவியையும அரசனே! உன புதற்கினையும நான விடுமபடியாக அணிந்திருக்கிற ஆபரணங்களையெலலாங கொடுத்தாய சரியே. கடடின வீரகழலையுடையவனே! இனி உனமகனும நீயும உனமனைவியும் கட்டியிருக்கிற ஒளியையுடைய வஸ்திரங்களோக கொடுத்துவிட்டுத் தூரப்போ வெனறு சொனனார் எ - று. 89

ஆரை யிரபபோ மாடை யளித்தா லரனேயென்
றாரை யளித்த காவல னினறே யுயிரா சோருங

தாரைநி னைதலே கௌசிக னுங்குதான் மூடும்
சீரைகிழித்தலே மூவகை யிடருஞ் செலவுய்த்தானை.

இ - ள். அதற்கு நாங்கள் கட்டியிருக்கிற வஸ்திரங்களையுங் கொடுத்துவிட்டால் இனி யாரிடத்திலே போய உடுத்திக்கொள்ள வஸ்திரங் கொடுவெனறு கேட்போம்? சிவனே! சிவனே! எனறு ஊரையெலலாம் ஆண்ட அரசன் அங்கே நினறுகொணடு உயிர் சோரநது போவது போலாயக கணணீர் தாரை தாரையாக ஒழுகவிட டழுகிறதை விசுவாமித்திரர் கணடு ஆலோசித்து அப போது தாம் தமமுடைய உடமபை மூடிகொணடிருக்கிற காவி வஸ்திரதைக கிழித்து மூனறுபங்கு செயதுகொடுத்து அவர் ஏறுதலிலிருகொணடு போகுமபடி அனுபபினார் எ - று. 90

நாறிய பாழ்நது ணிசிலைப பேரினரு நாணமாரப
பீறிற் சிலையி தாருக கெனறுரை பேசாமே
மாறிய காவமி தாகிற செய்வதென மறறெனனுக
கூறிய காமிசை பூணக கொனறு கொணடானே.

இ - ள நாறறமபிடித்த பழங துணியாயச சிலபபேன ஒருநாளும் போகாமல மொயதுகொணடிருக்கிற கிழிநத வஸதிரம இது யாருககுத தகுமெனறு ஒருபேச்சும பேசாமல நமகெலலா மாறிபபோகிற காலம இபபோது வந்தது லை நமமாலே செயயதகக யாதிருகிற தெனறு எலலாருஞ சொலலுதற குத தகுநத கீதத்தியைப பூணுகினற அரசன அநத வஸதிரதைத உடுத்திக கொணடான எ - று. 91

காவிச சிலை யுடுதறுக கூறை கழித்தருகசென்
றுவிக காருல மாகச சீசினை யழுகபபோயப
பாவிக மீகாசிக னுமுன னுலிரு பாலையுதறுத
தாவித தாளிலை பூசித மிதவிடை தாவிவழுவுன.

இ - ள அபபடி அவர கொடுதத காவிவஸதிரதைத யுடுத்திககொணடு தாமுடுததியிருநத வஸதிரதைத அவிழதறுகிவிணடு த முபிறகு விபசூலர தோனறச சிலகாலம வருநதுகிறதைப பாரதது மகிழகொணடு, பாவியான விசுவாமிததிர ருருவிலே போய, ஒரு பகக தது மிலே வஸதிரங்களை யெலலாம் வைதது விரைவிலே அவரிரணடு பாதஙகளையும பூசைபணணிக குபபிட்டு உததரவு கொடுவெனறு அரிசநதிரமகாராஜன கேட்டான எ - று 92

தாவென முனிவிடை தாமீத னியொரு சாபூடி
போவென முனது வேகல னெனனுப போவானே
வாவென முனது கேளா மீளவுட வருகெயதி
யாவென முனினி யீகுவ வெநதா யானெனறான்.

இ - ள. அபபடி உததரவு கொடுவெனறு கேட்டபோது, விசுவாமிததிரர் இதோ வுததரவு கொடுததேன. நீ ஒரு புறதது மிலே போயவெனறார அபபோது

இதுதான் கல்லாலமென்று போகிற அரசனே, அரிச்சந்திரா! இக்கே வா வென்றார். அந்தச் சொல்லைக கேட்டுத் திரும்பவும அருகிலே வந்து சுவாமி! இனி நான கொடுப்பன எனனவெனறு கேட்டான அரிச்சந்திரன எ - று.

எந்தாயானினி யீகுவதுயாவெனற கூடுக. 93

செந்தே ணெடுந தண்பணை சூழுந திருநாடா
வநதே நானும மாமுனி வோரும வளாவேள்விக
குநதே நண்ணியி நநதப சுமபொ னுளவெல்லாம
தநதே போவா யெனறிறை யோனேத தடைசெய்தான்.

இ - ள். ஈவநத தேன பாயவதாகிய குளிர்ந்த வயல்கள சூழ்வதான திரு நாட்டையுடைய அரசனே! நான உனனிடத்திறகு வந்து அந்தப பெரிய முனி வர்களும் செயவகறகொநத யாகதது்காக உமமுடைய ஊருகு வந்து யாசகங கேட்ட பசும்பொனனுக வள்ளலைகளெலலாம இப்போது கொடுத்துவிட்டுப் போவெனறு அரசனேப போகவொட்டாமற றடைபணணினார் எ - று. 94

முன்ன முனகுச சொனனதி றநதின மொழிமாறி
அன்னது கைகொண டிநநி தநதே னலலனயான
நனனக ரோடு பொன்னுள முறறு நனிதநதேன
இனன முனகுப பொனறா வெனபா விடமுண்டோ.

இ - ள். முனனே உமகுச சொன்னவகையிலே சொல்மாறி அந்தப் பொருள்களை எனன வசமாகிகொண்டு இப்போது வேறே பொருள்கள் நான தரவில்லை. (அநதப பொருளுடனே) எனது கல்ல ஊரையுமவள்ள பொருளகள் முழுதும் உமகே அதிகமாக கொடுதேதன. இனனமும உமகுப் பொருள கொடுக்க எனனிடதிலே வேறே உளளதோ எ - று 95

தாருட னேசெந தாமரை யாளசோ தடமாபா
யாருட னேயிம மோசமு மைபபா யறிவிலலாய
ஊருட னேமுன கூறிய பொனனு முடனெனறே
நீருட னேநீ பேசிய விதத நெறியுணடோ.

இ - ள். மாலையுடனே கூடச செந்தாமரைத திருவுஞ் சேர்வதான விசால மான மாரபையுடைய அரிச்சநதிரா! யாருடனே இநத மோச வார்தததை பேசு கிறாய், ஓ புதநியிலலாதவனே! உனனுடைய ஊருடனே முனனே நீ சொனன பொருளுங கூடச்சோததலலலோ தாரைநீருடனே சொலலி எனகுக் கொடுத தது, அதுவுணடோ இலலையோ! எ - று.

அந்தப் பொருளையு முன சொந்தமாகக கொணடுபோடே சேர்ததத தாரை வார்த்துவிட்டால் அதுவேறே கொடுககவேணடுமெனறு வழககு. 96

சொனனது மாறா பானுகு லததிற றெல்வேநதா
அனனது காணெ நின்னிடை யெனரு னதுகேளா

மன்னவ னுன்ள நொநதற நாணி மதிவல்லோம்
இன்னமு மொன்றுண் டென்னவி ரந்தே யிவைகூறும.

இ - ள். சூரிய குலத்துப் பழைய அரசர்கள் சொனன சொல தப்பமாட் டாரகள்; அந்த நிலைமை உனனிடதிலே நான கணடதிலலையெனறு விசுவா மித்திரர் சொனனார் அதைககேட்டு அரசன மனமானது மிகவு நொந்து வெட்கமுணடாகி, ஒ புதநி வலலவரே! இனனமொரு வாததை யுணடெனறு அவருககு நல்ல உபசாரஙகள சொலலி இவவாததைகள சொலலுகிறு னர சன எ - று. 97

மேற்படி வேறு

நினைநத னைபபிர மனையனை யாய்நினை வழிநத
பிதத னைபபொருள விணவினை யெஙகியான பெறுகோ
இதத னைதநினை நீவிதென றியமபுவை யெனினயான
அதத னைககுநின பொருடப வவதியீ தெனறான.

இ - ள. நிதநியனன நிவனையும, பிரமாவையும ஒபபான மகாமுனிவரே! உமமுடைய கோபததால நினைவு தடுமாறின; பயிதநியகாரனன எனனைப பொருள கேட்கிறீர, நான எஙகேபோயச சமபாதிதது கொடுபபேன? ஆனு லும, இவவளவு நாளுகளுளளே பொருள கொடுவெனறு ஒரு கெடுக கொடுபபீ ராஞல் நான அவவளவு நாளுகளுளளே உமமுடைய பொருள கொடுகக த தகுந்த அளவு இதுவெனறு கொடுமெனறு சொனனான எ - று.

அவதி - கெடு 98

ஊரு நாடுநீண மலைகளுங கானமு முழனறீ
யாரு ணெடி-பூப புணபவ வவதியா நிடுவா
சோர முளளநீ கூறுமப பொருடனைச சொனனது
பேர டாவுனைந கடுகநனன போகலை யெனறான.

இ - ள. ஊரும - நாடும - விருடிய மலைகளும - காடுகளும உனனோடுகூட அலைநது யா வழகதப பேசுகிறவரகள? அளவு கொடுகக்கிறவாகள யார? ஒரு வருங் கிடையாது திருடிதத்தனமுளள ர முனனே கொடுபபதாகச் சமமதித துச சொனன பொருளகள முழுதும இவரக கொணடுவநது குவிததுவிட்டு அப்பாற போகக டனையடா! இதோ டனைப பொருள கொடாம லபபுறம் போகககூடாதெனறு தடுதநிருகழிறர, போகலித் தெனறு சொனனார் எ - று. 99

பக்க நோக்கிலன பாமினை விழுநதடி பூணடு
கக்கல் வநதிட விடமுறினை யொடுகுமக நதைபோல
விககலும பொருமலு மினைமினை யெழ விரிநீர
உகக கண்ணனவா யூறுநீ வயிறிட வுளைபபான.

இ - ள். (அதற்குச் சம்மதியாய்த் தடைகளுள்ளே நின்று புறத்தே) பாரா மல் பூமியிலே விழுந்து வணங்கி அவர் பாதங்களைத் தன சிரசினமேற்கொண்டு, ஒருவனுக்குக் கருதல வந்தபோது மறறொருவன வந்து அவன கழுதையை நெருக்கிப் பிடித்த கதைபோல, விக்குதலும பொருமலு மேலுந்தோனற வீரிவான ஜலம் நிறைந்திற கண்களையுடையவனுய் வாயிலே ஊறுகிற ஜலமும் வறறிப்போக அரிச்சந்திர சொலலுகிறான எ - று. 100

இழைதத தீவினை பொறுதறன னரசுதா வென்னத
தழைதத வனபொடு தாதியா னகனறிடுங காலை
அழைதத நீயெனக கவதியிட டாளவிடி லைய
பிழைததி லன்னிதோ பெருமபுகழ பெறுதியென றிரநதான.

இ - ள. நீ செய்த குறறதைப் பொறுததருளுகிறேன; உனனுடைய அரசாட்சியைக கொடுதது விடவேறு சொலல, நான சநதோஷமான பிரீதி யுடனே கொடுதது விடடுப போகுமபோது கூபபிடட நீர எனகுகொரு கெடு கொடுதது ஒரு ஆளைக கூட அனுபபிலை, சுவாமி! நான தவறுமற பொருள செலுததுவேன. ஆதலால, இது ஒரு பெரிய புகழாகப பெறுவீரென று மிகவும உபசாரங்கள சொனனான எ - று 101

சுறறுண் டாகிய மலைகளில வனங்களிற றெடடுன
பற்றுண டாகிய பதிகளிற படுபொரு ளலலால
உறறுண டாகிய நிதியமுன றிருவுள முணர
மறறுண் டாமெனின விளமபிடு வழங்கிட வெனறான.

இ - ள். (பினனும அரிச்சநதிரன சொலலுகிறான சுவாமி!) சுற்றிலு முண்டாகிய மலைகளிலும, வனங்களிலும தொடாதலா யுமது சம்பந்த முண்டா கிய ஊர்களிலுண்டான பொருளகளே யலலாமல எனகது வேறொனறுமிலலை. ஆகையா லுமகருச சேரவேணடியதாயுள்ள திரவியங்கள உமமுடைய திரு வுள்ளந் தெரிவதாய வேறே யெங்கேனு மூண்டாயிருநதாற சொலலும, நான கொடுக்கிறதறகென்ன சொனனான எ - று 102

ஆம தேயெனி னரசகே ளவதியா னுரைபபன
ஏம கூடமுங காசியு மனறியி லிபபால
தாம மாபநீ தாநதான ஞடிதது கபபாற
போம துணடெனிற பொருளுமப பொருளலா தனியேல.

இ - ள். இபபடிச் சமமதியாகுமென று நீ சொனனால, அரசனே! கேள் ஓளவை சொலலுகிறேன, ஏமகூட பருவதமும, காசியுமலலாமல இதறகு இப்பாலுள்ள நாடுகளே மாலையணிந்த மார்பையுடையவனே! நீ எனகுதத்த நல்ல நாடுகள. இவறறுக கபபால நீ போவதுண்டானால நீ கொடுக்க வேண்டிய பொருளும அநதவுள்ள பொருளகளே யலலாது இவருள்ள பொருள் களை நீ கொடாதே எ - று. 103

இந்த வெல்லியி லிப்பொரு ளீதலில் லாமல்
அநத வெல்லியிற் பொருடர வலலியே யாஞல்
முந்துநீ சொனன முறைமையா லவதியா னீவேன்
தந்தி டாயெனிற சததிய மேதெனச சாற்றும.

இ - ள- இந்த எலலைக குள்ளான இப் பாக்கியான பொருள்களைக் கொடுக்கிறதில்லாமல; அந்த எலலைகுளளான பொருளை நீ கொடுக்க வல்லவனலல, முனனே நீ சொனன நியாயப்படி உனகுக கெடு கொடுக கிறேன, அந்தக கெடுவுகுளளே நீ கொடாமறபோனல அதறகுப் பிரமாண மெனன சொலலுகிறுயெனறு விசுவாமித்திரா கேட்க (அரிச்சந்திரன சொல்லுகிறுன) எ - று 104

நிறபி ழைதிடி னினகுயா னருநி தியிகுஞ
சொற பிழைதநிடி று சூஞறு வேதெனிற சொலவல
வறபி ழைதநறு சொறபர தாபதைக கருதி
இறபி ழைதநவ ஞவனின னிருநிதிகொ டேனல.

இ - ள- உம்முடைய விஷயதநில அபராதமுடையவனலலும, உமகு யான அருமையான பொருள கொடுபபேனெனற சொற்றவறிலலும, உறுதி யான சபதவார்தநை யாதெனறல சொலலுகிறேன, பதிவிரதா தாமதநையே கடதநிகொணடுவநது கணவனுகு நலல புகழவர செயகிற அகநியருடைய மனைவியை எண்ணி இல்லறமவழுவ நடந்தவனலவென. உமமுடைய பெரிதான பொருளைக கொடாமற போவேனேயாஞல எ - று. 105

காசி நாடடினிறு சென றவந நாளிலுங கனகம
ஆசின மாதவ வளிபபனவ வவதியி லதுநீ
பேசி டாயென விருபது நாளையிறு பினபு
மூசி வண்டுறை தாரினெய் தருகென மொழிநதான.

இ - ள். குறறமிலலாத பெரிய தவதநையுடையவரே! காசிதேசதநிகு குப்போகிற அபபோ தமது பொருள்களைக கொடுபபேன, நீர சொல்லும அநதக கெடுவிலே ஆதலால, அநதக கெடுவை நீர் சொலலவேணுமென்று சொலல, அதற்கு தெருஙகி வணடுகள மொயகினற மாலையையணிநதவனே! இருபதுநாளைகுப பினபு கொடுகககடவையெனறு சொனஞர விசுவா மித்திரர் எ - று 106

அஙகுற றெய்தநா ளமமுறைக கிருமடங கடஙகா
எஙகுற றீடடுவ திபபொரு ளையவென் றியமப
நஙகுற் றமமிலை நாறபதிற றெடடென நவின்றுன்
உஙகுற றமமிதற குடகொடா தொழிநதிடி னென்றுன்.

இ - ள். அநதக காசிகுப்போயச் சேருதற்கே அந்த இருபதுநாளைக்கு இரணடுபகதான நாறபதுநாளாஞலும் போதாது. அப்படிக்கிருகக நானெப்படி

எங்கேபோய்ச் சம்பாதிக்கிற இந்தப்பொருள்களையெல்லாம் சுவாமி யென்று சொல்ல, அதற்கு நம்மாலே ஒரு குறைமுமில்லாமல் நாற்பதெட்டுநாள் கெடுத் கொடுத்தேனென்று விசுவாமித்திரர் சொன்னார், அப்படிச் சொல்லிப்பின்னும் இந்தக் கெடுவுகளுள் நீ கொடாதபோலுல உனக்குற்றமாகவே முடியும் என்று சொன்னார் எ - று. 107

இப்புத திக்கினி தொத்தன ளுளவிடு கென்று
குபபுற றேகளுங கௌசிகன் மீளவுங கூவித
தப்புத தீர்தரத தநதவப பொருளெலாம பதிவந
தொப்புத தநதுபின போவெனு மன்னனுக் குரைததான்.

இ - ள். இப்படிச்சொனன இந்த அளவுகு நனருய்ச் சம்மதியானவனுகி இனி ஆள்விடுமென்று அவரைவிட்டுப் போகுமளவில், மறுபடியும் விசுவாமித்திரர் கூப்பிட்டு ஒருகாசளவாவது குறைவில்லாமல் நீ கொடுதத அந்தப் பொருள் முழுதும் நானிருகு மிடததுகுவந்து எனகருச் சமமதிப்பதிதிப் பினபு அப்புறம போகுகடவையென்று அரிச்சந்திரனுக்குச் சொனனார் எ - று.

பார ளிததனே புரகநின பதியிடைச சென்றுல்
ஆர ளிததன ரென்பாநின னடியவ ரெலலாம்
ஊர ளிததிட வுடன்வர தது ணிதியீ தொழியின
நீர ளிதததே யெனக்குமண் ணினக்கெனு மொழிநதான்.

இ - ள். நான ஆளும்படி உனனுடைய உலகததை எனகுகு கொடுததாய் என்று உன பட்டணததுக்குள்ளே நானபோலுல உனகுயார் இந்தப் பட்டண முழுதும ஆளுகொடுததவரென்று உனனுடைய ஊழியகாரருளெல்லாரும் கேட்பார்கள. ஆதலால், நீ உன ஊரை எனகுகுகொடுகக வெனகூட வருவதற்குச் சமமதிப்படி, இதறகு நீ சமமதியாமற போலுல நீ தாரைவாரா ததது மாத்திரமே எனகுலாபம உனகுததான ஊர முழுது முடிவுபெறுமென்று சொனனார் எ - று. 109

நன்று நன்றுநீ நகரியி லெழுநதரு ளுயேன
இன்று நினபிற கெய்துவ லெனறினி தியமபச
சென்று கௌசிகன றோமிசை யேறினன் றிரண்டு
நினற மாதவா கரியினும பரியினு நிறைநதா.

இ - ள். கலல கலல நீர பட்டணததுக கெழுநதருளும் நாயடியேன் இப்போதே உமது பினபறறி வருகிறேனென்று சநதோஷமாகச்சொல்ல, அங்குனறும போய் விசுவாமித்திரா தோமேலேறினார். அவாகூடவே கூடி னற மகாமுனிவர்களும யானைகளமேலுங குதிரைகள் மேலும ஏறிச் செல்லு வாரானார்கள எ - று. 110

தேரி லேறிமா முனிசெலச சேனைபின் செல்லப
போரில் வீரனுந தேவியும புதலவனு நடுவே

பாரின் மேனடந தடிபொரு துடல்பதை பதைக்க
வேரி வாவிவிட் டயோத்தியை நோகிய விரைநதார்.

இ - ள். அப்படித் தேர்மே லேறிக்கொணடு மகாமுனிவரான விசுவாமித் திரர் போகச் சேனைகளும பின்னே செலல, யுதத நிதில சாமர்தியததை யுடைய வீரனான அரிச்சந்திரனும் அவன தேவியும மகனும் அந்தச சேனை களுக்கு நடுவே மணமேல நடந்து கால்கள் பொறுகதமாட்டாமல் உடம்பு அடிதடிக்க மணம்பொருந்திய அந்தக் குளகதரையைவிட்டு அயோததியா புரியை நோகி விரைவாகப் போனார்கள் எ - று. 111

கன்ன லம்பெருங் கழனியுஞ் சோலையுங் கடநது
வன்ன மாமணிப் புரிசையின் புறததுவந தணைநதார்
நன்ன கர்ப்பெருஞ சனமெலா மெதிரகொடி நண்ணி
மன்ன னீச்செழுந தேர்மிசைக கண்டிலா மருண்டார்.

இ - ன். கரும்புகள் விளைகிற அழகிதான பெரிய வயல்களும் சோலை களும் கடந்து சென்று, ஒளிபொருந்திய பெரிதான அழகையுடைய அயோத் திமாநகர மதிலுக்குப் பக்கமாக வந்து கூடினார்கள். அப்போது அந்த நல்ல நகரத்திலுள்ள மகாசனஙகளெலலாம் எதிரகொண்டு வந்து பார்தததத தங்க ளரசனைத தேர்மேற் காணதவராய் மயங்கினாகள் எ - று. 112

இரத மேன்முனி யேறிய தகிதமோ விதமோ
சரத மேரவெனு மையததா வநதவண சாரநதார்
விரத மிவ்வகை விளைநதவா றெனினன மெலிநது
கரத லங்களான் முகததறைந தழுதனர் கதறி.

இ - ள். இரததினமேலே இந்த முனிவரேறி வருகிறது தகுகதோ? அல்லது தகாததோ? அலலது மெய்யோ பொயயோ வெனபதான சந்தே கத்தை யுடையவராளாய அஙகே வநது கூடினாகள். தம்முடைய அரசனுக்கு இவவகை விரதவேஷ்ம எபபடி உணடாயிறவெனறு மெலிவுகொணடு கைகளாலே மோதிகொணடு கதறி அழுதாகள எ - று. 113

வங்குவா ரிளஙு கொடியையுஞ சேயையு மேநதித
தாஙகு வாசெழுந தாளிலே வீழ்நதுவீழ்ந தயர்வார்
ஓங்கி யோஙகி யேயறைநதறைந தொளிமுகஙு கணறி
வீங்கு வாரழு வாவிழு வாருள மெலிவார.

இ - ன். அப்படி அழுகிறவாகள் சந்திரவதியையும, அவள் பிள்ளையையும் தாங்கி எடுததுக்கொள்வார்கள். பினனும அவாகளுடைய செழுமையான பாதங் களிலே விழுந்து விழுந்து சோர்வார்கள். கைகளா லோங்கி யோங்கி அடித் தடித்து ஒளியையுடைய முகஙகள் கணறுதலாய் வீஙகப்படுவார்கள். அழுவார் கள்; விழுவார்கள்; மணந்தளர்வார்கள் எ - று. 114

மன்ன வற்குநம் மன்னீக்கு மைந்தற்கு மந்தோ
என்ன பாவம்வந் தெய்திய வென்றிருந் தேங்கப
பொன்ன கர்ப்பெரும் புரிசையின் புறத்துவந தணுகி
இன்னல் செய்தவக் கௌசிக னிரதம்விட் டிழிந்தான்.

இ - ள். அரசனுக்கும், நமது தாயான சந்திரவதிக்கும், பிள்ளைக்கும் ஐயோ! என்ன பாவானுபவம் வந்து கூடிற்றென்று இருந்தழ, அந்த அழகான கரிணுடைய பெரிதான மதில் வாயிலுக்குப் பக்கமேவந்து சோர்ந்து இப்படித் தன்பதத்தை யுணர்ந்தின அந்த விசுவாமித்திரர் தேரைவிட் டிறங்கினர் எ - று. 115

கோசி கனறனை யுடன்கொடு கோநகர் புகுந்து
வாசி யுள்ளவு மதகரி யுள்ளவும் வழங்கிக்
காசி னல்லறை பூசனை யறையெலாங் காட்டித்
தூசி னல்லறை துயிலறை பாரெனச் சொன்னான்.

இ - ன். அந்த விசுவாமித்திரரைக் கூடக் கூட்டிக்கொண்டு பெரிய பட்டணத்துக்குள்ளே சென்று தனக்குள்ள குதிரைகளையும், பின்னுமுள்ள மதயானைகளையும் கொடுத்து, கல்ல பொக்கிஷ வீட்டையும், பூசை வீட்டையு முதலான எல்லாங் காட்டிக்கொடுத்து வஸ்திரங்களுள்ள வீட்டையும், நித்திரை செய்கிற வீட்டையும் பாருமென்று அரிச்சந்திரன் சொன்னான் எ - று. 116

என்னின் முன்னவ னிருபதோ டொருவ ருண்டந்த
மன்னர் வைதகசெம் பொன்னறை யீதென வழங்கி
அன்ன சத்திர மிவையிவை யடியனேன் வைதத
பொன்ன றைதிதாகை கொளகெனக் கொடுத்தனன் புகழோன்

இ - ள். எனக்கு முன்னுள்ள அரசாகள் இருபதொரு பேர்களுண்டு. அந்த அரசர்கள் வைதத செம்பொன்னுள்ள வீடு இதென்று சொல்லிக கொடுத்து, இவைகள் அன்னச் சத்திரங்கள்; இவைகள் அடியேன வைதிருந்த பொன்னிருக்கிற வீடுகள்; எல்லாம ஒப்புகொள்ளுமென்று கௌதமாமுனி அரிச்சந்திரன கொடுத்தான எ - று. 117

ஆட ரங்குக ளமபல மடமன்ன சாலை
மாட மாளிகை மண்டப மருஞ்சனச சாலை
கூட கோபுர மடைப்பள்ளி கோயில்செய் குன்றம
பீட மாதன மிவையென்க கொடுத்தனன பினனே.

இ - ள். ஆடுகிற நாடக சாலைகள் - பொதுச் சாவடி - மடம் - அன்ன சத்திரம் - மாட மாளிகை - மண்டபம் - திருமஞ்சனச் சாலை - கூடகோபுரம் - திருமடப்பள்ளி - கோயில் - செய்குன்றம் - பீடம - ஆசனம் இவைகளென்று பின்னுங்காட்டிக் கொடுத்தான் எ - று. 118

இந்த வாதனைத் திருந்தரு ளெனமுனி யிருந்தான்
அந்த வெல்லையி லரசனு மவனடி பணிந்தான்
வந்த மன்னரு மமைச்சரு மங்கையர் குழாமும
சுந்த ரக்கழற் சேனையு மவனடி தொழுதார்.

இ - ள். இந்த ஆசனத்தினமேலே எழுந்தருளுமெனறு சொல்ல, அப்படியே விசுவாமித்திரர் அதிலிருந்தார். அப்போது அரிச்சந்திரனும அந்த முனிவருடைய பாதங்களை வணங்கினான. கூடவந்த அரசர்களும, மந்திரிகளும, பெண்கள் கூட்டங்களும, அழகிதான வீரகழலகள கட்டின சேனைகளும் அரிசசந்திரனுடைய பாதங்களை வணங்கினர்கள எ - று. 119

தொழுதெ ழுந்துதளு சுடாமுடி மன்னனை நோககி
அழுதுகின றவதலை வரையவன் கையா லமைத்துப்
பழுதி லாதுநீ ரெமக்குமுன செய்தவ பரிசே
முழுது மிநதமா முனிவறகு முறைசெயு மெனறான்.

இ - ள. அப்படி வணங்கி யெழுந்திருந்த தமது ஒளிபொருந்தின கிரீடாதிபதியான அரசனைப் பாத்து அழுதுகொணடு கிறகின்ற அந்த அரசர்கள் பிரதானிக ளெலலாரையும அரிச்சநதிரன தனகையா லமர்த்தல்செய்து, குற்றமிலலாமல நீஙகள் எஙகளுககு முனனே கடத்துவந்த அத்தப் பிரகாரமாகவே உஙகள காலமுழுதும இநத மகாமுனிவருககு நீதி செய்யுங்க ளெனறு சொனனான எ - று. 120

எவறகு நலலவா திரிபுர மெரியெழச் சிரிதத
சிவறகு நலலவா செஙகண்மா லுக்குநான முகததண்
அவறகு நலலவ ரமராககு நலலவ ராவா
இவறகு நலலவ ரெனககுநல லவரென விசைததான்.

இ - ள. இந்த முனிவரோ எல்லாருககும் நலலவராய்ச் சிறந்தவர்; இனனமும் திரிபுரதகனமாக நெருபபுததோனற சிரித்த பரமசிவனிலுஞ் சிறநதவர்; செஙகணமாலான விஷ்ணுவிலும, சதுமுகனான பிரமாவிலுஞ சிறந்தவர்; தேவாகளிலுஞ் சிறந்தவர் ஆன இநத முனிவருககு நலலவரானவராகனே எனக்கு நலலவராவரெனறு சொனனான எ - று. 121

வைய மேழுடை மன்னவ னவ்வுரை வழங்கச
செய்ய வாய்மலர் செஙகையாற புதைததடி வணங்கி
ஐய நினமொழி மறுப்பவ ராரெனு முகததிற
கைய றைநதழக கண்டவக களிசிகன் கருதும்.

இ - ள். எழுலகத்தையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன அந்த வார்தனதை சொல்லவே, எலலாரும தங்கள் சிவந்தமலரபோலும் வாயைக கையால மூடிக் கொணடு பாதம வணங்கி, ஐயனே! உமது வார்தனதையைத தடுப்பவர்க ளிகவே

யாரிருக்கிறார்களென்று தங்கள் முகத்திலே கையாலே மோதியடித்துக்கொண்டு அழ அதைக்கண்டு விசுவாமித்திரர் ஆலோசிக்கிறார் எ - று. 122

அறந்தி ரண்டுரு வாகிய வாசனை யவமே
புறமப றைந்தனம் புன்மையேம புத்தியில் லாமல்
திறந்தெ ரிந்தவா செயலிதோ வெனக் கௌசிகன்மெய்
மறந்தி ருந்துபின மறறுமோர் வாசக முரைப்பான்.

இ - ன். தருமமே திரண்டு வடிவாயிருக்கிற அரசனை அற்பகுணத்தை யுடைய நாம புத்தியில்லாமல் வீணாக இந்திர மூனனே கிந்தித் துளறினோம். இதற்பிறக, நீதி தெரிந்தவர்களு செயலை இப்படியோவென்று விசுவாமித்திரர் தம்மூடமபு மறந்திருந்து பினனுமொரு சொற சொலலுகிறார் எ - று. 123

இருத வையமு மிருநிதி குழுவுமிப பொருளும
மூருது நீதா மொழிந்தவப பொருளுமயா னிழப்பேன
எருதன மக்களை மண்மபுணர்ந திருநக ரிருவென்
றருத ணனமகிழ்ந தாசனைக கைபிடித தமைததான்.

இ - ள். இந்த உலகமும பெரியதான பொருட்குவியலும் இந்த வஸதுகளும் முனனே நீ தருவதாகச சொனன அந்தப பொருளும் நான விட்டுவிடுவேனை; எனனுடைய குமரிக்கான கலியாணம பணணிகொணடு இந்தப் பட்டணத்திலேதானே இருவெனறு விசுவாமித்திரர் சந்தோஷங்கொண்டு அரிச்சந்திரன் கையைப் பிடிதது அவனைப்பச் சமாதானஞ் செய்தார் எ - று. 124

கைபி டிதது முனிவனைக கால்பிடித திறைவன்
மெய்பி டிதது மிகவை செய்தது மல்லால்
மைபி டிததகட பரதத்தையாப புணாதலும வழங்காப
பொய்பி டிதது மறனல செய்தலும் புகழோ.

இ - ள். அபபடி அவர் கையைப பிடிகவே, அரசனுனவன அந்த விசுவாமித்திரருடைய காலகளைப பிடிதது கெஞ்சியதையே உறுதியாகப் பறறி அதற்கு மேலான காரியங்களை நடதது கிறதெயல்லாமல மையிட்ட கண்களையுடைய பரதத்தையாகளைக கூடுகிறதும, கொடுப்பதறகாகப் பொய் சொல்லுதலும், தருமமலலாதவைகளைச் செயதலும் கீர்த்திகெடுக காரணமாகுமோ எ - று. 125

உமககி யானசொலல வேண்டுமோ மனுவினபி னுதிததே
எமக்கு முனனை சாண்டபா வேநதாமூ வெழுவர்
தமக்கு முனமெனுரு நருகுரு தாங்கரும பெருமபாரம்
சுமகக வலலதோ துவிகவிச சொலலெனுத் தொழுதான்.

இ - ள். சுவாமி! இன்னமும உமக்குநான் சொல்லத்தக்கது முண்டோ! மனுவுக்குப் பினனே பிறந்து எங்களுக்கு முன்னே பூமியை அரசாண்ட அரசர

கள் இருபதொருபேர்கள தங்களுக்கு முன்னே ஒருவராலுந் தாங்குதற்கரிதான நீதியான பெரியபாரதத்தை நான தாங்க வல்லவனுவேனே? நீரிந்த பாவச் செய்கையான சொற்சொல்லுதலை இனி விட்டுவிட வேணுமென்று அவர் பாரதத்திலே விழுந்து வணங்கினன எ - று. 126

சூளைக் கூட்டமயான் பொருந்திலேன் சொன்னவிப பொருளுக்
காளைக கூட்டென வாசனை நோககியே முனிவன்
நாளைக கூடடுவ னின்றுநீ நடபுறத தெனனத
தாளைக கூட்டா வாககிய தலையினை சாறறும.

இ - ள. வேசைகூட்டதுகு நான சமமதிகமாட்டேன; நான கொடுப் பதாகச் சொனன இநதப பொருளுகாக ஒரு ஆளைகூட்டி என பினனே வாவிடுமெனறு சொலல, அதறகு அரசனேப்பாரதது விசுவாமிதிரா காளைகளுக் கூட்டியனுபபுகிறேன; இனறையதினமே நீ வெளியே போயவனறு சொல் லவே, அரசன அவரபாதஙகளைச் சேவனவாகத தன றலைமேற கொண்டவனு கிச் சொலலுகிறுன எ - று. 127

சிறுதத நாயினேன செயதவிப புனமைக ளெலலாம
பொறுததல வேணடுமென றடியினை யிருகரம பூண்டான்
கறுதத சிநதையன கௌசிகன பொறுததன னெனறுன்
மறுதது மினனுமொன றுரைததிடக கேளெனு வளளல.

இ - ன். சிறிதான நாய்போனற அடியேன செயத இத்தப் புலலியவை களை யெலலாம பொறுததுகொள்ளுதல வேணடுமெனறு அவரிரணடு கால்களையும தனகைகளாலே பறறினுன. அதறகுச சினமுளள மனததை யுடையவரான விசுவாமிதிரா பொறுததேனெனறு சொனனுர். மறுபடியும் சுவாமி! இனனமொனறு சொலலிகேளளுவதுண்டு, அதைக கேளுமெனறு பிரபுவான அரிசசநதிரன எ - று. 128

கையி னுறபிடித தமைசசைக காடடிமற றிவாகள
வையி னுநினனை மறுகினுமம மறறுமோ குறறம
செய்யி னுமபொறுத தருளசெயவாய் செலகதி யளிதத
ஐய னேயுன தடைகல மிவமெனு வளிநதான.

இ - ள. தனகையினுலே மதநிரஷ்ப பிடிதததுகாட்டி, ஐயா! இவர்கள உம்மை வைதாலும உமமை வேணடாமமனறு சொனனுலும உமது சொலலை மறுததாலும வேறேயொரு குறறஞ்செயதாலும நீர பொறுதது அருளசெயய வேணடும். எனகுப் போகுமபடி விடைகொடுதத சுவாமி! இவாகளெலலாம உமகே அடைகலபபொருளகளென்று அவரிடததிலே சேரகொடுததான எ - று. 129

குடைநி றுறபொலி கௌசிக னடியினமேற கொடிநேர்
இடையி னுலையு மகனையு மிறைஞசுவித தேதததிப

படையை நோக்கிநீர் நின்மினென் றங்கையாற் பணித்து
விடையி தேயெனப் பணிந்தனன் வேந்தர்க்கு வேந்தன்.

இ - ள். குடைநிழலின்கீழே விளங்குகின்ற விசுவாமித்திரருடைய பாதங்களிலே கொடிபோலு மிடையையுடைய சந்திரவதியையும் மகனையும் வணங்கச்செய்துகொண்டு, தானுந் தழுவிக்கொண்டு சேனைகளையெல்லாம் பார்த்து நீங்கள் நில்லுங்களென்று தனதழகான கையாலே அமையநிறுத்தி, விடை இதுதானென்று விசுவாமித்திரை வணங்கிஞன அரசர்க்காசனவன எ - று. 130

பரமு னகருல கெனறிறை யகனறனன பரிநது
புரமெ ரிததவ னனையமா முனிபுவி புரநதான
சிரம நீஙகுவீ ராகளசெறி மனறமுந தெருவும
பிரம சாரிகண் மலிநதனா பெருகுமுட் களிப்பால.

இ - ள இனிப பூமிபாரம உமக்கேயெனறு சொலலிவிட்டு அரிச்சந்திரன அப்பாறபோனன பரிவுகொணடு திரிபுரதகனம பணணின சிவனையொப்பான விசுவாமிதிரர் உலகையாண்டா ஆயாசந தீரநதிருகுகின்ற வீரர்கள் கூடின சபைகளிலும தெருகளிலும எஙகும பிரமசரியப் பிராமணர்கள் கூடினுர்கள். பெருகுவதான உள்ளகளிபபுடனே எ - று. 131

காமத தோகையா கருஙகுழல விரிததனா பரப்பிச
சேமத தூமங்கள காடடுமச சிறப்பெலாந தேய்நது
தாமத தூமலாத தருபபைகள சமிதைகள விரிதத
ஓமத தூமமே யோஙகின வுயாமனை யெலலாம.

இ - ள். அரசனுகுளள காமப்பெணகளெலலாம தஙகள் கரியகூந்தலே விரிததுப பரவவிட்டு அவைகளுலாவுதறகாக அகிறபுகைக ளூட்டுகின்ற அவவகைச்சிறப்புகளெலலாம இப்போது குறைவாய, ஒளிபொருநதின கலலமலர்களும் தர்ப்பைகளும் விரிக்திருபபதான ஓமஙகளசெயகிற புகையே உயர்ந்த வீடுகளினமேலெலலாம கிளாவுதாயின எ - று. 132

தோலி னோர்களுந துரகதத தோகளுஞ சோதி
வேலி னோகளு மாதரு மிடைநதமை மாறி
நூலி னோகளு நுண்ணிடைக கவுந்தியா களுமுக்
கோலி னோகளு மலிநதனா கொடிதெதரு வெலலாம.

இ - ள். யானைவீராகளும், குதிரைவீராகளும, ஒளிகொணட வேல்வீரர்களும் இவர்கள பெணகளும நெருஙகியிருப்பவைபோய, சாஸதிரம் படிகின்ற பிரமசரியாகளும் இடையிலே அரைநாணும, கௌபீனமுமுளள முனிவர்களும், திரிதணட சந்தியாசிகளும், மிகுதியாயக கூடினுர்கள. அநதக கொடிகளாடுகிற தெருக்கள் எல்லாம எ - று. 133

புனித மாதவர் சூழ்நதிடப புரவலர் போறறக
கனிதி ருநதிய செய்யவாய்க கன்னியா காண

நனிதி ருந்திய நவமணி யாதனத் தேறி
இனிதி ருநதுல காண்டனன் கௌசிக னிப்பால.

இ - ள். இப்படிப் பரிசுத்தரான மகாமுனிவர்கள் சூழவும், அரசர்கள் சேவிக்கவும், கொவவைக் கனிபோற் றிருந்தியதான சிவந்தவாயை யுடைய பெண்கள் பார்கவும், விசுவாமிதிரமுனிவர் திருததமான நவரத்தின சிங்காசனத்தினமேலேறிச் சந்தோஷமாயிருந்து உலகமெல்லாம் ஆண்டார இனி மேல் எ - று. 134

சூழ்விணைக காண்டம முற்றிற்று.

ஆக விருததம - 752

ஆருவது

நகர்நீங்கிய காண்டம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தலமுழுதுந தவமுனிவன் றனக்களிததே மினியுறைத றகுதி யன்றென், றிலகுமணி மண்டபமு மெழின்மணிசிங் காதனமு மிழிந்து போநது, பலவரச ருடனமைச்ச ரழுதுடன்போய்ப் பரதவிக்கப் பதாதி மொய்ககக, குலமகனு மடமயிலு முன்னடக்கப் பின்னடந்தான் கொற்ற வேநதன்.

இ - ள். உலகமெல்லாம தவமுனிவரான விசுவாமிதிரருகருக் கொடுத்து விட்டோம், இனி இஙகே யிருகிறது தகாதெனறு கொண்டு, விளங்குகினற இரத்தினமண்டபங்களையும அழகான இரததின சிஙகாசனஙகளையும விட்டிறங்கிவந்து அதேகம அரசாகளுடனே மநதிரிகள அழுதுகொண்டு உடனவந்து அக்கிக சேனைகளுஞ் சூழ, தனது குலபுதிரனும சுதிரவதியும முன்னே செல்ல, வெற்றிபொருந்திய அரிச்சந்திரமகாராஜன பினனே சென்றான் எ - று. 1

தொடைதுறநது முடிதுறநது பணிதுறநது துடிமுரசந துறந்து தாமக், குடைதுறநது வெண்கவரிக குழாநதுறநது கரிபரிதேர்க்குலந துறநது, கடைதுறநது மறுகணிநத காவலன்றன் றிருமுகத்தைக் கண்டோ ரெலலாம, அடையமன மழிநதுருகி யவரவரே முகத்திலறைந தழுவாரானர.

இ - ள். மாலையுமில்லாமல் கிரீடமுமிலலாமல் ஆபரணங்களுமில்லாமல் உடுக்கை - பம்பை - பேரிகை முதலான வாதியங்களுமில்லாமல் வெண்மையான சாமரகூட்டங்களு மில்லாமல் யானை - குதிரை - தேர்க்கூட்டங்களு

மில்லாமல் அரண்மனை வாயிலைவிட்டு வீதியிலேவந்த அரசனுடைய திருமுகத்தைப் பார்த்தவர்க ளெல்லாரும அவராலே நெருங்கி மனததே தணபமுற்றருகு தலாய் அவரவர்களும் முகததிலே அடிதது்கொண்டே அழத்தொடங்கினர்கள் எ - று. 2

மயிரோடுஞ சிறையிழநத போகில்போல வேலியொடு வரம்பிழந்த, பயிரேபோற் கரமிழநத கரியேபோற பொறியிழநத பாவையேபோல், உயிரேபோய்ப பரதவிககு முடலேபோன மததாலுள்ளுடைநதலமபுந, தயிரேபோற றளாநதலைநது தததமக்கு நிகழ்நத வெல்லாஞ் சாற்றலுற்றார்.

இ - ள். உரோமங்களுடனே இறகுபோன பட்சியைப்போலவும், வேலியுடனே சிறுவரம்புகளுமில்லாதழிந்துகிடகிற பயிர்கள்போலவும், துதிக்கையறுப்பட்ட யானையைப்போலவும், சூஸதிரமற்ற பிரதிமையைப்போலவும், உயிர்போய்த் துடிக்கிற உடமபைப்போலவும, மத்தினாலே உள்ளெல்லாம்உடைபட்டுச் சிதறுகிற தயிரைப்போலவும, தளர்ந்து அலைச்சல்கொண்டு தங்கள் தங்களுக்குத தோறறியவைகளேயெலலாஞ சொல்லததொடங்கினர்கள் எ-று. 3

கொடிமீது செறிதேருங குஞ்சரமும பொறசிவிகைக் குழாமுமின்றிப், படிமீது நடநதிடவும படிததனவோ பார்வேநதன் பாதமென்பார், அடிமீது தொழுமரசா முடிமீது மடிமீது மன்றிச் சுட்ட, பொடிமீது நடநதிடவும பொறுததனவோ குலகுமரன் பொற்றாளென்பார்.

இ - ள். மேலே கொடிகட்டியிருகுகிற தேரும, யானையும், பொன்பல்லக்கு முதலான வாகனககூட்டஙகளிலே யேறிவருவதிலலாமல மணமேலே நடநது செல்லவும் கற்றிருகுகினறனவோ, இநத வுலகததையாளுகினற அரசனுடைய பாதங்களெனறு சிலா சொலலுவாகள், காலகளிலே வந்து வணங்குகின்ற அரசர்களுடைய தலைமேலும் மடிமேலுஞ செல்லுகிறதில்லாமல் வெயிலாற் கொதிப்புளள தூளிகளினமேலே நடகவும பொறுபபனவாயினவோ குல புத்திரனுடைய பொனமயமான காலகளெனறு சிலர் சொல்லுவார்கள் எ - று. 4

அஞ்சாயன் மடவனனத தணிதூவி யதனலு மனிச்சத்தாலும், பஞ்சாலும பதைபதைககுமப பதததாட்குக கானடையோ பலிதத தென்பார், செஞசாலிக கோசலமு மிராஜகுல வளநாடுந தேவர் நாடும, அஞ்சாமற காததருளெம பெருமானுக் கிதுவோவந தடுத்த தென்பார்.

இ - ள. அழகிய சாயலையுடைய இளமையான அனனதனினது அழகான இறகுகளினாலும, அனிச்சமலாகளினாலும, பஞ்சினாலும், பட்டபோது அடி அடிப்பதான காலகளையுடைய சந்திரவதிக்குக் காலால் நடத்து செல்லவோ பலிதமாயிற்றென்று சிலர் சொல்லுவார்கள், சிவந்த தெல் விளைவதான

கோசலநாட்டையும், மற்ற அரசர்களுடைய சிரேஷ்டமான நாடுகளையும், தேவருடைய நாடுகளையும, பயபபடாமல காததருளுகினற எங்களரசனுககு இப்படியோவந்து கூடுதலாயிறதெனறு சிலர் சொலலுவார்கள் எ - று. 5

கச்சைக்குத் திளமூலைசசந திரமதிதன் கணவனெடு கழுமி யேகக் கொச்சைக குவலயமயில கொற்றவனே விட்டுமுனிக கூட்டம் வேட் இச்சைக் கிதமபேசி யீநதாரைப பாராட்டி யீவா தம்பாற் [டாள் பிச்சைக்கு வநதவரோ பெண்ணுககு மணவாளப் பிள்ளை யென்பார்.

இ - ள். இரவிக்கையைப் பீறுவனவான இளமையைக்கொண்ட தனங்களையுடைய சந்திரவதி தனது நாயகனுடனே சோந்து இந்த வீதிவழியே செல்லுவதாக, அறிவிலலாத இந்தப் பட்டணமாகிய பெண், அரசனை விட்டு முனிவா கூட்டததை விருமபிச செனறாள். ஒருவருடைய மனது சந்தோஷமாக அவருககு வேணடிய நனமைகளைச் சொலலிக கொண்டாடி இனனமும் கொடுப்பவாகளிடததிலே பிச்சைககு வருகிறவர்களோ அந்தக கொடுப்போருடைய பெணணுககு மணவாளனுகிறதெனறு சிலர் சொல்லுவார்கள் எ - று. 6

முல்லைமுகை நகையாளு முடிவேநத னுமமகனு முழுதும் போன, எலலையெலா மணவறையு மலரணையு முண்டோவென நிரங்கி வீழ்வார், தொலலைவிதிப் பயனுலே வநதிரநத மாமுனிவன சொன்ன வெல்லாம, இலலையெனு நீரதாருக் கிதனனையா பெரும்பேறென் றேறங்கி வீழ்வார்.

இ - ள். முலலை யரும்பு போன்ற பல வரிசைகளுடைய சந்திரவதியும, சிரீடாதிபதியான அரசனும, புதநிரானும முழுதுனு செலவனவான இடங்களெல்லாம மணவறை வீடும, புஷப மெததையும உணடாயிருககுமோவெனறு துகிதனைச் சிலா கீழே வீழவாரகள்; முன்னே விதிபபயனுலே வந்து யாசகஞ் செய்த பெரிய ஒரு முனிவன கேட்டனவெலலாம முழுதும இலலையெனறு மற் கொடுத்தவர்களுககு இப்படிதானே அவாகளடைவதான பலனெனறு சிலர் அழுதுகொணடே கீழே விழுவாகள எ - று. 7

வல்லாககு மாடடாககு மறமேகன றென்றுரைபபார் மறநன் றுமோ, அல்லாககுங குழனமடவீ ரறமேகன றெனறுரைப்பா ரது நன் றுகில, நல்லார்கருங கீயார்க்கு மெலலாககு மொருமையினு னடவா தென்னே, எலலாககு முளதாகி லெங்கோனுக கிலலான தென்னே வென்பார்.

இ - ள். சிலர், செய்யவல்லவர்களும, செயயமாட்டாதவர்க்கும் வீரமே நல்லது; அவவீரமே வேண்டுமெனபாகள். இருள் போல்வதாய் வண்டுகளொலித்து மொய்ப்பதான கூந்தலையுடைய பெணகளே! வீரம் வேண்டுவதிலலை, தருமமே நல்லது, அது வேண்டுமெனபார்கள் சிலர். அந்தத் தருமம்

கல்லதாலுல் நல்லவர்களுக்குங் கெட்டவர்களுக்கும் எல்லாருக்கும் (சமமாய்) ஒருவிதமாகவே அந்தத் தருமம் கடவாதிருப்பதற்கு எனன காரணம். தருமம் செய்வோரெல்லார்க்கும் (அது னமை பயகிகொண்டு) இருக்குமென்று சொன்னுல், எங்களரசனுகரு மாத்திரம அந்தத தருமம நூணை செய்யாமல் இப்படி போகவிட்டது யாது காரண மெனபார்கள் சிலர.

எனருல் அரசருக்கு அறமும் மறமும வேண்டு மெனபதும், பொதுவில எல்லார்க்கும் அறமொனறுமே போதுமெனபதும கருதது. 8

கொண்டிருநத வளநாடுங் குறையாத பெருந்திருவுங கொடித திண்டேரும், பண்டிருநத மாளிகையும பரிசனமுங தமக்களிததுப் பாலனேடும், வண்டிருநத தாரானும வாணுதலும் வறியோர்போல் வனதேத போகக, கண்டிருநதும விலகாத கௌசிகனு தமமன மூங் கல்லோ வென்பார்.

இ - ள். தாங்கள் கீலெகொண்டிருக்த வளமையுள்ள நாடும், குறையாத பெரிதான செல்வமும், கொடிகட்டின பலமான தேரும், முன்னே தாங்க ளிருந்த வீடும, ஊழியக்காரரும், தமகேயெனறு கொடுததுவிட்டு, மகனுடனே வண்டுகள் மொய்கின்ற மாலையணிந்த அரசனும, தேவியும தரிதிரரைப் போலக காட்டுகுச் செல்ல இதைப் பாரததுகொண்டிருகது எவ்வளவும் விலகாதிருகினற விசுவாமிதிரருடைய மனதும கலலோடே சேர்ந்ததோ வெனறு சிலர் சொல்லுவார்கள் எ - று 9

செமமையினு லுலகமெலாந தனக்களிததுச செறிவனதேத தேம்பிச் செல்வோர், தமமைவர வழைதநிருதநி யொருமனிக்குத தலமீயாத் தறுகட பாவி, நம்மையெலாங காததளிகக வலலவனே வெனகரங்க ணடுகி மாறு, வெமமையினுல் வெய்துயிர்ப்பா மினனும லிடிவநது வீழ்ந்த தென்பார.

இ - ள. செவவைக குணத்தினுலே உலகமுழுதும தமகுக கொடுத்து விட்டு நெருங்கின காட்டுகுள்ளே தளாந்துபோகிறவராலேக கூபபிட்டு அவர்க ளிருகுமபடி ஒரு வீட்டுகுள்ளே இடமும கொடாநிருகிற அஞ்சுதலில்லாத பாவியான விசுவாமிதிரன நம்மை முழுதுங் காதது ரட்சிக வலலவனே வெனறு கைகள் நடுங்குதலாய்த் தீராத துக வெபபதினுலே வெபபமாகப பெருமூச்சு விடுவார்கள சிலர். மினனலில்லாமல இந்தவூரிலே இடி விழுந்தது யெனபார்கள சிலர் எ - று. 10

என்றலமந் தனிவோருப் வயிறலைதது விழுநதெதங்கி யிரங்குங் காலே, கன்றினெடுமை பிடியினெடுங கிளையினெடுமை வனமபுகுதுங் களிறே போல, இன்றளிதத தருண்முனிவர்க் கேற்றனவோ வேற்றி லவோ வென்னு வேங்கிக், குனறனைய மதில்கடநதே தனிநடந்து சனையுளினைக குறுகி னனே.

இ - ள். என்று சொல்லித் தூக்கித்து எலலாரும வயிற்றிலே யடித்துக் கொணடு கீழே வீழுந்து அழுது தூகிகிறபோது, கணறடனும பெண் யானை கூடிவரத் தம்மினதுடனே காட்டில் செல்கிற ஆண யானையைப்போல் ஈன இப்போது கொடுதததைக் குறித்துக் கிருபையுடைய விசுவாமிதிரருகுச் சம்மதியாயிற்றே சம்மதியாகவில்லையோ வெனறு தூகிததுக்கொண்டு மலையையொதத மதிலைக கடந்து தனிமை யடைதுபோய்ச் சரயுநதியைக கிட்டினனன எ - று. 11

உரைபெறுசீ ரிரவிகுலத தரசாக்கு வழிவழியே யுரிமை யாய, சரையுவெனுந தாதியரிச சநதிரருகு வநதவினை தானே தெனனு, விரைமலாததாள பூண்டுகிடநத தாற்றிரவு மிழிநதேகி விரைநது போய்மேல, கரையணுகி வரிமணலில விரிமலர்கள சொரியுநறுங் காவிற புகுகான்.

இ - ள கீரததி பெறற சிறப்பையுடைய சூரிகுலத தரசாகளுககு, வமிச பாரமடரியமாகச சொநதமா யிருகினற சரயுநதி யெனகிற தாதியா னவள் இநத அரிசசநதிரமகாராஜனுககு இவவிதி எவவிததிலுலே வநத தெனறு அவருடைய மணஙகொணட தாமைபோலும பாதஙகளைப பிடித தூககொணடு கிடநது அழுமபடி அநத நதியிலே இறஙகிப்போய விரைவிலே சென்று பினபு கரையேறி விரிவாயகிடகிற மணலெலலாம மலாந்த மலா களே யுதிர்ததுக்கொணடு பரிமளிகினற ஒரு சோலைகுள்ளே போனன எ - று. 12

வரைகனக புயதனனம மலர்காவில விரிமணன்மேல் வந்தி ருநதான, விரைகருமப பூஙகுழலாளுந திருமகனு மிருபாலும வீறறி ருநதாள, திரைகடலுட பொருளெனபபோய்ச செஙகதி ரோன செனறணைச செனறகாலே, உரைபபனவும விளைப்பனவு மறிதுமெனு முனிவனுமவந தொளிததி ருநதான.

இ - ள. பொனமலைபோலுந் தோளாளையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன அத்தப பூஞ்சோலைகளுளே பரவிகிடகிற மணலினமேற போயிருந்தான. பரிமளிகினற பூவையணிநத கூந்தலையுடைய சந்திரவதியும திருகுமாரனும வந்து அரசனுககு இருபுறதது மிருநதாரகள். அபபோது சூரியன அலைகளை யுடைய கடலுகுள்ளே அவாகள் தூககதததைப பாதது பொறுதவனுபபோய் மறைநதான. அப்படிச் சூரியன மறைந்தவுடனே இவாகள சேரிக் கொள்ளுமவைகளும, செய்கிறவைகளும காம அறிவோமென்று விசுவாமித திரரும அநகுவநது புறதது இலே ஒளிததிருந்தா எ - று. 13

அககாலத தமைசசரொலா மடலவிழுநத ணடிபோற்றி யரசே நீமீணு, டெககால மெழுநதருளாவ தெனறுரைகக வாஙகவரை யிருக ணுககி, முககாலங களுமுணரு முனிவனுககின றியான்கொடுதத

மூதூர் தன்னில், எக்கால மும்வருவ தில்லையென்று னமைச்சரெலா மேங்கி வீழ்ந்தார்.

இ - ள். அப்போது மந்திரிகளெல்லாரும் அந்த ஜயங்கொண்ட அரச னுடைய பாதங்களே வணங்கி, அரசனே! நீர் எப்போது திரும்பிவந்து எழுந் தருள்வதென்று கேட்க, அதற்கு அரசன் அவர்களைத் தனனிரண்டு கண னாலும பாதத்த திரிகாலமுங் தெரிந்த விசுவாமித்திரருக்கு இன்று நான் கொடுத்தான இந்தப்பழமையான ஊருகளுள்ளே இனி எந்தக்காலமும் நான வருவதில்லையென்று சொன்னனன, அதற்கு மந்திரிகளெலலாம கீழேவிழுந்து அக்கித்தார்கள் எ - று. 14

முன்செய்த தீவினையோ முனிசெய்த வுபகார முன்னுண் டா கப, பின்செய்த கைமமாறே பேராசு கொடுத்தகனன்று பெருங்கா டெய்த, மினசெய்த நெடுவேலாய் மெய்ததவனே யாநதாநது விட் டே மாகில, எனசெய்வா னெனவுரைபபா யாமபோது மவன் போருக் கெதிர்க்க வெனபா

இ - ள. சிலா, (இது) முனனேசெயத பாவத்தாலே! அலலது விசுவா மித்திரமுனி நமதரசனுக்கு முனனே செய்திருந்த வுபகாரதுக்காக இப்போது அதற்குப் பிரதியுபகாரமாகக கொடுக்கலாயிறறே! இந்தப் பெரிதான அர சாட்சியை முனிவனுக்குக கொடுததுவிட்டுப போய பெரியகாட்டில் வாசம் பண்ணுகிறதற்கு யாது காரணம? ஒளிவீசுகினற கீண்ட வேலையுடைய அரசனே! அநத மெய்யான தவமுனிவனே நாங்கள் வேணடாமெனறு தளளி விடுவோமேயானால் அவன எங்களே எனனசெய்வானெனறு சொல்லுவார்கள். அவரிற் சிலா அவனுடனே வலிதான சணடை செயவதற்கு நாங்கள் போகி றோம் எனபாகள எ - று. 15

தோலேநது மாபினமலாத தொடையேநதத தருபபைமுடிசசுரு க்கத தோடே, கோலேநதுங குபபுங்கைகதிர வேலேநதத கனகமுடிக கோடி ரதத்தின, மேலேநதி யிருடியிருந தலகாள வவனகுடைகளீழ் வீணே யனனன, காலேநதி வாழவதிலயாங கனனமூழக லமையு மெனக் கடடு பைபபா.

இ - ள. (இநத விசுவாமிதத்திரன) மானறோல பூணுவதான மார்பிலே பூமாலே பூணவும, தாபபைகளே நுனியிலே முடிநது சுருககமாயிருகிறதைப் பறறுகிற கையிலே செஙகோல பறறவும, அநதக குறுகலான கையிலே ஒளி கொணட வேலாயுதம கொளளவும, சுவாண கிரீடததை சடைமுடியினமேற் கொள்ளவும், அந்த முனிவனிருந்து உலகததை ஆள அவன குடைநிழலிலே வியர்த்தமாக அவனுடைய காலகளே சுமந்து நாகங்கள் வாழ்கிறதைப்பார்க்கிலும் நெருப்பிலே முழுகுதலே தகுமென்று உறுதியாகச் சொல்வார்கள் எ - று. 16

சடைபிடிதது முங கரமபிடிதது முந தாள்பிடிதது மரவுரியாற் றகைந தடுதத, உடைபிடிதது மீதததவனே யுயாவனதது லிபபொழுதே

யோட்டு கின்றேரும், மடைபிடிதத வயல்சூழும் வளநாடு நீபுரக்க வருவா யென்று, படைபிடிதத மலாக்கரததாற பதமபிடித்து விறல் வேந்தர் பணிந்து வீழ்நதார்.

இ - ள். சடையைப் பிடித்திழுத்தும், அவன் கையைப்பற்றியிழுத்தும், அவன காலகளைப்பறறி யிழுததும், மரவுரியை மறைதது உடுத்திபிருகின்ற உடையைப்பறறி யிழுததும, அநத விசுவாமிததிரனை இந்தகணததகளுளளே காட்டுக்குளபோகத தாததிவிடுவேரும. நீர பாயகின்ற வழிகளையுடைய வயல் சூழ்ந்த வளமைபொருந்தின நாட்டை நீர ஆளவாக கடவீரென்று ஆயுதங களைப்பிடிதது ஜயங்கொண்ட அரசாகள மலாபோலுங கைகளால அரிசசந்திர மனனனுடைய காலகளைப்பிடிதது வணஙகி விழுந்தாரகள எ - று. 17

படிபுரகு மனனவனகேட டிருகரததாற செவிபுதைததுப் பாவ மநீதா, குடிகெடினு முயிரகெடினுங கொடுதததுவாங கேனெனறு கூறு மெலலை, கடிபொழிலிற காததிருநத கௌசிக னும வநதெதிரததான கணட போதே, அடியிணைதன முடிசாததி யிருகரததா லுறபபூணடா னரசா கோமான.

இ - ள. அநத வாததைகளை உலகததையாளுகின்ற அரசனகேட்டு, இர ணடுகைகளாலுங காதுகளை மூடிகொணடு, ஐயோ! இதெனன பாவம! என குடி கெட்டாலும, எனனுயிர போனாலும, நான கொடுதத ஊரை யினிக கொள்ளேனெனறு சொலலுமபோது, அநத மணஙகொணட சோலையிலே மறைந்திருந்த விசுவாமிததிரா வநது அரசன மூனனே நினறார அவர் நிறகக் கணடவுடனே அவரிரணடு பாதஙகளையுஞ சிரசினமேற சூடிகொண்டு, பின னால தனனிரணடு கைகளாலும அந்தப பாதஙகளை யிறுகததழுவித தன தலைககு மூடியாகப பூணடுகொணடான அரசாகளுக காசனென அரிசசநதிர மகாராஜன.

வெய்தாநீ வேடுவரால விலஙகினைததுங கொலவிததாய வெகு ணடேனததை, எயதாயென மகளையு மிசைகேடடுித துரததடி ததா யிலலு மெனனை, வையதாயநீ யெனகளிதத மணடலததை யானறாநீ வாஙகா யாகில, செயநாயில நிவருரைதத தீமையெலலா மெனனமுனி செபபி னனே.

இ - ள. (அபபொது) கோபமாகச் சொலலாகளாலே வருஙகளை யெலலாங கொலலுமபடி செயதாய, பிளளுங கோபகெகணட பனறியையும பாணத தால எயதுவிடடாய; என பெணபிளளைகளையும அவாகளிடததிலே பாட்டுக கேட்டு ஒனறுங கொடாமற றுரததியடிததாய, ஆபதபாதம எனனைத திடடு கிறாய, இனி நீ எனகருக கொடுதத உலகததை யானே கொடுக்க நீ வாஙகிக கொளளாமறபோனால, இபபோது இவாகள செயத தீமைகளெல்லாம நீயே பணணினவ ரெனறு விசுவாமிததிரா சொனனார எ - று. 19

சிறுததவாக எறியாமற செய்பிழை யுததலையுஞ செவ்வி யோயநீ, பொறுததருளா யாமாகிற பொலமையெனனும முறைமையென

ஞும் புலமை யென்னும, ஒறுததிடினும் வெறுததிடினு முனக்களிதத வரசுரிமை யொருகாலததும, மறுததினியான் வாங்கேனென் றெடுத் துரைததான் மனனனமுனி வாடட முறறான்.

இ - ள். செவவைக குணத்தையுடைய முனிவரே! சிறியோர்கள் தெரி யாமற் செய்த குற்றஙகள் முழுதும் நீர் பொறுததருளுதலே வேண்டும். நீப் படிப் பொறுததருள செய்யாவிட்டால உமமுடைய பொறுமைதான என்ன பயனைத தரும்? உமமுடைய நீதிதான எனன பயனைத தரும்? உமமுடைய அறிவுதா னெனன பயனைத தரும்? இனி நீர எனனைக கொலலுகிறதா யிருந் தாலும, எனனை முழுதும வெறுதது விடுகிறதா யிருந்தாலும், உமகருக் கொடுதத எனனரசாட்சியை நானொரு காலதிலும் திரும்ப வாஙகமாட்டே னெனறு அரிச்சந்திரன உறுததிச சொனனான. அதறகு விசுவாமிததிரா மிவும வாடுதலானா ர - று. 20

பொனகேடகப பொனனனிநதான புனிகேடகப புவியளிதத தான போதா தெனனு, எனகேடகி னுநதநுவ நிலலியெனும புண் மையிவ னிடதது லிலலை, முனகேடட பொருளாலே மொழிவழுவ தெய்தமது மூடகக மாணல, பினகேடடா ரிகழவாகள யாம் பொறுதது மெனநினைநது பேச னுறறான.

இ - ள். பொருள் கேட்க நாம கேட்டபடியே பொருளுக கொடுததான; உலகைக கேட்க கேட்டபடியே உலகததையுங கொடுத்தான, இலைகள் போதா மல் இனி எனனுவாலே நான எதைக கேட்டாலும் கொடுப்பதிலலை யெனகிற அறபகுணம் இந்த அரிச்சந்திரனிடதது லிலலை கிடையாது; முனனே நாம கேட் டுக கொடுகதிறேனென்று ஒப்புக்கொணட பொருளினுலே இனி யிவனகொடுக மாட்டாமல் சொறறவறுணடாகும. அபபடி ஆனை கொடுகமாட்டாமல கெடுத் தப்புமானுல பினபு கேட்டவாகளெலலாம இவனை யிகழசசி பணணுவார்கள. ஆகையால், இபபோது நாம பொறுதததுக கொளவோமெனறு ஆலோசிததுக கொணடு சொலலலுறறான ர - று. 21

ஒனறுரைகக நீகேளா யுணமைககும வணமைககு முரியோ யென்னை, இனறுரைதத பிழைபொறுதது னழலவள்வி முடிதது தறகீவ னெனறங, கனறுரைதத பொருளதனை யளிபபாயோ வளியாயோ வாச வெனறான, மனறுரைதத கௌசிகனை யடிதொ ழுது வாய்புதைதது நிறபபான.

இ - ள். மெயமமைககும, கொடைககும, தகக வுனனவனே! நான சொலலுகினற மொழியைக கேடபாயாக எனனை நீ இபபோது சொனன குற்றததைப பொறுதததுக கொணடேனை. அகனினி மூட்டிச் செய்கிற யாகததுககாக கொடுகிறேனென்று அபபோது அங்கே நீ சொனன பொருளுகளாக கொடுப்பாயோ கொடுகமாட்டாயோ, அரசனை யென்று சொனன விசுவாமிததிரருடைய பாதஙகளை அரசன வணங்கி வாயை மூடிக் கொணடு அவவிடததே இதைச சொலலுகிறான ர - று. 22

உன்னுடனே யுரைத்தபொரு ளுனகசுடியே னுகந்தளித்த வுரி மைச் செல்வ, தன்னுடனே போனதெனு வுணர்ந்தேனு யினுமுனி வாற் றருவ லென்றே, நின்னுடனே யானுரைத்த சபதமினி மாறு வனே னீயாள் விட்டால, பொன்னுடனே தருவனென்றுன் புக ரோனே யவனழைத்துப பொருதிஞனே.

இ - ள். உம்முடனே நான் கொடுக்கிறேனென்று சொனன பொருள் உமக்கு அடியேன சந்தோஷித்துக கொடுத்த எனக்குச் சொந்தமான செல் வத்துடனே போயினவென றெண்ணினே ஞனும், உம்முடைய கோபத் துக் கஞ்சிக் கொடுகறேனென்று உமமுடனே நான சொனன சபதத்தை இனித் தப்புவேனே? தப்பமாட்டேன. இனி நீர் வனனுடனே கூட வரும் படி ஒரு ஆளை அனுப்பினீரானுல் பொருள்கள் முழுதும் உடனே கொடுக்கிறே னென்று அரசன சொனனன. அதறகு விசுவாமித்திரா சுகரிபகவானைக் கூப்பிட்டுப் பொருள் வாங்கி வரும்படி சம்மதப்படுத்தினா எ - று. 23

உள்ளியதீ வினையனைதது நனிதகிருதது வகைவகையே யுரை தது நீபோய், அளளியிடும பொருளகவரா தானையினமேற் கவண் சிலைபோ மளவுந தநதால, கொளளுநிநீ பினபோன கூலியையும் பெறுதியெனுக் கூறித தீப, வெளளிதனை யுடனகூடடி மீண்டுமழைத் தொருவாய்மை விளமப லுறறுன.

இ - ள. தான எண்ணின தியசெய்கைகளெலலாம, அந்தச் சுக்கிரனைத தனியே ஒருபுறதது விருகசசெயது வகைவகையாக இனனயினனபடி செய் யெனறுசொலலி, நீ கூடப்போய அவன அளளிக கொடுகிற பொருளை வாங் காமல் யானையினமேலிருந்து கவணகல எறிநதால அது செலலு மளவுளள பொருளைக கொடுததால வாங்கிகொள பினபு நீ அவனோடு சென றதறகுள்ள கூலிப்பொருளும வாங்கிகொளளென்று சொலலிப பொலலாத வெள்ளியென கிற சுகரினைககூடக கூட்டி அனுபபி மறுபடியும அவனையழைதது ஒரு வார்ததை சொல்லுகிறா விசுவாமித்திரா எ - று 24

துன்றுபசிக கடருகனி தேடுமபோ தெனககினிய சோறு வே ண்டுமு, எனறுமொழி நநதிடினு மேலாது வேணடாவென் னிவ னுரண்பெறறால, அனறுபொரு டருமுனுற கலேனில் லெனதது, நமமவதி வநதால, நினறமரைக கரிகுறிதது மறுதினதது னில்லாம னீவா வென்றுன.

இ - ள். உனகசு மிகுந்த பசிவந்தால் இலைகள் முதலானவை தேடுகிற போது எனகசு நல்ல சோறுவேணுமெனறுசொல, அபபடியே கொடுத தாலும் (எனவயிறறுகசு இபபோதாது ஆதலால் வேண்டாமெனறு சொல், இவன சோறுகிடைத்து உணகிற அபபோது, போகாதேநிலலு, எனக்குப் பொருள் கொடுகசுமுனபு நீ சாப்பிடகசுகூடாதெனறு தடுதது விடு, நாடி

கொடுத்த கெடுவைத்தால் அங்கேயிருக்கிறவர்களை சாட்சிவைத்துவிட்டு (நீ சிறிதும் தாமதியாமல்) மறுநாளே இங்கே வாவென்று சொன்னார் எ - று. 25

அடுத்திருந்த மனங்கலக்கி முனிகளிந்த மொழிமாறி யளியே னென்ன, எடுத்துரைகெ லுனனரசை யான்வாங்கித் தருவேனென் னிசைந்தா னெனில், தடுத்தழைத்து வருந்திநமக் கதுபோது மெனப் பலவுஞ் சாற்றிக் கூட்டி, விடுத்தனனவிட் டரசனுக்கு விடைகொடு த்து மாமுனிவன் மீண்டு போனான்.

இ - ள். பின்னும் நீ இவனோடு கூடியிருக்கச்சொல்லி மனத்தை கலங் கும்படிச்செய்து (அரிச்சந்திரா) விசுவாமித்திரர்க்குக் கொடுக்கிறேமென்று நீ சொன்ன சொற்றவறி நான கொடுக்கமாட்டேனென்று ஒப்பி நீ சொல்லு வாயானால் உன அரசாட்சியை நானே வாங்கின தருகிறேனென்றுசொல் அதற்கு அவன சம்மதித்தானேயானால அவனைத தடைசெய்து நம்மிடத்துக குக் கூட்டிக்கொண்டுவா. நமககு அவனவே போதுமென்று பலவகைகளுஞ் சொல்லும்படி சுகிரீவ அரசனுடனே கூட்டிவிட்டு அரிச்சந்திரனுகும விடைகொடுத்துப் பெரிய விசுவாமித்திரர் திரும்பிபோனா எ - று. 26

முனியேக மன்னவனு மூரிநெடுஞ சேனைதனை முனிவன் றன் னே, டினியேகு மவறகினியா ரெனககினியா ரெனவழுதங்கி யாரு மீண்டார், பனியேகு முனமெழுநது பைநதொடியு மன்னவனும் பாலன் முனும, தனியேகக கண்டமைசசன சததியகோததியு மவர்க டம்பிற் சென்முன.

இ - ள். அப்படி விசுவாமித்திரர் போகவே, அரிச்சந்திரன பெரிதான கெடியசேனைகளைப் பார்த்து இனி விசுவாமித்திருடனே போங்கள், அவ ருக்கு நல்லவாகளே எனககு நல்லவாகளென்று சொலல, அழுதுகொண்டு அங்குனின்ற எலலோருந் திருமபினாகள, உடனே பனி கலைதுபோகுதறகு முனனே பசுமையான வளையலை அணிந்த சந்திரவதியும அரசனும புதிரனும வேறு துணையின்றிப் போவதைப்பாத்து மந்திரியாகிய சதியகோததி யென பவனும அவாகளுடனே கூடப்போனான எ - று. 27

வருகினற மந்திரியை மனனவனுங கண்டுவிழி வழிநீர் வார, உருகினியவன்பினுட னீபோநதான மறைமுனிவற் குறுநருண்டோ, அருகிருநது புனிதடநத நின்போலங கறிவுடையா ாருமில்லை, திரு நகர்க்கே மீணடேகென றுரைதநிடலு மமைசராபிரான் செபப லுறறான்.

இ - ள். அப்படிக கூடவருகிற மந்திரியை அரசன பார்த்துக் கண்களி லிருந்து நீரொழுக உருகுகின்ற இனிதான அன்பினுடனே கூடி நீ என னுடனே வந்தாயானால் அங்கே வேதபாராயணரான விசுவாமித்திரருக்கு உற்ற வர் யாரிருக்கிறார்கள்? ஆகையாலே அவரருகிலிருந்து உலகத் தரசாட்சியை நடத்துவிக்க உனனைப்போல் அங்கே அறிவுள்ளவர்கள் ஒருவருமில்லை, இனி நீ

அழகுமிகுந்த பட்டணத்துக்கே திருமபிப்போவென்று சொல்லுமபோது அந்த மந்திரிதத்துலவன சொலலத தொடங்கினன எ - று. 28

கோதிலாப் பெருங்குணத்தாய் குறிறேவ லிருநெடுநாள் கொடி யேன் செய்தேன், ஆதலா னீயேகு மருருசுரதநிற பணிநதபணி யார்தான் செய்வா, மாதரா ருடனேக மகினைக நினனுடன யான் வாரே னெகில், ஏதிலா னேனை னெனறிடியே றுணடமா மெனன வீழ்நதான.

இ - ள். குற்றமில்லாத பெரிய குணங்களையுடைய அரசனே! உம்மு டைய சிறிதான ஊழியங்களெலலாம இவவளவு நெடுங்காலமும பாவியான நான செய்துகொணடு வந்தேன. ஆகையால, இனி நீர போகின்ற அருமை யான பாலவன முதலிய காடுகளெலலாம நீர சொனன ஊழியங்களை யார் அங்கே செயவார்கள? எங்கள தாயான சநதிரவதியுமவர, புதநிரனுங கூடவர, நானமாதநிரம வராதிருபபேனனல உமகு அங்கியனனவனே ஆயினேன எனறு சொலலி இடியேறு விழுந்த மரமபோல விழுந்து அழுதான எ -று. 29

இடிவீழ்நத மரமபோல வீழ்நதரற்று மநதிரிபை யெடுதது மேனிப, பொடிதுடைதது முடிதடவிப பொழிவிழிநீர தணமாற றிப் பொருமு லாறறிக, கடிநகரி லிவனேவிடி லுயிரவிடுவ னெனக் கதறிக் கலங்கிக காமா, வடிவழுங்க மனங்கருக வுயிர்நடுங்க வருந தேனீ வருதி யெனறான.

இ - ள. அப்படி இடிவிழுந்த மரமபோற கீழேவிழுந்து பிரலாபிகின்ற மந்திரியை யெடுதது அணைதது, அவனுடமபிலுளள புழுதிகளை யெல்லாக் துடைதது, அவன தலையைததடவி, சிநதுகின்ற கண்ணீரைப போகித், துகிதத்துழுகிறதையுந தீரதது, இருதக காவலையுடைய பட்டணதநில இவனை விடடுப் பிரிவேனையாலல உயிரைவிடுவானென்று கதறியழுது கலகங் கொணடு உனதழகான உடமபுங்கெட, மனமுருகிய, உயிரும நடுங்க, நீ வருத் தங்கொளளாதே, கூடவாவென்று சொனனான அரசன எ - று 30

கலி விருத்தம்

வாழ்வினைவ ளாநதபொழு தெனனினமிக வாழ்நதாய்
தாழ்வினைநி கழநதபொழு தெனறலைடு தாழநதாய்
சூழவினைந மைகுடிது சுறறினைவ யெலலாம
ஊழ்வினையெ னசசொலி யுடனகொடு நடநதான.

இ - ள. நான வாழுங்காலததைப பெறுவதான கல்வினை வளர்ந்தபோது எனனிடததிலிருநது மிகவும் வாழ்வையே யடைந்தாய்; எனகுத் தாழ்வாகிற தீவினையுணடானபோது நீயும எனனுடனே கூடித தாழ்வையே யடைந்தாய்; ஆகையால், ஒருவர் எணணிச்செயகிற செய்கைவந்து நம்மை விரைவிலே சூழுமானல அப்படிச் சூழுமவைகளெலலாம முனனேயுண்டான கருமமேயல் லது வேறிலலையென்று சொல்லிக கூடக கூட்டிகொணடு போனன எ - று.

தொடர்ந்தமதி மந்திரி தொடர்ந்துபிற கேக
விடந்திகழ்க டுநெதாழிலின் வெள்ளிமுன டக்க
வடந்திகழ்செ முநதன மடநதை யொடு மன்னன்
நடநதனன யோததிவள நனனகர்க டநதே.

இ - ள். அப்படிப் பினனே தொடர்ந்துபோன மதிமந்திரி அரசன் முதலி னோரைப் பினபறறி வரவும், விஷதனதைப்போல கடியசெய்கைகளையுடைய சுக் கிரன முனனே செலலவும், முதுமாலேகள் விளங்குவதான, செழுமையான கொங்கைகளையுடைய சந்திரவதியுடனே அரிச்சந்திரமகாராஜன அயோத்தி யாகிய வளப்பங்கொண்ட நலநகரைக கடநது போயினன எ - று. 32

நண்பினெடு மின்புரிசை நண்ணகரை நோககி
விண்புலமெ முநதமதில வேலிதனை நோககிக
தண்புனல வழுங்கிடுத டங்களையு நோககித
கண்புனல்சொ ரிநதழுது காரிகைந டநதாள.

இ - ள். பிரியத்துடன மினனுகினற மதிலையுடைய நல்ல பட்டணத்தை பார்த்துகொண்டும் ஆகாயவரையிலுயாகதள்ள மதிலாகிய வேலியைப் பார்த துகொண்டும, குளிர்ந்த நீர்பாய்கிற தடாகங்களைப் பாரததுகொண்டும் கண் ணீரை ஒழுகவிட்டழுதுகொணடு சந்திரவதி நடந்தாள எ - று. 33

பாதகம லங்களபத றப்பதற வைததுக்
காதலிந டநதநடை கண்டரசர் கோமான்
நாதனரு ளிபபடியி ருநதிதென நககான
ஆதபன முன்றெழும ருளுசுர மடைநதா.

இ - ள். பாதராமரைகள் அடிகதுடிகக அடி எடிதுவைதுத தனது காயகி நடகிற நடையைக கண்டு ராஜாதிராஜனன அரிசசநதிரன எசுவர னுடைய கிருபை இப்படிகிருகதெனறு சிரிததான. பினபு சூரியனுலே கொதிப்புகொணடு தோறறுகிற ஒரு பாலவனததுகுளளே போனாகள எ-று.

படிசுடவ டிகணகல பாரினெழு காய்நுண்
பொடிசுடவு டற்கணழல பொங்குவெயின மீது
முடிசுடமி கத்துடிது டிததுமுதி தீபபூங
கொடிசுடெ முநதுபடி கொளகையின ரானா.

இ - ள் கால்களிலே பூமிசுடவும, இவாகள செலலுகிற பூமியிலிருந்தெழு கின்ற நுண்ணிதான தூளிகள உடமபெல்லாஞசுடவும, கொதிகினற வெயி லானது தலைமேறசுடவும, மிகவும பதைபதைதது முதிராத நெருப்பிலே பூங் கொடியானவை சுவாலை வீசிக கசகுகிற கொள்கையை யுடையவாகனனர் கள் எ - று. 35

அந்தநெடு வெஞ்சுரம முன்றெழுதல கண்டே
மைநதனெயெ டுத்துமதி மநதிரிந டந்தான்

பைந்தொடிப நும்பரிசு கண்டுயிர்ப தைத்தே
வந்தெனது தோளினிவர் வாயென வுரைத்தான்.

இ - ள். அப்படி அந்நெடிதான வெப்பங்கொண்ட பாலைவனம் கொஞ்சக் கிளருந்தலைக்கண்டு புதுநீரினைத் தூங்கிகொண்டு மதிமந்திரியான சதுரிய கீர்த்தி நடக்கலானனை. அப்போது சந்திரவதி படுகிற பாட்டைக்கண்டு அரிச்சந்திரன உயிர் துடித்தது (பெண்ணே!) கிட்டவந்து எனது தோளினமே லேறிகொள்ளுவாயென்று அரசன சொன்னனை எ - று. 36

பூமகளு மண்மகளு மேறுதலபோ ருமல
மாமுனிவ னுகருறவ ளிருதநினம னிருதோள
நாமநெடு வேலினைவ நாயினிகழ் பெண்பால
ஆமெளிய ளேறினர காழுருதழிவ னெனருள.

இ - ன. அச்சதனைத தருவதான வேலாயுதத்தையுடைய அரசனே! இல க்ஷிமிதேவியும பூமிதேவியும ஏறிகொள்கிறதைத தாங்கமாட்டாமல ஒரு பெரிய கிழவனன முனிவனுக்குண்டாக கொடுத்த தேவரீருடைய அழகிய தோளிலே நாயைபபோற் பிறராலே யிகழத்தக்க பெண்பாலாகிய அபலையான நானேறினால நாகிலேயழுகதி அழிவுபடுவேனென்று சந்திரவதி சொன்னள். எ - று. 37

என்றுமயில சூறிடவி ரங்கியெறும் மன்னன
கினறுதளா வெய்திவிழி நீருகவு யிாதது
மனறலசொரி கினறருழல வலலியனை யாயநிற
கெனறுமுள திருதவறி வெனறழுது சென்றான்.

இ - ள். எனபதாகச சந்திரவதி சொலலலே, துங்கிதது மகா வல்லவ னன அரசன அங்கே நினறு தளாச்சி யுண்டாகவும கலலகளிலே நீரொழுகவும பெருமூசசு விட்டு, பரிமளனு நிருதனின்ற கூருதலேயுடைய கொடிபோன்ற பெண்ணே! உனகரு எபசிபாதும இருதப புதியே யிருகினறதென்று அழுதுகொண்டு போனன எ - று 38

சுடடடிக றுதிடறு ளகமுற நீணு
விடடெரிகொ ழுருதழலி னெய்சொரிவி தமபோல
கடடுறவி தேளபணிக ருங்குளவி பூரம
மடடறவ ழைதது முனி விட்டனைவ ழிகேக.

இ - ள். காலகள சுடப்பட்டு உடமபுகளுங கறுபபாய் கடுக்க முண்டாக நீண்ட நாகருகளே நீட்டி எரிகினற கனமான கெருப்பிலே நெய்யை ஊறறின தனமைபோல கட்டெறுமபு, தேன, பாமபு, கறுதத்குளவி, பூரான ஆகிய இவைகளே அளவிலலாதபடி வாகழைதது அநத வழியிலே தோனற விசுவாமித்திர ராஜப்பிளை எ - று. 39

பட்டமர மேடுசுழி பாறைவழி யெலலாம
அடடையொடு முடடைமிசை யாடரவ மொயபபக்

கட்டாவு தேளாமை கண்டவிட மெங்கும்
மட்டறநெ ருங்கியடி வைக்கவிட மில்லை.

இ - ள். பட்டுப்போன மரங்கள், மேடுகள்சூழ்ந்த பாறைகள் ஆகிய இந்த இடங்களெல்லாம் அட்டைகளுடனே முட்டைகள்மேலே ஆடிகொண்டு அடைகிடக்கிற பாம்புகள மொய்கவும, கட்டுவிரியன, தேள், அரணை ஆகிய இவைகள் பார்த்தவிடங்களெலலாம அளவிலலாமல நெருங்குதலாய் இவர்கள் காலகள் வைகக இடமிலலையாயின எ - று. 40

நடநதவடி யுடபுறந லிநதிடுமெ றுமபா
அடாநதுபல பூரமுட னடடைகளக டிகுமெ
தொடாநதுபல வாளாவு சுறறியடி தீணடுமெ
கடநதகலி னுமபலக ருஙகுளவி கொடடுமெ

இ - ள். இவாகள நடகிற காலகளி னுட்புறததே எறுமபுகள கடிகுமெ; நெருஙகின பலவகைப் பூரானகளு டனே அட்டைகளுங கடிகுமெ; கூடப்பற்றி வநது பலவிதமான நீணட பாமபுகள காலகளிலே வநது சூழ்ந்து காலகளக்டிக குமெ; அதைகளடந தப்பாறபோனாலும பலவகைக கருஙகுளவிகள வந்து கொட் டுமெ எ - று. 41

அறப்பழுது படடுள மழுநதுவதி லாவி
இறபபதினி தென்றுமன மெணணினுயிா போகா
வறபபதினு லநதொருமெ ருநதுமிலை யாகம
கறுததழகு கெடடுடறு டிததனக றுதமித.

இ - ள மிகவும காயஙகள உணடாகி மனமானது சஞசலப்படுவதைக காட்டிலும உயிா ஆறபபது இனிதனறு மனமெணணினாலு உயிா போகிற தில்லை, கொதிபபான அவவிடஙகளிலே வேணடினால் ஒரு மருந்து மகபபட விலலை; அதனாலே உடமபு கறுதது அழகுங கெடடு தேகமெலலாந திடிதிடித தன பினனுங கறபபாகி எ - று 42

மைநடுவி லஙகுளிழி பஙகையெதி ரீரிப
பைநடுந டுஙகவரு பலலாவு கணமே
மெய்நடுந டுஙகிடவ ரமபையரெ ரிதது
லகநடுந டுஙகவிரு கணமலாபு தைதது.

இ - ள். கறுமை நடுவே விளஙகுவதான கணகளையுடைய சந்திரவதி தனகருமுனனே ரீறிகொணடு படமவிரிதது திடிதிடிகக கடிகக வருகிற நஞசுபபலலையுடைய பாமபைக கணடு உடமபு மிகவும நடுஙகுமரெ பாதி, ஆகா யதிலுளள தெயவப பெணகள பயநது (இநத உதாரணமிகிபபடி வாலாமோ வெனறு) தஙகள லகஙகள மிகவு நடுஙக இரணடு கணகளாகிய மலாகளை மூடி னாாகள எ - று 43

நீருமிலை நெட்டிலையி னீழலிலை னீளபேய்த
தேரதனை நீரெனநை டாநதடிசி வநதாா
வேரிஞெடு வெநதமரா நீழலெவி ருமபிச
சேரினுமை டாநதரவு சீறியெழு மனறே.

இ - ள். காட்டிலே ஜலமுங நிடையாமல நீணட இலைகளையுடைய மாதத்திழலுமில்லையாய் நீணட பேயதேரானிய கானலில தணணீரெனறு நினைதது நடந்தோடிக காலாள சிவந்தாாகள வேருடனே வெந்து கிடகனற மாதத்திழலிலேவேணடிப போனாலும அஙகே நெருங்கிப பாமபுகள சீறிக கடிகக வருகினறன எ - று. 44

காவலவ னபபரிசு கணடுகைய றைநதீத
யாவமெழு பாரினிது படடவாக ளெனஞ
மூவரையு நோகிலனம முனிவனையு நோகான
தேவரையு நோகிலனமுற றவினனையை நொநதான.

இ - ள். எலலாரையுங காகவலலவனை அரிச்சகதிரன அவமிதகங்களைக கணடு கையைததட்டி இநதச சபதலோகஙகளிலும யாா இபபடித தனபப பட்டவாகளெனறு முமமூாததிகளையும நொநதுகொளகினன. அநத விசுவாமித திரையு நொநதுகொளகினன. மறறத தேவாகளையு நொநதுகொள்கினன. முனனே தான செய்துளள தீவினைபபய னிபபடி விளைநதெனறு வருந்தினை எ - று. 45

சுடுநதழலில வெநதொழிநிரு லைநதசா மீகாமான
கொடுஞசுரம கனறுகுளிரா கோமதிபு குநதான
நடுஙகிடவி லஙகினந லிநதிடுமெ வசிசெங
கடுஙகதிப யநதலைக ருஙகடலபு குநதான

இ - ள். அபபடிச சுடுகினற நெருபபிலை வெநது தனனழலெலலாங குலைந்து அரசாககரசனவன நாநதக கொடிதான பாலைவனதைதக கடநதது குளிராநத கோமதியாறறி னருகே போனான. அபபோது அந்த முலலை வனதது ளளே மிருகஙகூட்டஙகளை நமஞசுவதாத நமமையும அவவாறு வருத தஞ் செயயுமெனறு சிவநத கடுமையான குரியனை பயநது மறைகிறதுபோல கருங்கடலிலேபோய முழுகினான எ - று 46

மைதிகழ்கு றுமபொனறைவ லைதிலிழி மாலயா
றெயதிய தனவணடு றையிழிநதுபுன லுணடு
கைதவநி னைநதுமிளிரா கணகளுழி சிநதப
பெய்தமனைல வணடலிடை பேதைபோ டிருநதான.

இ - ள். மேகஙகள தவழுவனவான மலைசசாரபிலுளள முலலைநிலததிலே மலையிலிருநதிறஙகி வருகின்ற அநதப பெரிய ஆறறைகணடு அதனருகேபோய அதனது அழகான துறையிலை பிறஙகி நீருணடை, விசுவாமிததிரருடைய வஞ்ச

கல்லோ பெண்ணிக் கண்களிலே நீரொழுக ளகளரிட்டுக கிடக்கிற மணல்மேட்டி னருகிலுளள சேற்றுநிலததிலே சதிரவதியுடனே இருந்திலைப்பாதிஞன எ - று. 47

அருதவமை யதததடவி யுமபொழிலு நண்ணி
வருதடிவ ருநதியவ ருதததமுண ராமல்
கருதமொடு காய்கனிக வாநதருகு வநதித
மருதிரியு மன்னவனமுன வைததடிப ணிநதான.

இ - ன். அந்த வேளாயிலே காடுகளிலுஞ சோலைகளிலுமபாய கடந்து வந்து கால்கள் வருந்தியிருக்கிற வருதததைக கினையாமல் மந்திரியான சதிய கீர்தது கிழஙகுடனே காயகள பழஙகளைக கொணடுவநது சமீபமாக அரசன முன்னேவைததப் பாதஙகளை வணஙகினான எ - று. 48

அக்கணமெ டுததிறைவ னகனியு ளெலலாம
மிக்கனதெ ரிநதுமறை விபபிரனமுன வைதிதெ
தகனவு ரைதிதெனது சஞசல முணர்நதே
இகனியெ டுததினித ருநதெனவி சைததான.

இ - ள. அரசனுனவன அந்தட்சணபபொழுதிலே அவைகளை எடுதது அந்தப் பழங்களிலெலலா மிருந்த ருசியுளள பழஙகளைத தெரிநதெடுதது வைதிக பிராமணனுக கூட வந்திருக்கிறவனுக்கு முனனே வைதது தகுந்த உபசாரங்களைச சொலலி எனனுடைய துஞசலஙகளெலலாந் தெரிந்துகொணடு இந்தப பழஙகளை யெடுதது சந்தோஷமாகச சாபபிடுமெனறு சொனனான எ - று. 49

பரிநதுற விரநதிறைப காநதமொழி கேளா
விரிநதநெடு வாயினிதழ் வெணபலின துககி
எரிநதிடுசி னததழலி ணைடுகணி ணுலும
சொரிநதுளமவெ குணடுசுடு சொறகளசில சொனனான.

இ - ன். மிகவும பரிவுடைன அரசனசொனன இநத வாதத்தையைக கேட்டு அகனற வாயிலுளள நீண்ட பறகளாலே உதடடை மடிதது கடிதது எரிகின்ற கோபாகினி இரணடு கணகளாலுஞ சிநதுதலாகி மனதது நிலைகோபம கொணடு சுடுவனவான கடுஞ்சொறகள சில சொலலலானான அநதச சுகிரன எ - று. 50

கோசிகக் கலிப்பா

நீயு முனியு நிகழ்ததுநெறி முனனுணாநது
தோயுந தாபிநெய்பால சோறமேரு டருநதாமல்
காயுங கிழங்குங கனியுமிலை யுநதினறு
வாயும வயிறும வளாககிலேன மனனவனே.

இ - ள். அரசனே! நீயும அந்த விசுவாமித்திரமுனியும் பேசிக்கொண்ட பிரமங்களை முனனமேதெரிந்தது தோய்ந்துள்ள தயிரெய்-பால-ஆகிய இவைகளை கல்ல சோற்றுடனே கூட்டிச் சாப்பிடாமல், காய்களும கிழங்குகளும் இல்லை களுக்கினறு வாயையும் வயிறறையும் வளர்த்துகொண்டிராதுபோனை எ-று.

அப்படிக காய்முதலியவற்றை மூனனேதானே தின்று பசியாறிப் பழகி யிருக்தேனேயானால இபபோதுண்டோன, பழகாத நாளைப்படிச்சோறு முத லானவையில்லாமற பசியாறுவே னெனபது கருத்து. 51

ஒன்று புகரியமப வேஙகிக் குலைகுலைநது
நின்று மொழிகுழறி நெஞசடைதது வாயுலாநது
சென்று பணிநது திருகுகரதாற முள்பூண்டு
குன்றுஞ் சிலையுங் கரைநதுருக கூறலுற்றான்.

இ - ள். எனறு சுகிரன சொலலவே, அரசன எகஙகொண்டு நடுநடுங்கு தலாகின்ற வார்த்தைகள் குளறி மார்படைப்புணடாகி வாயுக காய்த்து அந்த சுக்கிரனருகேபோய வணஙகித் தனதழகிய கைகளாலே அவன பாதஙகளைப் பிடித்துகொண்டு மலையுக கலலுக கரைந்துருகுமபடி சொலலத தொடங் கினன எ - று. 52

நாடு நகரு முனிக்களிதது நானறியாக
காடு திசைநோக்கி வநதமைநீ கண்டிலையோ
வாடுந தமியேன் வருநதிப்போய்ப பாலடிசில்
தேடும பரிசுளதோ செப்பாய் தாவென்றான்.

இ - ள். எனது நாட்டையும நகரையும அந்த விசுவாமித்திரருகுக் கொடுத்துவிட்டு நான தெரியாத வனதாஙகளுக குறித்துவநது வருத்து கிறதை நீர் பாரத்திலீரோ! இபபடி வாடியிருகிற தனியனான நான வருத்தங கொண்டுபோய்ப் பாலுஞசோறும தேடிகொடுபபதாகிய வகை எனனிடத் துள்ளதோ சொலலும நான தருகிறதறகெனறு சொனனான அரசன எ-று. 53

கனனெஞ சராய கௌசிகனா நெஞசமபோல
வன்னெஞசோ வுனனெஞச மென்னமபி லுரைததாள
தனனெஞசு ருகியொரு சாற்றே தயையாகித
தின்னுங கனியருநதித தெணணீருந தான்குடிததான்.

இ - ள். அப்போது கனனெஞ்சினரான விசுவாமித்திரருடைய நெஞ் சைப்போல உமமுடைய நெஞ்சும வனனெஞசுதானோவெனறு சந்திரவதி புஞ் சொனனாள். அம்மொழிகு சுகிரன தனனெஞ்சினகி ஒருவகை கொஞ் சம் தயவுணடாகித் தான தினனதறகுக கனிமுதலியவைகளைத் தினறு தெளி வான ஜலமுங் குடிததான எ - று. 54

தாமந திகழ்புயனுங தையலா ளுமமகனும
மாமந் திரியு மலர்க்கரத்தா லேவாங்கித்

தேமென் கனியருந்திச் செவ்வாய் வெளுப்பேறத்
தாமும் புனலருந்தித் தாரணிமேல் கண்வளர்ந்தார்.

இ - ள். பூமாலை விளங்குகின்ற தோள்களையுடைய அரசனும் சந்திரவதியும், மகனும், பெரிய மந்திரியும், அந்தச் சுகிர்ன கொடுத்ததைத் தங்கள் மலர்போலுங் கைகளாலேந்தி வாங்கிக்கொண்டு தேன பொருந்திய மிருதுவான பழங்களைப் புசித்துச் சிவந்த வாய் வெளுப்பேறத தாங்களும தண்ணீர் குடித்து மண்ணினமேலே படுத்து நித்திரை செய்தார்கள் எ - று. 55

வேந்தன் மகனை விழிமஞ சனமாட்டக
காந்தண் மலர்க் கைவழியே காரிகைகண் ணீரோட்ச
சாய்ந்தவிடம் பார்த்தது கடிதுபிடித்த துமமழைகாள்
சேர்ந்தவழிப் பெய்யரீர் சென்மினென்ரூன மாமுனிவன்.

இ - ள். அப்போது அரசன் மகனைப் பார்த்தத தன கண்ணீராலே திருமஞ்சனமாட்டவும், காந்தள் மலர்போனற கைவழியே சந்திரவதிகருக் கண்ணீர் சொழுகவும், அவர்கள் படுத்தத தூஙகுகிற சமயம பார்த்து, மேகஙகளே! மின்னியும் இடித்தும் அவவிடதிலே பெய்வதற்கு நீஙகள் செலலுங்களென றனுப்பினர் தவத்திற் பெரிய விசுவாமித்திரா எ - று. 56

மண்டலமு மநதரமு மைபோ லிருண்மூடி
அண்டபகி ரண்ட மதிர வெடித்திடிதுக்
கொண்டல டர்ந்து கொடுஙகா லடித்துநவ
கண்ட மதிரமழைக காலான்றி வீழ்ந்தனவால.

இ - ள். அப்போது பூமியுமு, ஆகாசமும மையைப்போல் இருள் மூடிதலாய் அண்டபகிரண்டஙகளெலலாம நடுஙகி வெடிபட முழஙகி மேகஙகள் நெருங்கிக் கொடிதான பெருங காறறு வீசி நவகண்டமு மதிருமபடி மழைக் காலுனறுதலாய் மழை சொரிதலாயின எ - று. 57

மங்கை நினைநது மகனினைநது மன்னனினைந
தங்கை நடுங்கி யடிநடுஙகி மெய்நடுஙகிப
பங்க மதுபட்டுப பறகிடுகி டெனறடிபபத
துங்க மணிமுடியான சுகிரினைப பார்த்துரைப்பான்.

இ - ள். அப்போது சந்திரவதியு நினைத்து, மகனு நினைந்து, அரசனு நினைத்து, அழகிய கைகளு நடுஙகி, காலகளு நடுஙகிச் சரீரமு நடுங்கிச் சேற்றிலே யழுந்தி, அழுகாய்ப் பறகள கிடுகிடெனறு ஆடி மோத அப்போது உயர்ந்த இரதத்தினக் கிரீடாதிபதியான அரசன சுகிரினைப் பாரத்துச் சொல்லுகிறன எ - று. 58

மாறுவது மில்லை மழைதான மறையோனே
ஆறு பெருகிடுமு னப்பாற் படுத்துமெனச்

சிறு மரவேபோற் சினத்துநீர் செலலுமூர்
தோறுமை வரவெனகருக காரணமென சொலலுமென்றான்.

இ - ள். ஓ பிராமணரே! இந்த மழை ஒய்கிறதிலலை ஆகையாலே ஒரு வேளை ஆறு பெருகி வந்துவிடுமை. அதறகு முனனே நாம்போய் தூரத்திலே படித்துகொள்ளுவோமென்று சொலல, அதறகுச் சுகிரன சிறுகிற பாமபைப் போற் சிறி நீங்கள் போகிற ஊருகளெல்லாம் நான கூட வருகிறதற்குக் காரணமென சொல்லுங்க ளென்றான எ - று. 59

எந்நகரிற் புக்கே மிடாவனததை விட்டினியோ
நன்னகரு சேர்நதாலந நாளே யுனகடியென
சொன்ன பொருடருவேன் நாயோய் வருதியெனு
மன்னவனு மநதிரியு மாதுமவன் முளபூண்டா.

இ - ள். (ஐயா) நாங்களெந்த ஊருகளுக்குப் போனோம? இப்படித தனப முண்டாகிற காட்டைவிடடு இனி நலல ஒரூருகளுக்குப் போனால், போன அனறையத தினமே உமகு அடியேன முனனே சொனன பொருளகளைக் கொடுகிறேன. பரிசுதத குணதததையுடையவரே! கூட வாருமெனறு அரச னும், மந்திரியும, சந்திரவதியும அந்தச் சுகிரனுடைய காலைப் பிடித்துக கொண்டார்கள் எ - று. 60

வநதடியிற பூண்டவதற் கன்று மறைமுனிவன்
முநதமொழிந ததறகா வெள்ளி முயனறெழுநதான்
சிநதை மகிழ்நதிறைவன் றேவிகாக கைபபிடிநதான்
மைநதன் றனனையெடுதது மநதிரிமுன னேநடநதான.

இ - ள். அப்படி வநத தன காலைப் பிடிதததகொணட அதறகாகவும, அனறையதினம வேதமுனிவரான விசுவாமிதிரா முனனே சொனனதற காகவும; சுகிரன முயலுதலைகொண டெழுநதிருந்தான. அதைகண்டு மன மகிழ்ந்து அரசனுனவன நாயகியைப் பறறிகொணடு சென்றான. மந்திரி பிள்ளையத தூகிகொண்டு முனனே நடந்தான எ - று. 61

காலால வழிதடவிக் கடைடைமூளை வேரிடற்றி
ஆலாலங் காலு மாவின் றலைமிதிதது
மேலாறுங் கீழாறு மினவிளகக தாலறிநது
கோலான முன்னானறிக கொடுஙகானி யாறறிழிநதார்.

இ - ள். தங்கள் காலகளாலே வழி தேடிக கட்டைகள் - முளைகள் - வேர் கள் ஆகிய இவைகளை தடுகக களுசைக ககுகினற பாம்பு தலைகளை மிதித்துகொணடு மேனமுகமும கீழ்முகமும மினனல வெளிச்சத்தாலே தெரிந்த ஒரு தடியைகொண் னேறியுனறி (ஆழங்கண்டு) அந்தக் கொடிதான கான ஆறறிலே இறங்கினார்கள் எ - று. 62

சங்கந் தவழுந் தடவண்ட லுங்கயமும்
அங்கங்கே சோதித தடிவைத தடிவைத்துப்
பங்க மிகப்பட்டுப் பல்காலு நீர்குடிததுச்
சிங்கம் புலிதிரியுந திண்கரையி லேறினர்.

இ - ள். அந்த ஆறறிலுள்ள சங்குகள கால்களிலே தடுக்கப் பெரிய மேடும் பள்ளமுள்ள சேறறு நீரை அங்கங்கே கோலாலே பரிசோதிததறிந்து கால்களை மென்மெள்ள ஊனறியூனறி நடந்து உடம்பெல்லாம சேறு பூசுதலாகிப் பல தாமும ஜலததைக குடிதததச் சிஙகங்கள் புலிகள் திரிகிற கெட்டியான கரைமே லேறிப் போனார்கள் எ - று. 63

நேதிப் பயமகன்று நெஞசிற பயமகன்றவ்
வேநத னினிநாம விடிநதேகத தகதெனத
தோய்நத கலியாற குழலாற சொரிபடுநீர்
பாய்நதொழுக வாண்டோர் பழுவத துறுகின்றார்.

இ - ள். அப்படி அந்த ஆற்றை நீந்திகொணடுபோய், நீரையுமவிட்டுத தங்கள நெஞ்சிலுளள பயததையும் விட்டு அரசனுனவன இனி நாம விடிந்த பின்பு போகதகதெனறு நீரில நனைந்த வஸதிரதடனும தலைகளுடனும் மேலே பொழிகிற நீர் உடம்பெல்லாம வழிதோடவும அவகே ஒரு காட்டிலே வந்து தஙகுதலானார்கள் எ - று. 64

கலி விருத்தம்

பாதவமுற றெழுபைம பொழி றனனில்
ஏத மிருததவ ரெய்திய நாளில
மாதவ னேவிய வன்கண பேயும
பூதமும வநது புகுநதன வனறே.

இ - ள். மாஙகள் மிகுந்து வளருகினற அநதப பசிய சோலையிலே தன்பம் அதிகமாக அவர்களிருகிறபோது அந்த மகாமுனிவரான விசுவாமிததிர னுப் பின வலிதான கூட்டங்கொணட பசாசுகளும பூதஙகளும் வந்துகூடின எ-று.

மண்ணி லெழுநது வளர்நத கருஙகா
விண்ணி லெழுநதன மேனி யவிண்ட
புண்ணி லிரண்டு பதஙகா புரைநத
கண்ணின வெண்ணில கணங்கண் மலிநத.

இ - ள். அவைகள் அந்தச் சோலையி னிடஙகளெல்லாம எழுந்தயாந்து கிற்கின்றன. பினனும கறததமேகங்கள் ஆகாயதிலே கிளர்ந்தாறபோலும் கிறதனை யுடையனவாயிருகினறன. வெடிதத புண்கள் போலவும் இரண்டு சூரியர்களெழுந்தாறபோலவும் கணகளையுடையனவாகக் கணக்கில்லாத பூத கணங்கள் எஙகுமிருந்தன எ - று. 66

பின்றி யெழும்பிறை யொத்த வெயிற்முல்
தினறி தழ்வநது தெறிகக வதுககிக
கொன்று திரங்கள குடிக்குது மென்றே
செனறு பிடுஙகின திண்கிரி யெலலாம

இ - ள். பினவளைந்து தோனறுகினற பாதிச்சந்திரனை யொத்த பற்கள்மேலே இதழைக கடித்துப் பணனும் பலலு மிதமும தோனறவந்து கசகி உங்களைக கொனறு உதிரம குடிககிறோமெனறு போய மலைகளெலலாம பிடுஙகலாயின .எ - று. 67

திண்டிறல கொணடுயா செநதலை மீதே
மண்டியெ முநது வளாநத செழுநதீக
கொண்ட லெழுநது கொழுநது சுருண்டே
அண்ட முகடடை யடைநதன வனறே.

இ - ள். மிகுந்த பலதனதைகொணடு உயர்ந்த சிவந்த தலைகளமேலே நெருஙகி யெழுந்து வளாநதுள்ள செமமயிராகளாகிய செழுமையாகிய நெருபபு மேகமணடலதனதளவு முயாநது கொழுநதுகள் சுருளுதலாகி ஆகாய முகட்டை யுந் தாவின எ - று. 68

ஐயன ருநதசை யானயில வேனிச
செய்ய னருநதசை தினகுவன யானித
தைய லருநதசை தமமி னெனககிப
பைய விளநதசை பறகெளி தெனனும.

இ - ள சுகிராசாரியினுடைய அருமையான மாமிசதனதை நான தின பேன, இநதச் சிவநத நிறதனதையுடையவனுடைய அருமையான மாமிசதனதை நான திரபேன, இநதப பெணணினுடைய அருமையான மாமிசதனதை எனகுக கொடுஙகள. இந்தச சிறு பையனுடைய இளஞசனதையானது பல்லுக்கு மெதுவாயிருககுமெனனும அப பசாசுகள் எ - று.

ஐயனருநதசை-அரசனது தனதசையெனறும, செய்யனருநதசை - மந்திரியினுடைய தனதசையெனறுங கூறினுமாம. 69

செனமி னடநது செறுதிவா தமமைக
கொனமி னெனறுநதசை கூறுற மென்று
தினமினி னெதனதவை செமமி னெனபபோய்ப்
பினமு னெருஙகின பேயொடு பூதம.

இ - ள. நடநது விடடப்போகுகள, நெருஙகி இவாகளைக் கொல்லுங்கள, இவாகளுடைய நெடிதான மாமிசதனதைப் பங்குபணணி மெனறு தின்னுங்கள, கினனதபடியெலலாம செய்யுங்கள் எனறு சொல்லிகொணடு போய்ப் பசாசுகளுடனே பூதஙகள பினனுமுனனு நெருஙகின எ - று. 70

சிறப்பமை சேயொடு தேவியு மன்னும
உறதகழு விதத முணாசசி விடாமல
அறத்தினை நற்றுணை யாக நினைததே
இறதகலை மக்கினி தென்ன விருநதார.

இ - ள. செலவச் சிறப்பையுடைய பிள்ளையுடனே தேவியும், அரசனும், தெருகதத தழுவிக்கொணடு தங்கள நினைவு தப்பாமல தருமதததையே நல்ல துணையாக எணணி இனிச் சாகிறதே நமககு நலலதெனறு கூடிகொண் டிருந் தார்கள எ - று. 71

சொல்லு விரமமுனி சொலலிய வணணம
கொலகலி செமமுபிா கொலலுதி ரேலெம
அலலலு முஙகள ருமபசி யுமபோம
விலலிலை வாளிலை வமமென விணடா.

இ - ள். முனிவா சொலலி யனுப்பினபடி சொல்லுகிற ஓ பேய்களே! பூதங்களே! அந்த முனிவா சொனனபடியே (ஏன) எஙகளைக கொலலா திருக கிறீரகள? எஙகளுயிரைக கொலலுவீரகளேயாஞல, எஙகள் துனபமும் உஙக ளுடைய தீரதறகரிதான பசியுந் தீரும். எஙகளிடததிலே விலலுமிலலை வாளு மில்லை வாருஙகளெனறு சொனனா எ - று. 72

கொனறிட மாமுனி கூறின னலலன
செனறிட ரிதததீன செயதமை போதும
எனறு கணஙகளு மெண்மிகு பேயும
நின்றன கடபுல நீஙகிய வனறே.

இ - ள. அநத மகா முனிவன கொலலுமபடி சொலலு னலலன; பயங காட்டப் போகுமபடி சொனனதறகு இவவளவு துனபம பணணினதே போது மெனறு பூதகணஙகளும கணகளில மிகுநத பேய்க கூட்டஙகளுமாக நினறவை கள் இவாகள கணகளுககுத தோறறுமல விலகிப போயின எ - று. 73

தஙகுல வளள றளாசசி யுணாநதே
செஙகதி மோனுயா தேரினில வநதான
மஙகு னெடுநதுளி மாரி யொழிநத
கஙகுல விடிநது கழிநததை யனறே.

இ - ள. தனது குலததுப் பிரபுவானவனுடைய சோவைத தெரிந்து கொண்ட சூரியன உயாநத தேரினமேலேறி உதயமாயினான மேகஙகள் பெயத நீண்ட துளிகளாகிய மழைததாரையும ஓயநதன: இரவும் விடிந்து பொழுது புலாந்தது எ - று. 74

அன் று விடிநதபி னைதலம விடடுச
செனறு செழுஙகனி நிலாறய வணணிக

குன்று கடந்து குளிர்ந்த மலாத்தாள
கன்ற நடந்தணி கங்கை யணைந்தார்.

இ - ள். அணைபையாள விடிந்தபினபு அந்த இடததை விட்டுப் போய்ச் செழுமையான கனி முதலியவைகளோத தினறுகொணடு அப்பாறபோய் மலைகளே யெலலாஙு கடநது சென்று குளிர்ந்த மலாபோலும் பாதஙகள கனறுத லாகச சென்று அழகிதான கஙகையாறறைபபோயச சோநதாகள எ - று. 75

திரைதொறு முருளவன செமமுனி யாரம
கரைதொறு முருளவன காச கிலாரம
நுரைதொறு முருளவன நுணணிய வணபூ
விரைதொறு முருளவன வெறிமது கமே.

இ - ள். அநத கஙகையாறறி னலேகளிலெலலாம சிவந்த மணிகளும முதது்களும புரளுகினறன, அந்த ஆறறின கரையெலலாம கறுதத அகில விருட்சஙகளும, சந்தன விருட்சஙகளும அசைநதுகொண டிருககினறன; அநத ஆறறி னுரைகளெலலாம மெலலிதான மலாகளபோற கிளருகினறன அநத மலா வாசஙகளெலலாம தேனக குடிகிற வணடுகளமேல வீசு கினறன எ - று. 76

தூளமணி வெண்பல ராமணி தூதது
வீளமணி வெயிலவிட வெணபுன லூடே
கோளமணி யொடுமத கரிமணி யோடும
வாளமணி நிலவெழும வாலுக மெலலாம.

இ - ள. துவாரமிடதத்கக வயிர இரதத்தினமும, வெணமையான பறகளே யுடைய நாகரதத்தினமும தேமல நிறமாகத தோறறுகினற புஷபராக இரத தினமும ஒளிவீச, அநத வெணணமையான கஙகா சலதது்மேல அழகுளள பல வகை இரதத்தினஙகளும, மத்யாஹ்னகளிலுடைய கொடபிலுளள மணியும, சஙகு மணியும ஒளிவீசுவனவா யிருககினறன அநத மணறகுபபலகளெலலாம எ - று.

நளின மரநத நறுஙகணி நாகத
தளிநரல வபபுன லாவ மடகதத
தெளிநதி புகுகணி சிறைபுள புலாதுமம
புளின முயாஙகெழு புளின மறைபப.

இ - ள். செநதாமறை மலாகளிலும, நலல இளமையான புனனை விருட் சஙகளிலுமுளள வண்டுகள ஒலிபபது அந்தக கஙகையி னலேயொலிகளே யடங கசசெய்ய அந்தத தெளிவான ஆறறிலே முழுகிபபோய அழகிதான சிறகைக காயச்செய்கிற பட்சிகூடடஙகள உயாந்து வளாநதுளள மணறகுவியலகள தெரியாமல மறைநதுகொணடிருககினறன எ - று.

அரத்த - நளினமெனவும, கணனி - நாகமெனவுங கூடடுக. 78

வெங்கய மாமத மேமிக நாறும
கங்கை வளமபல கண்டு மகிழ்நதே
செங்கைகொ டண்ணல் சிறபபுள வெல்லாம
மங்கை தனக்கு வகுதது ரை செய்வான.

இ - ன. வெவலதான யானை மதங்களே மிகவும் வீசுவதான அந்த கங்கையாற்றினுடைய அழகுகள் பலவுக கணடு சநதோஷித்தது தன னுடைய சிவந்த கைகளாலே அரசனைவன அங்குளள அலங்காரங்களே யெல் லாம சந்திரவதிக்கு வகைவகையாகச சொலலுகிறான் எ - று. 79

இநதிர சாப மிரண்டு படைதத
செநதிரு வாணுத லாய்தெளி நனனீர்ச
சுநதர மேவு சுழிததிர ளோர்நின
உநதியை யொபபன வுறறிடல காணுய்.

இ - ள். இந்திரவிறக வீரணடைகொணட இலட்சுமிபோலும் ஒளி பொருந்தின நெறறியையுடையவளே! இந்தத தெளிவாகிய நல்ல ஜலததிலே அழகு பொருந்தின சுழிகள ஒபபறற உனது உந்தியை யொப்பாகச சுழிக கினறன பார் எ - று. 80

புளளி யெழுஙகரி போய்பபுன லூடே
அளளி யெறிநதவ ராமணி யெலலாம
துள்ளி யெழுநதவிர சோதி விசுமபின
வெளளி விழுநதென வீழவன பாராய்.

இ - ள். முகததிலே புளளிகள தோனறுவன பான யானைகள போய விழுந்து அநத நீரிலே கினறு வாரிவீசின நாகரதனஙகளெலலாம சிதறி யெழுநது விளஙகுகினற ஒளியையுடைய ஆகாயததிலிருநது வெள்ளி உதிர நதுபோல உதிரகினறனவறறை நீ பார எ - று. 81

விரிதிரை யுநதிய வெண்மலர காலால
வரிமண லுநதிய வணடலி னூடே
பிரிவுறு சேவலகள பெடையென வோடித
தெரிவுற நினறு திகைபபன காணுய்.

இ - ள. விரிவான அலைகளசைகினற வெணடாமரைமலரைத தமது கால களாலே வரிவரியாக நீறுதலைகொணட மணறசேறறி னிடததிலே பிரிந்த ஆணபடசிகளானவை தமது பெட்டை எனறு நினைததோடி அது பூவாயிருகக தெரிந்து கினறு பெட்டையைக காணுமல மயஙகுகினறனவறறைப பார எ-று

புண்ணிய நீருறை புளளின நமமைக
கண்ணிடை கண்டு கலைநது பறபப
மண்ணிட மினறகல வாவிட முண்டென
றெணணி விசுமபி லெழுநதன பாராய்.

இ - ள். அந்தப் பரிசுத்தமான ஜலத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற பட்சிக் கூட்டங்கள் கம்மைக் கண்ணுலே கண்டு கலங்கி பறப்பனவானது, இந்தப பூமியினிடத்தில் கமக்கிடமில்லே. அனைற ஆகாசமே கமக்கிடமாக விருகினறன வென்று நினைதது ஆகாயததிலே யெழுந்து செல்கினறன பார் எ - று. 83

கங்கை யொருத்தி சிலமபணி காலும
சங்கணி கந்தர முநதுவா வாயும
செங்கய லுண்கணும் வெண்புளி னததண்
கொங்கை களுஞுசத கோடிகள் பாராய்.

இ - ள். கஙகையாகிய ஒரு பெணணுகுச சிலமபையணிந்த கால்களுஞ் சஙகுபோலழகுள்ள கழுதது மல பவளஙகளாகிய வாயும சிவந்த கயலகளாகிய கண்களும் வெணமையான மணறகுவியல்களான குளிர்ந்துளள கொங்கைகளும் நூறுகோடிகளா யிருகினறன பா எ - று. 84

முததணி கொஙகை யிரணடு மூலைக
நிததனை யம்பிகை நேயம வினைததாள
இததனை கொஙகை படைதததரு ளெனறுய்
அததனை யெததனை யாசை விளைகாள.

இ - ள். முததுமாலைக ளணிகிற ஸதனங்களிரணடு தோனறுதலாகி சித்தியஞன பரமசிவனைப பார்வதிதேவி மிகவும தனமே லனபு கொள்ளச் செய்தாள், (மணற்குவியல்களான) இவவளவு கொஙகைகளைக கொணட எனது தாயான இந்தக கஙகாதேவி அப்பரமசிவனுகசு எவவளவு ஆசையை யுண்டாகச் செய்யாள். (அதிகளுசெய்வாள எனறபடி) எ - று. 85

மண்ணி லருநதவ மன்னனு ரைகக
ஒண்ணில வொதநிதாளி ரொண்ணுதன் மேலுள்
பெண்ணில் விதிதத பெருநதன மலலால
எண்ணில கொஙகைக ளென்செய வென்றுள்.

இ - ள். இந்த வுலசததிலே அருமையான தவதததையுடைய அரசனப்படிச் சொலலவே, அழகான பாதிச்சந்திரனை யொப்பாக விளகுகினற அழகிய நெறறியையுடைய சந்திரவதியானவள் மூறகாலததிலே பெணைகளுகசு வேண்டுவனவாக இரணடொன றமைத்த பெரிய தனஙகளேயல்லாமல் கணைக கில்லாத தனஙகளேக்கொணடதனுலே யாது பயனெனறு கேட்டாள எ - று. 86

ஒருமகவுய்ய வளாகசு மொருதநிக்
கிருமுலை யுளளன வினனமு தேகேள்
வருமுயிர் யாவும வளாதநிடு மனனைக
கிருமுலை போதுவ தோவிசை யென்றுன்.

இ - ள். ஓ இனிதான அமுதம்போனறவளே! கேட்பாயாக: ஒரு பிள்ளே பிழைகுமபடி வளர்கினற ஒருதநிகசு இரணடு தனஙகளே உளவாகவேணை

டும், உலகத்திலே தோன்றுகின்ற உயிர்க ளெல்லாவற்றையும் வளர்க்கப்பட்ட (தாயான) ஒருதங்கை இரண்டு தனங்கள போதுமோ! நீ சொல்வாயெனரு னரசன எ - று. 87

மங்கையு மன்னனு மற்று முளோருமக
கங்கை வளமபல கண்டு நடநதே
எங்கட வப்பய னெய்திய தெனனு
அங்கனெ டுமபுன லாடின ரன்றே.

இ - ள். இவவாறு சதிரவதியும் அரிச்சந்திரனும் இனனுமுள்ள மூவரும் கங்காநதியினுடைய வளமைகள பலவுங்கணடு கொணடுபோய் நாங்கள செய்த தவப்பயன எங்களுககே லபிதததெனறு அவவிடததிலேயுள்ள நெடிதான நீரிலே ஸ்நானஞ் செய்தார்கள எ - று. 88

அருமறை நூல்வழி யாடிய பின்னர்
மருவிய வண்டுறை மனனவ னேக
விரிபுன றனனி லிழிநது விரைநதே
கரைமிசை வநதொரு காவி லணைநதா.

இ - ன். அரிதான வேதசாஸதிரப்படியே ஸநானஞ் செய்தபினபு தாங்கள் நீராடின அழகிதான துறையவிட்டு அரசன செலல, (அவன பினனே) எல்லோரும அந்த விரிவான நீரிலே யிறஙகி விரைவிலே நடந்து கரைமேலேறி ஒரு சோலைகுள்ளே போய்ச் சேர்ந்தார்கள் எ - று. 89

சோலையி லன்னவர் சோர்வொடு புக்கா
வேலை புகுநதனன் வெஙகதி சோனும
காலை யிலேகுது மெனறுக ணிததம
மாலையி லவவிடை வைகின றனறே.

இ - ள். அந்தச் சோலைகளுளளே அவாகள சோவுடனே போய்ச் சேர்ந்தார்கள், சூரியன கடலிலே போய மறைந்தான, விடிந்தபினபு போவோமென்று ஆலோசித்துகொண்டு அனறிராததிரி அஙகேதானே தங்கினார்கள் எ - று. 90

அன்றிர வப்பொழி லவவிடம் வைக
வன்றிறன மாமுனி வருசூ யாலே
வென்றி மடஙகல வியன்புலி வேழம
பன்றியொ டெண்கு படாநதன வன்றே.

இ - ள். அனறிராததிரி அந்தச் சோலையில் தங்கியிருக்க, மிகுந்த சாமர்த்தியத்தையுடைய பெரிய முனிவரான விசுவாமிததிரருடைய கபடதத்ஞலே, ஜயம்பொருந்திய சிங்கம, பெரிய புலி, யானை, பனறியுடனே கரடி இவைகளெல்லாம வந்து படர்தலாயின எ - று. 91

பொருப்பதி ரப்பிளி றிக்கை புடதடே
மருப்பை விதிராதது மலேநதக யங்களா
செருப்புலி கோளரி செஙகணுமை வாயுமை
நெருபபுக வநது நெருஙகின வனமே.

இ - ள். யானைகள மலேக ளதிரும்படி முழஙகித திதிகைகையை வீசிக் கொம்புகளே நீட்டிப் பொருதலாயின, சணடை செய்கிற புலிகளும், சிஙகங்களும் சிவந்த கணகளிலும், வாயகளிலும் நெருப்புச் சிந்த வந்து நெருங்கின ஏ - று. 92

அன்றெமி னததை யறுதத பழிகருக்
கொன்று நினைக்குரு திப்புன லுண்டு
தின்று பெருமபசி தீருது மெனமே
நின்று மொழிநது நிறைநத செறிநது.

இ - ள். மூனனே எஙகளுடைய கூட்டங்களேயெல்லாம நீ கொன்ற பழிக்காக இப்போதுனனைகொனறு உனது இரதததை நீராகக குடித்து மாமிசத்தைத தினறு பெரிதான பசி தீரக்கிறேமெனறு தினறு சொல்லி எங்கும் நெருஙகி நிறைந்தன ஏ - று. 93

அன்னது கண்ட வரஞ்சிலா தமமைத
தின்னுவ தேயினி தென்று தெளிநதா
உன்னிய வெண்ண முணர்நதவை யெல்லாம
மன்னிய கானின மறைநதன வனமே.

இ - ன. அப்படி மிருகஙகா வந்து கூடினதைக கண்டு இவர்கள் எவ்வளவும் அஞ்சாதவர்களாய்த் தஙகளே மிருகஙகள் கொனறு தினகிறதே கல்ல தென்று தணிவு கொணடிருந்தார்கள். இவர்கள எணணிய எணணதததைத் தெரிந்து அந்த மிருகஙகளெல்லாம் தாஙகளிருகிற காட்டிலேயே போய் மறைந்தன ஏ - று. 94

நீதி வழாதவா நோமை யுணர்நதே
சாதி விலஙகுகள் சாவிட நண்ண
ஓதிய வேத னுரைதத குறிபபால
வேதியன் மறறோ விசார முரைப்பான.

இ - ள். நீதிவழுவாத இவர்களுடைய குணஙகளேயெல்லாம் தெரிந்து பலஜாதி மிருகஙகளும தாங்கள சஞ்சரிககு மிடததுககுப் போகக் கண்டு தனக்கு விசுவாமித்திரா சொனன குறிபபினலே கூடவந்த சுகிரன இவர்களைப் பார்த்து வேறேயொரு ஆலோசனை சொல்லுகிறான ஏ - று. 95

மன்னவ கேள்வினை வாதது சற்றே
இன்னம் வரும்வினை யெல்லையி லாத

முன்னமு ணர்ந்து முனிக்களி யேனென்
றுன்னர செய்துத லுதமம மென்றுன்.

இ - ள். அரசனே! கேள்; இப்போது கொஞ்சந் தீயசெய்கைகளுண்டாயின, இனி இன்னமும வருவனவாகிய தீவினைகள் கணக்கில்லாதவைகள். ஆகையால், இப்படித தீவினைகள வருமுனனே தெரிந்துகொண்டு விசுவாமித்திரனுக்கு உன அரசாட்சியைக கொடுக்கமாட்டேனென்று சொலலி உன அரசாட்சியை நீ போய் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதே உதமமான காரியமென்று சொனனை எ - று. 96

நின்பர மீநதிலன் யானென நிறறல்
என்பர நின்னர செய்தவ ளிததல்
துன்பமு ணர்நதிவை சொலலறு ணிநதேன்
மின்பயில் வேலவ மீளுநதி யெனறுன.

இ - ள். பின்னுங் கொடுக்கவேண்டிய பொருளைக கொடுக்கமாட்டேனென்று சொல்லுகிறதொனறே உனகுச்சுமை, அதுசொனனை யுனனர சாட்சியை உனகுக் கிடைகுமபடி செய்கிறது எனகுச்சுமை, ஒளிவீசுகின்ற வேலையுடைய அரசனே! நீங்கள் படுகிற தனபங்களெலலாந் தெரிந்து சொனனிப்படிச் சொல்லுதறகுத துணிவுகொணடேன. நான சொனனபடியே கேட்டுத் திரும்பென்று சொனனை சுகிரன எ - று.

பாரம் எனபது பாமெனகுறுகியது. 97

அநதண னவ்வுரை கூறிட வண்ணல்
மைநதனு மஙகையு மறறு மூளோருமம
நைநதி னுடன றெழுலை வெயதினு நான்முன
தநதது மாறில னெனறு தணிததான.

இ - ள். சுகிரன அநத வாதத்தை சொல்லவே, அரசனுனவன என பின்னையும எனமனவியும இனனமுளளவாகளும வருந்தி எனனுடனே கூடியழுகிறதாலுமம நான முனனே தநததை இலலையெனறு சொலலலெனனறு சுகிரனை யடகினனை எ - று. 98

சொன்னவை கொளகிலை சூழ்வினை யெய்தின்
அனனவை படடறி யாகுல மனனை
என்ன விடிநதிரு ளேகலு மேகி
மன்ன னடநதனன் மற்றவ ரோடுமம.

இ - ள். இடம்ப குணதையுடைய அரசனே! நானசொன்ன வார்த்தைகளை நீ ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை, (ஆனால் ஒருவா உண்டுபண்ணிவிடுகிற) தீவினைகள் வந்தால அவைகளெல்லாம் பட்டபினபு தெரிந்துகொள் எனறு சொல்லுமளவில், இருள் கழிந்து பொழுதுவிடிந்தவுடனே அரிச்சந்திரமகாராசன் மறறுமுள்ளவர்களுடனே அவ்விடமவிட்டுப் போனன் எ - று.

ஆகுலம - இடம்பம். 99

வல்லியி லேகி மறித்திரள் பொங்கு
முல்லை நிலத்தினை முற்று மகன்று
புல்லி மிகக்கொள் குறிஞ்சி புகுந்தாங்
கெல்லி யிலாமலி யேறி யிழிந்தார்.

இ - ள். விரைவிலேபோய் ஆட்டுகூட்டங்கள் மிகுந்து மேய்கின்ற முல்லைநிலத்தை முழுதுங்கடந்து, புலிகளே மிகவுமுடையதான குறிஞ்சி நிலத்தைப்போய் அங்குள்ள சணைகளில்லாத மலைகளிலாமேறி யிறங்கினார்கள் எ - று. 100

மேற்படி-வேறு

அரிகளு மரிகளால வீழ்ந்த ழிந்தவெங
கரிகளுங் கரிகளான மடிந்த காலெறி
வரிநெடும் புலிகளும புலிக ளானமறிந
திரிதரு முழைகளுஞ் செறிவைப பெய்தினர்.

இ - ள். சிங்கங்களும, அத்தச் சிங்கங்களால விழுந்து செத்துக் கிடக்கிற வெவ்விய யானைகளும, அந்த யானைகளாலே இறந்துகிடக்கிற காலாலே அறையப்பட்ட ஒடுங்கின மானகளும கெருங்கின காட்டுகுள்ளே போனார்கள் எ-று.

நானமு நாநதமு நாறு நாண்மலாக
கானமு மாரமுங் காக துண்டமும
பானமும பாநதளின் முடங்கும பாய்கரி
தானமுந தெரிகில தலைம யக்கமே.

இ - ள். சவ்வாதுமணமும, கஸ்தூரிமணமும், பரிமளிக்கின்ற அனறு பூத்திருக்கிற புட்பங்களையுடைய சோலையும, சந்தனவிருட்சகளும, அகில் விருட்சகளும ஆகிய மணங்களை யனுபவிக்கிறதும பாம்புகளின மண்டலமும பாய்கின்ற யானைமத நாறறமும வேறுபாடு தெரிகதில; எல்லாங் கலக்து நாறுதலினாலே எ - று. 102

நலலணி யாமபையர் விளுசை நங்கையா
மலலணி நெடுமபுய மணுளர் தமமுடன்
புலலலி னுதிநாந்தசெந தருவின பூகளுமம
பலலவ சயனமும பாததுப போயினர.

இ - ள். நலல ஆபரணங்களை யணிந்த அரம்பைகளும், வித்தியாதரப் பெண்களும, வலிமையைக்கொண்ட நீண்ட தோள்களையுடைய தங்கள் காயகருடனே அணைகிறபோது உதிர்ந்த சிவந்த கற்பகதருவின மலர்களும், அவர்கள் படுத்திருந்த தளிர்களை பரப்பின படுகைகளுங் கிடக்க அவைகளைக் கண்டு போனார்கள எ - று. 103

அழிதரு மிருலுகு நறவு மாயமலர்ப்
பொழிதரு பிரசமும் பெருகிப் பொங்கியே
வழிதரு மருவிகள் சிவணி மாமணி
இருதலை சோணமா நதியை யெய்தினர்.

இ - ள். தேன்கூட்டினினறும் உடைந்து சிந்துகினறதேனும், வண்டுகள் தேடுவனவான பூவினினறுஞ் சிந்துகினற தேனும பெருகிப்போகுதலாய் வழிகின்ற அருவிகளை யொப்பாகிய பெரியமுதகுகள் ஒனறுகுகினற சோணமாநதியைப் போய்ச சேர்ந்தாகள் எ - று. 104

கடகரி யிழிதுறைக் களுச முதகுமும
தடவரி யிழிதுறைச சரிநத செமபொனுமம
படவரி யிழிதுறைப பதும ராகமும
இடமற மிளிாவன விரண்டு பாலுமே.

இ - ள். மதயானைகளிறுகுக் துறையிலே மலர்கின்ற தாமரைமுதகளும, பெரிய சிஙகங்களிறுகுநதுறையிலே சரிந்துகிடகுகிற சிவந்த பொன்மணலும், படதையுடைய பாமபுகளிறுகுக் துறையிலே கிடகுகிற பதுமராகமும் அந்த ஆற்றினிருபுறதிலும இடைதோறுமுல விளகுகினறன எ - று ()

பருமணல வண்டலும பாநத சஙகமும
கருமணற புளினமுங கடிகொள சநதனத
திருமண மருவுநீாச சுழியுந தெண்புனல்
வருமணி வரனறிய வாலு கஙகளுமம.

இ - ள. பருத்த மணலையுடைய சேரும, அகலே ஊருகின்ற சங்குகளும், கரிய மணல் மேடுகளும், மணங்கொணட சந்தன விருட்சங்களினுடைய நல்ல வாசனை பரிமளிகினற நீாச்சுழிகளும, தெளிந்த நீரா லொதுகுகினற மணிகளை வாரிக கொணடுவந்து எகலிட்ட வெளளை மணற குனறுகளும எ - று.

இதுமுதல் இரணடு பாடலகள குளகம. 106

குரணடமு மனனமுங குருகு நாரையும
திரணடம்பா தாககளுந திகிரிடப புடகளும
முரணடநீா முடுவலு முதலை யிடடமும
கரணடமுங கமபுளுங கணட கணணெலாம.

இ - ள. கொக்குகளும, அனனஙகளும், குருகுகளும, நாரையும திரணடிருகின்ற புறுகளும், சகரவாகப் பட்சிகளும, மாறுபட்டிருகினற நீர் வாய்களும், முதலைக கூட்டங்களும், நீாக காகைகளும், சமபங கோழிகளும் ஆகிய இவைகளையே கணடன இவர்களுடைய கண்களெல்லாம எ - று. 107

கால்கரை மேய்கினற கான மேதியின்
பால்கரைந திழிபுனற் பரபபை நீநதிபபோய்

மேல்கரை வெண்மணற பரப்பில வேதநன்
னூல்கரை கண்டவ ணெய்தி னெய்தினன்.

இ - ள். காய்கனற கரைகளிலே மேய்கினற காட்டெருமைகளின பால் மடியினின ஒழுகுகினற அநத நீரப பரபபை நீக்கிக் கடந்து சென்ற அந்த ஆற்றங் கரையினமேல் வெள்ளை மணல பரவிக கிடகனற இடதனிலே நல்ல வேதசாஸதிரஙகளின கரைகணடவனன அரசன விரைவிற போனன எ - று.

அடாநதபூஞ சோலையி னனறு தங்கியே
விடாநதபின னவவிடம விடட கனறுபோயப
படாநத வெங கானமும பருபப தஙசனறங
கடநதுபோ யமுனையின கரையை மேவினார.

இ - ள். அஙகே தெருங்கி கிடகனற பூஞசோலையிலே அனறிராதிரி தங்கி விடிநதபினபு அவவிடதனைவிடடுப்போய பாவுதலான பெரிய காடும மலைகளும கடநது சென்ற யமுனா நதிகனரையை யடைநதார்கள எ - று. 109

எடுததமன னனைததுறங திருமு- தனனுடன
அடுதததகற பழகிதென றவனி மங்கையைக
கடுததிடித திறைவனைக கடிது மீளகெனத
தடுதததவா றெறிதுள துயமுனை தானுமே.

இ - ள். தனனை நாளது வரையிலுங தாஙகிகொணடிருந்த அரிச்சந் திரனை விட்டுவிடடு ஒரு முனிவனுடனே நீ கூடுவதான உன கறபு கனரு யிருநததெனற பூமிதேவியைக கோபிதது இடிதது விட்டு, அரசனை நோகி நீ சீகிரதநிலே திருமபிப்போவெனறு அணைபோட்டது தடுதத தனமைபோ லிருந்தது அநத யமுனையாறு எ - று. 110

கடடநி னனபொருள கௌசி கனகொளப
படடன வதறகிது பகுதி கொளகெனற
இடடென வமுனையா றியாணாச சநதகில
மடடறக குவிதநதது மணியும பொனனுமே.

இ - ள். அடகனகளை யசயது வைததிருந்த உனது நலல பொருளகள் விசுவாமிதிரனுகனல கொளளலாயிறறு, அதறகாக இது உனகனகு கொடுக்க வேணடிய பகுதிப பொருள நீ ஒபபுக்கொளளெனறு குவிததிட்டாறபோல, அநத யமுனை நதி அழகான சநதன விருடசஙகளையும, அகில விருட்சஙகளை யும், அளவிலலாத மணிகளையும, பொனனையும குவியல செயதது எ - று. 111

கொழிதததெம மணிகளும பொனனுங கோசிகற
கழிதததிடா தெண்மடங கான தாயினும
எழிறறவ முனிவனுக கீநத வெலலையி
னுழிபபொருள கொளளுநதற காதென னுனனினனை.

இ - ள். அத்தகைய அப்படி அலைகளா லொதுக்கின சிவத்த மணிகளும், பொன்னும் விஸ்வாமித்திரனுக்குக கொடுக்கவேண்டிய கடனை தீர்ப்பதற்கு எட்டுப் பங்கு அதிகம உள்ளதா யிருந்தாலும், அழகான தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரனுகருக் கொடுத்த எல்லைகருள்ளான பூமியிலுள்ள பொருளகளை அவருக்குக கொடுக்கிறது தகாதெனறு நினைத்தான அரசன எ - று 112

இன்னது நிகழ்வுழி யிறைவன் காளிநதி
நன்னதிக கரையினை நணணி வைகினை
அநநதிக் துறைபடிந தாடி வைகுமம
மனனெதிர் கௌசிகன வநது தோனறினை.

இ - ள். இப்படியான அலங்காரமுள் தோனறுவது கண்டு அரசனுவன் அந்த யமுனைநதியினது கரையை யடைந்தபினபு அந்த நதியிலே முழுகி ஸ்நானம பண்ணிகொணடிருகினற அரசனுகு முனனே விஸ்வாமித்திரர் வந்து காணலானா எ - று. 113

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அரவுயிர்த தமணிதுற றுதரபந தனமழுத தியதன மீமல
மரவுரித தொகைவிசிப புறநெருங கியமருங குறவிடஇக்
கரதலப பிரணவத தொழிலசெவிப புடைகலக கமுடிமேல
குரவு நொச்சிவெ ளெருகுகலரி கொதத்தி தழியுற றலையவே.

இ - ள். பாம்புகள பெறற இரதினஙகளைப் பதித்த உதரபந்தன மாகச் சூழ்ந்து அதனமேலே மரவுரியினது தொகுப்பைக கட்டின கட்டு மிகவு நெருகின இடையிலே தோனறத தொகையிட்டு பிரணவத்தை யுச்சரித்த தெணணுகிற கையானது காதிலே கூடவும கிருமுடிமேலே குரவும பூவும நொச்சிப்பூவும வெள்ளெருகுமபூவும அலரிப்பூவும கொத்துகளாகிய கொனறைப்பூவும அசைவதாகவும எ - று.

இதுமுதல மூனறு பாடலகள குளகம. 114

இடைநு டஙகியு மடஙகியு மெழுநதுற வலைநதிடு செழுஞ
சடைகு லைநதுற வரிநதணி தலநதனில விழுநது புரள
வடநெ டுஙகன லுமவிணடலமு மணடலமும வெநது கருக
கடைநெ டுங்கொடு விழிதிதாறு கடுங்கனல கனனறெரியவே.

இ - ள். இடையானது துவணடும சுருணடும நீணடும மிகவும் அலைதலை யுடைய செழுமையான சடைகள் குலைந்துபோகவும, மறுபடியும அச்சடை களை வரிந்து கட்டுகிற போதில அழகிய பூமியிலே விழுந்து புரளவும், நெடி தான வடவாக்கினியும் விண்ணுலகமும மண்ணுலகமும் வெந்து தீயவும, கடைக்கண்களிலே நீண்ட கொடுமைகொணட கண்களைத கிறகது பார்க்குந் தோறும் கொலலுவதான நெருப்பு கொதிபபு கொண்டெரியவும எ - று. 115

படைபிடிததணி செறிததகை பவிததிர தருப்பை நிறுவிக்
குடைபிடிததுவர மறறொரு கைகுண்டி கைபிடிதத துவரவே
மடைபிடித்தவயன மண்டல மூமாநகரும வண்பொரு ளுமுன்
கொடைகொடுதததகரு ணைததிரு முகக்குரி சிலைக்குறு கினன்.

இ - ள். கௌசிகராஜனு யிருந்தபோது, ஆயுதஙகளைக கொணடு மோதி ரங்களான ஆபரணஙக ளணிநதிருந்த கையிலே, பவுததிரமுந் தருப்பையுங் கொண்டு, குடையும பிடிததுககொண்டுவர, மறறொரு கையிலே கமணடலஙக கொண்டு வருகிறவராய கீர பாயும வழிகளைகொணட வயலசூழ்ந்த மண்ணுல கத்தையும பெரிய பட்டணதததையும அழகிய நிரவியதததையும், முனனே நியாகமாகக் கொடுதத கிருபைபொருந்தின திருமுகததையுடைய அரசனைக கிட்டினன எ - று. 116

கண்ட னனகரு ணையஙகடல கடுஙகௌள சிகன்வர வினை
மண்ட லததலை வாமநதிரி கடனபணி மறுததனா கொலோ
தண்டமென றனமிசை யுண்டென மெலிநதிரு சாண்ட மூவியே
கொண்டனன் புனலிறண டுகணுநின் றுகுநதி கொண்டொ மூகவே.

இ - ள். கிருபைகடலான அரசன, கடுமையான வேகததுடனே விஸ்வா மித்திரா வருகிறதைககணடான; கணடவுடனே மணடலீகரான அரசர்களும் மந்திரிகளும தமது உததரவைத தடுததுப்பேசினாகளோ; அவாகளப்படிப் பேசினதுணடாலுல எனமேலே தணடனையுணடாகுமே யெனற மெலிவு கொணடு இரண்டு கணைகளிலும கீர குதிகொணடொழுக அவருடைய இரணடு பாதங்களையும போயப் பிடிததுகொணடானை எ - று.. 117

எந்த நாயக வுனகெமா நெடுமபிழை யிழைததனா கொலோ
தநதமா நிதியினிற சிலகர துசிலதந தவுளவோ
உந்தமே வறவறிச சிலாபிழைத தெநதிருரை தனர்கொலோ
வநதகா ரணமெடுத தினிதுரைத தருள வருக தமறவே.

இ - ள். எஙகள் தெயவமே! உமககு எனனைச சோநத மநதிரி முதலாயி னோர் செடிதான குறறஙகள செய்தாகளோ? நான கொடுதத பெரிய நிரவியங் களிலே சிலவறறை மறறதது கொணடு கொடுதததையுண்டோ? உமமுடைய வலலகுத தவறுதலாகச் சிலா அபராதிகளாய எதிரத்துப் பேசினவர்க ளுண்டோ? தேவரீர இஙகே எழுநதருளிய காரணததை இனனதெனற தெரிய உம்முடைய வருதததீர்வதாய கனருகச்சொலலி யருளவேணடும் எனறு கேட்டான எ - று. 118

இந்தவெங கடமணை நுடறளாநது யிரிடைநதனை யெனு
நொந்தனன மனது நொநதுபடர் சிநதனை தணிநதிடமுனீ
தந்த நாடுநகா தநத நிலைதநத நிலையென் றுமொழிதந
தந்த நாடுதனில் வநதரசு கொண்டுறைக வென்றருள செய்தான்.

இ - ன். (என்று சொன்ன அதற்கு) விசுவாமித்திரர் இவ்வெவ்வித்தான காட்டிலேவந்து உன்னுடைய உடம்புதளர்ந்து மனமும வருந்தினுயென்று நான் மனம் வருந்தினேன; இப்படி வருந்தின தனபம என மனததை விட்டுப்போகாமுனனே நீ கொடுத்த காடும நான கொடுத்ததில்லை; நகரும் கொடுத்ததில்லையெனறு ஒரு வாதத்தையிற் சொலலிவிட்டு அந்த காட்டுக்கு வந்து உன பட்டணத்திலிருந்து அரசாட்சி கைக்கொண்டு வாழ்கக்கடவையெனறு அருளிச் செய்தார் எ - று. 119

எந்த நல்லுயிருமென் கிளைஞரின் னுயிரு மன்னுயிராகளும
நந்தி னும்முடல் பதைக்க நாகதத்தினி லிருத்தி விடினும்
முந்த வந்தண ரறிந்திட மொழிப்படி யளித்த பொருளைத்
தந்த தில்லையென வுன்றனைதிர் நின்றுரை செயத குவதோ.

இ - ன். (அதறகு அரசன) எங்களுடைய நல்ல உயிரும் என் உறவின ருடைய இனியவுயிரும் (வேனய) கீழேபெறற வுயிர்களும் கெட்டாலும், எங்களுடம்பு பதைக்க எங்களை நாகதத்திலே கொண்டுபோ யமிழ்த்தினுலும முனனே பிராமணர்களெல்லாரு மறிய உமமுடைய சொறபடி கொடுத்த பொருள்களை உமக்கு முன்னே கொடுத்ததிலலையெனறு நான சொல்லதக்கதோ? எ - று.

கடிஞை யிட்டபலி யைக்கையி லெடுத்தடு பசிக்கு நுகரும
மிடியரிப் புவியிடத தில்லையெனக கிதுவித்த தகலவென
றடிகளிற் காமிறுக கினனிறுக கிடமறுத தரசன்முன்
கடியசொற் கொடுவினைக் கௌசிகப பெயரினன கழறுவான்.

இ - ன். பாத்திரத்திலே யிட்ட பிச்சையை (பிச்சையிட்ட) தங்கள் கையாலெடுத்து, வருதத்துகின்ற பசிக்குச் சாப்பிடுகின்ற தரித்திரரை இந்த வுலகத்திலே நான கண்டதில்லை, அப்படி நான கொடுத்ததைத கிருமபவு நானே அனுபவிக்கும்படி எனக்கு இப்படி உதாரவு செய்கிறது தகாத காரிய மென்று அவர் பாதங்களிலே தன கை ளிறுமபடிப் பிடித்துக கொண்டான. அப்படிப் பிடித்துக்கொள்ளவே அவனை விலக்கி அந்த அரசனுக்கு முனனே கடுமையான சொலலைக்கொண்டு கொடுமையுள்ள விசுவாமித்திரா சொல்லுகிறார் எ - று. 121

தொக்க பற்பல விலங்குக டொடாநதுடல் பிளநது நலியும
புக்க விக்குடி ஞைபிறகுடிஞை பற்பல பொருப்பு மஃதால்
இக்க டதினி லவதிலெளி திற்புகுத றகக தலதென
மக்க ளோதிரு மணஞ்செய்து புணாநது நின்வளம பெறுதியால்.

இ - ள. ஒரு சோக்கைபாகப் பலபல வகைகளான மிருகங்கள வந்து தொடர்ந்து உங்களுடம்பைக கிழித்து வருத்தஞ் செய்யும்; நீங்கள் வந்திரு கின இந்த ஆற்றிலே பல பட்சிசாதிகளோக கொண்டதா யிங்குள்ள மலைகளும், அவ்வகை மிருகங்களையுடையனவே யாகையால், இப்படிப்பட்ட காட்டிலே வீணுகவந்து அலட்சியமாக எண்ணிச் செல்லுதல் தகுந்த காரியமன்று இனி

என் பெண்மக்களைத் திருகலியாணம் பண்ணிகொண்டு கூடி உன்னுடைய அரசாட்சியை நீயே பெறறுகொள் எ - று. 122

கண்ணி லாதமத னபபிணி கருததிடை பெருததி டின்மன தெண்ணி லாதுயி ரிறுதிடு பிடதினு பிடுகக ணுறுவா மண்ணி லாசையும நிதிபபெரு வளதினிடை வைதத மனமும் பெண்ணி லாசையு மொருத்தாகை பிடிதது விடுதற குரியவோ.

இ - ள். கண் தெரியாமையைச் செய்கிற காமநோயான்னு மனத்திலே அதிகமாஞல் மனதிலே ஒனறையும் எண்ணவொட்டாமல் உயிரை யழிக்கும். அல்லது அந்தக காமததை மறைததுக்கொண டிருந்தால் துன்பப்படுவார்கள். ஆகையால், மணணிலுளள ஆசையும, திரவியமாகிய பெரிய தனமையிலே கொணட மனததாசையும, பெணணினிடதிலே கொணட ஆசையும ஒருவா ைகைகொணடு திரும்பிவிடக கூடுமானவோ? எ - று. 123

குக்கி புககது செருககொடு குடறகரு வருபபு வரவே கககி விட்டது புகிபபவர் கடறபுவி யிடதி லுளரோ தக்க சொறறிற முரைததிலே சழக்கின னெனப்பெய ரிடும இக்க ருததையினி விடடுவிடு விட்டுவி டெனகக ழறிஞன்.

இ - ள். வயிறறுகளுளளே போனது மததுடனே குடலுகளு அருவருப் புத் தோனற வாந்திசெய்த அதை மறுபடியும் உணகிறவாகள இகடல் சூழ்த்த வுலகத்தி லுளராவரோ? இல்லையாகையால, நீர தகுதியான சொற்றிறங்களைச் சொல்லவிலலை. எனனைக காவமுடையவனெனறு பெயரிடுகிற இந் நினைவை விட்டுவிடும். இனனமும விட்டுவிடுமெனறு அரசன சொனனன எ - று. 124

இடித லுரதவிர்த லுமமிட மறிநதியல் பறிநதொ ருதரம விடுத லுரதொடுத லுமவிண யறிநது விளையும விளைவறிந தடுத லுமபடுத லும்மள வறிநதடை வறிநது செயலால் கெடுத லுணடிறுத லுண்டவை யறிநதுணர் தரிறகெ டுவரோ.

இ - ள். ஒருதரம பிசகையிடுகிறதும, பிச்சை யிடாதிருகிறதும் கொடுகுமிடமுந் தெரிந்து தன சுபாவமுந் தெரிந்து செய்யவேணடும. இனி செய்யுங் காரியமுந் தெரிநது, அது செய்தா லுண்டாகுமென்ற முடிவுந் தெரிந்து அந்தக் காரியததை விடவேணடும. அல்லது பறறவேண்டும், தனனளவுந் தெரிந்து இனி வருமளவுந் தெரிந்து பகைவனைக கொலல வேணடும், அல்லது தான சாவவேணடும. இவவளவு ஆலோசிதது செய்தலிலும் கெடுதல வருகிறது முண்டு; அந்தக கெடுதி நீருகிறதுமுண்டு. ஆகையா லகாரியங்களெல்லாந் தெரிந் தவாரகளேயாஞல அவாகள் கெடுதலடைவாகளோ? அடையாக னென்றார் விசுவாமித்திரா எ - று. 125

இந்த வுத்தரமு னக்கினி யெனக்குரை செயதத குவதோ வெநத முற்குளெனை விட்டிடினும் வெட்டிவகி ரிட்டு விடினும

முந்து வன்பினுட னென்வயின் முனிந்தமுனி விற்க டியனேன்
தந்து விட்டபொருள் கொள்வதில் விருப்ப மொருசற்று மில்லையே.

இ - ள். இந்த மறுமொழி இனி எனகுச் சொல்ல உமகுததகுமோ! எனனே வெப்பமான கெருப்பிலே போட்டாலும், என்னை வெட்டி யிருபிளவு செய்தாலும், முனனேபிரியத்துடனே நீர் எனனிடத்திலே கோபித்த கோபத் தக்கஞ்சி அடியேன் கொடுத்துவிட்ட பொருளகளை மறுபடியும் வாங்கிக்கொள்ளு கிறதில் கொஞ்சமேனும் எனகு விருப்பமிலலை யெனறு னரசன எ - று. 126

புனித நின்சொலை மறுத்தலில் வெறுத்திடல பொறுத்த ருளெனப்
பனித வழ்ந்தபொழி லிற்படி விழுந்தடி பணிந்து தொழலும்
முனிவ குண்டிருவி ழிக்கடை சிவபபுறு கெருப்பெ முமுனிக
தினிவ ருமபுரிசு கண்டிடுக வென்றவ ணகன்ற னனரோ.

இ - ன். (பினனும) பரிசுததமான முனீந்திரரே! உமமுடைய சொல்லை நான் தடுத்துப் பேசுகிறதிஞலே எனனை வெறுத்துவிடாமல் பொறுத்தருள வேணுமென்று அந்தப் பணிமொயத்திருகுகிற சோலையிலே பூமியிலே விழுந்து அவரடியை வணஙகிக கும்பிடுமபோது, விசுவாமித்திரர் கோபித்து இரணடு கடைக்கண்களிலுஞ் சிவப்புணடாகி மிகவு நெருப்புத் தோனற பினனும் கோபங்கொண்டு இனி நடகுகிற காரியங்களை தெரிந்துகொள்ளெனறு கூறி அவ்விடம் விட்டுப் போனர் எ - று. 127

மாத வன்கடித கன்றிட வருங்கொடு மையைக கருதியே
சீத பங்கயமு கஙகருகி யெண்மடி தெளிநத துடனே
பூத லமபெறுவ துமபுலமை டநதையா புணாசசி யுமலலால்
வ்து வநதிடினு நனறென விருநதன னிருநத பொழுதே.

இ - ள். அபபடி அநத மகா தவதததையுடைய விசுவாமிதிரர் விரை விலே அவவிடமவிட்டுப் போகவே, இனி வருவதான கொடுமைகளை யெண்ணிக குளிர்நத தாமரைமலாபோலு முகங கறுதது கருகுதலாய்ப் பின்னும எட்டுப்பஙகு தெளிவு தோனறுதலுடன உலகதததைப் பெறுகிறதும அல்லது நீசபபெண்களுக கூடுகிறதும ஆகிய இரணடையுமல்லாமல் இனி எதுவந்தாலும நலலதேயெனற ஆலோசிதததுகொண்டிருந்தான அரசன. அப்படி இருக்கிறபோது எ - று. 128

கலி விருத்தம்

இறையவ னின்னண மெய்து மெல்லியில்
நிறைமலர்ச சோலையின் மறைநது நின்றுழி
அறைகழற் கௌசிக னரசன்பா னின்ற
மறையவன் வரும்படி மனததி னெண்ணினான்.

இ - ன். அரசனானவன இவவாறிருக்கையில், விசுவாமித்திரர் நிறைந்த மலர்களையுடைய அந்தச் சோலையிலே மறைந்து நினறுகொண்டு சப்தியா

நினைற வீரகழலையுடைய அரிச்சந்திரனிடதிலே நிற்கிற பிராமணனை சுகிரன தனனிடதுக்கு வருமபடி மனதிலே எண்ணினார் எ - று. 129

மாதவ நினைதிட மறைய வனவிரைந
தாதரின் மயங்குறு மாசை நீங்கியே
ஏதமும வஞ்சமு மிழைகக வெண்ணியே
பாதக னினறபூம பழுவத தெய்தினன.

இ - ள பெரிய தவதையுடைய விசுவாமித்திரா நினைக்கவே, அறிவில்லாதவாபோல மயங்குகினற அரசனை சுகிரன விரைவிலே விட்டுப்போய இனனமும பல தனபங்களையும், வஞ்சனையையும செய்ய வெண்ணிக கொண்டு பாதகனை விசுவாமித்திரா நிற்கிற பூஞ்சோலைகுளளே போனான எ - று. 130

வெஞ்சினக கௌசிகன வேதி யன்றனை
வஞ்சினத தழைததடல் வலல நாவியை
நஞ்சினிற கிரூயததேத போல நன்கிலா
நெஞ்சினுக குறுவினை நிகழுத்தி யேகினன.

இ - ள வெவவிதான கோபதையுடைய விசுவாமித்திரா மிகுத கோபதோடு சுகிரனை கூபபிடடு (தாம பணணியிருகிற சபத நிமித்த மாக) கொலலுகிறதிலே வலலதான பசசை நாவியை நஞ்சிலே கலதாற் போல அவனுடைய நனமையிலலாத நெஞ்சுகு மிகுந்த செய்வினைகளைச் செய்யுமபடி சொல்லிவிடடுப பிரானா எ - று. 131

இனனது கௌசிக னியமபிப போனபின
மனனனை மறையவன வநது நண்ணினனன
நன்னதி பெருகுநீ ரற்ற நாளிலே
அநநதி தனனிவிட டகன்று போயினா.

இ - ள். இப்படிபபட்ட செயகையை விசுவாமித்திரர் சொல்லிவிட்டுப் போனபினபு அரசனைச் சுகிரன வந்து கூடினான. பினபு அந்த நல்ல நதியிலே பெருகுவதான நீர வறறியிருகிற சமையதில அந்த நதியைக கடந்தப்பாற போனார்கள எ - று. 132

கனனியு மனனனுங காதன் மைநதனும
நனனதி யழுனைவிட டேகு நாளிலே
சென்னியைத துளகக்கண் சிவநது கௌசிகன
வனனியை வருகென மனததி னுணனினன.

இ - ள். சந்திரவதியும அரசனும பிரியமுள்ள புத்திரனும அந்த நல்ல நதியாகிய ஆற்றைக கடந்துபோகுமபோது, விசுவாமித்திரர் தலையை யசைத்துக கண்களை சிவந்து அகனினபவானை வரவேணுமென்று மனத்திலே நினைத்தார் எ - று. 133

வருகென நினைததலு மலாததண் சூழலில
இருபிறப பாளனுய் விரைவி னெய்தியே
அருமறை மாதவ வெனைய ழைததவக்
கருமமே துரையெனக கனலவி ளமபினன்.

இ - ள். வரவேணுமென்று நினைததவுடனே அந்த மலர்களாலுடைய குளிர்ந்தசோலையிலே அகஸினிபகவான பிராமணரூபதததை யுடையவனுகி அதிசீக்ரதிலே வநது, அருமையான வேதஙகளெலலாக் தெரிந்த பெரிய தவத்தையுடையவரே! எனனே வரவழைதத அநதக காரியம் யாது? சொல்லு மெனறு கேட்டான எ - று. 134

கடுநெருபு பின்னணம பகரக கௌசிகன்
நெடுவனம் பொடிபட வெரிதது நீமறித
தடுதிறன மன்னனே யடாநது கோளொடுமம
சுடுகென வுரைததன னவனுஞ சொலலுவான்.

இ - ள. கடுமையான அகஸினிதேவன இப்படிச் சொலலவே, விசுவாமித்திரா இநத நெடிதாகிய காடுகளையெலலாம எரிதது நீ தடுத்து, பகைவரைக கொல்ல வலலவனுன அரசனை நெருஙகிகொள்ளுதலுடனே கூடச் சுட வேணுமெனறு சொல்ல, அகஸினிதேவன சொல்லுகிறான எ - று. 135

கறபினின் மிகவள கன்னி நன்னெறிப்
பொறபினன மன்னன்யான சுடவும போதிலேன்
வெறபினின றருநதவ வெளிய டகஸினன
சொறபடி மறுகஸிலேன சுடுவனயா னென்றான்.

இ - ன. சநதிரவதியோ பதிவிரதாதருமதநிற சிறநதவள; அரசனோ நன மார்கமான அழகினுலே சிறநதவன. ஆகையால, நான அவர்களைச் சுடுகிறதற காகப் போகமாட்டேன. மகாமேருவிலே நின்று அரியதவஞ செய்கிறவரே! நான இந்த வெளிகளெலலா மடஙகஸகொணடு உமமுடைய சொல்லினபடியே சுடுகிறேன எனறு சொனனான அகஸினிதேவன எ - று. 136

இவவகை கேட்டபின முனிவ னேகினன
அவவழி நீஙகியே யகல வெய்திட
வெவவழன மறிததினி திருக்க வேநதனும
நவ்வியன் னுடை னடநது போயினன்.

இ - ன். இந்தப்படி அகஸினிதேவன் சொல்லக் கேட்டபின்பு விஸ்வாமித்திரர் போனர். அங்கே அந்த இடத்தைவிட்டுத் தூரப்போய் கொமையான அக்ஸினிதேவன வழியை மறித்துகொண்டு சந்தோஷித்திருக்க, அரசனும் மான்போற் கண்களையுடைய சநதிரவதியுடனே கடந்து அவவிடத்திற்குப் போனன எ - று. 137

வெறிகமழ் சோலையும வெறபும வெண்டிரை
எரிபுனற பொய்கையு நீஙகி யேகியே
செறிகழை வனததிடைச செல்லச சேணிடைப
பொறிகளுங் கருமபெரும புகையுங தோன்றின.

இ - ள். வாசனை பரிமளிகினற சோலைகளும, மலைகளும, வெண்மை யான அலைகளை வீசுகினற நீர்கருனைகளும கடந்து சென்று, நெருங்கின ஒரு மூங்கில்வனததிலே செலலும்போ ச, தூரதது்லே நெருப்புப்பொறிகளும், கரு மையான பெரிதாகிய புகைபடர்சசியும தோனறுதலாயின எ - று. 138

கண்டனர புகைவமீத தெனனுங் காலையில
மண்டலம வளாநதுயா வானைத தாவியே
அண்டரண் டஙகளும வெடிகக வாததழன்
மண்டல பெஙகணும வளாநது கொண்டதே.

இ - ள். அதைக கணடாரகள, அஙகே புகைகிறது யாது காரணத்திலலே யென்று நிலைகுமளவிலே அநதப பூமியிலே நினறு வளர்ந்து உயாந்த ஆகா யதததையளாவி அண்டரணடஙகளெலலாம வெடிகுமபடி முழஙகி அகனி கோட்டையாக எவவிடததும சூழ்நதுகொண்டது எ - று. 139

இடஞசிறி திலையென வெண்டி சாமுகம
படாந்தன விலங்கெலா மிரிநது பாறிடக
கடநதவத தொகுதியைக கடிது நாடியே
தொடாநதன வெனவழற சுடரெ ழுநததே.

இ - ள். கொஞசமேனும இடமிலலே யெனனுமபடி எட்டுத திக்கினிடங் களும பரவுதலாயிருந்த மிருகஙகளெலலாம ஒடி யொளிகுமபோது, அப்படி ஒடுகிற அநதக கூடடஙகளை விரைந்தோடித தொடாந்து வருகிறதுபோல் அக கினிகொழுந்து வீசியது எ - று. 140

அவவழல வளாநதிட வாசா மகாமகன
இவவழ லெவ்வழ லெனறு கூறுமுட
செவவழ லயிறபடைச செலவ கேமெனறு
வெவவழ லனையநீ வெள்ளி கூறுவான.

இ - ள். அவவகனி அப்படிச சூழநதுக்கொளளுமபோது ராஜாதிராஜ னான அரிசநதிரன இநதநெருபபு எதைநெருப்பெனறு கேட்குமளவில் சிவந்த அக்கினிபோற சொலிகிற வேலாயுததையுடைய அரசனே! கேளெனறு வெப்பமாகிய நெருபபுகொப்பான குணதையுடைய சுகிரன சொல்லுகி றான எ - று. 141

சணடமவம பசியினு லழலு நாவியே
அணடமோ ளதிதினை யடாநத செநதழல

மண்டலத தரசர்தம் மரபி லோருயிர
உண்டல தேகில தென்று ணர்தலுனன்.

இ - ள். வேகமான வெவ்விய பசியினாலே கொதிதததாவி அண்ட கோளத்தையும் நெருக்கின சிவந்த நெருப்பானது இந்த உலகத்துள்ள அரசர் குலத்திலே ஒரு உயிரையாவது சுட்டுதலின்றுலல்லது வீணேபோகாதெனறு சொன்னன எ - று 142

ஒருவரை யாருயி ருண்டு போகிலயான
ஒருவனே யிறபபனீ ருய்ந்து போமெனத
திருவையு மகனையு நோகவிச செங்கணீர
வரவர வனலெதிர் மன்ன னேகினனன.

இ - ள். ஒருவருடைய அருமையான உயிரைப புசிதது இந்த நெருப்புத தணியுமேயானால நான ஒருவனே சாகிறேன; நீங்கள தபபிப போங்களெனறு சந்திரவதியையும மகனையும பாரத்துச் சிவந்தகண்களிலே நீரொழுக வொழுக அந்த நெருப்புக்கெதிரே அரசன சென்றன எ - று 143

புரவல னடிகளப பூண்ட மைசசிஞா
உரையித கேட்டியா லொருவ னிறகவே
அரசழி வதுனல னனறு நிறறிநீ
விரைகொடு கனலிடை வீழவல யாெனனருன.

இ - ள. அப்போது மந்திரியானவன அரசனுடைய பாதங்களைப் பிடித துகொண்டு அரசனே! இதொரு வாதனையைமாததிரம கேளும; நானொருவ னிருகுமபோது அரசனிறகிறது நீதியலல, நீர நிலலும; நானொருவனே விரைவுடனேபோய் அந்த நெருப்பிலே விழுகிறெனனென்ன எ - று. 144

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அன்னவை யுரைகக வண்ண லவனமா பிறுகப புலவி
மன்னவர் தமமை யனறி மறறவ ருயிரை யுண்ணு
தென்னவுங கேடடேன யானீ யிறகுனு மிறக்க வேண்டும
உன்னுயிர விடாம லெனற னொருயிர விடுத னனறே.

இ - ள. அந்த வாதனைகளை மந்திரி சொலலலே அரசன அவனை மார்புடனே இறுக அணைத்துகொணடு அரசரையலல மறறுயிரைப புசியாது இந்த நெருபபென்று சொலலகேட்டேன ஆகையாலே நீ இறந்தாலும் அரசனன நான உடனே சாகவேணடிவரும அதறகாக உனனுடைய உயிரை விட்டு விடாமல் எனனுயிரை விடுகிறதே நலலது எ - று 145

இருவரு மிறநதோ மாகி லிவரையோ பதியிற் சோக்க
ஒருதுணை யுணடோ சொல்லா யுறுபொறு ளுணர்நதோ யென்னு
மருமலர் நறுநதா மனனன மறுதலை நுரைகரு மெல்லை
திருவெழில வடமீன கறபிறு நிருநதிழை செபப லுறருள.

இ - ள் இனிவருங சரியச் தெரிந்த மதிமந்திரியே! காமிருவரும் இறந்தோமேயானல் இந்த இரண்டுபேரையும் ஒருரிலே கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவேண்டுமே! அதறகாக ஏதேனுமொரு தூணையுண்டோ சொல்லென்று மணம் பொருந்திய திவ்வியமான மாலையணிந்த அரசன தடுததச் சொல்லும் போது லட்சுமிபோலும அழகும்; அருந்ததிபோலுங கறபுமுள்ள திருத்தமான ஆபாணங்களே யணிந்த சந்திரவதி சொல்லலானுள் எ - று. 146

மாநதரா லிறத்தல வாழ்தன மாதராாக் கென்று மேனுள்
ஆய்ந்தநூ லறிநதோ கூறக் கேட்டன ஞத லாலே
வேந்தனே விடாது காததி யண்ணனீ யானிவ் வெநதீப்
பாய்ந்துயிர் விடுவே னென்னுப் பைநதொடி முநதிச் சென்றுள்.

இ - ள். புருஷாலே பெண்களுகளுகுச் சாவும் வாழ்வுமெனறு முனனுளிலே சாஸ்திரஙகளே ஆராய்நதுணர்ந்தவர்கள சொல்லக கேட்டிருக்கிறேன. ஆகையால் பெருமை பொருந்திய சததியதீரோததியே! கமதரசனே விட்டு விடாமற் காதலுகொள். நானு இந்த வெபபமான நெருபபிலே விழுந்து உயிரை விடுகிறேனெனறு கூறிச சநதிரவதி முநதி நடந்தாள் எ - று. 147

அன்னேதா னேக மைநத னலறிசசென றடிவீழ்ந தன்னுய்
என்னேநீ பயநதீ ருங்க ளிடுகதணுக குதவ வனறே
முன்னேயூழ் விதியி னுலே முநதயான றழலில வீழ்வேன்
பின்னேநீ பிழைபி னெனறுன் பெருகுநீ ருருவிக் கண்ணுன்.

இ - ள். அபபடித தாயானவள் போகுமபோது புததிரன் அலறிக் கொண்டுபோயக காலிலே விழுந்து தாயே! உஙகளுகு வந்த அனபதறகுத் துதவியாக வேண்டியலலவோ எனனே நீஙகள் பெறறீரகள. பூர்வ காமானு குணமாக முனனதாக நானே நெருபபிலே போய விழுகிறேன. பினபு நீஙகள் தப்பிததுகொளளுஙகளெனறு பெருகுகினற நீருருவிபோனற கண்ணீரை யுடையவனுன லோகிதாசன எ - று. 148

தையலா ளச்சொற் கேடுத தனையனேத தழுவி மோநது
செய்யவாய்ப் பலவீழ்ந திலலாய் செழுமுலை மறநதா யல்லை
ஐயித தணிவு மிநத வறிவுமெங கடுதத தென்னுக்
கையினுன முகதனை மோதிக கண்ணினு லருவி சோநதாள.

இ - ள். சந்திரவதியானவள் அநத வாத்தையைக் கேட்டுப் புத்திரனை அணைத்துகொண்டு உச்சிமுகந்து ஐயனே! இன்னமும் உனனுடைய சிவந்த வாயினனும் பல் விழாதிருகிறாய்? செழுமையான முலைப்பால் குடிதது மறகாதிருகிறாய்? அபபனே! உனகு இவவளவு தணிவும இப்படிப்பட்ட புத்தியும எப்படி யுணடாயிறறெனறு தன கைகளாலே முகதிலே அடித்துகொணடு கணகளிலே நீரானது அருவிபோ லொழுகவிட்டுக்கொணடு தினறாள் எ - று. 149

செய்தவப் பயத்தி னுலே தோன்றிய செல்வ செய்த
கைதவ முண்டே னம்மைக கடுங்கனல் கொல்லு மல்லால்
உய்தக வுதவு முள்ளம் வருந்தலை யொழிநீ யென்னு
மொய்தழ றன்னைச சென்று முடுகிநின் றினைய சொல்வாள்.

இ - ள். காங்கள செய்த தவப்பயனுலே தோனறின புத்திரனே! காமேதேனு மொருவருகு வஞ்சனை செய்திருந்தோமாலுல் இந்த நெருப்பு கம்மை கொல்லுமேயல்லாமல் வேறொரு வகையாலு கம்மைக் கொல்லாது உனக்கு மேலான யோக்கியதை யுண்டாகத் தப்பிகொள்ளை. மனம் வருந்ததை. நீ தூரப்போவெனறு நெருங்கி வருகிற அந்த நெருப்பின் முன்னே போய் விரைவுகொண்டு நின்று இவவாததை சொல்லுகிறுள் சந்திரவதி எ-று.

மறைவழி கடநதே மாகில் வருமவிருந திகழ்நதே மாகில்
முறைவழி செய்யே மாகின் மூப்பரை யிகழ்ந்தே மாகில்
பிறர்மனை நயந்தே மாகிற் பிறர்மனம வைததே மாகில்
குறைசில செய்தே மாகிற் கொல்லெனக் கனலிற் பாய்நதாள்.

இ - ள். வேதநெறியைக் கடந்து நாகள் நடந்தோமாலுலும், வருவதான விருந்தினரை இழிந்தோமாலுலும், நீதிவழியே அரசு நடத்தர் திருந்தோமாலுலும், பெரியோர்களை இகழ்ந்தோமாலுலும், பிறா மனையாளை இச்சித்தோமாலுலும், பிறபுருஷனிடததிலே மனததனபு கொண்டோமாலுலும, இன்னம் வெவ்வேறான சில குறைகள் செய்திருந்தோமாலுலும நீ கொலலகடவை யென்று அந்த நெருப்பிலே போய விழுந்தாள் எ - று. 151

மதுரமென் மொழியாள் கற்பு வளர்நெடி வடவைத தீயின்
முதிர்தழ லதுதா னென்னைச சுடுமெனு முழங்கு செநநீ
அதிர்குர லாபபு மாறி யடங்கிநா வொடுங்கிக காலக்
கதிரவன் வரவு கண்ட விருளெனக கழிநத தனறே.

இ - ள். மதுரமான மிருதுபாஷிபாகிய சந்திரவதியினுடைய கற்பென்று வளருகிற வடவாகினிபிலு முதிர்ந்த நெருப்பானது எனனைச் சுடுமென்று சொன்னவுடனே முழங்கி யெரிகிற அந்த நெருப்பானது தான அதிருகினற குரற் சப்தமாறி நாவுமொடுங்கி அலங்குதலாய் உதயகாலத்து சூரியனைக் கண்ட இருள்போ லாறிப்போயிற்று எ - று. 152

மண்டழ றணிநது மூங்கில் வனமெலாம வாவி யாகி
முண்டகங் குமுத நீல முளரிக ணிறையப் பூப்பக்
கண்டகங் குளிர்நது கற்பிற் கரசியைப் புகழ்நது போற்றி
வண்டலின் மணிகொ ழிக்கும் வாரண வாசி சேர்நதார்.

இ - ள். அப்படி நெருகின நெருப்பாறி, அந்த மூங்கிற் காடெல்லாம் குளமாகி வெண்டாமரை, குமுதம, நீலம், செந்தாமரையாகிய இவைகள் நிறைய மலர்ந்து தோனறக்கண்டு மனகுளிர்ந்து பதிவிரதா சிரோமணியைத்

தோத்திரஞ் செய்து கொண்டாடி, சேற்று நிலமெல்லா முதனாளே ஒதுக்குவ தான வாரணவாசியைப் போயச் சோக்காரகள் எ று. வாரணவாசி யெனபது காசிக்ஷேத்திரத்திற் கோர்பெயர். 153

வாரண வாசி நண்ணி வணடுறை பதினெ மீளி
ஆரண நெறிநீ ராடி யங்நி யகனறு போகிப்
பூரணக் கொங்கை மாதுமை புதலவனுமை பின்னை போகக்
காரண தமைச்ச னோடுங் காசிநன் னாட்டைச் சேர்நதான்.

இ - ள். அரசன், அந்த வாரணவாசிக்குப் போய் அங்குள்ள அழகு தான தீர்த்தத் துறையை யடைந்து வேதமாகப்படி தீர்த்தமாடி அந்த நதியையுங் கடந்து சென்று பூரண குமபம் போனற தொகைகளையுடைய சக்திரவதியும் புதிரனும் பினனேவர தனனிதத்தங்க ளுன கூட வருகிற மநதிரியுடனே காசியெனகிற நல்ல நாட்டைச் சேரநதான் எ - று. 154

நகாரம்பிய காண்ட மு முற்றிற்று.

ஆக விருதுகள் - 906

ஏழாவது

காசி நாண்டம்

மாவிலா மரிகள பாட மகிழ்நது நகல வாச மனனும
பூவிலாரு செழுநீ நலகப பூவையுங் கிளியு மோதும
பாவிலா மூருகக கோட்டுப பலகலி பரிசி லல்கிக
காவிலாத கலிய சைக்குங காசிநாட டியலபு சொலலுவாம.

இ - ள். வயலகளெலலாம வணடினம சத்தஞ்செய்துப் பாடிக்கொண் டிருக்கவும், நல்ல மணம் பொருந்தின மலர்களெல்லாம செழுமையான தேன் பெருகவும, நாணவாயபுனலும் ஒளிகளுய பாடுகினற பாடலகளெ யெல்லாம மனமுருவதாக கேட்டு அவைகளுக்குப பலவித பழஙகளையும வெகுமான மாக கொடுதது சோலை முழுதும் நீலதினை முளைசக்கதாக காசிநாட்டினது வளமையைச் சொல்லுவோம எ - று. 1

தேவியுங் கோவு மெய்தத நிகழுசெழுங கமலப் போதும்
காவியுங் குமுதப் போதுங் காமாசெ கிடையுங் கண்ணீர்
வாவியுங் காட்ட பாநர் வதனமுங் காட்ட வண்டாம்
பாவியு மீதே தென்று பரதவித நுழலு மனனே.

இ - ள். சந்திரவதியும அரசனை பிரகாசமான குளிர்ந்த நீர்க்குளங்க ளும, (தமகருள்ளவாக) வினவுகினற செநதாமரை மலரும, நீல மலரும்

செவ்வல்லிமலரும், அழகிய சிவந்த தெட்டியும் தோணறச்செய்ய அப்படியே சந்திரவதியினுடைய முகமும் அவைகளைத் தோன்றச்செய்ய வண்டு என்கிற பாவியும் இது ஏது புதுமையாயிருக்கிறதென்று பரிதபித்தலாயிலதலாயிற்று எ - று.

பாவி - ஒக நினைப்பது. 2

வயலெலாஞ் செங்கெல் செநநென் மருங்கெலாங் கயல்கள் வாவுங்
கயலெலாங் கலவை வாசங் காவிலாம புயல்கள காவிற்
புயலெலாம் புகையே யநதப் புகையெலாம பூழில் பூழில்
அயலெலா மாரமாரத் தருவெலாந தேவதாரம.

இ - ள். வயல்களெல்லாஞ் சிவந்த நெற்களும், அந்தச் சிவந்த நெற்களினிடமெல்லாம கயற்கெண்டைகளும், அப்படித அள்ளுகிற கயற்கெண்டைகள் மேலெல்லாம் பலவாகக கூட்டமணமும், சோலைகளெல்லாம் மேகங்களும் அந்தச் சோலையிற் படிகிற மேகங்களெல்லாம் ஓமப புகைகளே! அந்த ஓமப் புகைகளெல்லாம் அகில் விருட்சங்களினருகே, அந்த அகில் விருட்சங்களினருகெல்லாம் சந்தன விருட்சங்கள்; அந்தச் சந்தன விருட்சங்களினருகெல்லாம் தேவதார விருட்சங்கள் எ - று. 3

நுரைமண நாறுஞ் சீத நுண்டுளித திரளகள் சிநதும
திரைமண நாறு மீனத திரண்மண நாறுஞ செநதா
மரைமண நாறும் வெள்ளை வளைமண நாறுமம வாவிக
கரைமண நாறு மாதர் கனதனக் கலவை யமமா.

இ - ள. நீராடுகிற பெண்களுடைய கனமான கொங்கைகளிலே பூசின கலவைச்சந்தன வாசனையாகவே குளதது நீர நுரைகளும வாசம வீசும், குளிர்ந்த சிறிய தளிர கூட்டங்களைச் சிதறுகினற அலைகளும வாசம் வீசும், மீனினங்களும் வாசம வீசும, செந்தாமரை மலர்களும் வாசம வீசும, வெள்ளைச் சங்குகளும் வாசம் வீசும, அந்தக குளகரையும் வாசமவீசும எ - று. 4

கரும்பினை யொடிதது மள்ளர் கடாவினை யடிக்கச சிநதி
திரம்பின மூதத மெங்கு நீணிலாக கதிர்ப பரபபித
திருமபின திசைக டோறுந திகழ்தலாற செறிநது பண்மீன்
அருமபிய வானு மநநாட் டசனியு மொத்த வனறே.

இ - ள. உழவர்கள் கரும்பை ஒடிதது எருமைகடாக்களை அடிக்க அக் கரும்பினினறுஞ் சிதறி நிரமபுதலான முத்துகள் எவ்விடததும் நெடிதான சந்திரப்பிரபையை விரித்து திருமபிப்பாகிற திசைகளெல்லாம் விளங்குகிற தினாலே நெருங்கிப் பல கட்சதிரங்கள் பூத்த ஆகாயமம அவ்வாகாய நாட்டிலுள்ள இடியையு மொப்பாயிருந்தது எ - று. 5

காய்ந்தவெஞ் சினக்க டாக்கள் கிமலங்கள் சிதைத்த மூந்திச்
சாய்ந்தவக் குழிகளெல்லாஞ் சங்கினஞ் சரிவமேதி

தோய்ந்த பூந்தடங்க ளெல்லாந துள்ளுவ'வாளைகளே
பாய்ந்தவக குழிகளெலலாம பறிவன பலவினூறல.

இ - ன். அப்படி உழவராலே அடிகளப்பட்ட வெவவிய கோபத்தை யுடைய எருமைகடாகள் தாமரை மலாகளை கெடுத்து அழுந்துதலாகி சாய்ந்து கிடகிற கழிகளிலேயெலலாம் சஙகுகூட்டஙகள் சரிந்து கிடகின றன எருமைகள் படிந்த பூகுளஙகளெல்லாம இளவாளைமீனகள் துள்ளுவன வாகிப் பாய்ந்த அந்தக குழிகளெலலாம பலாப்பழத தேன வந்து நிறைவன வாகும எ - று. 6

கடைசியா குரவை கேடடுக கலஙகிழிய மயஙகிகாவி
னிடையிடை மறைவதே போலிரி வனகிளிகளெல்லாம்
மடையிடை சரியுமுததம வளரிள நகைகண் டஞசி
உடைபெரும புனலிலோடி யொளிப் பனபோனற வன்றே.

இ - ள். அந்த நாட்டிலுளள உழதகளுடைய குரவைப் பாட்டைக் கேட்டுக கலஙகி மயஙகிச் சோலைபிலுளள மரததினடி விடஙகளிலே மறைந்து கொள்ளுகிறதைபபோற கிளிகளெல்லாம ஓடலாயின நீர்மடைகளிலே ஒதுஙகு கின்ற முதலைக்கள அந்த உழதகளுடைய ஒளிவளருகின்ற இளமையான தத்தவரிசைகளைகண்டு பயந்து கரையை உடைகிற பிரவாக ஜலததுக் குள்ளே ஓடியொளிததுகொள்ளுகின்றன போனறன எ - று. 7

இன்விளை மதுவுண்மளள ரிருகதுநாள் கொண்டு விதது
முன்விளை செநநெல்கொய்து வருமுதன முகிர்ந்து காய்ந்த
பின்விளை கதிரகளாலெப பெருககினின முளைபபவெல்லாம
பொன்விளை குலிறருனறுழி வெளளிவால் போன்ற வனறே.

இ - ள. திதகிபபுண்டாகும களளைக குடிததிகொண்டிருகிற உழவர் கள் ஆலோசிததிருந்து நலலநாள கேட்டு விதைதது முனனே விளைந்த சிவந்த நெற்களை அறுதது கொணடு போனபிறபு தோனறுகிற அந்த கெல்லின அடி மூறறி உலாந்தபினபு விளைகிற கதிர்கள் ஆலைகரும பின சாறறுப்பெருக கிலே விளைவன. அவையெலலாம் பொனனிறமாக விளைகினற கதிரகளுகு வெளளிவால முளைததாறபோலிருநதன எ - று. 8

இயலறி புலவோதம மாடடுள் ளனவில் தேர்ககிந்த
செயலறிந துளநாள கைமமா ளிளதகிடசெல வோமபோல
வயலவளஞ சுரகமேமனுண மழைவளஞ சுரநத சோசால்
புயல்வளா விசுமபிற செநநெல போயபபுர வளாநதவன்றே.

இ - ள. ரகையல் னிலகணங *தெரிந்த தாதாகளன தகளிடத்திலுள்ள பொருள்களெயெலலாம இரப்போாகுக கொடுதத செய்கை தெரிந்து தமக் குண்டான போதில அப்படி மூனகொடுததவாகளுகுப் பிரியுபகாரஞ் செய் யப்பெறற கலலோரைப்போல, வயலிலே விளவுண்டாக முனனுளில மழை

பெய்கிறதா லதிகமான சிறப்புமிக்க அந்த மேகங்க ளாலாவதின்ற ஆகாயத்திலே சிறந்த தெருக்களெல்லாம் மூட்டுவதாக வளராதிருக்கின்றன எ - று. 9

இத்தகை யாயநன்னக ரிடல்லகண மேற்றலி னேகி
மைதழை கபாட வாயின மணிநிழல் வந்து நண்ணிக
கொதுதலர் குழலியோடுங் கோளொடுங் குமரனோடும
மெய்தறி றலமைச்ச னோடும விதத்தன காகி புகுகான்.

இ - ள். இப்படிப்பட்ட பெருமையை யுடையதான அந்த கலல நாட்டின வளமுழுதும் கண்டுகொண்டு விரைவிலேசென்று மேகந்தவழுவதான கதவுபூண்ட கோட்டை வாயிலின அழகிதான நிழலிலே வந்துகூடி கொதுதலர் விரிந்த கூந்தலையுடைய சந்திரவதியுடனே சுகிராசாரியும புத்திரனும மெயகீர்த்தியெனறின்ற பெயரையுடைய மந்திரியுமாக அரிச்சந்திரன காணப்பட்டனதனகளுள்ளே போனான எ - று. 10

ஆரண சாலை கோடி யாவண வீதி கோடி
தோரண வாயில கோடி சுடாமணி மாடங் கோடி
பூரணகும பின்னிப் பொலியுமண டபங்கள கோடி
வாரண பந்திகோடி வயபபரிப பந்தி கோடி.

இ - ள். வேதாத்தியபன சாலைகள கோடி. கடைவீதிகள கோடி. தோரணங்கட்டின வாயிலகள கோடி. ஒளிவிபாருந்தின சூரியகாந்தகலலாறசெய்திருக்கிற வீடுகளகோடி நிறைகுடங்கள வினகிப பொலிவு கொண்ட மண்டபங்கள் கோடி. யானைசசாலைகள கோடி குதிரைலாயங்களகோடி எ - று. 11

ஆடுமங கைய ரனைத நாடுவா ராடல காண
ஓடுமங கைய ரனைத ருலாவுமங கைய ரனைதா
பாடுமங கைய ரனைதா பயிறரு வீதி யெலலாம
வாடுமங கையும யோதந்தி மனனனுங கண்டுபோனா.

இ - ள். ஆடுகின்ற பெண்களை அதிகர் ஆடுவிபார்கள. அவர்களாடலைக காண ஓடுகிற பெண்கள் அதிகாகள அவர்க ளோடகுவரலா யிருகிற பெண்கள் அதிகாகள. பாடுகிற பெண்களை அதிகர்கள இப்படியாக பழகுதலையுடைய தெருக்களை முழுதும் சோவுளள சந்திரவதியும அரிசசந்திரனுங்கண்டு கொண்டே போனாரென்க எ - று. 12

தொலலியிலா முதலி னுலகுதொ றகுபின முணகுமா ய
அலலினமா றகரம புகா ரரிலையு பளகுங காடும
கலலிழிக கடலு மினைபடு கருங்கட லாயும பார
முலலையெனு மிலலையும வம்மு முழுபபின்னு மடைய நீதானும்

இ - ள். மனச்சோவிலலாத துலலியனை அரிச்சந்திரனுகும கூட வருகிற சுக்கிரனுகும அந்த அலகசியிலலாத பெரிய காஞ்சிகரதனுக் குள்ளே புகுந்து செலலுவாரானபோது, அதுகளள பெண்களிலுடைய கூந்தறகாடும

மான்போல்வனவாகிய கண்களைனகிறகடலும், சுகதனைத்த தருவதான நிதம்ப மாகிய பாமபும், கனதத கொங்கைகளைனகிற மலைகளும் தோனறுதலாய் முனனே கண்டுகொணடுவந தபபடியே விரைவு கொளளலாயின வீதிகளெல லாம் எ - று. 13

உத்திர பதநதி மீதிலுயாநதமா ளிகையிற் றனற்றிச
சித்திரச் சாள ரங்க டிறநது செநதிருவை யனனார்
வத்திரச் சிலைகள் கோட்டி மனனரீ யிலகுகா வெயந
அத்திர மனந்த நீகாடி யணைந்தில வறியுக ருஞ்சி.

இ - ள். உததராவரிசைகளின் மேறறில் உயாநதுளள வீடுகளின முகடடிலே அழகான சனனலகளைத் திறநதுநினறு லடசியமபையாபபான பெணகள் முகததிலுளள புருவமாகிய விறகள் வேலாக அரிசசநதிரமகாராஜனை லட்சிய மாக வைததுச செலுததின கணைகளான அனநதநமீகாடி அமபுகளும இவவரச னுடைய ஞானததுக்குப பயநது அருகில் வருகவில்லை எ - று. 14

அனனவை பலகணமேடகி யணிமணிக நீகாயி னண்ணி
நன்னதி புனைநத செனனி நாயகன விசுவ நாதன
சனனிதி தனனிற செனறு தலையுற வணஙகிப போநது
மன்னவா பெருமா னஙகோ மணிமுடிப பொதியில சேர்நதான.

இ - ள். அபபடிபபடட அதிசயஙகள பலவுங கணடு மசனறு பதிதனுளள இரதனமயமான கோயிலுகளுளளே போய நலல கஙகாநதியைத தரிதத தலையையுடைய சுவாமியான விஸவநாதர சநநிதிமுனனே செனறு தலைபடிய வணஙகிகணடு பினபு வெளியே வநது அரசாகசரஞனவன அங்கே ஒரு அழகிய சிகரதனைக்கணடிருகுகிற அமபலச சாவடியைப போயச் சேர்ந தான எ - று. 15

அபபெரும பொதியில புககா மபைசசனங காடி நணணி
எபபெரும பண்டமுங கொணடெயதின னிமைபபி னடடுச
செபபருந திருவினலலா டிருகுகையர், படைதது வனனம
துயபபன செயதிருநதா ரிருந்தபி னரிகழநதி செலவாம.

இ - ள் அநதட பெரிதான அபபசசாவடிகளுளளே போனவாகளில மக திரியானவன கடைவீதிகளுக்குப போய விலவிதமான அபரிதான சமையலுககு வேணடியவைகளையெலலாம வாஙகிகொணடு மறறொரு நாளநதான வநதபினபு ஒரு கூணப பொழுதுகளுளளே சமைபபலசெயபவரி டமாயபபாரதது தூலடசுமிபோற சிவநத சநதிரவதியானவள் தனனுட னிருகக்கைகளாலேயே பண்டதத சோறறைப புசிதது முகங்கணடிருநதாளாக. அபபடிபபுருஷ பிரை நடநதவைகளைச சொலலு வோம எ - று. 16

மநதக்கலி விருத்தம்

ஒருநாளுசெல மறுநாளையி லுறுதியினை நிலையா
பொருமால களிறுடையாரெனறு புகழோனை நிக வெகுளா

முருகார்தொடை முடியாய்மறை முனிகூறிய பொருணீ
தருமாறுள தெனிலின்றது தருகெனறு தடுத்தான்.

இ - ள். ஒருநாளபோக மறுதினத்திலே மிகக கொடுமைசெயய கீளைத்துப் பொருதுவதான உயர்ந்த பட்டத்து யானையையுடைய அரசனுடனே சுகரின் மிகவுக் கோபங்கொணடு வாசனைதங்கிய மாலைமுடியையுடைய அரசனே! வைதிகரான விசுவாமித்திரருக்குச் சொனன பொருளகளள நீ கொடுப்பதறண டாஞல் இப்போதே அதைக் கொடுத்துவிடெனறு தடுத்து கினரூன எ - று. 17

அதிரபபெரு கரவததொடு மழலகடபுகா பலகால
முதிரசசில சுடுகடடுரை மொழியபபொரு டருமர
சதுரெப்படி யெனவெய்ததுட ளாரதத்துணை விழிமுத
துதிரசசிறி தெதிருததர முரையாம லிருநதான.

இ - ள். அதிரச்சியாக மிருகின்ற முழகுகத்துடனே கொதிகின்ற கண் களையுடைய சுகரின பலதரமும முதிரசசியாகச் சிறிது கடுஞ சொற்களைச் சொலலுமபோது இனிப பொருள தருவதான புதகி எபபடியெனறு இளைதது உடமபு சோவாக இரணடு கணகளிலும முதறபோல நீரொழுக கொஞ்ச மேனும மறுமொழி சொலலாம லிருநதா னாசன எ - று. 18

மொழியுமபழி யுணராமுகிழ் முலையாண்முதி கடனீர
பொழியுங்கயல் விழியாணமுனி பொருணலகுத றுணியா
எழுகின்றதொ பசியானலி வெருகஞசிய வெவிபோல
அழுகினறதெ னரசேயென வவனுஞசில மொழிவான.

இ - ள். அபபடிச சுகரின சொலலுகிற பழிபபு வாததைகளைக கேட்டு அருமபுபோலுக தனஙகளையுடையவளாய முதிரந்த கடலநீரைபபோற சிந்து கினற கெணடைமீனபோலுங் கணகளையுடைய சதிரவதியானவள் அரசே! விசுவாமிதிரருக்குக கொடுகக்வேணடிய பொருள கொடுகக்கிறதறகுத தணிவு கொளளாமல, மூளுகினறதான பசியஞ்சில வருநதுகினற ஒரு பூனைகுப் பயப படுகினற எலியைப்போல கணணீரவிடக காரியமெனனவெனறு சொல்ல, அரசனும மனைவியை நோகஞ்சி சில வாததை சொலலுகிறூன எ - று. 19

மினனஞசிய விடையாய்கதிர வேலஞசிய விழியாய்
வனனெஞ்சுடை முனிநமமுண்டை வளமுளள தது கொணடான
எனனெஞசமு முனனெஞசமு மொனறனறியி ரணடோ
உன்னெஞசறி யாதெனவயி னுளதோபொரு ளெனறூன.

இ - ள். மினனலஞசுவதான இடையுய, ஒளிபொருந்தின வேலாயுதமும அஞ்சுவதான கணகளையுடைய பெண்ணே! கடினநெஞ்சையுடைய விசுவாமித் திரர் நம்முடைய செல்வமாகவுள்ள வெலலாம கவாந்துகொணடார. ஆதை யால், என மனமும உன மனமும ஒனறேயல்ல திரணடாகுவதுணடோ?

(இல்லையே இனி) உன மனதிற்குத் தெரியாத பொருள்கள் என்னிடத்தி லுண்டோவென்று சொனனனை அரசன அதறகு எ - று.

கல்லென்றுயர் தோளாய் கௌசிகனெண்ணுத லலலால்
இல்லென்பது முளதெனபது மியாமெண்ணுத றகுமோ
எல்லொன்றினி யவதிதனின மெணையுமமக ணையுநீ
வில்லென்றனள் கற்புகொரு விததாகிய நிததாள்.

இ - ள. மலையென்று சொல்லலான தோள்களையுடைய அரசே! நம மிடத்திலே பொருள்களில்லை யெனபதும் உள்ளதென்பதும் விசுவாமித்தி ரர் ஆலோசிக்கவேண்டியதே யல்லது நாம் இந்தச் சுகுரனைகுறித்து வருத்தஞ் செயதிருனேயென்று ஆலோசிப்பது தகுகதல்ல; இனிக கெடு வானகாள் முடிவாகு முனனே எனனையும, புதிரனையும் நீர் விலை செய்துவிடு மென்று பதிவிரதா தருமத்துககு ஒரு விதையாகிய தோனறின சந்திரவதி சொன்னள் எ - று.

எல்லொன்றும் - நாள் முடிவுபெறும. 21

அவ்வாறுரை செயமன்னவ னலையுஙகுறை யுயிர்கொண்
டெவ்வாறுமை விலைகூறுவலெ னவெண்ணியி டைநதான்
வெவ்வாய்வடி வேலோயெமை விலைகூறுத லரிதென்
றெவ்வாயெனின் விடுமோநம தூழின்வலி யெனறுள்.

இ - ள. அப்படிச் சந்திரவதி சொல்லவே, அரசனனவன் அலவதான குறைவுபிரைக்கொண்டு உங்களை எப்படி விலை கூறுவேனென்று நினைதது வருந்திப் பினனிடுமபோது, வெமமை வாய்ந்த கூர்மைகொண்ட வேலையுடைய அரசனே! எங்களை விலைகு விறகிற தருமையென்று நீர் சமமதியீரேயானல் நம்முடைய பூர்வகருமம் விட்டுவிடுமோவென்று சந்திரவதி சொனனள் எ - று.

தேமென்கனி வாயாளிது செபபசெய லிதுவே
யாமென்றெழ வேவெளளியு மதுவேநல னெனறுன்
மாமன்னவன் மைநதனறலி ரிசையுஙகுல மடவாள
பூமென்குழன மிசையுஞசிறு புலவைதது நடநதான்.

இ - ள. நிதமிப்பமைந்த மிருதுவான கனிபோனற வாயையுடைய சந்திரவதி இபபடிச் சொலலவே, இனிச் செயயதகக நிதுவே சரியெனறு எழுந்தபோது, சுகுரனும அப்படி விறகிறதே நனமையெனறு சொனனனை. அப்போது போரசனனவன புதிரன தலைமேலும் குலகொடியான சந்திர வதியினுடைய பூவையணிந்த மிருதுவான கூந்தலமேலும சிறு புல்லை வைத் துக் கூட்டிகொணடு சென்றான எ - று. 23

மெள்ளச்செல நாணஞ்செல விசையசெல வாய்மை
தள்ளப்புதல் வனையுமமயி றனையுமமுன டநதி

உள்ளத்துய ரறிவாகிய வுருளுக விழிநீர்
வெள்ளதனினை யடையாவினை விலைகூறி நடநதான்.

இ - ள். அப்படி மெதுவாகப போகும்போது வெட்கங் கொண்டவளுகி விசாரந்து செலலுமபோது வாயப்பேசகுகள தடுமாறவும், புதுதிரனையும் மனைவி யையும் முனனே நடதறிகொணடு மனதறிலே உயர்நத அறிவாகிய பலதறி ஞலே சிந்தனை கணணீர் வெள்ளதறுகுள்ளே முழுகாமல அதை யடகஙக கொண்டு அரசன விலை கூறிகொண்டு காசிநகர் வீதறிபிலே சென்ருன எ - று.

தாலத்தற முணராதுயிர் தளருமபடி பலசெய்
மேலைப்பழ வினைபற்றிட விறகின்றனன விணையேன்
வாலைச்சிறு பருவத்தினன மாபிறபுதல வனையும
நீலக்கயல் விழியாளையு நிதியுளளவா கொண்மின.

இ - ள் உலகத்தினது தருமம தெரியாமல் உயிர் தளர்வதாகப் பலவிதஞ் செய்த முன கருமத்தினுலே துணபம் வந்து தொடரா அதறகாக இளமையான சிறிய பருவததையுடைய எனது நலல குல புதறிரனையும், நீல நிறத்துடனே கயற்கணணை போனற கண்களையுடைய மனைவியையும் பாவியான நான் விலை செய்கிறேன; பொருளுளளவர்கள் வாஙகிகொள்ளுங்கள் எ - று.

பூர்வ கனமந் தொடர்ந்து பிடிகக எனக. 25

சோதித்திரு முடியாணிவை சொலலசசுடா மாட
வீதிதறலை நினறோசிலர் மிகவுமமன மழலாப
போதிற்றிரு வனையாளிவ டனையுமபுதல் வனையும
ஏதிப்படி விலைகூறிட வெய்துநதிர மெனபா.

இ - ள். ஒளிபொருந்தின திருமுடியையுடைய அரசன இபபடிச் சொல் லலே பிரகாசம பொருந்தின மாடவீதிபிலை நினறு கணடோர்கள் சிலர் மிகவு மனமகொதிதது பூமிமேலிருகிற இலட்சுமியை யொததவளாகிய இந்தப் பெண்ணையும மகனையும எனன காரணதறினுலே இபபடி விலைகு விறக கேரிட்டதெனறார்கள எ - று 26

செருவுற்றக ணயிலைபபொரு திருவிளாபபவ விவளுமம
மருவுறறணி தெரியறபுய மதறினுபபவன மகனும
ஒருவர்க்குறு விலையிறபொரு ளுடையாகளு முளரோ
இருவர்க்குறு விலையிப்பதி யெவாநலகுவ தெனபா.

இ - ள். யுதறதறதுகுத தகுந்த வேலையொத்த கண்களையுடைய இலட்சு மிக் கொப்பானவளான இந்த மனைவியும், மணங்கொண்டழகிதான மாலையை யுடைய மன்மதனை யொப்பானவனுன இந்த மகனும் ஒருவனுகுப் பாதறிய மாகத்தக்க விலையுள்ள பொருள் கொடுககத்தகுவர்களான செல்வர்களு மிங் குண்டோ? (இவவிருவரிலே ஒருவருகுகே பொருள் கொடுதது வாங்கத தகக வாகள் இலலையானுல்) இவவிருவருகும் தகுந்த விலை கொடுதது வாங்கத

தக்கவர்கள் இந்த வூரிலே யாருண்டென்று தமிழிலே விசாரிக்கலாஞர்கள் எ - று. 27

தவருகல தயிராவத மெனுநீளகர சைலத
தவருக்கல தளகாபுரி யரசுக்கல தலேசர்
உவரிக்கடல் புடைசூழ்ந்திய னுலகத்திடை யுறுவா
எவருக்கெளி திவருகருறு விலேநலருவ தெனபா.

இ - ள். சிலர் இவரை வீலேகரு வாங்குறிற சகதி தவமுனிவருக காளு லுண்டு, அல்லது ஐராவத மென்கிற நீண்ட கைம்மலையையுடைய இந்திரனுக் குண்டு, அலலது அளகாபுரியை யாளுகிற குபேரனுகுண்டு, அலலது அலேகள் கூடின அவவுப்புக்கடல் பகததே சூழ்ந்த பெரிய உலகததிலே மதிப்புத தெரிகதலராகிய யாராலே எளிதாக இவவிருவருகும் தகக விலே கொடுகைப் படும் எனபாகள எ - று. 28

மண்மின்னென வருமெனமனே வியையுமமக னேயுநீர
கொண்மின் னென விலேகூறிய கோமானுரை கேளா
விண்மின்னென வலேபமபரி வெண்ணூலணி மாபன
கண்முனெனுரு மறையோனதி களதேவாடெதிர் வந்தான.

இ - ள். பூமிதேவிபோல வருகிற என மனேவியையும், என மகனேயும் பொருளுள்ள நீங்கள் வாங்கிக கொள்ளுங்களென்று விலே கூறிக்கொண்டு வரு கிற அரசன் சொலலைகேட்டு ஆகாயததுள்ள மினனறபோல் விளங்குகின்ற கேயூரந் தாங்கினவனுக வெளளை மூப்புரி நூலணிந்த மார்பையுடைய அரிச்சந் திரன் கணணுக்கு முனனே ஒரு வேதப்பிராமணன அதிக திருட்டேத்தனத் துடனே எதிரிலே வந்தான எ - று. 29

என்சொல்லினே முனசொனனவை யினனமபக ரெனவே
மென்சொலலியை யிளமைநதினே விலேகூறின னெனனவும
மனசொல்லலு நின்சேயையு மடமானேயும விறகும
பொனசொலலென விறலவேவினன மறையோனெடு புகல்வான்.

இ - ள். (ஒ விலே கூறினவனே!) யாது சொனனாய்? முனனே சொனன வைகளே இனனமொருதரஞ் சொலலென்று கேட்டேனே, அரசன இந்த மிருது பாவியான இவளேயும இளமையான புதிரனேயும விலேகூறின னென்று அரசன சொல்லுமளவில், உன பிள்ளையையும பெண்டாட்டியையும் விற்ப தான பொருள் எவவளவு சொல்லென்று கேட்க, அதறகு வெறறிவேலேக கொண்ட அரசன அநதப் பிராமணனுடன சொலலுகிறன எ - று. 30

களபப்பிடா மிசைநின்றெறி கவணிறபடு கிலேபோம
அளவுக்கிரு நிதிதல்கிடி னதுவேவிலே யென ரூன
உளதப்பொருண் முழுதும்முன துரையின்படி தருவேன்
தளவததிரு நகையாளொடு மகனேததரி னெனரூன்.

இ - ன். யானை முதலிலேதின் றெரிகின்ற சுவணிலுள்ள கல்லானது போகுமளவுக்குச் சரியாகப் பெரிதான திரவியங் கொடுத்தால், அதுவே இவ விருவருகும் விலைப்பொருளென்று சொனனை. அதற்கு அவவளவு பொருள் முழுதும் என்னிடத்துண்டு, உன் சொற்படியே இந்த முல்லை யரும்பு போன்ற அழகிய பல்வரிசையை யுடையவளுடனே மகனையும் நீ கொடுப்பாயானால் தருகிறேனென்று (அவவந்தணன) சொன்னை எ - று. 31

கலி விருத்தம்

இருவ ருக்குமிது விலையா மெனில
பொருள ளிப்பனின் றென்று புகன்றிடத
தருக வப்பொரு டானெனச சாறறலும்
வெருவி லந்தணன் மீளவுங் கூறுவான்.

இ - ன். இந்த இரணடுபேருக்கு மிதுவே விலை நிச்சயமானால், நானே அவ்வளவு பொருளுந் தருகிறேன இப்போதே பெனறு சொல்ல, அவவளவு பொருளுங் கொடுமென்று அரசன சொல்லுமளவில், அஞ்சலில்லாத அந்தப் பிராமணன் மறுபடியும் சொல்லுகிறான எ - று. 32

உண்ம கிழ்ந்தின் றளிக்கு முறுபொருள்
கொண்மர் தம்மை யழையெனக கூறினன்
வெண்ம னதனென் வெள்ளியைக் கூவியர்
றுண்ம றைகுலத் தோன்முக நோக்கியே.

இ - ன். நான் மனைகளிலதைக் கொடுப்பதான விலைப்பொருளை வாங்கிக் கொள்ளுகிறவனை இங்கே கூபபிடெனறு சொனனை. உடனே வெள்ளைப் புத்தியெனனுகிற அந்தச் சுக்கிரனைக கூப்பிட்டு, அந்தச் சூட்சுமமான பொரு ளுடைய வேதகுலதைப் பிராமணனைப பார்தது எ - று. 33

இவர்த மக்களி யென்றலு மீவனென்
றவர்த மக்கள னங்கை யறைந்தனன
உவரி சூழ்புவி மன்னவ னுற்றுநீ
கதரு மாநிதி கைபுகக தோவெனறான்.

இ - ன். இந்தப் பிராமணனுகு நீர் கொடுமெனறு சொல்லவே, கொடுக் கிறேனென்று அந்தப் பிராமணன தனதழகிய கைபோட்டுக் கொடுததான. அப்போது, கடல்சூழ்ந்த உலகதைத யாளுகினற அரசனை அரிச்சந்திரன் நீ என்கூட வந்து வாஙகிகொள்ளதகக பெருந்திரவியம் உமமுடைய கைவசம் ஆயிற்றுவென்று சேட்டான எ - று 34

வந்த தென்பொருண் மாதையுஞ் சேயையும்
அந்த ணற்களித் தாவண நல்கென
முந்த வாவணங் தீட்டி முடிந்தபின்
மைந்த னோடு மயிலை வழங்கினன்.

இ - ள் அதற்கு எனக்கு வரவேண்டிய பொருள் வந்தது, உன் மனைவியையும் மகனையும் இந்த பிராமணருகுக கொடுதது விலைச்சிட்டு எழுதிக கொடெனறு சொல்ல, முனனே விலைசீட் டெழுதிக் கொடுத்தான. பினபு பிள்ளையையும் மனைவியையும் கொடுததான எ - று. 35

வலலி போற்றி வருநத லெமக்கெனச்
சொல்லி வேறகட் டுளிபல சிநதிட
அலலி மாமலாத தாள்களை யன்புடன்
புலலி வீழ்ந்து கிடநது புலமபினாள.

இ - ள். அப்போது சக்திரவதி கணவனைத் தெரிதது எங்களுகாக நீ வருததங்கொள்ளா திருமெனற சொல்லி, வேலபோனற கண்களிலே பல நீர்த்துளிகள் சிந்தத் தனது நாயகனுடைய அகவிதழ்களைகொண்ட பெரிய மலர்போனற பாதஙகளைப பிடிததுகொணடு அனபுடன விழுந்துகிடக்த புலமபலாளள் எ - று. 36

நின்று காணு நிருபருமை யானுமன்
றனறு காண வவாவுறு செமமுகம
இன்று காண்டக வெய்திய தனறிமற்
றென்று காண்ப னினியென வேஙகினாள்.

இ - ள். நினறு உம்மைக காணவருகிற அரசர்களும நானும் அந்த அந்த காலதோறும பார்ககவேணடுகிற சிவந்த முகததை இனறையதினம காணக் கிடைதததேயனறி இனி எனறைககு காண காணககிடைக்கு மென்று பல பலவிதங்களாலு சொலலிப பிரலாபிததாள எ - று. 37

ஏஙகி மனன னிடைவனென றேபடர்
தாஙகிய நாயக தாவிடை யெனறயல
நீஙகி ஞளிறை நீளகழுத தைததழீஇத
தூஙகி வாய்விடடுத தோனறல ராறினாள.

இ - ள். நம்மை கினைத்து அரசன ஏஙகி வருத்தமானெனறு உள்ளே தனபஙகொணடு நாயகா! உதாரவுகொடெனறு தூறப்போனாள். அப்போது மகன் அரசன கழுதைதை கட்டிப்பிடி தழுதுகொணடு தொஙகி வாய்விட்டுகதறி அழுதான எ - று. 38

எமைய வெண்ணெயு மியாவையு நாங்கிய
சுமைபி றககினே யோசுக முற்றதோ
உமைய ணைநதிங குறவென் றிருநதவா
றுமைபு மோவை யனேயென் றரற்றினாள.

இ - ள். எங்களையனே! எனனையும் என்தாயையும் இரட்சித்துக் கொண்டு வந்த சுமையை யிறகிகவைகாணடீரோ! இப்போ அமக்குச் சுகமாயிற்றோ? காசை

ளும்மைச்சேர்த்து இவ்வே உறவென்றிருந்தபடி போதுமோ? என் ஐயனே; என்று மகனுவன் னழுதான எ - று. 39

கழுதைதப பூணடமுங காதலன் கைகளே
அழுதத மாமபற றறவிடு விதனன்
விழிதத கடபொறி சிநதிட வேதியன
இழுதத்துப போயததன திலலிட மெய்திஞன.

இ - ள். கழுதைதை கட்டிக்கொண்டழுகின்ற புதத்திரனுடைய கைகளே அழுத்தமாகிய பிடிப்புபோக நீக்குவிதத்வனுகி திறந்துபார்க்கிற கண்களிலே நெருப்புப்பொறிகள சிந்த அந்தப பிராமணன அப்புதத்திரன கையைப் பிடித்துத்த தன வீட்டுக் கிழுத்துக்கொண்டு போயச்சேர்ந்தான எ - று. 40

கடிய வேதியன கைதொடடி ழுதத்வக
கொடுமை கணடு குலுங்ஙு தேங்கியே
இடிவி ழுந்த மராமர மீதெனும
படிவி ழுந்தனன சறறும பதைத்திலன்.

இ - ள. அப்படிக் கடினசித்தனுன பிராமணன புதத்ரன கையைப் பறறி யிழுத்துக்கொண்டுபோன அந்தக் கொடுஞ செய்கையைப்பார்த்து, அரசன நடுங்கிக்கமாய் அழுது இடிவிழுதலான மராமரம இற்நானைனுமபடி கீழே விழுந்தான. சறறேனும உடம்பசைதலிலலாது அப்படியே கிடந்தான எ - று.

வந்து மந்திரி மனனனைத தாங்கிநீ
புந்தி யிலலவா போலப புலம்புவ
தெந்த காரண மென்றடி போற்றறலும
சிந்தை வாட்டமுங் கோட்டமுந் தேறினை.

இ - ள அப்போது சமீபத்தில மந்திரியானவன வந்து அரசனை யெடுத்து அரசே! நீர புதத்தியிலலாதவரைப்போற பிரலாபிக்கின்றது என காரணம? என்று சொலலிப பாதங்களே வணங்கும்போது, அரசன மனத்தி லுள்ள வாட்டமும மனக்கோணலுங நீங்கு தெளிந்தான எ - று 42

அந்த ணன்முக நோக்கி யருமபொருள
வந்த தோவென்று வனனை விளமபயான
இந்த மாநிதி பெற்றன னினனமும
சிந்தை யோடுரை செய்வதென முண்டென்றான.

இ - ள. அப்போது அரசசுகிரஞ்சிய பிராமணன முகத்தைப்பார்த்து உனக்கு எனறுலே கிடைக்கவேண்டிய அருமையான பொருள்வந்து சேர்ந்த தோவென்று அரசன கேட்க, இந்தப் பெரிதான பொருள பெற்றுக் கொண் டேன. இன்னமும எனமன்தாரச் சொலலுவதென முண்டென்றான எ-று.

முனிக்கு முன்ன மொழிந்தபொ னீந்தனை
எனக்குக கூலிநீ யீகுவ தென னென
உனககு மீகுவன வாவென வுதந்தமன
றனககுப பினனடந தானவினைச சல்லியன.

இ - ள. நீ விசுவாமித்திரனுகக்குக கொடுகக்கிறேனென்று சொனன பொருளைக கொடுத்தாய சரியே, கூடவந்த எனககுக கூலி கொடுகக்கிற பொருள எங்கேயென்று கேட்க, உமகக்கும கொடுகக்கிறேன வாருமென்று சொலலிவ கொடுஞ செய்கையையுடைய சுகக்கிரன உதசமனுன அரசனுகக்குப பினனே சென்றான எ - று. 44

அனன காலே யமைசசனை நோகக்கியே
எனனை நீவிற்றி வற்குப பொனீகெனுச
சொனன போதிற றுணுகக்கென வேங்கியெம
மனன கேளென மந்திரி கூறுவான.

இ - ள். அந்தவேளையிலே, மந்திரியைப்பாத்து எனனை நீ விலை செய்து இந்தச் சுகக்கிரனுகக்கு கூலிப்பொருள கொடென்று சொனன போதில, மந்திரி திடுக்கிட்டழுது எங்களரசனே! கேளுமென்று சொலலுகிறான எ - று. 45

அனனை யாயெம தாண்டகை யாகிய
நினனை யான்விலை கூறுத னீதியோ
எனனை நீவிற்றி வற்குச செலதற்குமம
பொனனை நலகென வீழுந்தடி- பூண்டனள.

இ - ள. எனகக்குத தாயாகிய அரசனுமான உமமை நான விலை கூறுகிறது நியாயமாகுமோ? நீர எனனை விலைசெயது இந்தப பிராமணருகக்குச செலுத்தத்தக்க பொருளாக கொடுமென்று கீழேவிழுந்து வணங்கிப பாதங்களைப பிடித்துககொணடான எ - று 46

மணணில வீழுந்த வமமசசனை மாபபணித
தெணணி லாவத னதிதா ரி மாழகீவ
கண்ணி னிறபுன லாடடிக கெளசிகன
எணணு நீமைககி தெறபகும தீதாவெனறான.

இ - ள. அபபடி மணணிலே விழுந்து கிடகக்கிற மந்திரியை அரசன தனமாபோ டணைத்துககொணடு அழகிதான சுகந்திரனபோன்ற முகத்தில் ஒளி மழுங்க தனது கணணீரிலே அவனை முழுகச்செய்து விசுவாமித்திரர் ஆலோசித்திருக்கிற தகுதிக்கு இது தகுதாகுமோ வெனறான எ - று. 47

எறகு மோபொருட டூண்ணுனிற நீகுவ
தாககு மாதவ மெணணைம றியலாம

தார்க்கு லாவுவெள் வேலவ தாழ்க்கிலா
தூர்க்கு ளென்னேவிற் றுண்ணிதி நலகென்றான்.

இ - ள். நான கொடுக்கவேண்டிய பொருளுக்கு உனனே விறறுக் கொடுக கிறது தகுகதாகுமோ? இனி எலலோரும அநத விசுவாமிதிரருடைய கினை வெப்படியென றறியபபடிம வெறறிமாலை விளங்குவதான வெள்ளிய வேலை யுடைய அமைச்சனே! இனி நீ தாமதஞ் செய்யாமல இந்த ஊர்க்குள்ளே கொண்டுபோய் எனனே விலைசெய்து அழைதான கிரயஞ் சுகிறாணுக்குக கொடுதது விடனறு னரசன எ - று 48

என்ன பாவமெ னகுப பலிகதிென
றநந காபபல வாவண வீதிவாய்ப
பொனனின மாமுடி மீதிறபுற சூடியே
மன்ன னேவிலை மநதிரி கூறுவான.

இ - ள. இதெனன பாவம எனகு இலபிதமானதெனறு அந்த வூரிலே பல கடைவீதிகளிலுஞ் சென்று அரசனது பொன முடி சூடுகிற பெருமை பொருந்தின தலைமேலை ஒரு புலலைச் சுட்டி அரசனை மந்திரி விலை கூறுவா னனன எ - று. 49

ஆதி நூலின ராயினு மலலது
சாதி யீனாக ளாயினுஞ சாலபுடைக
கோதி லான்றனக கொண்மி னெனபபல
வீதி தோறுமெ விலையது கூறினான.

இ - ள. வேதசாஸதிரஙகளுகுரிய பிராமணரா யிருந்தாலுஞ் சரிதான; ஜாதி சண்டாளராலுஞ சரிதான; சானறாணமையுடைய குறறமிலலாத இநத அரசனை வாங்கிக கொளளுஙகளென்று பலவாகிய வீதிகளெலலாம விலை சொலலிக்கொணடு திரிநதான மநதிரி எ - று. 50

வார மேதகு மநதிரி மனனனை
தூர வேவிலை கூறிய சொறகொளா
வீர வாகுவெ னுமபெயா மேவிநினை
சூர னோமைப புலமகன றேனறினான.

இ - ள. உரிமைதனதறிலை சிறந்த மநதிரிபானவன அரசனை தூரத்தி லிருநது விலைகூறி வருகிற சொலலைக கேட்டுக்கொணடு வீரவாகு வெனகிற பெயரைகொணடவனுயச சூரதனமையுடைய ஒரு பறையன வநதான எ - று. 51

குடகக ணுஙகி மயஙகிய கொளகையால்
கடகைக காலவி திர்ப புற்றத ளாசகியான
விடகின் றேறசை விண்டுவின றண்டினில
தொடகிக காவிய திண்பெருந தோளினான.

இ - ள். அவன் ஒரு குடக் கள்ளுங் குடித்து மயங்கியிருக்கிற கொள்கையி னுலே நீண்ட கைகளும், கால்களும நடுக்குகின்ற சோர்வையுடையவனும் மாமிசத்தை மூடியிருக்கிற மாட்டுத்தோல் சதையாகிய இவற்றை மூங்கிற் றடியிலே கூடைமேற்கொண்டு மாட்டிக காவடி போட்டுகொண்டுள்ள பலமான பெரிய தோளகளை யுடையவனும் எ - று. 52

சுமக்குங காவைதது தூசொடு வாய்புதைத்
துமக்கு வேண்டு முறுபொரு ணல்கிடின்
அமைககும் புன்றொழி லாளரெம போல்பவர்
தமக்கும விறகத தருதியுண் டோவென்றான.

இ - ன். தான சுமந்து வருவதான காவடியைக கீழே யிறகி வைத்து விட்டு இடையின வஸ்திரததாலே வாயை மூடிகொண்டு ஐயா! உங்களுகு வேண்டிய பிரக பொருளைக கொடுததால், ஒருவா சொல்லச் செய்வதான இழிதொழிலாளராகிய எம்மை யொதததவர்களுகும விலை செய்யத் தக்க துண்டோவென்று கேட்டான வீரவாகு எ - று 53

அன்ன தன்மைய ரசன்ம னங்கொளா
இநந கர்க்கு ளிவனல தெம்விலைப்
பொன்ன ளிப்பவ னில்லெனப் புந்திவைத
தென்னை வில்லென்ற மைச்சற கியமபினான.

இ - ள். அந்த வகையை அரசன் மனதட்கொண்டு இந்த வூருக்குள்ளே இவனையலலாமல நமககு விலைப்பொருள் கொடுகதிறவ னில்லையென றூலோ சித்துகொண்டு மந்திரியைப் பாரத்து எனனை விலைசெய்துவிடென்று சொன்னான எ - று. 54

ஆயி னன்றென் றமைசசனு மவ்வயின்
மேயினன் னினிவிற பனுனக் கென்றான
ாயு நல்விலை யேதெனப பொன்பதி
னாயி ரம்மென றமைசசனி யமபினான.

இ - ள. அப்படியாஞல் நல்லதென்று மந்திரியானவன அவனிடத் திலே வந்தவஞகிய வீரவாகுவைப் பார்த்து நான உனககு விலை செய் கிறேனென்று சொனனான. அதறகு வீரவாகு நான கொடுகக்த தருதியான விலை யென்னவென்று கேட்க. மந்திரி பதினாயிரம் பொன கொடுகவேணு மென்று சொனனான் எ - று. 55

தருகுவே னெனத தனபெய ராறபொறித
தருளி னன்புலி யற்கமைச சாவணம்
பொருளா வாங்கிப புகர்க்களித தையபோய்
வருக வென்ன மகிழ்நதவ னேகினான.

இ - ள். அப்படி பதினாயிரம் பொன்னும் தருகிறேனென்று வீரவாகு சொல்ல, உடனே மந்திரியானவன தன பெயராலே விலைசீட்டெழுதி அத்தப் புலையனுக்குக் கொடுத்தான அப்படிக் கொடுத்தபின் பொருளை வாங்கிச் சுக் கிரனுகருக் கொடுத்து, ஐயா சுகிராசாரியரே! போய்வாருமென்று கூற, சுகி ரன சந்தோஷமாகச் சென்றான எ - று. 56

மீளி வேந்தும் விடக்கின்ற சைசசுமை
தோளி லேறறிப் புலையற் றொடர்ந்தனன்
ஆளி மொய்மபின மைசசனு மனனவன்
ருளில் வீழ்ந்து தளாந்து வருந்தினை.

இ - ள். (அப்போதுடனே) வீரனை அரசன, தோலு மாமிசமுமான காவடிச் சுமையைத தனது தோண்மே லேற்றிகொண்டு, அத்தப் புலையனை தொடர்ந்து சொல்லலானை. அப்போது சிங்கமபோலும புஜபலத்தையுடைய மந்திரியானவன அரசனுடைய காலிலே விழுந்து தளாச்சியுடனே வருந்த லானன் எ - று. 57

கொற றவாகின் குளிராமலாத தாளிணை
உறற நாடொட்டு முனபணி யேசெயப்
பெற்ற மாதவப் பேறெனக் கினறெடும்
அற்ற தோவென் றயலழு தேகினன்.

இ - ள். அரசனே! உமமுடைய குளிர்ந்த மலாபோனற பாதங்க ளிரண் டையும் நான வந்தடைநத நாளமுதல உனனுடைய ஊழியமே செய்யப் பெற்ற எனது பெரிய தவப்பலன இனறேடே எனகு முடிவாகிப் போயிற்றே (இல்லை) பெனறு அரசன கூடவே அழுதுகொணடு புறமே போனை எ - று. 58

வலைய நீதத புயதநிடை வைததகா
அலைய வேபின் றொடாநதரிச சநதிரன
தொலைவி லாமுடை நாறிய தொனனெறிப
புலையன் மேவும் புலைக்குடி னண்ணினை.

இ - ள். கேயூரங்களை நீகின தோளிலே வைதத தோற்காவடி அசைய வசைய அவன்பினனே அரிச்சந்திர மகாராஜன தொடாந்து, நீக்குதலில லாமல் புலால் நாறுகின்ற பழைய வழியிலே செலலுகிற அதத்ப் புலைய னிருக் கிற புலைக குடிசைக்குள் போனை எ - று. 59

பாதத வர்க்குப் பசுந்தசை யாய்மறை
கோதத காவையி றக்கிகொ டுததபின்
ஊததைக் கொட்டிலி னுள்ளிருந தேபுவி
காத்த கோவுடன் காலனி யமபுவான்.

இ - ள். கண்ணுலே கண்டவாகளுக்குப் பசிய தசையாகி வேதத்தையே கோத்திருகிற காவடியை இறகிக கொடுத்பிறபு, அழுகடைந்த கொட்டி லுகளுள் ளிருந்துகொண்டு உலகதபாண்ட அரசனுடன கலனெனகிற வீரவாகு சொலலுகிறுன எ - று. 60

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தூங்கிருள் கடியுஞ சொதீச சுடலேயி ற சுடுமபி ணதகுக
கோஙகிய புலேபபே றுடை யொனறுண்டு பணஙகா லுண்டு
வாங்கியீ தெனக்கு வைதது வாய்ககரி சியைநீ யட்டுண்
டாங்கிரு வெனறு பினனு மண்ணலுக் கவனு ரைப்பான.

இ - ள். தாகதினைற இருளைப் போகுவதான சிவந்த நெருப்பு மூளுகிற சுடுகாட்டிலே நினஞ் சுடுவதாகிய பிணம ஒனறுககு உயர்வதான புலேயன பெறுவது வஸதிரமொனறுண்டு, காறபணமுண்டு இவறறைத் தவறுமல் வாங்கிக்கொண்டு அவறறை யெனகக்காக வைததுவிட்டு வாய்ககரிசியை மாத் திரம் நீ வாஙகி எடுத்துண்டுகொண்டு அவகேதானே இருவெனறு சொல்லிப் பினனும அரசனுக் கவன சொல்லுகிறுன எ - று. 61

எனக்குநீ பணமுங கொளளி யாடையு மினிது நலகி
உனககுவாய்க் கரிசி தருதே னுண்டிரு பசியை நீககி
மனததுளே வருச மின்றி மயானத்தி லுறைவா யென்னத்
தனக்குநே ரில்லான் முனு நன்றெனச சுடலே சார்நதான்.

இ - ள். எனககு நீ பிணஞ்சுடுகிற பணமும கொளளி வஸதிரமும நன்கு கக கொடுததுவிட்டபினபு உனககு நான கொடுததாகிய வாய்ககரிசியை மாத் திரம நீ புசிததுப் பசியைத தவிரததுகொணடு உன மனததிலே எவவளவும் வருசனேயிலலாமல அந்தச் சுடுகாட்டிலேதானே காததுகொணடிருக்கக் கடவை யெனறு சொலல, தனகருச் சமானமிலலாத அரசன அதறகு நல்ல தெனறு சுடுகாட்டுகுப போனுன எ - று. 62

சுட்டவெம பிணததோ டொககத தொலைநதுவெந தெரிநத கொளளிக்
கட்டையும பாடை சோநத கழிகளு மெடுதது கூடடிக
கொட்டிலொன றெடுதது மேனஞர் கொடுஞசவங கொணாநது போட்ட
கட்டிலொன் றேறிச செஙகோற காவலன வீறறி ருநதான்.

இ - ள். அவகே சுடுகிறதான வெவவிய பிணததோடுகூடச் சாம்பலாக வெந்து எரிந்துபோன கொள்ளிக்கட்டைகளோடும பாடையோடு சேர்ந்துவந்த குறுகுக கழிகளோடும சேர்கையாக கூட்டி ஒரு கொட்டில கட்டிகொணடு மூனனே கொடிதான பிணததைத தூகிகொணடு வந்து போட்டுக் கிடக்கிற ஒரு கட்டிலினமேலேறி நீதியுள்ள அரசனிருந்தான எ - று. 63

பாடையிற் கொணர்நது வைதத பிணஞசுடு பணமுங் கொள்ளி
ஆடையும வாங்கி யீடடி யாண்டகைக களிததகு குறுகுக

கூடையி னிறைத்து நாளுங் கொடுத்தவாய்க் கரிசி வைத்தாங்
கோடைமர்க் களிற்றின் மன்ன னுறைந்தன னுறைந்த பின்னர்.

இ - ள். பாடைமேலே கொண்டுவந்து வைத்த பிணதைதைச் சுடுகிற பண மூம, கொள்ளி வஸதிரமும் வாஙகிச் சோதனுத் தன எஜமானுக்குக கொடுதது விட்டு, அங்கே யிருந்து கூடையிலே தினந்தோறுஙக கொடுகிற வாய்கரிசியை கிரப்பிவைதுக்கொணடும இப்படியாக மூனபடாமணிகத பெரிய யானைமேல வருகிற அரசன இருநதான; அவனிப்படியிருகத பினபு எ - று. 64

அத்திரு நகரின் மற்றோ ரம்பலத் திரவு தங்கிச்
சத்திய கீர்த்தி யென்பான றஙகணு யகனைத தேடிப்
புத்தியில் வருத்த நண்ணிப் புலைக்குடி லருகு தேடி
உத்தம னீமஙு காக்கு மாறுகேட் டோடிச சென்றான்.

இ - ள். அந்த அழகான பட்டணதிலே, அவகொரு மடத்திலே அன நிராதரிசி சத்தியகீரதி தஙகியிருந்து பினபு தங்கள எஜமானனைத தேடிக தொண்டு தன மனதிலே வருததமுண்டாகவந்து அந்தப் புலைக குடிலகளி னிடமெல்லாந் தேடிப் பார்தது உத்தமனான அரிச்சந்திரன சுடுகாடு காகிறது தெரிந்து ஓடிவந்தான எ - று. 65

நெருப்பெழுந தெரியுஞ் செநதீச சுடுகரை நீநதி யேகி
மருப்பயி லலங்கன் மன்னை மநதிரித தலைவ னண்மிச
செருப்பயில் வீர வேலான் சிறுகுடி றனிலே புகஙு
கிருபது கண்டான் காணு வேஙகியே யலறி வீழ்நதான்

இ - ள். அஙகே நெருப்பு மூணடு எரிவதாகி, அந்தச சிவந்த நெருப்பி னுலே சுடுவதான சுடுகாட்டுக்கரையெல்லாஙு கடந்துபோய மணம பொருநதின மரிலே யணிகிற அரசனை முதல் மந்திரியான சததியகீரதி வந்துகூடி, யுததஞ் செய்கிற வீரவேலையுடைய அரசன அங்கொரு சிறிய குடிசைகளுளளே புகுந்து கொணடு அவகே யிருகிறதைக் கணடான கணடவுடனே, அழுது பிரலாபித துக கீழேவிழுந்தான எ - று 66

மன்னவ ரிடமபொ ருது வநதுசூழ நிறைஞசிப போறற
அன்னமென் னடையா ராட வரமபையா பாட வைகுமை
பொனனெடுங் கோயி னீங்கிப பூதமும பிசாசு மாடுமை
இநநெடுங கோயி லோவந தெய்தியதைய வென்றான்.

இ - ள். அரசர்கள் தங்களுக்கு இடம் போதாமல் வந்து மொய்த்து வணங் கித் துதிக்கவும், அனனமபோலு மெல்லிய நடையையுடைய பெண்களாடவும, அரம்பைகள் பாடவுமிருக்கிற பொனமயமான நெடிய அரண்மனையைவிட்டுப் பூதங்களும் பசாசுகளும கூத்தாடுகின்ற இந்த நெடிய கோயிலோ சுவாமி! உமக்குவந்து லபிதமானது என்றான் எ - று. 67

கதிதரு மயனு மாலுங கடக்கருங கொடிய நீர்மை
விதியினை யெளிய நமமால் வெல்லலாந தகைமைத தண்டோ
அதிகமவந தெய்தா மேனு ளமைநதவே யடுகது மலலால
மதிவலோ யிதற்கு வாடி வருநதலே யென்று சொனனனை.

இ - ள். மோட்சதததை தருகிற பிரமாவும விஷ்ணுவும கடதற கரிதான கொடுஞ செய்கையையுடைய விதியை எளிதான நமமாலே வெல்லலாகிய தகுதியுள்ளதாமே? முனனஞரிசில, அனைததபடியே அமைவதாகும அலலாமல வேறுக அபபடிபபட்ட விதிகதிகமாக ஒனறும வநது கூடாது. மதிவலலவ னன சதியகீரததியே! இதறகாக நீ வாடி வருநதாதேயெனறு அரிசசந்திரன மந்திரிகளுச் சொனனனை எ - று. 68

என்னவே யமைசசன றேறி யிருநதன னிருகக வேநதன
முன்னமே யுய்ததது வைதத வரிசியை முறையி னீநதான
இன்னமு தடுவ தறகென றெணணியே யமைசசன வீழ்நது
பொன்னடி வணஙகி வாஙகிப புல்லினிற் பொதிநது கொண்டான.

இ - ள். எனறு சொலலுமளவில மநதிரி தேறிகொணடிருநதான. அவ னிருகக, அரசன முனனே தான சோதனைவைததிருநத வாயகரிசிகளை அளவுப்படி கொடுததான. அதை இனிய சோறு சமைதததறகெனறு மந்திரி விழுந்து அரசன பொனனடிகளை வணஙகிகொணடு சில புலலுக கறறைகளுளளே அந்த அரிசியை முடிந்துகொணடான எ - று. 69

மணடலந திறைவ னுய்ததது வைததவாய்க கரிசி தனனைக
கொணடுபோய்ச சுரபிக கீயநது பகாமயந துனை வீழநந
தண்டுல மெடுததுக குததிச சமைததிநி துதவ வசஞ்சா
றுணடவ ருறைநதா பினனை யுறறவா றெடுதது பைபபாம.

இ - ள் பூமணடலாதிபதியான அரசன சோதனைகொணடிருத்த வாயகரிசி களைக கொணடுபோய பசுவுக்குக கொடுத்து அதுவுணடு அதன சாணியிலே விழுவதான அரிசியை யெடுத்து குத்திச் சமைதது பரிசுததமாகிக கொடுக்க அதைச் சோறறை உணடுகொணடு அகஙகுளிருநதான; பினபு நடநத செய்கையை இனி யெடுதது சொலலுவோம எ - று. 70

காசி காண்டம முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம - 976.

உ

கடவுள் துணை

எட்டாவது

மயான காண்டம்

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வல்லியு மகனுமருத மறையவன மனையிற் சோருது
சொலலிய பணிக ளெலலாரு சோவறச செய்து பின்னும
எல்லியோர் சாம மெனன வெழுநதிருந தேவன முறறி
அல்லிரு சாமருந சென்ரு லரிதத கூழுனடு றங்கி.

இ - ள். சந்திரவதியும மகனும அநத வீலககு வாஙகின பிராமணன வீடடிலேபோய், அந்தப பிராமண சொனன வேலைகளெலலாம் குறை வில்லாமல் பொழுதளவுஞ் செயது, மறபடியும அநதத ராதரிரி விடிய ஒரு சாமமிருகுமபோதே விழித தெழுந்திருநது அவன ஏவின வேலைகளெல்லா முடியச்செய்து பினபு அநதப பகல இரணடுசாமமாஞல அவனுறறின கூழைபுண்டு தூங்கி எ - று. 1

கையினி லுலக்கை பறறிக காநதளி னுதிரம பாய
மெய்யினில் வெயாநீ ரிநத விழியினி லருவிபாய
மெய்யினின் முடிதத கூநத னெறகுகதுங கொடுமை காணு
மையினிற் றிகழ்வேற கண்ணு ரமமபையா மறுகிற சோநதா.

இ - ள். கையிலே உலகையைகொணடு காந்தள மலாபோனற அந்தக கைகளிலே இரததங கட்டிச் சிவபபாகவும, உடமபெலலாம் வேர்வைநீ ரொழுகவும, கணகளிலே அருவி போல நீரொழுகவும, முனனே சமபங்கி எண்ணெயிடடுச சீவி முடிதத கூநதலிலுடைய சநதிரவதியானவள் கெல்லுக குதலகிற கொடுமையைக கணடு மையிடடு தினே விளஙகுகினற வேல போலுங கணகளையுடையவளாகிய இப பெதயரரசனைக்கொலலாரும் (இநதிர வதிகரு) இப்படி யாகுமோவென ரூபு படங்கிச் சோவுதாளாகள எ - று. 2

புன்கணுற றமமபை மாதா வருநதவும புநதி செய்யா
வன்கண னிரகக மிலலான மடுத்தவாய வெடிதத சொலலான
தனகணன பில்லான பொலலான றறுகணன வில்லகொண டாளவோ
இன்கணில் லாதாள பாரி யினனிலுங கொடிய பாவி. [ன

இ - ள். தெய்வ ரம்பையாகள அபபடிதத ஆணபப்படி வருததமடைய வும, வீலகரு வாஙகி ஆளுநிரு பிராமண அநத ஆசிலாசியாத கொடுஞ் செய்கையையுடையவளுக கொற்சமேனு மிரக்கமில்லாதவளுய் மடிதத வாயுடனே அநிர்தத சொல்லையுடையவளுயத தனிடதது லெவவளவும அன்பில்லாதவளுய அஞ்சாதவளு யிருநதான. அந்த இனிதான முகதாட்

சண்ணியமிலலாத பிராமணனுடைய பெண்டாட்டியோ அவனைப் பார்க்கிலு மிகவுங் கொடுமையான பாவியா யிருந்தாள எ - று. 3

அடியினு லஞ்சி மைநத னனநதலைப பயமு ணாதத
விடியமுன் னெழுநதி ருநது விளாபுலங களைப றிததுக
கடிவனத தடகு கொய்து காடடமுஞ சமிதை யுமபொன்
முடிபுனை தலையில வைதது முறைமுறை வருமந நாளில.

இ - ள. அந்தப பிராமணனடிகிற அடியினுலே புதிதிரணுன தேவதாசன பயநது, அபபயமானது தாகததை விழிதவிதது எழுநதபடிசசெயய விடிகிறதறகு முனனே எழுந்திருநது அநதப பிராமணனுக்கு வேணுகிற நிலமதிலுள்ள களைகள் பிடுங்கி அவனுடைய காவலுகருள்ளான வனதிலே அலங்து திரிந்து, இலகதறிகள பறிததுககொணடு விறகும சமித்துங்கட்டி பொறகிரீட மணியத்தக்க தலைமேலே வைததுச சுமந்து இபபடித தினநதோறும வருவதாகிய அந்த நாளிலே எ - று. 4

மைநதனுஞ சிறுமோ டேகி வனநதனில விறகு கடடித
தநதிடு வழியி லேபாற நருபபைகண் டிதுவிட டேகில
அநதனன முனிவனெனனு வஞசியோ வடததி னீழல
இநதன மிறகி யபபு விருநதிடு புதறகட் செனறான.

இ - ள. ஒருநாள அநதப புதிதான மாரிலுள்ள பிளளைகளோடு கூடிச் செனறு காட்டிலே விறகு தேடிச சுமைகடடிச சுமநதுகொணடு வருகிற வழியிலே ஓரிடததில தாபபைபபுல அதிகமா யிருகக்கணடு இந்தத தாபபையைக கணடுமை பறிததுகொணடு போகாமறபோனுல பிராமணன கோபஞசெய்து தடிப்பானெனறு பயநது ஒரு ஆலமரததின நிழலிலே அந்த விறகு சுமையை யிறகி வைததுவிடடு அநதத தாபபைபபுல மூளைததிருகிற தூறினிடமாகப போனுன எ - று. 5

பறிததனன குசையைப பறறிப பறிததலு முனிவ னெனவக
குறிததுவந தநதனுட டங்குப நிகாளாச சிறி யோங்கித
தெறிததுழல விழியாறு நிநதத நிணடிபபுறுத தீணட லோடும
வெறிததெழுந தலறி யோடி வெருமிய தரையில வீழநதான.

இ - ள அங்கே போயத தாபை யைப பிடுங்கினுன, அபபடித தாப்பை யைப பிடிததப பறிகுமபோது விசுவாமித்திரமுனிவ ரேவுதலினுலே கடிகக யெணணி அநதத் தாபலைப குளிரவதறகி யிருநத பெரிய பாமபானது சிறி யெழுந்து விருபபுபபொறி யைநதிதக கணகளினினறும முதிரக கடிதது; அப்படிக கடிததவுடனே, மயங்கித துளளி அலறிக்கொணடு போடியைது பயத துடனே ஓரிடததில வீழநதான எ - று. 6

வடததினகீ ழிருநத தேரழா மலுகிபபோய வள்ளல வீழநத
இடததினை யணுகி யையோ வெனனுமப துயரா யெனனப்

படத்தினுற் பெரிய நாகங் கடிததது பாருமென்று
விடத்தினு லறிவு சோர்நதான் விட்டுயி ரடங்கிற றன்றே.

இ - ள். அப்போது அந்த ஆலமரதனிழலிலே இளைப்பாறிகொண்டிருந்த தோழப்பிள்ளைகள் பயந்தோடிவந்து அந்தப்பிள்ளை விழுந்துகிடக்கிற இடததையடைந்து ஐயோ பிள்ளாய்! உனககு என்ன தனபம வந்தது சொலலெனறுகேட்க, படததையுடைய பெரிய பாமபு எனனைக கடிததது; நீங்கள் அதைப்பாருங்களென்று சொல்லிதொண்டே அந்தப் பாமபு விடதினுலே புதிதமயகினுன. உயிரும் அவனுடமபைவிட்டு நீஙகிச் சுவாசமும் அடகுதலாயிறறு எ - று 7

ஆவிபோ யகனறபின்னை யனைவரும புரட்டிப பாதததுப
பாவியு மென்னை யிநதப பாலக னிறநதா னென்னு
மேவியவ் விடதனை கீழ்வந தவரவா விறகுகொண்டு
காவியங் கழனி சூழுங் காசியம பதியிற் புக்கார்.

இ - ள். அப்படி உயிர்போய இறநத பினபு எல்லாப் பிள்ளைகளும் அந்த உடமபைப்புரட்டி அசைதது,ப்பார்ததுப பாவியான விதியினுலே என்ன ஆச்சரியம்! இந்தப்பிள்ளை இறந்துபோனுனென்று விட்டுதிருமபி அந்த ஆலமரத்தினகீழேவந்து அவரவாகள் கொணடுவநத விறகுசுமையை எடுதது,க்கொண்டு நீலோறபலலகள மலர்ந்துளள அழகிதான வயலசூழ்ந்த காசிபபட்டணதது,க் குளளே போனாகள் எ - று. 8

பாலர்வந தூரிற் புகுகார் பானுவுங கடலிற புகுகான்
மாலைவந திறுதத பின்னா வழியினை நோககி யனனை
பாலனவந திலனென நேஙகிப பரதவித திருகண் டாரை
காலநொந துருகி வாயிற கடைததலை வநது பார்ததாள.

இ - ள் அபபடி அந்தப பிள்ளைகளெலலோரும ஊருகளுளளே வந்து சேர்ந்தாகள. சூரியனு மேலைக்கட லுகளுளளே போயச் சேர்ந்தான. அப்படி இராததினிகாலமானபினபு பிளளை வருகிற வழியைப் பாாததுப் பாாததுத தாயான சந்திரவந்தி தன பிளளை யினனமும வராதிருகிறானே யெனறு அகதிதுப் பிரலாபிததது தனதிரணடு கணகளிலு நீாதாரை சிந்துமபடி நொந்து மனமுருகிக கடைததலை வாயிலிலே வந்து பாாததாள் எ - று. 9

வணஙகிய கரததாள சால வாடிய மனததாண மக்காள
இணஙகியும முடனே வநத வெனமக னெனஙகே யெனறுள
மணஙகமழ குழலா யுனபுன மைநதனை யரவு தீணடி
உணஙகியே யிறநதா னெனனு ருயிாததிலண் மறுகி வீழ்நதாள்.

இ - ள். சோர்ந்த கைகளை யுடையவளாய மிகவும் வாடின மனததை யுடையவளாகி வருகிற பிளளைகளைப் பாாதது, பிள்ளைகளே! உங்களுடனே கூடி வந்த என மகனெனகே? வரகாரணனென்னுள். அதறகு அநதப பிளளைகள் வாசனை பரிமளிகினற கூநதலையுடைய அமமே! உனனுடைய புதலனைப்

பாம்பு கடித்து அதனாலே சோர்ந்து மடிந்தபோலனென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு மூச்சுயில்லாதவளாய் மயங்கிக் கீழே விழுந்தாள் சந்திரவதி எ-று.

மடத்தகை வல்லி பின்னு மைந்தரை நோக்கி யெந்த
இடத்திலே யிறந்தா னென்ன யாமவருமை வழியி னிற்கும
வடதிசைக் கயலே சற்றே வடக்கினிற் குசைப டர்ந்த
தடதினிற் றெறகே யென்று சாறறி யே யவர்கள் போனார்.

இ - ள். அப்படி மயங்கி விழுந்து பினனும் அந்த யௌவனத தருதியை யுடைய சந்திரவதியானவள் அந்தப் பிள்ளைகளைப் பார்த்து, பிள்ளைகளே! என பிள்ளை எந்தவிடதிலே இறந்து கிடககிறானென்று கேட்கப் பிள்ளைகள் காங்கள் வருகிற வழியிலே கிற்கினற ஆலமாதகிற்குப் பககதிதே கொஞ்சம வடக்குத் திசையிலே தர்ப்பை படர்ந்து முளைதகிருகிற மேட்டுகுதி தெனபுறத்திலே இறந்து கிடககிறானென்று சொல்லி அந்தப பிள்ளைகள் போய்விட்டார்கள் எ - று. 11

அறுதியி தென்று சால வறிவழிந தருகி வீழ்நது
மறுகினு ளுடையோற கருகி வாய்திறந தரற்றுண் மாழ்கிச
சிறுதொழின் முழுதுஞ செய்து தீநதபின றேடிச சேறல
உறுதியென் றுளதகி னுளளே யொடுககிவந தகதகிற புககாள்.

இ - ள். முடிவு இப்படியாயிற்றென்று மிகவும் புதகி மயங்கி மனமுருகிக் கீழே விழுந்து மயகினவளாகித தனனே விலகாகு வாங்கின பிராமணனுக்கும் பிராமணதகிகளும் பயந்து வாயைத திறந்து கூவி யழாதவளாய்ப் பினனுஞ் சோர்வுடனே தான செய்வதான சிறிய பணிவிடைகள் முழுதுஞ் செயது முடிந்தபினபு இறந்துகிடககிற பிளளையைத தேடிகொணடு போகிறதே இனித தகுந்த காரியமென்று தன மனததுகுளளே அப்படிப்பட்ட தனபத்தை ஒடுங்கக கொண்டுவந்து வீட்டுகுள்ளே போயினள் எ - று. 12

முறைமுறை பணிக ளெல்லாஞ செய்தற முடிததுப பின்னர்
மறையவன் தன்னை யேதகி வாய்புகைத தழுது விமமி
இறைவகே ளாவந தீண்டி யெனமக னிறநதான் யானச
சிறையிலே சேறற் குன்றன றிருவுள மறியே னென்றாள்.

இ - ள். அப்படி வீட்டுகுள்ளே வந்து கிரமங கிரமமாகத தான செய்வ தான ஊழியஙகளெல்லாஞ செய்து முடிய முடிததுப் பினபு அந்தப் பிராமணனைத தோததிரஞ செய்து, வாயை ஒரு கையால் மூடிக்கொணடு, அழுது அகதித்து சுவாமி எஜமானே! கேட்பீராக: என பிள்ளை பாமபுகடித திறந்து போனான்; ஆகையா லினிஞன் அந்த இடததுப்போக உம்முடைய திருவுள்ள மெப்படியோ தெரிகிலேன சொலலுமெனறாள் சந்திரவதி எ - று. 13

சினக்கடுஞ் சொல்லாற் சீறித் திடுக்கிட வுரப்பி வீணீ
ஏனக்குறு குறையே யன்றி யெண்பொருட் கழிவு வநதால

உனக்குறு குறைதா னுண்டோ வுறுவிலைப் பட்ட பையல்
தனக்கொரு தாயு முண்டோ தவிர்கரீ போவ தென்றான்.

இ - ன். அதுகேட்டு கோபங்கொண்ட கடுஞ் சொற்களுடனே சிறி சந்திரவதி திடுக்கிடுமபடி அதட்டி அடி பயனபடாதவளே! என பொருளுக்குக் கெடுதி கேரிட்டால் எனகது மிகுந்த குறைவேயல்லது உனக்கு வருவதான குறைவு எதேனுமுண்டோ? எனகதாக விலையான அந்தப் பையனுஞ்ரு ஒரு தாயானவளுண்டோ? (இல்லை) நீ போகவேண்டாமென்று சொன்னனை - று. 14

அடிமையே யெனினு மையா வருதரத் திறுதா னென்றுல்
கொடியனேன் றனக்குப் பெற்ற வயிறுதான் கொதிததி டாதோ
படியின்மே லிறுதான றனனைப் பார்தவிடுத் தடக்கிக் கங்குல்
விடியுமுன் வருவே னல்கு விடையெனத தொழுது வீழ்நதாள்.

இ - ன். (அதற்கு) ஐயரே! உடகது அடிமைதான ஆனலும் என கண் காணுத வனந்திரதிலே அந்தப் பைய னிறந்துபோனனென்று சொல்லக் கேட்டால் பாவியான எனகுப் பெறற வயிறுதான கொதிப்புக் கொள்ளாதா? ஆகையால், எங்கேயோ ஓரிடதிலே இறந்து கிடகிறவனைத் தேடிக் கண்டு பிடித்து எடுத் தடக்கஞ்செய்து பினபு இத இராதிரி விடிவதறகு முனனே வந்துவிடுகிறேன நீர் தயவுசெய்து உதாரவு கொடுதருளுமென்று வணங்கி கீழே விழுந் தழுதாள் எ - று. 15

மாலையங் குழலாள கூற மறையவன் மனமபொ ருநதி
வேலைகண் மிகவு முண்டு முடியுமுன் வருவா யாகில
நீலவேல் விழியா யேகு நீயென வொருகா றொனன
காலையே யெழுநதி ருநது கடிநகா கடநது போனாள.

இ - ன். பூமாலையணிந் தழகுகொணட கூந்தலையுடைய சந்திரவதி இவ்வாறு சொல்ல, அந்தப் பிராமண மனஞ் சமமதிதது நீலமலர்போலவும் வேல்போலவுங கண்களையுடையவளே! காலையதினம் என வீட்டிலே அதிகமாக வேலைகளிருகினறன; அவைகளெல்லாஞ் செய்வதறகாக நீ விடிகிறதற்கு முனனே வருவாயேயானல் போவென றொருதரஞ் சொன்ன அப்பொழுதே எழுந்திருநது அநதக காவல்கொண்ட பட்டணத்தைக் கடந்து போனான் எ - று. 16

பாவியேன் மகனே யெனபள் பதைப்பண்மென் முகததின் மோதித
தாவியே விழுவ ணின்று தயங்கியே மயஙகி வீழ்வள
காவியங் கண்ணீர் பாயக் கதறுவள் பதறி யேங்கி
ஆவியைத தேடித் தேடி யலமரு முடல மொத்தாள.

இ - ன். பாவியான எனது புதல்வனேயெனறு கூவுவாள்; போகும் போதே பதை பதைத்துக் கீழே விழுவாள்; மிருதுவான தன் முகத்திலே

அடித்துக்கொண்டு தாவிப்போய் அப்புறத்தில் விழுவாள்; அங்கே கிடந்து தயங்கியு மயங்கியும் விழுவாள், மேல்மலாபோன ர கண்களிலே நீர் சிந்தக் கதறுவாள்; அப்படிக் கதறியும் பதறியும் எங்குதலாகி உயிரைதேடி யலைகிற உடம்புபோலாஞள் எ - று. 17

ஆறெலா மடிகள வைத்த வடியெலாம விழிநீர் நின்ற
தூறெலா மரிவை சென்ற சுவடெலாங குருதி தொட்ட
மாறெலாங கூந்த றுன்று வனமெலாந தூணிகள யார்க்குந
தேறெலாந தகைமைத தன்றி செடியெலாந தேடிச சென்றுள.

இ - ள். அவ்வாறு அவள் போகிற வழிகள் முழுதும் அவள் கால்கள் பதிந்திருக்கின்றன; அதைக் காலகள பதிவாகிக கிடக்கிற விடமுழுதும் கணணீ ரொழுகுவன வாயின. அங்குள்ள முள்ளுச் செடிகள் உடமபை கிழிப்பதஞலே அத்தச் சந்திரவதி போகின்ற காறசுவடுகள் முழுதும இரத்தம சிந்துதலாயின. பினனு மச்செடிகளின மாறுகள் கூந்தலப்பறறி யிழுக்கவும், அந்த நெருங்கின காடெல்லாம இடையிலுளள கந்தைத் தீலத துணிகள கிழிந்து கிடக்கவும் இனனபடியெனறு எப்படிப்பட்டவர்களுந தெரிந்து சொலலொணாதபடி அத்தச் செடிகளுள்ள காடுகளிலே தேடிகொண்டு போஞள எ - று. 18

ஓடினு ளுளள மெல்லா முருகினுள கருகி மேனி
வாடினுள் விறகு வைதத வடதிணுக் கருகே வந்தாள்
நாடினுள் கழுகும் பேயு நரிகளுங குறளுந துன்றிக
கூடிய குழுவி னுப்பண் குமாரனை செனறு கண்டாள.

இ - ள. அப்படி தேடிகொண்டோடினுள, மனமெலலா முருகி கரைந்தாள்; உடமபெலலாங் கருகி வாடினுள்; விறகுசசுமை வைதத கிடகிற அந்த ஆலமரத்தி னருகே வந்தாள். அங்கே வந்து தேடினுள, கழுகுகளும பேய்களும, நரிகளும, பூதகணங்களும நெருங்கிக கூடியிருகிற கூட்டதி னடியே தன பிளளையைப போய்க கண்டாள் எ - று. 19

கண்டனள கதறி வீழ்ந்தாள் கழுகெலா மிரியல் போகக்
கொண்டதோ மகவி ஞசை யாளியைக கொளளை கொளள
முண்டகக் கரதத லேந்தி முருகனை மடிமேல வைதத
அண்டரு மறுகி யேங்க வாய்திறந தமுத மூறுள.

இ - ள. அப்படிக கண்டவுடனே அங்குளள கழுகு முதலியனவெல்லாம் பயந்தோடிப்போக ஓவெனறு கதறிகொணடு கீழே விழுந்தாள். தான கொண்டதான ஒரு புதிரனெனகிற வாஞ்சை அவளுயிரைக கொள்ளை கொணடுபோவதாகத தனது தாமரை மலாபோனற கைகளிலே பிள்ளையை யெடுத்து மடிமேல் வைததுகொணடு தேவாகளு மயங்கிப பிரலாபிகுமபடி வாயைத திறந்து அழலாயினுள எ - று. 20

எழுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

பனியான னீர்த்து வெயிலாலு லர்ந்து பசியால லேந்து முலவா
அனியாய வெங்க ணரவாலி றந்த வதிபாவ மெனகொ லறியேன்
தனியேகி டந்து விடநோய்செ றிந்து தரைமீது ருண்ட மகனே
இனியாரை நம்பி யுயிர்வாழ்வ மென்ற னிறையோனும யானு மவமே.

இ - ள். (மகனே!) பனியிஞலே உனதுடம்பு நனைதலாகியும், பின்பு வெயிலிஞலே காய்தலாகியும், பசியிஞலே வருந்துதலாகியும், நீ சாவாமல் (யாரையுங் கடிப்பதான) அசியாயச் செய்கையையுடைய வெவவிய கண்களோடு கூடின ஒரு பாம்பிஞலே நீ யிறந்து போகலான அதிக பாவம் யாது செய்தாயோ நான தெரிகிலேன இங்கே நீ ஒருவஞகவிடத்து விடமாகிய வியாதிபிடித்து மணமேற் புரண்டுவிடகிற புத்திரனே! இனி யாரைவேண்டி உயிர் வாழக்கடவோம்? எனது தலைவனும நானும உயிர்வாழ்தல வீணன காரியமே எ - று. 21

நிறையோசை பெற்ற பறையோசை யறறு நிரையாய் நிறைநத கழுகு
சிறையோசை யுற்ற செடியூடி றகக விதியாரி ழைதத செயலோ [ன்
மறையோனி ரக்க வளநாட னீததும வழுவாத ளிதத வடிவேல்
இறையோன ளித்த மகனேயு னக்கு மிதுவோவி திதத விதியே.

இ - ள். நிறைந்த ஒலியையுகொண்ட வாத்தியஙகளின முழக்கங்களிலலா மல் வரிசையாய் நிறைத்திருகிற கழுகுகளினுடைய சிறகடிதலைக கொள்ளுகிற சப்தத்தினைகொண்ட செடிகளுகுள்ளே நீ யிறந்துபோகப் பிரமதேவரானவா செய்த செய்கைதானே? ஒரு பிராமணன யாசிகக தனது வளப்பஙகொண்ட நாடு முழுதுங் கொடுதத கூரிய வேலாயுததையுடைய அரசனபெற்ற புதனரனே! உனகுகூட இபபடிதானே லபிதமான லபிவாயதத்து எ - று. 22

வானின்றி ழிநது சொரிகின்ற தாரை மழைபோல வீழ விழிநீர்
ஊனின்றி மேனி யுதிரங்கள் சிநத வுயிரின்றி வெமபு தழலின்
மேனின்று வெநத தளிரேபோலு யஙகி விதியாரை நொநது தனியே
யானினறி ரஙக வேனென்ப திலலை யிதுவோவு னீதி மகனே.

இ - ள். எனது புதனரனே! ஆகாயதநிலிருந நிறங்கிப் பொழிகினற மழைததாரையைப் போற கண்ணீரொழுகவும, எனனுடமபிலே மாமிசமென்ப திலலாமல இரத்தஙக ளொழுகவும், பிராணபலமு மிலலாமல் வெப்பமாகிய நெருப்பின மேலே விழுந்து வெந்தளிரைப் போல வாடிய பிரமதேவனை நொந்து கொள்ளுகிறதாய் நான ஒருதியாக நினறு பிரலாபிக்க ஏன பிரலாபிக்கிறு யெனபதில்லாமல் நீ கிடகிறதான இதுதானே உனக்கு நியாயமாக முடிந்தது எ - று. 23

செங்கோ லறததின்மு றையேசெ லுதது நிறலோனை வர்க்கு
மூவோன், வெங்கோப யானை விறன்மன்ன னம்மை விடுவிக்க

வெண்ணி வருநாள், பங்கேரு கதது மலாபோல்வி ளங்கு வதனும
கிழ்நத பரிவால, எஙகேயெ ஞசை மகனெனறு ரைககி வினியேது
சொலவன மகனே.

இ - ள. தாமரைமலாபோலு முகததையுடைய மகனே! தருமமாகபப
படியே செங்கோல செலுததுகினற சாமாதகியஞசியும எப்படிப்பட்டவாக
ஞகும அறிவாற சிறந்தவஞசியும வெவவிய கோபதததைகெகாணட யாணையை
யுடைய வெறறியாணமிகக நமதாசன நமமிருவரையும (தானவாஙகின பொரு
ளாக கொடிதது) மீடடுகெகாளள வருமபோது தான மீட்கவகத சகதோஷதது
ஞலே எனனுடைய பிரியமுளள புதகிர னெஙகேயென றெணணிக கேட்டால்
அப்போது யான மறுமொழி யாது சொலலகடவேன? எ - று. 24

நீராள வாவி செறிநாட ணேதது நிறைமாத வறகு தவினும
பாராளு நீர்மை தொடாபறற தனறு படியாளு மெநதை முடியில
காராள ரோகள கடவோசை யோய்வில கனஞெஞசி நாட தணமேமல
ஆராள வல்ல ரவமேவ னதது லரவாலி றநத மகனே.

இ - ள். ஐயோ! வீணுக இநதக காட்டிலே ஒரு பாமபினுலே யிறக்துபோன
குமாரா! சீர நிரமபக குளஙகள நெருஙகின கோசலநாடு முழுதும நிறைவான
பெரிய தவமுனிகளுக கொடிதுவிட்டாலும, உலகததை ஆளுவதான சமபத
தது தனமை உனககிலலாமற போனதலல உன பிதாவைபபோலவே ஒரு
நாட்டையாளுகிற என பிதா காலமுடிவு பெறறூல, வேளாளாகள ஏகலே
வோடடுகிற ஓசை ஓயாதிருநதுளள கனஞெஞசி நாட்டைப் பினபு நீ யலலது
இனியார ஆளவாகள எ - று. 25

நல்லோரவ குதத முறையாம றஙக ணுலெட்டி லொனறு குறையேயம
இல்லோரை யறப மிகசீழாமி றுகது மிறையனறி யீயற வகமவம
சொலலோ மறுதது முரையோமு நைதத துறவோரகள புதநி கட
எலலோரா தமகது மினிதேவி ளாபப மேதாக வநத திதுமேவ. [மவம

இ - ள. நனனூலுணாநத பெரியோரகள சொனன தருமஙகள முபபதநி
ணடிலே, ஒரு தருமமாயினுங குறையாது செயதோம. எளியவாகளைக
கொஞசமேனு மிமழசசி செயதிலோம, (நாஙகளாசசாகையால) கொடுதத
நீபபதான பகுதிபபொருளான ஆறிலொரு பஙகையலலது அதிகமாக விரும
பினுமல்லோம, பொய சொலலி யறியோம, கேட்டவாகளுகது இலலை
யெனறு மறுதது சொலலிலோம, துறவறததாகள சொனன புதநியைக
கடநது சென றிலோம, யாவருகும நனமைபபயே செய்துவந்தோம. இபப
டிக நிருகசசெயதே நெதக காரணதது லெஙகள பிளளை இப்படிப் பாமபு
கடித்துச் சாகலாயினு? எ - று. 26

மறைநீதி யுறற புறநாட ழிதது வருசேனை யாள்வ தறியேம
அறை நீதி முறறு முணராவ மைசசை யணிவாயில வைநது மறியேம

குறையே யிழைத்து வினையே விளைத்த குடிவைத திருத்து மறியேம்
இறையேத வதனின விளைவேயெ மக்கு மிதுவோவி திதத விதியே.

இ - ள். வேத நீதிப்படியே நடகஙிற அங்கியா நாட்டைக கெடுத்து அங் கிருந்துவக்து கூடவெனவான சேனைகளை ஆளுஞ செய்கையைத தெரிகதோ மல்லோம், பெரியோகள் சொனன நீதி முழுதுக் தெரியாத மக்திரியை யெங்களழகிதான ஆணமனைவாயிலிலே வைததாளவுக் தெரிக்திலோம, குறை வானவைகளையே செயது பாவச் செய்கைகளையே மேனமேலும வளாகஙிற குடிகளை எஙகள நாட்டிலே குடிவைகைவுக தெரிக்திலோம, (இபபடிக் கிருகைச் செய்தே) எஙகளுக்கும ஓ ஓ தெயவமே! எஙகள தவபபயனே! நீஙகள அமைதத அமைபபு இபபடி பாமபுகடிததிறப்பதோ சொலவீரகள் எ - று. 27

கனமுருத ருகைள குலமுருத ரிதத காமுமபெ ருதத வுாமும
தினமுளுசி றகு முகமுருத ரிதத சிகையுஙகி டக்கு முறைகண்
டினமுருத ரிதத துயிரான பாவி யிறவாம லெனறன் மகனே
மனமுருத ரிபப திலிலொருது பெறற வயிறுருத ரிபப திலேய.

இ - ள். (கைமமாறு வேணடாது தொடகஙிற) மேசச்செய்கையையும், கற பக முதலான தெயவ விருட்சஙகளினுடைய செய்கையையும் கொணட கை யும, பெரிதான சாமாதியமும, எபபோதும சிறக்துளள முகமும, தலையிலே கொணட குடுமியும, மணமேறகிடகஙிற வகைகளாக கணடும இனனமும் என பாவியான உயிர சாகாமலிருகஙிறதாயிறறு மகனே! நீ இறந்தஞலான என னபதனை இனி என மனமும தாஙகுஙிறதா யிலலை. வருந்திப்பெறற என வயிறுங் தாஙகுஙிறதா யிலலை எ -று. 28

பரவாதி கடகு மிகவேவி ளைதத படிபோலு ளததி லறமே
விரவாத துடட முனிகளசி கறகு வினையோடி மைதத குறைபோல
கரவேபடி திகது வறியேன எரிதத களிருவி செறற கடுவாய்
அரவேயு னகு முளதோப கைகக வளரியேனி மைதத வினையே.

இ - ள. ஒரு சமயவாதிகளுகு மறறொரு சமயவாதிகளுகு மிகவும் இடா செயஙிறதுபோல, எஙகள் விஷபமாகத் தமது சிருதையிலே தருமகுணஙகளை யெலலளவுகெளளாத கொடிஞ செயகைபையுடைய கௌசிக முனிவருகு காஙகள பணணின குறறைபபோல, எளிபளான நான பெறற இளபாலை போனறபுதிரனுபிரை மறைநதிருகது போகின விஷகாயையுடைய பாமபே! இபபடி விரோதஞ செயவதான உனகுமு பிறறால ஐயோவென நிரஙகதகக நான் செயத குறறவுணடோ? எ - று. 29

என்னுய கன்றை மணிமாபி லேறி விளையாடு னினற வெழிலோய்
முன்னுய்வி ளைதத கனனமூழகு வெமபின முதலேல டநத மதலாய்
செநநாய்தி ரண்டு செறிகானி ருநது தெளியாதி ரங்கு மெனனீ
அன்னுய்வ ருநத லியைனுத துன்ற னறிவுகக டாது மகனே.

இ - ள். எனது நாயகனுடைய அழகிதான மாபிலேறி விளையாடத்தக்க செல்வக்குமாரா! முனனே மூண்ட நெருபபிலே எங்களுக்கு முனனேபோய் விழப்போன குழந்தாய! செகநாய்கள்கூடி நெருங்கின இத்தக காட்டிலேயிருந்து மனந்தளியாம லழுகினற எனனைப் பாதது தாயே வருந்தி யழாதேயென்று சொல்லாமற கிடகிறது உன புத்திகெத தகுதலலவே ஒ புதிரா எ - று. 30

மறவாளெ யிற்று மணிமாசு ணைதின் வலியாலி றைது ளவெனை
டிறவாதி ருக்கு மதிபாவி தனனை டுறவேதெ னகக ருதியோ
திறவாய் சிவநத கனிவாயு ரைதல செய்கிலாய் முகதது விழியாய்
பிறவாத நிதத னடியேவ ழுகது பெருமான ளிதத மகனே.

இ - ள். பிறததலிலலாத கடவுள திருவடிகளையே அதிகமினற பெருமையையுடைய அரசனபெறற குமாரா! கோபததையுடைய வாளபோலும் பறகளைக கொணடதாய் இரதினதையுந் தலைபிலே கொளவதான ஒரு பாமபினது விஷபலதினாலே இறந்துகிடகிற எனனுடனே கூடச் சாவாதிருகிற அதிக பாவியானவனுடனே உறவுகொளளுகிறதினாலே எனன பிரயோசனமெனறு நினைதேதா உனது சிவந்த கனிபோனற வாயா லொருசொல சொலலாதிருகிறாய. எனமுகதிலும விழியாதிருகிறாய எ - று 31

வடியேறு வெறறி நெடுவேனம லாகைக மகனெடி றைது மடியாக
கொடியேனமு கதகில விழியாமு னிகுகு வளநாட ளிதத கொடை
இடியே றடாதத மரமாகி மணணி னிடையேயு ழைதத லழகோ [யா
அடியேனை யொகக முடியா திருதத லனியாய மிகக யமனே.

இ - ள். கூரமையேறின வெறறிவேலகாணட நீண்ட வேலபபிடிகிற மலாபோலுங கையையுடைய மகனுடனேகூடச செதது பபோகாதிருகிற பாவியான என முகதிலே இனி விழிகமாட்டா. (அவரியாரொனறால,) ஒரு மூனி வருகுத தனது வளநாடு முழுதுஞ்செழித்த பிரபுவானவர். இடியேறறிஞலே பட்டுபபோன மரமபோலாகி மணணிலே கிடநது நான வருகுதல ஓ இயமனே! உனககு அழகாயிருகினறதோ? எனனையுங்கூட நீ கொலலாதிருகிறது மிகவும அதியாயம எ - று. 32

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

எனமறுகி யிவனுடலு மிறுகிநிற் பாகி
லிவனெயெடுத் தெதிர்த்துடகக வரியா ரிலலை
மனமுருகா னமமைவிலை கொணமீடான சால
வனகண்ணன மனனவியவன றினமா பாவி
சினமுண்டையா விடியுமுதது செலலில ஞகிற
செறுவரிவன றனகருகிச செலவ வெனறு
தனதுதிரு மகனெயெடுத தணிதேகா வைகுதுத
தளளாடி மதிதயனா தனனை மீண்டாள.

இ - ன். என்று பிரலாபித்து இந்த மகனுடனேகூட நானும் செத்தேனேயாஞல் இந்தப் பிள்ளையை யெடுத்துகொண்டுபோய் தகனஞ்செய்து அடக்கஞ் செய்யதற்கவர்க ளொருவருமில்லை கம்பை வீலகு வாஙினவன இது கண்டு மனமிரங்கான; மிகவும் பொலலாதவன. அவன பெண்டாட்டியோ அவனிலும பெரும்பாவி. அவளிருவரும மிகவும் கோபமுள்ளவாகள். வீடிவதற்குமுனனே நான அவகுப் போகாதிருந்தால, அதிக தணடனை செய்வார்கள். ஆகையால், இந்தப் பிளளையை வீரைவிலே கொணடுபோய்த் தகனஞ் செய்விதது பினபு போகாகடவேனெனற தனது புதிரனெயெடுத்து அழகான தோளிணமேலே சாய்தது கொண்டு (திருகுமாரனெத தூகமாட்டாமல தடுமாறித) தளாந்தவளாகச் சகதிரதய ராஜனுடைய குமாரியான சந்திரவதியானவள் மயானமநோகிச் சென்ருள எ - று. 33

காடுமே டுஞசெறிந்த செநநாய மூன்னே
கௌவியிழுத திடபபறந்து கழுகு மோதப
போடுபோ டெனபபலபேய் தொடரக கொண்டு
போகேனீ யெனக்கொடிய பூதஞ சூழ
மாடுதோ றும்பறிக்க நரிக டாவ
வாகுழலுஞ சோதுகிலும வனநதொட டூகக
ஈடுபா டிதனீயும படடு நீண்முள
ளிடுகாடு நீநதிநெடுஞ சுடுகா டுறறாள்.

இ - ள். காட்டிலும மேட்டிலுக் திரண்டு நிறஙினற செந்நாய்களுகு முனனே வாயாறகுதகி யிழுபபதறதாகப் பறந்துவந்து கழுகுகள் மோதவும், கீழே போட்டுவிடு, போட்டுவிடெனறு பலவிதமான பசாசுகள தொடாவும, நீ கொணடுபோகாதேயெனறு கொடிமைபான பூதஙகள் சூழவும, பகஙகளெல்லாம வந்து பிளளையைப பிடுஙகிகொணடு போகுதறகு நரிகள தாண்டி விழவும், நீணட கூநதலையும, அவிழ்நது தொஙகுகிற வஸதிரதையும் காட்டிலுள்ள முளளுகளும மாறுளும சிகியிழுகவும இபபடித தடைபடுகிற இவவளவுமபட்டு நீணட முட்கள தைபபதான காடுமுழுதுகடநது நெடிதான சுடுகாட்டைப் போயச சோதாள எ - று 34

பிணஙகள்சுடுங கடுமபுலைய ராவத தாலும
பிளநதுதலை வெடிததிடுபே ரமலை யாலும
நிணஙகருகிச சுறுநாறு மூடையி னலும
நெடுஙகனலின் கொழுநதெழுந்த நிவபபி னலும
கணஙகண்மிகக களிததாடுந தூழனி யாலும
கனறபொறியின டலிவாலும புகையி னலும
சுணஙகுபல பிணஙகுபெருங குரைபபி னலும
தோகையறிந துணாநதுகொடுஞ சுடலை சாநதாள்.

இ - ள. அஙகே பிணஙகளைச சுடுகிற கடுமையான பறறயாகளுடைய சபததினுலும, அநதப் பிணஙகளின தலைகள பிளநது வெடிகிற பெரிய

தான சப்பத்தினுலும், பிணங்களினுடைய கொழுப்புகள் கருகிச் சுறுசுறு வெனறு நாறுகிற புலால்நாறறதத்தினுலும், நீண்ட நெருபபின கொழுந்து கிளரு கிற உயர்ச்சியினுலும, பூதமுதலான கூட்டங்கள் மகவுஞ் சந்தோஷித்துக் கூத்தாடுகிற சபதத்தினுலும, நெருப்புபபொறிகளின மிகுதியினுலும, புகை யினுலும் பலகாய்கள் ஒனறோடொனறு விரோதித்துக்கொள்ளுகிற பெரிய சப்தத்தினுலும சந்திரவதி சுடுகாடெனறு தெரிந்து நிதானித்து அதைக் கொடி தான சுடுகாட்டைப்போய் நெருங்கினுள எ - று. 35

கண்டனளீ தீமமெனக் கருதாதி லுன்னிக்
கடவுளாதங காவலிறறன மகளை வைததுப்
பண்டுவெநது கரிநதகுறைக் கடடை யெலலாம
பலதிசையும விசைநதோடிப பார்தித டுததுக
கொண்டுவநது பிணஙகள்சுடுஞ சுடலை நண்ணிக
கொள்ளியெடுத தோடியனல கூட்டி மூட்டி
மண்டுதழற் கட்டையின்மேன் மகளை வைததாள
வளாநதெரியுங் கனலவிளகக மன்னனை கண்டானை.

இ - ள். அப்படி நெருங்க போய்க கண்டாள். இதுதான சுடுகாடெனறு மனதிலேயெண்ணி அங்கே தெய்வங்களினுடைய காவலுக்குளளாகத தன பிள்ளையை வைததுவிட்டு, முனனே வெகது நீய்ந்து கிடகிற குறைக்கொள் ளிக் கட்டைகளை யெல்லாம பல திகுகுளிலும அதிவேகமாதது லோடியோடிப் பார்தது தெடுதது க்கொண்டுவநது, பினபு பிணங்களைச் சுடுகிற சுடலையினிடத் திலேபோய் அநதச சுடலையில ஒரு கொள்ளிககட்டையை யெடுதது க்கொண டோடிவநது நெருப்பைச் சேர்தது மூனறப்பணணி அப்படிப் பறறி யெரிவ தான நெருப்புகேட்டையினமேலே மகளை வைததாள. அபபோது மூண டெரிகிற நெருப்பு வெளிச்சதத்தினுலே அதை அரிச்சந்திரனுடைய அரசன பார்ததான எ - று. 36

அரவுகடித தரசிளஙகோ விறநதானென்ப
தறியாமல வெகுண்டிறைவ னுரே யிநத
இரவுதனிற பிணஞசுடுவா ரறிவோ மெனனு
வெழுநதிருநது விசைநதோடி யேடி மூடி
தரவுரிய பொருளெனக்குத தாரா தேதீ
தனியேயிப பனியிருளிற சவஙகொ ணர்நது
காவினழற் சுடுவதுனக் கடைவோ வெனனுக்
கால்வீசிக் கான்முளையை யெடுதகித றிநதான.

இ - ள். பாம்பு கடிதததத தனதரசருரிய இளங்குமார மடிந்து போனு னென்பதைத தெரியாமல் அரசனுனவன கோபங்கொண்டு இத்த இராத்திரி யிலேவந்து பிணஞ்சுடுகிறவர்கள் யார? அவர்களை இனனரென்று தெரிவோ மெனறு எழுந்திருந்து அதிவேகமாக விசைந்து ஓடி வந்து எனனடி மூடத

தன்மையானவளே! நீ தருதற்குரிய பொருளை எனக்கு முன்னே கொடுக்காமல் நீ ஒருத்தியாக வந்து இந்தப் பனிக கம்முதலியுடைய இராத்திரியிலே ஒரு பிணத்தைகொண்டுவைத்து எங்களுக்குத தெரியாமல் திருட்டுத்தனமாக கெருப்பைமூட்டிச் சுடுகிறது உனக்குத தகுமோவென்று தன பிள்ளையைக காலாலே தூகித தூரத்தே யெறிந்தான எ - று. 37

எறிநதிடலு முயிரேஙக வேங்கி வேனி
லிடிவிழிநதாற் படிமிசையே யடிசாய்ந தாடி
முறிநதுவிழு மரம்போற்சென் றடிமேல் வீழ்நது
மொழிகுழறி விழியருவி சொரிய வல்லி
அறிநதுமில னிவ்வூரில வழஙகு நீதி
யருவினையே ஞருமிலி யறவும பாவி
மறிநதமகன் றனைச்சுடநான் வநதே னையா
வறியேற்கு பொருளளவோ வழங்க வென்றான்.

இ - ள். அப்படி எறிந்த வுடனே சந்திரவதியானவள் உயிர் சோர்வதாக அழுது, கோடையிடிவிழுந்து, அதனாலே, பூமியிலே அடிவேரற்று அசைதலாகி முறிந்துவிழுகிற மாதத்தப்போற போய் அவன கால்மேல் விழுந்து வாத்தைகள் குழறுதலாய் கணகளிலே அருவிபோல் நீரொழுக ஐயா! இந்த வூரிலே வழங்குவதான நியாயகிரமத்தை எவ்வளவும் நான தெரிக்தேனல்லேன. தீராத பாவஞ்செய்துள்ள நானே ஆருமற்றவள். மிகவும பாவி, இறந்துபோன எனபிள்ளையைச் சுடுதற்கு நானொருத்தியாகவே வந்தேன். ஆதலால், ஐயனே! எளியவளான உமககு கொடுக்க எனனிடத்திலே எப்படிப் பொருளுண்டாயிருககும எனறு சொனனாள எ - று 38

பொருளுடையேன றமருடையே ஞனு மிநதப
புதநிரனைத தோண்மீது வைதது போநதிவ
விருளிடையிற சுடலையிலவந தெய்து வேனு
வெரிநதகுறைக கடடையினி லேறறு வேனு
கெருளுடையா யறமுடையாய் விணையே னீனற
சிறுவனையான சுடகருணை செய்யாய் தெயா
அருளுடையா யாதார மற்றேற குனற
னடியினையே தஞசமென வலறி வீழ்நதாள்.

இ - ள். பொருளுள்ளவளாய் உறவினரையு முடையவளானால், நான இந்தப்பிள்ளையை எனதோளினமேலே சாதத்த தூக்கிகொண்டுவந்து இந்த இருட்டிலே சுடுகாடு வந்துசேருவேனோ? இனனமும எரிந்தவிந்து கிடகின்ற குறைக்கொள்ளிக கட்டைகளை அடுகி அதனமேல பிள்ளையை வைப்பேனோ? இதெல்லாம தெளிந்து கொண்டவரே! தருமத்தெரிந்தவரே! பாவியான நான பெற்ற பிள்ளையைத தகனஞ்செய்வதாக நீர் கிருபைசெயயவேணும், குறையாத இரக்கமுள்ளவரே! யாதொரு ஆதாரமுமில்லாத எனக்கு உம்முடைய

பாதங்களிரண்டுமே ஆதாரமென்றுசொல்லி அரசன் கால்மேலே அலறிக் கொண்டு போய்விழுந்தாள் எ - று. 39

பொன்னனையாய் விடுவிடுயான் புலைய னென்னிற்
புலையனுமல் லேன்புலையற கடிமை கண்டாய்
என்னடிநீ தீண்டுவது தகாது நீதா
னிபபொருட்கி யானுரிய னலேனென் னையாளவோன
சொன்னபணங காலுண்டு கொளளி யாடைத
துண்டமுமொன் றுண்டுதநது சுடுதீ யனபால
அன்னவன்றன படியாக வெனகருத நநத
வாயகரிசி யானளிபபே னறிதி யென்றன.

இ - ள். (அப்படி விழுந்து காலைப்பிடிகிறதைக கண்டு) ஓ இலட்சுமிக கொப்பானவளே! எனகாலை விட்டுவிடு, நான சுடுகாட்டுகருச் சொந்தமான பறையன என்று கொள்வாயாலை, அந்த எஜமானனுன பறையன நானல் லேன; நாலை அந்தப்பறையனுக கடிமையானவன, நீ எனகாலைத தொடுகிற தனக்குததகாது, இந்தப் பொருளுகரு நான சொந்தகார னல்லேன; எனனை அடிமையாகக கொண்டவன சொலலியிருகிற காறபண மூண்டு கொள்ளித் துண்டு வஸதிர மொனறுண்டு; ஆக இவவிரண்டையு நீ கொடுததவிட்டுப் பிரியததுடனே சுட்டுகொள்; அந்த எஜமானுகிய பறையன எனகிடப்படிச் செலவாகக கொடுதத வாய்கரிசியை (வேணுமாலு னுனகருப் பிரியததுடனே நான கொடுகிறேன. (இந்தப்படிதான இவவூர்ச் சுடுகாட்டிலே நடகிற வழக கம்) தெரிந்துகொள்ளென றாசன சொனனன எ - று 40

துஞசியமைந தனையெடுதததுச் சுமநது போநது
சுடுவாசற றிடுகாட்டிற நேரண்மே லேறறிப
பஞசிபடும பாடுபடும பாவி யேற்குப
பணமேமது கொளளிமுறிப பாதி யேது
நெஞசுதளாந தருவினையேன வருநதக கண்டு
நீயிரங்கா யெனவிரநது நிறகுங காலை
வஞசிநிரு மணிமிடறறில வயங்கா நின்ற
மஙகலநாண் கண்டிறைவன் மறிதனுஞ சொல்வான்.

இ - ள். இறந்துபோன புதநிரனைத தூகிச் சுமந்துகொண்டு வந்து சுடுகிறவர்களில்லாமல் சுடுகாடுவரையிலும் தோள்மேலே தாஙகிப் பஞ்சுபடுகிற பாடெல்லாம் பட்டு இனனமும அப்படியே படுவதான பாவியான எனனிடத் தில் எப்படிப் பணமுணடாகும்? கொளளி வஸதிரததுணடு எபபடிக கிடைப்ப தாகும்? மனந்தளர்நது நீரவதில்லாத பாவியான நான வருததபபடுகிறதைக் கண்டு நீரே தயவுசெய்யவேணுமெனறு நலல வாததை சொல்லிகொணடு நிற்கிறபோது அந்தச் சந்திரவதிபினுடைய அழகிதான நிருக்குழந்திலே வினகுகினற நிருமஙகிலிய சூஸதிரததைக கண்டு அரசன பினனுஞசொல்லு கிறன எ - று. 41

நல்லோநல்லை யறச்சமர்த்தி நீயே கண்டே
னன்னுதலா லினைவரினு மிதற்ற சாலம
வல்லோவல்லை விறகுகளுங் களவே செம்பொன்
மங்கலநா ணுன்கழுதகி லிருக்க வேதும்
இல்லையெனச சொல்லுவது சிறறு மேலா
கிதனையெனக் கிவாயென் றியமப வேடர்
பல்லமுயிர் நிலைவாயிற்பட்ட மான்போற
பதைபதைத்துப் பைந்தொடியாள பதறி வீழ்ந்தாள்.

இ - ள். நீ நலலவளே; நல்லவளே; மிகவுஞ் சமர்த்துள்ளவள் நீயே நான் பார்தேன! நல்ல நெற்றியையுடைய பெணகள் எல்லாரிலும இந்திரசால வித்தையில வல்லவளா யிருக்கிறாயென்ற (புகழ்வதுபோ லிகழ்ந்து) நீ அடிக டினை விறகுகள்கூட திருடியே கொண்டுவந்திருகிறாய். சிவந்த பொனனுற் செய்த திருமங்கிலியம் கயிற்றுடனே உனகழுதகி லிருகசசெய்தே ஒனறு மில்லையென்று சொல்லுகிறது சிறிதும பொருந்தாது இந்தத் தாலியை எனக குக கொடுகவேண்டிய பொருளாகக கொடுவெனறு சொல்லவே, வேடர்க ளுடைய அம்புகள்மிகக குறிச்சி வாசலிலே அகப்பட்ட மானைப்போல துடி துடிததுச் சக்கிரவதியானவள் பதறி விழுந்தாள் எ - று. 42

கலி விருத்தம்

வாடி னளடர்ந் தாண்மலர் மாமுகம
கோடி னள்குலை தாளல்ல தாளகொடுங்
கோடி நாளவந்த தென்றுகி லேசமெய்
மூடி னணெடு மூசசெறிந தாளரோ.

இ - ன. உடமபெல்லாம வாடினள்; தளர்ச்சியாயினள; தாமரை மலர் போலும் பெருமை பொருந்திய தனது முகங் கோணுதலானள; பயந்தாள்; வருந்தினள்; கொடிதான கெடுதலிபோது வந்து சேர்ந்ததென்ற தனபத தையே உடம்பு நிரமபமூடுதலானள; பெருமூச்சும விட்டாள எ - று 43

அலைவி லாவரிச் சநதிரற் கல்லது
தொலைவில யாவாகுந தோறறரு மஙகலம
புலையன் காணவும போதுவ தோவெனு
உலையின் மீது மெழுகொத துருகினள்.

இ - ள். எகாலததும் வருந்துதல் கொளளாத அரிச்சந்திர மகாராஜ னுக்கேயல்லாமல் வருந்துதலையுடைய எல்லாருக்கும் காணப்படாத எனது திரு மங்கிலியமானது ஒரு பறையன காணவுமாயிற்றேயென்ற கொல்ல னுலையின மேலிட்ட மெழுகையொப்பா யுருகினள் எ - று. 44

இருள றுங்குண தெந்தைக்கு நல்வரம்
அருளுங் காலத் தரவணிவே ணியான்

திருவு ளஞ்செய்த திவ்விய மென்மொழிப்
பொருளு மிததலம புக்கபின் பொய்ததேதா.

இ - ள். அஞ்ஞான நீங்கின குணதையுடைய எனது தந்தைக்கு நல்ல வாததைக கொடுக்கிறதாலதிலே, பாம்பையணிந்த சடையையுடைய கடவுள் திருவுளக்கொண்டருளின திவ்வியமான இரகசிய வார்தையிலுள்ள அாதத மும இதஞ்ஞருக்கு நான வந்தபினபு பொய்யாயப போயிறஞ்ரே? எ - று. 45

பணிம திசசடைப பாவைபங காளஞா
இனிய வாசக மினிறுடுந தோநததால
புனித ஞரினும பூவளந தோனினும
முனிவ ஞெமுதி யோனென வேஙகினுள்.

இ - ள். குளிராத சநதிரனைச் சடையிலேகொணட பார்வதி சமேதரான கடவுள சொனன கலல வாததையானது இனறேடே முடிதலாயிறது; ஆகையால அந்தப பரிசுததரான சிவனிலும உலகமெலலா மனாத விஷ்ணுவினும விசுவாமிதிர முனிவரோ சிறந்தவராஞரென றழுதாள எ - று. 46

அறபுக காழிய ஞனரிச சநதிபன
விறபப போயின மேனமைக குலதிதாடும
பொற்புப் போமபொறை போநிறை போமென்றன்
கறபுப போவதென னெனறு கலஙகினுள.

இ - ள. இரகதத்துக்கு கடலபோனறவராகிய அரிச்சநதிர மகாராஜன விறக, அதனுலே போன மேனமையுன்ன குலதுடனே என அழகுதான போகும; எனது பொறுமையும போகும, என தியாவும போகும; இவையெல லாம போனாலும எனனுடைய பதிவிரதாத்லே போவதறகு காரணமென்ன வென்று மனம கலஙகினுள எ - று 47

அனைய காலை யரிசநத திரனுந்தன
மனைவி யாமிவ ளெனறு மனஙகொளாத
தனைய மாணடது தனனையுட கொணடுள
நினைவை நீகி மறபபையு நீகினுன.

இ - ள. அந்தவேளையில, அரிசசநதிரமகாராஜனும இவள எமது மனை விபேயயாமென்ற மனதிலேகொணடு தனபுதிர னிறந்துபோனதையு மனத் துளளேகொணடு தனதுளளதுளளே நினைவுபோயப பினபு அந்த நினைவு தப்பினதையும் தேறறிகொணடான எ - று. 48

கள்ள வேகத தரவு கடிக்கநம
வள்ள லோவிநந தானென றுமன்னவன
உளளே நொநது யிாத துயிாத துபபுறம
விளள லாணுரை விமமி மயங்கினுன.

இ - ள். திருட்டுதனததால் வந்த வேகதையுடைய பரம்பு கடிக்க மதி புதிரனை பிரபுவோ செததானெனற தெரிந்து புரசனனவன் மனம் வருந்தி பெருமூச்சு விட்டுவிட்டு வெளியே ஒரு வார்தையுஞ் சொல்லாதவனுதித் தகதித மயகததைகொண்டான எ - று. 49

அனனை யின்றி யருங்கானி லெய்திய
உனனை யோடி யுரகங கடிததலின
மினனையும முனனையும விற்ற வெவவினை
என்னை யெவவண நொநதனை யேநதலே.

இ - ள ஓ புதிரா! உனது தாய உன கூடவராமல அரிதான காட்டுகு ளளே போன உனனை ஓடிவநது பாமபு கடிதததனுலே அபபோது உன தாயையும உனனையும ஒருவருகு விலையாகவிற்ற எனனை எவவிதமாக எணணி கொநதுகொண்டாய எ - று. 50

நந்த நாடு நலமு மிழநதுநீ
எநத மோடுவந திவவணம பட்டனை
மைநதனே யெனறனுற பெற்ற வாழ்வுனக
கிநத வாழ்வள வோவென நிரங்கினை.

இ - ள் ஓ மகனே! நமமுடைய காட்டையும நமமுடைய சுகததையும விட்டு நீயும எஙகளுடனே கூடவநது இவவிதமானுய்; எனனுலே நீ பெறற சுகம் உனகு இநத சுகததளவுதானெனெவண றழுதான எ - று. 51

ஒனறி லாத வுயிரினை யோமபியே
பொனறி லாது புலையனுக காட்படடான
வெனறி வேநதினி மீடகத தகுவனை
என்றி றநதனை யோவென நியமபினன்.

இ - ள். நிலைபெறிலலாத உயிரை வளாதகுகொணடு சாவமாட்டாமல் ஒரு பறையனுக கடிமையாஞை, அபபடி அடிமையான ஜயததையுடைய அரசன இனி நமமை மீடகெகொளள மாட்டுவானெ மாட்டானெனறெணணித தானே நீ இறநதுபோனுயென றுசொனனான எ - று. 52

விற்ற நாளிலென மேனி தழீஇயழப
பற்றி யநதண னீதததுட பாததிருந
திற்றை நாண்மட டிரங்காத வெனவயின
உறற பாவ மொழிநதனை யோவெனனுன.

இ - ள். நான விலைக்கு விறறபோது எனனுடபபை அணைத்துக்கொண டிருந்த வனனைப்பறறி அநதப் பிராமண னிழுததுகொணடு போனதையும் பார்ததுகொண்டிருநதும, இனறையதினம வரையிலும் உனனிடதது லிரகம இல்லாதிருந்த எனனிடததிலே நீ பிறந்தபாவததை இனற நீ தாதுகொண டாயோ வெனனுன எ - று. 53

விலைப்பட் டாய்ப்பட்டும் வெவ்வர வாய்ப்பட்டுத்
தொலைபட்ட டாயனீ தோளிற் கொணர்ந்திட்ட
தலைபட்ட டாய்தமியே னெறியத் தகாத
தலைபட்ட டாயிது வோவிதி யையனே.

இ - ள். நீயோ விலையாஞய; அபபடி விலையாகியும் ஒரு வெவவிதான பாமபின வாயகுளளாக யிறந்தாய; பினபு உனது தாயானவள சாதிக கொணடுவர அவள தோளுகுளளாஞய; இபபோது நான தூகியெறிய அத ஞலே சிதைதலாய் அலைச்சறபடடாய, என அப்பனே! உனகிபபடியா விதி யிருக்கது எ - று. 54

காத லாலுனைக் காணுத தாயையும
ாதெ லாமவினைத தெறறிய வென்னையும
மீதெ லாமர வினவிட மேயநாள
ஏதெ லாமுரைத தாயுரை யேநதலே

இ - ள. அனபிஞலே உனனைகூடவேவநது கணடுகொள்ளாத உன மாதா வையும, இதெலலாஞசெயது இப்போ தெடுதெதிரத எனனையும உனனுடம பெலலாம பாமபினவிட மேறுகிறபோது புதிதா! (நீ அப்போது) எனனென சொற்களெலலாஞ சொனஞய்? அவறறை இபபோது சொலவாயாக எ-று. 55

பிறபபு ணாநதவன றேபிறி தினறியுன
இறபபு ணாநதன மென்னினு மெமமுனோ
சிறப்புஞ செலவமுஞ சோதலிற மீநதவா
றறபபெ ருமபிழை யெனறென றழுஙகினுன்.

இ - ள. உன சனம மிபபடிபபட்டதெனறு தெரிநத அபபோதே வேறு பாடிலலாமல உனது சாவுந தெரிநதோமாஞலும, எங்களுகது முனனோகள பெறறிருந்த சிறபபுஞ செலவமும சோபபதினினறும நீ நினகினபடி மிகவும பெரிதான பாவம பாவமெனறு வருநதினை எ - று 56

வாளின மிகவய மனனா வநதுநின
ருளில வீழுநதழு லினறிநின முயதிருத
தோளி லேறிய சுடலேயி லேவர
வேளின மிகவய வெவவினை யோவெனறுன.

இ - ள. வாள வலியாலுயாநத வெறறிகொணட அரசர்களவநது உன காலிலேவிழுந தழுகிறதிலலாமல உல தாயானவள தன திருததோளின மேலேறறிகொணடு சுடுகாடடுகுவர மனமதனிலும அழகாற சிறநத குமாரா! எந்த வெவவிதமான பாவஞ செயதாயோவென றழுதான எ - று. 57

இனன வாறுரை தேஙகிட வேநதிழை
தன்ன கதறி னுணாசசி தழைதகிட
மனன னேயிவ னெனறு மநிதநவன
பொனன டிதனுனை பூணடழு தோதுவாள்.

இ - ள். இத்தப்படிசொல்லி அரசனழும்போது சத்தியவதியானவள் தன் மனத்திலே தெளிவு தோனற நமதரசனே இவரென்று அணிக்து அவனரச னுடைய அழகிய பாதங்க ளிரண்டையும் பிடித்துகொண்டழுது சொல்லு கிறாள் எ - று. 58

கொதிததெ முாது படாகுடி கொண்டுளங்
கதிதத துன்வயிற் கண்டன னுததம
விதிதத தல்லது வேறணு காதென
மதிததி ருநுதல வல்லிவி ளமபினாள்.

இ - ள். பொங்குதலாய்த தனபமே குடிகொண்டு உமது மனதிலே அதிகமான படியை உமதிடதிலேதான கணடேன. ஓ புருஷோததமரே! யார்க்காலும இலபிதபடியேயலலால் வேறே ஒன்றும் வாராதென்று பாதிச்சந்திரனபோலும திருநெற்றியையுடைய சந்திரவதி சொனனாள் எ-று.

தீமை செய்த துனகருஞ சிறுவறகும
வாய்மை தானது மண்ணுககும விண்ணுககும
தூய்மை யேயினி யெனறு துணிநதனன
நீமே யங்கல றததை நினையெனறாள.

இ - ள். பாவங்களைச செயதிருநதது உமகரும பினாகளும் மெய் யானதே; அத்தபபாவம இந்த மணணுலகதுகரும விணணுலகதுகரும இனி னமையாகவே முடியுமென்று நான துணிவுகொணடேன, நீர இனி மயங்க வேணடாம. உமது சுதாமததை யெணணிகொளளுமென்று சொன னாள் எ - று 60

தோகை கேளபுலி யறகுத தொழுபபனை
ஆகை யான்மற றவனபணி நீநதவன
ாகை யானிழந தாறறவ றெய்திடும
போகை நன்று பொருடரு கறகென்ாள.

இ - ள். பெணணே! கேட்பாயாக, இத்தச் சுடுகாட்டுக் குரிய பறைய னாகு தான அடிமையாதலாலே அவன உததரவைக கடநது அவன பொருளை தான வாஙகாமல விட்டால நீதிகரு வழுவுதலாகும நீ பொருள் கொடுபபதற் காக இவவிடம விடடுப் போகிறதே நலல காரியமென்று சொனனாள எ - று.

உன்னை யாளு மறையவற குற்றிது
சொன்ன காலந தினைநதத தூசொடு
பொன்னை வாஙகிய னிததுனி புதநிரன்
றனனை நீசுடத தககது னகனெனாள.

இ - ள். உனனை அடிமையாகக கொணடாளுகிற பிராமணனிடதிற்குப் போய் இத்தப் பொருள் கொடுகரவேணடியபடியே நீ சொனனபோது, அத்தப்

பிராமணன் கொடுத்தால் அத்தக் கொள்ளி வஸ்திரத்துடனே பணமும் வாங்கி வந்து கொடுத்து உன புதல்வனே நீ தகனஞ் செய்துகொள்ளத்தகு முறைகென்று பின்னுஞ் சொன்னனை எ - று. 62

அரக்க னச்சிவப் புற்றவ ழறகணன்
இரக்க மறபமு மில்லவ னிபபொருள்
தரக்க ருதலின் றநதிடற காணபனென்
றுரைதது வல்லி மகனிவைத தோடினளை.

இ - ள். அரகைபோற் சிவப்புப் பொருந்திய கெருப்புக் கண்களை புடையவனை; கொஞ்சமேனு மிரக்கமில்லாதவனை; இத்தப பணத கொடுகைச் சமமதியானை; ஒருவேளை தருவானே எப்படியோ கண்டறிகிறேனென்று சந்திரவதியானவள் மகனை அங்கு வைதது விட்டோடினள் எ - று. 63

மேற்படி வேறு

மங்கைகடி தேகிலுட மைநதன் முகநோககி
அஙகைதொட நாணிமன மஞசியய னின்றே
கஙகைவள நாடனிரு கண்களுழி சிநத
வெங்கய நுகர்நதவிள வின்கனியை யொததான்.

இ - ள். அப்படிச் சந்திரவதி விரைந் தோடுமபோது மகன முகத்தைப் பார்த்து தனதழகிய கையாலே தொடுதற்குக் கூசி மனதிலே பயகொண்டு பகைதலே கினறுகொண்டு கஙகைவள நாட்டையுடைய அரசன தன திரண்டு கண்களிலும் கானயாறுபோல நீரொழுக வெவவிதான யானையுண்ட விளாங்கனியை யொப்பாயினன எ - று. 64

மன்னவன் வருநதியுற மாமயிலே யன்னள்
துனனவரி தாயசுடு காடது கடநதே
என்னவினை யினனமவரு மெனபது கருததாய்
மினனுமணி நீளபுரிசை வீதியிடை புகனாள.

இ - ள். அப்படி அரசன வருந்திகொண்டிருகை, பெரிய மயிலேயொப்பான சந்திரவதியானவள் நெருங்குதறகரிதான சுடுகாடடைக கடந்து போய் இனனம் எனன பாவச் செய்கைகள வரகூடுமோவென்று கருததுளளளாகி மினனுகினற இரதனஙகள் பதிதத்துள்ள மதில் சூழ்நத வீதிகளுள்ளே போயினள் எ - று. 65

கிள்ளைமொழி யம்மறுகு கிட்டுவதன் முன்னே
வளளையொலி மாடலிறை காசிநகா மனனன்
பிள்ளையை யெடுததயல் பெயர்நதுயிர் செகுதலே
களளர்சிலர் நல்லணி கவர்நதுகொடு போனர்.

இ - ள். கிளிபோலும் வசனத்தையுடைய சந்திரவதி போகுதறகு முன்னே மங்கலவள்ளை ஒலிப்பதான காசி பட்டணதிறகு அரசனன

னுடைய பிள்ளையை யெடுத்துக்கொண்டு தூரத்தேவந்து அந்தப் பிள்ளை யுயிரை வதைசெய்து சில கள்ளர்கள் அப்பிள்ளைமேலுள்ள நல்ல ஆபரணங்களை யெல்லாம் திருடிக்கொண்டு போயினார்கள் எ - று. 66

அம்மதலை யைதிதரு வகதினிடை காணு
இம்மதலை யார்மதலை யெனனவல மநதாள
எம்மதலை யைக்கண மெறிநததுகொ லென்னுக
தமமதலை மெய்க்குறி தணிததெரித லுற்றாள்.

இ - ள். இவ்வாறு செல்கிற சந்திரவதியானவள் அந்த அரசன் பிள்ளையை அவனீதியிலே கண்டு இந்தப் பிள்ளை யாருடைய பிள்ளையென்று நினைத்ததனாய் எங்கள் பிள்ளையை அங்குள்ள பூதகணங்கள் கொண்டுவந்து இங்கே போட்டுவிட்டனவோவென்று தங்கள் பிள்ளையி னுடம்பிலுள்ள அடையாளங்களைப் பார்க்கலாயினாள் எ - று. 67

விடிநதிடு முனநநகரி காவலர் விரைநதே
இடிந்தமதி லேறியு மிழிநதுமறு குற்று
மடிநதகுழ விக்கருகு கண்டுமட மாதைக்
கடிநதனர் கொணர்ந்துயிர் கவர்நததிவ ளென்றே.

இ - ன். அப்போது விடிகிறதற்கு முன்னே, அந்தப் பட்டணத்தைக் காக்கிற தலையாரிகள் அதிக விரைவிலே வந்து கள்ளராலே இடிந்துபோன மதில்வழியே யேறிவந்தும பின பிறகுமும பினபு வீதியிலேவந்து செத்துக் கிடக்கிற பிள்ளைகளைச் சமீபமாக வந்து கண்டு (அநத நினற யாதுந் தெரியாமல் மயங்குகிற) சந்திரவதியை, இந்தப் பிள்ளையைக கொண்டுவந்து இதனுயிரை வதைததவ ளிவளதானென்று அடிததாகள் எ - று 68

பதைததிடு கினத்திதாடு பசுங்குழவி தன்னை
வதைத்ததிவ ளாமென மலாகுழல பிடிதது
விதைததலின விழுநதென விழிகளை றெறிக்க
உதைததன ரடிததன ரொடிததனர்க ளென்பை.

இ - ள். அப்படித அடிதது அடிப்பாகிற கோபதுடனே அந்தப் பச்சிளம் பிள்ளையைக கொன்றது இவளேதானென்று அவளுடைய பூவையணிகிற கூந்தலைப் பிடிதது கொண்டு விதைகிறபோது சிந்துகிற விதைகளைப்போல் கண்களிலே நெருப்புப்பொறிகள சிநத உதைததார்கள்; அடிததார்கள்; அவளை லும் பையு மொடிததார்கள் எ - று. 69

சென்றவர்கள் சென்றவர்கள் சேரவட ரக்கண்
டன்றவர்க ளிற்சிலர் விலகியக லப்போம
என்றுதல மேதுகுல மேதுகிறு சேயைக்
கொன்றபரி சேதரிவை கூறெனவு ரைத்தார்.

இ - ள். வீதியிலே பார்த்துக்கொண்டு போகிறவர்களும், பார்க்க வருகிறவர்களும் கூட வருத்தப்படுகிறதைக் கண்டு அப்போது அவாகளிலே சிலா சிலரை விலக்கி, நீங்கள் தூரப் போங்களென்று சொலலிச் சந்திரவதியைப் பாதது உன் ஊரேது? உன குலம யாது? இந்தச் சிறுபிள்ளையை கொனறதென்ன காரணம? பெண்ணே! நீ உள்ளது சொல்லென்று கேட்டாாகள் எ - று 70

தேவருண மக்கிலே செகுததிலென னிற்றுன்
ஆவதிலே நமமொழியை யாருறுதி கொளவார்
நோவதிலு நமமகவி ஞெதகவி ஞலும
சாவதினி தென்பது மனததிடை தரிதகாள்.

இ - ள். நான கொனறிலே னென்று சொனனல, தெய்வகடாகூம் இப்போது நமககில்லா திருகிறது. ஆகையால, நாம் சொலலுகிற மெய் வாாத்தையை யாதான நமபுகிறவாகள? இப்போ இவர்களாலே வருததப்படுகிற திலும நமது புததிர னிறநதபோன அனபததை யனுபவிகிறதைக காட்டிலும இனி இறநதுபோகிறதே கல்லதென்று தனமனததிலே திடபபடுதிகொணடாள எ - று. 71

மெய்யுரைசெ யிறபொயென மேவியது வீணும
ஐயமி தில்லையத ஞறபுரையி லாத
பொய்யுரையு மெய்யொடு பொருநதுமென நாடித
தையலவ ரோடிது தீணபபகர லுற்றுள்.

இ - ள். மெய்வார்தததையை நாம சொனனேமாலல, அது பொய்யென்று தோற்றி, அந்த மெய் பயனில்லாது போம இதிலெலவளவுஞ் சநதேகமில்லை. அதஞலே குறறமிலலாத பொய்வாாதததை மெயயுடனே சேர்வதாகுமென ரூலோசிததுச் சந்திரவதியானவள தனனை விஞவின அவாகளுடனே இந்த வாாதததையைச் சொல்லத துணிநதாள எ - று. 72

ஒனறினிது கேண்மினுல கததினி லிரகக்த
தன்றியுயிா கொனறுழ லாககியறி யீரோ
இன்றுயிரி ழநதமக வெனகையி லிருகக்க
கொன்றதிலே யெனனவல ஞெகொடிய ளெனறுள.

இ - ள். நான ஒரு வாாதததை சொல்லுகிறேன, எலலோரும கணருய்க் கேளுகள. நான பூவுலகில இரகக்மெனப திலலாதவளாய உயிர்களைக கொனறு திரிகிற இராட்சசி யெனபதை நீங்கள் தெரிக்து கொணடிருக்கிறீாகளோ? இப்போ துயிர்போனபிள்ளை என கையினமே லிருக்கச்செய்தே நான கொனறிலே னென்று சொலலமாடடுவேனோ? நாஞ கொடுந்தொழில செய்கிறவளென்று சொன்னுள் எ - று. 73

ஆயின்விடன் மின்னென வடித்தணி கயிற்றுல
சாயுமிரு கைததுணை பிணிததவி சவததை

வேயும்விழை தோளின்மிசை யேற்றிவிறன் மன்னன்
வாயிறணி நாடிமயி லேக்கொடு நடந்தார்.

இ - ள். அப்படியானால், இவளை விட்டுவிடாதீர்களென்று அடித்து அழுகின தான கயிற்றினுலே கீண்டு தொங்குகின்ற இரண்டு கைகளையுங் கட்டிச் செத்த பிணத்தை மூங்கிலும வேண்டுவதான தோளினமேலேறறி வெறறிகொண்ட காசிராஜனுடைய அரணமனை வாசலைத தேடிச் சந்திரவதியை யிழுததுக கொண்டு போனார்கள எ - று 74

கைகொடுச வதனினிரு கால்களை யணைதது
மெய்கொடுசு மநதடி விநாபபுற மிதிததுப
பெய்கொடுநி ணஙகுறுதி பினனுமுனு மொய்க்க
மொய்குழலவ ணஙகிடை முறிநதிட நடநதாள.

இ - ள். தனது கையிலே கொண்டு பிணதனினுடைய இரண்டு கால்களை யும அணைதது தனதடமபினுலே சுமந்துகொண்டு கால்களு நசுங்க மிதித் தனறி ஒழுகுகின்ற கொடுமையான நிணமும இரதமும பின புறததிலு முன புறத்திலும வழிந் தொழுகுமபடியாய் நெருகின கூநதலையுடைய சந்திரவதி தனதிடை ஒடிவதாக அநதத தலையாரிகள பினனே சென்றாள் எ - று. 75

குறிக்கதிசி னததொடு கொதிததவர டிகதத
தெறிதததகுரு திததுளி திசைததிசையின மொய்க்கப
பிறிதத்திருக யிற்றிடை பிடிதததுவர நாய்மேல
வெறித்தடா மாணென வெருண்டுமு னடநதாள்.

இ - ள். அவள் கொனறதைகளருகி அதிக கோபததுடனே பொங்குத லாகி அநதத தலையாரிகள அடிகின்றதினுலே தெறிகின்ற இரதத பிநதுகள் எந்த இடங்களிலு நிரமபுதலாகப் பிரிவு செய்து இரு பகலதிலுங கட்டின கயிற்றைப் பற்றிகொண்டு வருமபோது, நாபகள் வெறிகொண்டு கீறி மேலே விழ, அஞ்சுகிற மானபபோற பயந்து நடநதாள எ - று. 76

வேலைநகர் காவலரும் வேதமுனி வறகன
முலைவயல் சூழ்பதி யளிததமட மாதுப்
காலைமூ சஙகுளிறு வாயில்கள் கடநதே
மாலைமுடி மனன னுறை மண்டப மணைநதா.

இ - ள். கடலபோற நிறைந்த அகநப பட்டணதததைக காக்கிற தலையாரி களும், ஒரு வேதப்பிராமணனுகு கருமபாலைகளும வயலகளுஞ் சூழ்வதான தமதூரைக கொடுதத யௌவனமுளள சநதிரவதியும் விடியறகாலதது முரசு சப்பிப்பதான கோட்டைவாயிலகளெல்லாங் கடநதுபோய மாலையணிந்த கிரீ டாதிபதியான அரசனிருகிற சபாமணடபதததுக்குள்ளே போனார்கள் எ-று. 77

அத்தல மணைந்தவ ருளக்கொடியர் மன்னைக்
கைத்தல மெடுததிரு கழற்றொழுது நின்றார்

மெய்த்தவ முயனறமணி வேயனைய தோண்மேல்
வைததபிண முங்கொடு மடக்கொடியு நின்ரூள்.

இ - ள். அந்தச் சபாமண்டபததி னருகே போனவரிலே அப்பொல்லாத தலையாரிகளை அரசனேநோகி, இரண்டு கைகளையுகொண்டு அவனிரண்டு கால களையும் வணங்கி நினரூர்கள். மெய்யான தவங்களை வேண்டிச் செய்வதான அழகிய மூகதிலையொதத தோளினமேலே வைதத பிளளைப் பிணதததையுந் தாங்கிகொண்டு சந்திரவதியு நினரூள எ - று. 78

நினறளவின மனனனு நிகழ்நதபிழை யெங்கொல
எனறதி சயிதது ஃஃ திறகென வுரைகக
மனறலகமழ் கோதைபிணம வைததன ணிலததில
கொனறபரி செநதநெறி கூறிடுமி னென்ரூன.

இ - ன அபபடி நினறபோது, அரசனனவன இவளாலே உண்டான குறறம யாதென றதிசயிதது இந்தப் பிணததை யிறகிவையெனறு சொல லலே மணம பரிமளிககினற கூநதலேயுடைய சந்திரவதி பிணததைக கீழே யிறகி வைததாள. வைததபினபு காசிராஜன, இவளிந்தப் பிளளையைக கொனற தெவவிதம சொலலுகளெனறு கேட்டான எ - று. 79

எனறிறையு ரைததிட விறைஞசியவர் மனனு
இனறிரவு நினமகவை வநதிவ ளெடுதது
மனறணி நெடுநகதருவில வைததுடல பிளநது
கொனறபடி கண்டுகொடு வநதனமு னெனரூர்.

இ - ள எனறு காசிராஜன கேட்டபோது, அநத தலையாரிகள வணங்கி அரசனே! இனறிராததிரி உமமுடைய பிளளைய இநத இராகூசி வநதெடுத துக கொணடுபோய நிரமலிய அலஙகாரதததையுடைய இராஜவீதியில வைதது உடமபைப பிளநது கொனற படியைக கணடு பிடிதது கொணடு உமகமு முனனே வநதோமெனறு சொனனாகள எ - று. 80

அநதமொழி செவனவரை யஙகையி னமைதது
வநதபடி யாவுமிவண வலலியுரை யெனன
சநதிரம திதிதிரிவை தனனடியை நோககிச
செநதுவாம லாகமுமுத வாய்மலர் திறநதாள.

இ - ன அநத வாததை சொனன தலையாரிகளோத தன கையாலே அடங் கசசொலலி ஓ அமமே! நீ வநத காரியமெலலாம இவவிடததிலே சொலலெனறு கேடக, சந்திரவதியானவள தன பாதததைப பாததகொணடு சிவநத பவ ளம்போலவுங குமுதமலாபோலவும உளள தன வாயைத திறநது சொலல லானாள எ - று. 81

செய்யமக வினனுயிர் செகுதததபடி கண்டாய்
கையினிலெ டுதததோ சவதததையெதிர் கண்டாய்

மெய்யிடைபு லால்வெறி விரிந்தமுடை கண்டாய்
ஐயமிலை யானுமொ ராசக்கியறி யென்றுள்.

இ - ள். ஒ அரசனே! இந்தச் செவலிதான பிள்ளையினுயிரைக் கொன்ற படியையும நீரே கணடீர். என கையி லெடுத்துக்கொண்டு வந்ததான ஒரு பிணதையும உமகரு முனனே கண்டீர. எனனுடம்பிலே புலால்நாற்றம் விரிக திருகிறபடியையுங கணடீர். இனி சந்தேகிக்கத தகதில்லை. நானும் இராகூசி களி லொருதனியெனறு தெரிந்துகொள்ளுமெனறு சொனனாள் எ - று. 82

என்றுநர வன்றசைக ளுண்டிட லெடுதனதென்
வென்றிவடி- வேலிறைவ நின்னகரின் மேவி
இனறிரவி னினமக விளைநதசை விரும்பித
தின்றிடநி னேததுயிர் செகுதததுள தெனறாள.

இ - ன். எபபோதும் நான மனிதருடைய வலிய மாமிசங்களையே சாப் பிட்டு என சரீரததை வளாதேன; வெறறிபொருந்தின கூரிய வேலையுடைய அரசனே! இனறு உம்முடைய ஊரகுளளே வந்து இராதனிரியிலே உமத பிளளையி னிளையான மாமிசதததை தினன ஆசைகொணடு இந்தப் பிள்ளை யினுயிரை கொனறேன. இதுவே மெய்யானதெனறு பினனுஞ சொனனாள் எ - று. 83

மடக்கொடி யுரைகளவி தமன்னவ னுரைப்பான்
அடகமும மொடுகமும மாகியல ளெனனுமம
இடாப்பல விவடகிவ ரிழைதததமை நமகருச
சுடசசுட வுரைகருமிவள சொனனமொழி யென்றான.

இ - ள். இவவாறு சந்திரவதி சொலலகேட்டு அரசன சொலலுகிறான. இந்த அமமைபினுடைய மன அடகமும மைகாலகளிலெடுகமும இராடசசி யலலவெனறு சொலலுகினறன. இநதப பெணணணங்குகரு பலரும பல தானபங்கள் செயதவைகளுமுடி. அவைகளெலலாம நமகருத தெரிவதாகச் சுடச்சுடச் சொலலுகினறது, இநத அமமைசொனன வாததை யெனறான எ - று. 84

உயிரகொலை புரிநதவா முகக்குறி யுரைகரும
கையிற்குறி யுரைகருமிரு கடகுறி யுரைகரும
குயிறகுரன மடநதையிவள கொனறகுறி யுண்டென்
றயிரபபிலை யெனககென வமைசசரொடு மைததான.

இ - ள். சீவனதை செய்தவாகள் முகரகுறியே (வதைசெய்ததை) தெரி யச்சொலலும், இனனும வதை செயதவாகளுடைய கையிலுளள குறியுஞ் சொல்லும, இரணடு கண்களிலுள்ள குறியுஞ சொலலும். குயில் போலுக் தொனியையுடைய பெணணாகிய இந்த அமமைகொனற குறியுண்டெனறு எனகருச சந்தேகிதததற கிடமிலலையெனறு மகதிரிகளுடனே பினனுஞ்சொன னான் எ - று. 85

வள்ளலிவை கூறிடலும் வந்தவர்கண் மன்னு
பிள்ளையை யெடுத்தவடி யினபிறகு சென்று
கள்ளியிவள் கொன்றபடி கண்டுகொடு வருதேம
உள்ளதல் லில்லதை யுரைக்கவிதி யுண்டோ.

இ - ள். அப்படி அரசனவன சொலலுமபோது, அவளைகொணடு வந்தவர்கள அரசனே! பிள்ளையை யெடுத்துகொணடுவந்த காறசுவட்டின பினனேபோய் திருடியான இவள கொனற படியையுங கணடு இவளைப பறறிகொணடுவந்தோம. இது உளளபடியே அலலாம லிலலாததைச் சொலல கியாயமுணடோ? எ - று. 86

உன்னுரை தனக்கொரெதி ருதகாமு முண்டோ
என்னுரை செயதகுவ தெமபெருமை வென்றே
மன்னுரை கடறபுலி வளாகமிசை வாழும்
இன்னுயி ரிறகுமிவ டன்னைவிடி லெனனரா.

இ - ள். உமமுடைய சொல்லுகு மறுமொழிபுங்கூட நாஙகள சொல்லதறகுணடோ? எமதரசனே! இனிச் சொலலதறகு யாதிருகினற தெனறு பினனும, நிலைபெறற இவளை விட்டுவிடில், நுரைகளை பொருதின கடல்சூழ்ந்த பூமணடலதிலே வாழுகினற இனிய உயிரகளெல்லாம அழிந்து போகும எனறஞ சொனனாகள எ - று 87

அன்னவை யுரைதவரை மன்னவ னமைததே
என்னைபல பேசுவதி லேமழையடி தாழை
பினனையடி சென்றதுள தோபிறிதெ னகணண
டிநநொடியில வந்திடு மெனசசிலரை விடடான.

இ - ள. அவவாறதறகள சொனன தலையாரிகளை அரசன அமரச சொலலி இனிய பலவுஞ சொனனதிலேல பயனுணடாமலில. (பிள்ளையைக கொணடுபோன வழியில) இநதப பிணமகாலகள சென்றிருகினறனவோ? பினனும வேறறோரகாலகளு சென்றனவுணடோவெனறு தெரிகது, இநதக கணபோதிலே வாருஙகளெனறு சிலரை அனுபபினன எ - று.

பிறிது - பின்னையடி சென்றதுளதோ வெனக கூட்டுக. 88

போறறடி பணிந்தவர்கள போய்மறுகி னூடே
காறறடி சிதைகருமனா கண்டிடுது மெனறே
மாறறடியி லாற்றிய வல்லியடி வைபபின
வேற்றடிகள பாத்தவா விரைநதுநெறி சென்றரா.

இ - ள. எலலாரும வணஙகத்தகக அரசனடியை வணஙகிகொணடு சிலர்கள அநத வீதிவழியே சென்று காற்றினாலே காறசுவடி கலையுமுனனே தெரிவோமெனறு, தலையாரிகளுடைய மாறறலடித்த அடிபபட்டுத தாஙகமாட்டா

திருக்கின்ற சந்திரவதியினுடைய கால்கள் சென்ற நிலத்திலே வேறான சில காற்சுவடுகளோவென்று அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டு, விரைவிலே சந்திரவதி வந்தவழியைக் குறித்துப் போனார்கள் எ - று. 89

அங்கவர்கள் வந்திடுமு னததெரு வகததுக்
கங்கருகு மன்னல்விளை கன்னபுரி மனனன்
மங்கையடி யேயெழுதி மற்றையடி யெலலாம
அங்கைகொடு தீவிமுனி கௌசிக னழித்தான்.

இ - ள். அங்கே அந்தச் சிலர்கள் வருவதற்கு முன்னே அந்தத் தெருவிலே தினைப்புனத்தருகே கருமபுரி விளைவதான கன்னெஞ்சி நாட்டரசன் பெற்ற சந்திரவதி காலடிகளையே விசுவாமித்திரமுனிவர் பதியச் செய்து, மற்றைக் காற்சுவடுகளோ யெலலாந் தமதழகிய கையாலே தடவிக் கலைத்து அழித்து விட்டார் எ - று 90

எந்தவடி வந்தவென வெண்ணியவ னண்ணி
அந்தவடி யினசுவ டமைபபரீ வருகண்
டிந்தவடி யேமுழுது மியாவாகளு மிங்கே
வந்தவடி யிலலையென மனனனுழை வந்தார.

இ - ன். எத்தகைகாலடிகள் இங்கே நடந்து வந்தவை யென்று ஆலோசித்துக் கொண்டுகொண்டு அந்த சந்திரவதியினுடைய காலடிகள் அழுந்தி யிருக்கிற வடிகளை எலலாருங்கண்டு, எல்லாம இத்தப் பெண்ணடிச் சுவடுகளேயல்லாமல் ஒருவரு மிவளிடத்தே நடந்துவந்த சுவடுகளிலலையென்று சொலல அரசனிடத்திற்கு வந்தார்கள எ - று. 91

உறறடிவ ணங்கியவிர் முறகலை யொதுக்கிச
சுறறடிகள பறபல தொடாந்துநனி சென்றோம
அறறடியி னிகழ்கொடிய களளியடி யலலால
மறறடிக ளிலலையென மன்னனுடு ரைததார.

இ - ள். அப்படிவந்து அரசன காலடிகள் வணங்கி அத்தச்சிலர் தாமுற்றதிருக்கிற முன் வஸதிரததை ஒதுங்க அமைவதாகச் சூழ்ந்துகொண்டு பலபல காலடிகளை மிகவுந்தொடாந்து பிடித்துப போயினோம. அவவகைக காறசுவடுகளில இத்தத்திருடி காறசுவடுகளேயலலாமல வேறு காற்சுவடுகளில்லையென்று அரசனுடனே சொனனார்கள எ - று. 92

வளளலும வருந்திமிக மங்கைமுக நோகஙி
உளளதுரை செய்கென வுரைததிட மறிததும
கள்ளியெனை யல்லதிலை யெனறுகழ றுகேட
டள்ளலவய னுட்டரச னெநதகம் வியநதான்.

இ - ள். அப்போது அந்த அரசனவன மிகவு நொந்துகொண்டு சந்திரவதி முகத்தைப்பாரத்து உளளதை நீ சொலலக்கடவையென்றுகூறப் பினனும்

என்னையல்லாமல வேறே திருடி யொருவரு மில்லையென்று சந்திரவதி சொல்லக்கேட்டு, சேருளள வயலசூழ்ந்த காட்டையுடைய காசிராஜன மனமொத்து அதிசயங் கொண்டான் எ - று. 93

கோலலவிவள் வல்லவளு மல்லள்கொலே செய்தாள
அல்லளெனி லஙகொருவா வருதவடி யிலலே
தொல்லேவினை யெவவகை தொடர்ந்ததறி தக்க
தில்லேயென மைநதனி லிவடகுருகி நினறான்.

இ - ள். இந்த அமமை கொல்லலல்லளள்ளள; கொலேசெய்தவ ளிவளல்லவெனறு கொள்வோமாஞல, அகடே வேறெயாருவர் நடத்து சென்ற காற்சுவடுகளில்லே, பழைய பாபசமபநதம எவவிதமாகவோவந்து கோரிட்டிருக்கிறது; நமமா லறியததகாதா யிலலேயென்று தனபிளளக கிரங்குகிறதிலு மதிகமாகச் சந்திரவதிகடே மிகவு மனமுருஞ்ஞன எ - று. 94

முன்னேவிதி யாலுமவினை முற்றுமத ஞலும
என்னேயிவ டனனேவிட லெனபது நினேநதே
கனனலசெறி காசிபதி கனனபுரி மனனன்
மினனேவதை செய்வது விருமபியொரு மிததான்.

இ - ள். பூர்வகருமம தான முடியுமட வகையேமுடியும; அதஞலே இத்தப் பெண்ணே எப்படி விட்டுவிடுகிறதென்று நினேதது கருமபுரள் விரூவதான காசிராஜன, கனஞேசி காட்டரசன மகளைக் கொலே செயவதற்கு வேணடி மனது சம்மதமாஞன எ - று. 95

அவ்வண நினேநதிடலு மவவளவு தனனில்
செவ்வணவ யிறகுரிசி றீவினேக ளெல்லாம
இவவணம கன்றிடு மெனுஙகுறி விளஙக
மைவவணவ யஙகிருண் மறைநதது விடிநதே.

இ - ள். அப்படி அவன ஆலோசிகருமபோது அத்தச் சமையதிலே சிவந்த நிறதையுடைய வேலாயுததைகொண்ட அரிச்சநதிர மகாராஜனுடைய பாபகருமஙகளெலலாம இப்படியே கழிந்து போகுமென்னுங குறி தோனற மைபோலுகதாயிருகிற இருள கழிநது விடிதலாயிறறு எ - று. 96

தங்குலம டநதைபடு சஞசல முணர்நதே
மங்குலெழு வெண்சசி மழுங்கியொளி மாயக
கங்குன்மக ளிநதனினே கண்டகல வோட
வெஙகுலநெ டுங்கதிர் வெகுண்டன வெழுந்தான்.

இ - ள். தனது குலததுப்பெண படுகிற சஞ்சலங்களெல்லாந் தெளிந்து மேகததிலே தோனறுகிற வெளளிய சந்திரனைவன ஒளிமழுங்கி மறையவம, அர்த்தராத்திரியான பெண் இந்தப் பாபகருமததைக் கண்டு தூரவோடிப்போகு

வம் வெப்பமான அரிச்சந்திரன் குலத்துச் சூரியன் கோபங்கொண்டதுபோலுதயமாயினன எ - று. 97

காதலிபி டிததநெறி கண்டெமது கறபின்
போதமிது வெனறுபுரு டாக்கெதிர் குலாவும
மாதர்முக மென்னவய லுநதடமு மறறும
ஆதபன்மு கத்தெதி ரலர்நதவர விநதம.

இ - ள். எல்லாரும விரும்பதத்தக (நன்மார்க்கத்தையுடைய சந்திரவதி கொண்ட) கொள்கையைப் பார்த்து எங்களுடைய கறபினுக்குள்ள ஞானமித தனமையதென்று புருஷர்களுக்கு முனனே கொண்டாடதத்தக பெண்கள் முகங்கள்போல வயல்களிலும் குளங்களிலும மறற இடங்களிலும சூரியோதயத்துக்குமுனனே தாமரைமலர்கள விகசிதமாயின எ - று. 98

கலி நிலைத்துறை

விடிநத காலையில் வேறொரு திறம்புறங் காணுன
மடிநத மைநதனை யெடுமென மனையிடைப் போக்கி
முடிநத தீவினைப பயதனினு முதிரவினை யாணும்
கடிநதி டுமபடி கருதினன காசியர் கோமான.

இ - ள். அப்படி விடிந்தபோது வேறொருவகையும் பிரசித்தமாகக் காணுதவனுகி இறந்த பிள்ளையைக் கொணடுபோங்களென்று தனது அரண்மனைக்குள்ளே போகவிட்டு, அப்போது முடிவான கொலைப்பாவ பலதனினும், மேனமேலாக விசுவாமித்திரர் செய்கிற செய்கைகளினுலும் சந்திரவதியை வதைசெய்யும்படி காசிநகரத்தாருகுகாசன ஆலோசிதத்தான எ - று. 99

சோரா மறறய லுண்டெனிற சோதிதது வந்திந்
நேர மியாவரு முரைததில ரவரவா நினைவை
யார றிநதவ ரிவடனை வதைப்பதற் கழைதது
வீர வாகுவைக கொணர்கெனத் தூதரை விடுத்தான.

இ - ள். கள்ளாகள் வேறே இனனமுண்டெனறால பரிசோதனை செய்து வந்து இத்தச்சமையத்தில ஒருவரும வந்து சொல்லுகினறிலர். ஆனாலும், அவ்வவர் நினைவை யாராலே அறிந்துகொள்ளலாகும? ஆகையால் இந்தப் பெண்ணைக் கொலைசெய்வதறகு வீரவாகுவைக்கூவிக கூட்டிவாருங்க வெனறு தூதரை அனுப்பினன எ - று. 100

விரைவி னெடிசசென் றவன்புலச் சேரியின் மேவி
அரசர் கோனுனை யருளிபபா டெனவுரைத தழைக்கச்
சுரைகொள் வெள்ளைவாய் சிவந்தகட கருநிறச சுடர்வாட்
கரதலத்தொடுங் கடிதுவந் தரசனைக் கண்டான.

இ - ள். உடனே தூதர்கள் அதிசீகிரததில் ஒடிப்போய் அந்த வீர வாகு இருக்கிற பறைச்சேரிகளுள்ளே நுழைந்து, நமதிராஜாதிராஜன உனனை வரும்படி உதாரவு செய்தருள லாயிறதெனறு சொலலிக கூபபிடச் செய்தே, சுரை விதைபோல வெள்ளைப் பற்களைகொணட வாயும, ஈவந்த கணகளும கறுத்த வுடமபும், ஒளிபொருந்தின வாளாயுதத்தைக்கொணட கையுமாக விரைவிலே வநது அரசனைக கணடுகொணடான எ - று. 101

தூர நின்றுவாய் புதைததுள மலைநதுதூ சொடுகுகிப்
பார மேனியைச சுருகுகிவீழ்ந தரசனைப பணிநதிந
நேர நாயினேன் றன்னையென் னினைநதவா றெனறுன்
வீர வாகுவை நோக்கியவ வேநதாகோ னுரைபபான்.

இ - ள். தூரததே நினறுகொண்டு வாயை மூடி மன நடுஙகி வஸதிரததை ஒடுக்கிப் பெரிய வுடம்பை சுருகுகமாகுகொணடு கீழே விழுந்து அரசனை வணங்கின பினபு சுவாமி! இந்த வேளையிலேயே நாயேனை நினைத தழைத்தது யாது காரணமெனறு கேட்டான. அபபடிக கேட்ட வீரவாகுவைப பாரத்து அந்த ராஜாதிராஜன சொலலுகிறான எ - று. 102

துட்டி யாமிவள குழவியைத துணிததன ளென்னுத
திடடி யாறகண்டே மெனசசில ரிரிவையைப் பிடிததுக்
கட்டி வநதனர் கட்டொடுங் கொண்டுபோய்க களததில்
வெட்டு விததிடென் றீநதனன் காசியா வேநதன்.

இ - ள். கெட்டசெய்கை யுடையவளாகிய இந்தப்பெண ணை பிள்ளையை வதைசெய்தாளெனறு கணணுற கணடதாகச் சிலா இவளைப் பிடித்துக கட்டிக கொணடு வந்தார்கள். ஆகையால, அந்தக கட்டோடனே நீ கொலை செய்யுமிடத திககுக கொணடுபோய் வெட்டிவிடும்படி செயயெனறு அவன வசததி லொபபுவிததான காசிப பட்டணதததாருக கரசனைவன எ - று. 103

மின்னைக் கைகுகொண்டு கட்டினை யிறுகுற விசிதது
மன்னைக கைதொழு தேதததிதன் சேரியில் வநது
பின்னைத தன்வயின் விலைபட்ட வயோதயா பெருமான
றன்னைக் கூவியே யவனகையிற் றையலைக் கொடுததான்.

இ - ள். சந்திரவதியைப் பிடித்து முன கட்டினதைப் பினனு மிறுகு மாகுக கட்டி அரசனைக கையாற கும்பிட்டுகொணடு தனிதத தனது பறைச் சேரிக்குளளே வந்த பினபு தனனிடமாக விலையாயிருகுகிற அயோதயா புரிக் காசனைன அரிச்சந்திரனைக கூபபிட்டு அவன வசமாகச் சந்திரவதியை வதை செய்யும்படி ஒப்புவிததான எ - று. 104

பிள்ளை யைக்கொடு போயுடல் பிளநதுயிர தொலைதத
கள்ளியைக கொலைக் களததிடைக கொண்டுபோய்க கவர்தம்
துள்ளி யோடநீ வெட்டெனத தோகையைக கொடுதது
வள்ளி யோன்கையிற றன்கையில் வாளையுங் கொடுத்தான்.

இ - ன். இத்தலை ராசன் பிள்ளையைக் கொண்டுபோய் உடலைப் பிளந்து யிரைப் போகின திருடியை நீ கொலைசெய்து மிடத்துக்குக கொண்டுபோய் இவளுடைய தலையிலலாத முண்டம் பதைத்து ஓடிப்போம்படி தலையை வெட்டென்று சந்திரவதியை யொபபுவித்து இந்த மகாப பிரபுவான அரிச்சந்திரனிடத்தில் வீரவாகு தன கையிலிருகின்ற கத்தியையுங கொடுத்தான எ - று.

வாளை வாங்கித்தன் மாதையும் வாங்கினன் வந்தான்
பாளை யோதியை யறிந்தனன பாவையு மறிந்தாள்
வேளை வெனறவற் கேறறதோ வெனவிறை மெலிந்தான்
காளை வாட்டமுங் கோட்டமுங் கணனிகண் டுரைபபாள்.

இ - ள். அப்படியே கத்தியையும வாங்கிகொணடு தன மனைவியையும கூட்டிக கொண்டுவந்த அரிச்சந்திரமகாராஜன கூந்தறபனைபோனற குழலினையுடைய அப்பெண்ணைத் தன மனைவியாகிய சந்திரவதிதானென்று தெரிந்தான். சந்திரவதியும் அந்தச் சுடுகாட்டிலிருந்த நாயகனே இப்போது தனனை வெட்ட வந்தவனென்று தெரிந்தாள். அப்போது மனமதனை யெரிதத கடவுளுக்கிது சம்மதிதானெனென்று அரசன மெலிவதானன. அப்போது தனகதி சுந்தரனன நாயகனுடைய மனவாட்டதையும மனகோணுதலையும சந்திரவதி தெரிந்து சொல்லுகிறாள் எ - று. 106

முன்னை நாளா சாண்டணி முடிபுனைந திருநத
மன்னர் செய்கையு மறங்களுந திறங்களும வளர்நத
இனன முங்குறைந துயிராதரித திருநதவ ரிலலை
அனன தேதுணி படியனேற கிரங்கலை யெனறாள்.

இ - ள். முகாலதிலே அரசாட்சி செய்து அழிதான கிரீடதைக் கொண்டிருந்த அரசர்கள் செயகையும, அவர்கள தருமங்களும், சாமாதியங்களும இனனமும வளர்ந்துகொணடே யிருகின்றன. அவைகளிற குறைவாகித் தங்களுயிரை வைதிருந்த அரசர்கள உமது குலதிலே ஒருவருமில்லை. ஆகையால, உமகும அவராசர்கள் செய்கைப்படி நடகிறதே தகுனியான காரியம அடியேனைப்பறறி நீரெவவளவும இரகக்ஞ செய்யவேணடாமெனறு சொனனாள் எ - று. 107

அகக ணதனி லமைசசனும விரையவந தணுகிப்
புகக வாறெலாம புரவலன் புகனறிடக கேட்டுப
பக்க நோக்கியே மனனனப பணிநதுயிர பதைதக
ஒக்க வேகியே சுடர்மணித தெருவில்வந துற்றான்.

இ - ள். அந்தட்சணப் பொழுதகளுள்ளே மந்திரியான சத்தியகீர்த்தியும் விரைவிலே வந்துகூடி நடந்த செய்கைகளெல்லாம் அரசன் சொலலக்கேட்டுப பக்கம் பாத்து அரசனை வணங்கித தனக்குயிர் பதைப்பதாகக் கூடவேசென்று காந்தியுள்ள ரதினங்கள் மினனுமினற தெருவிலே வந்து சேர்ந்தான் எ - று.

இடக்கை பாசமு மேதியும் பிடித்திட வலத்துத்
தடக்கை பற்றிய சவளுசுடு கோலினுற் றள்ளிச்
சுடர்ததெ ருத்தனிற் ரேன்றிடத துணுக்கமுற் றேஙகி
மடககொ டிததிரு மாதரு மைநதரு முரைப்பார்.

இ - ள். இடதுகையானது கட்டின கபிறறையும் கதகியையும் பிடிகக, வலது தடகையிலே கொணட பிணஞ்சுடுகிற தடபிஞலே சந்திரவதிபைத தள்ளிக்கொணடுவநது பிரகாசமான தெருவிலே வரச்செயதே கண்டோா திடுககிட்டிரஙகி இளகுகொடிபோனற பெணகளும புருஷாகளும சொல்லுகிறாகள
எ - று. 109

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

கையோ செழுஙகமல முகமோ கிறைநதமதி காலோ விளஞகினை
வரால், மெய்யோ கலாபமயி லிடையோ நுடஙகுகொடி விழியோ
கடைநத வடிவேல, மையோ சுருண்டகுழன மலியோ திரண்டமுலை
வணிதைக கெனபபு கலுவா, ஐயோ விவட்குவிதி கொலியோ
வெனகக தறி யழுவா ரறைநது விழுவா.

இ - ள. இநதப பெணணுகுக கைகளோ செழுமையான தாமரை மலாகள்போலிருகினறன, முகமோ பூரணச்சநதிரனபோலிருகினறன கணைக கால்களோ இளமையான ஜினைவரால மீனகள்போலிருகினறன, உடமபோ வாலியுடைய மயிற்சாயலே யொதிருகினறது; இடையோ துவளுகிற கொடி போலிருகினறது. கண்களோ கடைந்துகொணட கூரிய வேல்கள்போலிருக கினறன. சுருணட கூநதலோ மேகமோவெணினலாயிருகினறது திரணட கொஙகைகளோ மலைகளோ வெனனுமபடி யிருகினறனவெனறு சொலலுவா கள. ஐயோ! இப்படிபபட்ட பெணணுகுக கொலியுஞலோ சாவு விதியெனறு கதறியழுவாகள சிலா, முகததிலே அடிததுகொணடு கீழே விழுவாகள சிலா
எ - று. 110

தவளத திருநதாள நகையுஞ சிநதுகவிரு கனுவைப் பழிதத
நுதலும, பவளத தையொதத கனியி நமுமப டைதநவித பதறிப
படைதத துளதோ, கவளக களிறறாச னுலகத துயிாகுதவு கப
டற நிரகமுடையோன, இவளைக கொலகுருதி யிவர்கைக கொடு
தத திறமேதெென நிரஙகி யழுவா.

இ - ள. வெணமையான அழகிய முததாள போனற பல வரிசைகளும், சிறப்பான இரணடு விறகளைப பழிப்பனவான புருவஙகளும, பவளததை யொப் பாயக கனிபோனற இதழும உணடாகசெய்த பிரமதேவன பதறுதலாக அமைதததுணடோ? கவளமுண்கிற யானைமேலேறுகிற அரசன உலகததி லுள்ள உயிாகளுக குதவுதல் செயபவனுயக கபடமிலலாமல் இரகமுமுடை யவனை இபபடிபபட்ட பெணணைக கொலல எணணி இநத புலையர்வசமாகக கொடுததவிதம் யாதுகாரணததினுலேயென அழுது அரறிபபாாகள எ - று.

வேலைப் பழித்தவிழி யாளைச் சினத்தரசன் வெட்டென் றுரை
த்தபொழுதே, சாலச் சவங்கள்சுடு கோலிற் றடிதோகனி தள்ளிக்
கொணாதத புலையன், சிலததை யுங்கனக மார்பத் தையுங்குலவு
திண்டோளையுங் கண்டிடின், மாலைப் பனன்றிமயி லோனைப்
பனல்லதொரு மதனைப் பனென்று மருள்வார்.

இ - ள். வேலாயுததைப் பழிப்பதான கணகளையுடைய இத்தப்பெண்ணை அரசன கோபிதது வெட்டெனறு சொனன அப்பொழுதே, மிகவும் பிணங்களைச் சுடுகினற தடியினாலே அடித்தது தளளிகொண்டுவந்த இத்தப் புலையனுடைய நல்ல குணததையும் பொனமயமான மாபையும் விளகுகினற திண்ணிய தோளகளையும் பாகசுமிடதில திருமாலை யொப்பாவான, அல்லது மயில்வாகனக கடவுளை பொபபாவான, அலலது ஒபபற மனமதனை யொப்பாவனென்று மயகுவாகள எ - று. 112

மறையோ னிடததிவளை விலைகூ றிமிக்கவொரு மகனைடும
விற்ற வனிவன், குறையோ பொருட் செலவு தெரியாது மற்று
மொரு கொடியோ னலகக னுறவே, பறையோ னிடததிவனை விலை
கூறி விறறுமுளன் பலநாள கழிதத தறிவேம, இறையோன் மகற்
கிறுதி செயலா லிவாகுவரு மிடையூறி தென்று சைசெய்வார்.

இ - ள். பிராமணனிடதிலே இநதப்பெணணை விலைகூறி மேண்மை யுள்ள ஒரு புதனினையும விறறவனே யிவன. இப்படிப்பட்ட இவனுகுப் பொருடசெலவுவந்ததி எனன குறைவினாலோ தெரியாது. மறுபடியும ஒரு பொலலாதவன தனபபடுகிறதறகாக பறையனிடதிலே இவனை விலைகூறி விறறவனுக கூடவிருகினறன. இபபடியாகப் பலகாலமும போகினனதை காமெல்லோருக் தெரிநதிருகிறோம. இப்போது இந்த காரிசாஜன மகனுடைய உயிருகு முடிவு செய்ததனாலே இவாகளும வந்த தனப மிப்படியெனறு சொலலிகொளளுவாகள எ - று. 113

எஙகோ மகனகதற வுயிருண்ட கொலைகாரி யிவளோ வெனத
தொடருவா, வெஙகோ பவனகரியின முன்போ டுமென்று சிலர்
வெகுளவார் நெருககி யடாவா, பஙகோ பறைககிவளை வதைசெய்
தனம்படை படாதேதா வெனபப தறுவா, செஙகோன்மு றைகசு
வழு நீகொல்வ தென்றுசிலர் செயலால விலககி வருவார்.

இ - ள். எம தாசனழப பிள்ளையி னுயிரையுணட கொலைகாரி யிவள் தானெனவென்று சிலா கூடததிதாடருவாகள. வெவவிதான கோபததை யுடைய வலிய யானை முனனே கொணடுபோ யிவளை போடுங்களெனறு சிலர் கோபங்கொள்ளுவாகள். சிலா நெருங்கிவந்து வருத்தஞ்செய்வாகள். பறையனுகசு இவளை வதைசெய்யுமபடி பங்குணடோ? நம்முடைய ஆயுதங்களிவளைக கொல்லாதோவென்று பதறுவார்கள் சிலர். நீங்கள் கொல்லத தணி

வது அரசனுடைய நீதிமுறைக்குத் தப்புதலுண்டாகும் என்று சிலர் தங்கள் செய்கைகளாலே அவர்களை விளங்கிக்கொண்டு வருவார்கள் எ - று. 114

அழியா தகாபதி மகளு விகொண்டவிவ ளனியாய காரி யசடி, பழிபூ ணியிங்ககலி னெளிதாய் விடாதுநமர் பலரா வியுமபரு குவா ள், விழியா லெறிதுமுயிர கவர்வாண் முகதகிலெதிர் விழியாது நில்லுமெனவே, மொழிவார் வதைதகிடுகை பொருளா கவறபமன முசியா ளெனப பகருவா.

இ - ள். அழிவில்லாத காபொராஜன மகளுயிரை வதைதது இவள் அநியாயமே செய்கிறவள்; கெட்டவள்; பழியே செய்யதகவள்; இவவிடம்விட்டு நீங்குளல் இலைசாய்விடாமல காமெலாருடைய உயிரையு முணணதகவள்; இவள கணணுல வெருட்டியும நமமுயிரை வாஙகுவாள; இவள முகத்திகு முனனே தோனறாமல் நிலலுங்ளெனறு சொல்லுவார்கள். இப்போ இவளை கொல்லுகிறதே முடிவுபொருளா பிருகச்செய்தை இவள கொஞசமேனு மனம வருந்தாதிருகிறாளெனறு சொலலுகிறாகள சிலா எ - று 115

தபபாது மன்மகனை யுயிர்கொண்டு திமுண்ட தறுகண் ணரக்கி நமர்தங், கைபபாச முறறுவர வலளோவி சுமபினிடை காவா திருதத லிலளே, அபபா லணைக்கறுவி யிவள்கொனற தோவலதி யாகொன் றதோ தெய்வமே, இபபாவி தன்றலையில வைததா யுனக்குநடி விலையோவெ னபபு கலுவா.

இ - ள். தப்பாமல் நமதரசன மகனை உயிரை வதைதது இரததங குடிதத அஞ்சாத ராகஷியாளுல் நமபோலவாருடைய கையிற சயிறறுற கட்டுணடு வருவாளோ? ஆகாசதிலே போய் மறையாதிருகிறாள! (ஆகையால இப்படி இவளடங்கியிருகக காரணமெனன?) அந்த அரசன மகனைச் சினஙகொணடு இவள கொனறது மெய்யோ அலலது வேறே யாகா கொனறதோ ஓ ஓ தெய்வமே! இதப் பாபாதமா தலைமேற சுமையாகப பழி சுமததினுய். உனககு பொருவான நீதியிலலையோவெனறு சிலா சொலலுவாகள எ - று. 116

கொலைகா ரியைதடிதருவில விலைகூறி விறறபடி கொலைகார துட்டனிவணும, புலையாவி னைகொலைசெ யிவளாவி கொலவதொரு பொருளோ வெனக கதறுவா, விலைகூறி விறறவணு மிவணுகில விட்டிடுவன விடலரெ னதிதாடருவா, கலையா லிறுகியமட லுறவே பிணிதத கயிறுடனே பிடிதது வருவா.

இ - ள். இப்படிபபட்ட கொலைசெயகிற இவளை இந்தத தெருவிலே விலை கூறி விறறவனுன கொலை செயகிற அநதடனுகிய இவன பறையனுய் கொலத தொழில செயத இவனுயிரை வதைசெய்கிற இவனுககு ஒரு பெரிதோவெனறு கதியழுவாகள சிலா. இபபடி விலைகூறி விறறவனே இவனுனல் இவளைக கொலலாமல் விட்டுவிடுவான. நீஙகளெலலாரும இவர்களை விடாமற பிடருகக

னென்று சிலர் பின்னே தொடர்வாகள். முன்னே சிலத்துணியா லிறுகக்கட்டிய தோன்மடல்கள் சேர்க்கட்டின கயிறறைத தாங்களும் கூடப்பற்றிக கொண்டு வருவார்கள் சிலா எ - று 117

தனியா யபாவிகுறை யெவாபோ யுரைததிடுவர் தருமா லயப் புரவலன், அனியா யமென்றுசிறி துணரா தொாபெண்ப ழியை யவமே கொளக்க ருதினுன், இனியா ரிரஙகுபவ ரெனவே யலாது வயி றெரியா வுலாது சுழலவார், கனிவாய் புலாநதுநிலை தளாவார் கலஙகியுடல் கரைவா புலமபி யழுவா.

இ - ள். இவளோ வேறொரு ஆதாவில்லாதபாவி. இவள குறைபை யாவர் போய் மெயவிளங்கச் சொல்லுவார்கள? தருமக கோயிலான அரசன இது அநியாயமெனறு கொஞசமேனும ஆலோசியாமல ஒரு பெணபழியை வீணே சொல்ல வெணணினுன. இனிமேல யாவர் இந்த அநியாயததகு வியசனப் படுகிறவர்கள? ஒருவரையுங காணுமெனறு வருந்தி, வயிறெறிநது உலவாகிச் சுழலுவாகள சிலா. கனிபோனற வாய காய்ந்து தமது சுபாவந் தப்புவாகள சிலர். மனங்கலங்கி உடல கரைவாகள சிலா. பிரலாபிதழுவார்கள சிலா எ - று.

வலலோா களவலலபடி சொலவா கண்மன் னுமிறை மருமானே யிவள்கொன் றவா, றிலலாத போதிவளே வறிதே வதைதத பழி யார்பால தெனறு பகாவா, கொலலாது வன்சி றையில வைததே விளங்கினிவள் கொலதானவ தைதததிடு தலாம, அலலாது விட்டி டலு மறமாகு மென்னவவ ரவரோடு தைதழு லுவார்.

இ - ள். இப்படி வல்லவாகள தமகுத தோனறினபடியெல்லாம் சொலல லானுர்கள். கிலெகொணட அரசகுமாரனே இவள கொனறபடி யிலலாதபோது இவளை கொல்வதான பாவம யார் வசமாகக்கூடுமெனறு சொலவாகள சிலா. இவளை கொல்லாமல வலிதான காவறகூடடதிலே வைததால இவள் செய்த கொலதானே இவளை கொலலுபடியாம். அதை பலலாமல இவள விட்டுவிட் டாலும அகொலே விடாது சூழும அலலாமல இவள விடடுவிடுகிறதினுலே புணணியமு முண்டாகுமென றொருவாகொருவா சொலலுகிறவாகளாகி வருதகிறாகள எ - று. 119

பதியேது பாவியிவண் வரவேது வநதபெறு பலனேது பாவ நிகழ்பெண, மதியே திதிதனையும விளைவிதத தெதெனறு மறுகா மருண்டுவிழுவா, விதியே யறகொடியை யெளியா டணகறுவி விலகூறி விற்ற தமலால, சதியே விளைததனையி தறமோ வெனச சிலர்க டளர்வார் முகததி லறைவா.

இ - ள் இவன ஊரெது? பாவியான இவள் இவவிடம வருவதறகு காரணமெனன? இவகே வநது பெறற பலனெனன? இத்தப்பாவ முணடாகப் பெணபுதி யுணடானதெப்படி? இவவளவும உணடாகச செய்ததெனன கரும

மெனறு மயங்கித திகைத்து விழுவார்கள் சிலா. ஓ தெய்வமே! நீயோ மிகவுங் கொடுமையை யுடையாய். இந்த எளியவரே விரோதித்து விலகூறி விற்கச் செய்தது மல்லாமல் முழுதுங் கெடுதியையே உண்டாகினை. இது உனககு நியாயமோ வெனறு சிலர் தளர்ச்சியை யடைவாகள். சிலர் தமது முகததிலடித் துக்கொள்ளுவாகள எ - று. 120

அங்கே யடித்தவடி யிஙகே யலைக்கு மலைவல் லாமலெய் துகொலை யும், பஙகே ருகததி னறுமலர் போலவி ளஙகுமுக மறியாத பாவை யனையாள், எங்கே பிறநதனள கொலெஙகே வளர்நதனள் கொலெ ஙகே யிருநதனள்கொலோ, இங்கே யிறநதவிய வநதாளெனப்பலரு மிடைகினற வெல்லைதனிலே.

இ - ள். அங்கே அவளையடித்த அடி இங்கே நமமை வருந்தச் செய்கிறது; அத்த வருத்ததலை யலலாமல் நடுத்த கொலையும் தாமரையினது கலல மலர் போனற முகததிலுலே தெரிந்திலாத பிரமைபோனற இத்தப் பெண் எவ விடததே பிறந்தாளோ! எஙகே வளர்ந்தவளோ! எஙகே யிருந்தவளோ! இங்கே வந்து செததுபபோக வரலாஞளெனறு பலருமிப்படி வருந்துகிறபோது எ-று.

முகமானது தாமரை மலாபோல விளஙகுகிறதிலுலே இவள் கொலை செய் யத் தெரியாதவ ளெனறுகொண டவவாறு சொலலுகிறாக ளெனக. 121

கலி நிலைத்துறை

என்ன பாதகளு செய்தன மெனவிறை நகைத்துக்
கனனி கைகளைக கட்டிய கயிறுதான பிடிததுத
துனனு மாமணித தோர வாயிலைக் கடநது
பொனனின மாநகர்ப புரிசையின புறததுவந திறுத்தான்.

இ - ள் நாமெனன பாவததைச் செயதோமோ வெனறு அரிச்சந்திர மகாராஜன சிரிததுச் சந்திரவதியினுடைய கைகளைக கட்டியிருகின்ற கயிறறைத தன கையிலே கொணடு நெருஙகின பெரிதான இரதங்கின கசிதமுள்ள தோர ணங் கட்டியிருகின்ற வாயிலைக கடந்து அநதப பொனமயமான பட்டணத்தி மதிலுககு வெளியேவந்து சோந்தான எ - று. 122

உற்ற நாளையில் வசிடடனவ் வுமபாகோன றனகருக்
கொறற வாகினைக கியானபுகல கோதிலா னிடதமே
அற்ற நாண்முதற கௌசிக னமைக்குமூ றினைததும
இற்றை நாளவிடுங காண்பரீ யெழுகவென் றிசைததான்.

இ - ள அபபடி மதிலுககு வெளியே வந்தபோதில் வசிஷ்ட மகாமுனி வா தேவேநதிரனேப பாதது அரசனே! உனககு நான சொனன யாதொரு குற்றமு மிலலாத அரிச்சநதிர னிடததிலே அனறையத்தினங் தொடகக மாக விசுவாமிததிரன குற்ற முள்ளவனுகச் செய்யவேண்டி உண்டாகின

இடையூறுகள் முழுதும் இன்றையதினம் விட்டுப்போம். அதை நீயுஞானுங் காணக் கடவோம நீ யெழுந்திருகெனறு சொன்னார் எ - று. 123

தாழும வார்சடை மாமுனி யவ்வுரை சாற்றச்
சூழு மாதருந தும்புரு நாரதர் தாமும
வாழும வசசிர பாணியும வசிட்டனு மியாருமு
ஏழு பாலருங் காணவந தநதாத திருநதா.

இ - ள். தொங்குவதான நீண்ட சடையையுடைய பெருமை பொருந்தின வசிஷ்டமுனிவர் அந்தவார்தைசொல்லவே எப்போதும் சூழ்ந்திருகிற தெய்வப்பெணகளும, தும்புருநாரதர்களும், இவாகளோடு கூடி வாழ்கின்ற வச்சிராயுத பாணியான இந்திரனும, மறற எல்லாரும திகழுப் பாலகரோழு பேரும அரிச்சந்திரன செய்கையைப்பார்கக ஆகாயத்திலேவந்து தோனறு நிருந்தார்கள் எ - று. 124

அநத வேளையிற் கௌசிகன் விரைநதுவந தரசே
இநத நோதக வெய்தலென் னெனக்குநீ முன்னம்
தநத நாடியான் தநதிலே னெனுமொழி சாறறி
உய்நது நாடுமிவ வுயிாகளும பெறுகென வுரைத்தான்.

இ - ள். அந்தச் சமையதிலே விசுவாமிதிரர் அதிவிரைவாக வந்து அரிச்சந்திரமகாராஜனே! இந்தத தனபததை யடையவேண்டிய தெனன! எனகு நீ முனனே கொடுதத நாட்டை நான கொடுததிலேனெனறு ஒரு பொய்வார்த்தை சொல்லித தப்பிதஙகொணடு உனனுட்டையும் இந்த இறந்த உயிர்களும பிழைகப் பெறுதியெனறு சொனனார எ - று. 125

சேர நினறவன செப்பிய தாஙகவ ரன்றி
யாருங் கேடடிலர் வசிடடனு மமரரு மறிநதார
வீர வேநதனு மஙகையு மவனடி வீழ்நதிங
கியாரை நீயிநத வேழைமைக காடசெய் தியென்றார்.

இ - ன. அப்படிக கிட்டினறு அநத விசுவாமிதிரர்சொனனதை மந்திரி முதலிய மூவரும கேட்டதேயலலாமல மறறையெவர்களும கேட்டிலர்கள். வசிஷ்டமகாமுனிவரும் தேவாகளுமே தெரிந்தவர்கள். அபபோது மகாவீரனன அரிசசநதிர மகாராஜனும, சநதிரவதியும் அந்த விசுவாமிதிரர் காலிலே விழுந்து ஐயா! இவவிடதிலே யாரைப்பாரதது இந்த மூடதனதறகு இசைவதாகச் சொனனீரெனறு பினனுஞ சொலலுகிறார்கள் எ - று. 126

சேய்மை யண்மையி லுயிர்க்கொரு துணையெனச் சிறநத
வாய்மை யாலகந தூய்மையா மறறிலை புறத்தைத்
தூய்மை செய்வது நீ ரலாறசொல் லின்வே றுளதோ
நோய்மை செய்யினும் வாய்மையே நோன்பெனக் கருதி.

இ - ன். தூரத்திலுஞ் சமீபத்திலும் உயிருக்கு ஒப்பற்ற துணையென்னும்படி நிறைந்துள்ள சத்தியத்தினால் மனது பரிசுத்தமாம். வேறொன்றும் பரிகாரஞ் செய்வதில்லை. தாமரை மலரைப் பரிசுத்தஞ்செய்வது அது பிறந்த நீரேயல்லது சொல்லுமிடத்தில் வேறொன்றுண்டோ? அதுபோல் தானஞ் செய்வதாலும் சத்தியமே விரதமென்று கொண்டு எ - று 127

புலைய னுமவிரும பாதவிப புனபுலால் யாகுகை
நிலைய னுமருண் டுயிரினு நெடிதுறசசி றநதே
தலைமை சோதரு சததியம் பிறழ்வது தரியேம
கலையு ணர்நதநீ யெமக்கிது கழறுவ தழகோ.

இ - ன். நீசனுங் கூடவேண்டாத இத்தப் புலலிதான புலால் நாறுகின்ற தேகத்தை நிலையுள்ளதென்று மயகி உயிரைப் பார்க்கிலும் அதிகமாகச் சிறந்து முதனமைகொண்ட சத்தியந் தவறி நடகபபோமோ? கலைஞானங்களெல்லாந் தெரிந்த நீர் எங்களுக்கு இத்தச் சததிபந் தவறி நடப்பதைச் சொல்வது உமக்கழகாமோ? எ - று. 128

இம்மை யமமைவீ டெனமறை புலநகொள வியம்பும்
மும்மை யுந்தரு முறையுடைத தெனுநிலை முராணி
எம்மை யாழ்வயிற் றடக்கிமீட் டுமிழ்கலா வெரிவாய்
வெம்மை கூர்நர குய்க்கினு மெய்மமைபை விடேமால்.

இ - ள. இப்பிறப்பு வருபிறப்பு மோகூடம எனறு வேதஙகள் தெளிவாகச் சொலலுகினற மூனறையுஞ் சததியமே தருகினற முறைமை யுடையதென கிற நிலைமைகு விரோதமாக எஙகளைத தனதாழமான வபிறறிலே அடகி மறுபடியும வெளிவிடாதிருககினற அகனினி வாயாத வெப்பதததைகொண்டு மிகுந்த நாகதகிலே வீழ்தகினலும் சததிபதததை விடமாட்டோம எ - று. 129

பதியி ழநதனம் பாலனை யிழநதனம படைதத
நிதியி ழநதன மினிநமக குளதென நினைக்கும்
கதியி ழக்கினுங கட்டுரை யிழகலே மென்றார்
மதியி ழநதுதன் வாயிழந தருநதவன் மறைநதான.

இ - ன். எங்கள் ஊரையு மிழந்தோம், பிள்ளையு மிழந்தோம், நாங்கள் பெற்றுள்ள செல்வத்தையு மிழந்தோம், இனி எங்களுகுள்ளதென்று நினைப்பதான கல்ல கதியை யிழந்தாலும் சொனன சொலலே இழகமாடடோமென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டுத் தன புதகியுங கெட்டுத தன வாயுமிழந்து அந்த அருமையான தவதததையுடைய விசுவாமிததிரர் மறைந்துபோனார் எ - று. 130

மறைநது போகலும் வாசவ னாமுனி வணைக்கூய்
அறைநத காரண மறிந்துபோ வெனவரு கழைததான்
நிறைந்த நாணமுங் குறைநதபார்வையு மூறநினைவு
குறைந்திருநதனன் முகிலிடத்தவருடன கூடி.

இ - ள். அப்படி விசுவாமித்திரர் மறைந்து போகிறபோது இந்திரனுவன் அந்த மகாமுனிவரைக கூப்பிட்டு நீர் முனனே சொனன காரணததை முழுதும் தெரிந்துகொணடு போமெனறு தன சமீபமாக அழைததான். அதறகு நிறைந்த வெட்கமும் குறைவின பாவையுமுணடாகத தமதினைவு குறைவாகி மேகமண்டலததிலே மறைந்திருகிற தேவர்களுடனே கூடி யிருந்தா விசுவாமிதத்திரர் எ - று. 131

வாசத் தாபுனை வாசவ னுடன்முனி வைகப்
பாசத தாள்கரம் பிணிதததோர் பாசங்களைப் பற்றிப்
பேசத் தானபெருன் பிணைசுடு கோலினுற் றள்ளி
நேசத் தார்மகன் கிடநததோர் நெடுநில முற்றான்.

இ - ள். பரிமளங்கொண்டமாலை யணிந்த இந்திரனுடனே கூடி விசுவாமித்திரர் நிருக்கச்செய்தே, தனகனபுள்ளவளான சந்திரவதி கையிலே கட்டின கயிற்றைத தன கையிலேகொணடு யாதொருவாதததையும் பேசமாட்டாத வளாகி அரிச்சந்திரமகாராஜன பிணைகளைச்சுடுகிற தடியினாலே சந்திரவதியை தள்ளிகொணடு தனகனபால் நிறைந்துள்ள புதநிரன கிடப்பதான அந்த ஒப்பில்லாத நீளதையுடைய சுடுகாட்டினிடதததைச் சோந்தான எ - று.

வழக்கி னென்றுநீ வழிபடு தெய்வததை வணஙகிக
கிழக்கு நோகுகியீண் டிருவெனக கினிமொழி மடநதை
பழக்க மானவக் கணவனைப பரவியென னுவி
இழக்கற் களுசிநீ யறமவழு வேமெனை வியமபும.

இ - ள். சந்திரவதியே! நீ வழகபபடியே வணஙகததக தெய்வததை வணஙகிக்கொணடு கிழகுமுகமாக நோகியிருணடிரு வெனறு சொல்லினே, அதறகு கிளிபோலும சொலலையுடைய சந்திரவதியானவள் தனகெப் போதும பழகமாக வணஙகுகினற அந்த நாயகனையே துதிது வணஙகிகொணடு இதோ எனனுயிரிழந்துபோவதறகு பயநது நீர் உமமுடைய தருமததை வழுவாமற காதுகொள்ளுமெனறு சொல்லுகிறாள எ - று.

பெணகளாவார கடவுள வணஙகுதலேகாட்டிலும் தனகொழுநரைத தெய்வமெனவெணணிப் பூசிததல் சிறபபுடையதெனற நீதி நூல்கள் கூறுகினறன. சந்திரவதியும அநநாணமுறைபபடியே தனது கணவனைப் பழமையாகப் பூசித்து வநதவளெனபார, "பழகமானவக கணவனைப் பரவி" எனறார. 133

பொருநது நீதததிற புறபுதவாய் வைநீ மெய்யென்
றருநத வதததையு மறததையு மெய்யையும விடுதது
வருநதனமன் னவவழி வழிகிறக கெனவாழ்த்தி
இருநத பின்சுடர் வாட்படை வலகக்கையி னெடுததான்.

இ - ள். அரசே! ஜலததிலே பொருந்துகினற குமிழிபோனற இந்த வாழ்வை நீர் நிலெனறுகொணடு உமமுடைய அருமையான தவத்தையும்,

தருமத்தையும் மெய்மையையும்விட்டு வருத்தமடையீராக. உம்முடைய வமிச பாரம் பரியமாகச் சதுரியதந்திற் சிறந்துவராதவெனறு வாழ்தந்திக் கிழகுமூகமாக விருந்தான். பினபு அரசன ஒளிகொண்ட வாளாயுதத்தை வலதுகையிலே கொண்டான எ - று. 134

உலகு யிர்க்கெலாம் பசுபதி யொருமுத லாயின்
அலகில சீருடை யவனமொழி மறையெனி னதனகண்
இகல றமபல வற்றினும வாய்மையீ டிலதேல
விலகு முமலவ் வாய்மையை விரதமாக கொளின்யான்.

இ - ள. உலகத துயிர்களுக்கெல்லாம பசுபதியே ஒப்பறற முதறகடவுளாஞல, அளவில்லாத சிறப்பையுடைய அந்தகக்கடவுள சொலலே வேதமெனறல், அந்த வேதத்திலே விளங்கச சொலலுகினற தருமவகைகளிலும மெய்யே ஒபபிலலாததாஞல, அதனை விலகவிடாமல அந்தமெய் சொல்லுதலேயே நான விரதமாகக கொண்டதுண்டாஞல எ - று. 135

நெறியி னனனெவென றணைவிடா நிறையிவட் குளதேல
இறுதி யினமையைப பெறுகவில லெனினிவ ளிறுதி
பெறுக வெனறுவாள வீசினன பேதைதன கழுததில
மறும ணததிடு மாலையாய் வீழ்ந்ததவ வடிவாள்.

இ - ள். அந்த மெய் சொல்லுகிற மாகாதத்தையே விரதமாகக்கொண்ட எனனை நீங்காத நிறைகுணம இவளுக்குண்டாயிருந்தால, இவள் சாவாமையைப் பெறகடவது இவையெலலா மில்லையெனறால இவள் சாவைப் பெறகடவதெனறு சந்திரவதி கழுததில வாளைகொண்டு வெட்டினன. அப்போது அந்த வெட்டின கூரிய வாளானது இரண்டாவது கலியாணத்துக்கிட்ட மாலையாகிச் சந்திரவதி கழுததிலே விழுந்தது எ று. 136

மயான காண்டம முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம - 1112.

ஒன்பதாவது

மீட்சிக் காண்டம்

படைத்த காதபா டியாவையும படடுள்ள தழுதனும
கிடைத்தி னினறுவாள வெட்டினிற் பிழைத்தது செழுநீப்
புடைத்தி னினறுமாற றுயாந்தசெம பொனனெனப பொலிந்தாள்
மடைத்திற மீனதொளிர சுந்திர வதியெனு மணங்கு.

இ - ன். அறியாமைக் குணத்தினினறு நீங்கி விளங்குகின்ற சந்திரவதி யென்கிற பெண், ஒருவராலும் படக்கூடாத பாடுகளெல்லா முழுதும் பட்டுத் தன் மனததிலே அழுததமாககொண்ட சத்திய விரதத்துடனே நின்று கத்தி லெட்டுக்குத தப்பி உருக்குகினற செழுமையான நெருப்புப் புடத்திலிருத்து மாற்றினு லுயர்த்துள்ள சிவந்த பொனபோல் விளங்கினுள் எ - று. 1

சடைபட் டோங்கிய முடிமுனி தனதுசூழ் விஜையால்
அடைபட் டுறுபா டனைததையுங் கடநதுசா ணையினுல்
கடைபட் டானபின் செழுமணி யெனவொளி காட்டிக்
கொடைபட் டார்புகழ்க கோமகன் விளங்கினன் குணத்தால்.

இ - ன். சடைகளுண்டாகிய நீண்ட தலையையுடைய விசுவாமிதிர முனிவருடைய வஞ்சனையினுலே அகப்பட்டு வநத இடையூறுக ளெல்லாவற் றையு நீகிச் சாணைகலலினுலே கடையப்பட்டு அது தீர்ந்தபின்பு விளஙகு கின்ற செழுமையான மாணிகமபோ லொளிதோறறிக கொடுதததலுண்டாகி கிறைந்த புகழையுடைய அரிச்சநதிரமகாராஜன தனது நல்ல குணதததடனே விளஙகுதலாலுன எ - று. 2

புலததின மாட்சிகொள் பொலங்கொடி படரவோங கரசு
குலததின் மாடசியுங குணததின மாடசியுங குறைவறுசீ
நலததின் மாடசியும வாய்மை மாட்சியு நனிமலர
நிலததின் மாட்சிகொள் காட்சியி னோர்நதனர் பலரும்.

இ - ள. அறிவாற பெருமைகொண்ட சந்திரவதியாகிய பொனகொடி சூழ, உயாந்த ஓரசனுகிய அரிசசந்திரனுடைய குலததினது பெருமையும குணததினது பெருமையும் குறைவறற சிறப்புப்பொருந்திய நனமையினது பெருமையும் மெய்யே சொலலுகிற பெருமையும மிகவும் விளங்க இடததிலே பெருமைகொணடிருகிற இவாகள தோறறதததக காண்கிறதறகுப் பலரும் வந்து கூடினுர்கள எ - று. 3

வண்டி ருநததா வலலியைச சூட்டலும வானிற
கண்டி ருநதவா மதிததனா குதிததனா களிததார்
மண்ட லததிழிந தீணடினா வயிரவாட படைகைக
கொண்டி ருநதவக குரிசிலு மகிழ்சசியிற குளிததான.

இ - ள. அந்த வணடுகள் மொய்ப்பதான மாலையை அரசன சந்திரவதிக் குச் சூட்டினவளவிலே, ஆகாயததிலே அதைக கண்டுகொண்டிருநதவர்கள மதிதது மெச்சினவாகளாகிச சந்தோஷிததாடினுகள். பினபு அந்தச் சுடு காட்டு நிலததிலே வந்திறஙகிக கூடினுகள். பலமான வாளாயுததததைக கையிற் கொணடிருந்த அந்த அரிசசநதிரன ஆனந்தக கடலிலே முழுகினுன எ - று. 4

னைற ஞலிவன குணமெலாம் விளங்கிடி னெனைப்போல்
நன்றி யாசெய் தாரியுற கெனநுமக முகமலாநது

துன்று வார்சடை சுவன்மிசைச் சுழன்றுவீழ்ந் தாட
வென்று ளாரெனைக் கௌசிக ஞடினன் விரைந்து.

இ - ன். என்ஞலே இந்த அரிச்சந்திரனுடைய கல்ல குணங்களெல் லாம் வினங்குமேயானுல், என்னேப்போல் இவ்வரசனுகத் தன்மை செய்த வர்கள் யாரென்று ஒளிபொருந்திய முகமலர்ச்சியாய் நெருங்கி நீண்ட சடைகள் பிடரியிலேதழுவ நவிழ்ந்து வீழ்ந்தாட வெற்றி கொண்டவர்போல் விசுவாமித்திரமுனிவர் அதிக விரைவுடனே வந்து கூத்தாடினர் எ - று. 5

வாடி நாடொறும வருந்திய வசிடடன்மெய்ப் புளகம்
மூடி ஞன்மிகக் காலங்கண் மூன்றையு முணர்ந்தும்
ஆடி ஞனுயர்ந தானயர்ந தான்றனே யறியா
தோடி ஞனமகிழ்ந தவகையங கடலகுளித தறைந்தான்.

இ - ள் தினந்தோறும மனம்வாடி வருந்திக்கொண்டிருந்த வசிஷ்ட மகா முனிவர் அப்போது தமதுடம்பெலலாம அதிகமாகப் புளகாங்கிதங் கொண்டார். இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனறிற முகாலங்களையுங தெரிந்தும் கூத்தாடினர் எல்லா ரிலுஞ் சிறந்தவராஞர். சோவுங் கொண்டார் தமமைத தாம தெரிந்து கொள்ளாமல் ஒடினர். அப்படிச் சந்தோஷித்து ஆனந்தக்கடலிலே முழுகி யிருந்தார் எ - று. 6

அடைய வானவா திரண்டது திருவுளத தடைகதுப்
புடையி லங்கிய மைநதரோ ரிருவரும பொருநதத
தொடையி லங்கிய சடைமுடி முறைமுறை துளகி
விடையி லேறிவந துமையுடன மேனறினன விமலன.

இ - ள். சிவபெருமான தேவர்கள் முழுதும வந்து கூடியிருக்கிறதைத தமது திருவுளத்திலே கொண்டு பகலதிலே விளங்குகின்ற புதிர ரிருவ ரான விநாயகனும முருகக்கடவுளுங கூடவர, கொன்றை மாலே விளங்குகின்ற தமது சடைமுடியை அடிக்கடி அசைத்துக்கொண்டு இடபவாகனத்தி லாரோ கணிதத்துப பாவத்தியுடனே விளங்கினர் எ - று 7

சிநதி டுமபடி யவுணாதம முடலகளைத தேய்த்த
ஐநது வெமபடை யடைக்கிய கபமெடுத் தமைத்துச
சுநத மாதிருத் தோளினே புளகமுற் றிருங்க
வநது தோனறினன வயினனமேற நிருமறு மாபன.

இ - ள். சிதறியோடுமபடி அசுரருடல்களைத தேயப்பணினன வெவவிய பஞ்சாயுதங்களைக்கொண்ட கைகளைத தூக்கி எலலாரையும அமரச்செல்வி அழகான திருத்தோள்களினும புளகாங்கிதங்கொண்டு வளர கருடவாகனத் தினமேலேறி வநது தோனறினர்; திருவையும மறுவையுங கொண்ட மார்பையுடைய மகாவிஷ்ணு எ - று. 8

தாதிற் றோன்றிய தண்டுழாய்த தார்முகி ஞபிப்
போதிற் றோன்றிய நான்முகத தொருதனிப் புததேள்
ஓதிற் றோன்றிய வாணியோ டாதிமப் புள்ளின
மீதிற் றோன்றினன் விண்ணவர் யாவரும வநதார்.

இ - ள். மகரந்தங்களுடனே விளங்குகிற குளிர்ந்த துளசிமாலையை யணிந்த மேகவண்ணனுடைய திருவுந்திமலரிலே பிறந்த சதுர்முகங்களையுடைய ஒப் பில்லாத பிரமதேவரும, தம்முடைய வாக்கிலே தோன்றுகிற சரஸ்வதியுடனே அனவரதனத்தினமேலேறி வந்தார். தேவர்களெலலாரும வந்து கூடினர் கள எ - று. 9

சித்தா கின்னரர் தும்புரு நாரதர் தேவா
பததர் தானவா கருடகந தருவாகள் பசாசா
பிததன றனலெடு மாலொடுமெ பிதாமக னெடுமெ
மெய்தது வநதிரைந தீண்டினா மேதினி மிசையே.

இ - ள். இப்படிச சித்தர்களும கிணனரர்களும தும்புரு நாரதர்களும தேவர்களிலே பததர்களும அசுரர்களும கருட கநதருவர்களும பைசாசர்களும் சிவனுடனே விஷ்ணுவும பிரமாவும மெச்சிகொணடு முழகமாகி அந்த இடத திலே வநது சேர்ந்தார்கள் எ - று 10

சநதி ராதித்தர் வைரவா சதத மாதர்களோ
டிநதி ராதிய ரெண்மர்மா முனிவர ரியக்கர
மநத ரப்புயத திரதிதேய் வேனிலவேண் மறறோர்
அநத ரதத்தினை மறைததுவந தாவயி னடைநதார.

இ - ள். இனனும சநதிரசூரியர்களும வைரவர்களும சதத மாதர்களுடனே இநதிர முதலானவராகிய அஷ்டதிக்குப் பாலகரும மகா முனிவர்களும இயக கர்களும மநதரகிரிபோலும தோளகளிலே இரதிதேவி சோவதான கோடை காலததுக்குரிய மனமதனும மறறுமுளளவர்களும ஆகாயததை மூடிகொணடு வநது அவவிடதத்திலே கூடினார்கள எ - று. 11

கநத ரதத்தினில் வாவிசி முதகுறக கதுவ
மநத ரபபுய மாயிர முடையவோ வாணன
சுநதரக் கையான முழகுகிடுங குடமுழாத தொனியும
அநத ரசசெழுந துநதுமித துழனியு மாகக.

இ - ள். சமுதத்திலே மாட்டினதால் இறுகுகமானது முதுகிலே படிந் திருக்க மநதரகிரிபோலும தோள்களாயிரமுடைய ஒபபில்லாத வாணசுரனு வன அழகான தனது கையால முழகுகின்ற குடமுழாவின சததமும் செழுமை யான ஆகாசதைத்துமி வாதத்தியததோசையும எங்கு நிழகமாக எ - று. 12

கினனம பேரிகை சலலிகை செமபொனின காளம
மின்னு மாமுகி லிடியெனக கடலென விமமத

துன்ன ரடபையர் சொரிநதிடு கற்பகத் துணரும்
பொனனி னன்னெடும பூகளும பொலிநதன வனறே.

இ - ள். சினனம், பேரிகை, சலலிகை, செம்பொனனுலாகிய எக்காளம் ஆகிய இந்த வாதியங்கள் மினனுகினற கறுதத மேகதகிடிபோலவும் கடல் போலவும முழங்க, அங்கே நெருஙகின ரம்பா ஸ்திரீகள் பொழிகினற கற்பகப் பூங்கொதுகளும பொனனுலாகிய நலல நெடுமையான மலர்களும எஙகும் நிறைதலாயின எ - று. 13

வநத தேவரைக் கண்டாரிச் சநதிரன் பகிழ்நதே
எநத மாதவ மென்னையோ வென்னையோ வெனனுச்
சிநதை யுட்பெரு காளநதப் பெருவெளளந தேக்கிப்
புநதி யாங்கரை பொடிபடப புடைததை யன்றே.

இ - ன். அப்படி வந்து கூடின தேவாகளை யெலலாம் கணடு அரிச்சந் திரமகாராஜன சந்தோவிதது எஙகளுடைய பெரிதான தவ மெப்படிப்பட் டதோவெனறு மனதுகுள்ளே பெருகுகினற பெரிதான ஆனந்தவெள்ளம தேகுதலாகி, அவனுடைய புதியாகிய கரை தூளாகுமபடி மோதியது எ-று.

தொழுத னன்றெழு தெழுநதன னடிமுடி தொடங்கி
முழுது முறறிய வுவகையம பெருஙகடன மூழ்கிப்
புழுதி யாடினன் கருணையங் கண்ணினீர் பொழிய
அழுது வீழ்நதனன செய்தவ மினனதென றறியான்.

இ - ள். தான செயத செவவையான தவம இப்படிப்பட்டதென் றறி யாதவனுகி, அநத தேவாகளை யெலலாம் வணஙகினுன. வணங்கி யெழுக் கிருந்தான; அவர்கள் பாதஙகளைத் தன முடிமேலே சூடிகொணடு முழுது நிரம்புதலான சந்தோஷமாகிய அழகிய பெருஙகடலிலே முழுகி மண்புழுதி யெல்லாம தனது திருபை பொருந்தின கணகளில நீர சிந்துதலினுலே தனமே லெல்லாம கிளாந்து படிவதானுன. பினனும அழுவதாயினுன. 15

நாரி பாகனை முகுந்தனை நான்முகத தோனை
மூரி வேலனை விநாயக மூர்த்தியைப பணிநதான்
பூரை பூரையென் றிருகையா லமைததபுத் தேளிர்
யாரை யாரையென் றறிநதியாம விளமபுது மம்மா.

இ - ள். பாவதி சமேதனையும மகாவிஷ்ணுவையும சதாமுகப் பிர்மாவை யும் நீணட வேலாயுதக கடவுளையும விநாயகமூர்தியையும வணங்கினுன. வணஙகவே போதும போதுமெனறு இரணடு கைகளாலும அரிச்சநதிரனை அடங்கச்செய்த தேவாகள் யாராரை இனனரினனுெனறு நாம் தெரிந்து சொல்லமாட்டுவோம! எ - று.

பூரை பூரை - போதும போதும் என்பது பொருள். 16

மீட்டு மன்னவன் விமலனைத் தொழுதிவண் மிடைந்த
கூட்ட மாயுளா ரியாவர்க்கு மாகெனக குறித்தான்
நீட்டும பல்சினைக் கமைவதன் றேரெடு முதலில்
ஊட்டு நீரினைவர்க்கு முளங்குளிர்ந தன்றே.

இ - ள். அதனபினபும் அரிச்சந்திரன பாமசிவனை வணஙகி இங்கே வந்த கூடின கூட்டமானவர்கள் யாவருககும மிகுந்த வந்தனம் ஏற்கக் கடவதெனறு குறிப்பித்தான. நீணட வேரிலே ஊறறுகிற நீர நீட்டமான பல கிளைகளுக்கு ஏற்பதானதல்லவோ? அப்படியே அஙகே வந்த எல்லாருககும மனது குளிரச்சி யாயிற்று எ - று. 17

ஐய னேயெமை வழிவழி யடிமைகொண் டருள்கூர்
செய்ய னேசிவ லோகனே சுருதியின் சிரததின்
மெய்ய னேயுனை விழிகளாற் கண்டுவீழ்ந் திறைஞ்சி
உய்ய நாயினேன் புரிதவ முணர்கிலே னென்றான்.

இ - ன். சுவாமி! எங்களை வம்சபாரம்பரியமாய் அடிமைகொண்டு கிருபை யிலே விளங்குகினற சிவந்த வடிவனே! சிவலோகத்தை யுடையவனே! வேதத் தினறலையிலே விளங்குகினற தலைமையானவனே? தேவரீரை என் கண்க ளாலே கண்டு கீழே விழுந்து வணஙகிப் பிழைக்க நாய்போனற யான செய்த தவமினனதெனறு தெரிந்திலேனெனறு சொனனான அரிச்சந்திரன எ - று. 18

தைய லம்பிகை தனைதிதாழுஞ சநதிர வதியைக்
கையி னிலெடுத தாங்கள் கற்பினைப புகழ்நதாள்
துய்ய முபபத திறண்டாரம வளர்ததகை கொடலும்
மெய்கு ழைந்தது கழைநதது பேரின்ப வெளளமம.

இ - ள். அப்போது சுந்தரியான பாவதியை வணங்கி நிற்கிற சந்திர வதியைத் தன கையிலுலே வாரியெடுதது அவளுடைய பதிவிரதா தருமததை மிகவும் கொண்டாடினாள. பார்வதிதேவி அப்படிப் பரிசுத்தமான மூப்பத்தி ரண்டு தருமங்களோயும வளாதத கையிலுலே தொட்டவளவிலே சந்திரவதியி னுடைய உடம்பெல்லாம் நெகிழ்ந்து விளங்கலாயிற்று. பேரினப வெள்ளமும் உள்ளே பெருகுதலாயிற்று எ - று. 19

மயிலே முற்செல நடததியே வரைபக வெறிந்தோன்
அயிலெ டுதததெங கையினுல் வருகெனு வழைக்கக்
குயின்மொ ழிசசெழுங் குதலைவா யரசிளங் குமரன்
துயிலு ணாநதவர் போற்புகுந திணையடி தொழுதான்.

இ - ள். அப்போது கிரவுஞ்சகிரி பிளகக குதனின முருகவேளானவர் மயில்வாகனதனை முனனே போகுமபடி செலுததிகொணடு வந்து வேல் பிடித்த சிவந்தகையினுலே தேவதாசர வாவெனறு கூப்பிட, உடனே குயில் போலும் வசனத்தையுடைய சந்திரவதி பெற்ற செழுமையான மழலைச்சொல்

வசனிக்கிற வாயையுடைய இளையான அரசகுமாரன நிதிபதி தெளிந்து விழித்தவர்களைப்போலெழுந்துவந்து முருகவேளினுடைய இரண்டு பாதங்களையும் வணங்கினான எ - று. 20

வேலன் கூயசேய் துணையெனக் காசியா வேந்தன்
பால னுவிபெற வெழுந்துபோய் முருகனைப் பணிந்தான்
சில மேவுமிச சிறுவரோ டிருவருஞ சிறபபிற
கால காலனுங தேவரு கிற்பது கண்டார.

இ - ள். அப்படி முருகவேளானவர் கூபபிட்ட பிள்ளைகளுத் தம்பிபோல் காசி தேசததாருக கரசனுடைய பிள்ளையும உபிருண்டாகி யெழுந்திருந்து அந்த முருகவேளை வணஙகினான. நறதணஙகளுண்டான அநத இரண்டு பிள்ளைகளும அவ்விடத்தள்ள தங்கள் சிறப்பு—ே பரமசிவனும மற்றைத தேவர்களும் வந்து கூடி நிறநிறதைப் பாததார்கள் எ - று. 21

ஆசி னன்குண்த தயோத்தியா வேந்தனு மணங்கும
காசி வேந்தனு மதலைய ரிருவருங களிதது்க
கூசி மெய்மமயிா பொடி்ததிடக கொணடனா புளகம
வீசி யோஙகிட விறைஞசிஞ ரவசமே வினரால்.

இ - ள். குறறமில்லாத நலல குணததையுடைய அயோதயாபுரிக் காசனுன அரிச்சநதிரனும, காசிராஜனும, இரண்டு பிள்ளைகளும சநதோஷிதனுக் கூசுதலாய் உடமபெல்லாம உரோமஙகள சிலிரக்க புளகஙகொண்டார்கள. பினனும் அந்தப் புளகாஙகிதமேல நிமிர்ந்து மேனமேலாக முருகவேளை வணஙகினாரகள; பரவசமுமாஞாகள் எ - று. 22

மன்னர் மன்னனை நோககியே மலாகதப மதைபா
எனனை யோவெனு வுருகிதது திருவுள மிரஙகி
முனனை யுததம செவருளு முறைமைகது நெறிகுமை
உன்னை யொபபவ ரிலரென மூவரு முரைததார.

இ - ள். அந்த ராஜாதிராஜனைப பாதது மலாபோலுக கையினல் அரசச் செய்து இது என்ன சிறந்த குணம? ஐபாவென்று மனமுருகிக தவகள் திருவுள்ளமிரஙகி அரிச்சந்திர மகாராஜனே! முனபுள்ள உததமாக னெலலாரிலும நீதிகுமை, நீதியிற செலலுகிற நனமாகதததிதம உன்னை யொப்பானவர்க ளொருவரு மிலலையென்று மூமமூர்ததிகளுஞ சொனனாகள எ - று. 23

தேவ தேவாக ளருளிய திருமொழி கேளா
யாவ ரிப்பயன் பெற்றவ ரென்றுநை துருகிப
பூவ ருகுழல் வலலியும புதல்வரும புருடா
மூவ ரும்விழுந தெழுந்துபன் முறைமுறை துதிததார.

இ - ள். அப்படி தேவாகளுகுத தேவரான மூமமூர்திகளும அருளிச் செய்த திருவார்தததைகளைக கேட்டு சமைபபோல யா இபபடிப்பட்ட பேறு

பெற்றவர்களென்று கைத்து உருகுதலாகி பூமணம் வீசுவதான கூந்தலை யுடைய சந்திரவதியும், புதல்வர்களும், மந்திரி - சிரோமணி - அரிச்சந்திரமகாராஜன் ஆகிய மூவரும் அவர்கள் காலிலே விழுந்தெழுந்திருந்து பலவாறு ஒவ்வொருவருந் தனித்தனியே தோத்திரஞ் செய்தார்கள் எ - று 24

எழுசீர்க்கழி நேடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அன்னவன் வணங்கி யங்கணெருங் குருகி யவசமுற் றெழுந்திடு மமைதி, கன்னிபங் காளன் றிருக்கர மமைத்துக் கௌசிகன் றனை யெதிர் நோக்கி, மன்னவன் றனக்கு நீயிடர் விளைத்த வகைமையு மெய்திய வாறும், இன்னநற் றலத்து ளியாவரு மறிய வியமபெனத் திருவுள மானார்.

இ - ள். அவர்கள் அப்படி வணங்கித் துதித்து உடம்பெல்லாங் கட்டவிட்டுருகிப் பரவசமாக எழுந்திருக்கிற சமையத்தில், பார்வதி சமேதரானவர் தமது திருக்கைகளால் அவர்களை அமரச்செய்து விசுவாமித்திரரைப் பார்த்து நீர் அரிச்சந்திரமகாராஜனுக்குச் செய்த அனபவங்களும் அந்த அனபங்களை அவன் அனுபவித்ததும் இந்த கல்லோலாதள் கூடின இடத்திலே எல்லோருக்குந் தெரியச் சொல்லுமென்று திருவுளம்பற்றி யருளினார் எ - று. 25

இம்மொழி யிறைவன் விளுதலு முனிவ னிதயத்திற் றுணுக்க முற் றெதிர்போய், மும்முறை நிலதல மிசைவிழுந் திறைஞசி முதுமறை மொழிகளாற் பழிசசிக், கைமலர் கொடுவாய் புதைதது மெய்குனிந்துக் கண்கணீ ரருமபமெய் பொடிப்ப, எமமையா ளுடைய விறைவகேட் டருள்கென் றியாவையு நிகழ்ந்தவா றிசைபபான்.

இ - ள். இந்த வாததையை பரமசிவன சொல்லிக் கேட்குமபோது விசுவாமித்திரமுனிவா தம்மூள்ளதநிலே பபல்கொண்டு அவருகு முனனே போய் மூன்றுதரம் பூமியிலே படிய விழுந்து வணங்கி பழைய வேத வாகியங்களாலே தோத்திரம்பண்ணி தமது கையாகிய பூவினலே வாயை மூடிக் கொண்டு உடமபு வணங்கிக் கணகளிலே நீருண டாகவும; உடமபும புளகாங்கிதகவும் எங்களை யெல்லாம் அடிமையாககொண்ட கடவுளே! கேட்டருளுமென்று கடந்த விஷயங்களெல்லாஞ் சொனனார் எ - று. 26

வாசவன் முன்னுள் விளுபகா ரணமும் வசிட்டனுந் தானுமன் றிட்ட, பூசலும் விலங்காற் புனமழித தது்வும் புரவலன் வேட்டை போக தது்வும், நீசமங் கையரை விடுதது்த தனகு நிருபனன் னுடனித் தேகிக், காசிபுக் கிமங் காதததும விளைத்த கருமமுங் கௌசிக னுரைத்தான்.

இ - ள். முன்னே இந்திரன கேட்ட விதிதமும், அதற்கு வசிட்டரும் தாமும் அப்போது செய்துகொண்ட சண்டையும், பின்பு மிருகங்களாலே தினைப்புன முதலிய நாடெல்லாம் அழியப் பண்ணினதும், அதற்காக அரசன்

வேட்டையாட வந்ததும், அப்போது நீச்ச கன்னிகைகளை அனுப்பினதும், அவனை கிரிதம அரசன தனது நல்ல நாடு முழுதும் தமக்கு கொடுத்து விட்டுப் போய்க காஞ்சிப் பட்டணத்துச் சுயம்வரத்தை காதத்துவம், பின்பு நடந்த செய்கைகளும விசுவாமித்திரா சொன்னார் எ - று. 27

என்றவ னுரைக்க விந்திரன வையத திகலிரீ யருவினை விளை நத, தொனறல பலவுண் டவறறினுன் மனதத்தி லுற்றது பெற்றிலை யுலகம, அனறவ னளிதது மின்றி நு மட்டு மறநிலை பிழைதத்தில னதனுல, வெனறவா தோறறார் யாரென விமலன விஞவிடக் கௌசிகன் விளமபும.

இ - ள அப்படியாக அந்த விசுவாமித்திர முனிவர் சொல்லலவே நீர் இந்திரன சபையிலே வசிஷ்டருடனே பகைத்து அருமையான செய்கை களைச் செயத்து ஒருவகையல்ல, அதிகமுண்டு. அபபடிச் செய்த வகை களாலே உம்முடைய மனதத்திலே பெரண்ட கொள்கையை அடக்கிலீர். தனது நாட்டை அரிச்சந்திரன கொடுத்த அனறுமுத லினறளவும தனது தருமநிலையினினறும தவறாத (லிலலாதிருகினறான அப்படி இருகிறதி னாலே) வெனறவா யார? தோறறவா யார? என்று பரமசிவன கேட்க விசுவா மித்திரா சொலலுகிறார் எ - று. 28

கோதிலாக குணததோ னீதியு நெறியுங் குறியுமியா னறிகிலா நிகழ்நதென, ஆதலால வெண்ணென வசிட்டனே தோற்றோ னடி யனே யடியனே மேனுட், காதலாற் செய்த தவதத்தினிற் பாதி காவ லன நனககியா னளிதத்தென, நதலா லெனககன நீநத பேராசு மீநதன னென்றுரை செய்தான.

இ - ள. குறறமில்லாத குணதத்தினனுடைய அரிச்சந்திரனுடைய நீதியும், (நலல) வழியே நிறகிறதும அவன மனகுறிப்பும நான தெரிந்து கொள்ளா மல இப்படி இகழ்ச்சிசெயதேன. ஆகையால வெனறவா வசிஷ்டரே. தோறற வன அடியேனே. ஆனதினாலே முனனாள நான் அனபுடனே செய்த தவத தினாலபாதி அரிசசந்திர மகாராஜனுகுக கொடுதேதன. இதைபபலலாமல் அபபோ தெனககு அவன கொடுதத பெரிதான அரசாட்சியையும அவனுக்கே கொடுதது விட்டேனெனறு சொன்னார் எ - று. 29

உரைதததது செவியிற காய்நத நாராச மோட்டிய தெனவிறை யுருகிக, கரபபினா தாமுங் கொடுதததது வாஙகக கண்டிலோங் கேட்டிலோங கையேற, நிரபபினாக களிதத பொருடனைக் கொண் டோ னிவனெனப் பெயர்படைத்த துலகம, புரபபவன் யாரை விப் பழி தீணயான் பூண்கிலே னென்றனன் பின்னும.

இ - ள். அப்படி அவர் சொனனத்த தன் காதிலே காய்ந்த நாராசத்தைப் புகட்டினாறபோலிருக்க அரசன மனமுருகி ஒருவர் கேட்டபொருளை இல்லை

யென்று மறைத்துக் கொள்ளுகிறவர்களுங் கூடக் கொடுத்தபொருளை வாங்கிக் கொண்டவ னிவனென்னும் பெயரொண்டு உலகத்தை யாளுகிறவன் நீயே? அல்லன். இனி இத்தப்பழிப்பை நான அடைய மாட்டேனென்று பினனுஞ் சொல்லுகிறான எ - று. 30

இம்மையிற் பழியா மறுமையி னரகமிரந்தவர்க் களித்ததை வாங்கிற், செமமையோர்க் கெல்லாம பெருநகையாமித தீமைசெய் வதற்குநீ யுலகத, தெமமையோ கண்டா யிதற்குமுன் நீரா விடர் பல விளைத்தனை யெனினும, மும்மையும் பழியே சூட்டுத றகுமோ வென்றனன் முனியதற குரைபபான.

இ - ள். யாசித்தவர்களுக்குக கொடுத்தபொருளை மீளவும் வாங்கிக கொண டால் இப்பிறப்பிறகுப் பழிபபாகும. வருங்காலத்துக்கு நாசமுண்டாகும. இன னும் செவவைக்குணமுள்ள எலலாருக்கும பெரிதான இகழ்ச்சி யுண்டாகும். இப்படியாகக கெடுதலுண்டாகுதற்கு நீர் இநத வுலகத்திலே எங்களைத்தானே கண்டீர். இனனமும இகாலத்துக்கு முனனே நீராத தனபங்களையெலலாம அநேகமாகச செயதீராலுமம மூனறுகாலத்துக்கும எனக்குப் பழிப்பையே உண்டாக்குகிறது உமமுடைய பெருமைக்குத தக்கதோ வெனறு சொனனான. அதறகு விசுவாமித்திரா சொலலுகிறா எ - று. 31

கன்னலங் கழனிநாடு நனனகருங் கருதிச செய்தவதனை யான் விட்டு, மனனவ னுக வலலனே மீணடும வளளலகேள வசிட்டனு மியானும், முன்னமே மொழிந்த முறையறி வதற்குன முறைமை சோ தித்தறிந துணாநதேன, நினனகா நீயே யாளுதி யெனனு நெடுநதகை மறுதனன மறிததும.

இ - ள். கரும்புகளவிளைவதான அழகுகொண்ட வயல்சூழ்ந்த நாடும நல்ல நகருமவேண்டி நானசெய்கிற தவத்தைவிட்டு மறுபடியும அரசனுக மாட்டு வேனோ? ஓ பிரபுவே! கேள. வசிஷ்டமுனிவரும நானும இநதிரன முனனே வாதாடிக்கொண்ட முறைமையைத தெரிவதறகாக உனது முறைமையைச் சோதித்துப் பாரத்தத தெரிநதேன. ஆகையாலினி உன படடணத்தை நீயே ஆளுகடவையென்று சொலல, அதறகு நெடிதான பெருமையையுடைய அரிச்சந்திர மகாராஜன மறுபடியுந் தடுத்துச சொலலுகிறான எ - று. 32

வேதியாக காளாய் மினனீயு மைநதன றனனீயும விற்றனன யான்போய்ச, சாதியிற கீழாம புலையனுக காளாயச சவனுசுடு காடு காத திருநதேன, சோதிமண் டபத்தின மணிததவி சேறிச சுடா முடி கவித்துமண் புரகக, நீதியன றெனறே யானர சளிதேனினக் கேத யெனகிதே யெனறான.

இ - ள் பிராமணருக்கு அடிமையாக என மனைவியையும் என்பிள்ளை யும் விலைக்கு விற்றேன. நானும சாதியி லிழிவான சேனுகருக்கு அடிமையாய்ப்

பிணஞ்சுடுகிற சுடுகாட்டுக்குள்ளே போய்க் காதுசொண்டிருந்தேன். இனி ஒளிபொருந்தின சபாமண்டபத்திலே இரத்தின சிங்காதனத்தின்மேலேறி பிரகாசிக்கின்ற கிரீடத்தைச் சூடிக்கொண்டு உலகத்தை இரட்சிக்கிறது நீதியல்லவென்று இப்போது நான அந்த அரசாட்சியை உமக்கே கொடுத்தேன. உமக்குத்தே தக்கது. எனக்கு இதுவே தக்கதென்று சொன்னான எ - று. 33

ஆமதே யெனக்குச் சுடலைகாத திருப்பப் தவனிகாத திருப்பதற் கங்ஙன, போமதே நினக்குத தொழிலென மறுசுதுப புரவல னுரைப பது கேளா, வாமமே கலியா டணவிலை கொண்டு மறையவனுகி யாண்டுறைந்த, தூமகே துவுங்கங் காளனூ திருமுன் றோனறி நின் றிணைய சொலவான்.

இ - ள எனக்குச் சுடுகாட்டைக் காத்திருக்கிறதே தகுதியானது. உலகத்தைக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறதே உமக்குத் தக்கதாகும. ஆகையாலினி நீர் அயோத்தியாபுரிக்குப போகிறதே காரியமென்று தந்தை அரசன சொல்லுகிறதைக்கேட்டு, அழகுள்ள மேகலையணிந்த சந்திரவதியை விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டவனே பிராமணனுகியிருந்த அக்கினிபசவான பரமசிவனுடைய சந்நிதி முனனே வந்துநின்று இந்தவார்த்தைகள சொலவதானான எ - று. 34

என்னோடீ யுரைத்தா யெனக்குவிற றதுவு மிகழ்சசியோ விவள விலை படுதல, முனனமே யுணாந்து கொளவதற கிசைந்து முது மறை குலத்துவந் துதித்து, மினனெயு மைந்தன றனனையும் விறக விலைகொண் டவாவண மீதென, றனனைபங் காளன திருமுனே வைத்தா னரசனு மதிசய முற்றான.

இ - ள். ஓ அரசனே! நீ ரென்ன சொன்னீர்? எனக்கு விறற்குக்கூட உமக்கு இகழ்வாகுமோ? இந்தச் சந்திரவதி விலையாகிறது முன்னே தானே தெரிந்து விலைக்கு வாங்குதற்குச் சமமாகிறதுப பழமையான வேதப்பிராமணர் குலத்திலே வந்து நான்பிறந்து மின்னலையொத்த சந்திரவதியையும் மகனையும் நீ விறகான விலைக்குவாங்கின கிரயவோலை இதுவென்று பாவஜசமே தா சந்நிதிமுன்னே வைத்தான அதைக்கண்டு அரசன ஆசசரியமடைந்தான எ - று. 35

காலனவ வளவிற கருங்கடா வேறிக கருமுகிற கபுவிட் டணைய, கோலமுஞ் சிவந்த கணைகளு நிவந்த குஞ்சியுங் குணடலக குழையும, சூலமுங் கால தண்டமும பிணைந்த தோள்களு மாப முந துலங்க, மூலமா முதலே நோகிவீழ்ந் திறைஞ்சி முகமலாந தரசன்முன மொழிவான.

இ - ள. அந்தச்சமையத்திலே யமனுனவன கறுத்த எருமைக் கடா வின்மே லேறிக்கொண்டு கறுத்த மேகமானது கிளைகள் விட்டிருக்கிறது போலான கைகால்களோடு கூடினவடிவும, சிவபபான கண்களும, நீண்ட தலைமயிர்களும, குண்டலமணிந்த காதுகளும, சூலாயுதமும, காலதண்டமும,

பருத்ததோள்களும், மார்பும் விளங்க ஆகியான பெரிய முதற்கடவுளைத் தரி சித்துப் பாதத்திலே விழுந்து வணங்கிப் பினபு முக மலாச்சியுடனே அரச னுக்கு முனனே சொல்லுகிறான எ - று. 36

அலைகடற் புவியிற் புலையருக் கடிமை யாவையென் பதுமுத லறிந்து, புலையனுய்ப் பிறந்து கொண்டவன் யானே பொறிதனுள் தருதவா வணமீ, திலகுலாந தொடையா யிருநதுநீ காதகவீ மமு மியாகசாலை கள்காண், தொலைவிலா வடுவென் றுணரினீ யிகழ்நத சுடலையைப் பாரென வுரைததான்.

இ - ள். அலைகளைகொண்ட கடலாலே சூழப்பட்ட வுலகதிலே நீசருக்கு நீ அடிமையாவாயெனபதை நான முனனேதானே தெரிந்து நீசனுகப் பிறந திருந்து உனனை விலைகு வாஙகினவன நானே. அடிமையாக ஒப்புகொண்டு நீ எழுதிதந்த விலையோலை இதுதான. பச்சிலை கூடின மாலையணிந்த அர சனே! நீ இருந்து காதததான சுடுகாடும யாகசாலைகளெனறு தெரிந்துகொள் வாயாக இது அறியாத பழிப்பெனறு நீ எண்ணுவையாஞல நீ இகழச்சி செய் கிற சுடுகாட்டை நீயே பாரதது அறிந்து கொளளெனறு சொனனன யமன எ - று. 37

ஆவண மிரண்டுங கண்டு தமமெழுததே யாமெனவறிநது மெய் மகிழ்நது, கேவணக கிரண மணிமுடி துளக்கி லேசமும மீடையு மகற்றிக், காவண நிழலிற கழுகெழுந தோங்குங கனற்புகைச சுட லையைப் பார்ததான, பூவணங குறையும பொய்கையும வாசப பொழிலுமாய்ப பொலிநததை யன்றே.

இ - ள். விலையோலை இரணடையும பார்ததித தஙக ளெழுததேயா மென்றுதெரிந்து உடமபெலலாம பூரிதத பெருமை பொருந்தின கிறமான ஒளியையுடைய இரததின கிரீடததை யணிகிற தலையையசைதது தன பதனதையும் தனனைப் பிடிததிருககிற மீடைகளையும் நீகி, பந்தலபோட்ட கிழலைப்போற கழுகுகள் எழுந்து உயாந்து படாவதாய நெருபபுபுகை களுவ தான சுடுகாட்டைப பார்ததான். பாகாகவே, அவவிடம இலட்சுமிதேவி வாசஞ செய்வதான பூமபாய்கையும மணங்களுவதான சோலையுமாக விளங்கியது எ - று. 38

வாயெலாம யாக மரமெல்லாம யூபம வானெலா மாகுதித தூமம, தீயெலா முதநீ திசையெலாந தருபபை தீபபடு விறகெலாஞ் சமிதை, பேயெலா முனிவோ பேசசெலாம வேதம பிணமெலா மதறகமை பசுக்கள், ஆயவா றெல்லா நோககினை மெலலை யமைந தநே யீதென வமைநதான்.

இ - ள். அந்த இடங்களெல்லாம் வேள்விகள்; அங்குள்ள மரங்களெல்லாம் வேள்வித்தூணகள்; ஆகாசமெலலாம அஙகே வேளவிசெய்கிற புகைகள்; நெருப

பெல்லாம் காருகபதீயம - ஆகவநீயம - தெட்சிணக்கினீயம் - அந்தத் திக்கு களெலலாம் தாப்பைகள், அநத நெருப்பு மூட்டுகிற விறகுகளெல்லாம சமித்து கள், அங்குள்ள பசாசுகளெல்லாம் முனிவர்கள் பேசுமொழியெலலாம வேதங் கள், பிணங்களெலலாம் அந்த யாகத்துகுத தகுதியான பசுகள். இப்படியா யிருகிறவைகளெலலாம பார்த்தான. இதெலலாம முனனேதானே அமைந் திருகிறதெனறு சமமதமாஞன எ - று. 39

ஆஙகவன றன்னைப பாங்குட ஞெகுகி யரசரீ யயோததியி னணுகித, தீங்கற மகுடஞ் சூட்டி யிமமுனிவன் செய்தவம பாதி யுங் கொண்டு, வாங்குநீ ருலகம பொதுவறப புரநது வருதியெம பதத்தினி லெனனுத, தேஙகமழ் சடையான் றிருவுள மகிழ்ந்து தேவாகோ மாறகுரை செய்வான்.

இ - ன. அபபடி யமைந்த மனனனைச் சந்தோஷத்துடனே பாத்து அரசனே! நீ அயோதியாபுரிகுப்போய் குறறந்தீரக கிரீடஞ் சூடிகொண்டு இந்த விசுவாமிதிரர் செய்த தவதனிறபாதியும உன வசமாகினவுஞய் வளைந்த கடல சூழ்நத உலகமெலலாம் உனகே சொந்தமாக இரட்சிதது பினபு நமமுடைய பதத்துகு நீ வநது சேரகடவை யெனறு மணம் பரி மளிகினற சடையையுடைய பரமசிவஞனவா தமது திருவுள்ள மகிழ்வாய் தேவேநதிரனைப பாதது்ச் சொலலுகிறார எ - று. 40

காரண மொனறு கேட்டிய னீயுங காசிபன் முதன்முனி வா ரும, வாரண வாசி மனனனு மயோததி மன்னவன் றன்னுட னேகித, தோரண வீதித திருநகா புகுநது சுடர்முடி சூடிய பின் னர், ஊரணைந திடுகென றுரைததிட வணஙகி யுவகையா லன்னவ ருரைபபா.

இ - ள். இனிச செய்யவேணடிய காரணமொனறுணடு கேள. நீயும காசிபா முதலான முனிவாகளும வாரணவாசிகசரசனும இநத அயோதியா புரிகசரசனை அரிச்சநதிரனுடனேபோய் தோரணம கட்டியிருகிற வீதிகளை யுடைய அயோதியாபுரியாகிய திருநகருகுளளே புகுநது அரசனுகு ஒளி பொருந்திய கிரீடஞ சூட்டினபினபு உன ஊருகு நீ போகவேணடுமெனறு சொலல, அதறகவரை வணங்கி அவர்கள சொல்லுகிறார்கள் எ - று. 41

திங்கண்மே வியசெஞ சடைமுடி யாய்நின் றிருவுளத் தின்படி யல்லால், எஙகண்மாட் சிமையே றில்லையென் றளிதத வேவறந் தேலமிசைக் கொண்டார், அங்கண்மா ஞால மகன்றெழுந தீச னணி திகழ் கயிலையிற புகுகான், செங்கண்மா லெகிப் பாற்கடல் புகுந் தான் றிசைமுகன றனதுல கடைநதான.

இ - ள். சநதிர பொருந்தின சடைமுடியை யுடையவரே! தேவரீர் திருவுளததினபடியே யல்லாமல் எஙகள் பெருமை வேறொனறுமில்லை யெனறு அவர் கட்டளையிட்ட ஏவலைத தங்கள் தலைமேலே கொணடாகள்.

அப்போது அந்த அழகான இடத்தையுடைய பெரிதான அவனூரை விட்டுப் பரமசிவனுனவர் அழகு விளங்குகின்ற கயிலாசமலைக் கெழுந்தருளினார். ஒளிந்த கண்களையுடைய திருமாலானவர் திருப்பாற்கடலபோய்ச் சேர்ந்தார் பிரம தேவன தனது சத்தியலோகம போயினன எ - று. 42

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

கருததினின் மகிழ்சசி யோஙகக் கடவுள ரேவன் மாறு
தருததிகொண் டேகித தந்தஞ சாபினி லடைந்த பின்னர்
வருததமும விணையு மாற்றி மன்னனை மகுடஞ் சூட்டி
இருத்தினும போவோ மெனனு விநதிர னினிதி ருநதான.

இ - ள் மனததிலே சந்தோஷ மதிகமாகத தேவர்கள யாவரும் கடவு னேவலை மறவாமல அனபுகொணடு தஙகளிடமபோய்ச் சேர்ந்தபினபு உண் டான வருததததையும் மற்ற பாவச்செய்கைகளையும போகவி அரசனுகக கிரீடஞ்சூட்டி அயோததியி லிருகசச்செயது பினபு நாம் போவோமெனறு இந்திரன சந்தோஷமாகக கூடவிருந்தான எ - று. 43

காசிபன் பிருகு ரோமன் கௌதமன் பரத்து வாசன்
கோசிகன் வசிட்டன் சன்னு குறுமுனி மரீசியாதி
ஆசிஞ ரதனம தஙக னதிரி முதலோர் சூழக்
காசியி லினிதி ருநதா கழிநதது கஙகுற் போது.

இ - ள. காசிபா - பிருகு - ரோமசா - கௌதமர் - பரத்துவாசர் - விசுவா மிதிரர் - வசிஷடா - சனனுமாமுனிவா - அகஸதிய - மரீசி முதலான குற்ற மில்லாத நாரதா - மதஙகா - அதிரி முதலானவர்களும ஒனறுகூடிக காசிப்பட் டணததிலே சந்தோஷமாகக கூடியிருந்தாகள. அநத ராததிரிகாலமுங கழிந் ததி எ - று. 44

கழிநதது கஙகுற போது கழிதலுங காசி வேநதன்
மொழிநதனன விரைவி னநத முரடபடை யெழுக வென்னச்
செழுநதட முரச மெஙகு மறைநதிடத திசைக டோறும
எழுநதன தேரு மாவு மியானையுஞ் சேனை தானும.

இ - ள். அனறிராததிரி அப்படிக கழிதலாயிற்று. கழிந்த உடனே காசி ராஜனுனவன சிகாசனதிலே தனது பலங்கொண்ட சேனைகளெல்லாம பிர யாணமாகக் கடவதெனறு ஆஞாபிததான. உடனே செழுமையான பெரிய பேரிகைக ளெலலிடதது முழக்க, திகுகுகளெல்லாம தேர்களும குதிரைகளும் யானைகளும காலாள்களும எழுதலாயின எ - று. 45

கரிபரி யீட்டத தோடுங் கணமணித தேருந் தாரும்
தெரிவையர் குழாமுஞ செமபொற் சிவிகையுங் கவிகை தானும்
விரிபெருந தூளி யார்கக வெண்கொடிப் படல மூடச்
சரிபெருங் கடல்கள் போல்வந தசசினைச் சார்ந்த வன்றே.

இ - ள். யானை - குதிரைகளின கூட்டத்துடனே கூட்டமான இரத்தினத்தேர்களும் சேனைகளும பெண்கள் கூட்டமும சிவந்த பொறபல்லக்கும குடைகளும விரிந்த வருகிறதிஞலுண்டான பெரிதான தூளிகள் திமிரவும் வெள்ளைக்கொடிகள் அந்தத தூளிபபடலததை மறைக்கவும் அலைகள் சஞசரிக்கின்ற கடலகளைப்போல் வந்து அரிசசகதிரமகாராஜனைக கூடின எ - று 46

வானவா கோனும வேத மாமுனி வோருமை வைவேற்
ருனையுங காசி வேநதுஞ சதகிய கோததி தானும்
ஆனையுந தேரு மாவு மடாநதெழ வியோததி வேநதன்
மாநகா விட்டெ முநதான் மழைபியன முரச மார்தத.

இ - ள. தேவாகளுக கரசனன இந்திரனும பெரிய வேதமுனிவாகளுக் கூரிய வேலியுடைய சேனைகளும காசிராஜனும சதகியகோதகியும யானைகளும தேவாகளும குதிரைகளும நெருங்கிவர, அயோதகியாபுரிக கரசனன அரிச்சந்திரன அந்தப பெரிதான காசிபபடடணதைவிட்டெழுநதலானன. அப்போது மேகங்கள்போல பேரிகைகள முழங்கின எ - று 47

கானடை யேகு மன்னிக காசியா வேநதன கண்டு
தேனடை யலஙகன் மாப தோமிசை யேறு கென்னத
தானது மறுதத லோடுந தபோதன மெலலாமவேண்ட
வானவ ரெடுததுச செமபொன மணிநெடுந தேரில் வைத்தார்.

இ - ள. காலகடையாகச செலலுகின்ற அரசனைக காசிப்பட்டணத தரசன பாதது தேனுகாக வணடுகளவந்து கூடுவதான மாலையை யணிந்த மார்பனே! நீ தோமே லெழுநதருளுமெனறு சொலல, அரசன அது வேணடா மெனறு சொல்ல, தவமுனிவாகளெலலாரும வேணடிக்கொளள, அபபோது தேவாகளெலலாருங்கூடி அரிசசகதிரனைச சிவநத பொனனுலும இரதினங்களாலுஞ சமைநத நீணட தேரினமேலெடுத தேறறினாகள எ - று. 48

சநதிர மதியைக கறபின றழலினைத தீண்ட வருகி
அநதரத திமையோ மாநத ரனைவரு மகல நினறார்
இநதிர னேவி யெனனு மிளமுலைக குதகெச செருஞசொற்
சுநதரி திருகைக பறறிச சுடாமணித தேரில வைததாள.

இ - ள். சந்திரனியாகிய பதிவிரதாகனியைத தொடப பயந்து ஆகாயததிலுள்ள தேவாகள பூமியிலுளள மனிதாகள முதலான எலலோரும தூரநினறாகள. அபபோது இநதிரன தேவியெனகிற இளமையான கொங்கைகளையும மழலேபோலும இனிய செவவிதான வசனஙகளையுமுடைய இந்திராணியானவள் தன தழகான கைகளாலெடுதது அநத ஒளி பொருந்தின தேரினமே லேறறினாள எ - று 49

கண்ணிபாற பட்டு முன்று கழன்றவெங களிறுங கன்றும
திண்ணிய பிடியும பண்டைப் பயிலிடஞ் சோதல் போலப்

புண்ணிய வேந்துஞ் சேயும் பூவையுந் தேரி லேரி
மண்ணிலுள் ளோர்கள் வாழ்த்த மாநகர் விட்ட கன்றூர்.

இ - ள். வேடர் வலைக்குளகப்பட்டு வருந்திப் பினபு அவ்வலையை விட்டு நீங்கின வெல்லிதான ஆண யானையும், அதன் கன்றும், பெண் யானையும் முன்னே தாங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற இடத்துக்குப் போகிறதுபோல மகா புண்ணியவானான அரிச்சந்திர மகாராஜனும, மகனும, தேவியும் தேர்மேற்கொண்டு உல்கத்துள்ளவர்களெல்லாம் மங்களம் பாட அந்தப் பெரிதான காசிப் பட்டணத்தைவிட்டு நீங்கினார்கள் எ - று. 50

தோரண வாயில் பின்னுத் தூழனியங் கழனி நண்ணிப்
பூரண வாவி நீங்கிப் பூமபொழில் பலவுந தீர்ந்து
காரணத் தமைசச ரோடுங் கடல்பெருஞ சேனை யோடும்
வாரண வாசி யாற்றின் வண்டலின் வந்தி றுத்தான்.

இ - ள். தோரணங்கள் கட்டியிருக்கிற கோட்டைவாயில் பின்னிட ஒளிகளையுடைய அழகிதான மருதநிலத்துக்குவந்து நீர் நிரமபின குளங்களையுங் கடந்து பூஞ்சோலைகள் பலவறறையும் நீங்கி பிரதானரான மந்திரிகளுடனே கடல்போனற பெரிதான சேனைகளுஞ்சூழ வாரணவாசியினது ஆற்றங்கரை யோரத்திலேவந் திறங்கினார்கள் எ - று. 51

அந்தமா நதியிற் நீர்தத மாடியன் றங்கு வைகி
மந்தரா சலபபு யததான் மற்றைநா ளேகி வாசச
சந்தனு டனியும் வெற்புந தடங்களுங கடநது மெல்ல
வநதநாள் யமுனை யாறறின் கரையினை வல்லை சாநதான்.

இ - ள். அந்த மகாநதியிலே ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு அனறையத் தினம அங்கே தங்கி மந்தர மலைபோலுந் தோளழகையுடைய அரிச்சந்திரமகாராஜன மற்றநாள் வாசமிக்க சந்தன வனங்களும மலைகளும மேடுகளுங கடந்து மிருதுவாக வருதபோது யமுனை யாறறங்கரைக்கு வருது சேர்ந்தார்கள் எ - று 52

அநநதி தீர்த்த மாடி யணிமணி தரளஞ செம்பொன்
மின்னவிர் தரங்கக் கோதா விரிதுறைத தீர்த்த மாடிப்
பன்னதி கடநது வெற்றிப் பகீரதன கொணர்ந்த கங்கை
நன்னதி தன்னை வநது நண்ணினன் விண்ணோ ரோடும்.

இ - ள். அந்த நதியிலே ஸ்நானஞ்செய்துகொண்டு அழகான இரத்தினக்களும், முத்துகளும், செம்பொனனும் மினனுகின்ற ஒளியைகொண்ட அலைகளையுடைய கோதாவரித் துறையிலும ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டு, இப்படியாகவே பல நதிகளுக் கடந்துவந்து ஜயத்தையுடைய பகீரதன கொண்டுவந்த கங்கையாகிய நல்ல நதியைத் தேவர்களுடனே வந்து கண்டான் எ - று. 53

வேலிரு புறமு மீண்ட வெண்குடை மேனி முற்ற
நாலிரு திசையுந தேரு நாகமு மாவுஞ் செல்ல
மேலிரு விசுமபைத தூளி மறைக்கவெண் கவரிக் கற்றை
காலிரு மருங்கு மார்க்கக் கங்கைமா நதியைக் கண்டான்.

இ - ள். வேலாயுதங்களை இருபககதிலுங் கூடிவரவும், வெண்ணிற குடை மேலே நிழலிச் செயயவும், எட்டு திக்கிலும இரதங்களும யானைகளும குதிரை களும நடபபவும, மேலே பெரிதான ஆகாயததைத தூளிப்படல மூடவும, வெணசாமரங்களின கறறைகளால் காறறு இருபுறதிலும வீசவும போய்க கங்காநதியைக் கண்டான அரிசசநதிரமகாராஜன எ - று. 54

அருகுவந தணைநது துளளிக கணைத்தெழுந தாஞ வன்பு
தருகுழக கனறைக கண்ட தாய்முலை சுரநத தேபோல
நிருபனு மாதுஞ சேயு நெடுநகா நோககி மீண்டு
வருவது கணடு கஙகை மாநதி பெருகிற றனறே.

இ - ள தனது பககதில் வந்து கூடி நின்ற தூளிக கணைதது மிமிர்ந்து நீங்காத அனபைத தருகிற இளங் கனறைக கண்ட தாய்ப பசுவுககு மடி சுரந் தாறபோல அரசனும, மனைவியும, மகனும தஙகளுடைய நெடிதான பட்ட ணதைதக குறித்துத திரும்பி வருகிறதைக கணடு அந்தப் பெரிதான கங்காநதி பெருகுதலாயிறறு எ - று. 55

வரைபல வுருட்டி மீண்ட மரமபல பிடுஙகி வெள்ளை
நுரைபல சிதறி யெஙகு நுறையும வராலும் பாய
நிரைநிரை பதும ராக நிதத்திலஙு கொழிகதி ரண்டு
கரையையுங் கடநது காநதக கடலென வநத தன்றே.

இ - ள. கங்காநதியானது பல மலைகளையு முருட்டிககொணடு மீண்ட பல மரங்களையும பிடுஙகி வெணமையாகப் பலவகை நுரைகளையுஞ் சிதறி எவ விடதிலும மலஙகு மீனும, வரால் மீனும் துள்ள வரிசை வரிசையாக பதுமராக மணிகளையும, முதுதுகளையும ஒதுகிகொணடு இருபுறதிலுமுள கரைகளையு முடைதது யுகமுடிவிலே பெருகுகிற கடலெனனும்படி வருத லாயிறறு எ - று.

நுறை - மலஙகு மீன். 56

விரிகட லெனன வநத விமலையின் கையி னேறிச
சொரிமலர்ச் சூழ றேறுஞ சுடர்மணிப பாறை தோறும
வரிமணல வண்ட றேறு மால்வரைச சார லோறுந
தெரிவையா குழாமுஞ் தேவர் சேனையு மடைந்த வன்றே.

இ - ள். விரிந்த கடல்போல் வருவதான கங்காநதிக கரையிலேறிச் சிந்து னின்ற பூஞசோலைகளிலும வினங்காணின்ற இரதங்களிப் பாறைகளிலும ஒதுங்கி

இடத்திற மணற்குவியல்களிலும் பெரிய மலைச்சாரல்களிலும் பெண்கள் கூட்டமும் தேவர்கூட்டங்களும வந்துசோந்தன எ - று. 57

சுரர்சில சூழல் சார்ந்தார் தோகைய ரோடு மண்வாழ்
நரர்சில சூழல சாந்தார் நானமறைந்த தவந்திற் பெற்ற
வரர்சில சூழல சாந்தா மகரயாழ வலல விசசா
தரசில சூழல சாந்தா தபனனுங் குடபாற் சார்ந்தான்.

இ - ன். தேவர்கள சில விடங்களிலே தங்கினார்கள். பெண்களுடனே மணலுலகிலே வாழுகின்ற மனிதர்கள சில இடங்களிலே தங்கினார்கள. கானகு வேதங்களையும பாராயணஞ செயகிற தவத்தினைகடகாண்ட சிரேஷடர்கள் சில இடங்களிலே தங்கினார்கள். மகரவீணைகள பாடவல்ல விந்தியாதரர்கள சில இடங்களிலே தங்கினார்கள். அப்போது சூரியனும மேலைத திக்கிலேபோய்த் தங்கினன எ - று 58

கரடவெங களிறு மாவுங் காரகி லாரஞ சாதி
சுரதரு மதநி னைந்து சோததனா துங்கத தெய்வப
புரவிகள பூண்ட நேமிப புடபகத தேருஞ செமபொன
வரைபல நிரைதத வெனன வடகரை செறிந்த வனறே.

இ - ள. மதமொழுகுகின்ற சுவடுகொண்ட வெவவிய யானைகளையும் குதிரைகளையும, கறுத்த அகில விருட்சங்களிலும சந்தன விருட்சங்களிலும சாதி விருட்சங்களிலும தெய்வ விருடசங்களிலும சேரக கட்டினார்கள். பின்பு உயர்வான தெயவகருதிரைகள் கட்டின உருளைகளையுடைய புட்பக ரதங்களும் வெத்த பொனமலைகளைகளைப் வரிசையாக வைத்தாறபோல வடபுறத்தகரையிலே நெருங்கின எ - று. 59

ஆதப மகறறி வெய்யோ னுழ்கடற புகுந்த பின்னாப
பாதக முனியும பாரிற பாவமு மகனற காலை
பூதல வேந்தன வந்து புணணியம பரந்த தேபோல
சோதிமா மதியந தோனறித துநிலா விரிதத தனறே.

இ - ள. வெயிலை நீக்கிகொண்டு சூரியன ஆழமான கடலிலே போய மறைந்தபின்பு, பாவச செயகைகளைச செயத விசுவாமித்திர முனிவரும உலகத்திலுள்ள பாவங்களு நீங்கினபின்பு, உலகத்தை யாளுகின்ற அரிசசந்திரமகாராஜனுடைய புணணியமே எவவிடத்தும பரவினாறபோல ஒளியைப் பெரிதாகக கொண்ட சந்திரனுதயமாகிப் பரிசுத்தமான சந்திரிகையைப பரப்பியது எ-று.

மாறகட மலியுந தேரும வாசியு மனனர் தாமும
வேறகடற படையுந தோனறு விரிந்தவெண் ணிலவி னீட்டம்
நீறகட னடுவிற நிரனறு நிலமுமெண் டிசையும விண்ணும
பாறகட லுகாந்தங் கோத்த படியெனப பரந்த தனறே.

இ - ன். மயக்கத்துடனே மதத்தைக கொண்ட மலைபோனற யானைகளும் தேர்களும் குதிரைகளும அரசாகளும் வேலையுடைய கடலபோன்ற சேனைக

ளும் விளக்கமாக விரிவான வெள்ளைச் சந்திரிகையினுடைய கூட்டமானது நீல நிறமான கடலினுடனே தோன்றுகிற பூமியும் எட்டுதிக்குகளும் ஆகாயமும் பாற்கடலானது யுகமுடிவிலே பெருகினபடி போற பாவியது எ - று. 61

நலலவா மனதிதா டாசசி நல்லவாக குறற தேபோல்
பலலவப பொழிலு மாறும பருமணற பரபபும வெறபும
புலலுமான மரையுங தோலு மேதியும புளளுங தூரத
தெலலவா தமகளுங தோன்ற வெண்ணிலா வெறிநத திறது.

இ - ள். நலலோர்களுடைய மனசசமபந்தம நலலோர்களுக்கே விளக்கு நிறதைப்போல, தளிர்களையுடைய சோலையும ஆறும பருதத மணற குனறும மலையும கூடிச் சஞ்சரிக்கின்ற மானகளும மரைகளும யானைகளும பக்ஷி ஜாதிகளும தூரதது இலலாமல் இருக்கிற எலலாருக்குந் தோன்றுவதாக மேனமையான சந்திரிகையை சநதிரன வீசியது எ - று 62

நிரநதரம வயிரந துபபு நிறதிலம பசசை நீலம
பரநதசெம மணியு முறதும பகீரதி யாறறை நோகஙிச
சிரநதனைத தூளகி மேனமே லணிமயிர சிலிர்கக வைவேற
புரநதரன மகிழசசி கூறது புலோமசைக குரைபபா ளுனன.

இ - ள். எப்போதும வயிரம் - பவளம்-முதது பச்சை-நீலம-பரவுதலான சிவந்த மாணிக்கம ஆகிய இவைகளே அலைகளா லொதுக்குவதான கஙகா நதியை பாதததை தலையை அசைதது மேனமேலும அழகிதான உரோமஙகள் சிலிர்க்க கூரிய வேலபோனற வசசிராயுதததையுடைய இநதிரன சந்தோஷததையடைந்து இநதிராணிக்குச சொலலலாளுன எ - று 63

கண்ணுதல சடையின வீழ்ந்த கஙகையின கரையில வநது
நண்ணுத லுறற வேக நாகமும பூகக காவும
மண்ணுல கதிறற றுனறு மலிகளும புளளு மாவும
விண்ணுல கந்தி றுணடோ மெலலியம விளமபு கெனறுன.

இ - ள். பரமசிவனுடைய சடையிலிருந்து வீழ்ந்து வருகிற இநதக கங்காநதிக கரையிலே வந்து சேருதலான வேகதததையுடைய நாகஙகளும கமுகங்காடுகளும மண்ணுலகதிலே பொருந்தினன இரதினஙகளும பட்சிகளும மிருஙகளும நமது ஆகாயவுலகதிலே நீ கண்டதுணடோ பெணணே! சொல லெனறு கேட்டானு எ - று. 64

மநதிர வாளுை கோமா னுமைநதிட மகிழநது நநதம
இநதிர புரதது மநதோ விரசிறப பிலலையெனறுள
சுநதரி யுடனே கூடித துயினறனன மகவான பினனுச
சநதிர னுதய மாறத தரணிவந துதயஞ செய்தான.

இ - ள். ஆலோசிததலையுடைய தேவர்களுக்கு காரணனவ னிபபடிச் சொல்லலே சந்தோஷங்கொண்டு தமமுடைய இநதிரலோகதிலும ஓ ஓ இப்படிப

பட்ட சிறப்புகள் கிடையாதே என்றான். அப்படிச் சொன்ன இந்திராணி யுடனேகூடி இந்திரன் நிதியை செய்தான். பின்பு சந்திரன் அஸ்தமிக்கச் சூரியன் வந்து உதயமாயினன எ - று. 65

மாமதி யொளிம ழுங்கி வயங்கிருள் விடிந்த காலை
போமதி னினைவே யாகிப் புலரியி னெழுந்தி ருந்து
தாமதி யாம லேகித தடங்களும் வெறுபு நீங்கிக
கோமதி யாறறின வண்டற் குனறிடைச செனறி ருந்தார.

இ - ள். அந்தப பெரிதான சந்திரனுளரி குறைந்து அனறுண்டான இருட்காலம் கழிந்தபினபு பிரயாணமாகிறதிலே எணணங்கொணடு விடியற காலத்திலேதானே யெழுந்திருந்து தாமதஞ்செயயாமற் போய் மேடுகளும் மலை களுஞ் , கடந்து கோமதியாறறினது வண்டலகூடின மலயிணிடதிலே போயிருந்தாகள எ - று. 66

வள்ளலை முனிவன் கூட்டி வருகினற வாறு கேட்டுப்
பள்ளமுற றுமபா வெளளம பாய்கினற பரிசே போல
உள்ளமு மகிழ சோமஞ் சிலிாபபுற வூரிற சேனை
வெள்ளமு மரசா தாமும வியநதெதிர் கொண்டா ரனறே.

இ - ள். மகோதாஞன அரசனே விசுவாமிதகிரமுனிவர் கூட்டிககொண்டு வருகிற சமாசாரங கேள்வியாய், பளளதனமேலே வெள்ளம பொஙகி வருகிற படிபோல தஙகள மனமுஞ சநதோஷிக உரோமஞ் சிலிர்ப்பாக அயோதனியா புரியிலுள்ள சேனைகளும அரசாகளும அதிசயிதது எதிர்கொணடார்கள் எ - று. 67

அயினெடும படைது றநத கரதனின ரயோநதி மூதூ
ரயில்கடக தேகி மனனக கண்டன ரிைாஞசி வீழ்நதா
மயிர்பொடிப புறம னஙகண மகழநதிட மறலி கொண்ட
உயிர்வரப படாது றநத வுடலமே யொததா ரனறே.

இ - ள. ஈண்ட வேலாயுதஙகள் முதலான ஆயுதஙகளிலலாத கைகளி யுடையவர்களாய் அயோதனியாபுரியிலுடைய மதிலகடநதுவநத அரசனைக கணடு வணஙகிக காலிலே விழுநதாகள. உரோமஙகள சிலிாபபாக மனஙகள ஆனநததையுடைய இயமன கொணடுபோன உயிரவர துனபம நீஙகின உடம்பை யொததாகள் எ - று 68

ஆரண முழஙக யோதநி யணிபெருஞ சேனை யோடும
வாரண வாசி வேநதன படையொடும வளள லேகித
தோரண வாயி னண்ணிச சுடாமணித தேரி ழிநது
பூரண குமப மனனு மண்டபம பொலியப புககான.

இ - ள. வேதஙகள முழஙகுகினற அயோதனியாபுரியிலுளள பெரிதான சேனைகளுடனே வாரணவாசிக காசிஞனவனுடைய சேனைகளுங்கூட அரிச்

சந்திரன்போய் தோரணங்கட்டின கோட்டைவாயிலும் கருகேபோய் ஒளி பொருந்தின இரதினத்தோரைவிட்டுக் கீழேயிறங்கி பூரணமகுடங்கள் பொருந்தின சபாமண்டபம் முழுதும விளங்கப் புகுந்தான எ - று. 69

பன்முடி வேந்தர் தாழ்ந்து பணியப் பொற் றவிசி னேற்றிச்
சொன்முடி வற்ற நீமைத காபதர் சூழ்ந்து வாழ்த்த
நென்முடி சாயப் பாயு நீவய ணுடன் றன்னைப்
பொன்முடி சூட்டி காழ்ந்திப் புரந்தரன் விசுமபிற் போனான்.

இ - ள். அநேகங கிரீடாதிபதிகள் குனிந்து வணங்குமபடி பொனமய மான சிங்காசனதிலே யேறச்செய்து, சொலலால் முடிவுபெறுத நலல குணங்களையுடைய தபோதனாகளெலலாங கிரணடுகூடி ஆசீர்வதித்தருள, நெலலினது தலைவணங்கு நீர் பாயகின்ற வயல்சூழ்ந்த நாட்டையுடைய அரிச் சந்திரனுகுச் சுவானக கிரீடஞ்சூட்டி வாழ்தது இந்திர ஆகாயலோகதகுகுப் போயினான எ - று. 70

காருள சோலை சூழுங கெளசிகன நீமை நனகே
நீருள வளவு மீரேழ் நிலமுள வளவு மூனறன
பேருள தொருகா லதனும பிழைபபில தனககு நேர்வே
ரூருள ரெனனு வாழ்தது யருநதவ முனிவர் போனார்.

இ - ள. மேகங்கள சஞ்சரிப்பதான சோலைசூழ்கின்ற கௌசிகதேசத் தரசனான விசுவாமிதிரா செய்த நீமைகளெலலாம் உனககு நல்லனவே யாயின; ஏழு கடலகளுள்ளளவும பதினலுலகங்களுள்ளவும உனது பேருள தாயிறறு ஒருகாலதனும தவறாத லுண்டாகாது உனககுச் சரியாக வேறே யாரிருகிறாகள எனறு கொண்டாடி அருமையான தவமுனிவாகள போயி னாகள் எ - று 71

மைநதனை நினனை மாதை யிதனனை வருததங் கண்டேம்
நிநதனை சிறிது நினபாற கண்டிலே நீதி வேநதே
எநதமா தவததிற பாதி யாவருங காண வினறே
தநதன மூனகதே யெனறு கௌசிகன ரூரை வார்தான்.

இ - ள உன புதிரனையும உனனையும சநதிரவதியையும் இவவளவு வருததங்களெல்லா மூண்டாவதாகச் செயதோம அதறகாகக் கொஞ்சமேனும உனனிடதிலே பழிப்புண்டாகக காணேம். ஓ நீதியுள்ள அரசனே! இனி எனனுடைய மகாதவதிலே பாதி எலலாருங காண உனகதே கொடுததே னெனறு விசுவாமிதிரா தாரை வாததா எ - று. 72

உறறறிந தளவிட் டோரா துமமையா னிகழ்ந்து பேசப்
பெறறவை பொறுதது ரெனனு வசிடனுக கினிய பேசிக்
கொற்றவன் றனனை யாறறிக குமரனை மயிலத தேற்றி
மற்றுமந திரியை வாழ்தது கௌசிகன் வனதிற் போனான்.

இ - ள். பினனும் சோதித்துத் தெரிந்து அளவுசெய்து காணுமல் உம்மை யும் அரிச்சந்திரனையும நான இகழ்ந்து பேசலானவைகளை யெலலாம் நீங்கள் பொறுத்துக கொளளுங்களென்ன வசிஷ்டமகாமுனிவருகு நல்ல இதங்கள் சொல்லி, அரசனையும தனபமாறச்செய்து,மனையும சந்திரவதியையும தேறு தல் பண்ணிப பினனும் சதியகீர்த்தியான மகிரிமையும வாழ்த்துதல் செய்த விசுவாமித்திரா தாமிருகிற வனத்திறகுப போயினா ள - று. 73

தேவரு முனிவா தாமுந திண்புவித தலிவர் தாமும
யாவரு மகன்ற பினன ரிணமணிக கவரி வீச
மூவரு மணைய நீமை முனிவனுங் காசி வேந்தும்
ஏவரு நிகரி லானு மினிதுரைத துடனி ருந்தார்.

இ - ன. தேவர்களு முனிவாகளும பலங்கொண்ட உலகத்தரசர்களும் எல்லாரும் போனபினபு, இரணடு மணிமபமான சாமரங்கள்போட மும்மூர்த்தி களையு மொப்பான குணத்தையுடைய வசிஷ்டமுனிவரும காசிராஜனும் ஒரு வரு நிகரிலலாத அரிச்சந்திரனும சந்தோஷமாகப பேசிகொணடு கூடியிருந் தாகள் ள - று. 74

இருந்தபின் காசி வேந்தன வசிட்டனை யிறைஞசி யேதத்தி
அருந்தவர் தமபா லைய வறமலான் மறமுமுண்டோ
வருந்திட விவர்பா லிருந்த வனகண்மை செய்ய வுள்ளம்
பொருந்திய வாறெதென்ன வசிட்டனும புகல லுற்றான்.

இ - ள். அப்படி யிருந்தபினபு காசிராஜன வசிஷ்டமகாமுனிவரை வணங கித துதித்து, ஐயா! அரிதான தவமுனிவாகளிடத்தில் தருமகுணமே யலலாம லிப்படிப்பட்ட பாபகுணங்களு முளதாகுமோ? இவாகளிப்படி வருத்தமடைய இவர்களிடத்திலே கொடுமை செயகிறதறகு விசுவாமித்திரா மனஞசமமனித்தது யாதுகாரண மெனறுகேட்க, வசிஷ்டர் சொல்லத்தொடங்கினா ள - று. 75

நிலதலியல் பற்றா கொணமூ நீரியல பதனுற் றங்கள்
குலதலியல பெவர்க்கு மன்னு வாழினுங கெடி-னுங குனறு
தலததா சகனறு நீங்கித தவததினு ணுைந தொலலை
நலததது போமோ வெனறு நரபதிக கினிது ரைத்தான்.

இ - ள. நிலதினது தனமையேயாம மேலதினது நீரினது தனமையும் அதுபோல் அவரவாகள குலசுபாவம யாவராலுமும அரசனே வாழ்ந்தாலும் கெட்டாலும குறைவுபடா. விசுவாமித்திரன உலகத்தரசாலுகையை விட்டுத் தவஞ்செயகிறவலலலும பழையசாதி நனமையானது விட்டுப்போகுமோ வெனறு காசிராஜனுகு நனமையாகச் சொனனா ள - று. 76

அன்னது கேட்ட வணண லருந்தவத தோனை நோககி
மன்னவ னுனை வாறு மாமுனி யான வாறும
இனனவா றினன வாறென றெனக்கருள செய்வா யென்னப்
பொனனணி முடியாய் கேளென றமமுனி புகல லுற்றான்.

இ - ள். அந்த வார்த்தைகேட்ட காகிராஜன அருமையான தவத்தை புடைய வசிஷ்டரைப் பார்த்து அவா அரசனுயிருந்தமை பினபு பெரிய முனிவ ரானமை இனனபடி இனனபடியென்று எனகருத தெரியச்சொல்ல வேணு மெனன, பொனனு லலனகிருதமான கிரீடாதிபதியே! கேளென்ற அந்த வசிஷ்டா சொல்லத தொடங்கினா எ - று. 77

மீட்சிக காண்டமம முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம - 1289

பத்தாவது

உத்தர காண்டம்

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

திசைமுழுதுங கவிததகுடைச செனகோல் வேந்த திசைமுகத் தோன் வழிவந்த குசனென போறகு வசையறுசீர குசன் குசநா பன்வ நூர்ததன் வசுவெனனும பெயருடைய மகக ணுலவர், குச னுக்குக கிரிவிரச மெனனு நாடுங குசநாபற கரியகெள சாம்பி நாடும், வசுவுககு வசுமதியும வதூாதனுககு வாரணமென் வள நாடும் வழஙகி னனே.

இ - ள. எட்டுத திகுகளுகளுகும கிழலேச்செய்கிற குடையையுஞ செங் கோலையுஙகொண்ட காகிராஜனே! நானமுகப பிரமதேவனுடைய வழிபிற பிறந்த குசனெனபவனுக்கு குறறமறற சிறபபையுடைய குசன, குசநாபன, வதூர்தன, வசுவெனகிற பெயர்களையுடைய பிள்ளைகள நாலவா. அவர்களில குசனுககு கிரிவிரசமெனனு நாடும, குசநாபனுககு அருமையான கௌசாம்பி நாடும, வசுவுககு வசுமதியும, வதூாதனுககு வாரணமெனகிற வளமபொருந் தினநாடும தகபபன கொடுத்தான எ - று 1

அஙகவரிற கௌசாமபிக குசநா பறகே யைமபதிறறி ரட்டி யெனு மடைவிற ரோனறு, மஙகையாதா மொருகாவிற புகுந்து நாளும வண்டலிழைந்த திடிவாஙகே வாயு வெயதித, திஙகளுதறறே மொழியி னெனற ஞசை நீமயெனைந்த தழுவி நலஞ செயாயி னென்ன, எங்கள்பிதா வறியவெமை வதுவை சூடடி லிணஙகுவோ மல்ல திதற் கிசையே மெனறா.

இ - ள. அந்த நாலவரிலே கௌசாமபிநாட்டை யாளுகிற குசநாபனுக்கு நூறெனகிற கணகுடனே பிறந்த பெண்கள் ஒரு சோலைகளுளளே போய் நாள்தோறும வண்டலாட்டுச் செய்துகொண்டிருபபார்கள் அவவிடதில வாயு பகவான வந்து சந்திரனிற் பாதிபோனற நெறறியை யுடையோராய தேன

போலு மதாலவசனங்களையுடைய பெண்களே! என்னுசை தீரும்படி என்னைக் கூடிச் சுகத்தைக கொடுங்களென்று சொல்ல, அதற்கு அப்பெண்கள் எங்கள் தகப்பனாரிய எங்களைக் கலியாணஞ்செய்து கூடினால் கூடுவோம; அல்லாமல் உம்முடைய சொல்லுகதாக நாகள் சமமதியோமென்று சொனனாகள் எ - று.

மறுகதமறுத் துரைதிடவும் பொருநதி லாத வல்லியரை முதுகொடிய வாயு மோதி, முறிதததிலத திடை வீழ்ததிப போன பின்னா மொய்குழலா தளர்நதுமனை மூன்றி லுற்றார், செறுதத வரைக் கண்டி துவே தெனன லோடுந திருவனையா ரழுதழுது செப்பத தாதை, பிறித்துரையா துள்ளொடுக்கிச சூளி மைநதன பிரமதத்தன் றனகளிதான் பேதை மாரை.

இ - ள். ஒவவொருவரும தன வார்தததையைத் தடுதத்த தடுதத்துச் சொல்லும்போது தனகருச் சமமதியாகாத பெணகளையெலலாம வாயுவானவன முதுகொடியும்படி அடிதது முறியப்பணணிப் பூமியிலே வீழுமபடிசெய்துப் போன பினபு, நெருஙகின கூந்தலையுடைய அப்பெணகள தளாச்சிகொணடு தஙகள் வீட்டுவாசலுக்குப் போனாகள். தகப்பன அவாகளைகதணடு கோபஙகொண்டு இத்தப்படி வரக் காரணமெனனவெனறு கேட்க, அந்த இலட்சுமிகொப்பான பெணகள் அழுதழுதுகொண்டு சொலல, அதுகேட்டுத் தகப்பனுனவன வேறொனறுஞ் சொல்லாமல் தனபதனை உள்ளே ஒடுஙகிகொண்டு சூளிபுதநிரனை பிரமதததனுகு அந்தப் பெண்களை வீவாகஞசெய்து கொடுததான.எ-று.

சூளிமகன் பிரமதத்தன றன்னைச சேர்நது துயர்நீங்கிச் சுக மோங்கிப் பெருவாழ் வுறறார், மீளியெழிற குசனுபன பினபு செய்த வேள்வித்தனிற் காதியெனனும வீரன றோன்றி, ஆளிநிகழ் தவிசேறி மகுடஞ சூடி யரசாண்டு சிலகாலஞ சென்ற பினனா, காளியைப் போற் கவுசிகையை யீனறு பின்பு கௌசிகனைப பெறறெடுததக் காலந தன்னில்.

இ - ள். அந்தப் பெண்களெல்லாரும சூளிபுதநிரனை பிரமதத்தனைக் கூடிந்த தங்கள தேசுவருத்த நீஙகிச சுகத்தையடைந்து பெரியதான வாழ்வைக கொணடிருந்தாகள். வீரத்தனமைகொண டெழுகின்ற குசனாபன பினனர் செய்த வேளவியிலே காதியெனகிற ஒரு வீரனுண்டாகிச் சிலகம தாங்குவதாக விளங்குகின்ற ஆசனதினமேலேறிக கிரீடஞ சூட்டிகொண்டு அரசாட்சி செய்து சிலகாலஞ் சென்றபினபு காளியைப்போலுளள கௌசிகை யெனனு மொரு பெணணைபபெறறுப பினபு கௌசிகனைப் பெறறுவளாதத அககாலத் திலேதானே எ - று.

இது முதல் மூனறு பாடல்கள் குளகம். 4

இருசிகனக கௌசிகையைப் புணர்ந்து சின்ன னின்பநுகர்ந் திருவர்தமை யீன்ற பின்பு, பிரமனுல கணைநதுதவம புரிந்து மீளப்

பிரிவுகினைந தவள்புலமப முனிவன் சீறி, வருபுனலா ருகவெனச் சபித்தத லோடு மானதவா வியில் வீழ்ந்து சரையு வோடே, அருகணை நது பிறிதிழி கோமதியே யாரு ளவணிலையீ திவனுலகம புரகரு நாளில.

இ - ள். இருசிகமகாமுனிவா அந்தக் கௌசிகை யெனபவளைக கூடிச் சிலகாலஞ் சுகததை யனுபவித்து அவளிரண்டு பிளளைகளைப் பெறறபினபு தவததைச செய்து பிரமதேவனுடைய உலகததைச் சோததிபோக நாயகன பிரிவையெணணி அவள் பிரலாபிக அதறகு அமமுனிவா கோபங்கொணடு ஓடிவருகிற நீரோருகவெனறு சபிததவடனே மானதவாவியிலே விழுந்து அகதச் சரயுவுடனேகூடிச சேர்ந்து பிரிவதான கோமதிநதியாளள். அவள வரலாறப்படியாக, இந்தக கௌசிகன உலகததையாளுகிற காலததிலே எ - று. 5

மைநதமொரு நூறறுவரைப பெறறு வெற்றி வடிவாளுமு வரி சிலையுங களிறு மாவும, இநதவுலகத திவாபோல வலலா ரிலலை யெனனவளாத தன்னவரோ டிருகருங காலைத, தநதிரமா பெருமை படையுந தேரு மாவுந தநதிகரு ஞாளிகளு முநதி யீண்ட, மநதிரிக டங்களொடு மகக ளோடு மானவேடடை யாட விவன வனதநிற் புகான.

இ - ள ஒரு நூறு புததிரைப்பெற்று வெறறிகொண்ட கூரியவாளா யுத வலியினுலும், வரிநத விலவலியினுலும யானையேறறத்தினுலும குதிரை யேறறதத்தினுலும இந்த வுலகதத்திலே இவர்களுகுச் சமானமாக ஒருவரும் வலலவாக ளிலலையெணணுமபடி வளாதது அநதப பிளளைகளுடனே இருகிற காலதத்திலே, நாலவகை யுபாயங்களுரு தெரிநத பெரிதான சேனைகளும தேரும குதிரைகளும யானைகளும வேடடைநாயகளு முநதிசசெலவதாக மநதிரிகளுடனே பிளளைகளுங கூடிவர மானவேடடை யாடுவதறகாக இநதக கௌசிக ராஜன காட்டுகருளளே செனறான எ - று 6

கரியினமும புலியினமும வெருளா வோடக் கலிகடமை யுழை மடியக கணைக ருவி, எரிபரபபி வனமடங்க வழிய நூறி யிருடி கடஞ் சூழலிலலாம பாழா கரசெய், தரியினமுங குறுமுயலு மகலா வணண மயிலவேலுங குணிலுமெறிந தணைததுங கொன்று, தெரி படுசெந தசை வெதுபபித தினறு தங்கிச சிலநாள்கா னகத் துறை நது திரியு நாளில்.

இ - ள். யானைக்கூட்டங்களும புலிகூட்டங்களும பயந்தோடவும, கலை மான கடமபைமான புளளிமானகள் மடியவும, பாணங்களைவிட்டு நெருபபை மூட்டி வனங்களெலலா மழியும்படிக கெடுதது, முனிவாகளுடைய ஆசிரமங்க ளெலலாம பாழாகுமபடிச் செயது சிலகாலங்கூட்டங்களும குறியதான முயறகூட டங்களும தூரபபோகாதபடி கூரிய வேலாயுதங்களையும வாளதடிகளையு மெறிநது, எலலாவற்றையுங கொனறு கனருகத தெரியப்படுகிற சிவந்த மாமி

சங்கோச் சுட்டதினறு, காட்டிலேதானே தங்குதலாய் சிலகாலம் வாசம்பண் ணிக்கொண்டு திரிகிறநாளிலே எ - று.

இதுமுத லிரண்டு பாடலகள் குளகம். 7

ஒருஞான்று புலரிதனி லெழுந்து போகி யுயர்வரைக டோறு முழன் ருெனறு மினறி, வருநாளி லவவிடதோர் மானின் பின் போய் வாய்புலாநது நாவுலாநது காலு மோய்நது, பெருநாணமும் பசியுநத விபபு மாகிப பின் பிடிதத யிலஙகைவிடடுத தனப மெய் தித, தருநீழ றனலிலியா னினிது வைகித தவமபுரியு மலைச சார றன்னிற சாநதான.

இ - ள். ஒருநாள் விடியறகாலததிலே யெழுந்துபோய் உயர்ந்த மலைக ளெல்லாவற்றிலு மலைநது ஒனறுமகபபடாமல வருகிறபோது, அவவிடத திலே ஒருமானின பினனே தொடாந்துபோய் வாயுந காய்ந்து நாவும் வறணடு கால்களு மோயந்து பெரிதான வெட்கமும பசியுந தாகமு முணடாஙிப் பின ருெடாந்துவந்த அந்த மானை விட்டுவிடடுத தனபமடைந்து மரத்தடிழலிலே நான சுகமாயிருந்து தவஞசெய்கினற மலைப்பகுதிதிலே வந்தான எ - று. 8

யானவனைக கண்டிரஙகி நீயா ரென்ன வடிபணிநது கௌசிக மன் னவன்யா னிநதக, கானகததின மானவேட்டை போநது மற ருேர் கடுமானின் பினனேடிக காலகள சோநது, தானையும ணுமபசியுந தவிபபு மாகித தளாநதுனது சரணடைநதே னென னக் காம, தேனுவைவா வெனறழைதது யானமுது நலகித தீராத பசிதாகந தீரதத பினனா.

இ - ள். நான அநதக கௌசிகனைகணடு இரகஙகொண்டு நீ யாரெனறு கேட்க, அவன என பாதததில வணஙகி, நான கௌசிக ராஜன; இந்தக காட் டிலே வேட்டையாடவநது இஙகே ஒரு கொடிய வேகமுளள மானைததொடாந் தோடிக காலகள தளாநது சேனைகளும நானும பசியுந் தாகமு முணடாகித தளர்ச்சியாய் உமது பாதததை யடைந்தேனெனறு சொல்ல, நான அவனுக காகக் காமதேனுவை வரவழைதது அப போசன முதலான வெல்லாந கொடுதது நீஙகாத பசியையுந தாகததையும நீககிய பினபு எ - று. 9

அபபசிதீந தமைசசரொடு விரைவின வநதென் னருகணைநது மாமுனியே யடிய னேறகின, றிபபசுவைததரலவேண்டு மெனனக கேட்க விதறகுரிய னியானலசீல லெனன லோடுமெ, அப்பசுவைக் கரிபரிததோ சேனை யோடு மடஙகவளாந தெறி பாசததாலே வீசத், தப்பறவே பூணடகயிற் றெதிரிபோ யநதத் தானையெலா மடிநது விழச சாடிற றவவான்.

இ - ள். அத்தப் பசிதாகமெல்லாந் தீரநதபினபு தன மந்திரிகளுடனே அதிக விசாரவிலே எணணிடததிலே வந்து, ஓ மகாமுனிவரே! அடியேனுககு

இப்போ இத்தப் பசுவைக கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்க, அதற்கு நான் இந்தப் பசுவைக கொடுக்கத்தகுதவன னலலேனென்று சொலலுமளவில, அவன அந்தப் பசுவைத் தனது யானை - குதிரை - தேர - முதலான சேனைகளுடனே முழுதிஞ் சூழ்ந்து கட்டத் தசக கயிறு கொண்டு பிடிக்க ஒன்றுவது தபபாமல தனனைக கட்டின கயிறறுடனே மூனனேபோய் அந்தச சேனைகளை யெலலா மிறகத தீழேவிழுமபடி அதப் பசு னானறது எ - று 10

சந்தக் கலி நிலைத்துறை

ஆலால மெழுந்த தெனசினமுற றணியுடு புகுந்து துகைத்திடவே, வேலா ளருமவெங கரிவித தகரும விலலா ளருமவிவம பரிவீ ராகளும, காலான மிதிபட் டவாகோ டியாகட கனலா லெரி பட் டவாகோ டியாநீள, வாலா லடிபட டவாகோ டியாவெண் மருப்பால வதையுண் டவாகோ டியரே.

இ - ள. விஷ்ணுகொதித தெழுந்தாறபோல கோபங்கொணடு சேனை வகுப புகுவாளே நுழைந்து காலால மிதித்துக கொலல, அபபோது வேலாளிகளும வெவவிதான யானைவீராகளும் விலலாளிகளும வெவவிப குதிரைவீராகளும அந்தபபசுவின காலகளிலே மிதிபட்டிறந்தவாகள கோடிபோகள. கணகளி லுண்டாகிற நெருபபினாலே யெரிந்தவாகள கோடிபோகள. நீணட வாலாலே அடிபட்டிறந்தவாகள கோடிபோகள. வெளளைக கொமபுகளாலே குதிபபட் டிறந்தவாகள கோடிபோகள எ - று. 12

கொழுவோ டுதிரத தசையீ ரணிணங குடர்மூ ளைசரிந துகு ழைந திடுவா, மழுவாள சிலைதண டுகடைத தலைவேல வலயங கர வா ளமொடிந திடுவா, விழுவா கரைவா ருருளவா புரளவா விதியே சதியாக விளைத தணியென, றழுவா தகவல லதுசெய் தநமக கழிவே யெனவோ டியகன றனரே.

இ - ள. கொழுபபுடனே இரததம மாமிசம ஈரல கிணம குடல மூளைக ளெல்லாஞ சரிந்து குழைந்துபோனதாக சிலா மழு - வாளாயுதம - வில - தண்டாயுதம - கடைந்தெடுத்தத வேல - வலலயம - வகைவாளகளெலலா மொடி நதுவிழுகிறவாகள சிலா. கரைகிறவாகள சிலா. உருளுகிறாகள சிலா புரளுகிற வாகள சிலா. ஐயையோ! இபபடிக கெடுதியுண்டாகச செய்தாயேயென றழுகிறவாகள சிலா. நியாயமிலலாதைச செயத நமகுக கெடுதிலேயலலது வேறுவராதென றோடினாகள சிலா எ - று. 12

இவவாறு வெருடடி வதைதகெ னையுற் றினிமிய துசெயக கடவே னடியேன, அவவா றுரையென னவியா னினிநீ யகல்வான மிசையென னவுனைத தனிவிட, டெவவா றகலவே னிவணிற பனென னினிநீ கடிதேத கிவணிற றலுனக, கொவவா தெனயா னுரை செய் திடவே யுயாவா னிடைதே னுவுமுற றதுவே.

இ - ள். இத்தப்படி பயங்காட்டிக் கொனறு பினபு என்னிடத்திற்கு வந்து இனி அடியேன யாதுசெய்யக்கடவேன அவவகையை யெனக் குச் சொல்லுமெனறு காமதேனு கேட்க, நான இனி நீ ஆகாயதது்ப் போவெனறு சொல்ல, அதறகு உமமைத் தனியாக விட்டுவிட்டு நான எப்படிப் போவேன? இங்கே தானே நிற்கிறேனெனறு அந்தகாமதேனு வானது சொல்ல, நான நீ சேகரிதத்திலேபோ, இனி நீ இஙகே நிற்கிறது உனக்குத் தகாதெனறு சொலல, உடனே காமதேனுவானது உயாந்த ஆகாயத தகுப் போய்விட்டது எ - று. 13

அமரா வதியிற பசுவெய் திடவே யரசன் குலமைந தர்கணூற றுவரும, எமதா விகொளக் கருதிச சினமுற றிடிபோ லமுழக்க மெழகு முறிச, சமரா டமுடஙகி நெடும பொழுதிற் சரமாரி பொழிந திடலும முடலும, கமரா கவெடித துவிழித தவிழிக் கனலா லவர்வெந துகழிந தனரே.

இ - ள். அப்படித தேவருலகதது்ற்கு அந்தப் பசு போனபினபு, கௌசிக ராஜனுடைய புததிராகன் நூறுபேரும் எனனுடைய உயிரை வாங்க நினைவு கொணடு கோபமாய் இடிபோல முழகுமுணடாகக கொர்ச்சனைபணணி யுததஞ செய்யத தொடங்கி நெடுங்கால நேரம பாண வருஷங்களைப் பொழியுமளவில, எனனுடம்பெல்லாம் தொளைகளுண்டாக அதிகமது நான திறந்து பார்தத என கண்களிலுணடான நெருப்பினாலே அந்த நூறுபேரும வெந்து சாமபலாஞ் கள் எ - று. 14

சண்டத தழலா லிவாமைந தாபடத தனுவங்கை யெடுத தெதிர் வந துகடுங, கொண்டார் சரமா ரிபொழிந திடவே கொடியோ னிவ னுக கெதிரா வெனது, தண்டத தினைநட டனனவிட டபெருஞ சரமா ரிமழுக கதைசக ரமவேல, விணடற பவரும பொடியா யுதிர விசையா னசையோ டுவிழுங கினதால.

இ - ள. அபபடி வேகமான நெருபபினாலே உயாந்த புதிராகள சாவக கண்டு, விலலைத தனதழகிய கையிலேகொணடு என முனனே வந்து கடுமை யான மேகமபோல பாண வருஷங்களைப பொழிய அந்தப பொலலாதவனுககு முனனே எனனுடைய தண்டததை ஊனறி வைததேன. அபபோ தவன விட்ட பெரிதான பாண வருஷங்களையும மழுவையுங கதையையுஞ சகரத தையும வேலையும் ஆகாயததிலே சிறியதான நுணணிய தூளிகளாக வதிரும்படி வேகதுடனே தனகு மிகுந்த பசி தாகததாலுள்ள ஆசையுடனே தண்டு விழுங்கியது எ - று. 15

விடுகின றகொடும படையத் தினையும விறல்கொண் டுயர்தண் டம விழுங்கிடவே, அடுகின றதெமக் கெளிதல் லவென வமரா மகவா சையடைந் துறவே, சுடுகின றமனத துடனூ ரணுகித துற

வோர் வலியோ ரிறையோ ரிலெனுக், கொடுவந தொழிலு டுதுறக் தகலக் குணபா லணுகித தவமுற் றனனே.

இ - ள். அப்படி அந்தக கௌசிகராஜன விடுகிற கொடுமையான ஆயுதங் களே யெல்லாம் பலங்கொண டுயர்ந்த எனது தண்டம விழுங்குமபோது இனி இந்த முனிவனே நமமாற கொலலுகிற தெளிதலலவென றடங்கி, புத்தி வாஞ்சை மிகவுமுண்டாகிச் சுடுகிறதான மனதுடனே தன தூருகுபபோய்ச் சந்தியாகிளாபபோல வலலவாக ஈசர்களிலலியென று கொடுமையான வெவ விய தொழில்களைச் செயதுள்ள தனது ஈட்டைவிட்டுத தூமாய்க் கிழகுத திகலே வந்து தவஞ்செய்தான எ - று. 16

இவனுற் றதவதனை யழிகக நினைத திமையோர்க் கிறைவிட்ட திலோத தமையோ, டவனத தவமவிட் டுநலத திடைபுக் கழிபட் டுடனே யறிவுற றவளைப, புவனத தினமணித தாபிறப பினினீ போ வென்று சபித்தக றென்றிசை போய்ச, சிவனைக் கருதித தவமுற் றிடவே தீரா வரமீ சனளித தனனே.

இ - ள். இப்படி இவன கொண்ட தவத்தைக கெடுக்க வெண்ணித் தேவர்களுக காசனான இநதிரன அனுப்பின திலோததமையுடனே அக கௌசி கன் அந்தத தவஞ்செய்கிறதை விட்டுவிட்டு அவள சுகததிலே புகுந்து தவ மெல்லா மொழிதலாய உடனே தெளிவுகொண்டு அந்தத திலோததமையை உலகததிலுள்ள மானிடப் பிறபபிலே நீ போயப் பிறக்கக கடவையெனறு சாபங்கொடுதது பினபு அகனற தெற்குத திசைகளுப்போய்ப் பரமசிவனைக் குறிதத்த தவஞ செய்யுமபோது அதேப பரமசிவன அழியாத வரங்கொடுத தருளினர் எ - று. 17

அருநாளி லெனைததிரிசங கருகுற றங்கத தொடுவிண புகல் வேண் டுமெனுச், சொனனான முடியா தெனயான் மொழியத குற வோ பிறராலுறுவே னெனலும, இனனு துரைசெய் தீனீ புலியா கெனவே புலியா யெழிலிகெட டவமே, தனனு டனுகித தமர் சீசீ யெனத தளைத தளமெளை நடந தனனே.

இ - ள். அந்தக காலததிலே எனனைத திரிசங்குவானவன அடுதது வந்து உடலோடே சுவர்க்கம போகவேணுமெனறு சொனனான. அதறகு நான அப்படி உடலோடே சுவாக லோகம போக வேலாதெனறு சொலல, அநதத திரிசங்கு வேறே உமமைபோலிருகிற துறவற சநியாசிகளாலே நான (சுவாகம) போகிறேனெனறு சொலல, (நான) நீ பொலலாத அனப வாத தையைச் சொனனு யாகையாலே புலையனாக கடவையெனறு சொனன வுடனே அந்தத திரிசங்கு புலையனகித தனனழகெலலாங குலைத்து தனது காட்டுகளுளளே போய் அவனைச் சோந்தவாகளெலலாம் சீ சீ யெனறு தள்ளத தள்ள அவைகளைக் கேட்டு மௌன மௌன அவரிடம விட்டுப் போயினன எ - று. 18

அன்றேயெனை விட்டிவணித தரிசித தங்கத்தொடு விண்புகல் வேண்டு மெனக, கெனறேத னுளததது சொல் லவவ னென்னோடு தொடுததமறத தொழிலால, குன்றேயும விமானமழைத தனமேற கோவே றெனவேறி நடநதிடவே, சென றேயம ராவதி சேருதலுந தேவாதிபர் கண்டுசினந தனரே.

இ - ள். அப்போதே எனனை விட்டுவிட்டு இந்தக கௌசிகனைப்போய்க கண்டு நான உடலுடனே சுவர்க்கம் போக வேண்டுமெனறு வேண்ட அவனப்படித தனனுள்ளதிலுளள கருதததைச் சொல்லவே, அந்தக் கௌசிகன மூனனே யெனனுடனே போராடிக்கொணடிருக்கிற வீரச்செய்கையினாலே மலைக்கொபபான ஒரு விமானததை வருமபடிச்செய்து, அந்த விமானததிலே அரசனே! எறெனறு சொல்ல, அவனப்படியே யேறி நடதத்செய்தே அந்த விமானம போய் அமராவதி சேருமபோது தேவேநதிராதிகள் கணடு கோபங் கொணடார்கள எ - று. 19

புலியா சுரர்நாடபுகே லெனறே புறமுநதினர் வானவர் புடப கமோ, டலியாவிழு வானமுனி கௌசிகனுக கபயமென வீழ்வ தறிந தெதிரபோய், நிலையான விமானம விழாதுநிறீஇ நெடுவெளு சின மாய்விழி நின்றகனல, பலபாலு மெரிநதனபல் லுயிரும படர்தீ யினில் வெநது பதைத தனவால.

இ - ள். தேவர்கள் அடா நீசா நீ தேவருடைய நாட்டுகளுள்ளே நுழையாதே யெனறு சொலலி வெளியேபோகத் தளளிவிட்டாகள். அப்போது அந்த விமானததுடனே அலைவுபட்டு விழுகிறவன கௌசிகமுனிவனுக கபயமெனறு விழுகிறது தெரிந்து அவனுகரு முனனேபோய் நிலைமையான விமானங் கீழே விழாமல நிறுததி, நெடிதான வெவவிய சினகொணடு கணகளிலுள்ள நெருப்பிலுலே பல இடஙகளும எரிதலாயின. பலவிதமான உயிர்களும் அப்படிப் பாவுகினற நெருப்பிலுல வெந்து பதைப்பதாயின எ - று. 20

இவவண்ட மனனதது மெரிதலுக மீரேழுட னிநதிரனும மயனும, தெய்வஙகளும வேறுபடைபப னெனனுத தேவாதிபன மால் சிவனே டயனவந, தெவவண்ணம விளநதிடு மென்னவிர நதெழுகின்ற சினநதணி விதலுகம, உய்வண்ண முறநதிரி சஙகுதனகுடு வினபத நலகவுரைத தனரே.

இ - ள். இநத அணடஙகளையெலா மெரியச்செயது பதினலுலகஙகளும இநதிரனையும பிரமாவையும மறறத தெயவஙகளையும வேறே சிருஷ்டிகரிறேனென்று சொலல, அப்போது தேவேநதிரன விஷ்ணு சிவனுடனே பிரமாவும வநது எபபடி முடியுமோவென்று கலல வார்தைகளைச் சொல்லி அவனுகுணடாகுகினற கோபதைதத தணியுமபடிச்செய்து உலகமெல்லாம் பிழைக்கும்படியாகத திரிச்சகுவிறகு நடசதிர பதவியைக் கொடுக்கும்படி சொனனுர்கள் எ - று. 21

அத்தன்மைய னம்முனி யென்னுடனே யந்நாளி லெடுத்தம றத் தொழிலால், எதுதன்மை யிழைதுதன னன்னவெலா மென் னோடு பலிததில வாதலினால், இத்தன்மை யிழைதுதனன் மன்ன னுட னிதனுலும் வெலறகரி தாயினனிப, பிதுதன்செய லித்தக வென் றறவோர் பெருமா னிறையோ டுரைபே சினனே.

இ - ள். அப்படிப்பட்ட கௌசிகனுன விசுவாமிதிரமுனிவன் என் னுடனே அக்காலதிலேகொண்ட வீரச்செய்கையினுலே எப்படிப்பட்டவைக ளெல்லாஞ் செய்தானே அவைகளெல்லாம எனனுடமபாடாக அவனுகுப் பலிக்கவில்லே. ஆகையினுலே இப்படிப்பட்ட காரியமும பண்ணினனன. இந்த அரிச்சந்திரனுடனே இந்த விஷயத்திலும எனனே வெலலப்படாதவனே யானன. இப்படி இந்தப் பயிதனியகாரனன கௌசிகன செய்கைக ளிப்படிப் பட்டவைகளென்று துறவறததார்களிற சிறந்தவரான வசிஷ்டர் அந்தக காசி ராஜனுடனே சொனனுர் எ - று. 22

இநநீமை வசிட்ட னுரைததிடலு மெழிலவாரண வாசியர் கோன் முனிவோர், தநநீமையை நீயலதாரறிவா தழைஞான மிலார்க்கறி யத்தகுமோ, நின்னீமை யுணாநதவ சேயறிவா நீயே யவர் நீமை நினைந் துணர்வாய், எநநீமை யுனககரி தென்ன வெழுந் திருபாத மிறைஞ்சி யிருந தனனே.

இ - ள். இந்த விசேஷங்களேயெல்லாம வசிஷ்டமுனிவர் சொல்லுமன வில அழகுபொருந்தின வாரணவாசியருக காசனனவன, ஐயா! முனிவோர்க ளுடைய பெருமையை உமமையலலாது யார் அறிய வலலவாக? முதிர்ந்த ஞானமில்லாதவர்களுக் கறியகூடுமோ? உமமுடைய பெருமையைத தெரிந்த வர்களே தெரிவாகள். நீரே அவாகளுடைய பெருமைக குணததையுந் தெரிந்துணருவீர். எத்தப பெருமைகளை உமகுக கூடாதவைகளென்று எழுந் திருந்தி அவருடைய இரணடு பாதங்களையும வணஙகிகொண டிருந்தான எ - று. 23

அவ்வாண காதகிதாரு திங்களிருந தருண்மாமுனி யைத்தொ ழுதே விடைகொண், டெவ்வாறு மறநதுதரிப பமெனு விறையும் மகனுமபிற நுமமெலியச, செவவாரண வாசியா கோனவரைத திரு மார்புற வேதழுவிப பரியுங, கைவாரண முமபடையும மிடையக் காசிததிரு நாடுபுகுந தனனே.

இ - ள். அப்படி அந்த ஒளியால மிகுந்த அயோதயாபுரியிலே ஒரு மாத மளவு மிருந்து, பினபு திருபாரூபியான பெரிய வசிஷ்டரை வணங்கி விடை கொண்டு எப்படிக காசிராஜனே உமமை மறந்து தங்கக கடவோம் நாங்களென்று அரிச்சந்திர மகாராஜனும மகனும மெலிவுகொள்ள, செவவையான வாரண

வாசியென்னுங் காசிராஜனவன் அவ்விருவரையும் தனது திருமார்பழுந்த ஆலிங்கனஞ் செய்துக்கொண்டு குதிரைகளும் அதிக்கையையுடைய யானைகளுஞ் சேனைகளும நெருங்க காசியெனனுக திருநாட்டுக்குப் போயினன் எ - று.

கடிமீதுறு கார்வள மல்குதிருக் காசித்திரு நாடனு மேகிய பின், முடிமீதொளி பொங்கிட வெண்குடையு முததின்குடை யுங் கொடியும் மிடையப், படிமீதினின் மன்னவர் வநதுதொழப் பலபா வையர் பாணர்பரிந திடவே, அடிமீது வணங்க வயோததியர்கோ னரியாசன மீதிலிருந் தனனே.

இ - ள். காவல் மிகுதியாய் மேகங்களினுடைய வளமையே அதிகமாயிருக் கின்ள திருக்காசித திருநாட்டாசன போனபினபு, தலைகுமேலே வெள்ளைக் குடையினுடைய ஒளிபொங்குதலாக முதநாகுடைகளுங் கொடிகளு நெருங்க, உலகததிலுள்ள பல அரசர்களும வந்து வணங்க, அதேகம் பெணகளும பாணர் களுஞ் சந்தோஷித தனபுகொள்ளும்படி பாதங்களிலே வணங்க அயோத்தியா புரிக காசனன அரிச்சந்திரமகாராஜன சிங்காசனததினமேல் வீற்றிருந்தான எ - று. 25

வேறு

மன்னர் வாழிய மாமறை வாழிய
செநநென் மன்னுக செநதமி ழோங்குக
அன்ன தான வரிசசந திரன்கதை
தனனைக கேட்டவா வாழ்வு தழைக்கவே.

இ - ள். ஆகையால் இக்காலததுள்ள அரசர்களும் வாழ்க. பெரிதான வேதநகளும் வாழ்க. சிவந்த நெறகள் எங்கும் விளக. செவவிதான தமிழ் மொழியும உயர்ந்து வாழ்க. அப்படிப்பட்ட தானநகொடுதத அரிசசந்திர மகாராஜனுடைய சரிததிரமகிமையைக் கேட்டவருகு வாழ்வுந் தழைததோங குக எ - று. 26

உததர காண்டம் முற்றிற்று.

ஆக விருததம - 1315.

மட்டே விருத்தம்

அகிலநதனி லிலகுமபடி நிலைதங்கிய குணரஞ்சித
வாசற்கொரு மணியாகிய வதிதூயன
மிகுநண்புன ககனற்கரு ளியவாரண முடிவிற்பொரு
வியமாதவ செவருமபுக ழுதிநேயன்
றகைகொண் டொளிர் குருமாமுனி சதிரின்படிதரைமீதொரு
சலமாமொழியு ரையாதரெங் கனிவாயன
சுகரஞ்சித வரிசசநதிரனெனு மிநதிரன சரிதைகளொரு
தூணை யுண்டென வரைவாரெவா சொலுங்காலே.

வாழி விருத்தம்

மனனதயமாகு முரகரிமுகுநதன
மாணடிகளிருபை பூண்டொழுகுஞ
சனனதயமனனதது விருமபுவியதனிற
சநததமின்பொடுமை வாழ்க
மனனதயமான வரிசசநதிரபுராணம
வழுக்கறப் பதிததனன்
வினனத திருமகள அசசுக்கூடததலிவரும்
மேதினியில நீடுழிவாழ்கவாழ்கவே.

அரிச்சந்திரபுராண மூலமும்-உரையும்

முற்றுபபெற்றன.

திருமகள் விலாசம பிரஸ, சென்னை:—1932.

உயரிய தமிழ் நூல்கள்

தாயுமானவர் பாடல்

மெய்கண்ட விருத்தியுரையுடன்

[730-பக்கம்: சுவாமிகளின் திருவுருவப் படத்துடன்
உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு விலை ரூபா **4**.]

திருவருட் பெருஞ் செல்வராகிய **தாயுமான் சுவாமிகள்** தமது சுவாஸ பூதிபினிற் பிறந்த அற்புத சின்மய மதுரமான செம்பாடற்றிரட்டினுக்கு அரிய கர் பதவுரையும் பொழிப்புரையும் எழுதியிருக்கின்றனர். அவை தாயுமானர் உண்மைக் கருத்தைத் தெரிவிப்பனவல்ல. **தாயுமான சுவாமிகள்** வேதாந்த சித்தாந்த சமரசபாவமுடையவ ராதலால், அவருடைய உண்மைக்கருத்தை ஈதென்று ஒவ்வொரு பாடல்களிலும் விளங்குமபடி மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தை மகா வித்வான் சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம் பூவை: கலியாணசுந்தர முதலியாரால் பதவுரையும், விசேடவுரையும், பிரமாணங்களும், உபநிடதக் கருத்துக்களும் எடுத்துக்காட்டி ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் இன்றியமையாத பெரியோர்களுடைய ஞான சாத்திரங்களிலிருந்து மேற்கோட்பாக்கள் உதாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கவனிப்பு:—இதுவரையில தாயுமானருடைய பாடலுரையை படித்த அறிஞர் இந்த மெய்கண்ட விருத்தியுரையைப் படிப்பார்களானால மற்ற உரைகளுக்கும் இவ்வுரைக்கும் உள்ள தாரதம்மியம் இன்னதென விளங்கும்.

சீகாழி கண்ணுடைய வள்ளலார் இயற்றிய

ஒழிவிலொடுக்கம்

[உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம் காலிகோ பைண்டு: விலை ரூபா **1-8-0**.]

வேதாந்திகள் அஹம் என்ற சொல்லும் தற்போதம் ஒழிந்தவிடத்து முதற்றியுணர்டென்பதைத் தெளிவாகக் காட்டி அதனை யொழிக்கும் நெறியும் இதுவென்ற தெரிவித்தவர் கண்ணுடைய வள்ளலார் என்பட்ட பரமாசாரியர்.

தமக்கு முன்றியுள்ள ஆசிரியர்களும் பின்றியுள்ள ஆசிரியர்களும் மயங்கியுரைத்தும் பொய்மை யுரைத்தும் உலகத்தில் அஞ்ஞானத்தை விருத்தி செய்திருப்பதும், இடையிற்றோன்றிய இவர் சரியை கிரியை யோகங்களே மிகழ்த்து அவற்றின் வேற்றுமையை நன்கு விளக்கினார்

இதில்டங்கிய விஷயங்கள்.

1. சிறப்புப்பாயிரம் உரை	7. சரியைக் கழற்றி
2. காப்புச் செய்யுள்கள்	8. விரக்தி விளக்கம்
3. வேதாகமப் பொதுவிலுபதேசம்	9 அறிவு
4. சாத்திரிபாதத் தத்தமொழிவு	10. அருளவத்தைத்தன்மை
5. யோகக் கழற்றி	11. வாதனைமாண்டார் தன்மை
6. கிரியைக் கழற்றி	12. கிலேயியலபு

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கடராமய்யா தெரு, மினட்பிலடிங் போஸ்டு, சென்னை.

திருக்குறள் மூலமும்

[பரிமேலழகருரையும், தெளிபொருள் விளக்கப் பதவுரையும், விசேஷக் குறிப்புகளுடனும், நாயனூர் திருவுருவப் படத் துடன் உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு அழகிய காலிகோ பைண்டு செய்தது விலை ரூபா **3-8-0.**

மெடி தக்கு கடிதம் விலை ரூபா **2-0-0.**]

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனூர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருக்குற ளென்னும் இந்நூலானது 1330 - குறள் வெண்பாக்களாற செய்யப்பட்டு, பாஷையின உயர்வை விளக்குவதாயும், இராஜதந்திர முதலிய பலவகைப் பட்ட சிறந்த நீதிநெறியை ஒருசேர நன்குணர்த்தத தக்கதாயும், எல்லாச் சமயிகளாயினும் இனி தேறற்கொள்ளப்பட்டதாயு முள்ளது. மேலும், தமிழ் பாஷையில விருத்தியடைய விரும்புவோர்களும், முத்திநெறி பெற்றுய்ய விரும்புவோர்களும ஏற்ற நூலாகவும, ஸ்ரீயோர்க்குப் பொது நூலாகவும் இருத்தலால் இதன பெருமை குணிமே லேறறிய விளக்குபோல் விளங்கு கின்றது.

இந்நூல் வேதசாரமா யிருத்தலால், ஆதியில் உரையாசிரியர்களாகிய நச்சி னார்க்கினியார் இதற்கு உரை யியற்றின ரென்றும, அவற்றுள் பரிமேலழகர் இயற்றிய உரை சொற்பொலிவும பொருணயமும நிறைந்து விளங்கியதால் சானரோர் இவவுரையையே மேலாகக கொண்டனரென்றும் வழங்கி வரு கின்றது. ஆதலால், தமிழ் வேதமாகிய திருக்குறளும் இதறகுப் பரிமேலழகர் செய்த உரையும கற்றோ யாவராலும விரும்பத்தக்கனவே. இவவுரை அக காலத்திலுள்ளோருடைய கல்வித் தேர்ச்சிக் கேறபச் செய்யப்பட்டதாதலால, கடின சந்திகளால செறிந்து விளங்குகின்றது. தற்கால நிலைமையைக் கருதி பணிடித பாமரர் யாவர்களும் எளிதில் பயனபடும பொருட்டுக் கடின சந்திகளை ஒருவாறு விளக்கி, அதனுடன எளிய நடையில செய்யபபட்ட தெளிபொருள் விளக்கப் பதவுரையும ஆங்காங்கு விசேட மேறகோளுடன சோதது ஓர் புதுதகமாய் அசசிட்டனம

நாலடியார் மூலமும் - உரையும்

[சமண முனிவாகள் வரலாறுடன் இதன விலை ரூபா **1.**]

அரசா, அந்தணா, தாய், தந்தை, ஆசிரியர், கட்பினர், உறவினர், மேலோர், கீழோர முதலாயிஞருடைய தனமைகளை யறிந்து அவர மாட்டுத் தக்கவாறொழுகி, இம்மையி லினபமும், மறுமையில் முததியும் பெறும் உபாய வழிகளை உணாதலும். இந்நூல் 400 - வெண்பாக்களை யுடையது. சமண முனி வாகளால அருளிசசெய்த பதினெண்கீழ்க் கணக்குகளில் இதுவுமொன்று. தமிழப் புலவா களதாரா வேதசிரி முதலியார அவர்களியறறிய உரையுடன, ஸ்ரீமான அ மகாதேவ செட்டியா ரவர்களால பிழையற பரிசோதிக்கப்பெற்று, உயாந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அசசிட்டு காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட் டிருக கிறது கல்வியறிவைக கோரும ஒவவொருவருக்கும் உயர்தர கல்விச்சாலை மாணவர்களுக்கும் இது மிகவும உபயோகமான தது.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

கெ. 41, வெங்கடாசாமய்யர் தெரு, பின்டபிலடிங போஸ்டு, சென்னை.

அதிவீரராமபாண்டியன் இயற்றிய

நைடதமூலமும்,

விசேட வுரையும்

[உயர்ந்த ஆண்டிக்கடிதத்தில் லச்சிடடு அழகிய காலிகோ பைண்டு செய்தது: 810-பக்கங்கள் கொண்டது: விலை ரூபா **4—0—0.**]

"நைடதம் புலவாகரு ஔடதம்" எனனும் சிறப்பான பழமொழி இந்நூலுக்கு ஏற்பட்டனபோலும. இங்குப "புலவா" எனற சொல் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இந்நூல் புலவர்களுமட்டுமோ ஔடதமாயுளளது? இதை வாசிக்கும் ஒவவொருவருகுமே இது ஔடதம் போனறு உள்ளது ஆரமப அப்யாசிகட்கும் தமிழ்பாஷையில் தோச்சியடைய விரும்புவோாகளும இந்நூலிலதகபயிற்சி ஏற ஏற இந்நூல் அமுதம்போனறிருகும. ஔடதம உடற்கு உறுதி பயததல் போனறு நைடதம உளததுகு உறுதி பயக்ககூடியதென பதில ஐயமிலலை. இந்நூலில கூறப்பட்டுள்ள பலவித வாணனைகளின அழகே அழகு. பதப்பிரயோகஙகளும மிக அழகுவாய்நதது இவவித அமைபபில நைடதவுரையை இதகாறும எவர்களும பதிபபிககலிலலை எனபது இந்நூலை வாசிப்பவர்களுக்குத் தெறறென விளஙகும. தமிழ் பாஷையில் தோச்சியடைய இது முகிய இலகிய நூலாகும.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

திருவாய்மலாந்தருளிய

பிரபந்தத்திரட்டின் விருத்தியுரை

[பட்டினததடிகள் திருவுருவபபடததுடன உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம காலிகோ பைண்டு விலை ரூபா **3—8—0**]

பட்டினத்தடிகளால ஆஙகாகரு எமமஞரை யுய்விகரு மாதகிரையானே திருவாய்மலாந் தருள பெறற நமபியாணடார நமபிகளால பதினொனறாந் திருமுறையிற சேர்ககபபட்டுளள பிரபநதஙகளாகிய கோயினன்மணிமாலை, திருக்கழமல மும்மணிக்கோவை, திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை, திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி, திருவொற்றியூ ரொநபா வொநபஃது எனபன வற்றிறகும, கோயறறிருவகவல, திருவேகமபமாலை, திருவிசைபபா, பொது, முதலியன முறையீடு, அருட்புலமபல, இறநதகாலததிரஙகல, நெஞ்சொடுமகிழ்தல் எனனு மிவைகளடஙகிய திருப்பாடற்றிரட்டு உடற்கூற்றுவண்ணம் எனபனவறறிறகும அநேகர் பதவுரையும பொழிபபுரையும சிற்சிலவறறிறகு எழுதியிருகினறனா. அவைபோல அலலாது சென்னை பச்சையப்பன கல்விச்சாலைத தமிழ்ப்பண்டிதா மா-ா ஸ்ரீ ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார் அவர்களால் பதவுரையும, விசேடம, உதாரணம இனனும் இவைகளமைத்த விருததியுரையையும எடுததுககாட்டி பெரியோாகளுடைய ஞானசாதனஙகளிலிருந்து மேறகோட்பாடுகள் உதகரிகபபட்டிருகினறன

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கடாசாமய்யர் தெரு, மின்டபில்டிங் போஸ்டு, சென்னை.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

திருப்பாடற்றிரட்டு, அருட்புலம்பல்,

பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்

ஆகிய இவற்றிற்கு தத்துவார்த்த விளக்க உரையுடன்

[அடிகளின் சரிதத்திரமும: 7-திருவுருவப்படத்துடன்
உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு செய்தது: விலை ரூபா **1—8—0.**]

பட்டினத்தடிகளால் ஆங்காங்கு எம்மேலரை யுய்விக்குமாத்திரை யானே திருவாய்மலர்ந் தருளப்பெற்ற கோயிற்றிருவகவல் திருவேகம்பமாலை, திருவிசைப்பா பொது, முதல்வன முறையீடு, அருட்புலம்பல், இறந்தகாலத் திரங்கல், நெஞ்சொடு புலமபல, பூரணமாலை, நெஞ்சொடு மகிழ்தல் எனனும் பிவைகளடங்கிய திருப்பாடற்றிரட்டு, உடற்கூற்றுவண்ணம் எனபனவற்றிற்கும், பட்டினத்தடிகள் சீடராகிய பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பலுக்கும் அரேகர் பதவுரையும் பொழிப்புரையும் எழுதி யிருக்கினறனர். அவைபோல் அல்லது மகாதேவ யோகி அவர்களால பதவுரையும், விசேடம, உதாரணம் இனனும் இவைகளமைத்த விருத்தியுரையும் எடுத்துக காட்டி பெரியோர்களுடைய ஞானசாத்திரங்களிலிருந்து மேறகோட்பாடுகள் உதகரிக்கப்பட் டிருக்கினறன.

ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் திருவருள் பேற்ற
அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்

மெய்ஞ்ஞான விருத்தியுரையுடன்

[திருவண்ணமலையின்கண் முருகக்கடவுள அருணகிரிநாதருக்கு
உபதேசித்தத திருவுருவப்படத்துடன் கூடியது: 430-பக்கங்க
கொண்டது காலிகோ பைண்டு: விலை ரூபா **1**
உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம விலை ரூபா **1—8—0**]

"திருப்புகழ்" எனனும செஞ்சொற்பிரபநதம, கருணையங்கடலாகிய அறுமுகக கடவுளின அனபிறகுகந்த தோத்திரம் எனபது உலகப்பிரசித்தம.

இத்நூலாசிரியரான அருணகிரிநாத சுவாமிகள் இயறறிய திருப்புகழ்ப் பாடலகள் படிப்பாருள்ளத்தையும கேட்பாருள்ளத்தையும பரவசப்படுத்திப் போனந்தப் பெருகசில ஆழ்த்தும. இச்சிறபபுவாய்ந்த பாடலகளில் முதல் 100-பாடல்களுககு எஸ பி. ஜி காலேஜ தமிழ்ப்பண்டிதர் திருவாளர் **அமிர்தம் சுந்தரநாதம் பிள்ளை** அவர்களால பல சாஸ்திர மேற்கோளுடன **மெய்ஞ்ஞான விருத்தியுரை** தலைமைபபெயருடன எழுதப் பெறறுள்ளது. ஒவவொரு பாடல்களின தலைப்பிலும சந்தக குறிப்புகள் சேர்த்தும, அரும்பதப்பொருள் விளக்கியும் உதவப்பெற்ற சுத்தப்பிரதியாய் வெளியிடப்பட் டிருக்கிறது.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,
நெ. 41, வெங்கடராமய்யர் தெரு, மின்ட்பில்டிங் போஸ்டு, சென்னை.

பல வித்துவான்கள் பாடிய

தணிப்பாடற் றிரட்டு

மூலமும் - உரையும்

முதல் பாகம் விலை ரூ. 3—0—0

இரண்டாம் பாகம் விலை ரூ. 3—0—0

[திருநெல்வேலி கா. சுப்பிரமணியப்பிள்ளை (எம்.ஏ., எம்.எல். அட்வகேட்) அவர்களால் இயற்றிய உரையுடன், உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு அழகிய கலிகோ பைண்டு செய்துள்ளது.]

திருவாசகம், உரையுடன் விலை ரூ 5

இதற்கு உரை ஆசிரியர் திருவாளர் கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை (எம். ஏ., எம். எல். அட்வகேட்) அவர்கள். இவ்வுரையை தமிழறிஞர்கள் யாவரும் ஒருங்கே போற்றுந் தகைமையதே எனக்கூறுவது மிகையாகாது. இவ்வுரை ஒன்றே மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் கருத்தறிதற்கமைய எழுதப்பட்டதென்பது இந்நூலை வாசிப்போர் நன்குணர்வார்கள்.

பன்னிரு சதகத்திரட்டு

(புதிய பதிப்பு) விலை ரூ. 2

இதனுள் பன்னிரண்டு முக்கியமான வாய்ந்த சதகங்களை கோர்வையாகத் திரட்டப்பட்டுச் சுதந்தப் பிரதியாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. நல்ல கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு கலிகோ பைண்டு செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

இதிலடக்கிய சதகங்கள்.

1. குமரேச சதகம்
2. அறப்பளீசுர சதகம்
3. கயிலாசநாதர் சதகம்
4. அண்ணாமலைச் சதகம்
5. அவையாம்பிகை சதகம்
6. திருவேங்கிட சதகம்
7. தண்டலையார் சதகம்
8. அருணாசல சதகம்
9. எம்பிரான் சதகம்
10. கோவிந்த சதகம் [கப்
11. தொண்டைமண்டல சத
12. திருத்தொண்டர் சதகம்

கிடைக்குமிடம் :— B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

41, வெங்கடாசலமய்யர், தெரு, ஜி. டி. சென்னை

பல வித்துவான்கள் பாடிய

தனிப்பாடற்றிரட்டு

மூலமும் - உரையும்

முதல் பாகம் விலை ரூ. 3—0—0

இரண்டாம் பாகம் விலை ரூ. 3—0—0

[திருநெல்வேலி கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை (எம்.ஏ., எல்.டி.) அவர்களால் இயற்றிய உரையுடன், உயர்ந்த கோளஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு அழகிய கலிகோ பைண்டு செய்துள்ளது.]

திருவாசகம், உரையுடன் விலை ரூ 5

இதற்கு உரை ஆசிரியர் திருவாளர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை (எம்.ஏ., எம்.எல். துவ்வகேட்) அவர்கள். இவ உரையை தமிழறிஞர்கள் யாவராலும் ஒருமுகமாய் போற்றப் தகையதே எனக்கூறுவது மிகையாகாது. இவ்வுரை ஒன்றே மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் கருத்திற்கையை எழுதப்பட்டதென்பது இந்நூலை வாசிப்போர் நன்குணர்வார்கள்

பன்னிரு சதகத்திரட்டு

(புதிய பதிப்பு) விலை ரூ. 2

இதனுள் பன்னிரண்டு முக்கியமான சதகங்களை கோவையாகத் திரட்டப்பட்டு, சுத்தப் பிரதியாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. நல்ல கோளஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு கலிகோ பைண்டு செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

இதிலடங்கிய சதகங்கள்.

1. குமரேச சதகம்
2. அறப்பளீசுர சதகம்
3. கயிலாசநாதர் சதகம்
4. அண்ணாமலைச் சதகம்
5. அவையாப்பிள்ளை சதகம்
6. திருவேங்கிட சதகம்
7. தண்டலையார் சதகம்
8. அருணாசல சதகம்
9. எம்பிரான் சதகம்
10. கோவிந்த சதகம் [கம்
11. தொண்டைமண்டல சத
12. திருத்தொண்டர் சதகம்

கிடைக்குமிடம் :— B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

41, வெங்கடாசலமய்யர், தெரு, ஜி. டி. சென்னை

பல வித்துவான்கள் பாடிய

தனிப்பாடற் றிரட்டு

மூலமும் - உரையும்

முதல் பாகம் விலை ரூ. 3—0—0

இரண்டாம் பாகம் விலை ரூ. 3—0—0

[திருநெல்வேலி கா. சுப்பிரமணியபபிள்ளை (எ.வ., எ.எல். அட்வகேட்) அவர்களால் இயற்றிய உரையுடன், உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டு அழகிய கலிகோ பைண்டு செய்துள்ளது.]

திருவாசகம், உரையுடன் விலை ரூ 5

இதற்கு உரை ஆசிரியர் திருவாளர் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை (எம். எ., எம். எல். அட்வகேட்) அவர்கள். இவ வுரையை தமிழறிஞர்கள் யாவராலும் ஒருமுகமாய் போற்றப் தகையதே எனக்கூறுவது மிகையாகாது. இவ்வுரை ஒன்றே மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் கருத்திற்கையை எழுதப்பட்ட தென்பது இந்நூலை வாசிப்போர் நன்குணர்வார்கள்

பன்னிரு சதகத்திரட்டு

(புதிய பதிப்பு) விலை ரூ. 2

இதனுள் பன்னிரண்டு முதலிய யாவரும் சதகங்களை கோவையாகத் திரட்டிப்பதிப்பித்து சுத்தப் பிரதியாக வெளி யிடப்பட்டுள்ளது. நல்ல கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிடப் பட்டு கலிகோ பைண்டு செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

இதிலடங்கிய சதகங்கள்.

1. குமரேச சதகம்
2. அறப்பளீசுர சதகம்
3. கயிலாசநாதர் சதகம்
4. அண்ணாமலைச் சதகம்
5. அவையாப்பிள்ளை சதகம்
6. திருவேங்கிட சதகம்
7. தண்டலையார் சதகம்
8. அருணாசல சதகம்
9. எம்பிரான் சதகம்
10. கோவிந்த சதகம் [கம்
11. தொண்டைமண்டல சத
12. திருத்தொண்டர் சதகம்

கிடைக்குமிடம் :— B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,
41, வெங்கடாசலமய்யர், தெரு, ஜி. டி. சென்னை